

-: અન્યાંક-૫૦ :-

કર્મગ્રંથ સાર્થ

તૃતીય વિભાગ

[૫-૬ કર્મગ્રંથ]

-: પ્રકાશક :-

શ્રીમદ્દયશોવિજયજી જૈન સંસ્કૃત પાઠશાળા
અને

શ્રી જૈન શ્રેયસ્કર મંડળ

મહેસાણા

[૭૦ ગુજરાત]

મૂલ્ય રૂ. ૬-૦૦

સમ્યગ્ દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રાણિ મોક્ષમાર્ગઃ

અ.થાક-૫૦

કર્મગ્રંથ સાર્થ

તૃતીય વિભાગ

[૫-૬ કર્મગ્રંથ]

શબ્દાર્થ, ગાથાર્થ મુનિરાજ શ્રી જીવવિજયજી કૃત
સ્તબ્ધકાર્ય યંત્રો અને કુદનોટ તથા ૬૨ માર્ગણા
સ્થાનોમાં નામકર્મના બંધોદયસત્તા સંવેધની
સમજણ આપતા પરિશિષ્ટ સહિત.

: પ્રકાશક :

શ્રીમદ્ યશોવિજયજી જૈન સંસ્કૃત પાઠશાળા
અને

શ્રી જૈન શ્રેયસ્કર મંડળ-મહેસાણા

[સદગત શેઠ વેણીચંદ સુરચંદ સંસ્થાપિત]

આવૃત્તિ ૪ થી]

વીર સં. ૨૫૦૪]

[પ્રત ૨૦૦૦

[વિ. સં. ૨૦૩૪

મૂલ્ય રૂ. ૯-૦૦

: પ્રકાશક :

શ્રીમદ્ યશોવિજયજી જૈન સંસ્કૃત પાઠશાળા

અને

શ્રી જૈન શ્રેયસ્કર મંડળ-મહેસાણા

વાળી

વકીલ ચીમનલાલ અમૃતલાલ શાહ

શ્રી વ્યાધુલાલ જેશીંગલાલ મહેતા

: પ્રાપ્તિસ્થાન :

૧ શ્રી જૈન શ્રેયસ્કર મંડળ

મહેસાણા [ઉ. ગુજરાત]

૨ શ્રી જૈન શ્રેયસ્કર મંડળ

પાલીતાણા [સૌરાષ્ટ્ર]

મુદ્રક :

મણિલાલ છગનલાલ શાહ,

ધી નવપ્રભાત પ્રીટીંગ પ્રેસ,

લીલાંચરોડ : : અમદાવાદ.

ટૂંક નિવેદન

સંસારના પ્રત્યેક આત્માની સાથે કર્મનો સંબંધ અનાદિનો છે. અને એ અનાદિનો કર્મસંબંધ તૂટ્યા સિવાય જીવનો મોક્ષ નથી, એટલે જ કર્મના બંધ, ઉદય, ઉદીરણા અને સત્તા તથા તેના ભેદ-પ્રભેદાદિકનું સમ્યગ્ રીતે જ્ઞાન મેળવવું જરૂરી છે, શ્રી જૈન શાસ્ત્રોમાં કર્મનું જે સ્વરૂપ અને સાંગોપાંગ સ્વરૂપ અને તેના નાશના ઉપાયો બતાવવામાં આવ્યા છે. તેનું સ્વરૂપ કે નાશના ઉપાયો ઇતર શાસ્ત્રગ્રંથોમાં જોવા નહિ મળે. વીતરાગદેવના શાસન અને શાસ્ત્રગ્રંથોની અલૌકિકતા સર્વતઃ ઉત્કૃષ્ટ છે.

કર્મ અંગેની હકીકતને સ્ફુટ કરતા ઘણા ગ્રંથો છે. એમાં કર્મગ્રંથો મહત્ત્વનું સ્થાન ધરાવે છે. સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક અને શ્રાવિકાવર્ગમાં કર્મગ્રંથોનું અધ્યયન ચાલુ છે. અને તેમાં પણ સંસ્થાદ્વારા પ્રકાશિત થયેલ કર્મગ્રંથોનો જ મોટા ભાગે ઉપયોગ થાય છે. એથી ૩ જી આવૃત્તિ ખલાસ થતાં આજે આ પાંચમાં અને છઠ્ઠા કર્મગ્રંથની ચોથી આવૃત્તિ પ્રકાશિત કરવામાં આવે છે.

૧ થી ૫ કર્મગ્રંથના રચયિતા શ્રી દેવેન્દ્રસૂરીચરણ મહારાજ છે. જ્યારે છઠ્ઠા કર્મગ્રંથના રચયિતા પૂર્વધર પૂર્વાચાર્ય છે. છઠ્ઠો કર્મગ્રંથ દ્રષ્ટિવાદ નામના ખારમા અંગમાંથી ઉદ્ભૂત છે.

અભ્યાસકેને આ ગ્રંથનો સરળતાથી બોધ થાય એ હેતુથી મૂળગાથા, શબ્દાર્થ, ગાથાર્થ, વિવેચન તરીકે ૫૦ શ્રી જીવ વિજયજી મહારાજ કૃત બાળાવબોધ, ફૂટનોટ અને ચંત્રો વગેરે આખી કર્મગ્રંથના ગહન સ્વરૂપને સરળ કરવા શક્ય પ્રયત્નો કરેલ છે.

સંસ્થાના પુસ્તકોનું છાપકામ, ખાઈન્ડીંગ અને સંશોધન સુઘટ અને સુંદર હોવા છતાં હરેક અભ્યાસકો લાભ ઉઠાવી શકે એ હેતુથી જ પડતર કિંમતે પુસ્તકોનું વેચાણ થાય છે. પણ આજે મોંઘવારી સખત છે. કાગળ અને મુદ્રણ વગેરેના ભાવો ઘણા વધી ગયા છે. એથી અગાઉની આવૃત્તિઓ કરતાં આ આવૃત્તિની કિંમત વધુ હોય તે સ્વાભાવિક છે. છતાં કરકસર પૂર્વક આ

યુસ્તકનું પ્રકાશન થતું હોવાથી લગભગ ૫૫ કર્મના હિસાબે તે રખાયેલ મૂલ્ય જોણું છે.

આ નવી આવૃત્તિમાં શ્રી મુક્તિકમલ જૈન મોહનમાળા વડોદરા તરથી છપાયેલ, પંડિત ચંદ્રલાલ નાનચંદ સીનેરવાળાએ તૈયાર કરેલ પંચમ કર્મગ્રંથ અંગેના યંત્રો પંચમ કર્મગ્રંથને અંતે આભાર સાથે આપવામાં આવ્યા છે. આશા છે કે એ યંત્ર સંગ્રહ અભ્યાસકેને વિશેષ ઉપયોગી બનશે. તેમજ અંતલાગમાં શ્રી સૂક્ષ્મતત્ત્વબોધ જૈન પાઠશાળા-પાલિતાણાના અધ્યાપક પં. કપૂરચંદ રણુછોડદાસ વારૈયાએ તૈયાર કરેલ બાસક માર્ગણાને વિષે નામકર્મના બંધસ્થાન, ઉદયસ્થાન અને સન્તાસ્થાન તથા તેના લાંગા અંગેની સમજુતી પરિશિષ્ટરૂપે આપવામાં આવેલ છે, જે અભ્યાસીઓને સારી રીતે ઉપયોગી થશે.

આ આવૃત્તિનું પ્રૂફ સંશોધન શ્રી કપૂરચંદ રણુછોડદાસ વારૈયાએ કાળજી પૂર્વક કરેલ છે.

આ ચોથી આવૃત્તિ છપાવતાં પહેલાં આખું મૂળમેટર કાળજી પૂર્વક તપાસી જવામાં આવ્યું છે. અને ઘટતા સુધારા-વધારા કરેલ છે છતાં દ્રષ્ટિદોષ, પ્રેસદોષ કે મનિમંદતા આદિ કોઈ કારણે કોઈ પણ પ્રકારની ભૂલ રહી જવા પામી હોય તે મિથ્યાદુષ્કૃત દેવાપૂર્વક સુજ્ઞ વાંચકોને જે જે રખલનાઓ જણાય તે તે અમને જણાવવા નમ્ર સૂચન છે.

લિ.

વડીલ ચીમનલાલ અમૃતલાલ શાહ
શ્રી બાબુલાલ જેશીંગલાલ મહેતા
ઓન. સેક્રેટરી

મહેસાણા
આવણુ સુદ ૧૫
સંવત ૨૦૩૪

} શ્રીમદ્દ યશોવિજયજી જૈન સંસ્કૃત પાઠશાળા
અને
શ્રી જૈન ગ્રેયસ્કર મંડળ-મહેસાણા.

अथ शतकनामा पंचम कर्मग्रंथः ।

नमिअ जिणं धुवबंधो-दयसंता घाइपुन्नपरिअत्ता ।
 सेअर चउहविवागा, वुच्छं बंधविह सामी अ ॥१॥
 वन्नचउतेअकम्मा,-गुरुलहुनिमिणोवधायभयकुच्छा ।
 मिच्छकसायावरणा, विग्घं धुवबंधि सगचत्ता ॥२॥
 तणुवंगागिइसंघयण, जाइगइखगइपुब्बिजिणुसासं ।
 उज्जोआयवपरघा-तसवीसा गोअवेअणिअं ॥३॥
 हासाइजुअलदुगवेअ-आउ तेवुत्तरो अधुवबंधी (धा) ।
 भंगा अणाइसाई, अणंतसंतुत्तरा चउरो ॥४॥
 पढमविआ धुवउदइसु, धुवबंधिसु तइअवज्जभंगतिगं ।
 मिच्छंनि तित्ति भंगा, दुहावि अधुवा तुरिअभंगा ॥५॥
 निमिणधिरअधिरअगुरुअ-सुहअसुहतेअकम्मचउवन्ना ।
 नाणंतरायदंसण, मिच्छं धुवउदय सगवीसा ॥६॥
 धिरसुभिअर विणु अधुव, बंधी मिच्छविणुमोहधुवबंधी ।
 निहोवधायमीसं सम्मं पणनवइ अधुवुदया ॥७॥
 तसवन्नवीससगतेअ,-कम्म धुवबंधिसेस वेअतिगं ।
 आगिइतिग वेअणिअं, दुजुअल सगउरल्लुसासचउ ॥८॥

खगईतिरिदुग नीअं, धुवसंता सम्म मीस मणुयदुगं ।
 विउव्विकार जिणाऊ, हारसगुच्चा अधुवसंता ॥९॥
 पढमतिगुणेषु मिच्छं, निअमा अजयाइअदुगे भउजं ।
 सासाणे खलु सम्मं, संतं मिच्छाइदसगे वा ॥१०॥
 सासणमीसेसु धुवं, मीसं मिच्छाइनवसु भयणाए ।
 आइदुगे अण निअमा, भइआ मीसाइनवगंमि ॥११॥
 आहारसत्तगं वा, सव्वगुणे वित्तिगुणे विणा तित्थं ।
 नोभयसंते मिच्छो, अंतमुहुत्तं भवे तित्थे ॥१२॥
 केवलजुअलावरणा, पण निहा बारसाइमकसाया ।
 मिच्छं ति सव्वघाई, चउनाणतिदंसणावरणा ॥१३॥
 संजलण नोकसाया, विग्घं इअ देसघाइ य अघाई ।
 पत्तेयतणुऽट्ठाऊ, तसवीसा गोअदुगवन्ना ॥१४॥
 सुरनरतिगुच्चसायं, तसदस तणुवंग वइरचउरंसं ।
 परघासग तिरिआऊ, वन्नचउ पणिदि सुभखगई ॥१५॥
 बायाल पुण्णपगई, अपढमसंठाणखगइसंघयणा ।
 तिरिदुगअसायनोओ, -वघायइगविगलनिरयतिगं ॥१६॥
 थावरदस वन्नचउक, घाइ पणयाल सहिअ बासीई ।
 पावपयडि त्ति दोसु वि वन्नाइगहा सुहा असुहा ॥१७॥
 नामधुवबंघिनवगं, दंसण पणनाण विग्घ परघायं ।
 भयकुच्छमिच्छसासं, जिण गुणत्तीसा अपरिअत्ता ॥१८॥

तणुअट्ट वेअ दुजुअल, कसाय उज्जोअगोअदुग निहा ।
 तसवीसाउ परित्ता, खित्तविवागाऽणुपुव्वीओ ॥१९॥
 घणघाइदुगोअजिणा, तसिअरतिगसुभगदुभगचउसासं ।
 जाइतिग जिअविवागा, आउ चउरो भवविवागा ॥२०॥
 नामधुवोदय चउतणु,—वघायसाहारणिअरुजोअतिगं ।
 पुगलविवागि बंधो, पयइठिइरसपएस त्ति ॥२१॥
 मूलपयडीण अडसत्त,—छेगबंधेसु तिन्नि भूगारा ।
 अप्पतरा तिअ चउरो, अवट्ठिओ न हु अवत्तव्वो ॥२२॥
 एगादहिगे भूओ, एगाई ऊणगंमि अप्पतरो ।
 तम्मत्तोऽवट्ठियओ, पढमे समए अवत्तव्वो ॥२३॥
 नव छ चउ दंसे दुदु, ति दु मोहे दुइगवीस सत्तरस ।
 तेरस नव पण चउ ति दु, इक्को नव अट्ट दसदुत्ति ॥२४॥
 तिपणछअट्टनवहिआ, वीसा तीसेगतीस इग नामे ।
 छस्सगअट्टतिबंधा, सेसेसु य ठाणमिक्किक्कं ॥२५॥
 बीसयरकोडिकोडी, नामे गोए अ सत्तरी मोहे ।
 तीसियरचउसु उदही, निरयसुराउंमि तित्तीसा ॥२६॥
 मुत्तुं अकसायठिइं, बार मुहुत्ता जहन्न वेअणिण ।
 अट्टट्ट नामगोएसु, सेसएसुं मुहुत्तंतो ॥२७॥
 विग्धावरण असाए, तीसं अट्टार सुहुमविगलतिगे ।
 पढमागिइसंघयणे, दस दुसुवरिमेसु दुगवुट्ठी ॥२८॥

चालीस कसाएसुं, मिउलहुनिधुणहसुरहिसिअमहुरे ।
 दस दोसइ समहिआ, ते हालिहंबिलाईणं ॥२९॥
 दस सुहविहगइउच्चे, सुरदुगथिरल्लकपुरिसरइहासे ।
 मिच्छे सत्तरि मणुदुग, इत्थीसाएसु पन्नरस ॥३०॥
 भयकुच्छअरइसोए, विउव्वितिरिउरलनिरयदुगनीए ।
 तेअपण अथिरल्लके, तसचउ थावर इग पणिंदी ॥३१॥
 नपुकुखगइसासचऊ-गुरुकक्खडरुक्खसीयदुगंगंधं ।
 वीसं कोडाकोडी, एवइआवाह वाससया ॥३२॥
 गुरु कोडिकोडि अंतो, तित्थाहारण भिन्नमुहु बाहा ।
 लहु ठिइ संखगुणूणा, नरतिरिआणाउ पल्लतिगं ॥३३॥
 इगविगल पुव्वकोडी, पलिआऽसंखंस आउचउ अमणा ।
 निरुक्कमाण लमासा, अवाह सेसाण भवतंसो ॥३४॥
 लहुठिइबंधो संजलण, -लोहपणविगघनाणदसेसु ।
 भिन्नमुहुत्तं ते अट्ट, जसुच्चे बारस य साए ॥३५॥
 दोइगमासो पक्खो, संजलणतिगे पुमदठ वरिसाणि ।
 सेसाणुक्कोसाओ, मिच्छत्तठिईइ जं लद्धं ॥३६॥
 अयमुक्कोसो गिंदिसु, पलियाऽसंखंसहीण लहुबंधो ।
 कमसो पणवीसाए, पन्ना सय सहस संगुणिओ ॥३७॥
 विगलअसन्निसु जिट्ठो, कणिट्ठओ पल्लसंखभागूणो ।
 सुरनिरयाउ समा दस, सहस्स सेसाउ खुडुभवं ॥३८॥

सव्वाण वि लहुबंधे, भिन्नमुहु अबाह आउजिद्वेवि ।
 केइ सुराउसमं जिण, -मंतमुहु विंति आहारं ॥३९॥
 सत्तरस समहिआ किर, इगाणुपाणुंमि हुंति खुडुभवा ।
 सगतीससयतिहुत्तर, पाणू पुण इगमुहुत्तंमि ॥४०॥
 पणसट्टिसहस पणसय-छत्तीसा इगमुहुत्तखुडुभवा ।
 आवलिआणं दोसय-छप्पन्ना एगखुडुभवे ॥४१॥
 अविरयसम्मो तित्थं, आहारदुगामराउय पमत्तो ।
 मिच्छदिट्ठी बंधइ, जिट्ठुट्ठिं सेस पयडीणं ॥४२॥
 विगलसुहुमाउगतिगं, तिरिमणुआ सुरविउव्विनिरयदुगं ।
 एगिंदिथावरायव, आईसाणा सुरूकोसं ॥४३॥
 तिरिउरलदुगुज्जोअं, छिवट्ट सुरनिरय सेस चउगइआ ।
 आहारजिणमपुव्वो, -ऽनिअट्टिसंजलणपुरिसलहुं ॥४४॥
 साय जसुच्चावरणा, विग्घं सुहुमो विउव्विअसन्नी ।
 सन्नी वि आउ बायर-पज्जेगिंदी उ सेसाणं ॥४५॥
 उक्कोसजहन्नेअर, भंगा साई अणाइ धुव अधुवा ।
 चउहा सग अजहन्नो, सेसतिगे आउचउसु दुहा ॥४६॥
 चउभेओ अजहन्नो, संजलणावरणनवगविग्घाणं ।
 सेसतिगि साइ अधुवो, तह चउहा सेसपयडीणं ॥४७॥
 साणाइअपुव्वंते, अयरंतो कोडिकोडिओ न हिगो ।
 बंधो नहु हीणो न य, मिच्छे भव्विअरसन्निमि ॥४८॥

जइलहुबंघो बायर, पजअसंखगुण सुहुमपजऽहिगो ।
 एसि अपजाण लहु, सुहुमेअर अपजपजगुरु ॥४९॥
 लहु बिअपजअपज्जे, अपजेअरबिअगुरुऽहिगो एवं ।
 तिचउअसन्निसु नवरं, संखगुणो बिअअमणपज्जे ॥५०॥
 तो जइजिद्धो बंधो, संखगुणो देसविरयहस्सिअरो ।
 सम्मचउ सन्निचउरो, ठिइबंधाणुकमसंखगुणा ॥५१॥
 सव्वाणवि जिट्ठिई, असुभा जं साइसंकिलेसेणं ।
 इअरा विसोहिओ पुण, मुत्तुं नरअमरतिरिआउं ॥५२॥
 सुहुमनिगोआइखण-प्पजोग बायरय विगलअमणमणा ।
 अपजलहु पढमदुगुरु, पजहस्सिअरो असंखगुणो ॥५३॥
 अपजत्ततसुक्कोसो, पज्जजहन्निअरु एव ठिइठाणा ।
 अपजेअर संखगुणा, परमपजविण असंखगुणा ॥५४॥
 पइखणमसंखगुणविरिअ अपजपइठिइमसंखलोगसमा ।
 अउझवसाया अहिआ, सत्तसु आउसु असंखगुणा ॥५५॥
 तिरिनिरयतिजोआणं, नरभवजुअ सचउपल्ल तेसट्ठं ।
 थावरचउइगविगला-यवेसु पणसीइसयमयरा ॥५६॥
 अपढमसंघयणागिइ-खगईअणमिच्छदुहगथीणतिगं ।
 निअनपुइत्थि दुतीसं, पणिदिसु अबंधठिइ परमा ॥५७॥
 विजयाइसु गेविज्जे, तमाइ दहिसय दुतीस तेसट्ठं ।
 पणसीइ सययबंधो, पल्लतिगं सुरविउव्विदुगे ॥५८॥

समयादसंखकालं, तिरिदुगनीएसु आउ अंतमुहु ।
 उरलि असंखपरट्टा, सायठिइ पुव्वकोडूणा ॥५९॥
 जलहिसयं पणसीअं, परघुस्सासे पणिंदि तसचउगे ।
 वत्तीसं सुहविहगइ—पुमसुभगतिगुच्चचउरंसे ॥६०॥
 असुखगइजाइआगिइ, संघयणाहारनिरयजोअदुगं ।
 थिरसुभजसथावरदस, नपुइत्थीदुजुअलमसायं ॥६१॥
 समयादंतमुहुत्तं, मणुदुगजिणवइरउरलुवंगेसु ।
 तिच्चीसयरा परमो, अंतमुहु लहूवि आउजिणे ॥६२॥
 तिक्को असुहसुहाणं, संकेसविसोहिओ विवज्जयओ ।
 मंदरसो गिरिमहिरय, —जलरेहासरिसकसाएहि ॥६३॥
 चउठाणाई असुहो, सुहऽन्नहा विग्घदेसआवरणा ।
 पुमसंजलणिगदुतिचउ—ठाणरसा सेस दुगमाइ ॥६४॥
 निंबुच्छुरसो सहजो, दुतिचउभागकठिइकभागंतो ।
 इगठाणाई असुहो, असुहाण सुहो सुहाणं तु ॥६५॥
 तिक्कमिगथावरायव, सुरमिच्छा विगलसुहुमनिरयतिगं ।
 तिरिमणुआउ तिरिनरा, तिरिदुगछेवट्ट सुरनिरया ॥६६॥
 विउविसुराहारगदुगं, सुखगइवन्नचउतेअजिणसायं ।
 समचउपरघातसदस, पणिंदिसासुच्च खवगा उ ॥६७॥
 तमतमगा उज्जोअं, सम्मसुरा मणुअउरलदुगवइरं ।
 अपमत्तो अमराउं, चउगई मिच्छा उ सेसाणं ॥६८॥

थीणतिगं अणमिच्छं, मंदरसं संजमुम्मुहो मिच्छो ।
 बिअ तिअकसाय अवरिय-देसपमतो अरइसोए ॥६९॥
 अपमाइ हारगदुगं, दुनिइअसुवन्नहासरइकुच्छा ।
 भयमुवघायमपुव्वो, अनिअट्ठी पुरिससंजलणे ॥७०॥
 विग्घावरणे सुहुमो, मणुतिरिआ सुहुमविगलतिगआउं ।
 वेउव्विच्छकममरा, निरया उज्जोअउरलदुगं ॥७१॥
 तिरिदुगनिअंतमतमा, जिणमवरियनिरयविणिगथावरयं ।
 आसुहमायव सम्मोव, सायथिरसुभजसा सिअरा ॥७२॥
 तसवन्नतेअचउमणु, खगइदुगपणिंदिसासपरवुच्चं ।
 संघयणागिइनपुथी, सुभगिअरतिमिच्छचउगइआ ॥७३॥
 चउतेअवन्न वेअणिअ, -नामणुकोस सेसधुववंधी ।
 घाईणं अजहन्नो, गोए दुविहो इमो चउहा ॥७४॥
 सेसंमि दुहा, इग दुग-णुगाइ जा अभवणंतगुणिआणू ।
 खंधा उरलोचिअवग्गणा उ तह अगहणंतरिआ ॥७५॥
 एमेव विउव्वाहार, -तेअभासाणुपाणमणकम्मे ।
 सुहुमा कमावगाहो ऊणूणंगुलअसंखंसो ॥७६॥
 इक्किक्कहिआ सिद्धा णंतसा अंतरेसु अग्गहणा ।
 सव्वथ जहन्नुअआ, निअणंतसाहिआ जिट्ठा ॥७७॥
 अंतिमचउफासदुगंध, -पंचवन्नरसकम्मखंधदलं ।
 सव्वजिअणंतगुणरस, -अणुजुत्तमणंतयपएसं ॥७८॥

एगपएसोगाढं, निअसव्वपएसओ गहेइ जिओ ।
 थोवो आउ तदंसो, नामे गोए समो अहिओ ॥७९॥
 विग्घावरणे मोहे, सव्वोवरि वेअणीइ जेणप्पे ।
 तस्स फुडत्तं न हवइ, ठिईविसेसेण सेसाणं ॥८०॥
 निअजाइलद्धदलिआ-णंतंसो होइ सव्वघाईणं ।
 वज्झंतोण विभज्जइ, सेसं सेसाण पइसमयं ॥८१॥
 सम्मदरसव्वविरई, अणवीसंजोअ दंसखवगे अ ।
 मोहसमसंतखवगे, खीणसजोगिअरगुणसेढी ॥८२॥
 गुणसेढी दलरयणा-णुसमयमुदयादसंखगुणणाए ।
 एयगुणा पुण कमसो, असंखगुणनिज्जरा जीवा ॥८३॥
 पलिआसंखंसमुहू, सासणइअरगुणअंतरं हस्सं ।
 गुरु मिच्छि वे छसट्ठी, इअरगुणे पुग्गलद्धंतो ॥८४॥
 उद्धारअद्धखित्तं, पलिअ तिहा समयवाससयसमए ।
 केसव्वहारो दीवो-दहिआउतसाइपरिमाणं ॥८५॥
 दव्वे खित्ते काले, भावे चउह दुह बायरो सुहुमो ।
 होइ अणंतुस्सप्पिणि, परिमाणो पुग्गलपरट्ठो ॥८६॥
 उरलाइसत्तगेणं, एगजिओ मुअइ फुसिअ सव्वअणू ।
 जत्तिअकालि स थूलो, दव्वे सुहुमो सगन्नयरा ॥८७॥
 लोगपएसोसप्पिणि, -समया अणुभागबंधठाणा य ।
 जइतह कममरणेणं, पुट्ठा खित्ताइथूलिअरा ॥८८॥

અપ્પયરપયડિવંધી, ઉકડજોગી અ સન્નિપજ્જતો ।

કુણઈ પપ્પસુકોસં, જહન્નયં તસ્સ વચ્ચાસે ॥૮૯॥

મિચ્છાઅજયડઆઝ, વિતિગુણવિણુમોહિસત્તમિચ્છાઈ ।

છળહં સતરસ સુહુમો, અજયા દેસા વિતિકસાણ ॥૯૦॥

પણઅનિઅટ્ટીસુખમઈ, નરાડસુરસુભગતિગવિડવિવિદુગં ।

સમચડરંસમસાયં, વહરં મિચ્છો વ સમ્મો વા ॥૯૧॥

નિદાપયલાદુજુઅલ-ભયકુચ્છાતિત્થ સમ્મગો સુજઈ ।

આહારદુગં સેસા, ઉકોસપપ્પસગા મિચ્છો ॥૯૨॥

સુમુળી દુન્નિ અસન્નો, નિરયતિગસુરાડસુરવિડવિવિદુગં ।

સમ્મો જિણં જહન્નં, સુહુમનિગોઆઈલ્લણિ સેસા ॥૯૩॥

દંસણછગભયકુચ્છા, વિતિતુરિઅકસાયવિગ્ધનાણાણં ।

મૂલછંગેણુકોસો, ચડહ દુહા સેસિ સઠ્ઠત્થ ॥૯૪॥

સેઢિઅસંલ્લિજ્જંસે, જોગટ્ટાણાણિ પયડિઠિઈમેઆ ।

ઠિઈવંધજ્ઞવસાયા-ણુભાગઠાણા અસંલ્લિગુણા ॥૯૫॥

તત્તો કમ્મપપ્પસા, અણંતણુણિઆ તઓ રસચ્છેઆ ।

જોગા પયડિપપ્પસં, ઠિઈઅણુભાગં કસાયાઓ ॥૯૬॥

ચડદસરજ્જૂ લોગો, બુદ્ધિકઓ સત્તરજ્જુમાણઘણો ।

તદ્દીહેમપપ્પસા. સેઢી પયરો અ તઠ્ઠવગ્ગો ॥૯૭॥

અણદંસનપુંસિત્થી, વેઅચ્છક્કં ચ પુરિસવેઅં ચ ।

દો દો પગંતરિપ્પ, સરિસે સરિસં ઉવસમેઈ ॥૯૮॥

अणमिच्छमीससम्मं, तिआउङ्गविगलथीणतिगुज्जोअं।
तिरिनिरयथावरदुगं, साहारायवअडनपुत्थी ॥९९॥
छगपुमसंजलणा दो,—निदाविग्धावरणखए नाणी ।
देविंदसूरिलिहिअं, सयगमिणं आयसरणट्टा ॥१००॥

अथ सप्ततिकानामा षष्ठः कर्मग्रन्थः ।

सिद्धपरिहिं महत्थं, बंधोदयसंतपयडिठाणाणं ।

बुच्छं सुण संखेवं, नीसंदं दिट्ठिवायस्स ॥१॥

कइ बंधंतो वेयइ ?, कइ कइ वा संतपयडिठाणाणि ।

मूलुत्तरपगईसुं, भंगविप्पा मुणेअव्वा ॥२॥

अट्ठविहसत्तच्छब्बंधएसु, अट्ठेव उदयसंतंसा ।

एगविहे तिविगप्पो, एगविगप्पो अबंधमि ॥३॥

सत्तट्ठबंध अट्ठुदय—संत तेरससु जीवठाणेसु ।

एगमि पंच भंगा, दो भंगा हुंति केवल्लिणो ॥४॥

अट्ठसु एगविगप्पो, छस्सुवि गुणसन्निएसु दुविगप्पो ।

पत्तेअं पत्तेअं, बंधोदयसंतकम्माणं ॥५॥

पंचनवदुन्निअट्ठा—वीसा चउरो तहेव बायाला ।

दुन्नि अ पंच य भगिया, पयडीओ आणुपुव्वीए ॥६॥

बंधोदयसंतंसा, नाणावरणंतराइए पंच ।

बंधोवरमेवि उदय,—संतंसा हुंति पंचेव ॥७॥

बंधस्स य संतस्स य, पगइट्ठाणाइ तिणिण तुल्लाइं ।

उदयट्ठाणाइं दुवे, चउ पणगं दंसणावरणे ॥८॥

बीआवरणे नवबंधए (गे) सु, चउपंचउदय नवसंता ।

छुच्चउबंधे चेवं, चउबंधुदए छलंसा य ॥९॥

उवरयबंधे चउ पण, नवंस चउरुदय छच्चउसंता ।
 वेअणिआउयगोए, विभज्ज मोहं परं वुच्छं ॥१०॥
 गोअंमि सत्त भंगा, अट्ट य भंगा हवंति वेअणिए ।
 पण नव नव पण भंगा, आउचउक्के वि कमसो उ ॥११॥
 बावीस इक्कवीसा, सत्तरसं तेरसेव नव पंव ।
 चउ तिग दुगं च इक्कं, बंधठाणाणि मोहस्स ॥१२॥
 एगं व दो व चउरो, एत्तो एगाहिआ दसुक्कोसा ।
 ओहेण मोहणिज्जे, उदयट्टाणाणि नव हुंति ॥१३॥
 अट्ट य सत्त य छ चउ, तिग दुग एगाहिआ भवे वीसा ।
 तेरस बारिक्कारस, इत्तो पंचाइ एगूणा ॥ १४ ॥
 संतस्स पयडिठाणाणि, ताणि मोहस्स हुंति पन्नरस ।
 बंधोदयसंते पुण, भंगविगप्पा बहू जाण ॥१५॥
 छब्बावीसे चउ इगवीसे, सत्तरस तेरसे दो दो ।
 नवबंधगे वि दुण्णि उ, इक्किक्कमओ परं भंगा ॥१६॥
 दस बावीसे नव इगवीसे, सत्ताइ उदयकम्मंसा ।
 छाई नव सत्तरसे, तेरे पंचाइ अट्टेव ॥१७॥
 चत्तारिआइ नवबंधएसु, उक्कोस सत्तमुदयंसा ।
 पंचविहबंधगे पुण, उदओ दुण्ह मुणेअव्वो ॥१८॥
 इत्तो चउबंधाइ, इक्किक्कुदया हवंति सव्वेवि ।
 बंधोवरमे वि तहा, उदयाभावे वि वा हुज्जा ॥१९॥
 इक्कम छक्किक्कारस, दस सत्त चउक्क इक्कं चेव ।

एए चउवीसगया, वार दुगिक्कमि इक्कारा ॥२०॥

[पाठांतरं—चउवीसं दुगिक्कमिक्कारा. एतन्मतांतरं]

नवतेसीइसएहिं, उदयविगप्पेहिं मोहिआ जीवा ।

अउणुत्तरिस्सीआला, पयविंदसएहिं विन्नेआ ॥२१॥

नवपंचाणउअसए, उदयविगप्पेहिं मोहिआ जीवा ।

अउणुत्तरि एणुत्तरि, पयविंदसएहिं विन्नेआ ॥२२॥

तिन्नेव य बावीसे, इगवीसे अट्टवीस सत्तरसे ।

छच्चेव तेरनवबंधएसु पंचेव ठाणाणि ॥ २३ ॥

पंचविहचउविहेसुं, छक्क सेसेसु जाण पंचेव ।

पत्तेअं पत्तेअं, चत्तारि अ बंधवुच्छेए ॥ २४ ॥

दसनवपन्नरसाइं, बंधोदयसंतपयडिठाणाणि ।

भणिआणि मोहणिज्जे, इत्तो नामं परं वुच्छं ॥२५॥

तेवीस पणवीसा, छवीसा अट्टवीस गुणतीसा ।

तीसेगतीसमेगं, बंधट्टाणाणि नामस्स ॥ २६ ॥

चउपणवीसा सोलस, नव बाणउईसया य अडयाला ।

एयालुत्तर छाया—लसया इक्किक्क बंधविही ॥२७॥

वीसिगवीसा चउवी—सगा उ एगहिआ य इगतीसा ।

उदयट्टाणाणि भवे, नव अट्ट य हुंति नामस्स ॥२८॥

इक्क विआलिकारस, तित्तीसा छस्सयाणि तित्तीसा ।

बारससत्तरससयाण—हिगाणिविपंचसीईहिं ॥ २९ ॥

अउणत्तीसिक्कारस, सयाणिहिअ सत्तरपंचसट्ठीहिं ।
 इक्किक्कं च बीसा,—दट्ठुदयंतेसु उदयविही ॥३०॥
 तिदुनउई गुणनउई, अडसी छलसी असोइ गुणसीई ।
 अट्ठुयल्लप्पन्नत्तरि, नव अट्ठु य नामसंताणि ॥ ३१ ॥
 अट्ठु य वारस वारस, बंधोदयसंतपयडिठाणाणि ।
 ओहेणाएसेण य, जत्थ जहासंभवं विभजे ॥३२॥
 नवपणगोदयसंता, तेवीसे पन्नवीस छवीसे ।
 अट्ठु चउट्ठुवीसे, नव सगिगुणतीस तीसंमि ॥३३॥
 एगेगमेगतीसे, एगे एगुदय अट्ठु संतंमि ।
 उवरयबंधे दस दस, वेअगसंतंमि ठाणाणि ॥३४॥
 तिविगप्पगइठाणेहिं, जीवगुणसन्निएसु ठाणेसु ।
 भंगा पउंजियव्वा, जत्थ जहासंभवो भवइ ॥३५॥
 तेरससु जीवसंखेवएसु, नाणंतरायतिविगप्पो ।
 इकंमि तिदुविगप्पो, करणं पइ इत्थ अविगप्पो ॥३६॥
 तेरे नव चउ पणगं, नव संतेगंमि भंगन्निक्कारा ।
 वेअणिआउयगोए, विभज्ज मोहं परं वुच्छं ॥३७॥
 पज्जत्तगसन्निअरे, अट्ठु चउकं च वेअणियभंगा ।
 सत्त य तिगं च गोए, पत्तेअं जीवठाणेसु ॥३८॥
 पज्जत्ताऽपज्जत्तग, समणे पज्जत्तअमण सेत्तेसु ।
 अट्ठावीसं दसगं, नवगं पणगं च आउस्स ॥३९॥

अट्टसु पंचसु एगे, एग दुगं दस य मोहबंधगए ।
 तिग चउ नव उदयगए, तिग तिग पन्नरस संतंमि ॥४०॥
 पण दुग पणगं पण चउ, पणगं पणगा हवंति तिन्नेव ।
 पण छप्पणगं छच्छ, पणगं अट्ट दसगं ति ॥४१॥
 सत्तेव अपज्जत्ता, सामी सुहुमा य बायरा चेव ।
 विगलिंदिआउतिन्निउ, तहय असन्नी अ सन्नी अ ॥४२॥
 नाणंतराय तिविहमवि, दससु दो हुंति दोसु ठाणेसु ।
 मिच्छासाणे बीए, नव चउ पण नव य संतंसा ॥४३॥
 मिस्साइ नियट्ठीओ, छ चउ पण नव य संतकम्मंसा ।
 चउबंध तिगे चउपण, नवंस दुसु जुअल छस्संता ॥४४॥
 उवसंते चउ पण नव, खीणे चउरुदय छच्च चउ संता ।
 वेअणिआउ अ गोए, विभज्ज मोहं परं वुच्छं ॥४५॥
 चउ छस्सु दुन्नि सत्तसु, एगे चउगुणिसु वेअणिअभंगा ।
 गोए पण चउ दो तिसु, एगट्टसु दुन्नि इक्कंमि ॥४६॥
 अट्टच्छाहिगवीसा, सोलस वीसं च बारस छ दोसु ।
 दो चउसु तीसु इक्कं, मिच्छाइसु आउए भंगा ॥४७॥
 गुणठाणएसु अट्टसु, इक्किक्कं मोहबंधठाणं तु ।
 पंच अनिअट्ठीठाणे, बंधोवरमो परं तत्तो ॥४८॥
 सत्ताइ दस उ मिच्छे, सासायणमीसए नवुक्कोसा ।
 छाई नव उ अविरए, देसे पंचाइ अट्टेवे ॥४९॥

विरए खओवसमिए, चउराई सत्त छच्च पुठ्वंमि ।

अनिअट्टिबायरे पुण, इक्को व दुवे व उदयंसा ॥५०॥

एगं सुट्टुमसरागो, वेएइ अवेअगा भवे सेसा ।

भंगाणं च पमाणं, पुठ्वुद्धिठ्ठेण नायव्वं ॥५१॥

इक्क छडिकारिका—रसेव इकारसेव नव तिन्नि ।

एए चउवीसगया, बार दुगे पंच इक्कंमि ॥५२॥

बारसपणसट्टिसया, उदयविगप्पेहिं मोहिआ जीवा ।

चुलसीई सत्तुत्तरि, पयविंदसएहिं विन्नेआ ॥५३॥

अट्टुग चउ चउ चउरट्टुगा य, चउरो अ हुंति चउवीसा ।

मिच्छाइअपुठ्वंता, बारस पणगं च अनिअट्टी ॥५४॥

जोगोवओगलेसा,—इएहिं गुणिआ हवंति कायव्वा ।

जे जत्थ गुणट्टाणे, हवंति ते तत्थ गुणकारा ॥५५॥

अट्टुट्टी वत्तीसं, वत्तीसं, सट्टिमेव बावन्ना ।

चोआलं दोसु वीसा विअ, मिच्छमाइसु सामन्नं ॥५६॥

तिन्नेगे एगेगं, तिग मीसे पंच चउसु तिग पुठ्वे ।

इक्कार बायरंमि उ, सुट्टुमे चउ तिन्नि उवसंते ॥५७॥

छन्नव छक्कं तिग सत्त, दुगं दुग तिग दुगंति अट्टु चउ ।

दुग छच्चउ दुग पण चउ, चउ दुग चउ पणग एग चऊ ॥५८॥

एगेगमट्टु एगेगमट्टु, छउमत्थकेवल्लिजिणाणं ।

एग चऊ एग चऊ, अट्टु चऊ दु छक्कमुदयंसा ॥५९॥

चउ पणवीसा सोलस, नव चत्ताला सया य बाणउई ।
 वत्तीसुत्तर छायाल—सया मिच्छस्स बंधविही ॥६०॥
 अट्ट सया चउसट्ठो वत्तीससयाइं सासणे भेआ ।
 अट्ठावीसाईसुं, सव्वाणऽट्ठहिगछन्नउई ॥ ६१ ॥
 इगचत्तिगार वत्तीस, छसय इगतीसिगारनवनउई ।
 सतरिगसि गुतीसचउद, इगारचउसट्ठि मिच्छुदया ॥६२॥
 वत्तीस दुन्नि अट्ठय, वासीइसया य पंच नव उदया ।
 बारहिआ तेवीसा, बावन्निक्कारस सया य ॥ ६३ ॥
 दो छक्कट्ट चउक्कं, पण नव इक्कार छक्कं उदया ।
 नेइआइसु सत्ता, ति पंच इक्कारस चउक्कं ॥६४॥
 इग विगलिंदिअ सगले, पण पंच य अट्ट बंधठाणाणि ।
 पण छक्किक्कारुदया, पण पण बारस य संताणि ॥६५॥
 इअ कम्मपगइठाणाणि, सुदट्टु वंधुदयसंतकम्माणं ।
 गइआइएहिं अट्टसु, चउप्पयारेण नेयाणि ॥६६॥
 उदयस्सुदोरणाए, सामित्ताओ न विज्जइ विसेसो ।
 मुत्तूण य इगयालं, सेसाणं सव्वपयडोणं ॥ ६७ ॥
 नाणंतरायदसगं, दंसणनव वेअणिज्जमिच्छत्तं ।
 सम्मत्त लोभ वेआ—उआणि नवनाम उच्चं च ॥६८॥
 तित्थयराहारगविरहिआउ, अज्जेइ सव्वपयडोओ ।
 मिच्छत्तवेअगो सा—सणोवि गुणवीससेसाओ ॥६९॥
 छायालसेस मीसो, अविरयसम्मो तिआलपरिसेसा ।
 तेवन्न देसविरओ, विरओ सगवन्नसेसाओ ॥७०॥

इगुणट्टिमप्पमत्तो, बंधइ देवाउअस्स इअरोवि ।
 अट्टावन्नमपुव्वो, छप्पन्नं वावि छव्वीसं ॥७१॥
 बाणीसा एगूणं, बंधइ अट्टारसंतमनिअट्टि ।
 सतरस सुहुमसरागो, सायममोहो सजोगुत्ति ॥७२॥
 एसो उ बंधसामित्तं,—ओहो गइआइएसु वि तहेव ।
 ओहाओ साहिज्जइ, जत्थ जहा पगइसब्भावो ॥७३॥
 तित्थयरदेवनिरया-उअं च तिसु तिसु गईसु बोधव्वं ।
 अबसेसा पयडीओ, हवंति सव्वासु वि गईसु ॥७४॥
 पढमकसायचउक्कं, दंसणतिग सत्तगा वि उवसंता ।
 अविरयसम्मत्ताओ, जाव निअट्टित्ति नायव्वा ॥७५॥
 सत्तट्ठु नव य पनरस, सोलस अट्टारसेव गुणवोसा ।
 एगाहि दु चउवीसा, पणवीसा वायरे जाण ॥७६॥
 सत्तावीसं सुहुमे, अट्टावीसं च मोहपयडीओ ।
 उवसंतवीअराए, उवसंता हुंति नायव्वा ॥७७॥
 पढमकसायचउक्कं, इत्तो मिच्छत्तमीससम्मत्तं ।
 अविरयसम्मे देसे, पमत्ति अपमत्ति खीअंति ॥७८॥
 अनिअट्टिवायरे थोण-गिद्धितिगनिरयतिरिअनामाओ ।
 संखिज्जइमे सेसे, तप्पाउग्गाओ खीअंति ॥७९॥
 इत्तो हणइ कसाय-ट्ठुगंपि पच्छा नपुंसगं इत्थीं ।
 तो नोकसायछक्कं, लुहइ संजलणकोहंमि ॥८०॥
 पुरिसं कोहे कोहं, माणे माणं च लुहइ मायाए ।

માયં ચ છુહ્હ લોહે, લોહં સુહુમંપિ તો હણહ ॥૮૧॥
 સ્ત્રીણકસાયદુચરિમે, નિદં પયલં ચ હણહ છુમત્થો ।
 આવરણમંતરાણ, છુમત્થો ચરમસમયંમિ ॥૮૨॥
 દેવગણસહગયાઓ, દુચરમસમયભવિઅંમિ સ્ત્રીઅંતિ ।
 સત્તિવાગેઅરનામા, નીઆગોઅંપિ તત્થેવ ॥૮૩॥
 અન્નયર વેયણીઅં, મણુઆઝઅમુચ્ચગોઅનવનામે ।
 વેણહ અજોગિજિણો, ઉક્કોસજહન્નમિક્કારા ॥૮૪॥
 મણુઅગહજાહિતસવાયરં ચ, પજ્જત્તસુભગમાહુજ્જં ।
 જસકિત્તી તિત્થયરં, નામસ્સ હવંતિ નવ ણઆ ॥૮૫॥
 તચ્ચાણુપુવ્વિસહિઆ, તેરસ ભવસિદ્ધિઅસ્સ ચરમંમિ ।
 સંતંસગમુક્કોસં, જહન્નયં વારસ હવંતિ ॥ ૮૬ ॥
 મણુઅગહસહગયાઓ, ભવસ્થિત્તિવિવાગજિઅવિવાગાઓ ।
 વેઅણિઅન્નયરુચ્ચં ચરમસમયંમિ સ્ત્રીઅંતિ ॥ ૮૭ ॥
 અહસુહાસયલજગસિહર-મરુઅનિરુવમસહાવસિદ્ધિસુહં ।
 અનિહ્ણમઘ્વાઘાહં, તિરયણસારં અણુહવંતિ ॥ ૮૮ ॥
 દુરહિગમ-નિઝણ-પરમત્થ-રુદ્ધરબહુભંગદિટ્ઠિવાયાઓ ।
 અત્થા અણુસરિઅઘ્વા, બંધોદયસંતકમ્માણં ॥૮૯॥
 જો જત્થ અપહિપુત્તો, અત્થો અપ્પાગમેણ વદ્ધોત્તિ ।
 તં સ્થમિઝ્ઞણ વહુસુઆ, પુરેઝ્ઞણં પરિકહંતુ ॥ ૯૦ ॥
 ગાહમ્મં સયરીણ, વંદમહત્તરમયાણુસારીણ ।
 ટીગાહ નિઅમિઆણં, ણમૂણા હોહ નઝઈઓ ॥૯૧॥

શ્રી રાઘવેશ્વર - પાર્શ્વનાથાય નમઃ ।

અથ રાત્રકનામા પંચસ-કર્મગ્રંથઃ ।

મંગળ અને અભિધેય

નમિઞ્ જિણં ધ્રુવબંધો-દયસંતા ઘાઇપુન્નપરિઅન્તા;
સેઅર ચઢહવિધાગા, વુચ્છં બંધવિહ સામી અ ॥૧॥

નમિઞ્=નમસ્કાર કરીને
જિણં=તીર્થ કરને
ધ્રુવબંધ=ધ્રુવખંધી
દય=ધ્રુવઉદયી
સંતા=ધ્રુવસન્તા
ઘાઇ=ઘાતી-અર્થઘાતી, દેશઘાતી
પુન્ન=પુન્ય પ્રકૃતિ
પરિઅન્તા=પરાવર્તમાન

સેઅર=પ્રતિપક્ષી સહિત
ચઢહ=ચાર પ્રકારે
વિધાગા=વિપાક દેખાડનારી
વુચ્છં=કહીશું
બંધવિહ=બંધના ભેદો
સામી=બંધના સવામી
અ=ઉપરામશ્રેણિ અને ક્ષપકશ્રેણિ

અર્થ:-તીર્થ કર દેવને નમસ્કાર કરીને ધ્રુવખંધી, ધ્રુવઉદયી
ધ્રુવસન્તા, ઘાતી, પુન્ય અને પરાવર્તમાન પ્રકૃતિ તેની પ્રતિપક્ષી
પ્રકૃતિ સહિત, તથા ચાર પ્રકારે વિપાક દેખાડનારી પ્રકૃતિ, ચાર
બંધવિધિ, બંધસ્વામિત્વ, ઉપરામશ્રેણિ અને ક્ષપકશ્રેણિ વગેરે
કહીશું. ॥ ૧ ॥

વિવેચન:-શ્રી જિન પ્રત્યે નમસ્કાર કરીને ઐશ્વર્ય દ્વાર કહીશ.
ધૃતિ સંબંધ. ધ્રુવખંધી ૧, અધ્રુવખંધી પ્રકૃતિ ૨, ધ્રુવોદયી ૩,
અધ્રુવોદયી ૪, ધ્રુવસન્તા ૫, અધ્રુવસન્તા ૬, ઘાતી ૭, અઘાતી ૮,

* સન્તા ધૃતિ પાકાંતરે.

પુન્ય પ્રકૃતિ ૯, પાપ પ્રકૃતિ ૧૦, પરાવર્તિની ૧૧, અને અપરાવર્તિની ૧૨, એમાં પ્રથમ છ સૂત્રોક્ત અને છ એથી ધતર [પ્રતિપક્ષી] સહિત એવં ૧૨. ચાર પ્રકારે વિપાક તે સ્વશક્તિનું દેખાડવું, તે કઈ? ક્ષેત્રવિપાકી ૧, જીવવિપાકી ૨, ભવવિપાકી ૩, પુણ્યસવિપાકી ૪, એવં ૧૬. ચાર ભેદે બાંધવિધિ તે પ્રકૃતિ-બાંધ ૧, સ્થિતિબાંધ ૨, રસબાંધ ૩ અને પ્રદેશબાંધ ૪ એવં ૨૦. તથા અલ્પતર બાંધ, ભૂયસ્કાર બાંધ, અવાસ્થ્યત બાંધ ને અવક્તવ્ય બાંધ, તેની વિધિ અને તેના સ્વામી કોણ? તે ૪, એવં ૨૪. ચ શબ્દથી ઉપશમશ્રેણિ ૨૫, ક્ષપકશ્રેણિ ૨૬, એમ છઠ્વીશ દ્વાર કહીશ.

ધ્રુવબાંધ—અવશ્ય બાંધ હોય જેનો તે ધ્રુવબાંધિની કહીએ ૧, જેનો બાંધ હેતુ સંભવે પણ બાંધ હોય અને ન પણ હોય તે અધ્રુવબાંધિની ૨, જેનો નિરંતર સદાય ઉદય હોય જ તે ધ્રુવોદયી ૩, અને જેનો ઉદય વિસ્તેદ જાય અને વળી તથાવિધ કારણ પામીને ફરી ઉદય થાય તે અધ્રુવોદયી ૪, અનાદિ મિથ્યાત્વી જીવને જે નિરંતર સત્તાએ હોય જ તે ધ્રુવસત્તા ૫, અને જે કોઈવાર સત્તાએ હોય કોઈવાર ન પણ હોય તે અધ્રુવસત્તા ૬, સર્વથા પોતાના જ્ઞાનાદિ વિષયને હણે તે સર્વઘાતી અને કાંઈકે હણે તે દેશઘાતી ૭, અને જે જ્ઞાનાદિ શુભને કાંઈ ન હણે તે અઘાતી ૮, શુભ તે પુણ્ય પ્રકૃતિ ૯, અશુભ તે પાપ પ્રકૃતિ ૧૦, અનેરી [બીજી] પ્રકૃતિનો બાંધ અથવા ઉદય નિવારીને પોતાનો બાંધ તથા ઉદય દેખાડે તે પરાવર્તિની ૧૧, અને જે પરનો બાંધ ઉદય વાર્યા વિના જ પોતાનો બાંધ ઉદય દેખાડે તે અપરાવર્તિની ૧૨.

યતઃ-ચિળિવારિય જા ગચ્છદ્ધ વંધં ઉદયં ચ અણ્ણપયઈપ ।

સા હુ પરિઅત્તમાણી અણિવારંતી અપરિયસા ॥ ૧ ॥

વિપાક તે ક્ષેત્રાદિક પામીને કર્મની શક્તિનું દેખાડવું તે ચાર ભેદે છે, એવં સોળ. ॥ ૧ ॥*

* આઠાશને વિષે જ અપાંતરાજ ગતિમાં જેનો ઉદય હોય, તે ક્ષેત્ર-વિપાકી પ્રકૃતિ.

જીવને વિષેજ પોતાની શક્તિ દેખાડે, તે જીવવિપાકી પ્રકૃતિ.

ધ્રુવબંધી ૪૭ પ્રકૃતિ.

વન્નચ^૪વતે^૧અકમ્મા^૧—ગુરુલ^૧હુનિમિ^૧ણા^૧વઘા^૧યમ^૧યકુચ્છા^૧;

મિચ્છ^{૧૬}કસા^{૧૪}યાવરણા^૫, વિગ્ધ^{૪૭} ધ્રુવબંધિ સગચ્છા ॥૨॥

વન્નચવ=વર્ણ ચતુષ્ક
તેઅ=તૈજસ શરીર
કમ્મા=કાર્મણ શરીર
અગુરુલહુ=અગુરુલધુ નામકર્મ
નિમિણ=નિર્માણ નામકર્મ
વઘાયા=ઉપઘાત નામકર્મ
મય=ભય ભોહનીય
કુચ્છા=જીગૃહ્યા ભોહનીય

મિચ્છ=મિશ્ર્યાત્વ
કસાય=કપાયો
આવરણા=આવરણો-જ્ઞાનાવરણ
પાંચ અને દર્શનાવરણ
નવ મળી ૧૪
વિગ્ધ=પાંચ અંતરાય
ધ્રુવબંધિ=ધ્રુવબંધી પ્રકૃતિઓ
સગચ્છા=સુહૃતાળીસ.

વિવેચન:—ધ્રુવબંધી પ્રકૃતિ કહે છે. વર્ણાદિક ચાર તે વર્ણ
૧, ગંધ ૨, રસ ૩, સ્પર્શ ૪, તૈજસ શરીર ૫, કાર્મણ શરીર ૬,
અગુરુલધુ નામ ૭, નિર્માણ નામ ૮, ઉપઘાત નામ ૯, ભય ૧૦,

નારક તિર્યંગાદિ ભવતે વિષે જ જેનો ઉદય હોય, તે ભવવિપાકી પ્રકૃતિ.
શરીર પુદ્ગલોને વિષે જ પોતાની શક્તિ દેખાડે, તે પુદ્ગલવિપાકી
પ્રકૃતિ.

સ્થિતિ, અનુભાગ અને પ્રેરણાનો સમુદાય તે પ્રકૃતિબંધ.

અધ્યવસાય વિશેષે ગ્રહણ કરેલાં કર્મદલિકોને વિષે સ્થિતિકાળનું
ચોક્કસ કરવું, તે સ્થિતિબંધ.

કર્મપુદ્ગલોનો જે શુભાશુભ કે ઘાતિ અઘાતિ રસ, તે અનુભાગ-રસબંધ.

સ્થિતિ રસની અપેક્ષા વિના જે કર્મપુદ્ગલોનું જ ગ્રહણ કરવું [દક્ષિ-
સંખ્યાની જ મુખ્યતાએ], તે પ્રદેશબંધ.

એજ ચાર પ્રકારના બંધના જઘન્ય તથા ઉત્કૃષ્ટપણે જે સ્વામી તેના
ચાર પ્રકાર.

‘ચ’ શબ્દથી ઉપશમત્રેણિ તથા ક્ષપકત્રેણિ આદિ. એ પ્રમાણે
સર્વ મળી ૨૬ દ્વાર કહેવાશે.

કુચ્છ ૧૧, મિધ્યાત્વમોહનીય ૧૨, સોળ કપાય ૨૮, પાંચ જ્ઞાનાવરણ ૩૩, નવ દર્શનાવરણ ૪૨ અને પાંચ અંતરાય ૪૭; એ સુડતાલીશ ધ્રુવબંધી પ્રકૃતિ જાણવી. એમાં જે ગુણકાણા લગે જોનો બંધ કહ્યો છે, ત્યાં લગે તે અવરય બંધાય છે તે માટે એ ધ્રુવબંધી કહેવાય છે.

પહેલે ગુણકાણે મિધ્યાત્વનો ધ્રુવબંધ. થીણદ્વીત્રિક અને અનંતાનુબંધી ૪ કપાય, એ સાતનો બીજા ગુણકાણા સુધી ધ્રુવબંધ. અપ્રત્યાખ્યાનીય ૪ કપાયનો ચોથા ગુણકાણા સુધી ધ્રુવબંધ. પ્રત્યાખ્યાનીય ૪ કપાયનો પાંચમા ગુણકાણા લગે ધ્રુવબંધ. એ નિદ્રાનો આઠમાના પહેલા ભાગ લગે ધ્રુવબંધ. વર્ણાદિ ૪, તૈજસ ૧, કાર્મણ ૧, અગુરુલધુ ૧, નિર્માણ ૧ અને ઉપધાત ૧, એ નવ પ્રકૃતિ આઠમાના છઠ્ઠા ભાગ લગે ધ્રુવબંધી. ભય, કુચ્છ એ બે આઠમાના અંત લગે ધ્રુવબંધી. સંજવલન કોથનો નવમાના બીજા ભાગ લગે ધ્રુવબંધ, સંજવલન માનનો ત્રીજા ભાગ લગે, સંજવલની માયાનો ચોથા ભાગ લગે અને સંજવલન લોભનો પાંચમા ભાગ લગે ધ્રુવબંધ. જ્ઞાનાવરણીય ૫, દર્શનાવરણીય ૪, અંતરાય ૫, એ ૧૪ નો દશમા ગુણકાણા લગે ધ્રુવબંધ છે. ॥ ૨ ॥

અધ્રુવબંધી ૭૩ પ્રકૃતિ.

તણુંવંગાગિહસંઘયણ, જાહગહસ્વગહપુઠિવજિણુસાસં;
ઉજ્જોઆયવપરધા, - તસવીસા ગોયવેઅણિઅં ॥ ૩ ॥

તણું=તણ શરીરો-ઓદારિક,
વૈક્રિય, આહારક.
વંગા=તણ અંગોપાંગ.
આગિહ=આકૃતિ-સંસ્થાન છ.
સંઘયણ=છ સંઘયણ
જાહ=પાંચ જાતિ
ગહ=ચાર ગતિ
સ્વગહ=વિહારોગતિ બે
પુઠિવ=ચાર આનુપૂર્વી

જિણ=જિન નામકર્મ
ઉસાસં=ધાસો=ધૈસ નામકર્મ
ઉજ્જોજ=ઉદ્યોત નામકર્મ
આયવ=આતપ નામકર્મ
પરધા=પરાધાત નામકર્મ
તસવીસા=તસવીશક
ગોય=બે જોત્ર કર્મ
વેઅણિઅં=બે વેદનીય કર્મ

અર્થ:—ત્રણ શરીર, ત્રણ ઉપાંગ, છ સંસ્થાન, છ સંઘચણ, પાંચ જાતિ, ચાર ગતિ, બે વિહાયોગતિ, ચાર આનુપૂર્વી, જિન નામકર્મ, શ્વેતોદ્ધીસ નામકર્મ, ઉદ્યોત નામકર્મ, આતપ નામકર્મ, પરાવાત નામકર્મ, ત્રસત્રીશક, બે ગાત્રકર્મ, બે વેદનીયકર્મ, ૩

વિવેચન:—અધુવબંધી કહે છે—તૈજસ અને કાર્મણ ધ્રુવબંધીનાં કલાં તે ચારે થોપ ૩, શરીર—ઔદારિક ૧, વૈશ્વ ૨, આહારક ૩, એજ ત્રણ શરીરનાં ત્રણ ઉપાંગ ૬, છ સંસ્થાન ૧૨, છ સંઘચણ ૧૮, એકેદ્રિયાદિક પાંચ જાતિ ૨૩, ચાર ગતિ ૨૭, બે વિહાયોગતિ ૨૮, ચાર આનુપૂર્વી ૩૩, જિનનામ ૩૪, ઉદ્ધીસનામ ૩૫, ઉદ્યોતનામ ૩૬, આતપનામ ૩૭, પરાવાતનામ ૩૮, ત્રસનો દશકો અને સ્થાવરનો દશકો એ વીશ ૫૮, બે ગાત્ર ૬૦, બે વેદનીય ૬૨. ॥ ૩ ॥

હાસાહજુયલદુગવેઅ, —આડ તેવુત્તરી અધુવબંધી [ધા];
મંગા અગાહસાઈ, અણંતસંતુત્તરા ચડરો ॥ ૪ ॥

હાસાહ=હાસ્યાદિક
જુયલદુગ=એ યુગલ
વેઅ=ત્રણ વેદ
આડ=ચાર આયુષ્ય કર્મ
તેવુત્તરી=તહોંતેર
અધુવબંધી=અધુવબંધી
મંગા=ભાંગા

અગાહ=સાઈ=અનાદિ અને
સાદિને
અણંતસંતુત્તરા=અનંત અને
સાંત ઉત્તરપદમાં
જોડેલા છે એવા
ચડરો=ચાર ભાંગા

અર્થ:—હાસ્યાદિક બે યુગલ, ત્રણ વેદ અને ચાર આયુષ્યકર્મ, એ તહોંતેર અધુવબંધી પ્રકૃતિ છે. [એ ધ્રુવબંધી, અધુવબંધી, ધ્રુવઉદયી અને અધુવઉદયી પ્રકૃતિના બંધને આશ્રીને] અનાદિ અને સાદિને અનંત અને સાંત ઉત્તરપદમાં જોડેલા છે એવા ચાર ભાંગા થાય છે. ॥ ૪ ॥

વિવેચન:—હાસ્ય ૧, રતિ ૨ અને અરતિ ૧, શોક ૨ એ બે યુગલ ૬૬, ત્રણ વેદ ૬૯, ચાર આયુ: ૭૩, એ તહોંતેર પ્રકૃતિ

અધુવંધી હોય ત્યાં પરાધાત ૧, ઉચ્છેદ ૨, તે પર્યાપ્તિ નામ સાથે જ બંધાય. આતપ તે એકેન્દ્રિય યોગ્ય પ્રકૃતિ સાથે જ બંધાય. ઉચોત તે તિર્યગ્ગતિયોગ્ય પ્રકૃતિ સાથે જ બંધાય. જિન-નામનો બંધ તો સમ્યકત્વપ્રત્યયિક જ છે, આહારકેદિકનો બંધ તો સંયમપ્રત્યયિક જ છે. અને શેષ ૬૬ પ્રકૃતિઓ તો માહિ-માહિ પ્રતિબદ્ધી પ્રકૃતિ છે તે એક બંધાય ત્યારે બીજી ન બંધાય એ કારણે તે સ્વયમ્બધી હોય. હવે ધ્રુવબધી ૧, અધુવ-બધી ૨, ધ્રુવોદયી ૩ અને અધુવોદયી ૪ ને વિષે ચાર ભાંગા હોય, તે કયા ? અનાદિ અને સાદિ તેની આગળ અનંત અને સાંત સજ્જ એડીએ, તે આ પ્રમાણે—અનાદિ અનંત ૧, અનાદિ સાંત ૨, સાદિ અનંત ૩, સાદિ સાંત ૪, એ ચાર* ભાંગા હોય. ॥ ૪ ॥

ધ્રુવબંધ્યાદિને વિષે ભાંગા

પદમવિઆ ધ્રુવઉદયસુ, ધ્રુવવંધિસુ તદ્અવજ્જમંગતિગં;
મિચ્છંમિ તિન્નિ મંગા દુહાવિ અધુવા તુરિઅમંગા ॥ ૫ ॥

પદમવિઆ=પહેલો અને બીજો
ભાંગા

ધ્રુવઉદયસુ=ધ્રુવોદયી પ્રકૃતિને
વિષે

ધ્રુવવંધિસુ=ધ્રુવબંધી પ્રકૃતિને
વિષે

તદ્અવજ્જ=ત્રીજો ભાંગા વર્ણને
મંગતિગં=ત્રણ ભાંગા હોય

મિચ્છંમિ=મિથ્યાત્વ મોહની-
અને વિષે

તિન્નિ=ત્રણ

દુહાવિ=અંતે પ્રકારે

અધુવા=અધુવ [અધુવબંધી,
અધુવોદયી]

તુરિઅમંગા=ચોથા ભાંગાવાળી

અર્થ:—ધ્રુવોદયી પ્રકૃતિને વિષે પહેલો અને બીજો ભાંગા હોય, ધ્રુવબંધી પ્રકૃતિને વિષે ત્રીજો વર્ણને ત્રણ ભાંગા [પહેલો,

* જેનો પ્રારંભ અને વિચ્છેદ ન હોય, તે અનાદિ અનંત.

જેનો પ્રારંભ ન હોય, વિચ્છેદ હોય, તે અનાદિ સાંત.

જેનો પ્રારંભ હોય, વિચ્છેદ ન હોય તે સાદિ અનંત.

જેનો પ્રારંભ અને વિચ્છેદ બન્ને હોય, તે સાદિ સાંત.

ખીજી, ચાથા] હોય, મિથ્યાત્વ મોહનીયને વિષે ત્રણ ભાંગા હોય અને બંને પ્રકારે અધ્રુવપ્રકૃતિ ચાથા ભાંગાવાળી છે. ॥ ૫ ॥

વિવેચન:—ધ્રુવોદયી પ્રકૃતિને વિષે પહેલો અને ખીજો ભાંગા હોય, ત્યાં અભવ્યને ધ્રુવોદયી ૨૭ પ્રકૃતિનો અનુદય કોઈ વારે નહીં થાય તે માટે પહેલો અનાદિ અનંત ભાંગા હોય અને ભવ્યને અનાદિનો ઉદય છે પણ આગળ બારમે તેરમે ગુણકાણે ઉદય ટળશે, તે માટે અનાદિ સાન્ત ભાંગા હોય, ધ્રુવબંધી ૪૭ પ્રકૃતિને વિષે ત્રીજો ચર્ચને પહેલો, ધીજી, ચાથા એ ત્રણ ભાંગા હોય, તે આવી રીતે-અભવ્યને ધ્રુવબંધી ૪૭ પ્રકૃતિનો બંધ અનાદિનો છે અને કોઈ વારે અબંધક નહીં થાય તે માટે અનાદિ અનંત ભાંગા હોય ૧. તથા ભવ્યને એ ધ્રુવબંધીનો અનાદિનો બંધ છે પણ ગુણકાણે ચઢતાં બંધ ટળશે તે માટે અનાદિ સાન્ત ખીજો ભાંગા હોય ૨. તથા તેજ ગુણકાણે ચઢતાં અબંધક થઈને પડતાં બંધે તે વારે સાદિ બંધ અને તે વળી કાળાન્તરે ગુણકાણે ચઢતો અબંધક થશે એટલે તેને સાદિસાન્ત ચાથા ભાંગા હોય ૩. અને પૂર્વે બંધનો આદિ છે પણ આગળ અંત નથી એ સાદિ અનંત ભાંગા તો કોઈ પ્રકૃતિને હોય જ નહીં. ધ્રુવોદયીને વિષે તો એ ભાંગા પૂર્વે કહ્યા છે પણ મિથ્યાત્વમોહનીય ધ્રુવોદયીને વિષે ત્રણ ભાંગા હોય, તે આવી રીતે અભવ્યને મિથ્યાત્વનો ઉદય અનાદિ અનંત છે ૧, ભવ્યને અનાદિ સાન્ત છે ૨, અને પરિવડિયા [સંસ્કૃતિથી પડેલા] ને સાદિ સાન્ત ભાંગા હોય ૩. અધ્રુવબંધી ૭૩ પ્રકૃતિનો તો અધ્રુવપણા માટે જ તેના બંધ ઉદયની આદિ પણ હોય અને અંત પણ હોય. ॥ ૫ ॥

ધ્રુવોદયી ૨૭ પ્રકૃતિ

નિમિષાધિરઅધિરઅગુરુઅ, સુદ્ધઅસુદ્ધતેઅકમ્મઅવવન્ના

નાણંતરાયદંસણ, મિચ્છં ધ્રુવઉદય સગધીસા ॥ ૬ ॥

નિમિળ=નિર્માણ નામકર્મ
 ધિર=સ્થિર નામકર્મ
 અધિર=અસ્થિર નામકર્મ
 અશુભ્ર=અશુભ્રલધુ નામકર્મ
 સુહ=શુભ નામકર્મ
 અસુહ=અશુભ નામકર્મ
 તેજ=તૈજસ નામકર્મ
 કમ્મ=કાર્મણ્યશરીર નામકર્મ

ચત્વચ્ચા=વર્ણ્યચતુષ્ક
 નાગંતરાય=જ્ઞાનાવરણ પાંચ
 અને પાંચ આંતરાય મળી દશ
 દંતણ=ચાર દર્શનાવરણ
 મિચ્છં=મિથ્યાત્વ
 ધુવ્વદયા=ધ્રુવોદયી=નિરંતર
 ઉદયવાણી
 સગધીવા=સત્તાવીશ

વિવેચન:—ઉપે ધ્રુવોદયી કહે છે-નિર્માણ નામકર્મ ૧, સ્થિરનામ ૨, અસ્થિરનામ ૩, અશુભ્રલધુ નામ ૪, શુભનામ ૫, અશુભ નામ ૬, તૈજસ શરીર નામ ૭, કાર્મણ્ય શરીર નામ ૮, વર્ણ ૧, ગંધ ૨, રસ ૩, સ્પર્શ ૪, એ વર્ણાદિક ચાર સહિત આર, પાંચ જ્ઞાનાવરણીય ૧૭, પાંચ આંતરાય ૨૨, ચાર દર્શનાવરણીય ૨૬, મિથ્યાત્વ મોહનીય ૨૭, એ સત્તાવીશ પ્રકૃતિના જેટલા ગુણકાણા લગે ઉદય કહ્યો છે ત્યાં લગે અવિચ્છિન્નપણે નિરંતર ઉદય રહે, તે માટે ધ્રુવોદયી કહીએ. મિથ્યાત્વ પહેલેજ ગુણકાણે ધ્રુવોદયી, જ્ઞાનાવરણ ૫, દર્શનાવરણ ૪ અને આંતરાય ૫, એ ૧૪ આરમા લગે ધ્રુવોદયી અને શેષ નામકર્મની ૧૨ પ્રકૃતિ તેરમા ગુણકાણા લગે ધ્રુવોદયી હોય. ॥ ૬ ॥

અધુરોદયા ૯૫ પ્રકૃતિ

ધિરસુમિઅરવિણુ અધુવ, —વધી મિચ્છવિણુ મોહધુવવંધી

નિહોવવાયનીસં, સમ્મં પળનવહ અધુવુદયા ॥ ૭ ॥

ધિરસુમિઅર=સ્થિર-અસ્થિર
 શુભ-અશુભ નામ

વિણુ=વિના

અધુવવંધી=અધુવઅધી પ્રકૃતિ

મિચ્છવિણુ=મિથ્યાત્વ વિના

મોહધુવવંધી=મોહનીય કર્મની

[૧૮] ધુવઅધી

નિહા=પાંચ નિદ્રા

વવાય=ઉપધાત નામ

મીસં=મિશ્ર મોહનીય

સમ્મં=સમ્યક્ત્વ મોહનીય

પળનવહ=પ'ચાણું.

અધુવુદયા=અધુવોદયી

અર્થ:—સ્થિર, શુભ અને તેથી ધતર તે અસ્થિર ને અશુભ એ ચાર વિના અધ્રુવબંધી ૬૯ અને મિધ્યાત્વ વિના મોહનીય કર્મની ધ્રુવબંધી ૧૮, નિદ્રા ૫, ઉપધાતનામ, મિશ્રમોહનીય, સમકિત મોહનીય કુલ ૯૫ અધ્રુવોદયી જાણવી. ॥ ૭ ॥

વિવેચન:—હવે અધ્રુવોદયી કહે છે—સ્થિર ૧, અસ્થિર ૨, શુભ ૩, અશુભ ૪, એ ચાર ધ્રુવોદયી માંહે ગણી છે તે માટે તે ચાર વિના અધ્રુવબંધી ૬૯ અને મિધ્યાત્વ છતાં ધ્રુવોદયી માંહે ગણ્યુ તે માટે તે વિના મોહનીયકર્મની ધ્રુવબંધી ૧૮ તે છતાં અધ્રુવોદયી જાણવી ૮૭, પાંચ નિદ્રા ૯૨, ઉપધાત નામ ૯૩, મિશ્રમોહનીય ૯૪, સમ્યક્ત્વ મોહનીય ૯૫, એ ૫ આજુ પ્રકૃતિ અધ્રુવોદયી હોય. જે પ્રકૃતિનો જેટલા ગુણઠાણને વિષે ગુણપ્રત્યયથી ઉદયનો વ્યુત્પેદ નથી કર્યો તે છતાં તેજ ગુણઠાણે તે પ્રકૃતિ દ્રવ્ય ક્ષેત્રની અપેક્ષાએ ઉદય આવે અથવા ઉદયે ન પણ આવે તે માટે અધ્રુવોદયી કહીએ. ॥ ૭ ॥

ધ્રુવ સત્તા પ્રકૃતિ ૧૩૦

તસવન્નવીસસગતેઅ, -કમ્મ^{૨૦} ધ્રુવબંધિસેસ^{૪૧} વેઅતિગં^૩;

આગિહિતિગ^{૧૭} વેઅણિઅં^૨, દુજુઅલ^૪ સગડરલ^૭સાસચઙ^૪. ૮

તસવન્નવીસ=ત્રસવીશક અને
વર્ણવીશક

સગતેઅકમ્મ=તેજસકાર્મણુ
સમક

સેમ=ખાકીની-વર્ણચતુષક અને
તેજસ કાર્મણુ શિવાયની ૪૧
વેઅતિગં=ત્રણ વેદ.

આગિહિતિગ=આકૃતિત્રિક એટલે
છ સંસ્થાન, છ સંઘયણ
અને પાંચ જાતિ

વેઅણિઅં=વેદનીય
દુજુઅલ=બે યુગલ
સગડરલ=ઓદારિક સમક
સાસચઙ=ઉદ્યાસચતુષક

અર્થ:—ત્રસવીશક, વર્ણવીશક, તેજસ કાર્મણુ સમક, ખાકીની (૪૧) ધ્રુવબંધી, ત્રણ વેદ, બે વેદનીય, બે યુગલ, ઓદારિક સમક, ઉદ્યાસ ચતુષક. ॥ ૮ ॥

વૈક્રિય એકાદશ, જિન નામકર્મ, ચાર આયુષ્ય, આહારક સમ્પત્તિ અને ઉચ્ચગોત્ર; એ [૨૮ પ્રકૃતિ] અધ્રુવસત્તા કહેવાય છે. ૯

વિવેચન:-એ વિહાયોગતિ ૧૨૭. તિર્થગતિ, તિર્થગાતૃપૂર્વી એ તિર્થગદ્વિક ૧૨૯, નીચેગોત્ર ૧૩૦, એ એકસોત્રીશ પ્રકૃતિ ધ્રુવસત્તા હોય. સમ્યક્ત્વ પામ્યા પહેલા સર્વ જીવને સદાય સત્તાએ હોયજ તે માટે જુદાસત્તા કહીએ. હવે અધ્રુવસત્તા કહે છે-સમ્યક્ત્વ મોહનીય ૧, મિશ્રમોહનીય ૨, મનુષ્યગતિ ૧, મનુષ્યાતૃપૂર્વી ૨, એવં ૪; દેવગતિ ૧, દેવાતૃપૂર્વી ૨, નરકગતિ ૩, નરકાતૃપૂર્વી ૪, વૈક્રિય શરીર ૫; વૈક્રિય ઉપાંગ ૬ વૈક્રિય સંધાતન ૭, વૈ૦ વૈ૦ અંધન ૮, વૈ૦ તૈજસ અંધન ૯, વૈક્રિય કાર્મ્મ-ણ અંધન ૧૦, વૈ૦ તૈ૦ કા૦ અંધન ૧૧, એ વૈક્રિયેકાદશક ૧૫, જિનનામ ૧૬, ચાર આયુ: ૨૦; આહારક શરીર ૧, આ૦ ઉપાંગ ૨, આ૦ સંધાતન ૩, આ૦ આ૦ અંધન ૪, આ૦ તૈ૦ અંધન ૫, આ૦ કા૦ અંધન ૬, આ૦ તૈ૦ કા૦ અંધન ૭, એ આહારક સમ્પત્તિ ૨૭ અને ઉચ્ચગોત્ર ૨૮, એ અઠ્ઠાવીશ પ્રકૃતિ અજુલ સત્તા કહીએ, તે આ પ્રમાણે-સમ્યક્ત્વ મોહનીય ૧, મિશ્રમોહનીય ૨ એ એ તો અલવ્યને સત્તાએ હોય નહીં, અહુકાલીન લવ્યને પણ ન હોય અને કેટલાએક અલ્પકાલીનને હોય. મનુષ્યદ્વિક તેઉકાય વાયુકાય માંહે ગયે ઉવેલે તેને સત્તાએ ન હોય. અનેરા એટલે બીજને હોય. વૈક્રિયેકાદશક ત્રસપણું ન પામ્યો હોય તેને અંધના અભાવ થકી અથવા અંધ કરીને સ્થાવર મધ્યે જતાં તે સ્થિતિનો ક્ષય થયે સત્તા ન પામીએ, અનેરાને સત્તા હોય પણ ખરી. તથા સમ્યક્ત્વ હેતુ છતે પણ જિનનામ કોઇને હોય કોઇને ન હોય. તથા સ્થાવરને નરકાયુ દેવાયુની, અહમિંદ્ર [નવજીવેયક અને પાંચ અતુત્તરના દેવો] ને તિર્થગાયુની સત્તા સર્વથા ન હોય; તે બાંધવાના અભાવ થકી. અનેરાને તો હોય, તથા સંયમ હેતુ છતે પણ આહારકસમ્પત્તિ કોઇને સત્તા હોય કોઇને ન હોય, તથા તેજો વાયુ માંહે ગયા સ્થિતિને ક્ષયે ઉદ્વલના પ્રયોગે કરીને ઉચ્ચગોત્રની સત્તા ટળે ત્યારે સત્તા ન હોય. તથા તેજો વાયુ માંહેથી નીકળી અન્ય તિર્થંચમાં ગયે છતે અપર્યાપ્તપણે ઉચ્ચગોત્રની સત્તા ન હોય, અનેરાને હોય એટલા માટે અઠ્ઠાવીશ પ્રકૃતિની સત્તા જ્યાં કહી છે ત્યાં પણ કોઇ

વારે ન હોય, તે માટે અધુવસત્તા કહીએ, વક્રિયૈકાદશની સત્તા એકેદિયમાં ગયાંજ ઉવેલે, મનુષ્યદ્વિક અને ઉચ્ચૈર્ગોત્ર નીસત્તા તેઉ વાઉ માંહેજ ઉવેલે. ॥ ૬ ॥

ગુણકાણે મુવસત્તા

પદમતિગુણેસુ મિચ્છં, નિજના અજયાદઅદુગે મજ્જં;
સાસાણે સ્વહુ સમ્મન, સંતં મિચ્છાદ્દસગે વા ॥ ૧૦ ॥

પદમતિગુણેસુ=પહેલા ત્રણ
ગુણકાણા વિષે
નિજમા=નિશ્ચયે
અજયાદ=અવિરતાદિ
અદુગે=આઠ ગુણકાણે
મજ્જં=ભજના
સાસાણે=સાસ્વાદને

સ્વહુ=નિશ્ચયે
સમ્મન=સમકિત મોહનીય
સંતં=વિદ્યમાન હોય
મિચ્છાદ્દસગે=મિથ્યાત્વાદિ દશ
ગુણકાણે
વા=વિકલ્પે હોય

અર્થ:-પહેલા ત્રણ ગુણકાણાને વિષે મિથ્યાત્વ મોહનીય નિશ્ચયે હોય. અવિરતાદિ આઠ ગુણકાણે ભજના જાણવી. સાસ્વાદન ગુણકાણે સમ્યક્ત્વ મોહનીય નિશ્ચયે વિદ્યમાન હોય મિથ્યાત્વાદિ દશ ગુણકાણે વિકલ્પે હોય ॥ ૧૦ ॥

વિવેચન:-પહેલાં ત્રણ ગુણકાણાં મિથ્યાત્વ ૧, સાસ્વાદન ૨, મિથ્ર ૩, અને વિષે મિથ્યાત્વમોહનીયની સત્તા નિશ્ચયે હોયજ,* અને અવિરતાદિ આઠ ગુણકાણે ભજનાએ-હોય અને ન પણ હોય. જેણે મિથ્યાત્વ ક્ષય કર્યું હોય. તેને સત્તા ન હોય અને જેણે ઉપશમાવ્યું હોય તેને સત્તા હોય. ૨૪ ની સત્તાવાળાને મિથ્યાત્વ સત્તાયે હોય અને ૨૧, ૨૨, ૨૩ ની સત્તાવાળાને ન હોય સાસ્વાદન ગુણકાણે નિશ્ચયે સમ્યક્ત્વમોહનીય સત્તાએ હોય.

* પહેલાં ત્રણ ગુણકાણે મોહનીય કર્મનાં ૨૮, ૨૭, ૨૬, અને ૨૪ નાં સત્તાસ્થાનો યથાસંભવ હોય અને આ ચારે સત્તાસ્થાનોમાં મિથ્યાત્વ મોહનીય છે, તેથી મિથ્યાત્વમોહનીયની સત્તા નિશ્ચયે હોય.

ઉપરામ સમ્યક્ત્વ અતર્ક્યહૂતર્ક્ય છે, તેમાંથી જઘન્યથી ૧ સમય, ઉત્કૃષ્ટ છ આપલી થાકતી-બાકી હોય ત્યારે સાસ્વાદન પામે, ત્યાં તે નિશ્ચયે ૨૮ની સત્તાવાળોજ હોય તે માટે, અને મિથ્યાત્વ આદિ દર્શને ઉપશાન્તમોહ લગે સાસ્વાદન વર્ણને દશ ગુણકાણે વા ચિકિત્સે-હોય અને ન પણ હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૬ ની સત્તાવાળા અનાદિ મિથ્યાત્વીને તથા ઉદ્વેગિત સમ્યક્ત્વ યુજવાળાને સમ્યક્ત્વ મોહનીય સત્તાએ ન હોય; અનેરા બીજાને હોય. તથા મિશ્રમાં પણ સમ્યક્ત્વ ઉવેદ્યે ૨૭ની સત્તાએ સમ્યક્ત્વ મોહનીય ન હોય અન્યથા હોય. અવિરતાદિકે ઉપશાન્તમોહ લગે ૭ પ્રકૃતિને ક્ષયે ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વીને સમ્યક્ત્વ મોહનીય ન હોય, અનેરાને હોય. ॥ ૧૦ ॥

સાસળમીસેસુ ધ્રુવં, મીસં મિચ્છાઇનવસુ મયળાણ;

આહુગે અળ નિઅમા, મહમા મીસાઇનવગંમિ ॥૧૧॥

સાસળમીસેસુ=સાસ્વાદન અને
મિશ્રગુણકાણે

ધ્રુવં=ધ્રુવ-નિત્ય

મીસં=મિશ્રમોહનીય

મિચ્છાઇનવસુ=મિથ્યાત્વાદિ
નવ ગુણકાણે

મયળાણ=ચિકિત્સે

આહુગે=પહેલા બે ગુણકાણે

અળ=અનંતાનુબંધ

નિઅમા=નિશ્ચયથી હોય

મહમા=ભજના

મીસાઇનવગંમિ=મિશ્ર આદિ નવ
ગુણકાણે

અર્થ:—સાસ્વાદન અને મિશ્ર ગુણકાણે નિશ્ચયે મિશ્ર મોહનીય હોય, મિથ્યાત્વાદિ નવ ગુણકાણે ચિકિત્સે હોય. પહેલા બે ગુણકાણે અનંતાનુબંધી કષાય નિશ્ચયે હોય, મિશ્રાદિ નવ ગુણકાણે ભજના જાણવી. ॥ ૧૧ ॥

વિવેચન:—સાસ્વાદને અને મિશ્ર ગુણકાણે નિશ્ચયે સદાયે મિશ્ર મોહનીય હોય, તે કેમ? સાસ્વાદન તો નિશ્ચયે ૨૮ ની સત્તાવંત હોયજ અને મિશ્ર તો ૨૮ ની સત્તાવંત હોય, સમ્યક્ત્વ

ઉવેદ્યે ૨૭ ની સત્તાવંત હોય અને અનંતાનુબંધી ઉવેદ્યે ૨૪ ની સત્તાવંત હોય, તે માટે એ સત્તાસ્થાનકે અવશ્ય મિશ્રમોહનીય હોય. અને ૨૬ ની સત્તા તો મિશ્રે હોય જ નહિ તે માટે સાસ્વાદને અને મિશ્રે નિશ્ચયે અવશ્ય મિશ્રમોહનીય હોય. મિથ્યાત્વથી ઉપશાન્તમોહ લગે સાસ્વાદન મિશ્ર વર્ણને નવ ગુણઠાણે ભજનાએ-હોય અને ન પણ હોય. જે મિથ્યાત્વી ૨૬ ની સત્તાવાળો હોય, તેને મિશ્રમોહનીય સત્તાએ ન હોય અને-રાને હોય, તથા અવિરતાદિ ઉપશાન્તમોહ લગે જે ક્ષાયિક સમ્યગ્દષ્ટિ છે તેને મિશ્રમોહનીય સત્તાએ ન હોય, અનેરાને હોય તે માટે ભજના. પહેલે બે ગુણઠાણે અનંતાનુબંધી ૪ ક્ષાય નિશ્ચયે હોય. પહેલે તો બંધે અને ઉદ્યે છે, બીજે બંધે અને ઉદ્યે નિશ્ચયે હોય તો સત્તાએ તો હોયજ અને મિશ્રાદિક ઉપશાન્તમોહ લગે નવ ગુણઠાણે ભજનાએ કહેવા, ૨૪ ની સત્તાવાળો મિશ્રને ન હોય અને ૨૭, ૨૮ની સત્તાવાળાને હોય. તથા યોધાથી ૧૧ મા લગે ૨૧-૨૨-૨૩-૨૪ ની સત્તાવાળાને અનંતાનુબંધી સત્તાએ ન હોય અને ૨૭, ૨૮ની સત્તાવાળાને હોય, તે માટે ભજના. ॥ ૧૧ ॥

આહારસત્ત્વં વા, સવ્વગુણે વિતિગુણે વિના તિત્થં;
નોભયસંતે મિચ્છો, અંતમુહુત્તં ભવે તિત્થે ॥ ૧૨ ॥

આહારસત્ત્વં=આહારકસપ્તક
વા=વિકલ્પે હોય
સવ્વગુણે=સર્વ ગુણઠાણે
વિતિગુણે=બીજા ત્રીજા ગુણ-
ઠાણા
વિના=વિના
તિત્થં=તીર્થં કર નામકર્મ
ન=ન હોય

ઉભયસંતે=આહારક સપ્તક અને
જિનનામ એ બંનેની
સત્તા છે.
મિચ્છો=મિથ્યાત્વી
અંતમુહુત્તં=અંતમુહૂર્ત પર્વત
ભવે=હોય, થાય
તિત્થે=તીર્થં કર નામકર્મ છે

અર્થ:-આહારકસપ્તક સર્વ ગુણઠાણાને વિષે વિકલ્પે હોય. બીજા અને ત્રીજા ગુણઠાણા વિના બાકીના સર્વ ગુણઠાણાને વિષે તીર્થં કરનામકર્મ વિકલ્પે હોય. બંને [આહારકસપ્તક અને જિન

નામકર્મ] ની સત્તા છતે મિથ્યાત્વી ન થાય, તીર્થંકર નામકર્મ સત્તામાં છતે અંતર્મુહૂર્ત પર્થત મિથ્યાત્વી થાય. ॥ ૧૨ ॥

વિવેચન:—તથા આહારક શરીર ૧, આહારકોપાંગ ૨, આહારક સંઘાતન ૩, આહારક આહારક બાંધન ૪, આહારક તૈજસ બાંધન ૫, આહારક કાર્મણ બાંધન ૬, આહારક તૈજસ કાર્મણ બાંધન ૭, એ આહારકસમક સર્વ [૧૪] ગુણુઠાણે વા ઇતિ વિકલ્પથી સત્તાએ હોય. જે અપ્રમત્ત સાધુ સયમપ્રત્યયિક આહારકસમકનો બાંધ કરીને ઉપરલે ગુણુઠાણે ચઢે અથવા હેઠો પડે તેને સર્વ ગુણુઠાણે સત્તા પામીએ અને જે તેનો બાંધ કરેજ નહિ તેને ન હોય. તથા બીજા ત્રીજા ગુણુઠાણા વિના શેષ સર્વ ગુણુઠાણે તીર્થંકર નામની સત્તા વિકલ્પે હોય; સમ્યક્ત્વપ્રત્યયિક તીર્થંકરનામ બાંધીને ઉંચો ચઢે ત્યારે ઉપરલે સર્વ ગુણુઠાણે સત્તા પામીએ અને કોઈકે જીવે પૂર્વે નરકાયુ બાંધ્યું હોય અને પછી ક્ષાયોપશમિક સમ્યક્ત્વ પામીને તથાવિધ અધ્યવસાયે તીર્થંકરનામ બાંધીને અત્ય સમયે સમ્યક્ત્વ વમી મિથ્યાત્વ ગુણુઠાણે આવી નરકે જાય, ત્યારે મિથ્યાત્વે જિનનામની સત્તા પામીએ અને જે શુદ્ધ સમ્યક્ત્વ છતે પણ જિનનામ ન બાંધે, તેને સર્વ ગુણુઠાણે જિનનામની સત્તા ન હોય અને જિનનામની સત્તાવાળો જીવ સારવાદન મિત્રે તો રત્નભાવેજ ન આવે તે માટે નિષેધ્યાં. જિનનામ ૧, આહારકસમક ૨, એ બેની ભેળી સત્તાવાળો જીવ મિથ્યાત્વ ગુણુઠાણે ન જાય-મિથ્યાત્વી ન હોય, તીર્થંકરનામની સત્તાવાળો જીવને મિથ્યાત્વ આવે તો અંતર્મુહૂર્ત જ રહે, તે આ પ્રમાણે-પૂર્વે નરકનું આયુ બાંધીને પછી ક્ષાયોપશમિક સમ્યક્ત્વ પામીને તીર્થંકરનામ બાંધે તે જીવ મરતાં સમ્યક્ત્વ વમીને મિથ્યાત્વે આવી નરકે ઉપજે ત્યાં વળી તુરત+ સમ્યક્ત્વ પામે, એટલું જ-અંતર્મુહૂર્તજ મિથ્યાત્વ રહે. ॥ ૧૨ ॥

+ આ હકીકત નિકાચિત જિનનામકર્મની અપેક્ષાએ છે. નિકાચિત જિનનામની સત્તાવાળો ઉપર પ્રમાણે મિથ્યાત્વે જર્જ ત્યાં પર્થાત યદ તરત અવશ્ય સમ્યક્ત્વ પામે છે, એટલે જ મિથ્યાત્વે જિનનામની સત્તા અંતર્મુહૂર્ત હોય તેમ કહ્યું છે.

ઘાતી પ્રકૃતિ ૪૫

કેવલજુઝલાવરણા, પળ નિદ્રા વારસાઈમકસાયા;
મિચ્છં તિ સઠ્ઠઘાઈ, ચડનાળતિદંસગાવરણા ॥૧૩॥

કેવલજુઝલ=કેવળ જ્ઞાન અને
દર્શનના
આવરણા=આવરણા. આનંદના-
પળ=પાંચ દનો
નિદ્રા=નિદ્રા
વારસ=આર
આઈમ કસાયા=પહેલા કપાયા

મિચ્છં તિ=મિથ્યાત્વ એ પ્રકારે
સઠ્ઠઘાઈ=સર્વધાતી
ચડ=ચાર
નાળ=જ્ઞાનના [અને]
તિદંસળ=દર્શનના ત્રણ
આવરણા=આવરણા.

અર્થ:—કેવલયુગલના આનંદનો એ, પાંચ નિદ્રા, પહેલા
આર કપાયા અને મિથ્યાત્વ એ પ્રકારે [વીશ પ્રકૃતિ] સર્વધાતી
હોય. ચાર જ્ઞાનના અને ત્રણ દર્શનના આવરણા. ॥ ૧૩ ॥

શિવેચન:—હવે ઘાતી દ્વાર કહે છે. કેવળ જ્ઞાનાવરણીય ૧,
કેવળ દર્શનાવરણીય ૨, પાંચ નિદ્રા એ ૭, ધુરિલા પહેલા આર
કપાય તે કયા? અનંતાનુબંધીય ૪, અપ્રત્યાખ્યાનીય ૪, પ્રાયા-
ખ્યાનીય ૪, એવાં ૧૨ કપાય એ ૧૯; મિથ્યાત્વમોહનીય ૨૦, એ
વીશ પ્રકૃતિ સર્વ પોતાના સ્વવિષયી ગુણને હણે તે માટે સર્વ-
ઘાતીx કહીએ. તે કેમ? કેવળદ્વિકને સર્વધા આવરે, ઉપજવા
ન દે અને તે આવરણુ સર્વધા ટળ્યેજ કેવળાદિક ઉપજે તે માટે તે
સર્વધાતી. નિદ્રાપાંચક પણ ઈંદ્રિયના અવબોધને સર્વધા આવરે તે
માટે સર્વધાતી. કપાયની ત્રણ ચોકડી પણ અનુક્રમે સમ્યક્ત્વ, કેશ-
વિરતિ અને સર્વવિરતિ૩૫ ગુણને સર્વધા હણે તે માટે સર્વધાતી.
મિથ્યાત્વ પણ સમ્યક્ત્વને સર્વધા હણે તે માટે સર્વધાતી કહીએ. હવે

x જેનો ઉપ પોતાના ક્ષયોપશમ સાથે વિરોધવાળો હોય તે સર્વધાતિ.

દેશઘાતી^૧ પ્રકૃતિ કહે છે—મત્યાદિ ચાર જ્ઞાનાવરણીય અને ત્રણ દર્શનાવરણીય એ ૭. ॥ ૧૩ ॥

સંજલણ નોકસાયા, વિગ્ધ^૫ ઇઅ^{૨૫} દેસઘાઈ^{૭૫} ય અઘાઈ^૪ ।
પત્તેય^{૩૫} તણુડ્ઢાઝ^૪, તસવીસા^{૨૦} ગોઅદુગવન્ના^૪ ॥ ૧૪ ॥

સંજલણ=સંજવલન કપાયો
નોકસાયા=નવ નોકપાયો
વિગ્ધ=પાંચ અંતરાય
ઇઅ=એ
દેસઘાઈ=દેશઘાતી જાણવી
અઘાઈ=અઘાતી
પત્તેય=પ્રત્યેક પ્રકૃતિ આઠ

તણુડ્ઢ=શરીરાદિ અષ્ટક
આઝ=ચાર આયુષ્ય
તસવીસા=ત્રસવીશક
ગોઅદુગ=ગોત્રદ્વિક-એ ગોત્ર,
એ વેદનીય
વન્ના=વર્ણચતુષ્ક

અર્થ—સંજવલન કપાયો, નવ નોકપાયો અને પાંચ અંતરાય એ [પચીશ પ્રકૃતિ] દેશઘાતી જાણવી. આઠ પ્રત્યેક પ્રકૃતિ, શરીરાદિ અષ્ટક, ચાર આયુષ્ય, ત્રસવીશક, ગોત્રદ્વિક અને વર્ણચતુષ્ક એ [એ ૭૫ પ્રકૃતિ] અઘાતી જાણવી. ॥ ૧૪ ॥

વિવેચન—ચાર સંજવલન કપાય ૧૧, નવ નોકપાય ૨૦, પાંચ અંતરાય ૨૫, એ પચીશ પ્રકૃતિ દેશથકી પોતાના વિષય [પોતાને આવરણ કરવા યોગ્ય ગુણ] ને હણે તે માટે દેશઘાતી કહીએ, એની ભાવના રસુગમ જ છે. સંજવલન ૪ કપાય અને નવ નોકપાય તે ચારિત્રમાં અતિચાર ઉપજાવે, તે માટે દેશઘાતી;

૧ જેનો હૃદય ક્ષયોપશમ સાથે અવિરોધી હોય તે દેશઘાતી.

૨ કેવળજ્ઞાનાવરણ વડે આચ્છાદિત નહિ થયેલ એવા જ્ઞાનાંશને—મતિ આદિ જ્ઞાનાવરણચતુષ્કને હણે—આવરે તેથી તેને દેશઘાતી કહીએ; મત્યાદિ જ્ઞાનચતુષ્કના વિષયજૂત અથેને ન જાણે તેજ મતિજ્ઞાનાદિના આવરણને

યદુક્ત-સવ્વેવિય અદ્યારા, સંજલણાણં તુ ઉદયઓ હુંતિ ॥
મૂલુચ્છિજ્જં પુણ હોદ્દ, ચારસણં કસાયાણં ॥ ૧ ॥

હવે અઘાતી ૭૫ પ્રકૃતિ કહે છે. પરવાઝસાસં ધત્યાદિ આઠ પ્રત્યેક પ્રકૃતિ ૮, તણુવંગાગિહં ધત્યાદિ શરીર ૫, ઉપાંગ ૩, સંસ્થાન ૬, સંઘયણ ૬, જાતિ ૫, ગતિ ૪, અગતિ ૨, આનુપૂર્વી ૪, એવં ૩૫, ચાર આયુ એ સર્વ મળી ૪૭, ત્રસનો દશકો તથા સ્થાવરનો દશકો એવં ૨૦ મળી ૬૭, એ ગોત્ર, એ વેદનીય ૭૧, ચાર વર્ણાદિ મળી ૭૫, એ પંચોતેર પ્રકૃતિ જ્ઞાનાદિ ગુણનો ઘાત ન કરે તે માટે અઘાતિની કહીએ. તે દેશઘાતિની સાથે વેદાતી તેના સરખી જ થાય અને સર્વઘાતિની સાથે વેદાતી તે સરખી જ થઈ જાય. જેમ પોતે ચોર ન હોય પણ ચોર સંઘાતે મળ્યો થકો ચોર સરખોજ થાય ॥૧૪॥

ઉદય જાણવો અને તેના અવિષયભૂત [કેવળજ્ઞાનના વિષયભૂત] અનંત ગુણોને જે ન જાણે તે કેવળજ્ઞાનાવરણનો ઉદય જાણવો. દર્શનત્રિક માટે પણ એ પ્રકારે જાણવું. સંજવલન કષાય અને નોકષાય પણ ચારિત્રવાળાને તેના ચારિત્રના દેશને હણે. કારણ કે ચારિત્રના મૂળગુણ અને ઉત્તરગુણમાં અતિચાર ઉપજાવે છે માટે તે દેશઘાતી કહીએ. દાન, લાભ, ભોગ અને ઉપભોગને ગ્રહણ ધારણ યોગ્ય પુદ્ગલ દ્રવ્યો સર્વ પુદ્ગલાસ્તિકાયના અનન્તમા ભાગરૂપ એક દેશ જેટલા છે તેથી પુદ્ગલાસ્તિકાયના દેશરૂપ પુદ્ગલ દ્રવ્યોને દાનાદિ ક્રિયામાં આવરે માટે તે દાનાંતરાયાદિને દેશઘાતી કહીએ. વીર્યાંતરાય પણ દેશઘાતી જ છે કેમકે તે સર્વ વીર્યને હણવું નથી. સૂક્ષ્મનિગોદ જીવને પણ વીર્યાંતરાય કર્મનો ઉદય વર્તે છે તે આહારપરિણમન, કર્મદલિકગ્રહણ અને ગત્યંતરગમનરૂપ વીર્યદ્વિધ હોય છે; તે વીર્યાંતરાયનો ક્ષયોપશમ જાણવો. નિગોદથી માંડી ક્ષીણમોહ ગુણસ્થાનવર્તિ જીવો પર્યંત વીર્યની તરતમતા જાણવી. આ સર્વ કેવળીના વીર્યનો એક દેશ જાણવો તે માટે દેશઘાતી કહીએ; સર્વઘાતી હોય તો એટલો જીવન્ય ગુણ પણ ન હોઈ શકે.

* સંજવલન કષાયોના ઉદયથી ચારિત્રમાં અતિચારો ઉપજ થાય અને પહેલા બાર કષાયનો ઉદય તો મૂળગુણનેજ છેદ કરનારો હોય.

૪૨ પુણ્યપ્રકૃતિ.

^૩ ^૩ ^૧ ^૧ ^{૧૦} ^૫ ^૩ ^૧
સુરનરતિગુચ્ચસાયં, તસદસ તણુવંગ વહરચડરંસં।

^૭ ^૧ ^૪ ^૧
પરઘાસગ તિરિઆઝ. વન્નચડ પર્ણિદિ સુમલ્લગઈ ૧૬।

સુરનરતિગ=દેવત્રિક, મનુષ્યત્રિક

ઉચ્ચ=ઉચ્ચગોત્ર

સાયં=સાતા વેદનીય

તસદસ=તસદશક

તણુ=પાંચ શરીર

વંગ=તણુ ઉપાંગ

વહર=વજ્રઋષભનારાય સંઘચણુ

ચડરંસં=સમયતુરસ્ત્ર સંસ્થાન

પરઘાસગ=પરાઘાતસમ્પત્તિ

તિરિઆઝ=તિર્યંચાણુ:

વન્નચડ=વર્ણચતુષ્ક

પર્ણિદિ=પંચેદ્રિય જાતિ

સુમલ્લગઈ=શુભ વિહાયોગતિ

વિવેચન—હવે પુણ્ય પ્રકૃતિ કહે છે—દેવત્રિક ૩, મનુષ્યત્રિક ૬, ઉચ્ચગોત્ર ૭, સાતાવેદનીય ૮, તસદસ ૧૦, પાંચ શરીર ૫, તણુ ઉપાંગ ૧૦, વજ્રઋષભનારાય સંઘચણુ ૨૭, સમયતુરસ્ત્ર સંસ્થાન ૨૮, પરાઘાતનામ ૧, ઉચ્ચવાસનામ ૨, આતપનામ ૩, ઉદ્યોતનામ ૪, અગુરુલધુનામ ૫, તીર્થંકરનામ ૬, નિર્માણનામ ૭, એ સાત મળી ૩૫, તિર્યંચાણુ: ૩૬, વર્ણાદિ ચાર શુભ ૪૦, પંચેદ્રિય જાતિ ૪૧ અને શુભવિહાયોગતિ ૪૨. ॥ ૧૫ ॥

૮૨ પાપપ્રકૃતિ.

^{૪૨} ^૫ ^૧ ^૫
ચાયાલ પુણ્ણપગઈ, અપદમસંઠાણલ્લગઈસંઘચણા ।

^૨ ^૧ ^૧ ^૧ ^૧ ^૩ ^૩
તિરિદુગ્ગઅસાયનોઓ, —વધાયડ્ગવિગલનિરયતિગં ૧૬।

ચાયાલ=અહંતાલીશ

પુણ્ણપગઈ=પુણ્યપ્રકૃતિ

અપદમ=પહેલાને વર્ણને

સંઠાણ=સંસ્થાન [પાંચ]

લ્લગઈ સંઘચણા=વિહાયોગતિ

અને સંઘચણુ.

તિરિદુગ=તિર્થત્રયદ્વિક
અસાય=અશાતા વેદનીય
નીચ=નીચ ગોત્ર
ઉવઘાય=ઉપઘાત નામ

ફગલિગલ=એકેન્દ્રિય, વિકલેન્દ્રિય.
નિરયતિગં=નરકત્રિક

વિવેચન—એ જે તાલીશ શુભ પ્રકૃતિ છે તે માટે પુણ્ય પ્રકૃતિ કહીએ. હવે પાપ પ્રકૃતિ કહે છે.—પહેલું યાત્રીને પાંચ સંસ્થાન ૫, પહેલી યાત્રીને અગતિ એટલે અશુભ વિહાયોગતિ ૬, પહેલું યાત્રીને પાંચ સંઘયણ ૧૧, તિર્થત્રયદ્વિક ૧૩, અસા-તાવેદનીય ૧૪, નીચેગોત્ર ૧૫, ઉપઘાત નામ ૧૬, એકેન્દ્રિય-અગતિ ૧૭, ત્રણ વિકલેન્દ્રિય ૨૦, નરકત્રિક ૨૩. ॥ ૧૬ ॥

૧૦

૪

૪૫

૨

થાવરદસ વજ્રચઙ્ક, ઘાઙ્ક પળયાલ સહિઅ વાસીઈ.

પાવપયડિ સિ દોસુ વિ, વજ્રાઙ્કગહા સુહા અસુહા ॥૧૭॥

થાવરદસ=સ્થાવર દશક
વજ્રચઙ્ક=અશુભ વર્ણાદિ
ચતુષ્ક
ઘાઙ્ક=સર્વધાતી અને દેશધાતી
પળયાલ=પીસ્તાલીશ
સહિઅ=ચુક્ત-સહિત
વાસીઈ=બ્યાસી

પાવપયડિસિ=પાપપ્રકૃતિ એ
પ્રકારે
દોસુ વિ=પુણ્ય અને પાપ બં-
નેને વિષે વળી
વજ્રાઙ્કગહા=વર્ણાદિકંતુ અહણ
કરવાથી
સુહા=શુભ
અસુહા=અશુભ

વિવેચન—સ્થાવરનો દશકો ૩૩, વર્ણાદિક ચાર અશુભ ૩૭, સર્વધાતિની ૨૦ અને દેશધાતિની ૨૫; એવં ૪૫ ધાતી પ્રકૃતિ એ સર્વ મળીને બ્યાસી પાપ પ્રકૃતિ કહીએ, અશુભ માટે. એ બન્નેને વિષે-પુણ્યપ્રકૃતિને વિષે અને પાપપ્રકૃતિને વિષે વર્ણાદિક ૪ લીધા તે પુણ્ય પ્રકૃતિને વિષે શુભ કહેવા અને પાપપ્રકૃતિને વિષે અશુભ કહેવા, પણ તે એક જ છે. ॥૧૭॥

૨૯ અપરાવર્તમાન પ્રકૃતિ.

નામધ્રુવબંધિનવગં, દંસણ પળનાણ વિઘ્ન પરઘાયં ।

ભયકુચ્છમિચ્છસાસં, જિણ ગુણતીસા અપરિચ્છા ॥૧૮॥

નામ=નામકર્મની

ધ્રુવબંધિનવગં=નવ ધ્રુવબંધી

દંસણ=ચાર દર્શનાવરણ

પળ નાણ=પાંચ જ્ઞાનાવરણ

વિઘ્ન=પાંચ અંતરાય

પરઘાયં=પરાધાન નામ

ભય-કુચ્છ-મિચ્છ=ભય, બુદ્ધિમા
ને મિથ્યાત્વ

સાસં=ઉચ્છ્વાસ નામકર્મ

જિણ=જિનનામ

ગુણતીસા=ઓગણત્રીશ

અપરિચ્છા=અપરાવર્તમાન

વિવેચન—હવે અપરાવર્તમાન પ્રકૃતિ કહે છે—નામકર્મની ધ્રુવબંધી નવ, તે કઈ? યજુરુચ્છ ૪, તૈજસનામ ૫, કાર્મણ નામ ૬, અગુરુસધુનામ ૭, નિર્માણનામ ૮, ઉપધાતનામ ૯, એ નવ; દર્શનાવરણ ચતુષ્ક ૧૩, પાંચ જ્ઞાનાવરણીય ૧૮, પાંચ અંતરાય ૨૩, પરાધાન નામ ૨૪, ભય ૨૫, બુદ્ધિમા ૨૬, મિથ્યાત્વ ૨૭, ઉચ્છ્વાસ નામ ૨૮, જિનનામ ૨૯, એ ૨૯ પ્રકૃતિ યોતાને બંધે ઉદયે વા ઉભયે અનેરી પ્રકૃતિનો બંધ ઉદય વા તદુભય નિવારે નહીં તે માટે અપરાવર્તમાન કહીએ. ॥૧૮॥

૯૧ પરાવર્તમાન તથા ૪ ક્ષેત્રત્રિપાકી પ્રકૃતિ.

તણુઅદ્ધ વેઅ દુજુઅલ, કસાય ઉજ્જોઅમોઅદુગ નિદ્ધ ।

તસવોસાઠ પરિચ્છા, ચિત્તત્રિવાગાણુપુઠ્ઠીઓ ॥૧૯॥

તણુઅદ્ધ=શરીરાદિ અષ્ટકની ૩૩

વેઅ=વેદ ત્રણ

દુજુઅલ=બે યુગલ

કસાય=સોળ કપાય

ઉજ્જોઅ=ઉદ્યોતદ્વિક

મોઅદુગ=ગોત્રદ્વિક-ગોત્ર ને વેદ-નીચ

નિદ્ધા=નિદ્રા

તસવીસ=ત્રસવીશક
આડ=ચાર આયુ
પરિત્તા=પરાવર્તમાન

સ્થિતિવિવાગા=ક્ષેત્રવિપાકી
આણુપુલ્લીઓ=ચાર આનુપૂર્વી

અર્થ:—શરીરાદિ અષ્ટક, ત્રણ વેદ, બે યુગલ, સોળ કપાય, ઉદ્યોતદ્વિક, ગોત્રદ્વિક, નિદ્રા, ત્રસવીશક, ચાર આયુષ્ય એ [૮૧ પ્રકૃતિ] પરાવર્તમાન જાણવી. ચાર આનુપૂર્વીઓ ક્ષેત્રવિપાકી છે. ॥ ૧૯ ॥

વિવેચન—હવે પરાવર્તમાન પ્રકૃતિ કહે છે—તૈજસકાર્મણ્ય પૂર્વે કહ્યાં તે માટે તે શિવાયનાં શરીર ૩, ઉપાંગ ૩, સંસ્થાન ૬, સંઘયણ ૬, જાતિ ૫, ગતિ ૪, અગતિ ૨, આનુપૂર્વી ૪, એવાં ૩૩, વેદ ત્રણ ૩૬, હાસ્યાદિ બે યુગલ ૪૦, સોળ કપાય ૫૬, ઉદ્યોતનામ ૧, આતપનામ ૨, એ બે મળી ૫૮, બે ગોત્ર અને બે વેદનીય ૬૨, પાંચ નિદ્રા ૬૭, ત્રસનો દશકો, સ્થાવરનો દશકો ૮૭, ચાર આયુ ૮૧, એ એકાણુ^૧ પ્રકૃતિ અનેરી -બીજી પ્રકૃતિનો અંધ ઉદ્ય કે તદુભય નિવારીને પોતાનો અંધ ઉદ્ય કે તદુભય કરે તે માટે પરાવર્તમાન પ્રકૃતિ કહીએ, તિહાં ૧૬ કપાય અને પાંચ નિદ્રા એ ૨૧ પ્રકૃતિ ધ્રુવબંધી છે માટે ઉદ્યે જ પરાવર્તમાન છે. સ્થિર ૧, અસ્થિર ૨, શુભ ૩, અને અશુભ ૪, એ ચાર અંધે જ પરાવર્તમાન છે, શેષ ૬૬ પ્રકૃતિ તદુભયે—અંધ અને ઉદ્યે પણ પરાવર્તમાન છે. પરસ્પર વિરુદ્ધ છે માટે.

હવે ચાર પ્રકારે વિપાક કહે છે.—ક્ષેત્ર તે આગામિ ભવે જાતાં વચમાં વિગ્રહગતિએ વર્તતાં પોતાનો વિપાક દેખાડે—ઉદ્ય આવે તે ક્ષેત્રવિપાકી કહીએ. તે ચાર આનુપૂર્વી જાણવી. ॥૧૯॥

૭૮ જીવવિપાકી તથા ૪ ભવવિપાકી.

^{૪૭} ઘ^૪ ણ^૧ ઘા^૩ ઇ^૩ દુ^૩ ગો^૪ અ^૪ જિ^૧ ણા^૪, ત^૧ સિ^૩ અ^૪ ર^૪ તિ^૧ ગ^૪ સુ^૪ ભ^૪ ગ^૪ દુ^૪ ભ^૪ ગ^૪ ચ^૧ ડ^૧ સા^૧ સં^૧ ।
^{૧૧} જા^{૧૮} ઇ^૪ તિ^૪ ગ^૪ જિ^૪ ય^૪ વિ^૪ વા^૪ ગા^૪. આ^૪ ડ^૪ ચ^૪ ડ^૪ રો^૪ ભ^૪ વ^૪ વિ^૪ વા^૪ ગા^૪ ॥૨૦॥

૧ ઉદ્યની અપેક્ષાએ સમ્યક—મિશ્ર સહિત ૬૩.—કૃતિ શ્રી યશોવિજયજી કૃત કર્મપ્રકૃતિ વૃત્તિ.

ઘનઘાટ=ઘનઘાતી (૪૭)
 દુગોઅ=ગોત્રદ્વિક=ગોત્ર ને
 વેદનીય
 જિના=જિન નામકર્મ
 તસિઅરતિગ=ત્રસત્રિક,
 સ્થાવરત્રિક

સુભગદુભગચતુ=સુભગચતુષ્ક
 અને દુર્ભગચતુષ્ક
 સાસં=ઉચ્ચાસ નામકર્મ
 જાણતિગ=ભતિત્રિક
 જિયવિવાગા=ભવવિપાકી
 આઝઞ્ઞરો=ચાર આયુઃ
 ભવવિવાગા=ભવવિપાકી

અર્થ:—૪૭ ઘનઘાતી, ગોત્રદ્વિક, જિન નામકર્મ, ત્રસત્રિક, સ્થાવરત્રિક, સુભગચતુષ્ક, દુર્ભગચતુષ્ક, યાસોયાસ નામકર્મ, ભતિત્રિક એ [૭૮ પ્રકૃતિ] ભવવિપાકી છે. અને ચાર આયુષ્ય ભવવિપાકી છે ॥ ૨૦ ॥

વિવેચન—જ્ઞાનાવરણ ૫, દર્શનાવરણ ૬, મોહનીય ૨૮, અંતરાય ૫, એ ૪૭ પ્રકૃતિ ઘનઘાતી કહીએ. એ ગોત્ર, એ વેદનીય ૫૧, જિનનામ ૫૨, ત્રસત્રિક તે ત્રસ ૧, આદર ૨, અપર્યામિ ૩, ઇતરત્રિક તે સ્થાવર ૧, સૂક્ષ્મ ૨, અપર્યામિ ૩, એવં ૫૮; સુભગ ૧, સુસ્વર ૨, આદેય ૩, યશ ૪, એ સુભગચતુષ્ક ૬૨ દુર્ભગ ૧, દુઃસ્વર ૨, અનાદેય ૩, અયશ ૪, એ દુર્ભગચતુષ્ક ૬૬, ઉચ્ચાસનામ ૬૭, ભતિ ૫, ગતિ ૪, ખગતિ ૨, એ ૧૧, એવં ૭૮, એ ૭૮ પ્રકૃતિ ભવવિપાકી છે, જીવને જ જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રાદિક આત્મગુણને વિષે તથા ઇંદ્રિય ઉચ્છ્વાસાદિકને વિષે યોતાનો કરેલો અનુગ્રહ ઉપદ્યાત દેખાડે તે માટે જીવવિવાકી કહીએ. સર્વે પ્રકૃતિ જીવને જ વિપાક દેખાડે છે તો ક્ષેત્રાદિક જૂદા જૂદા વિપાક કેમ કહ્યા? તત્રોત્તરં-યદપિ સર્વે પ્રકૃતિ વિપાકે તો જીવને જ દેખાડે છે તો પણ ક્ષેત્રાદિકના પ્રાધાન્યપણા માટે વિપાકપણે કહી. ચાર આયુ તે ભવવિપાકી છે. ઘણું ભવે પરિણામવિશેષ જે ભવભોગ્ય આયુ આંદ્યુ હોય તે તેજ ભવે અનુભવાય તે માટે ભવવિવાકી કહીએ. અને ગત્યાદિક તો કેટલાએક ભવાંતરભગે પણ હોય તે માટે તે ભવવિપાકી. ॥ ૨૦ ॥

૩૬ પુદ્ગલવિપાકી તથા ૪ પ્રકારનો બંધ.

૧૨ ૧૮ ૧ ૧ ૧ ૩

નામધુવોદય ચતતણુ,—વધાયસાહારણિઅરુજોઅતિગં

પુગલવિવાગિ બંધો, પથઈઠિઈરસપણસ ત્તિ ॥૨૧॥

નામ=નામ કર્મની

ધુવોદય=ધુવોદયી ૧૨ પ્રકૃતિ

ચતતણુ=શરીરચતુષ્ક

વધાય=ઉપધાત

સાહારણ=સાધારણ નામ

ઈઅર=પ્રત્યેક નામ

અરુજોઅતિગં=ઉદ્યોતગ્રિક

પુગલવિવાગિ=પુદ્ગલવિપાકી

બંધો=બંધ

પથઈઠિઈ=પ્રકૃતિબંધ, સ્થિતિબંધ

રસપણસત્તિ=રસબંધ અને પ્રદેશ

બંધ એ પ્રકારે

અર્થ:—નામકર્મની ધુવોદયી બાર પ્રકૃતિ, શરીર ચતુષ્ક, ઉપધાત નામકર્મ, સાધારણ નામકર્મ, પ્રત્યેક નામકર્મ, ઉદ્યોત ગ્રિક, એ [૩૬ પ્રકૃતિ] પુદ્ગલવિપાકી બાજુવી. પ્રકૃતિબંધ, સ્થિતિબંધ, રસબંધ અને પ્રદેશબંધ એ [ચાર] પ્રકારે બંધ બાજુવો. ॥ ૨૧ ॥

વિવેચન—નિર્માણનામ ૧, સ્થિરનામ ૨, અસ્થિરનામ ૩, અચુરલધુનામ ૪, શુભનામ ૫, અશુભનામ ૬, તૈજસ ૭, કાર્મણ ૮, વર્ણચતુષ્ક ૧૨. એ નામકર્મની ધુવોદયી બાર પ્રકૃતિ અને શરીર ૩, ઉપાંગ ૩, સંસ્થાન ૬, સંઘચણ ૬, એ ૧૮ તનુચતુષ્કની મળી ૩૦, ઉપધાત નામ ૩૧, સાધારણ નામ ૩૨, ઈતર તે પ્રત્યેક નામ ૩૩, ઉદ્યોતનામ ૧, આતપનામ ૨, પરાધાતનામ ૩, એ ત્રણ મળી ૩૬ એ છત્રીશ પ્રકૃતિ પુદ્ગલવિવાગી છે, શરીરના પુદ્ગલને જ અનુગ્રહ ઉપધાત કરે તે માટે પુદ્ગલવિપાકી કહીએ. હવે ચાર (૪) ભેદે બંધ કહે છે.—પ્રકૃતિબંધ ૧, સ્થિતિબંધ ૨, રસબંધ ૩, પ્રદેશબંધ ૪, એ ચાર ભેદે બંધનું સ્વરૂપ પ્રથમ કર્મઅંથમાં મોઢકને દૃષ્ટાન્તે વર્ણવ્યું છે. ॥ ૨૧ ॥

મૂળ પ્રકૃતિના ભૂયસ્કારાદિ બંધ

મૂલપયડીળ અડસત્ત,—છેગબંધેસુ તિન્નિ મૂગારા ।

અપ્પતરા તિઅ ચરો, અવઢિઆ ન હુ અવત્તવ્વો ॥૨૨॥

મૂલપયડીળ=મૂળ પ્રકૃતિના
અડસત્તછેગબંધેસુ=આઠ, સાત,
છ અને એકના બંધ
સ્થાનને વિષે
તિન્નિ=ત્રણ
મૂગારા=ભૂયસ્કાર બંધ હોય

અપ્પતરા=અદ્વપતર બંધ
તિય=ત્રણ
ચરો=ચાર
અવઢિઆ=અવસ્થિત બંધ
ન હુ=નથી જ
અવત્તવ્વો=અવક્તવ્ય બંધ

અર્થ:—મૂળ પ્રકૃતિના આઠ, સાત, છ અને એક પ્રકૃતિના બંધસ્થાનને વિષે ત્રણ ભૂયસ્કાર બંધ હોય, અદ્વપતર બંધ ત્રણ અને અવસ્થિતબંધ ચાર હોય, અવક્તવ્યબંધ નથી જ. ॥૨૨॥

વિવેચન:—હવે પ્રથમ પ્રકૃતિબંધ કહે છે.—આઠ મૂળ પ્રકૃતિનાં ચાર બંધસ્થાનક છે. તે કયા? આયુબંધકાળે અષ્ટવિધ બંધક ૧, આયુબંધ કાળ વિના સપ્તવિધ બંધક ૨, દશમે ગુણકાળે મોહનીય વિના પદ્ધવિધ બંધક ૩, ૧૧-૧૨-૧૩ ગુણકાળે એક સાતાવેદનીયજ બાંધે ત્યારે એકવિધ બંધક ૪, એ ચાર બંધસ્થાનકને વિષે ત્રણ ભૂયસ્કાર હોય, ઉપશમશ્રેણિએ એક સાતા વેદનીયનો બંધક થઇને પડતો સૂક્ષ્મ સંપરાયે પદ્ધવિધ બંધક થાય ત્યાં પહેલે સમયે પહેલો ભૂયસ્કાર ૧, તે પછી ૧૧ની પડતો નવમે ગુણકાળે સપ્તવિધ બંધક થાય તથા અગ્યારમાથી કાળ કરી એથે ગુણકાળે આવે ત્યારે સપ્તવિધ બંધક થાય ત્યાં પહેલે સમયે બીજો ભૂયસ્કાર ૨, તે પછી આયુબંધકાળે અષ્ટવિધ બંધક થાય ત્યાં પહેલે સમયે ત્રીજો ભૂયસ્કાર બંધ કહીએ ૩. ત્રણ અદ્વપતર હોય તે કેમ? આયુબંધકાળે અષ્ટવિધ બંધક હોય તે આયુ બાંધી રહ્યા પછી સપ્તવિધ બંધક થાય ત્યાં પહેલે સમયે પહેલો અવત્તર બંધ હોય ૧, દ્વિતીયાદિક સમયે સર્વત્ર અવસ્થિત વન્ધ જાણવા. તે

સમવિધ બંધક શ્રેણિએ ચઢતો સૂક્ષ્મસંપરાયે પૃથ્વીવિધ બંધક થાય, ત્યાં પહેલે સમયે બીજો અદપતરબંધ હોય ૨, ત્યાંથી વળી ચઢતો અગ્યારમે પારમે ગુણુઠાણે એકવિધબંધક થાય ત્યાં પહેલે સમયે ત્રીજો અદપતર બંધ હોય, તથા ચારે બંધસ્થાનકે પહેલા સમય પછી દ્વિતીયાદિક સમયે ચાર અવસ્થિત બંધ હોય; તથા અબંધક થઇને ફરી બંધક થાય ત્યારે પહેલે સમયે અવક્તવ્ય કહીએ, તે તો મૂળ પ્રકૃતિને વિષે હોય નહીં. જે માટે આઠ મૂળ પ્રકૃતિનો અબંધક તો અયોગી અને સિદ્ધ હોય તે તો ફરી કર્મ બાંધે નહીં તે માટે અવક્તવ્ય બંધ હોય નહીં ॥ ૨૨ ॥

ભૂયસ્કારાદિનું સ્વરૂપ

एगादहिगे भूओ, एगाई ऊणगंमि अप्पतरो ।

तम्मत्तोऽवट्टियओ, पढमे समए अवत्तव्वो ॥२३॥

एगादहिगे=એકાદિ અધિક પ્રકૃ-
તિનો બંધ છે

भूओ=ભૂયસ્કાર બંધ

एगाई ऊणगंमि=એકાદિ પ્રકૃ-
તિવડે હીન બંધ છે

अप्पतरो=અદપતર બંધ

तम्मत्तो=તેટલોજ-તેટલીજ પ્રકૃ-
તિનો બંધ

अवट्टियओ=અવસ્થિત બંધ

पढमे समए=અબંધક થયા પછી
પુનર્બંધના પહેલા સમયે

अवत्तव्वो=અવક્તવ્ય બંધ

અર્થ:—એકાદિ અધિક પ્રકૃતિનો બંધ છે ભૂયસ્કાર બંધ થાય, એકાદિ પ્રકૃતિવડે હીન બંધ છે અદપતર બંધ થાય તેટલી પ્રકૃતિનો બંધ તે અવસ્થિતબંધ અને અબંધક થયા પછી પુનઃ બંધના પહેલા સમયે બંધ થાય તે અવક્તવ્ય બંધ હોય. ॥૨૩॥

વિવેચન:—એ ભૂયસ્કારાદિનો અર્થ કહે છે.-પૂર્વે થાડી પ્રકૃતિ બાંધતો હોય અને પછી એકાદિ અધિક બાંધે તે ભૂયસ્કાર બંધ ૧, પૂર્વે ઘણી પ્રકૃતિ બાંધતો હોય અને તે પછી એકાદિકે

ઉણી-ઓઠી આંધે તે અલ્પતર વંધ કહીએ ૨, પૂર્વે આંધતો હોય તેટલી જ પ્રકૃતિ જ્યાં લગે આંધે ત્યાં લગે અવસ્થિત વંધ કહીએ ૩, અને સર્વથા અબંધક થઈને ફરી પ્રકૃતિ આંધવા માંડે ત્યારે પહેલે સમયે અવક્તવ્ય વંધ કહીએ* ૪. ॥ ૨૩ ॥

+ હવે સામાન્યે ઉત્તર પ્રકૃતિનાં બંધસ્થાનક ઓગણીસ છે, તેનાં નામ કહે છે.—એક, સત્તર, અઠાર, ઓગણીશ, વીશ, એકવીસ, બાવીસ, છવીસ, ત્રેપન, ચોપન, પંચાવન, છપ્પન, સત્તાવન, અઠાવન, ઓગણસાઠ, સાઠ, એકસાઠ, ત્રેસાઠ, ચોસાઠ, પાંસઠ, છાસઠ, સડસઠ, અડસઠ, ઓગણોત્તર, સીત્તર, એકોત્તર, બહોત્તર, તહોત્તર, અને ચુમ્મોત્તર, એ ઓગણવીશ બંધસ્થાનક છે, ત્યાં ભૂયસ્કાર બંધ અઠાવીશ હોય તે કહે છે.—

ઉપશાંતમોહ ગુણકાણે એક વેદનીય બાંધીને પડતો દશમે ગુણકાણે જ્ઞાનાં પાંચ, દર્શનાં ચાર, અંતરાય પાંચ, ઉચ્ચૈર્ગોત્ર અને યશકીર્તિ સાથે વેદનીય બાંધતાં સત્તર પ્રકૃતિને બંધે પ્રથમ સમયે પ્રથમ ભૂયસ્કાર બંધ, ત્યાંથી પડતો નવમે ગુણકાણે સંજવલન લોભ સાથે અઠાર પ્રકૃતિ બાંધતાં વીજો ભૂયસ્કાર બંધ. તે સંજવલનની માયા સાથે ઓગણીશ બાંધતાં ત્રીજો ભૂયસ્કાર બંધ. તે સંજવલન માન સાથે વીશ બાંધતાં ચોથો ભૂયસ્કાર બંધ. તે સંજવલન ક્રોધ સાથે એકવીશ બાંધતાં પાંચમો ભૂયસ્કાર બંધ. તે પુરુષ-વેદ સાથે બાવીશ બાંધતાં છઠ્ઠો ભૂયસ્કાર બંધ, તે મધ્યે હાસ્ય, રતિ, લય અને જુગુપ્સા એ ચાર પ્રકૃતિનો અધિક બંધ કરતાં અપૂર્વકરણને સાતમે ભાગે છવીશનો બંધ કરતાં સાતમો ભૂયસ્કાર. તે મધ્યે આદમાને છઠ્ઠે ભાગે દેવપ્રાયોગ્ય નામકર્મની અઠાવીશ પ્રકૃતિ બાંધતાં ત્રેપનનો બંધ [અહીં યશકીર્તિ પૂર્વે છવીસ પ્રકૃતિ મધ્યે આવી છે તેથી દેવપ્રાયોગ્ય સત્તાવીશને બંધ ત્રેપન પ્રકૃતિ હોય] એ આઠમો ભૂયસ્કાર. પુનઃ જિનનામ સહિત દેવપ્રાયોગ્ય ઓગણવીસ બાંધતાં ચોપનના બંધે નવમો ભૂયસ્કાર બંધ, તથા આહારકદ્ધિક સહિત અને જિનનામરહિત ત્રીસ બાંધતાં પંચાવનના બંધે દસમો ભૂયસ્કાર, તે પંચાવન જિન નામ સહિત બાંધતાં છપ્પનના બંધે અગિઆરમો ભૂયસ્કાર. અપૂર્વકરણના પ્રથમ ભાગે છપ્પનને જિન નામ રહિત તથા નિદ્રા અને પ્રથરા સહિત બાંધતાં સત્તાવનના બંધે બારમો ભૂયસ્કાર. તે વળી જિનનામ સહિત અઠાવનના બંધે તેરમો ભૂયસ્કાર. તે દેવાયુ સાથે અપ્રમતે ઓગણસાઠ બાંધતાં ચૌદમો ભૂયસ્કાર, દેશવિરતિ ગુણકાણે દેવપ્રાયોગ્યની અઠાવીસ પ્રકૃતિ બાંધતાં જ્ઞાનાં પાંચ, દર્શનાં ૭, વેદનીય એક, મોહનીય તેર, દેવાયુ એક, નામની અઠાવીશ,

ઉત્તરપ્રકૃતિના ભૂયસ્કારાદિ બંધ.

૧૧ ૨૨

નવ છ ચ્ચઙ દંસે દુ દુ, તિ દુ મોહે દુઙ્ગવીસ સત્તરસ ।
તેરસ નવ પળ ચ્ચઙ તિ દુ, ઇકો નવ અદ્દ દસ દુન્નિરક્ષ

નવ=નવ પ્રકૃતિનું બંધસ્થાનક
છ=છ પ્રકૃતિનું બંધસ્થાનક
ચ્ચઙ=ચાર પ્રકૃતિનું બંધસ્થાનક
દંસે=દર્શનાવરણીય કર્મની
ઉત્તર પ્રકૃતિના
દુ=બે ભૂયસ્કાર બંધ
દુ=બે અદ્યપતર બંધ
તિ=ત્રણ અવસ્થિત બંધ
દુ=બે અવક્તવ્ય બંધ
મોહે=મોહનીય કર્મને વિષે
દુઙ્ગવીસ=આવીસનું બંધસ્થાન
ન, એકવીસનું બંધસ્થાન

સત્તરસ=સત્તર પ્રકૃતિનું બંધ-
સ્થાન
તેરસ=તેર પ્રકૃતિનું બંધસ્થાન
નવપળચ્ચઙ=નવ, પાંચ અને
ચાર પ્રકૃતિનું બંધસ્થાન
તિદુઙ્ગો=ત્રણ બે અને એક
પ્રકૃતિનું બંધસ્થાન
નવ=નવ ભૂયસ્કાર બંધ
અદ્દ=આઠ અદ્યપતર બંધ
દસ=દશ અવસ્થિત બંધ
દુન્નિ=બે અવક્તવ્ય બંધ

અર્થ:—દર્શનાવરણીય કર્મની ઉત્તર પ્રકૃતિનાં નવ, છ અને ચાર પ્રકૃતિનાં [એમ ત્રણ] બંધસ્થાન હોય. બે ભૂયસ્કાર, બે

ગોત્રની એક અને અંતરાયની પાંચ, એવાં સાઠ પ્રકૃતિ બાંધતાં પંદ્રમો ભૂયસ્કાર. તે જિનનામ સહિત એકસંકેને બંધે સોલમો ભૂયસ્કાર, અહીંયાં કોઈ પ્રકારે એક જીવને એક સમયે બાસઠ પ્રકૃતિનો બંધ સંભાળે નહીં, તેથી તેનો ભૂયસ્કાર પણ ન કલો. એથી ગુણદાણે આયુ અબંધકાળે દેવપ્રાયોગ્ય નામની અઢાવીસ પ્રકૃતિ બાંધતાં જ્ઞાનાં પાંચ, દર્શનાં છ, વેદનીય એક, મોહનીય સત્તર, ગોત્રની એક, નામની અઢાવીસ અને અંતરાયની પાંચ. એ ત્રસઠ પ્રકૃતિ બાંધતાં સત્તરમો ભૂયસ્કાર. દેવાયુના બંધ સહિત એસઠ પ્રકૃતિ બાંધતાં અઢારમો ભૂયસ્કાર. જિનનામ સહિત પાંસઠ બાંધતાં ઓગણીસમો ભૂયસ્કાર. એથી ગુણદાણે દેવતા હોય, તેને મનુષ્યપ્રાયોગ્ય ત્રીસ પ્રકૃતિ બાંધતાં હાસઠના બંધે વીસમો ભૂયસ્કાર. મિથ્યાત્વ ગુણદાણે જ્ઞાનાં પાંચ, દર્શનાં નવ, વેદનીય એક, મોહનીય આવીસ, આયુની એક,

અદ્યતર, ત્રણ અવસ્થિત અને બે અવક્તવ્ય અંધ હોય. મોહનીય કર્મને વિષે બાવીશ, એકવીશ, સત્તર, તેર, નવ, પાંચ, ચાર, ત્રણ, બે અને એક પ્રકૃતિનાં એમ દશ અંધસ્થાન હોય. નવ ભૂયસ્કાર, આઠ અદ્યતર, દશ અવસ્થિત અને બે અવક્તવ્ય અંધ હોય. ॥ ૨૪ ॥

વિવેચન:—હવે ઉત્તરપ્રકૃતિ આશ્રયી ભૂયસ્કારાદિક કહે છે.—
 દર્શનાવરણીય કર્મની નવ પ્રકૃતિને વિષે ત્રણ અંધસ્થાનક છે, તે કયા? પહેલે બીજે ગુણકાણે નવે પ્રકૃતિ બાંધે તે પહેલું અંધસ્થાનક ૧, થીજુદ્ધિત્રિકનો અંધ ટળ્યે ત્રીજા થકી આઠમાના પહેલા ભાગલગે છ બાંધે એ બીજું અંધસ્થાનક ૨, તે ઉપરાંત બે નિદ્રાતો અંધ ટળ્યે દશમા ભાગે ચાર બાંધે એ ત્રીજું અંધસ્થાનક ૩. તિહાં શ્રેણિથી પડતાં ચાર બાંધતો છ બાંધે એ પહેલા ભૂયસ્કાર ૧, છ બાંધતો સાસ્વાદને નવ બાંધે એ

નામની ત્રેવીશ, ગોત્રની એક અને અંતરાયની પાંચ, એ સડસડ પ્રકૃતિ બાંધનાં **એકવીસમો** ભૂયસ્કાર. ત્યાં નામકર્મની પચ્ચીશ અને આયુ સહિત અડસઠ બાંધતાં **બાવીસમો** ભૂયસ્કાર. આયુસહિત ઓગણોત્તર બાંધતાં **ત્રેવીસમો** ભૂયસ્કાર. તે વળી નામકર્મની છવીસ પ્રકૃતિ સાથે સીત્તેર બાંધતાં **ચોવીસમો** ભૂયસ્કાર. તે આયુ સહિત અને નામકર્મની અઠાવીસ સાથે એકોત્તર બાંધતાં **પચીસમો** ભૂયસ્કાર. તે ઓગણત્રીશ નામકર્મની સાથે બહોત્તરના અંધે **છઠ્ઠવીસમો** ભૂયસ્કાર. આયુ સહિત તહોત્તર બાંધતાં **સત્તાવીસમો** ભૂયસ્કાર. તે વળી નામકર્મની ત્રીશ બાંધતાં જ્ઞાનાં પાંચ, દર્શનાં નવ, વેદનીય એક, મોહનીય બાવીશ, આયુ એક, નામની ત્રીશ ગોત્રની એક અને અંતરાયની પાંચ, એવં ચુમ્ભોત્તર બાંધતાં **અઠાવીસમો** ભૂયસ્કાર. અહીંયાં પ્રકારાંતરે અનેક અંધસ્થાનક સંભવે તે આપણી બુદ્ધિથી વિચારી લેવા. એમ અઠાવીશ અદ્યતર અંધ પણ વિપરીતપણે લેવા અને ઓગણત્રીશ અંધસ્થાનક ભણી અવસ્થિત અંધ પણ ઓગણત્રીસ લેવા. અહીંયાં અવક્તવ્ય અંધ ન સંભવે, જે ભણી સર્વ ઉત્તરપ્રકૃતિનો અઅંધક અગોગી ગુણકાણે જીવ હોય, ત્યાંથી પડવું નથી માટે અવક્તવ્ય અંધ ન હોય.

ઇતિ જયસોમસૂરિકૃતબાલાવબોધે.

ખીજે ભૂયસ્કાર ૨, તથા મિથ્યાત્વ નવનો બંધક થકો મિત્ર તથા સમ્યક્ત્વ પામતો છ બાંધે ત્યાં પહેલે સમયે પહેલો અલ્પ-તર બંધ હોય ૧. આઠમે ગુણઠાણે છ બાંધતો ચાર બાંધે ત્યારે પહેલે સમયે ખીજે અલ્પતર બંધ હોય ૨. તથા ત્રણ બંધસ્થા-નકે પ્રથમ સમય પછી દ્વિતીયાદિક સમયે ત્રણ અવસ્થિત બંધ હોય. તથા ઉપશાંતમોહે અબંધક થઈને પડતો દશમે ગુણઠાણે ચાર બાંધે ત્યારે પહેલે સમયે પહેલો અવક્તવ્ય બંધ હોય ૧. ઉપશાંતમોહે સર્વથા અબંધક થકો કાળ કરી અનુત્તરવિમાને ઉપજે ત્યાં ચોથે ગુણઠાણે પ્રથમજ છ બાંધે ત્યાં પહેલે સમયે ખીજે અવક્તવ્ય બંધ હોય ૨. એટલે દર્શનાવરણીય કર્મના ત્રણ બંધસ્થાનકે બે ભૂયસ્કાર બંધ, ત્રણ અવસ્થિત બંધ અને બે અવક્તવ્ય બંધ હોય.

મોહનીય કર્મની બંધે ૨૬ પ્રકૃતિ છે. તેને વિષે દશ બંધ-સ્થાનક છે, તે કયા ? ૨૨, ૨૧, ૧૭, ૧૩, ૯, ૫, ૪, ૩, ૨, ૧. તે કેમ ? મોહનીયની ૨૮ પ્રકૃતિ છે. તેમાંથી સમ્યક્ત્વ મોહનીય અને મિત્રમોહનીય એ બે બંધે ન હોય, તે ટાળી ૨૬ બંધે હોય. તેમાં પણ ત્રણ વેદનો બંધ સમકાળે ન હોય, એકજ વેદનો બંધ હોય. અને હાસ્ય ૧, રતિ ૨: શોક ૧, અરતિ ૨: એ બે યુગલ માંહેથી એકજ યુગલ એક સમયે બંધાય એટલે ૨૬ માંહેથી ૪ ટાળ્યે ઉત્કૃષ્ટો ૨૨ પ્રકૃતિનો બંધ મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે હોય ૧, ત્યારપછી મિથ્યાત્વ ટાળ્યે સાસ્વાદને ૨૧ નો બંધ ૨, મિત્ર અને અવિરતે અનંતાનુબંધી ૪ ટાળ્યા માટે ૧૭ નો બંધ ૩. અપ્રત્યાખ્યાનીય ૪ ટાળ્યે દેશવિરતિએ ૧૩ નો બંધ ૪. પ્રત્યાખ્યાનાવરણ ૪ ટાળ્યે પ્રમત્ત થકો અપૂર્વ-કરણ લગે ૯ નો બંધ; ચઘાપિ ઈહાં અરતિ શોક ટાળ્યાં છે તો પણ તે ઠામે હાસ્ય રતિ છે તે માટે ૯ નો જ બંધ હોય ૫, હાસ્ય, રતિ, ભય અને કુચ્છા એ ચાર ટાળ્યે અનિવૃત્તિને પહેલે ભાંગે પાંચનો બંધ ૬, ખીજે ભાંગે પુરુષવેદ ટાળ્યે ૪ નો બંધ ૭. ત્રીજે ભાંગે સંજવલન કોધ ટાળ્યે ૩ નો બંધ ૮, ચોથે ભાંગે સંજવલન માન ટાળ્યે ૨ નો બંધ ૯. પાંચમે ભાંગે સંજવલની માયા ટાળ્યે એક સંજવલન લોભનો જ બંધ ૧૦. એ દશ બંધ-સ્થાનકને વિષે નવ ભૂયસ્કાર બંધ હોય, આઠ અલ્પતર હોય, દશ અર્વાસ્થિત હોય અને બે અવક્તવ્ય હોય. તે કેમ ? એક

પ્રકૃતિ બાંધતો થકો પડતાં બે બાંધે ત્યારે પહેલે સમયે પહેલો ભૂયસ્કાર થાય ૧. બે બાંધતો ત્રણ બાંધે ત્યારે બીજો ભૂયસ્કાર ૨. એમ પ્રકૃતિબંધ વધતો થકો યાવત ૨૧ થકી ૨૨ બાંધે ત્યારે નવમો ભૂયસ્કાર હોય ૯. એમ નવ ભૂયસ્કાર જાણવા. ત્યાં ૧, ૨, ૩, ૪, ૫, ૬ અને ૧૩ બાંધતો કાળ કરે તો દેવતા થાય, ત્યાં ૧૭ નો બંધક થાય પણ તે ભૂયસ્કાર ૧૭ નો એક જ જાણવો; જૂદા નહી. તથા મિથ્યાત્વે ૨૨ બાંધતો થકો ચઢતાં મિત્રે અને સમ્યક્ત્વે ૧૭ બાંધે તે પહેલો અદ્યપતર બંધ ૧, સાસ્વાદન તો પડતાં જ હોય; તે માટે ચઢતાં ૨૧ નો બંધ ન ન હોય. ૧૭ બાંધતો ૧૩ બાંધે એ બીજો અદ્યપતર બંધ ૨, એમ પ્રકૃતિ ઘડાડતો યાવત એક બાંધે એ આઠમો અદ્યપતર બંધ ૮. એ આઠ અદ્યપતર બંધ જાણવા. તથા દશે બંધ-સ્થાનકે પ્રથમ સમય પછી દ્વિતીયાદિક સમયે દશ અવસ્થિત બંધ જાણવા. તથા ઉપશમશ્રેણિએ મોહનીયનો સર્વાથા અબંધક થઈ ને પડતો નવમે ગુણઠાણે સંબલન લોભ બાંધે ત્યારે પહેલે સમયે અવજ્ઞાવ્ય બંધ હોય, એ પહેલો અવજ્ઞાવ્ય બંધ ૧. તથા ઉપશમશ્રેણિએ અબંધક થઈને ત્યાં જ કાળ કરી અનુત્તર વિમાને જઈ ત્યાં પ્રથમ જ થાયે ગુણઠાણે સત્તરનો બંધક થાય, એ બીજો અવજ્ઞાવ્ય બંધ ૨ એટલે મોહનીયના દશ બંધસ્થાનકે નવ ભૂયસ્કાર બંધ હોય, આઠ અદ્યપતર બંધ હોય, દશ અવસ્થિત બંધ હોય અને એ અવજ્ઞાવ્ય બંધ હોય. ॥ ૨૪ ॥

૨૩ ૨૫ ૨૬ ૨૮

૨૯

૩૦

૩૧ ૧

તિપણછઅટ્ટનવહિઆ, વીસા તીસેગતીસ રૂગ નામે;
છસ્સગઅટ્ટતિવંધા, સેસેસુ ચ ઠાળમિક્કિં ॥૨૫॥

તિપણછઅટ્ટનવહિયા વીસા=
ત્રણ, પાંચ, છ, આઠ
અને નવ આધક વીસ
એટલે ૨૩-૨૫-૨૬-૨૮
૨૯ પ્રકૃતિનાં બંધસ્થાન

તીસ=ત્રીશ પ્રકૃતિનું બંધસ્થાન
ગતીસ=એકત્રીશનું બંધસ્થાન
રૂગ=એક પ્રકૃતિનું બંધસ્થાન
નામે=નામકર્મને વિષે

જુ=છ ભૂયસ્કાર બંધ
સ્સગ=સાત અદ્યતર
જાહુ=આઠ અવસ્થિત બંધ
તિવંધા=ત્રણ અવકુતબંધ
સેસેતું=બાકીના [જ્ઞાનાવરણ,

વેદનીય, આયુ, જોત્ર
અને અંતરાય] કર્મને
વિષે
ઢાળું=બંધસ્થાન
ફક્કિફ્ક=એક એક

અર્થ:—ત્રેવીશ, પચીશ, છવીશ, અઠ્ઠાવીશ, એગણત્રીશ, ત્રીશ, એકત્રીશ અને એક પ્રકૃતિનાં [એમ આઠ] બંધસ્થાન નામકર્મને વિષે હોય. છ ભૂયસ્કાર, સાત અદ્યતર, આઠ અવસ્થિત અને ત્રણ અવકુતબંધ બંધ હોય અને બાકીના કર્મને વિષે એક એક બંધસ્થાન હોય. ॥ ૨૫ ॥

વિવેચન—ત્રામકર્મની બંધે ૬૭ પ્રકૃતિ છે તેને વિષે ૮ બંધ સ્થાનક છે, તે કયા? ૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, ૧. તે કેમ? વર્ણુચતુષ્ક ૪, તૈજસ ૫, કામ્મણુ ૬, અગુરુલધુ ૭, નિર્માણુ ૮ અને ઉપધાત ૯ એ નવ પ્રકૃતિ આઠમા ગુણુઠાણના છઠ્ઠા ભાગ લગે સર્વજીવ સદાય નિશ્ચયે બંધે તે માટે ધ્રુવબંધી ૯, તિર્યચગતિ ૧૦, તિર્યગાનુપૂર્વી ૧૧, એકેદ્રિયજાતિ ૧૨, ઔદારિક શરીર ૧૩, હુડક સંસ્થાન ૧૪, સ્થાવર ૧૫, અપર્યાપ્ત ૧૬, અસ્થિર ૧૭, અશુભ ૧૮, દુર્ભાગ ૧૯, અનાદેય ૨૦, અયશઃ ૨૧, સૂક્ષ્મ બાદર માંહેલી એક ૨૨, સાધારણ પ્રત્યેક માંહેલી એક ૨૩, એ ત્રેવીશ અપર્યાપ્તએકેદ્રિય પ્રાયોગ્ય તે એકેદ્રિય, વિકલેદ્રિય અને પચ્ચેદ્રિય મિથ્યાત્વી બંધે, એ ત્રેવીશનું પહેલું બંધસ્થાનક ૧. તે ૩૩ માંહે ઉદ્યાસનામ ૧, પરાધાત ૨, એ બે ભેગવીએ અને અપર્યાપ્ત ૧, અસ્થિર ૨, અશુભ ૩ અને અયશ ૪, એ ચારને ઠેકાણે એની પ્રતિપક્ષી પર્યાપ્ત ૧, સ્થિર ૨, શુભ ૩ અને યશ ૪, એ ચાર કહીએ, તો એ પચ્ચેવીશ પર્યાપ્ત એકેદ્રિય પ્રાયોગ્ય તથા અપર્યાપ્ત બેઈદ્રિયાદિક પ્રાયોગ્ય બંધાય, એ બીજું બંધસ્થાનક ૨, એ ૨૫ માંહે ઉદ્યોત તથા આતપ એ બે માંહેની એક ભેગવીએ, એ ૨૬ પર્યાપ્ત એકેદ્રિય યોગ્ય બંધાય, એ ત્રીજું બંધસ્થાનક ૩. તથા દેવગતિ ૧. દેવાનુપૂર્વી ૨, પચ્ચેદ્રિયજાતિ ૩, ક્રિય શરીર ૪, વૈક્રિયોપાંગ ૫, સમચતુરસ્ર સંસ્થાન ૬, દ્યાસ ૭, પરાધાત ૮, શુભવિહાસોગતિ ૯, ત્રસ ૧૦, બાદર

૧૧, પર્યાસ ૧૨, પ્રત્યેક ૧૩, સ્થિર અસ્થિર માહેલી એક ૧૪
 શુભ અશુભ માહેલી એક ૧૫, યશ અવશ માહેલી એક ૧૬
 સુભગ ૧૭, સુસ્વર ૧૮, આદેય ૧૯ અને નવ ધ્રુવબધી ૨૦
 એ ૨૦ દેવપ્રાયોગ્ય પ્રકૃતિઓને પ્રથમના ચાર ગુણકાણાના
 મનુષ્ય તિર્યચ બાંધે, એ ચોથું બંધસ્થાનક ૪. એ માહે
 જિનનામ ભેળવીએ તે ૨૯ અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ મનુષ્ય જ
 દેવગતિ યોગ્ય બાંધે અથવા પૂર્વાક્ત ૨૫ માહે ખગતિ ૧
 સ્વર ૧, સંઘયણ ૧, ઔઠારિકોપાંગ ૧, એ ૪ ભેળવીએ તથા
 એકેન્દ્રિયને ઠેકાણે પચેન્દ્રિય, અને સ્થાવરને ઠેકાણે ત્રસ કહીએ
 એ ૨૯ પર્યાસપચેન્દ્રિય તિર્યચયોગ્ય બાંધે, એ પાંચમું બંધ
 સ્થાનક ૫. તથા પૂર્વાક્ત ૨૮ માહે આહારકદ્રિક ભેળવીએ
 અને સ્થિર શુભ, યશજ કહીએ પ્રતિપક્ષી ન કહીએ, તે એ
 ૩૦ દેવયોગ્ય અપ્રમત્તસંયત બાંધે, અથવા પૂર્વાક્ત ૨૮ માહે
 વજ્રપલનારાય સંઘયણ ૧, જિનનામ ૨, એ બે ભેળવીએ
 અને દેવક્રિકને ઠામે [ઠેકાણે] મનુષ્યક્રિક કહીએ, એ ૩૦ મનુષ્ય
 યોગ્ય સમ્યગ્દષ્ટિ દેવતા બાંધે, એ છઠ્ઠું બંધસ્થાનક ૬
 તથા દેવયોગ્ય ૩૦ માહે જિનનામ ભેળવીએ, એ ૩૧ દેવયોગ્ય
 અપ્રમત્ત અને અપૂર્વકરણ ગુણસ્થાનવર્તી સાધુ બાંધે, એ
 સાતમું બંધસ્થાનક ૭. તથા અપૂર્વાદિ ત્રણ ગુણકાણે રહ્ય
 થકો સાધુ એક યશઃકીર્તિ સહજે જ બાંધે પણ કોઈ
 ગતિયોગ્ય નહીં, એ આઠમું બંધસ્થાનક ૮. હવે એ
 બંધસ્થાનકને ત્રિષે છ ભૂયસ્કાર હોય, સાત અદ્યપત
 હોય, આઠ અવસ્થિત હોય અને ત્રણ અવક્તવ્ય હોય, તે
 કેમ? કોઈક જીવ અપર્યાસ એકેન્દ્રિય યોગ્ય ૨૩ બાંધીને તથોજ
 વિશુદ્ધિપણે ૨૫ બાંધે, ત્યારે પહેલે સમયે પહેલો મૃગસ્કાર
 હોય ૧. તે વાર પછી ૨૬ બાંધતે બીજો ભૂયસ્કાર, ૨૮ બાંધતે
 ત્રીજો ૩. ૨૯ બાંધતે ચોથો ૪. ત્રીશ બાંધતે પાંચમો ૫. આહાર
 કદ્રિક યુક્ત ૩૦ બાંધીને ૩૧ બાંધતાં પહેલે સમયે છઠો ભૂયસ્કાર
 ૬. અથવા એક યશઃકીર્તિ બાંધતાં શ્રેણિથી પડતો અપૂર્વકરણ
 ૩૧, અથવા ૩૦, અથવા ૨૯, અથવા ૨૮ બાંધે, ત્યાં પહેલે
 સમયે ભૂયસ્કાર હોય પણ છઠો જ પણ સાતમો નહીં. જે ભણ
 એકત્રીશાદ્રિક આધકી બાંધે તે તેજ છે, નવી નથી તે માટે, ૨
 ભૂયસ્કાર બંધ બાણવા. હવે અવત્તર બંધ ૭ છે, તે અ

પ્રમાણે-અપૂર્વકરણે દેવગતિયોગ્ય ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧ બાંધીને શ્રેણિ ચઢતાં તે બંધને વ્યુત્કેદે એક યશ બાંધે, ત્યાં આઘ સમયે પહેલો અદ્યતન બંધ ૧. કોઈક મનુષ્ય આહારદ્વિક અને જિનનામ સહિત દેવયોગ્ય ૩૧ બાંધતો મરીને દેવલોકે જાય, ત્યાં પહેલે જ સમયે મનુષ્ય યોગ્ય ૩૦ બાંધે; ત્યાં બીજો અદ્યતન ૨. તે જ દેવલોકથી ન્યવી મનુષ્ય થયો થકો વળી જિનનામ સહિત દેવગતિ યોગ્ય ૨૯ બાંધે, તેને આઘ સમયે ત્રીજો અદ્યતન ૩. જ્યારે કોઈ મનુષ્ય વા તિયંચ નિર્ધંગતિ યોગ્ય ૨૯ બાંધતો વિશુદ્ધ પરિણામે દેવગતિ યોગ્ય ૨૮ બાંધે, ત્યારે આઘ સમયે ચોથો અદ્યતન ૪. તે ૨૮ બાંધતો સીકલષ્ટ પરિણામવશે એકેન્દ્રિયયોગ્ય ૨૬ બાંધે, ત્યાં પાંચમો અદ્યતન ૫. તેજ ૨૬ વાળો ૨૫ બાંધે ત્યારે છઠ્ઠો અદ્યતન ૬. તેજ ૨૩ બાંધે ત્યારે સાતમો અદ્યતન બંધ જાણવો. તથા એ આઠે બંધસ્થાનકે દ્વિતીયાદિક સમયે આઠ અવસ્થિત વંધ હોય. તથા ઉપશાન્તમોહ ગુણઠાણે નામકર્મનો સર્વથા અબંધક થઇને પડતો એક યશ બાંધે ત્યારે પ્રથમ સમયે પહેલો અવક્તવ્ય ૧. ઉપશાન્તમોહે કાળ કરીને અનુત્તર વિમાને જાય ત્યાં પહેલે જ સમયે જિનનામ સહિત મનુષ્યગતિ યોગ્ય ૩૦ બાંધે, ત્યાં બીજો અવક્તવ્ય ૨. તેજ કોઈક જિનનામ વિના ૨૯ બાંધે, ત્યાં પ્રથમ સમયે ત્રીજો અવક્તવ્ય બંધ હોય ૩. એટલે એ નામકર્મને ૮ બંધસ્થાનકે છ ભૂયસ્કાર બંધ હોય, સાત અદ્યતન બંધ હોય. આઠ અવસ્થિત બંધ હોય અને ત્રણ અવક્તવ્ય બંધ હોય.

શેષ જ્ઞાનાવરણીય ૧, વેદનીય ૨, આયુ ૩, ગોત્ર ૪, આંતરાય ૫, એ પાંચ કર્મને વિષે એકેકું જ બંધસ્થાનક છે, તે કેમ? જ્ઞાનાવરણીયની પ્રકૃતિ ૫ સૂક્ષ્મસંપરાય લગે બેળી જ બંધાય, ત્યાં ભૂયસ્કાર કે અદ્યતન બંધ હોય નહીં; અવસ્થિત બંધ એક સદાય હોય, ઉપશાન્તમોહે જ્ઞાનાવરણનો સર્વથા અબંધક થઇને પાછો પડતો પાંચે પ્રકૃતિ સમકાળે બાંધે ત્યારે તેને પહેલે સમયે અવક્તવ્ય બંધ હોય, એમ અંતરાય કર્મ પણ કહેવું. વેદનીયની બે પ્રકૃતિ માંહેલી એકજ બંધાય. અહીં પણ ભૂયસ્કાર અને અદ્યતન ન હોય, સદાય અવાસ્થિત જ

આઠ કર્મની ઉત્તરપ્રકૃતિને વિષે અધસ્થાન તથા ભૂયસ્કારાદિ અંધનું કોણટક.

૮ કર્મ	જ્ઞાનાવરણહરણાવરણ	વેદનીય	મોહનીય કર્મ	આયુઃ	નામકર્મ	ગોત્ર	અંતરાય
ઉત્તર પ્રકૃતિ	૫	૯	૨૬	૪	૬૭	૨	૫
કેટલા અધસ્થાન	૧	૩	૧૦	૧	૮	૧	૧
કેટલી પ્રકૃતિનાં અધસ્થાન	૫	૯,૬, ૪	૨૨,૨૧,૧૭,૧૩ ૯,૫,૪,૩,૨,૧.	૧	૨૩,૨૫,૨૬,૨૮ ૨૯,૩૦,૩૧,૧	૧	૫
ભૂયસ્કાર અંધ	૦	૨	૯	૦	૬	૦	૦
અરુપતર અંધ	૦	૨	૮	૦	૭	૦	૦
અવસ્થિત અંધ	૧	૩	૧૦	૧	૮	૧	૧
અવક્તવ્ય અંધ	૧	૨	૨	૧	૩	૧	૧

બંધ હોય, એનો અબંધ અથોગી ગુણકાણે થાય અને તે પછી ફરી વેદનીય ન બાંધે તે માટે અવક્તવ્ય બંધ પણ હોય નહીં. આયુઃકર્મની પ્રકૃતિ ચાર છે, તે માંહેની એક ભવે એકજ બાંધે અને તે એક જ ચાર બાંધે. તે બંધને પહેલે સમયે અવક્તવ્યબંધ એક હોય, પછી બંધકાળ લગે અવસ્થિતબંધ હોય ભૂયસ્કાર કે અદ્યતર હોય નહીં. ગોત્રકર્મની બે પ્રકૃતિ માંહેથી પણ એક સમયે એક જ બંધાય ત્યાં ભૂયસ્કાર કે અદ્યતર હોય નહીં. સદાય અવસ્થિત હોય. ઉપશાન્તભાહે સર્વથા અબંધક થઈ પાછો બાંધે, ત્યાં પ્રથમ સમયે અવક્તવ્ય હોય ॥ ૨૫ ॥

૮ મૂળ કર્મનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ.

વીસચરકોડિકોડી, નામે ગોણ અ સત્તરી મોહે.

તીસચરકોડસુ ઉદહી, નિચસુરાડંમિ તિત્તીસા ॥ ૨૬ ॥

વીસ=વીશ.

અચરકોડિકોડી=કોડાકોડ સાગરોપમ.

નામે=નામકર્મને વિષે.

ગોણ=ગોત્રકર્મને વિષે.

સત્તરી=સિતેર કોડાકોડ સાગરોપમ.

મોહે=મોહનીય કર્મને વિષે.

તીસ=ત્રીશ કોડાકોડ સાગરોપમ
ચરકોડસુ=આકીના ચાર કર્મને વિષે

ઉદહી=સાગરોપમ.

નિચસુરાડંમિ=નારકી અને દેવતાના આયુષ્યને વિષે

તિત્તીસા=તેત્રીશ સાગરોપમ.

અર્થ—વીસ કોડાકોડ સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ નામકર્મ અને ગોત્રકર્મની હોય. મોહનીયકર્મની ૭૦ કોડાકોડી સાગરોપમ હોય. આકીના ચાર કર્મને વિષે ત્રીશ કોડાકોડી સાગરોપમ હોય. નારકી અને દેવતાના આયુષ્યને વિષે તેત્રીશ સાગરોપમ સ્થિતિ હોય. ॥ ૨૬ ॥

વિવેચન—હવે સ્થિતિબંધ કહે છે.—ત્રીશ કોડાકોડી સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ નામકર્મ અને ગોત્રકર્મની હોય. સિતેર [૭૦] કોડાકોડી સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ મોહનીયકર્મની હોય. ધતર તે જ્ઞાનાવરણીય ૧, દર્શનાવરણીય ૨, વેદનીય ૩ અને અંતરાય ૪, એ ચાર કર્મની ત્રીશ કોડાકોડી

સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ હોય. નારકી અને દેવતાના આયુઃકર્મની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ તેત્રીશ સાગરોપમની હોય, એ ૩૩ સાગરોપમ કહ્યાં તે ભોગ્યકાળ આશ્રયી જાણવાં પણ બાંધે તો તે પૂર્વકોટીને ત્રીજે ભાગે અધિક ૩૩ સાગરોપમ બાંધે. ભગવતી સૂત્રે શતક કહાના ત્રીજા ઉદ્દેશે એમ કહ્યું છે, તથા સમવિધ બાંધકનો કાળ પણ ૩૩ સાગરોપમ પૂર્વકોટીને ત્રીજે ભાગે અધિક અને છમાસે ઊણા કહ્યો છે, તે માટે ૩૩ સાગર પૂર્વકોટીને ત્રીજે ભાગે અધિક xઆયુઃકર્મની સ્થિતિ જાણવી. ॥ ૨૬ ॥

૮ મૂળકર્મનો જઘન્ય સ્થિતિઅંશ.

મુતું અકસાયઠિદં, વાર મુહુત્તા જહન્ન વેઅણિણ |
અદ્દદ્દ નામગોણસુ, સેસણસું મુહુત્તંતો ॥ ૨૭ ॥

મુતું=છોટીને=ત્યાગ કરીને

અકસાય=અકષાયીને

ઠિદં=સ્થિતિ

વારમુહુત્તા=બાર મુહૂર્ત

જહન્ન=જઘન્ય

વેઅણિણ=વેદનીયકર્મને વિષે

અદ્દદ્દ=આઠ આઠ મુહૂર્તની

નામગોણસુ=નામકર્મ અને

જાત્રકર્મને વિષે

સેસણસું=બાકીના પાંચ કર્મને

વિષે

મુહુત્તંતો=અંતમુહૂર્ત

અર્થ:—અકષાયીને x ત્યાગ કરીને [સકષાયીને] વેદનીય કર્મને વિષે જઘન્ય સ્થિતિ બાર મુહૂર્ત હોય નામ અને જાત્ર કર્મને વિષે આઠ આઠ મુહૂર્ત જઘન્ય સ્થિતિ હોય. બાકીના પાંચ [જ્ઞાનાવરણ, દર્શનાવરણ, મોહનીય, આયુ અને અંતરાય] કર્મને વિષે જઘન્ય સ્થિતિ અંતમુહૂર્ત હોય. ॥ ૨૭ ॥

વિવેચન:—હવે જઘન્ય સ્થિતિ કહે છે.—અકષાયી તે ૧૧, ૧૨, ૧૩, ચુણઠાણાવાળા, તેની સ્થિતિ વર્ણને [જે લાણી

x આયુકર્મને વિષે દેવાયુ અને નરકાયુની સ્થિતિ સર્વ કરતાં વધારે હોવાથી ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિઅંશમાં અંશબાધત માટે તે બેની સ્થિતિ કહી છે.

અકપાચીને તો વેદનીયની સ્થિતિ છે. xસમયની જ હોય તે માટે તે વિના] સકપાચીને વેદનીયની સ્થિતિ જવન્યથી^૧ ખાર મુહૂર્તની હોય. નામકર્મ અને ગોત્રકર્મની આઠ આઠ મુહૂર્તની જવન્ય સ્થિતિ હોય. અને શેષ પાંચ કર્મની જવન્યસ્થિતિ અંતર્મુહૂર્તની^૨ હોય. ૨૭.

x પહેલે સમયે બધાય, બીજે સમયે વેદાય સને ત્રીજે સમયે નાથ પડે.

૧ જવન્ય સ્થિતિ [ઉત્તરાધ્યયનમાં] અંતર્મુહૂર્તની પણ કહી છે.

૨ અહીં કર્મનો અપાધાકાળ [અનુદયકાળ] ઉત્તર પ્રકૃતિને આશ્રયીને જ આગળ કહેવામાં આવશે; તેથી તેને અનુસારે મૂળ પ્રકૃતિનો અપાધાકાળ પણ લેવો. —એટલે—જ્ઞાનાવરણ, દર્શનાવરણ, વેદનીય અને અંતરાય કર્મનો ત્રણ હજાર વર્ષ, ગોદનીયનો સાત હજાર વર્ષ, નામ તથા ગોત્ર કર્મનો બે હજાર વર્ષ અને આયુષ્ય કર્મનો અંતર્મુહૂર્ત તથા પૂર્વદોષીનો ત્રીજો ભાગ. સ્થિતિમાંથી અપાધાકાળ બાદ કરતાં શેષ રહે તે નિષેકકાળ [ભોગ્યકાળ] બાળવો. અપાધાકાળ એટલે દલિકની રચના વિનાનો કાળ. જે સમયે જેટલી સ્થિતિવાળું જે કર્મ આત્મા બાંધે છે અને તેના બાંધમાં જેટલી કર્મવર્ગણાઓ આવે છે તે વર્ગણાઓ તેટલો કાળ નિયત ફળ આપી શકે તેટલા માટે તેની રચના કરે છે. શરૂઆતના કેટલાક સ્થાનકમાં તે રચના કરતો નથી, તેને જ અપાધાકાળ કહેવામાં આવે છે. અપાધાકાળ પછીના પ્રથમ સ્થાનકમાં વધારે, બીજામાં ઓછા, ત્રીજામાં ઓછા એમ સ્થિતિબંધના ચરમ સમય પર્યંત દલિક ગોઠવે છે, તેને નિષેક કહે છે. ક્રમશઃ ભોગવવા માટે કરેલી દલિકરચના તે નિષેક અપાધાકાળનો એવો નિયમ ભેડે—જવન્ય સ્થિતિબંધે અંતર્મુહૂર્તનો અપાધાકાળ. સમયાધિક જવન્ય સ્થિતિબંધથી મંડી યાવત્ પર્યોપમના અસંખ્યાત ભાગ બંધ સુધી એક સમયાધિક અંતર્મુહૂર્ત અપાધાકાળ પર્યોપમના અસંખ્ય ભાગાધિક બંધથી આરંભી બીજો પર્યોપમનો અસંખ્યાતમે ભાગ પૂર્ણ થાય ત્યાં સુધી બે સમયાધિક અંતર્મુહૂર્તનો અપાધાકાળ પડે. એમ પર્યોપમના અસંખ્યાતમા ભાગાધિક સમયસમયનો અપાધાકાળ વધારતાં પૂર્ણ દોડદોડી સાગરોપમના બંધે સો વરસનો અપાધાકાળ હોય એટલે તેટલા વખતના જેટલા સમયો થાય તેટલા સ્થાનકમાં દલિક રચના ન કરે.

ઉત્તરપ્રકૃતિનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ.

વિગ્ધાવરણ^૫ અસા^{૧૪}ણ, તીસં^૧ અઢાર^૩ સુદ્ધમવિગલતિગે^૩.

પદમાગિહસંઘયણે, દસ દુસુવરિમેસુ દુગવુહ્લી ॥૨૮॥

વિગ્ધાવરણઅસાણ=પાંચ અં-

તરાય, પાંચ જ્ઞાનાવરણ,

નવ દર્શનાવરણ અને

અસાતાવેદનીય કર્મને

વિષે

તીસં=ત્રીશ કોડાકોડી સાગ-
રોપમ

અઢાર=અઢાર કોડાકોડી સાગ-
રોપમ

સુદ્ધમવિગલતિગે=સૂક્ષ્મત્રિક

અને વિકલત્રિકને વિષે

પદમાગિહસંઘયણે=પ્રથમ સં-

સ્થાન અને પ્રથમ સં-

ઘયણને વિષે

દસ=દશ કોડાકોડી સાગરોપમ

દુસુ=બેને વિષે

ઉવરિમેસુ=ઉપરના સંસ્થાન

અને સંઘયણને વિષે

દુગવુહ્લી=બે કોડાકોડી સાગ-

રોપમની વૃદ્ધિ જાણવી

અર્થ:—પાંચ અંતરાય, ચૌદ આવરણ અને અસાતા વેદ-
નીયને વિષે ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ ત્રીશ કોડાકોડી સાગરોપમ હોય.
સૂક્ષ્મત્રિક અને વિકલોદ્રિયત્રિકને વિષે અઢાર કોડાકોડી સાગ-
રોપમ હોય; પહેલા સંસ્થાન અને પહેલા સંઘયણ એ બેને
વિષે દશ કોડાકોડી સાગરોપમ હોય અને ઉપરના સંસ્થાન
અને સંઘયણને વિષે બે કોડાકોડી સાગરોપમની વૃદ્ધિ
જાણવી ॥ ૨૮ ॥

વિવેચન:—હવે ઉત્તર પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ કહે છે.
પાંચ અંતરાય, પાંચ જ્ઞાનાવરણીય, નવ દર્શનાવરણીય અને
એક અસાતાવેદનીય એવાં ૨૦ પ્રકૃતિની ત્રીશ કોડાકોડી સાગ-
રોપમની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ હોય, સૂક્ષ્મ ૧, અપર્યાપ્ત ૨, સાધારણ
૩. એ સૂક્ષ્મત્રિક, બેઉદ્રિય ૧, તેઉદ્રિય ૨, ચતુરિદ્રિય ૩,
એ વિકલત્રિક, એ છ પ્રકૃતિની અઢાર કોડાકોડી સાગરોપ-
મની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ હોય. પ્રથમાકૃતિ તે સમયતુરસ્ત્ર સંસ્થાન
અને પ્રથમ સંઘયણ તે વજ્રઋષભનારાય સંઘયણ એ બે
પ્રકૃતિની દશ કોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ હોય, ઉપરના
બેને વિશે બે સાગરોપમ વધારીએ. તે આ પ્રમાણે—ન્યગ્રોધ

અને ઋષભનારાયની આર, સાદિ અને નારાયની ચૌદ, કુબ્જ અને અર્ધનારાયની સોળ, વામન અને કીલિકાની અઠાર અને હુંડક તથા છેવટાની વીશ કોડાકોડી સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ હોય. ॥ ૨૮ ॥

ચાલોસ કસાણસું, મિઝલહુનિદ્ધુ^{૧૬}ગ્હસુરહિસિઅમહુરે^{૧૭} ।

દસ દોસઢુ સમહિઆ, તે હાલિદંબિલાઈણં ॥ ૨૯ ॥

ચાલોસ-ચાલીશ કોડાકોડી
સાગરોપમ

કસાણસું-કપાયોને વિષે
મિઝલહુનિદ્ધુ=મૃદુ, લઘુ, સ્નિ-
ગ્ધસ્પર્શ

ગ્હસુરહિ=ઉષ્ણસ્પર્શ, સુર-
લિગંધ

સિયમહુરે=શ્વેતવર્ણ અને

મધુર રસને વિષે

દસ=દશ કોડાકોડી સાગરોપમ

દોસઢુસમહિઆ=અઢી કોડાકોડી
સાગરોપમ સાધિક

તે=તે [દશ કોડાકોડી સાગરોપમ]

હાલિદંબિલાઈણં=પીતવર્ણ આ-
મ્લરસ વગેરેની જાણવી

અર્થ:—૧૬ કપાયોને વિષે ચાલીશ કોડાકોડી સાગરોપમ હોય, મૃદુ, લઘુ, સ્નિગ્ધ અને ઉષ્ણસ્પર્શ, સુરલિગંધ, શ્વેતવર્ણ અને મધુરરસને વિષે દશ કોડાકોડી સાગરોપમ હોય અને તે [દશ કોડાકોડી સાગરોપમમાં] અઢી કોડાકોડીસાગરોપમ સાધિક સ્થિતિ પીતવર્ણ અને આમ્લરસ વગેરેની જાણવી. ॥ ૨૯ ॥

વિવેચન:—સોળ કપાયની ચાલીશ કોડાકોડી સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ હોય. મૃદુસ્પર્શ ૧, લઘુસ્પર્શ ૨, સ્નિગ્ધસ્પર્શ ૩, ઉષ્ણસ્પર્શ ૪, સુરલિગંધ ૫, શ્વેતવર્ણ ૬ અને મધુરરસ ૭, એ સાતની દશ કોડાકોડી સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ હોય. હેઠલા વર્ણ રસને વિષે અઢી અઢી વધારીએ, તે આ પ્રમાણે હારિદ [પીળો] વર્ણ તથા આમ્લરસની

સાડાખાર, રક્ત વર્ણ તથા કપાય રસની પન્નર, નીલવર્ણ તથા કટકરસની સાડાસત્તર અને કૃષ્ણવર્ણ તથા તિક્તરસની વીશ કોડાકોડી સાગરોપમની *સ્થિતિ હોય. ॥ ૨૯ ॥

દસ સુહૃદ્વિહગૈરુચ્ચે, સુરદુગથિરહકપુરિસરહાસે ।

મિચ્છે સત્તરિ મણુદુગ, ર્થોસાણસુ પન્નરસ ॥૩૦॥

દસ=દશ કોડાકોડી સાગરોપમ
સુહૃદ્વિહગૈરુચ્ચે=શુભવિહાયોગતિ
ઉચ્ચે=ઉચ્ચગોત્રને વિષે
સુરદુગ=દેવદ્વિક
થિરહક=સ્થિરપદ્ક
પુરિસ=પુરુષવેદ
રહાસે=રતિમોહનીયને અને
હાસ્યમોહનીય વિષે

મિચ્છે=મિચ્છાત્વે
સત્તરિ=સિત્તેર કોડાકોડી સાગ-
રોપમ
મણુદુગર્થોસાણસુ=મનુષ્યદ્વિક,
સ્ત્રીવેદ અને સાતા વેદ-
નીયને વિષે
પન્નરસ=પંદર કોડાકોડી સાગ-
રોપમ

અર્થ:—શુભવિહાયોગતિ અને ઉચ્ચગોત્રને વિષે તથા સુરદ્વિક, સ્થિરપદ્ક, પુરુષવેદ, રતિમોહનીય અને હાસ્યમોહનીયને વિષે દશ કોડાકોડી સાગરોપમ હોય; મિચ્છાત્વને વિષે સિત્તેર કોડાકોડી સાગરોપમ હોય અને મનુષ્યદ્વિક, સ્ત્રીવેદ અને સાતા-વેદનીયને વિષે પંદર કોડાકોડી સાગરોપમ હોય ॥ ૩૦ ॥

ત્રિવેચન:—શુભવિહાયોગતિ ૧, ઉચ્ચગોત્ર ૨, દેવગતિ ૩, દેવાનુપૂર્વી ૪, સ્થિરનામ ૫, શુભનામ ૬, સુભગનામ ૭, સુસ્વરનામ ૮, આદેયનામ ૯ અને ચશ નામ ૧૦, એ સ્થિર

* જો કે વર્ણ, ગંધ, રસ અને સ્પર્શ એ વર્ણ્યતુષ્કને તેના ભેદ વિનાજ બાધમાં ગ્રહણ કરેલ છે અને કર્મપ્રકૃતિ વગેરેમાં તેની વીશ કોડાકોડી સાગરોપમ ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ કહી છે, તોપણ વર્ણ્યદિ ચતુષ્કના વીશ ભેદની જૂદી જૂદી સ્થિતિ પાંચસંગ્રહમાં કહેલી છે તે અનુસાર અહીં પણ કહેવામાં આવી છે. બાધને આશ્રયીને તો વર્ણ્યચતુષ્ક જ લેવું.

પદ્ક ૧૦, પુરુષવેદ ૧૧, રતિ ૧૨ અને હાસ્ય ૧૩, એ તેર પ્રકૃતિની દસ કોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ હોય. મિથ્યાત્વ મોહનીયની સિત્તેર કોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ હોય મનુષ્યગતિ ૧, મનુષ્યાનુપૂર્વી ૨, સ્ત્રીવેદ ૩, અને શાતાવેદનીય ૪, એ ચાર પ્રકૃતિની પત્તર કોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ હોય. ॥ ૩૦ ॥

૧ ૧ ૧ ૧ ૨ ૨ ૨ ૨ ૧
મયકુચ્છઅરહસોષ, વિડવિવિત્તિરિડરલનિરયદુગનીષ.

૫ ૬ ૪ ૧ ૧ ૧
તેઅપ્પ અથિરછકે, તસચ્ચઝ થાવર ઇગ વર્ણિદી ॥૩૧॥

મયકુચ્છઅરહસોષ=ભય, જુગુ-
પ્સા, અરતિ અને શોક
મોહનીયને વિષે.

વિડવિવિત્તિરિડરલનિરયદુગનીષ=
વૈકિયદ્વિક, તિર્થચ્ચદ્વિક,
ઓદારિકદ્વિક, તથા નરક-
દ્વિક અને નીચ ગોત્રને

વિષે.

તેઅપ્પ=તૈજસપંચક [અને]
અથિરછકે=અસ્થિરપદ્કને વિષે.
તસચ્ચઝ=ત્રસચ્ચતુષ્ક,
થાવરઇગવર્ણિદી=સ્થાવર, એકે-
દ્રિય અને પંચેદ્રિય
જાતિને વિષે

અર્થ:—ભય, જુગુપ્સા, અરતિ અને શોક મોહનીયને વિષે,
વૈકિયદ્વિક, તિર્થચ્ચદ્વિક, ઓદારિકદ્વિક, નરકદ્વિક અને નીચ
ગોત્રને વિષે; તૈજસપંચક અને અસ્થિરપદ્કને વિષે; ત્રસચ્ચતુષ્ક,
સ્થાવર નામ, એકેદ્રિય અને પંચેદ્રિય જાતિને વિષે. ॥ ૩૧ ॥

વિવેચન:—ભય ૧, કુચ્છા ૨, અરતિ ૩, શોક ૪, વૈકિય-
દ્વિક ૬, તિર્થચ્ચદ્વિક ૮, ઓદારિકદ્વિક ૧૦, નરકદ્વિક ૧૨,
નીચગોત્ર ૧૩, તૈજસ ૧, કાર્મણ ૨, અગુરુસધુ ૩, નિર્માણ ૪
અને ઉપધાત નામ ૫, એ તૈજસ પંચક ૧૮, અસ્થિર ૧,
અશુભ ૨, હુર્ભગ ૩, હુઃસ્વર ૪, અનાદેય ૫, અને અયશ ૬,
એ અસ્થિરપદ્ક ૨૪, ત્રસ ૧, આદર ૨, પર્યાપ્તિ ૩ અને પ્રત્યેક
૪, એ ત્રસચ્ચતુષ્ક ૨૮, સ્થાવર ૨૯, એકેદ્રિયજાતિ ૩૦, પંચે-
દ્રિય જાતિ. ૩૧. ॥ ૩૧ ॥

નપુકુલગઈસાસચઝ-ગુરુકલ્લડરુલ્લસીયદુર્ગધે ।

વીસં કોડાકોડી, ઇવઈઆવાહ વાસસયા ॥ ૩૨ ॥

નપુ=નપુ'સક વેદ.

કુલ્લગઈ=અશુભ વિહાયોગતિ

સાસચઝ=ધાસ ચતુષ્ક.

ગુરુકલ્લડરુલ્લસીય=ગુરુ, કં.

કર્કશ, રૂક્ષ અને શીતસ્પ-

ર્શને વિષે.

દુર્ગધે=દુરભિગંધને વિષે.

વીસં કોડાકોડી=વીશ કોડાકોડી

સાગરોપમ.

ઇવઈયા=એટલી

અવાહ=અબાધા.

વાસસયા=સો વર્ષ.

અર્થ:—નપુ'સક વેદ, અશુભવિહાયોગતિ, ધાસચતુષ્ક, ગુરુ, કર્કશ, રૂક્ષ અને શીત સ્પર્શ અને દુર્ગંધને વિષે વીશ કોડા-કોડી સાગરોપમ ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ હોય. [જેટલા કોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ હોય.] એટલા સો વર્ષ અબાધા જાણવી. ॥ ૩૨ ॥

વિવેચન:—નપુ'સક વેદ ૩૨, અશુભવિહાયોગતિ ૩૩, ઉચ્છૈંસ ૧, ઉદ્યોત ૨, આતપ ૩, પરાધાત ૪, એ ધાસચતુષ્ક ૩૭, ગુરુસ્પર્શ ૩૮, કર્કશ ૩૯, રૂક્ષસ્પર્શ ૪૦, શીતસ્પર્શ ૪૧ અને દુર્ગંધ ૪૨, એ ૪૨ પ્રકૃતિની વીશ કોડાકોડી સાગરોપમની ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ હોય. આહારક વર્ણને બીજા અંધન સંઘાતનની સ્થિતિ પણ પોતપોતાના શરીરની સ્થિતિ જેટલી જ હોય, તે માટે ૨૦ કોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ હોય એમ જાણવું.

હવે અબાધાકાળ કહે છે, જે મૂળ પ્રકૃતિ તથા ઉત્તર પ્રકૃતિની જેટલા કોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ હોય તે પ્રકૃતિની તેટલા શત (સો) વર્ષનો x અબાધાકાળ હોય;

x જેમકે પાંચ અંતરાય, પાંચ જ્ઞાનાવરણ, નવ દર્શનાવરણ અને અસાતા વેદનીય, એ વીશ પ્રકૃતિનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિપંચ ત્રીશ કોડાકોડી સાગરોપમ છે તો તેનો ઉત્કૃષ્ટ અબાધાકાળ ત્રીસ શતવર્ષ એટલે ત્રણ હજાર વર્ષનો હોય અને ત્રણ હજાર વર્ષ હીન ત્રીશ કોડાકોડી સાગરોપમ બોધકાળ હોય; એ પ્રકારે સર્વ પ્રકૃતિઓને માટે જાણવું.

બાંધ્યા પછી પણ એટલા કાળસગે તે કર્મ ઉદય ન આવે તે અબાધાકાળ કહીયે. તથા અબાહ્ણિઆ કમ્મઠિર્ઠિ કમ્મનિસેગો ।
 इति प्रज्ञापनायाम् त्रेदीशमे पदे पाठ छे, तस्याऽर्थः—योतयो-
 ताने अबाधाकाणे हीन जे कर्मस्थिति ते कर्मनो निषेक कहेतां
 लोअ्यकाળ જાણવો. નિષેક તે કર્મના ઉદયકાળે પ્રથમ બહુપ્રદે-
 શાત્ર ભેજા ઉદય આવે અને પછી હીન હીનતર ઉદય આવે
 યાવત્ કર્મની સ્થિતિને છેલ્લે સમયે અત્યંત અદ્ય પ્રદેશોનો
 ઉદય હોય એ નિષેક કહીએ. ॥ ૩૨ ॥

गुरु कोडिकोडि अंतो, तित्थाहाराण भिन्नमुहु बाहा ।
 लहु ठिइ संखगुणूणा, नरतिरिआणाउ पल्लतिगं ॥३३॥

ગુરુ=ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ
 કોડિકોડિઅંતો=અંતઃ કોડા-
 કોડિ સાગરોપમ
 તિત્થાહારાણ=તીર્થંકર નામ
 કર્મ અને આહારકદ્ધિકની
 ભિન્નમુહુ=અંતર્મુહૂર્ત
 બાહા=અબાધાકાળ

લહુઠિહ=જઘન્યસ્થિતિ
 સંખગુણૂણા=સંખ્યાતગુણુ ઓછી
 નરતિરિયાણ=મનુષ્ય અને તિ-
 ર્યંચના
 આડ=આયુષ્યની
 પલ્લતિગં=ત્રણ પદ્યોપમ

અર્થઃ—તીર્થંકર નામકર્મ અને આહારકદ્ધિકની ઉત્કૃષ્ટ
 સ્થિતિ અંતઃકોડાકોડી સાગરોપમ છે, અબાધાકાળ અંતર્મુહૂર્ત
 હોય. જઘન્ય સ્થિતિ સંખ્યાતગુણુ હીન અંતઃકોડાકોડી સાગ-
 રોપમ હોય. મનુષ્ય અને તિર્યંચના આયુષ્યની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ
 ત્રણ પદ્યોપમ જાણવી ॥ ૩૩ ॥

વિવેચન—જિનનામ અને આહારકસત્રક એ આઠ પ્રકૃતિની
 ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ અંતઃકોડાકોડી સાગરોપમની હોય. ઈહાં શિષ્ય
 પૂછે છે કે—જિનનામનો એટલો કાળ તો તિર્યંગતિ વિના પૂરો
 ન પડે અને તિર્યંગતિ માંહે તો જિનનામની સત્તા નિષેધી
 છે, તો એ યાત કેમ થટે ?

तत्रोत्तरं—जमिह निष्काइयतित्थं, तिरियभवे तं निसेहियं संतं ॥

इयंमि नत्थि दोसो, उव्वट्ठणावट्ठणासज्जे ॥ १ ॥ अर्थः—
 જે તિર્થ'ચમાં જિનનામની સત્તા નિષેધી છે તે ત્રીજે ભવેજ
 બંધાય એવા નિકાચિતની અપેક્ષાએ જાણવું. તે નિકાચિત કર્મ
 તે સકલ કરણને અસાધ્ય હોય અને નિકાચ્યું ન હોય તે
 કર્મની અપવર્તના [સ્થિતિ-રસતું ઘટાડવું] ઉદ્ધર્તના [સ્થિતિ-
 રસતું વધારવું] તથા સંકમણ તે પરપ્રકૃતિ માંહે સંકમાવતું
 ધર્ત્યાદિક કરણ સાધ્ય હોય. તે જિનનામ ઘણા ભવ પહેલાં
 પણ બંધાય. તથા અંતઃકોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ પણ
 અપવર્તનાએ ઘટતાં તથા પરપ્રકૃતિમાંહે સંકમાવતાં કાંઈ દૂષણ
 નહીં. તથા એ આઠ પ્રકૃતિનો ઉત્કૃષ્ટ અને જઘન્ય અમાધા-
 કાળ ભિન્ન મુદ્ધર્તનો હોય, જે ભણી જિનનામ બાંધ્યા પછી
 અંતર્મુદ્ધર્તે પ્રદેશોદય અવશ્ય હોય. તેણે કરી તેને અન્યજીવની
 અપેક્ષાએ વિશેષ મહિમા પૂજા આદિ મહત્ત્વવૃદ્ધિ હોય. તથા
 અપૂર્વકરણ લગે જિનનામનો નિરંતર બંધ કરી પછી અબંધક
 થઈને અંતર્મુદ્ધર્તે તેરમે ગુણઠાણ જિનનામનો ઉદય થાય અને
 આહારક અપ્રમત્તે બાંધીને અંતર્મુદ્ધર્તે પ્રમત્તે ઉદય આવે તે
 માટે એ અમાધાકાળ ઘટે. તથા એ આઠ પ્રકૃતિની જઘન્ય
 સ્થિતિ પણ અંતઃકોડાકોડી સાગરોપમ પ્રમાણ હોય, પણ
 એટલું વિશેષ જે ઉત્કૃષ્ટી અંતઃકોડાકોડી થકી જઘન્ય અંતઃ-
 કોડાકોડી તે સંખ્યાતગુણ હીન [ઓછી] જાણવી. જે ભણી
 અંતર્મુદ્ધર્તની જેમ અંતઃકોડાકોડીના પણ અસંખ્યાતાભેદ
 હોય, તે માટે ઇલાં વિરૂદ્ધ નહીં. મનુષ્યાયુ-તિર્થગાયુની ઉત્કૃષ્ટી
 સ્થિતિ ત્રણ પદ્યોપમની હોય; અહિં ગ્રંથે અધિક ન કહી તે
 પણ પૂર્વકોડીને ત્રીજે ભાગે આધિક જાણવી. તેટલે આયુ થાકતે
 પરભવાયુ બાંધે તે માટે એટલો અમાધાકાળ ઉત્કૃષ્ટો જાણવો
 અને ત્રણ પદ્યોપમ તે ભોગ્યકાળ જાણવો. ॥ ૩૩ ॥

x જિન નામકર્મ બાંધ્યા પછી કોઈકને અંતર્મુદ્ધર્તે તેનો પ્રદેશોદય થાય છે, અને તેથી બીજા જીવો કરતાં તેની આજ્ઞા અને ઐશ્વર્યાદિક શક્તિ વિશેષ-વધારે પ્રમાણમાં હોય છે, એમ કેટલાક આચાર્ય કહે છે.

૪
 રૂઝવિગલ પુરુષકોડી, પલિઆસંસંસ આડચડ અમણા ।
 નિરુવકમાણ છમાસા, અવાહ સેસાણ ભવતંસો ॥૩૪॥

રૂઝવિગલ=એકેન્દ્રિય અને વિક્લેન્દ્રિય.

પુરુષકોડી=પૂર્વકોટિ વર્ષનું આયુષ્ય બાંધે.

પલિઆસંસંસ=પદ્યોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ.

આડચડ=આયુષ્ય ચતુષ્ક [ચારે આયુષ્ય.]

અમણા=અસંજ્ઞી પચેન્દ્રિય

પર્યાપ્ત

નિરુવકમાણ=નિરુપકંમ આયુષ્ય-વાળાને

છમાસા=છ મહિના

અવાહ=અબાધા કાળ [હોય છે]

સેસાણ=બાકીના [સંખ્યાત વર્ષના આયુષ્યવાળા સોપકંમી અને નિરુપકંમી]ને.

ભવતંસો=ભવનો ત્રીજો ભાગ.

અર્થ:—એકેન્દ્રિય અને વિક્લેન્દ્રિય પૂર્વકોટિ વર્ષનું આયુષ્ય બાંધે અને અસંજ્ઞી પચેન્દ્રિયપર્યાપ્ત ચારે આયુષ્ય પદ્યોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ બાંધે. નિરુપકંમ આયુષ્ય વાળાને છ માસ અબાધાકાળ હોય અને બાકીના છવોને ભવનો ત્રીજો ભાગ અબાધાકાળ હોય. ॥ ૩૪ ॥

વિવેચન:—જે જીવ આગામિ ભવાયુ જોરનું બાંધે તે કહે છે.—એકેન્દ્રિય અને વિક્લેન્દ્રિય જીવ આગામિ ભવનું ઉત્કૃષ્ટ પૂર્વ કોટિનું આયુ પોતાના ભવને ત્રીજે ભાગે અધિક બાંધે. અને અસંજ્ઞી પચેન્દ્રિય પદ્યોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ પૂર્વકોટિના ત્રીજા ભાગે અધિક જાણવું. જે અધિક તે એનો અબાધાકાળ જાણવો. નિરુપકંમ આયુષ્યવંત તે દેવતા, નારકી અને યુગલિક મનુષ્ય-તિર્થંચ તે પોતાનું આયુ છ માસ બાકી રહે ત્યારે પરભવાયુ બાંધે, એ ૬ માસ પરભવાયુનો અબાધાકાળ જાણવો. કેટલાએક આચાર્યો કહે છે જે યુગાલયાં પદ્યોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ પોતાનું આયુ બાકી રહે ત્યારે પરભવાયુ બાંધે, ત્યારે એટલો તેનો અબાધાકાળ જાણવો. યદાહ-પલિયાસંસંસંસ, જુગધમ્ણીણં વચંતમ્ને । इति. સોપસંખ્યાત વર્ષાયુવાળા સોપકંમી નિરુપકંમી સર્વ ઉત્કૃષ્ટપણે ભવનો ત્રીજો ભાગ થાકતે પરભવાયુ બાંધે તેને તેટલો પરભવાયુનો અબાધાકાળ હોય. ॥ ૩૪ ॥

ઉત્તરપ્રકૃતિનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ

લહુટિઈબંધો સંજલણ, — લોહપણવિઘ્નનાણદંસેસુ ।

ભિન્નમુદુત્તં તે અદુ, જસુચ્ચે વારસ ય સાણ ॥૩૫॥

લહુટિઈબંધો = જઘન્યસ્થિતિબંધ
સંજલણલોહ = સંજવલન લોહ,
પણવિઘ્ન = પાંચ અંતરાય,
નાણદંસેસુ = જ્ઞાનાવરણ અને
દર્શનાવરણને વિષે.
ભિન્નમુદુત્તં = અંતર્મુહૂર્ત.

તે અદુ = આઠ મુહૂર્ત
જસુચ્ચે = યશકીર્તિ નામકર્મ
અને ગોત્રને વિષે.
વારસ = ખાર મુહૂર્ત.
ય = અને
સાણ = સાતા વેદનીયને વિષે.

અર્થ:—સંજવલન લોહ, પાંચ અંતરાય, પાંચ જ્ઞાનાવરણ અને ચાર દર્શનાવરણને વિષે જઘન્ય સ્થિતિબંધ અંતર્મુહૂર્ત હોય. યશ નામકર્મ તથા ઉચ્ચગોત્રને વિષે આઠ મુહૂર્ત અને સાતાવેદનીયને વિષે ખાર મુહૂર્ત જઘન્ય સ્થિતિબંધ હોય ॥૩૫॥

વિવેચન:—હવે ઉત્તરપ્રકૃતિનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ કહે છે—સંજવલન લોહ ૧, પાંચ અંતરાય ૬, પાંચ જ્ઞાનાવરણીય ૧૧ અને ચાર દર્શનાવરણીય ૧૫, એ પંદર પ્રકૃતિનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ ભિન્નમુહૂર્તનો હોય; સંજવલન લોહના નવમા ગુણકાણાને છેટે પોતાના બંધને ઉચ્છેદ કાળે છેલ્લો બંધ અંતર્મુહૂર્તનો જ બંધાય તે માટે. યશ નામ અને ઉચ્ચગોત્ર એ બેનો જઘન્ય બંધ આઠ મુહૂર્તનો દશમા ગુણકાણાને અંતે હોય. સાતાવેદનીયનો સંપરાય [કપાય પ્રત્યયિક] બંધ જઘન્યથી ખાર મુહૂર્તનો દશમાને અંતે હોય. ॥ ૩૬ ॥

દોઝમાસો પવ્વો, સંજલણતિગે પુમટ્ટ વરિસાણિ ।

સેસાણુકોસાઓ, મિચ્છત્તઠિઈઈ જં લદ્ધં ॥૩૬॥

દોહગમાસો=એ માસ અને એક માસ.

પક્ષો=પખવાડીઉં.

સંજલનત્રિકને=સંજવલનત્રિકને વિષે.

પું=પુરૂષ વેદ.

અદ્વરિલાખિ=આઠ વર્ષ.

સેસાળ=ખાડીની પંચાશી પ્રકૃતિનો.

ઉક્કોસામો=પોતાની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ થકી.

મિચ્છત્તિદ્વિદ્વ=મિથ્યાત્વની સ્થિતિ વડે ભાગતાં.

જં=જે.

લદ્ધં=પ્રાપ્ત થાય.

અર્થ:—સંજવલનત્રિકને વિષે અનુક્રમે એ માસ, એક માસ અને એક પક્ષ જઘન્ય સ્થિતિખંધ હોય; પુરૂષવેદનો આઠ વર્ષ અને ખાડીની પંચાશી પ્રકૃતિનો પોતાની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિને મિથ્યાત્વસ્થિતિ વડે ભાગતાં જે પ્રાપ્ત થાય તે [એકેન્દ્રિયને વિષે ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિખંધ જાણવો. ઇત્યાદિ સંખંધ આગળની ગાથામાં] ॥ ૩૬ ॥

વિવેચન—સંજવલન ક્રોધનો જઘન્ય ખંધ એ માસનો. સંજવલન માનનો જઘન્ય ખંધ એક માસનો અને સંજવલની માયાનો જઘન્યખંધ એક પખવાડીઆનો હોય, પુરૂષવેદનો જઘન્ય ખંધ આઠ વરસનો હોય. એ ચારેનો જઘન્ય ખંધ નવમે શુભઠાણે પોતપોતાના ખંધને ઉચ્છેદ સમયે હોય. હવે શેષ ૮૫ પ્રકૃતિનો જઘન્યખંધ એકેન્દ્રિય માંહે જ પામીએ, તે કેટલો હોય; તે કહે છે—શેષ ૮૫ પ્રકૃતિના ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિખંધને મિથ્યાત્વની સ્થિતિએ ૭૦ કોડાકોડિએ ભાગ દીધે જે આવે તેથી દેશોના જઘન્ય સ્થિતિ જાણવી, તે આ પ્રમાણે અસાતા અને નિદ્રાપંચકની સાગરોપમના સાતીયા ત્રણ ભાગ જઘન્ય-સ્થિતિ, મિથ્યાત્વની એક સાગરોપમ; આર કષાયની સાગરોપમના સાતીયા ચાર ભાગ; મનુષ્યદિક અને સ્ત્રીવેદની ચૌદીયા ત્રણ ભાગ; સૂક્ષ્મત્રિક અને વિકલત્રિકની પાંત્રીશીયા નવ ભાગ; સ્થિરપંચક; હાસ્ય, રતિ, શુભખગતિ, પ્રથમ સંઘયણ, પ્રથમ સંસ્થાન, સુગંધ, સ્વેતવર્ણ અને મધુરરસ. મૃદુ, લઘુ, સ્નિગ્ધ અને ઉષ્ણ એ ચાર સ્પર્શ, એ ૧૭ પ્રકૃતિની સાતીયા એક ભાગ; ધીજ સંઘયણ-સંસ્થાનની પાંત્રીશીયા ૭ ભાગ; ત્રીજ સંઘયણ-સંસ્થાનની પાંત્રીશીયા સાત ભાગ; ચોથા સંઘયણ-સંસ્થાનની પાંત્રીશીયા આઠ ભાગ; પાંચમા સંઘયણ અને

પાંચમા સંસ્થાનની પાંચીશીયા નવ ભાગ; છેવટા સંઘવણ અને હુંડક સંસ્થાનની સાતીયા બે ભાગ; હારિદ્રવણ અને આગરસની અઠાવીશીયા પાંચ ભાગ; લોહતવણ અને કપાય-રસની અઠાવીશીયા છ ભાગ; નીલવણ અને કઢરસની અઠાવીશીયા સાત ભાગ; કૃષ્ણવણ, તિક્તરસ, દુર્ગંધ, ખર સ્પર્શ, ચુરુસ્પર્શ, રૂક્ષસ્પર્શ અને શીતસ્પર્શ, એ સાતની સાતીયા બે ભાગ; ત્રસચતુષ્ક, અગુરુલયુ, ઉપધાત, પરાધાત, ઉદ્ધાસ, અસ્થિસ્પર્શક, ઔદારિકદ્વિક, તિર્યગ્દ્વિક, એકેન્દ્રિય તથા પાંચેન્દ્રિય જાતિ, નિર્માણ નામ, આત્મ, ઉદ્યોત, કુખગતિ, સ્થાવર, તૈજસ, કર્મણુ, નીચગાત્ર, અરતિ, શોક, ભય, ક્રોધા અને નપુંસકવેદ, એ ૩૩ પ્રકૃતિની જઘન્યસ્થિતિ એક સાગરોપમના સાતીયા બે ભાગ હોય, ઇલાં વર્ણાદિક ૨૦ ની સ્થિતિ જૂદી જૂદી કહી પણ બંધે સામાન્યપણે ચાર જ લઈએ. એ ૮૫ પ્રકૃતિની એકેન્દ્રિયને વિષે ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ કહી તે વળી પલ્થોપમને અસંખ્યાતમે ભાગે ઓછી કરીએ તેને જઘન્ય સ્થિતિ કહીએ, એ એકેન્દ્રિયમાં જ પામીએ. પાંચસંગ્રહને અભિપ્રાયે પણ એમ જ વ્યાખ્યા છે, તથા કર્મપ્રકૃતિને અભિપ્રાયે કાંઈક ફેર પડે છે, પણ તે વિચારવા યોગ્ય છે, જે ભણી પત્રવણ સૂત્રને ત્રેવીશમે પદે જઘન્ય સ્થિતિ એમ જ કહી છે. ઇલાં પલ્થોપમનો સંખ્યાતમે ભાગ હીન નથી કહ્યો પણ આગલી ગાથામાં કહેશે તે માટે ઇલાં પણ કહેવો, ૨૨ પ્રકૃતિનો જઘન્ય બંધ પૂર્વે કહ્યો, ૮૫ નો એકેન્દ્રિયને વિષે ઇલાં કહ્યો, વૈક્રિયાષ્ટક તો અસંખી પાંચેન્દ્રિયજ બાંધે તે માટે તેનો જઘન્ય બંધ ત્યાં કહેવો અને આહારકદ્વિક જિનનામ, મનુષ્યાયુ અને તિર્યગાયુ એ પાંચનો જઘન્ય બંધ જૂદો જ કહેશે; એ પ્રમાણે ૧૨૦ પ્રકૃતિનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ જણવો. ॥ ૩૬ ॥

અયમુક્કોસોર્ગિન્દિસુ, પલિયાસંસ્થસહીળ લહુબંધો ।
કમસો પળવીસાણ, પન્ના સય સહસ સંગુણિઓ ॥૩૭॥

અયં=આ [પૂર્વેક્ત રીતે ગણતાં
આવે તે.]

ઉક્કોસો=ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ
ર્ગિન્દિસુ=એકેન્દ્રિયને વિષેજણવો.

પલિયાસંસ્થસહીળ=પલ્થોપમના
અસંખ્યમા ભાગે ઓછા.

લહુબંધો=જઘન્ય સ્થિતિબંધ

કમસો=અનુક્રમે.

પણવીસાણ=પચીસે.

પન્ના=પચાસે

સય=સોએ અને

સહસ=હજારે

સંશુણિઓ=શુણતાં

અર્થ:—એકેંદ્રિયને વિષે એ પૂર્વોક્ત સ્થિતિખંધ ઉત્કૃષ્ટ જાણવો અને જઘન્ય સ્થિતિખંધ પલ્થોપમના અસંખ્ય લાગે આછો જાણવો. અનુક્રમે પચીસ, પચાસ, સો અને હજારે શુણતાં ॥ ૩૭ ॥

વિવેચન:—એ સાગરોપમના ભાગરૂપ સ્થિતિ કહી તે એકેંદ્રિયને વિષે ઉત્કૃષ્ટો સ્થિતિખંધ જાણવો. એકેંદ્રિય ૧૦૮ પ્રકૃતિ બાંધે, તે માંહે ૮૫નો તો અગાઉ કહ્યો તેમ જાણવો. અને જ્ઞાનાવરણીય ૫, દર્શનાવરણીય ૪ અને અંતરાય ૫, એ ૧૪ ની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિને ૭૦ કોડાકોડીએ ભાગ દેતાં સાતીયા ત્રણ ભાગ આવે, સાતા વેદનીયની ચૌદીયા ત્રણ ભાગ, યજ્ઞનામ અને ઉચ્ચૈર્ગોત્રની સાતીઓ એક ભાગ, પુરૂષવેદની સાતીઓ એક ભાગ, ચાર સંજ્વલની કષાયની સાતીયા ચાર ભાગ, બે આઉખાં પૂર્વકોડની સ્થિતિએ બાંધે, એવં ૧૦૮ પ્રકૃતિની એકેંદ્રિયને ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ હોય, તે પલ્થોપમને અસંખ્યાતમે ભાગે આછી કરીએ તેટલી એકેંદ્રિયને ૧૦૭ પ્રકૃતિની જઘન્ય સ્થિતિ હોય^x અને બે આયુ તો જઘન્ય શુલ્લકભવ પ્રમાણ બાંધે. એ એકેંદ્રિયને બે આયુ યાળી ૧૦૭ પ્રકૃતિનો જે ઉત્કૃષ્ટો ખંધ તે અનુક્રમે પચીસ શુણ કરીએ, પચાસ શુણ કરીએ, શત શુણ કરીએ, અને સહસ્ર શુણ કરીએ ત્યારે ॥ ૩૭ ॥

^x આ વાચનમાં પચસંબ્રહ-પાંચમું દ્વાર ગા. ૫૪-૫૫ અને ઉપાધ્યા-યજ્ઞવાળી કર્મપ્રકૃતિની છાપેલી ટીકા પૃ. ૭૮ ઉપર નીચે મુજબ દર્શીકત છે:—

મિથ્યાત્વની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ વડે, તે તે પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિને ભાગ દેતાં જે આવે તે, તે પ્રકૃતિ આશ્રયી અને એકેંદ્રિય આશ્રયી જઘન્ય સ્થિતિ છે અને તેમાં પલ્થોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ વધારીએ એટલી ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ છે.

એકેંદ્રિયની જઘન્ય સ્થિતિને પચીસ આદિએ શુણીએ ત્યારે બેઈદ્રિય આદિની જઘન્ય સ્થિતિ આવે છે અને ઉપર મુજબ પલ્થોપમના અસંખ્યાતમા ભાગાધિક ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિને પચીસ આદિએ શુણીએ ત્યારે બેઈદ્રિયાદિની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ આવે છે.

વિગલઅસન્નિસુ^૩ જિદ્ધો, કણિદ્ધો^૧ પલ્લસંખમાગૂળો^૨ ।

સુરનિરયાડ સમા દસ, સહસ્સ સેસાડ^૨ લુલ્લભવં ॥૩૮॥

વિગલઅસન્નિસુ=વિકલે^૩ દ્રિયઅને

કાયુની

અસન્નિ પંચે^૧ દ્રિયને વિષે

સમા=૫૫^૨

જિદ્ધો=ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ હોય

દસસહસ્સ=૬૨૧ હજાર

કણિદ્ધો=જઘન્ય સ્થિતિબંધ

સેસાડ=બાકીના આયુ [મનુષ્યાય

પલ્લસંખમાગૂળો=પલ્લોપમના

તિર્થગાયુ] ની

સંખ્યાતમે ભાગે આછો

લુલ્લભવં=શુલ્લક ભવ

સુરનિરયાડ=દેવાયુ અને નર-

અર્થ:—વિકલે^૩ દ્રિય અને અસન્નિપંચે^૧ દ્રિયને વિષે ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ [અનુકર્મે] હોય અને જઘન્ય સ્થિતિબંધ પલ્લોપમના સંખ્યાતમે ભાગે આછો હોય. દેવાયુ અને નરકાયુની જઘન્ય સ્થિતિ ૬૨૧ હજાર ૫૫ અને બાકીનાની શુલ્લકભવ જઘન્ય સ્થિતિ હોય. ॥ ૩૮ ॥

વિવેચન:—અનુકર્મે બેઈદ્રિય ૧, તેઈદ્રિય ૨, ચઉરિદ્રિય ૩ અને અસન્નિ પંચેદ્રિયનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ થાય, ચૌરલે પચીસ ગુણો કર્યે બેઈદ્રિયનો થાય, પચાસ ગુણો કર્યે તેઈદ્રિયનો થાય, શતગુણો ચૌરિદ્રિયનો અને સહસ્ર ગુણો અસન્નિ પંચે દ્રિયનો થાય, તથા એ અસન્નિ પંચે દ્રિયને નરકક્રિક અને વૈકિયક્રિક એ ચારનો સાતીયા એક હજાર ભાગનો બંધ, ચાર આયુનો પલ્લના અસંખ્યાતમા ભાગનો બંધ, એવં ૧૧૭ બાંધે. એ એ બેઈદ્રિયાદિકનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ બંધ તે પલ્લોપમને સંખ્યાતમે ભાગે આછો કરીએ ત્યારે તેનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ થાય.*

હવે ૪ આયુનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ કહે છે.—દેવાયુ તથા નરકાયુની સ્થિતિ જઘન્યથી ૬૨૧ હજાર ૫૫ની હોય અને શેષ તે મનુષ્યાયુ અને તિર્થગાયુ, એ બેની જઘન્ય સ્થિતિ શુલ્લક ભવની હોય. સર્વ ભવથી નહાનો ભવ ૨૫૬ આચલિકાનો હોય તેને શુલ્લક મઘ કહીએ. ॥ ૩૮ ॥

* મતાંતર માટે ગુણો ગત ૫૪ ૫૧ ની કુટનોટ.

સઘ્વાણ વિ લહુવંધે, મિન્નમુહુ અવાહ આઝિદ્દે વિ।

કેહ સુરાડસમં જિણ, —મંતમુહુ વિંતિ આહારં ॥૩૧॥

સઘ્વાણવિ=સર્વ પ્રકૃતિનો વળી
લહુવંધે=જઘન્ય સ્થિતિબંધને

વિષે

મિન્નમુહુ=અંતર્મુહૂર્ત.

અવાહ=અપાધા [અતુલ્ય]

કાળ.

આઝિદ્દેવિ=આયુષ્યના ઉત્કૃષ્ટ

સ્થિતિ બંધને વિષે પણ

કેહ=કેટલાએક આચાર્ય

સુરાડસમં=દેવાયુની તુલ્ય

જિણં=જિન નામકર્મને.

મંતમુહુ=અંતર્મુહૂર્તબંધે.

વિંતિ=કહે છે.

આહારં=આહારકદ્વિક.

અર્થ:—સર્વ પ્રકૃતિનો વળી જઘન્ય સ્થિતિને વિષે અપાધા-કાળ અંતર્મુહૂર્ત હોય. આયુષ્યના ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધને વિષે પણ અપાધાકાળ અંતર્મુહૂર્ત પણ હોય, કેટલાએક આચાર્ય જિનનામ કર્મને દેવાયુષ્યની તુલ્ય જઘન્યબંધ વાળું અને આહારકદ્વિકને જઘન્યથી અંતર્મુહૂર્ત બંધવાળું કહે છે. ॥૩૧॥

વિવેચન:—સર્વ પ્રકૃતિને જઘન્યબંધે અંતર્મુહૂર્તની અપાધા હોય અને આયુ: કર્મની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિને વિષે પણ જઘન્ય ઉત્કૃષ્ટ અપાધા હોય. ઘણાં ચઉભંગી હોય=જઘન્યાયુ: જઘન્યાપાધા ૧, જઘન્યાયુ: ઉત્કૃષ્ટ અપાધા ૨, ઉત્કૃષ્ટાયુ: જઘન્યાપાધા ૩ અને ઉત્કૃષ્ટાયુ: ઉત્કૃષ્ટાપાધા ૪x જિનનામ અને આહારકદ્વિકની જઘન્ય સ્થિતિ પૂર્વે કહી છે પણ ઘણાં મતાંતરે કહે છે-કેટલાએક આચાર્ય દેવતાના આઉપા જેટલી જિન-

x અંતર્મુહૂર્ત આયુ: બાકી હોતે અંતર્મુહૂર્ત આયુ: બાધે, ત્યારે જઘન્યાયુ: જઘન્યાપાધા. [૧]

અંતર્મુહૂર્ત આયુ:, પૂર્વકોટીત્રિભાગ જેટલું આયુ: બાકી હોતે બાધે, ત્યારે જઘન્યાયુ: ઉત્કૃષ્ટાપાધા. [૨]

અંતર્મુહૂર્ત આયુ: બાકી હોતે તેત્રીસ સાગરોપમ આયુ બાધે ત્યારે ઉત્કૃષ્ટાયુ: જઘન્યાપાધા. [૩]

તેત્રીસ સાગરોપમ આયુ:, પૂર્વકોટીત્રિભાગ જેટલું આયુ: બાકી હોતે બાધે, ત્યારે ઉત્કૃષ્ટાયુ: ઉત્કૃષ્ટાપાધા. [૪]

નામની જઘન્યસ્થિતિ કહે છે; જિનનામ બાંધ્યા પછી દેવતાનો એક પદ્યોપમનો જઘન્ય ભવ કરીને અથવા દશ હજાર વર્ષનો નારકીનો જઘન્ય ભવ કરીને જિન થાય તે માટે, અને આહારક-
લ્લિકની અંતર્મુહૂર્તની જઘન્ય સ્થિતિ કહે છે; આકાશ ગુણક-
જ્ઞાને પ્રાપ્તિ ચરિત્રબંધ અંતર્મુહૂર્તનો છે માટે ॥ ૩૯ ॥

શુદ્ધકલ્પ સ્વરૂપ.

૧૭

સત્તરસ સમહિઆ કિર, ઇગાણુપાણુંમિ હંતિ સુદ્ધભવા ।

૩૭૭૩

સગતીસસયતિહુત્તર, પાણૂ ગુણ ઇગમુદ્ધત્તમિ ॥૪૦॥

સત્તરસ સમહિઆ=કાંઈક અધિક

સુદ્ધભવા=શુદ્ધકલ્પો.

સત્તર.

સગતીસસયતિહુત્તર=સાડત્રીશ-

કિર=નિશ્ચયે.

શે' તહોંતેર [૩૭૭૩]

ઇગાણુપાણુંમિ=એક ધાસો-

પાણૂ=પ્રાણુ=ધાસોધાસ.

ધાસમાં.

ઇગમુદ્ધત્તમિ=એક મુહૂર્તમાં.

હંતિ=થાય છે.

અર્થ:—એક ધાસોધાસમાં કાંઈક અધિક સત્તર શુદ્ધક
[નાના] ભવો નિશ્ચયે થાય છે અને એક મુહૂર્તમાં સાડત્રી-
શસો તહોંતેર ધાસોધાસ થાય છે. ॥ ૪૦ ॥

વિવેચન:—હવે શુદ્ધક ભવનું સ્વરૂપ કહે છે—સર્વ ભવ થકી
નહાનો ભવ તે શુદ્ધક ભવ કહીએ. તે એક ધાસોધાસ માંહે
સત્તર ભવ ઝાઝેરા થાય, એમ તીર્થંકર દેવોએ કહ્યું છે. અને
સાડત્રીશસો તહોંતેર [૩૭૭૩] ધાસોધાસ એક મુહૂર્તને વિષે
હોય. તથા એક ધાસોધાસના ૬૫૫૩૬ ભાગ કલ્પીએ, તેવા
૩૭૭૩ ભાગ એક ભવમાંહે ભય; તે માટે ૬૫૫૩૬ ને ૩૭૭૩
વડે ભાગ લીએ [ભાગીએ] એટલે લાઘ્યા ૧૭ અને શેષ ૧૩૮૫
વધે તે માંહે ૨૩૭૮ અંશ બીજા હોય તો અઢારમો ભવ પૂરો
થાય, એટલે સત્તર ભવ ઝાઝેરા એક ધાસોધાસ માંહે થાય.
એ શુદ્ધક ભવ કહીએ. ॥ ૪૦ ॥

૬૫૫૩૬

પણસદ્વિસદ્વસ પણસય—છત્તીસા ઇગમુદ્ધત્તલુદ્ધમવા ।

૨૫૬

આવલિઆણં દોસય—છપ્પના પ્ગલુદ્ધમવે ॥૪૧॥

પણસદ્વિસદ્વસ=પાંસક હબર,
પણસય છત્તીસા=પાંચસો અને
છત્તીસ
ઇગમુદ્ધત્ત=એક મુહૂર્તમાં.

આવલિઆણં=આવલિકાના,
દોસયછપ્પના=બસોછપ્પન,
પ્ગલુદ્ધમવે=એક શુદ્ધિકલ્પને
વિષે.

અર્થ:—એક મુહૂર્ત [એ ઘડી] માં પાંસક હબર પાંચસો અને છત્તીસ શુદ્ધિકલ્પો થાય છે અને એક શુદ્ધિકલ્પને વિષે બસો છપ્પન આવલિકા થાય છે. ॥ ૪૧ ॥

વિવેચન:—એક મુહૂર્તમાંહે ૩૭૭૩ થાસોથાસ થાય તે માટે સત્તર ભવ અને ૧૩૮૫ શેષ અંશો, એ ૧૭ ને ૩૭૭૩ ગુણ કરીએ અને ૧૩૮૫ ઉમેરીએ ત્યારે ૬૫૫૩૬ થાય એટલા એક મુહૂર્તને વિષે શુદ્ધિકલ્પ ભવ થાય; એ ઔદારિક શરીરી મનુષ્ય નિર્ચય સર્વ માંહે હોય, ક્ષી ભગવતી વચનાત્ કર્મ-પ્રકૃતિને વિષે પણ એમજ કહ્યું છે તથા શ્રી આવશ્યકકૃતિકાએ શુદ્ધિકલ્પ ભવ તે વનસ્પતિ માંહે જ હોય એમ કહ્યું છે તે મતાંતર બાણુવું, તથા એક મુહૂર્તમાંહે ૧૬૭૭૭૨૧૬ એટલી આવલિકા થાય તેને ૨૫૬ ભાગે હરીએ ત્યારે ૬૫૫૩૬ એટલા એક મુહૂર્તના ભવ થાય. બસો છપ્પન આવલિકાએ એક શુદ્ધિકલ્પ ભવ થાય. એક થાસોથાસમાંહે ૪૪૪૬ આવલિકા અને એક આવલિકાના ૩૭૭૩ ભાગ કરીએ એવા ૨૪૫૮ ભાગ વધે, ત્યારે એક થાસોથાસમાંહે ૧૭ ભવ પૂરા થાય અને ઉપર સાડી થોરાણું આવલી ઝાઝેરી વધે. એ શુદ્ધિકલ્પ ભવનું સ્વરૂપ બાણુવું. ॥ ૪૧ ॥

ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધના સ્વામી

અવિરયસમ્મો તિત્થં, આહારદુગામરાડય પમત્તો ।

મિચ્છદિદ્ઠી વંધઈ, જિદ્ધિદ્ધં સેસ પયડોણં ॥૪૨॥

અવિરયસમ્મો=અવિરત સમ્ય-
ગ્દષ્ટિ મનુષ્ય

તિત્થં=તીર્થ'કર નામકર્મને
આહારદુગ્ધ=આહારકદ્ધિક [અને]
અમરાત=દેવતાના આયુષ્યને
ચ=વળી

પમત્તો=પ્રમત્ત યતિ
મિચ્છદિટ્ઠી=મિથ્યાદષ્ટિ
બંધહ=બાંધે છે
જિહ્વુટિહં=ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિને
સેસપયહીણં=આકીર્ણી [૧૧૬]
પ્રકૃતિની

અર્થ:—અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ જિનનામકર્મને, પ્રમત્તયતિ આહારકદ્ધિક તથા દેવાયુને અને મિથ્યાદષ્ટિ આકીર્ણી [૧૧૬] પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિને બાંધે છે. ॥ ૪૨ ॥

વિવેચન:—હવે ઉત્તરપ્રકૃતિ આશ્રયીને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ બાંધના સ્વામી કહે છે.—અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ મનુષ્ય પૂર્વ નરકાયુ બાંધીને પછી ક્ષાયોપશમિક સમ્યક્ વ પામી મરણ સમયે મિથ્યાત્વે જાય તે અગાડિના સમયે ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિનું તીર્થ'કર નામ બાંધે. તથાવિધ ઉત્કૃષ્ટ સંકલિષ્ટ પરિણામના સંભવ નાટે. તથા અપ્રમત્તભારથી નિવર્તમાન થતો પ્રમત્તયતિ ઉત્કૃષ્ટ સંકલેશ યુક્ત ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિનું આહારકદ્ધિક બાંધે. ઉત્કૃષ્ટ

૧ પ્રમત્તયતિ આહારકદ્ધિકનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ કરે એમ કહ્યું પણ તે કેમ થશે ? કારણ કે તે આહારકદ્ધિકનો બંધ જ કરતો નથી, રસબંધના અધિકારમાં પણ આહારકદ્ધિકનો જન્ય-રસબંધ અપ્રમત્તથી પ્રમત્તે જતાં સંકલિષ્ટ અધ્યવસાયે અપ્રમત્તને અંતે થાય એમ કહ્યું છે. જો સ્થિતિબંધ પ્રમત્તે થાય તો જન્ય-રસબંધ પણ ત્યાં જ થતો જોઈએ. પુનઃપ્રકૃતિમાં જન્ય-રસબંધ અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ સાથે જ થાય છે.

પ્રાચીન શતકમાં શ્રી શિવશર્મસુરિ મહારાજ પણ તેમ કહે છે—

દેવાયુયં પમત્તો, આહારગમ્પમત્ત વિરથો ડ ।

તિત્થયરં ચ મણૂસો, અવિરયસમ્મો સમજ્જેઈ ॥૬૦॥

ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધાધિકારની આ ગાથા છે તેમાં કહ્યું છે કે...

દેવાયુનો પ્રમત્ત, આહારકદ્ધિકનો અપ્રમત્ત અને તીર્થ'કર નામકર્મનો અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ મનુષ્ય ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ કરે છે.

ઉપાધ્યાયજી શ્રી યશોવિજયજી મહારાજકૃત કર્મપ્રકૃતિટીકાના પાન ૮૯ની પહેલી આજુમાં સ્થિતિબંધના સ્વામિત્વ પ્રસંગે પણ આજ હકીકત

સ્થિતિ અનિસંકલિષ્ટતાએજ બંધાય માટે. તથા અપ્રમત્તભાવને અભિમુખ પ્રમત્તયતિ પૂર્વકોડિના આયુષાણો, પૂર્વકોડિના શેષ ત્રીજે ભાગે ઉત્કૃષ્ટ [પૂર્વકોડિને ત્રીજે ભાગે અધિક તેત્રીશ સાગરોપમનું] દેવતાનું આયુ બાંધે. આ શુભસ્થિતિ વિશુદ્ધિ એ બંધાય માટે. શેષ ૧૨૬ પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ પર્યાપ્તો સર્વ સંકલિષ્ટ પરિણામી મિથ્યાત્રીજ બાંધે, તેનો બંધ સંકલેશ હેતુક છે તે માટે. પણ ત્યાં તિર્થંચાયુ અને મનુષ્યાયુ તો ઉત્કૃષ્ટ તત્પ્રાધાન્ય વિશુદ્ધ પરિણામી બાંધે. એ પ્રકારે શુભકાણને વિષે ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ કહ્યો ॥ ૪૨ ॥

ગતિને વિષે ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ

વિગલસુદુમાડગતિગં તિરિમણુઆસુરચિડવિનિરયદુગં ॥

ર્ષગિંદિથાવરાયવ. આર્હસાણા સુરક્કોસં ॥ ૪૩ ॥

વિગલસુદુમાડગતિગં=ચિકલ-
ત્રિક, સૂક્ષ્મત્રિક અને
આયુષ્યત્રિક.

તિરિમણુઆ=[મિથ્યાત્રી]
તિર્થંચ અને મનુષ્ય.

સુરચિડવિનિરયદુગં=સુરદ્વિક,
વૈક્રિયદ્વિક અને નરકદ્વિકને

ર્ષગિંદિથાવરાયવ=એકેંદ્રિય જાતિ,
સ્થાયર નામ અને આતપ
નામકર્મને

આર્હસાણા=ધર્શાન સુધીના
સુર=દેવો.

સુરક્કોસં=ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિએ બાંધે

અર્થ:—મિથ્યાત્રી તિર્થંચ અને મનુષ્ય-ત્રિકલેંદ્રિયત્રિક,
સૂક્ષ્મત્રિક અને આયુષ્યત્રિકને તથા સુરદ્વિક, વૈક્રિયદ્વિક અને
નરકદ્વિકને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિએ બાંધે, ધર્શાન દેવલોક પર્યાંતના દેવો
એકેંદ્રિય જાતિ, સ્થાયર નામ અને આતપ નામકર્મને ઉત્કૃષ્ટ
સ્થિતિએ બાંધે. ॥ ૪૩ ॥

કહી છે તે આ પ્રમાણે-આહારકદ્વિકસ્યાપ્રમત્તયતિ: પ્રમત્તતામિમુલ્લ:

શ્રી પંચસંક્રંદના પાંચમા દ્વારની ગાથા ૬૪ની પીઠામાં પણ આજ
હકીકત છે—આહારકદ્વિકસ્યાપિ યોઽપ્રમત્તસંયત: પ્રમત્તભાવામિ-
મુલ્લ: સ તદ્વંધકેષુ સર્વેસંક્લિષ્ટ: ક્ષત્યુત્કૃષ્ટં સ્થિતિવંધં કરોતિ ।

વિવેચન:—હવે ગતિને વિષે ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ કહે છે, —
 વિકલત્રિક ૩, સૂક્ષ્મત્રિક ૬, દેવાયુ વર્ણને આયુત્રિક ૯, સુરદ્વિક ૧૨ વૈક્રિયદ્વિક ૧૩ અને નરકદ્વિક ૧૫, એ ૧૫ પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ મિથ્યાત્વી મનુષ્ય તિર્યચજા બાંધે પણ દેવતા નારકી ન બાંધે, તેને ભવ પ્રત્યયેજ એનો બંધ નથી તે માટે. ત્યાં વિકલત્રિક અને સૂક્ષ્મત્રિકને બંધે તદ્યોગ્ય સંકલિષ્ટ કહેવા: અતિ સંકલિષ્ટ તો તે બંધ ઉલ્લંઘીને નરક યોગ્ય બાંધે તે માટે. આયુત્રિકને બંધે મનુષ્ય-તિર્યચાયુના બંધમાં તદ્યોગ્ય વિશુદ્ધ અને નરકાયુના બંધમાં તદ્યોગ્ય સંકલિષ્ટ કહેવા; અતિ વિશુદ્ધ અને અતિ સંકલિષ્ટને આયુબંધનો સર્વથા નિષેધ છે, નરકદ્વિક વૈક્રિયદ્વિકને બંધે અતિ સંકલિષ્ટ કહેવા. દેવદ્વિકને બંધે પણ તદ્યોગ્ય સંકલિષ્ટ કહેવા. દેવદ્વિકને બંધે પણ તદ્યોગ્ય સંકલિષ્ટ કહેવા અતિ સંકલિષ્ટ તો મનુષ્યાદિ પ્રાયોગ્ય બાંધે અને અતિ વિશુદ્ધ તો ઉત્કૃષ્ટ બંધ ન બાંધે તે માટે. એકેન્દ્રિયજાતિ ૧, સ્થાવર ૨ અને આતપ ૩, એ ત્રણ પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ ભવનપતિ. વ્યંતર, જ્યોતિષી, સૌધર્મ અને પ્રજ્ઞાન સુધીના દેવતા સર્વ સંકલિષ્ટ મિથ્યાત્વીજ બાંધે. સનતકુમારદિક દેવતા અને નારકી તો એકેન્દ્રિય યોગ્ય પ્રકૃતિ ન બાંધે, ત્યાં ઉપજવું નથી તે માટે. અને મનુષ્ય તિર્યચ તો એટલે સંકલેશે વર્તતા એ બંધ ઉલ્લંઘીને નરક યોગ્ય બાંધે તે માટે ને નહીં. ॥ ૪૩ ॥

^૨તિરિ^૨રલ^૧દુ^૧ગ્જો^૧અં, ^{૬૨}છિવ^{૬૨}દ્વ^{૬૨}સુર^{૬૨}નિર^{૬૨}ય સેસ^{૬૨} ચ^{૬૨}ઝગ^{૬૨}હા ।

^૩આ^૩હાર^૩જિ^૩ણમ^૩પુ^૩ઞ્વો, ^૪નિ^૪અ^૪દ્વિ^૪સં^૪જ^૪લ^૪ણપુ^૪રિ^૪સ^૪લ^૪હું ॥ ૪૪ ॥

તિરિરલદુગ=તિર્યચદ્વિક અને

ઓદારિકદ્વિક,

ઝગ્ગોય=ઉચોત નામકર્મ.

છિવદ્વ=સેવાર્ત સંઘયણ.

સુરનિરય=દેવતા અને નારકી
[બાંધે છે.]

સેસ=બાકીની ૬૨ પ્રકૃતિ.

ચઝગહયા=ચારે ગતિવાળામિ-
થ્યાત્વી.

અપુઞ્વો=અપૂર્વકરણ ગુણઠાણે

વર્તતો ક્ષપક શ્રેણિવાળો,

આહારજિણ=આહારકદ્વિક અને
જિનનામને,

અનિયદ્વિ=અનિવૃત્તિ બાદર સં-
પરાયવાળો.

સંજલણપુરિસ=સંબલન કપાય
અને પુરૂષ વેદનો.

લહું=જઘન્ય સ્થિતિબંધ.

અર્થ:—તિર્યગ્દિક, ઔદારિકદિક, ઉદ્યોત નામકર્મ અને સેવાર્ત સંઘયણને દેવતા અને નારકી ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિએ બાંધે, બાકીની દર પ્રકૃતિ આરે ગતિવાળા મિથ્યાત્વી બાંધે. અપૂર્વકરણ ગુણકાણે વર્તતા ક્ષપક શ્રેણીવાળો આહારકદિક અને જિનનામને જઘન્ય સ્થિતિએ બાંધે. અનિવૃત્તિ આદર સંપરાયવાળો સંજવ-લન કપાય અને પુરૂષવેદનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ કરે. ॥ ૪૪ ॥

વિવેચન:—તિર્યગ્દિક ૨, ઔદારિકદિક ૪, ઉદ્યોત ૫, એવદ્કુ સંઘયણ ૬, એ છ પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ દેવતા નારકી સર્વ ઉત્કૃષ્ટ સંકલેષ્ટ મિથ્યાત્વીજ બાંધે. મનુષ્ય તિર્યગ્ ન બાંધે તે તો તદ્વબ્ધ ચોગ્ય સંકલેશે વર્તતા એ છની ઉત્કૃષ્ટપણે પણ ૧૮ કોડાકોડી સાગરોપમની મધ્યમજ સ્થિતિ બાંધે અને તેથી અધિક સંકલેશે વર્તતા તો તે બંધ અતિકંમીને નરક ચોગ્યજ બાંધે તે માટે તે ન બાંધે, અને દેવતા નારકી ઉત્કૃષ્ટ સંકલેશે વર્તતા પણ તિર્યગ્ ચોગ્યજ બાંધે, તે માટે એ ૬ પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટી ૨૦ કોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિ બાંધે. અહીં સેવાર્ત સંહનન અને ઔદારિક અંગોપાંગની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ બાંધનાર સર્વ સંકલેષ્ટ સનતકુમારથી સહસ્રાર લગેના દેવતા જાણવા, હેઠલા નહીં. શેષ ૧૯૨ પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટસ્થિતિ આર ગતિના મિથ્યાત્વી બાંધે, ત્યાં પણ સાતા ૧, હાસ્ય ૨, રતિ ૩. સ્ત્રીવેદ ૪. પુરુવેદ ૫. અત્ય વર્ણને પાંચ સંસ્થાન અને પાંચ સંઘયણ ૧૫, મનુષ્યદિક ૧૭, સુખગતિ ૧૮, સ્થિરપટક ૨૪ અને ઉચ્ચેર્ગાત્ર ૨૫, એ ૨૫ પ્રકૃતિની તથોગ્ય સંકલેશે વર્તતા ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ બાંધે અને શેષ ૬૭ની ઉત્કૃષ્ટ સંકલેશે વર્તતા ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ બાંધે. હવે જઘન્ય સ્થિતિબંધના સ્વામી કહે છે—આહારકદિક અને જિનનામ, એ ત્રણનો જઘન્યબંધ અપૂર્વ-

૧ શેષ ૯૨ પ્રકૃતિઓ ત્રીસે પ્રમાણે.

૫ જ્ઞાનાવરણ, ૯ કર્મનાવરણ, ૨ વેદનીય, ૨૬ મોહનીય, ૧ મનુષ્ય ગતિ, ૧ પંચેન્દ્રિયગતિ, ૧ તેજસુ શરીર, ૧ કાર્મણ શરીર, ૫ આદિના પાંચ સંઘયણ, ૬ સંસ્થાન, ૪ વર્ણ્યતુષ્ક, ૧ મનબ્યાનુપૂર્વી, ૨ વિહાયો-ગતિ, ૧ પરાધાત, ૧ ઉશ્વાસ, ૧ અશુભલુધુ, ૧ નિર્માણ, ઉપધાત, ૧૦ ત્રસદશક ૧ અસ્થિર, ૧ અશુભ, ૧ દૌર્ભાગ્ય, ૧ દુઃસ્વર, ૧ અનાદેય, ૧ અપશ. ૨ ગોત્ર અને ૫ અંતરાય.

કરણે ક્ષપકશ્રેણીવાળો આંધે, તેના બંધક માંહે એજ અતિ વિશુદ્ધ છે માટે, અને તિર્યગ્નરદેવાયુ વર્ણને શેષ સર્વ પ્રકૃતિની જઘન્ય સ્થિતિ વિશુદ્ધિ પ્રત્યયિક હોય તે માટે. સંજવલન કપાય અને પુરુષવેદ એ પાંચની જઘન્ય સ્થિતિ અનિવૃત્તિ બાદરે ક્ષપક શ્રેણીવાળો જ આંધે. પોતાને છેલ્લે સ્થિતિબંધે વર્તેલા અતિ વિશુદ્ધ હોય માટે. ॥ ૪૪ ॥

સાય જસુચ્ચાવરણા, વિગ્ધ સુહુમો વિઝઙ્ગિદી અસન્ની ।

સન્ની વિ આઝ વાયર-પજ્જેગિંદી ડ સેસાળં ॥૪૫॥

સાયજસુચ્ચ=સાતા વેદનીય,
યશઃ નામ, ઉચ્ચગોત્ર;
આવરણાવિગ્ધ=પાંચ જ્ઞાનાવરણ,
ચાર દર્શનાવરણ મળી
નવ આવરણ અને પાંચ
અંતરાય.
સુહુમો=સૂક્ષ્મસંપરાય વાળો
વિઝઙ્ગિદી=વૈકલ્ય પદક,
અસન્ની=પર્યાપ્તો અસંજિ પં.

ચેદ્રિય તિર્યંચ.
સન્ની=સંજિ પંચેદ્રિય.
વિ=અસંજિ પણ.
આઝ=ચાર આયુને
વાયરપજ્જેગિંદી=બાદર પર્યાપ્ત
એકેદ્રિય,
ડ=તો,
સેસાળં=બાકીની [૮૫]
પ્રકૃતિનો,

અર્થ:—સૂક્ષ્મસંપરાય વાળો સાતાવેદનીય; યશનામ, ઉચ્ચ-ગોત્ર; નવ આવરણ અને પાંચ અંતરાયને જઘન્ય સ્થિતિએ આંધે. પર્યાપ્તો અસંજિ પંચેદ્રિય તિર્યંચ વૈકલ્યપદકને જઘન્ય સ્થિતિએ આંધે, સંજિ અને અસંજિ પંચેદ્રિય ચારે પ્રકારના આયુષ્યને જઘન્ય સ્થિતિએ આંધે. અને બાદર પર્યાપ્તો એકેદ્રિય બાકીની ૮૫ પ્રકૃતિનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ કરે. ॥ ૪૫ ॥

વિવેચન:—સાતાવેદનીય ૧, યશનામ ૨, ઉચ્ચગોત્ર; ૩, પાંચ જ્ઞાનાવરણ ૮, ચાર દર્શનાવરણ ૧૨ અને પાંચ અંતરાય ૧૭, એ સત્તરની જઘન્ય સ્થિતિ સૂક્ષ્મસંપરાયે ક્ષપકશ્રેણીવાળો ચરમસ્થિતિબંધવર્તી આંધે; તે અતિ વિશુદ્ધ છે માટે. નરકદ્વિક

દેવદ્વિક, વૈકિયદ્વિક, એ વૈકિયપટક અસંજીપર્યાપ્તો તિર્યચ પંચે-
દ્રિય લઘુ સ્થિતિનાં બાંધે. સાગરોપમના સાતીયા એ હજાર ભાગ
પદ્યને અસંખ્યાતમે ભાગે ઊણા એટલી જઘન્ય સ્થિતિ વૈકિય-
પટકની છે તે અસંજીજ બાંધે; એકેદ્રિય તથા વિકલેદ્રિય તો
બાંધે જ નહીં અને સંજી પંચેદ્રિય તો મધ્યમ કે ઉત્કૃષ્ટ
બાંધે તે માટે તે નહીં. સંજી અને અપિ શબ્દયકી અસંજી
પણ ચારે આયુ જઘન્ય સ્થિતિનાં બાંધે. ત્યાં દેવનારકાયુના
બાંધનાર પંચેદ્રિય તિર્યચ મનુષ્ય અને નરતિર્યચાયુના બાંધ-
નાર એકેદ્રિયાદિક બાણવા રોપ ૮૫ પ્રકૃતિની જઘન્યસ્થિતિ
આદર પર્વાસ સર્વવિશુદ્ધ એકેદ્રિયજ બાંધે. અનેરા એકેદ્રિય તો
તેવી વિશુદ્ધિ રહિત માટે અધિક બાંધે અને વિકલેદ્રિય તથા
પંચેદ્રિય તો સ્વભાવે જ અધિકી બાંધે, તે માટે તે નહીં. ॥ ૪૫ ॥

સ્થિતિબંધમાં મૂળ પ્રકૃતિના ૭૮ ભાંગા.

અક્રોસજહન્નેઅર, મંગા સાઈ અળાઈ ધુવ અધુવા ।

ચઝહા સગ અજહન્નો, સેસતિગે આઝઝસુ દુહા ॥૪૬॥

અક્રોસજહન્ન=ઉત્કૃષ્ટબંધ, જઘ-
ન્ય બંધ.

હયર=પ્રતિપક્ષી તે અનુત્કૃષ્ટ,
અને અજઘન્ય બંધ.

મંગા=ભાંગા.

સાઈ=સાદિ બંધ.

અળાઈ=અનાદિ બંધ.

ધુવ=ધ્રુવ બંધ.

અધુવા=અધ્રુવ બંધ.

ચઝહા=ચાર પ્રકારે.

સગ=સાત મૂળ પ્રકૃતિ સંબંધ

અજહન્નો=અજઘન્ય બંધ.

સેસતિગે=ખાકીના ત્રણ [જઘન્ય,
ઉત્કૃષ્ટ, અનુત્કૃષ્ટ] ને વિષે

આઝઝસુ=ચાર આયુષ્યને વિષે.

દુહા=બે પ્રકારે-સાદિ, અધ્રુવ.

૧ રોપ ૮૫ પ્રકૃતિઓ ત્રીસે પ્રમાણે—

૫ નિદા, ૧ અશાતા, ૧૨ આદિ ૧૨ કપાયો, ૧ નિશ્યાત્વ, ૬
હાસ્યપટક ૧ ભીવેદ, ૧ નપુંસકવેદ, ૧ મનુષ્યગતિ, ૧ તિર્યગ્ગતિ, ૫
ગતિ, ૧ ભૌદારિકશરીર, ૧ તેજસશરીર, ૧ કાર્મણશરીર, ૧ ભૌદારિકા-

અર્થ:—ઉત્કૃષ્ટ બંધ, જવન્ય બંધ, અનુત્કૃષ્ટ બંધ અને અજવન્ય બંધ એ ચાર ભાંગા અથવા સાદિબંધ, અનાદિબંધ, ધ્રુવ બંધ અને અધ્રુવબંધ એ ચાર ભાંગા બાણવા, સાત મૂળ પ્રકૃતિ સંબંધ અજવન્ય બંધ ચાર પ્રકારે છે અને બાકીના ત્રણ બંધને વિષે સાદિ અધ્રુવ એ બે પ્રકારે બંધ છે. ચાર આયુષ્યને વિષે સાદિ અને અધ્રુવ એ બે ભાંગે બંધ છે. ॥ ૪૬ ॥

વિવેચન:—હવે સ્થિતિબંધને વિષે ચાર ભાંગા કહે છે—ઉત્કૃષ્ટ અને જવન્ય બંધ, ઈતર તે તેના પ્રતિપક્ષી એટલે અનુત્કૃષ્ટ અને અજવન્ય બંધ, એ ચાર. ત્યાં સર્વને ઉપરિવર્તી તે ઉત્કૃષ્ટ બંધ ૧, તે ઉત્કૃષ્ટથી માંડીને સમય સમયની હાનિ જ્યાં લગે જવન્ય થાય ત્યાં લગે સર્વે અનુત્કૃષ્ટ બંધ ૨, એ બે ભેદ માંહે સર્વ સ્થિતિવિશેષ આવ્યા. સર્વથી અધોવર્તી તે જવન્ય બંધ ૧, તે જવન્યથી માંડીને સમય સમયની વૃદ્ધિ જ્યાં લગે ઉત્કૃષ્ટ થાય ત્યાં લગે સર્વ અજવન્યબંધ ૨; એ બે ભેદમાંહિ પણ સર્વ સ્થિતિના ભેદ આવ્યા. વળી પ્રકારાંતરે બંધ ચાર ભેદ છે; સાદિબંધ ૧, અનાદિબંધ ૨, ધ્રુવબંધ ૩ અને અધ્રુવબંધ ૪. ત્યાં જે વ્યુચ્છેદ પામીને ફરી બંધાય તે સાદિબંધ ૧, અનાદિકાળથી અવ્યુચ્છિન્ન હોય તે અનાદિબંધ ૨, જે આગળ કોઇ વારે વ્યુચ્છેદ નહી પામે તે અલવ્ય સંબંધી ધ્રુવબંધ ૩, અને જે આગળ કોઇવારે વિચ્છેદ પામશે તે લવ્ય સંબંધિ અધ્રુવબંધ ૪. આયુ વર્ણને સાત મૂલ પ્રકૃતિના અજવન્યબંધ તે ચાર ભેદે હોય.—સાદિ ૧; અનાદિ ૨, ધ્રુવ ૩ અને અધ્રુવ ૪, તે કેમ ? સાત મૂલ પ્રકૃતિમાંહે ક્ષપકને મોહનીયનો અનિવૃત્તિ બાદરે છેલ્લો સ્થિતિબંધ તે જવન્યસ્થિતિ બંધ અને શેષ ૬ પ્રકૃતિનો મુક્તસંપરાયે છેલ્લો સ્થિતિબંધ તે જવન્ય સ્થિતિબંધ તે ક્ષપકથી ઉપશમશ્રેણિ વાળો બમણો બાંધે તે માટે ત્યાં ઉપશમ શ્રેણિવાળાનો છેલ્લો બંધ તે અજવન્યબંધ કહીએ; તે

ગોપાંત્ર, ૬ સંધયણ, ૬ સંસ્થાન, ૪ વર્ણચતુષ્ક, ૧ તિર્થયાતુપૂર્વી, ૧ મનુષ્યાતુપૂર્વી, ૨ વિકાસોગતિ, ૧ પરાધાત, ૧ ઉદ્યાસ, ૧ આતપ, ૧ ઉદ્યોત, ૧ અગુરુલ્લુ, ૧ નિર્માણ, ૧ ઉપધાત, ૯ ત્રસનવક, ૧૦ સ્થાવરદ્યક, ૧ નીચગોત્ર.

ઉપશાન્તમોહાવસ્થાએ અજબન્યબંધનો અબંધક થઇને ત્યાંથી પડતો પાછો અજબન્ય બાંધે ત્યારે તે અજબન્યબંધ સાદિ ૧, ઉપશાન્તમોહાવસ્થા અણુપામ્યા જીવને કોઇ વખતે વ્યુરછેદ ગયો નથી તે માટે તેને અનાદિ ૨, અલબ્ધને અંત નથી તે માટે ધ્રુવ ૩, લબ્ધને અંત છે તે માટે તે અજબન્યબંધ અધ્રુવ ૪, સાત મૂળ પ્રકૃતિના શેષ જબન્ય ૧, ઉત્કૃષ્ટ ૨ અને અનુત્કૃષ્ટ ૩ એ ત્રણ બંધને વિષે સાદિ અને અધ્રુવ એ બે ભેદ હોય તે કેમ ? કાયકને મોહનીયનો અનિવૃત્તબાદરને ચરમસ્થિતિબંધે અને શેષ ૬ નો સૂક્ષ્મસંપરાયને ચરમસ્થિતિબંધે જબન્ય બંધ હોય, તે પૂર્વે કોઇવારે એ જબન્ય બંધ બાંધ્યા નથી તે માટે સાદિ ૧, તે પછી ક્ષીણમોહાવસ્થાએ તે બંધ સર્વથા નહીં હોય તે માટે અધ્રુવ ૨, જબન્યબંધે એ બેજ ભેદ હોય અન્ય બે ન હોય. ઉત્કૃષ્ટ બંધ તો ૩૦, ૭૦, ૨૦, કોડાકોડી સાગર પ્રમાણુ તે તો સર્વ સંકલિષ્ટ મિથ્યાત્વી પર્યાપ્ત સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિયમાંહે પામીએ; તે તો અનુત્કૃષ્ટ બંધ થકી ઉતરીને કોઇવારેજ બાંધે પણ સદાય તે ન હોય તે માટે સાદિ ૧, અંતર્મુહૂર્ત પછી અવશ્ય અનુત્કૃષ્ટ બાંધે તે માટે અધ્રુવ ૨, ઉત્કૃષ્ટથકી પડીને અનુત્કૃષ્ટ બાંધે એટલે અનુત્કૃષ્ટ પણ સાદિ ૧, ત્યાર પછી તે જબન્યથી અંતર્મુહૂર્ત ઉત્કૃષ્ટથી અનાંતી ઉત્સર્પિણીએ ફરી ઉત્કૃષ્ટ બંધ કરે તે માટે અધ્રુવ ૨, એમ ઉત્કૃષ્ટ અનુત્કૃષ્ટને વિષે જીવ ભ્રમણ કરે તે માટે એ બેને અનાદિપણું અને ધ્રુવપણું ન હોય.

આઉખાના ઉત્કૃષ્ટાદિ ૪ ને વિષે સાદિ અને અધ્રુવ એ બેજ ભાંગા હોય, લવમાંહે એકજ વાર આયુ બંધાય તે માટે બાંધતાં સાદિ અને અંતર્મુહૂર્ત બાંધી રહે તે માટે અધ્રુવ.

એ પ્રકારે સાત મૂળ પ્રકૃતિ માંહે એકેકીના દશ દશ એવં ૭૦ અને આયુના ૮ એમ ૭૮ ભાંગા થાય. ॥ ૪૬ ॥

સ્થિતિબંધમાં ઉત્તર પ્રકૃતિના ૯૯૬ ભાંગા.

ચડમેઓ અજહુન્નો, સંજલળાવરણનવગવિઘ્નાણં ।

સેસતિગિ સાહ અધુવો, તહ ચડહા સેસપયડીણં ॥૪૭॥

ચડમેઓ=ચાર ભેદે.

અજહુન્નો=અજઘન્ય બંધ.

સંજલળાવરણનવગવિઘ્નાણં=સં-
જવલન કષાય, નવ આવરણ
અને પાંચ અંતરાયનો.

સેસતિગિ=આકીના ત્રણ બંધને
વિષે.

સાહઅધુવો=સાદિ અને અધુવબંધ

તહ= તેમજ=સાદિ, અધુવ,

ચડહા=જઘન્યાદિ ચાર પ્રકારનો
બંધ

સેસપયડીણં=આકીની [૧૦૨]
પ્રકૃતિનો.

અર્થ:—સંજવલન કષાય, નવ આવરણ અને પાંચ અંત-
રાય સંબંધિ અજઘન્ય સ્થિતિબંધ ચાર ભેદે છે અને એજ
પ્રકૃતિઓના આકીના ત્રણ બંધને વિષે સાદિ અને અધુવ બંધ
હોય. આકીની ૧૦૨ પ્રકૃતિ સંબંધિ જઘન્યાદિ ચાર પ્રકારનો
બંધ તેવીજ રીતે [સાદિ અધુવ] છે. ॥ ૪૭ ॥

વિવેચન:—હવે ઉત્તર પ્રકૃતિને વિષે ભાંગા કહે છે.—ચાર
સંજવલનના કષાય ૪, પાંચ જ્ઞાનાવરણીય ૯, ચાર દર્શનાવરણીય
૧૩ અને પાંચ અંતરાય ૧૮, એનો અજઘન્ય બંધ ચાર ભેદે
હોય. ઉપશમશ્રેણિ યાજાને ૧૮ પ્રકૃતિનો અજઘન્ય બંધ કહીએ;
તે-ઉપશાંતમોહાવસ્થાએ અબંધક થઈને પડતો પાછો અજઘન્ય
બંધે તે સાદિ ૧, ઉપશાન્ત મોહાવસ્થા પામ્યા અગાઉ કોષ્ટચારે
વ્યુત્ક્રેદ નથી ગયો તે માટે અનાદિ ૨, અભવ્યને અંત નથી તે
માટે ધ્રુવ ૩, અને ભવ્યને અંત છે તે માટે અધુવ ૪. એ ૧૮
પ્રકૃતિના શેષ જઘન્ય ૧, ઉત્કૃષ્ટ ૨ અને અનુત્કૃષ્ટ ૩ એ ત્રણ બંધને
વિષે સાદિ ૧, અધુવ ૨, એ બે ભાંગા હોય, તે કેમ ? ક્ષપક
શ્રેણિએ પોતપોતાના બંધના ઉત્ક્રેદ સમય અગાઉ જઘન્ય બંધ
હોય, તે પ્રથમજ બાંધવા માંડ્યો છે તે માટે સાદિ ૧, આગળ

અમંથક થશે તે માટે અમુવ ૨, ઉત્કૃષ્ટ બંધ તો સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય
મિથ્યાત્વી કરે, તે તો અંતર્મુહૂર્ત રહે પછી વળી અનુત્કૃષ્ટ કરે.
એમ આરોહણ (ચડવું) અવતરણ (ઉતરવું) કરીને એ બેને
સાદિ અમુવપણું હોય. શેષ ૧૦૨ પ્રકૃતિનો આરે પ્રકારનો બંધ
તે પણ એમજ સાદિ ૧, અમુવ ૨, એ બે ભાંગે હોય. તે કેમ?
નિદ્રાપંચક ૫, મિથ્યાત્વ ૬, બાર કપાય ૧૮, ભય ૧૯, બુદ્ધિ ૨૦,
તેજસ ૨૧, કાર્મણ ૨૨, વર્ણચતુષ્ક ૨૬, ઉપધાત ૨૭,
અગુરુલધુ ૨૮ અને નિર્માણ ૨૯, એ આગણત્રીશ પ્રકૃતિનો
જઘન્ય સ્થિતિબંધ સર્વ વિશુદ્ધ બાદર એકેન્દ્રિય પર્યાપ્તો કરે. તે
અંતર્મુહૂર્ત પછી સંકલ્પ થઇને અજઘન્ય બંધ કરે, વળી તેજ
ભવમાં અથવા ભવાંતરે શુદ્ધિ પામીને ફરી પણ જઘન્ય સ્થિતિ-
બંધ કરે; એમ જઘન્ય અજઘન્યની પરાવૃત્તિ (ફેરફાર) થાવે
કરીને એ જઘન્ય અજઘન્ય બંધ સાદિ અમુવ હોય. અને એ
રહનો ઉત્કૃષ્ટ બંધ તો સર્વ સંકલ્પિત સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તો
જ કરીને વળી અંતર્મુહૂર્ત ફરી અનુત્કૃષ્ટ બંધ કરે, વળી કોઈ
વારે ઉત્કૃષ્ટ કરે, એમ એ બે પણ સાદિ અમુવ હોય અને શેષ
૭૩ પ્રકૃતિ તે તો અમુવબંધી છે તેના જઘન્ય ૧, અજઘન્ય ૨,
અનુત્કૃષ્ટ ૩, અને ઉત્કૃષ્ટ ૪, એ ચારે બંધ તે અમુવબંધી છે
માટે ૪ સાદિ અને અમુવ એ બે ભેદે હોય. પૂર્વોક્ત ૧૮ પ્રકૃતિના
એકેકીના દશ દશ એવં ૧૮૦ ભાંગા થાય અને ૧૦૨ પ્રકૃતિના
એકેકીના આઠ આઠ એવં ૮૧૬ ભાંગા થાય, એ બે મળીને ૯૯૬
ઉત્તર પ્રકૃતિના ભાંગા થાય અને મૂળ પ્રકૃતિના ૭૮ ભાંગા, એ
સર્વ મળીને એક હબાર ચુમ્બોતેર [૧૦૭૪] સ્થિતિબંધના
ભાંગા થાય. ॥ ૪૭ ॥

ગુણકાણે સ્થિતિબંધ.

સાળાઈઅપુઞ્વંતે, અયરંતો કોડિકોડિઓ ન હિગો ।

વંધો મહુ હીળો ન ચ, મિચ્છે મઙ્ગિઅરસન્મિસિ ॥૪૮॥

સાગાદઅપુવ્વંતે=સાસ્વાદનથી
 માંડીને અપૂર્વકરણ ગુણસ્થાન
 સુધી
 અચરંતો કોડિકોડિઓ=અંતઃ
 કોડાકોડી સાગરોપમથી
 ન હિગો=ન અધિક [અંધ]
 હોય.
 વંચો=અંધ

નહુ=નજ હોય
 હીનો=હીન—ઓછા
 ન ચ=વળી ન જ હોય
 મિચ્છે=મિથ્યાદષ્ટિ
 મવિચરસન્નિમિ=ભવ્ય
 અને અભવ્ય સંજ્ઞિને
 વિષે

અર્થઃ—સાસ્વાદનથી અપૂર્વકરણ ગુણસ્થાન પર્યંત અંતઃ
 કોડાકોડી સાગરોપમથી આધક અંધ ન હોય, તેમજ તેનાથી
 હીન અંધ પણ ન જ હોય. મિથ્યાદષ્ટિ ભવ્ય અને અભવ્ય
 સંજ્ઞિને વિષે પણ હીન અંધ ન જ હોય. ૥૪૮૮

વિવેચન—હવે સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિયને ગુણકાણે કર્મના સ્થિતિ-
 અંધ કહે છે.—ત્યાં જે ૭૦, ૩૦ અને ૨૦ કોડાકોડી સાગરોપમના
 સ્થિતિઅંધ છે તે મિથ્યાત્વ ગુણકાણેજ હોય. ત્યારપછી સાસ્વા-
 દન ગુણકાણાથકી માંડીને અપૂર્વકરણ લગે અંતઃકોડાકોડિ સાગ-
 રોપમ પ્રમાણજ અંધ હોય. પણ તેથી અધિક ન હોય, અંતઃ
 કોડાકોડી થકી અધિકો તે મિથ્યાત્વ ગુણકાણે હોય. તથા
 સિદ્ધાન્તે એમ કહ્યું છે જે અંધિભેદ કર્યા પછી મિથ્યાત્વે જાય
 તે પણ અંતઃકોડાકોડિ સાગરોપમથકી અધિકી સ્થિતિ ન આંધે,
 વંચેણ ન બોલહ કયાવિ, इत्यावश्यकवचनात् અને કર્મઅંથમતે તે
 અંધિભેદ કર્યા પછી સાસ્વાદનાદિકેજ અધિકી સ્થિતિ ન આંધે
 પણ મિથ્યાત્વે આવ્યો અધિકી આંધે, યાયત ઉત્કૃષ્ટી પણ આંધે
 પણ તીવ્રાનુભાગે ન આંધે, કર્મપ્રકૃતિપ્રયે પણ એમ કહ્યું છે,
 અને જે એકેન્દ્રિયાદિકે સાસ્વાદન ગુણકાણે સાગરોપમના ભાગ
 આંધે છે, તે તે તેથી પણ હીણા આંધે છે, પણ ઇહાં તે એકે-
 દ્રિયાદિકની વિવેચના નથી; ઇહાં તે સંજ્ઞીપંચેન્દ્રિયની વિવેચના છે,
 માટે તે સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય સાસ્વાદનાદિકે અપૂર્વકરણ લગે અંતઃ-
 કોડાકોડી સાગરોપમથકી હીણા—ઓછા પણ ન આંધે; અનિવૃ-
 ત્તિકરણાદિકે હીણા આંધે ઇત્યર્થઃ. ઇહાં કોઈક પૂછે જે સાસ્વા-

દનથી આઠમા ગુણઠાણા લગે એ હીનાધિકપણું નથી તો સ્થિતિ-
ભંધનું અદ્યપખહુત્વ કહેશે ત્યાં સાધુના ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિભંધ થકી
દેશવિરતિનો જઘન્ય સ્થિતિભંધ સંખ્યાતગુણો, અને તેથી
અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ પર્યાપ્તા અપર્યાપ્તાના જઘન્ય ઉત્કૃષ્ટ
સ્થિતિભંધ સંખ્યાતગુણો હોય, એ કેમ થટે ? તત્રોત્તર-જેમ
નવ સમયથી માંડીને સમયોન મુહૂર્ત લગે અંતર્મુહૂર્તના
અસંખ્યાતા ભેદ હોય તેમ સાધુના ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિભંધથી માંડીને
સમયાધિકે પર્યાપ્ત સંજ્ઞિ પંચેન્દ્રિયના ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિભંધ લગે
અસંખ્યાતા સ્થિતિભંધના ભેદ હોય, તે સર્વ અંતઃકોડાકોડિ
કહીએ; તેથી સંખ્યાતગુણો કહેતાં કાંઈ દૂષણ નહીં અને
મિથ્યાદષ્ટિ ભવ્ય તથા અભવ્ય સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિયને વિષે અંતઃ-
કોડાકોડિ સાગરોપમ થકી ઓછો ભંધ ન જ હોય, અસંજ્ઞી
વિકલેન્દ્રિય અને એકેન્દ્રિયાદિકને તો મિથ્યાત્વે પણ હીણા હોય
છે તે ઘડાં વિવક્ષ્યા નહિં. ॥ ૪૮ ॥

સ્થિતિભંધનું અદ્યપખહુત્વ.

જહલહુવંધો વાયર, પજ્જઅસંસ્વગુણ સુહુમપજ્જહિગો ।
एसि अपज्जाण लहू, सुहुमेअर अपज्जपज्जगुरु ॥ ४९ ॥

જહલહુવંધો=યતિનો જઘન્ય
સ્થિતિભંધ.
વાયરપજ્જ=બાદર પર્યાપ્તા
એકેન્દ્રિયનો
અસંસ્વગુણ=અસંખ્યાત ગુણ
સુહુમપજ્જ=સૂક્ષ્મ પર્યાપ્તા
એકેન્દ્રિયનો
હિગો=વિશેષાધિક
एसि=એના [બાદર સૂક્ષ્મ
એકેન્દ્રિયના]

અપજ્જાણ=અપર્યાપ્તાનો
લહૂ=લધુ-જઘન્યસ્થિતિભંધ
સુહુમેયરઅપજ્જપજ્જગુરુ=સૂક્ષ્મ
અપર્યાપ્તા એકેન્દ્રિય, બાદર
અપર્યાપ્તા એકેન્દ્રિય
સૂક્ષ્મપર્યાપ્તા એકેન્દ્રિય અને
બાદર પર્યાપ્તા એકેન્દ્રિયનો
ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિભંધ

અર્થ:—યતિનો જઘન્ય સ્થિતિભંધ સર્વથી થોડો હોય,
બાદર પર્યાપ્તા એકેન્દ્રિયનો જઘન્ય સ્થિતિભંધ તેથી અસંખ્યાત

ગુણ હોય અને સૂક્ષ્મ પર્યાપ્તા એકેન્દ્રિયનો તેથી વિશેષાધિક હોય. એ [બાહર સૂક્ષ્મ એકેન્દ્રિય] ના અપર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ તેથી વિશેષાધિક; તે થકી સૂક્ષ્મ અપર્યાપ્તા એકેન્દ્રિય, બાહર અપર્યાપ્તા એકેન્દ્રિય, સૂક્ષ્મ પર્યાપ્તા એકેન્દ્રિય અને બાહર પર્યાપ્તા એકેન્દ્રિયનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ અનુક્રમે વિશેષાધિક હોય. ॥૪૯॥

વિવેચન:—હવે એકેન્દ્રિયાદિકને વિષે સ્થિતિબંધનું અવપ-
બહુત્વ કહે છે.—સર્વથકી થોડો યતિનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ,
સૂક્ષ્મસંપરાધે અતર્મુહુર્તનોજ હોય તે માટે ૧, તે થકી બાહર
પર્યાપ્તા એકેન્દ્રિયનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ અસંખ્યાત ગુણો, સામ-
રોપમના ભાગનો હોય તે માટે ૨, તે થકી સૂક્ષ્મ પર્યાપ્તા એકેન્દ્રિ-
યનો જઘન્ય સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક હોય ૩; તે થકી એ
બેના અપર્યાપ્તાનો લઘુ એટલે બાહર અપર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિ-
બંધ વિશેષાધિક ૪; તે થકી સૂક્ષ્મ અપર્યાપ્તાનો જઘન્ય સ્થિતિ-
બંધ વિશેષાધિક ૫; તે થકી ધતર તે બાહર અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ
સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૭, તે થકી સૂક્ષ્મ પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ
સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૮, અને તે થકી બાહર પર્યાપ્તા
એકેન્દ્રિયનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ વિશેષાધિક ૯; ॥ ૪૯ ॥

લહુ^{૧૦} વિઅપજ્જઅપજ્જે^{૧૧}, અપજેઅરવિઅગુરુ^{૧૨}હિગો^{૧૩} एवं ।

તિચ્ચ^{૧૦}અસન્નિસુ^{૧૧} નવરં^{૧૨}, સંસ્વગુણો^{૧૩} વિઅઅમણપજ્જે ॥૫૦॥

લહુ=જઘન્ય સ્થિતિબંધ,
વિચ્ચ=એકેન્દ્રિય
પજ્જઅપજ્જે=પર્યાપ્તા અપર્યા-
પ્તાને વિષે
અપજેઅર=અપર્યાપ્તા અને
પર્યાપ્તા
વિચ્ચગુરુ=એકેન્દ્રિયનો ઉત્કૃષ્ટ
સ્થિતિબંધ
અહિગો=આધિક

एवं=એ પ્રકારે
તિચ્ચઅસન્નિસુ=તેકેન્દ્રિય
ચીરિન્દ્રિય અને અસંજ્ઞિ
પંચેન્દ્રિયને વિષે
નવરં=એટલું વિશેષ
સંસ્વગુણો=સંખ્યાત ગુણ
વિચ્ચઅમણપજ્જે=એકેન્દ્રિય
પર્યાપ્તા અને અસંજ્ઞિ
પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તાને વિષે

અર્થ:—બેઈંદ્રિય પર્યામા અને અપર્યામાનો જઘન્ય સ્થિતિભંધ તે થકી સંખ્યાતગુણુ અને વિશેષાઠ, તે થકી બેઈંદ્રિય અપર્યામા અને પર્યામાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિભંધ વિશેષાધિક; તેઈંદ્રિય ચૌરિંદ્રિય અને અસંજી પંચેંદ્રિયને વિષે એ પ્રકારે [બેઈંદ્રિયમાં કહ્યા પ્રમાણુ] જાણુવું. એટલું વિશેષ કે બેઈંદ્રિય પર્યામા અને અસંજી પંચેંદ્રિય પર્યામાને વિષે સંખ્યાતગુણુ કહેવો. ૧૫૦૧

વિવેચન:—તે થકી બેઈંદ્રિય પર્યામાનો જઘન્ય સ્થિતિભંધ સંખ્યાત ગુણુ ૧૦, પચ્ચીશ ગુણુ માટે; તે થકી બેઈંદ્રિય અપર્યામાનો જઘન્ય સ્થિતિભંધ વિશેષાધિક ૧૧; તે થકી બેઈંદ્રિય અપર્યામાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિભંધ વિશેષાધિક ૧૨; તે થકી બેઈંદ્રિય પર્યામાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિભંધ વિશેષાધિક ૧૩; એમ તેઈંદ્રિય ચૌરિંદ્રિય, અસંજી પંચેંદ્રિયને વિષે પણ ચાર ચાર બોલ કહેવા, એટલું વિશેષ છે જે-બેઈંદ્રિય અને અસંજી પંચેંદ્રિયને પહેલે બોલે સંખ્યાત ગુણુ કહેવા; અન્યત્ર સઘળે વિશેષાધિક કહેવા. તે આ પ્રમાણુ-તે થકી તેઈંદ્રિય પર્યામાનો જઘન્ય સ્થિતિભંધ વિશેષાધિક, ૧૪, તે થકી તેઈંદ્રિય અપર્યામાનો જઘન્ય સ્થિતિભંધ વિશેષાધિક ૧૫, તે થકી તેઈંદ્રિય અપર્યામાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિભંધ વિશેષાધિક ૧૬, તે થકી તેઈંદ્રિય પર્યામાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિભંધ વિશેષાધિક ૧૭, તે થકી ચૌરિંદ્રિય પર્યામાનો જઘન્ય સ્થિતિભંધ વિશેષાધિક ૧૮ તે થકી ચૌરિંદ્રિય અપર્યામાનો જઘન્ય સ્થિતિભંધ વિશેષાધિક ૧૯, તે થકી ચૌરિંદ્રિય અપર્યામાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિભંધ વિશેષાધિક ૨૦, તે થકી ચૌરિંદ્રિય પર્યામાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિભંધ વિશેષાધિક ૨૧, તે થકી અસંજી પંચેંદ્રિય પર્યામાનો જઘન્ય સ્થિતિભંધ સંખ્યાત ગુણુ છે, ચૌરિંદ્રિય થકી દસ ગુણુ માટે ૨૨, તે થકી અસંજી પંચેંદ્રિય અપર્યામાનો જઘન્ય સ્થિતિભંધ વિશેષાધિક ૨૩, તે થકી અસંજી પંચેંદ્રિય અપર્યામાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિભંધ વિશેષાધિક ૨૪, તે થકી અસંજી પંચેંદ્રિય પર્યામાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિભંધ વિશેષાધિક ૨૫. ૧૫૦ ૧૧

૨૬૨૭ ૨૮

તો જહ્નિદ્વો બંધો, સંસ્વગુણો દેસવિરયહસ્સિઅરો।

૭૨૭૬

સમ્મચ્ચડ સન્નિચડરો, ઠિહ્વંધાઽણુકમ સંસ્વગુણા॥૫૧॥

તો=તે થકી,

જહ્નિદ્વોબંધો=ચતિનો ઉત્કૃષ્ટભ'ધ

સંસ્વગુણો=સંજ્ઞાત ગુણ.

દેસવિરયહસ્સિ=દેશવિરતિનો

જઘન્ય [અને]

રયરો=ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિભ'ધ,

સમ્મચ્ચડ=સમ્યગ્દ્રષ્ટિના

ચાર પ્રકારના [સ્થિતિભ'ધા]

સન્નિચડરો=સંજ્ઞા પાંચેંદ્રિય

મિથ્યાદ્રષ્ટિના ચાર

ઠિહ્વંધા=સ્થિતિભ'ધા

અણુકમ=અનુક્રમે,

સંસ્વગુણા=સંજ્ઞાત ગુણા.

અર્થ:—તે થકી ચતિનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિભ'ધ સંજ્ઞાતગુણ; તે થકી દેશવિરતિનો જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિભ'ધ, સમ્યગ્દ્રષ્ટિના ચાર સ્થિતિભ'ધ અને સંજ્ઞા પાંચેંદ્રિય મિથ્યાત્વીના ચાર સ્થિતિભ'ધ અનુક્રમે સંજ્ઞાતગુણ હોય. ॥ ૫૧ ॥

વિવેચન:—તે થકી ચતિનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિભ'ધ સંજ્ઞાત ગુણો છઠ્ઠે પ્રમત્ત ગુણોમાં અંતઃકોડાકોડી સાગરોપમની સ્થિતિમાં છે તે માટે ૨૬, તે થકી દેશવિરતિનો જઘન્ય સ્થિતિભ'ધ સંજ્ઞાતગુણો ૨૭, તે થકી દેશવિરતિનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિભ'ધ સંજ્ઞાત ગુણો ૨૮. તે થકી અવિરતિ સમ્યગ્દ્રષ્ટિના ચાર બોલ તે કેમ? સમ્યક્ત્વી પર્યામાનો જઘન્ય સ્થિતિભ'ધ સંજ્ઞાતગુણો ૨૯, તે થકી સમ્યક્ત્વી અપર્યામાનો જઘન્ય સ્થિતિભ'ધ સંજ્ઞાતગુણો ૩૦, તે થકી સમ્યક્ત્વી અપર્યામાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિભ'ધ સંજ્ઞાતગુણો ૩૧, તે થકી સમ્યક્ત્વી પર્યામાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિભ'ધ સંજ્ઞાતગુણો ૩૨, તે પછી સંજ્ઞાના ચાર બોલ તે કેમ? તે થકી સંજ્ઞા પાંચેંદ્રિય પર્યામાનો જઘન્ય સ્થિતિભ'ધ સંજ્ઞાતગુણો ૩૩, તે થકી, સંજ્ઞા પાંચેંદ્રિય અપર્યામાનો જઘન્ય સ્થિતિભ'ધ સંજ્ઞાતગુણો ૩૪, તે થકી સંજ્ઞા પાંચેંદ્રિય અપર્યામાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિભ'ધ સંજ્ઞાતગુણો ૩૫, તે થકી સંજ્ઞા પાંચેંદ્રિય પર્યામાનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિભ'ધ સંજ્ઞાતગુણો, ૭૦ કોડાકોડી સાગરપ્રમાણ છે માટે ૩૬. એ સ્થિતિભ'ધમાં અનુક્રમે

૨૬ થી માંડીને ૩૬ લગે ૧૧ બોલ સંખ્યાતશુભા કહેવા. ઈહાં ૨૬ થકી ૩૫ લગે ૧૦ બોલ અંતઃકોડાકોડિ સાગર પ્રમાણુ કર્મ-પ્રકૃતિમાં કહ્યા છે પણ તે સંખ્યાતશુભા કેમ થાય? વિશેષાધિકજ ઘટે, એ વિચારવા યોગ્ય છે. પાંડિતે વિચારવું. ૥૫૧૥

કર્મ સ્થિતિનું શુભાશુભપણું.

સવ્વાણવિ જિટ્ઠિઈ, અસુમા જં સાહસંકિલેસેજં ।

इअरा विसोहिओ पुण. मुत्तुं नरअमरतिरिआउं ॥५२॥

સવ્વાણવિ=સર્વ [કર્મ પ્રકૃતિ]ની
જિટ્ઠિઈ=ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ
અસુમા=અશુભ-અપ્રશસ્ત
જં=જે કારણ માટે
સા=તે [ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ]
અહસંકિલેસેજં=તીવ્ર કષાયના
ઉદયે

इअरा=જઘન્ય સ્થિતિ
विसोहिओ=વિશુદ્ધિવડે
पुण=વળી.
मुत्तुं=મૂકી દર્શને-વર્ણને
नरअमरतिरिआउं=મનુષ્ય, દેવ
અને તિર્થંચના આયુષ્યને

અર્થ:—મનુષ્ય, દેવ અને તિર્થંચના આયુષ્યને વર્ણને બાકીની સર્વે કર્મપ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ તે અશુભ જાણવી, જે કારણ માટે તે તીવ્ર કષાયના ઉદયે બંધાય. જઘન્ય સ્થિતિ વિશુદ્ધિવડે બંધાય. ૥૫૨૥

વિવેચન:—સર્વે શુભ અશુભ પ્રકૃતિની જે ઉત્કૃષ્ટી સ્થિતિ તે અશુભ જાણવી, જે ભણી તે જ્યેષ્ઠ સ્થિતિ અતિ સંકલેશે-તીવ્ર કષાયોદયે-ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધના અધ્યવસાયસ્થાનકે કરીને બંધાય, સર્વ શુભાશુભ પ્રકૃતિની સ્થિતિ સંકલેશની વૃદ્ધિએ વધે અને સંકલેશ ઘટવાથી ઘટે, અને અનુભાગ તો કષાયવૃદ્ધિએ અશુભ પ્રકૃતિનો વધે અને શુભ પ્રકૃતિનો ઘટે, અને કષાયની હાનિએ અશુભ પ્રકૃતિનો ઘટે, અને શુભ પ્રકૃતિનો વધે ટિહા-જુમાગં કસાયાઓ. વચનાત્ અને ઈતર જે જઘન્ય સ્થિતિ તે વિશુદ્ધિએ-કષાયને મંદપણે બંધાય, તે શુભ જાણવી, જેમ જેમ જે સર્વોત્કૃષ્ટ વિશુદ્ધિવંત થાય તેમ તેમ તે કર્મની જઘન્ય

૧ જુઓ ૪૮ મી ગાથાના વિવેચનમાં આ દબાકારનો પોતાનો જ ખુલાસો.

સ્થિતિ બાંધે. મનુષ્યાયુઃ ૧; દેવાયુઃ ૨ અને તિર્યગાયુઃ ૩. એ ત્રણ આયુ વર્તીને શેષની જ્યેષ્ઠ સ્થિતિ અશુભ જાણવી, પણ એ ત્રણની નહીં. એ ત્રણ તો વિશુદ્ધિની વૃદ્ધિએ વધે, વળી એ ત્રણ આયુનો સ્થિતિની વૃદ્ધિએ રસ પણ વધે અને તે પણ શુભ હોય. ॥૫૨॥

યોગતું અદપબહુત્વ.

સુહૃમનિગોઆદૃશ્વળ, -^૧પ્પજોગ^૨ વાયર^૫ ય^૬ ત્રિગલ^૭અમણમણા ।
અપજ્જલહુ^૮ પઠમદુગુરુ^{૧૧}, પજહસ્સિઅરો^{૧૩} અસંસ્વગુણો॥૫૩॥

સુહૃમનિગોઅ=લગ્નિ અપર્યાપ્તા
સૂક્ષ્મનિગોદનો
આદૃશ્વળ=[ઉત્પત્તિના] પહેલા
સમયે
અપ્પજોગ=અદપયોગ.
વાયર ય ત્રિગલઅમણમણાઅપજ્જ=
બાદરનિગોદ, વિકલેન્દ્રિય,
અસંજ્ઞિપંચેન્દ્રિય અને સંજ્ઞિ

પંચેન્દ્રિય અપર્યાપ્તાનો
લહુ=જઘન્ય યોગ-
પઠમદુ=પ્રથમદ્વિક [અપર્યાપ્તા
સૂક્ષ્મબાદર નિગોદ] નો
ગુરુ=ઉત્કૃષ્ટ યોગ [અને]
પજહસ્સિઅરો=પર્યાપ્તાનો જઘન્ય
અને ઉત્કૃષ્ટ યોગ.
અસંસ્વગુણો=અસંખ્યાતગુણ

અર્થ:—સૂક્ષ્મ નિગોદ [લગ્નિ અપર્યાપ્તા] નો પહેલા સમયે અદપ યોગ હોય. તે થકી અપર્યાપ્તા એવા બાદર એકેન્દ્રિય, વિકલેન્દ્રિય, અસંજ્ઞિ અને સંજ્ઞિ પંચેન્દ્રિયનો, પહેલા સમયે જઘન્ય યોગ [કર્મે] અસંખ્યાત ગુણ હોય. તે થકી પહેલા દ્વિકનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ તે થકી પહેલા દ્વિકનો પર્યાપ્તાનો જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ યોગ અનુક્રમે અસંખ્યાત ગુણ હોય. ॥૫૩॥

વિવેચન:—હવે યોગતું અદપબહુત્વ કહે છે. -xયોગ તે

x મનોયોગ વચનયોગ અને કાયયોગ એમ યોગ ત્રણ પ્રકારે છે. આ યોગરૂપ વીર્ય તે પરિણામ આલંબન અને ગ્રહણતું સાધન છે, તે આ પ્રમાણે-યોગરૂપ વીર્ય વડે ઔદારિકાદિ શરીર પ્રાયોગ્ય પુરૂષનો જીવ પ્રથમ

વીર્ય-સ્થાન-ઉત્સાહ-પરાક્રમ-ચેષ્ટા-શક્તિ-સામર્થ્ય કહીએ. વીર્યંતરાયના ક્ષયોપશમથી ઉપન્યો જે કાયાદિકનો પરિસ્પર્શ તે યોગ કહીએ, ત્યાં લબ્ધિ અપર્યાપ્તા આદિ ક્ષણે [ઉત્પત્તિના પ્રથમ સમયે] વર્તતા સૂક્ષ્મ નિગોદનો જઘન્ય યોગ સર્વ થકી થોડો હોય ૧. તે થકી આદર નિગોદ અપર્યાપ્તાનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાત ગુણો ૨. તે થકી ઘેર્ન્દ્રિય અપર્યાપ્તાનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાત ગુણો ૩. તે થકી તેર્ન્દ્રિય અપર્યાપ્તાનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાત ગુણો ૪. તે થકી ચઉર્ન્દ્રિય અપર્યાપ્તાનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાત ગુણો ૫. તે થકી અસંજ્ઞી ૫ ચેન્દ્રિય અપર્યાપ્તાનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાતગુણો ૬. તે થકી સંજ્ઞી ૫ ચેન્દ્રિય અપર્યાપ્તાનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાતગુણો ૭. તે થકી સૂક્ષ્મ નિગોદ અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાત ગુણો ૮. તે થકી આદર નિગોદિયા અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાત ગુણો ૯. તે થકી સૂક્ષ્મ નિગોદિયા પર્યાપ્તાનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાત ગુણો ૧૦. તે થકી આદર નિગોદિયા પર્યાપ્તાનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાત ગુણો ૧૧. તે થકી સૂક્ષ્મ નિગોદિયા પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાત ગુણો ૧૨. તે થકી આદર નિગોદિયા પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાત ગુણો ૧૩. ॥ ૫૩ ॥

ગ્રહણ કરે છે, ગ્રહણ કરી પરિણામે છે અને પ્રાણાપાનાદિ પુદ્ગલોને ગ્રહણ કરી પરિણામોને તેને વિસર્જવાની સામર્થ્ય સિદ્ધિને માટે તેજ પુદ્ગલોનું અવલંબન કરે છે. [જેમ મંદ શક્તિવાળો કોષ્ઠ મનુષ્ય નગરમાં ફરતા માટે લાકડીનું આલંબન લે છે તેમ.] તે પછી તેના આધારથી શક્તિ પ્રાપ્ત થયે જતે તે પ્રાણાપાનાદિ પુદ્ગલોને છોડી દે છે. કાર્યની નિષ્ફળતા અને જીવ પ્રદેશોનો શું ખસાના અવવન [સાંકળના અંદોડ]ની પેઠે પરસ્પર સંબંધને લીધે વીર્યનું ઓછ-વૃત્તાપણું હોય છે, જેમકે હતાદિ-ગત આત્મપ્રદેશોનું ઘટાદિ ઉપાડવાના કાર્યમાં નજીકપણું છે તેથી ચેષ્ટા વધારે, ખસા વિગેરેની તેથી ઓછી અને પગ વિગેરેની તેથી પણ ઓછી હોય છે, આ વાત અનુભવસિદ્ધ છે. જે કે પથ્થર વગેરે વાગવાથી સર્વ પ્રદેશોમાં એક સાથે વેદના થાય છે તે પણ જે આત્મપ્રદેશોને લાગ્યા હોય ત્યાં તીવ્રતર વેદના અને તે પછીના પ્રદેશોમાં અનુક્રમે મંદ મંદતર વેદના અણવી.

૧ 'આદિક્ષણે'નો સંબંધ સાતે અપર્યાપ્તા સમયે કરવેલ.

યોગ તથા સ્થિતિસ્થાનોનું અદ્યપખહુત્વ.

૧૮

૨૩

*અપજત્તતસુકોસો, પજ્જજહન્નિઅરુ એવ ઠિઠ્ઠાણા ।

અપજેઅર સંઘગુણા, પરમપજવિએ અસંઘગુણા ॥૫૪॥

અપજત્તતસ=અપર્યાપ્તાત્રસનો

સુકોસો=ઉત્કૃષ્ટ યોગ.

પજ્જજહન્ન=પર્યાપ્તા ત્રસનો

જઘન્ય યોગ [અને]

હયરુ=ઉત્કૃષ્ટ યોગ.

એ=એ પ્રકારે

ઠિઠ્ઠાણા=સ્થિતિનાં સ્થાનો

[કહેવાં]

અપજેઅર=અપર્યાપ્તા કરતાં

પર્યાપ્તાનાં

સંઘગુણા=સંખ્યાતગુણાં

પરં=એટલું નિશેષ-પરંતુ

અપજવિએ=અપર્યાપ્તા બેઈંદ્રિ-

યને વિષે,

અસંઘગુણા=અસંખ્યાત ગુણ.

અર્થ:—તે થકી અપર્યાપ્તા ત્રસનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ, પર્યાપ્તા ત્રસનો જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ યોગ સંખ્યાત ગુણ અનુક્રમે હોય. એ પ્રકારે [સૂક્ષ્મ એકેંદ્રિયાદિ જીવનાં અનુક્રમે] સ્થિતિનાં સ્થાનો કહેવાં. ત્યાં [પૂર્વોક્ત સૂક્ષ્મબાહર એકેંદ્રિયાદિ] અપર્યાપ્તા કરતાં પર્યાપ્તાનાં સંખ્યાત ગુણાં કહેવાં પરંતુ અપર્યાપ્ત બેઈંદ્રિયને વિષે અસંખ્યાત ગુણ કહેવાં. ॥૫૪॥

વિવેચન:—તે થકી ત્રસ પાંચ તે બેઈંદ્રિયાદિકનો કહેવો, તે કેમ ? તે થકી બેઈંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાત-ગુણ ૧૪. તે થકી તેઈંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાત-ગુણ ૧૫. તે થકી ચઉરિંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણ ૧૬. તે થકી અસંજ્ઞીપચેંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણ ૧૭. તે થકી સંજ્ઞી પચેંદ્રિય અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટયોગ અસંખ્યાતગુણ ૧૮. તે થકી બેઈંદ્રિય પર્યાપ્તાનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાતગુણ ૧૯. તે થકી તેઈંદ્રિય પર્યાપ્તાનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાતગુણ ૨૦. તે થકી ચઉરિંદ્રિય પર્યાપ્તાનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાતગુણ ૨૧. તે થકી અસંજ્ઞી પચેંદ્રિય-

* અસમત્ત ઇતિ પાસા-તરે.

પર્યાપ્તાનો જઘન્ય યોગ અસંખ્યાતગુણ ૨૨. તે થકી સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તાનો જઘન્યયોગ અસંખ્યાતગુણ, ૨૩. ઇતર તે પાંચનો ઉત્કૃષ્ટો તે આ પ્રમાણે—તે થકી બેન્દ્રિય પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણ ૨૪. તે થકી તેન્દ્રિય પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણ ૨૫. તે થકી ચઉરિન્દ્રિય પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણ ૨૬. તે થકી અસંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણ ૨૭. તે થકી સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણ હોય ૨૮. પાંચ બોલ વળી અંતરે કહ્યા છે. તે આ પ્રમાણે—તે થકી અનુત્તરવાસી દેવતાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણ ૧૨૯. તે થકી ૮ ઔવેયકના દેવતાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણ ૩૦ તે યૌગલિક તિર્યગ્નરનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણ ૩૧. તે થકી આહારક શરીરીનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાતગુણ ૩૨. તે થકી શેષ દેવતા, નારક, તિર્યગ્ અને મનુષ્યનો ઉત્કૃષ્ટયોગ અસંખ્યાત ગુણ ૩૩. એ સર્વજીવના યોગનું અદ્યપબ્ધુત્વ બાણવું. એ અદ્યપબ્ધુત્વ શ્રી ભગવતીજીના ૨૫ મા શતકના ૧ લે ઉદ્દેશે કહ્યું છે. ત્યાં પર્યાપ્તાના જઘન્ય યોગ થકી અપર્યાપ્તાનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ આંધકો કહ્યો છે. બોલ આઘા પાછા ઘણા છે તે તો શું બાણીએ શા હેતુએ કહ્યા હશે? તે બહુશ્રુત બાણે, એમજ ચૌદે જીવભેદે સ્થિતિસ્થાનકનું અદ્યપબ્ધુત્વ કહેવું; ત્યાં પૂર્વે અપર્યાપ્તા પછી પર્યાપ્તાના એકેક થકી સંખ્યાતગુણાં સ્થિતિ સ્થાનક કહેવાં. [સૂક્ષ્મ ક્ષેત્ર] પદ્યોપમના અસંખ્યાતમા ભાગમાં જેટલા સમય હોય એટલાં સ્થિતિસ્થાનક અસંજ્ઞીભગે સર્વને છે, અને એકેક થકી સંખ્યાતગુણાં છે, પરંતુ અપર્યાપ્તા બેન્દ્રિયનાં અસંખ્યાતગુણાં કહેવાં એટલું વિશેષ છે; તે અસંખ્યાતાના અસંખ્યાતા ભેદ છે તે માટે પરસ્પર વિરોધ નથી. એ અદ્યપબ્ધુત્વની સ્થાપના આ પ્રમાણે,—પદ્ય

૧ અસંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ કહ્યા પછી અનુત્તરવાસી દેવતા વિગેરેનો ઉત્કૃષ્ટ યોગ અસંખ્યાત ગુણ કહેવો એટલે એ સ્થાન ૨૮ ને બદલે ૨૮ મું થશે. અને સર્વ અંક ૩૨ થશે. કર્મપ્રકૃતિમાં એ પ્રમાણે છે.

૨ યોગપ્રરૂપણાની પેઠે.

૧૪ જીવસ્થાનેષુ સ્થિતિસ્થાનાનામદપબદ્ધત્વયંત્રકમ્

- ૧ એકેન્દ્રિય સૂક્ષ્મ અપર્યાપ્તાનાં સ્થિતિસ્થાનક સર્વસ્તોક
- ૨ તે થકી એકેન્દ્રિય બાહર અપર્યાપ્તાનાં સ્થિતિ સંખ્યાતગુણ
- ૩ તે થકી એકેન્દ્રિય સૂક્ષ્મ પર્યાપ્તાનાં સ્થિતિ સંખ્યાતગુણ
- ૪ તે થકી એકેન્દ્રિય બાહર પર્યાપ્તાનાં સ્થિતિ સંખ્યાતગુણ
- ૫ તે થકી બેકેન્દ્રિય અપર્યાપ્તાનાં સ્થિતિ અસંખ્યાતગુણ
- ૬ તે થકી બેકેન્દ્રિય પર્યાપ્તાના સ્થિતિ સંખ્યાતગુણ
- ૭ તે થકી તેકેન્દ્રિય અપર્યાપ્તાનાં સ્થિતિ સંખ્યાતગુણ
- ૮ તે થકી તેકેન્દ્રિય પર્યાપ્તાનાં સ્થિતિ સંખ્યાતગુણ
- ૯ તે થકી ચક્રેન્દ્રિય અપર્યાપ્તાનાં સ્થિતિ સંખ્યાતગુણ
- ૧૦ તે થકી ચક્રેન્દ્રિય પર્યાપ્તાનાં સ્થિતિ સંખ્યાતગુણ
- ૧૧ તે થકી અસંજી પંચેન્દ્રિય અપર્યાપ્તાનાં સ્થિતિ સંખ્યાતગુણ
- ૧૨ તે થકી અસંજી પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તાનાં સ્થિતિસ્થાન સંખ્યાતગુણ
- ૧૩ તે થકી સંજી પંચેન્દ્રિય અપર્યાપ્તાનાં સ્થિતિસ્થાન સંખ્યાતગુણ
- ૧૪ તે થકી સંજી પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તાનાં સ્થિતિસ્થાન સંખ્યાતગુણ

યોગવૃદ્ધિ અને કર્મમાં અધ્યવસાય સંખ્યા

પદ્મસ્વર્ણમસંસ્વગુણવિરિઅ, અપજપટ્ટિદ્મસંસ્વલોગસમા।

અજ્ઞવસાયાઅહિઆ, સત્તસુ આસુ અસંસ્વગુણા ૫૫॥

પદ્મસ્વર્ણ=પ્રત્યેક સમયે

અસંસ્વગુણ વિરિઅ=અસંખ્યાત
ગુણ વીર્યાવાળા

અપજ=અપર્યાપ્તા જીવો

પટ્ટિદ્મ=પ્રત્યેક સ્થિતિઅંશે

અસંસ્વલોગસમા=અસંખ્યેય

લોકાકાશના પ્રદેશ પ્રમાણ

અજ્ઞવસાયા=અધ્યવસાયો

અહિઆ=અધિક-વિશેષાધિક

સત્તસુ=સાત કર્મને વિષે

આસુ=આયુષ્ય કર્મને વિષે

અસંસ્વગુણા=અસંખ્યાત

ગુણા

અર્થ:—અપર્યાપ્તા હોવા પ્રત્યેક સમયે અસંખ્યાત ગુણ વીર્ય વાળા હોય અને પ્રત્યેક સ્થિતિમાંથી અસંખ્યેય લોકાકાશના પ્રદેશ પ્રમાણ અધ્યવસાયો હોય. સાત કર્મને વિષે તે સ્થિતિમાંથી અધ્યવસાયો વિશેષાધિક અને આયુષ્ય કર્મને વિષે અસંખ્યાત ગુણ હોય ૥૫૫૥

વિવેચન:—હવે પ્રતિ સમયે યોગવૃદ્ધિનું સ્વરૂપ કહે છે.—અપર્યાપ્તાને પ્રતિ સમયે અસંખ્યાત ગુણી યોગવૃદ્ધિ હોય. પહેલા સમય થકી બીજે સમયે અસંખ્યાતગુણી વીર્યવૃદ્ધિ હોય, બીજાથી ત્રીજે સમયે અસંખ્યાત ગુણી વીર્યવૃદ્ધિ, એમ ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિપર્યંત જાણવું.

યદુક્તં-સર્વોવિ અપજ્જતો પદ્ધક્ષણં અસંસ્વગુણાપ જોગ-
વુદ્ધીપ વહ્નદ્ધિ ॥ અને એકેકે સ્થિતિમાંથી તેના હેતુભૂત અસંખ્ય લોકાકાશપ્રદેશપ્રમાણ અધ્યવસાયસ્થાન હોય. તે અધ્યવસાયસ્થાન આયુ વર્ણને સાત કર્મને વિષે પ્રતિ સ્થિતિએ વિશેષાધિક હોય, તે આ પ્રમાણે-પ્રથમ જન્મન્ય સ્થિતિએ અસંખ્ય લોકાકાશપ્રદેશ પ્રમાણ હોય, તે થકી સમયાધિક બીજી સ્થિતિએ વિશેષાધિક હોય, ત્રીજી સ્થિતિએ તેથી વિશેષાધિક હોય; યાવત્ ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ લગે વિશેષાધિક હોય. આયુઃ કર્મને વિષે અસંખ્યાત ગુણ કહેવા. તે આ પ્રમાણે-આઉખાની પહેલી જન્મન્ય સ્થિતિએ અસંખ્યાત લોકાકાશપ્રદેશ પ્રમાણ હોય, સમયાધિક બીજી સ્થિતિએ અસંખ્યાત ગુણ, એમ યાવત્ ઉત્કૃષ્ટ લગે કહેવું. ૥૫૫૥

પ્રકૃતિઓનો અભાવ કાળ

તિરિનિરયતિજોઆણં, મરમવજુઅ સચડપહ્લ તેસટું ।

થાવરચડગવિગલા-યવેસુ પળસીહસયમયરા ॥૫૬॥

તિરિનિરયતિજોઘાળ=તિર્યંચ

ત્રિક, નરકત્રિક અને

ઉદ્યોત નામકર્મના

નરમવજુઅ=મનુષ્ય ભવો

સહિત

સચ્ચડપણ=ચાર પલ્લોપમ

સહિત

તેસકું=ત્રેસઠ [આધક સો સા-
ગરોપમ-૧૬૩]

ચાવરચડગવિગલાયવેસુ=સ્થા-

વર ચતુષ્ક, એકેન્દ્રિય જાતિ,

ત્રિકલેન્દ્રિય અને આતપ

નામકર્મને વિષે

પણસીઈસયં=એકસો પંચાશી

અથરા=સાગરોપમ

અર્થ—તિર્યંચત્રિક, નરકત્રિક અને ઉદ્યોત નામકર્મ (એ-
સાત) નો મનુષ્યભવો સહિત ચાર પલ્લોપમ આધક એકસો
ત્રેસઠ સાગરોપમ ઉત્કૃષ્ટ અભ્યંધકાળ જાણવો. સ્થાવરચતુષ્ક,
એકેન્દ્રિય જાતિ, ત્રિકલેન્દ્રિય અને આતપ નામકર્મને વિષે મનુ-
ષ્યભવ યુક્ત ચાર પલ્લોપમ આધક એકસો પંચાશી સાગરોપમ
ઉત્કૃષ્ટ અભ્યંધકાળ જાણવો. ૥૫૬૥

વિવેચન:—હવે ઉત્તર પ્રકૃતિનો અવંધકાલ કહે છે. ત્યાં
સર્વ પ્રકૃતિનો જઘન્યથી તો એક સમય અભ્યંધકાળ અને ઉત્કૃષ્ટ-
પણે મિથ્યાત્વ સાસ્વાદને છેદ પામતી ૪૧ પ્રકૃતિનો પંચેન્દ્રિયને
વિષે અભ્યંધકાળ કહે છે. તિર્યંચત્રિક ૩, નરકત્રિક ૩ અને
ઉદ્યોતનામ ૧, એ સાત પ્રકૃતિનો મનુષ્યના પૂર્વકોઠાડના ૭ ભવોએ
યુક્ત ચાર પલ્લોપમ અને એકસો ત્રેસઠ સાગરોપમ એટલો
અભ્યંધકાળ હોય એટલા કાળસંગે એ સાત પ્રકૃતિ બાંધેજ નહી,
તે આ પ્રમાણે—કોઈક વ્રણ પલ્લોપમના આઉબાવાળો યુગલિક
મનુષ્ય તે ભવે એ ૭ પ્રકૃતિ ન બાંધે, નરક તિર્યંચમાં ઉપજવું
નથી તે માટે. તે ભવને અંતે સમ્યક્ત્વ પામીને એક પલ્લની
સ્થિતિનો સૌધર્મ કલ્પે દેવતા ઉપજે ત્યાં પણ સમ્યક્ત્વ પ્રત્યયે
એ ૭ પ્રકૃતિ ન બાંધે. ત્યાંથી મનુષ્યમાં ઉપજી દીક્ષા પાળી
નવમે ગ્રૈવયકે ૩૧ સાગરોપમની સ્થિતિએ દેવપણે ઉપજે; ત્યાં
મિથ્યાત્વ પામે, પણ ભવ પ્રત્યયેજ એ ૭ પ્રકૃતિ ત્યાં ન બાંધે.
અંતે સમ્યક્ત્વ પામી મરીને મનુષ્યમાં ઉપજી દીક્ષા અથવા

૧ આ સાત પ્રકૃતિ નારક તિર્યંચ પ્રાયોગ્યજ બંધાય છે અને તે
જાતિમાં જાય જ નહિ માટે.

દેશવિરતિપણું પાળી ત્રણ વાર અચ્યુતે જઈને ૬૬ સાગરોપમ પૂરા કરીને મનુષ્યમાં અતર્મુહૂર્ત મિશ્રપણું અનુભવી પાછું સમ્યક્ત્વ પામી જે વાર અનુત્તર વિમાને અથવા ત્રણ વાર અચ્યુતે ૬૬ સાગરોપમ સમ્યક્ત્વકાળ ફરીથી પૂરે. ત્યાં સમ્યક્ત્વ પ્રત્યયે જ એ ૭ પ્રકૃતિ ન બાંધે, એટલે ચાર પદ્યોપમે અધિક અને આંતરે ૭ ભવ મનુષ્યના કર્યા તેણે પણ અધિક ૧૬૩ સાગરોપમ લગે મિથ્યાત્વ સાસ્વાદનના અભાવ થકી તથા ભવસ્વભાવથકી એ ૭ પ્રકૃતિ ન બાંધે.

ઉક્તંવ-પલિયાઈ તિષ્ઠિ ભોગા-વર્ણિમિ ભવપચ્ચયં પલિયમેગં ।

સોહમ્મે સમ્મત્તેણ, નરમત્તે સવ્વવિરહ્મં ॥ ૧ ॥

મિચ્છી ભવપચ્ચયઓ ગેવિજ્જે સાગરાઈ ઇગતીસં ।

અંતમુહુત્તુણાઈ, સમ્મત્તં તંમિ લહિઝ્ઞં ॥ ૨ ॥

વિરયનરભવંતરિઓ, અણુત્તરસુરો ય અયરહ્મવાહા ।

મિસ્સં મુહુત્તમેગં, ફાસિય મણુઓ પુણો વિરઓ ॥ ૩ ॥

હાવટ્ટી અયરાણં, અચ્ચુયપ વિરયનરભવંતરિઓ ॥

તિરિનરયતિગુઝ્ઞોયા-ણ, પસ કાલો અબંધંમિ ॥ ૪ ॥

સ્થાવર ચતુષ્ક ૪, એકેંદ્રિય જાતિ ૫, વિકલેંદ્રિય ૮ અને આત-પનામ ૯, એ નવ પ્રકૃતિનો ૪ પદ્યોપમ સહિત એકસો પંચાશી સાગરોપમનો અભ્યંધકાળ હોય, તે આ પ્રમાણે-કોષક જીવ તમઃપ્રભાએ ૨૨ સાગરને આડિએ નારકી થઈ અંતે સમ્યક્ત્વ પામી મનુષ્ય થઈ સૌધર્મકદ્યે ૪ પદ્યને આડિએ દેવતા થઈ મનુષ્ય થઈ સંયમ પાળી પૂર્વોક્તિની પરે નવમ ઐવેયકાદિકે ૧૬૩ સાગરોપમ પૂરે, એવં ૧૮૫ સાગરોપમ અને પદ્યોપમ ૪ લગે એ નવ પ્રકૃતિ ભવપ્રત્યયે તથા સમ્યક્ત્વ પ્રત્યયે ન બાંધે.

યદુક્તં-હટ્ટીપ નેરહઓ, ભવપચ્ચયઓ ડ અયરવાવીસં ।

દેસવિરઓ ચ ભવિંડં પલિયચ્ચકં પદમકપ્પે ॥ ૧ ॥

પુવ્વુત્તકાલજોગો પંચાસીય સયં સચ્ચપલ્લં ।

આયવથાવરચ્ચઞ્ચિગ-લતિયગપ્પિંદિઅ અબંધો ॥ ૨ ॥

અપદમસંઘયણાગિહ્-સ્વગહ્ અણમિચ્છદુહગયિણતિગં ।

નિ^{૧૩૨}અનપુરિત્થિ દુતીસં, પર્ણિદિસુ અવંધટિહ્ પરમા ॥૫૭॥

અપદમસંઘયણાગિહ્-સ્વગહ્=

પહેલાને વર્ણને સંઘયણ.

સંસ્થાન અને વિહાયોગતિ

અણ=અનંતાનુષાંધી કષાય

મિચ્છ=મિથ્યાત્વ મોહનીય

દુહગયીણતિગં=દુર્લભગતિક

અને થીણુદ્વિત્રિક

નિય=નીચ ગોત્ર

નપુરિત્થિ=નપુ'સક વેદ અને સ્ત્રી

વેદની

દુતીસં=નરભવ સાહત એક

સો બત્રીસ સાગરોપમ

પર્ણિદિસુ=પંચેન્દ્રિયને વિષે

અવંધટિહ્=અખંધ સ્થિતિ

પરમા=ઉત્કૃષ્ટ

અર્થ:—પહેલાને વર્ણને સંઘયણ સંસ્થાન અને વિહાયોગતિ, અનંતાનુષાંધી કષાય, મિથ્યાત્વ મોહનીય, દુર્લભગતિક અને થીણુદ્વિત્રિક, નીચગોત્ર, નપુ'સક વેદ અને સ્ત્રીવેદ એ [પચીશ પ્રકૃતિ] ની અખંધ સ્થિતિ નરભવ યુક્ત એકસો બત્રીસ સાગરોપમ જાણવી. એ ૪૧ પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટ અખંધસ્થિતિ પંચેન્દ્રિયને વિષે જાણવી. ॥ ૫૭॥

વિવેચન:—પહેલું સંઘયણ વર્ણ પાંચ સંઘયણ ૫, પહેલું સંસ્થાન વર્ણ પાંચ સંસ્થાન ૧૦, પહેલી શુભ અગતિ યાત્રી બીજી અશુભ અગતિ ૧૧, અનંતાનુષાંધી ચાર કષાય ૧૫, મિથ્યાત્વ મોહનીય, ૧૬, દુર્લભ, દુઃસ્વર અને અનાદેય એ દુર્લભ ત્રિક ૧૮ થીણુદ્વિત્રિક ૨૨, નીચગોત્ર ૨૩. નપુ'સક વેદ ૨૪ અને સ્ત્રીવેદ ૨૫, એ પચીશ પ્રકૃતિનો એકસો બત્રીસ સાગરોપમનો અખંધકાળ હોય. તે આ પ્રમાણે—૪૬૫ મનુષ્યભવે સમ્યક્ત્વ સહિત ચારિત્ર પાળી ત્રણવાર અચ્યુતાદિકે જઈ ૬૬ સાગર સમ્યક્ત્વનો કાળ પૂરી મનુષ્યભવે અંતર્મુહૂર્ત મિશ્રપણું પામી ફરી સમ્યક્ત્વ પામી ચારિત્ર પાળી ત્રણવાર અચ્યુતે અથવા એ વાર વિજયાદિકે જઈ ૬૬ સાગર સમ્યક્ત્વકાળ પૂરે, એટલે ૧૩૨ સાગર લગે સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્ત્યે જ એ પચીશ પ્રકૃતિ ન બાંધે. યદુક્તં

પળવીસાપ બંધધો, ઉક્કોલો હોઈ સમ્મસીસજુપ ॥

બતીસં સયમયરા દો વિજય ઝઠ્ઠુપ તિમવા ॥ ૧ ॥

પથેન્દ્રિયને વિષે ૪૧ પ્રકૃતિની અબંધ સ્થિતિ-અબંધકાળ ઉત્કૃષ્ટો એટલો હોય, એ ઉપરાંત અવશ્ય બાંધે કે અબંધકાળ હોય. ૭૨ પ્રકૃતિનો અબંધકાળ અંતર થકી લખીએ છીએ- પ્રત્યાખ્યાનીય ૪, અપ્રત્યાખ્યાનીય ૪, મનુષ્યનિક ૩, ઔદારિકદ્રિક ૨, અને વજ્રકલનારાય સંધયણ ૧, એ ચૌદ પ્રકૃતિ દેશોન પૂર્વકોડી લગે સંયત ન બાંધે અને શેષ ૬૫ પ્રકૃતિનો અંતમુહૂર્ત ઉત્કૃષ્ટો અબંધકાળ હોય. ॥૫૭॥

અબંધકાળ પૂરવાનાં સ્થાન અને સતત બંધકાળ.

વિજયાદસુ ^{૧૩૨} ગેવિજ્જ, ^{૧૬૩} તમાઈ ^{૧૮૫} દહિસય દુતોસ તેસટું ।

પળસીઈ સયયબંધો, પલ્લતિગં સુરવિઝઙ્ગિવદુગે ॥૫૮॥

વિજયાદસુ=વિજયાદિકને વિષે
(ગયેલ જીવની)

ગેવિજ્જે=ઐવેયકને વિષે

તમાઈ=તમઃપ્રભા નારકીમાં

દહિસયદુતીસ=એકસો બત્રીસ
સાગરોપમ

તેસટું=એકસો ત્રેસઠ સાગરોપમ

પળસીઈ=એકસો પંચાશી સા-
ગરોપમ

સયયબંધો=સતત-નિરંતર બંધ

પલ્લતિગં=ત્રણ પલ્લોપમ

સુરવિઝઙ્ગિવદુગે=સુરદ્રિક અને
વૈદિક્યદ્રિકને વિષે

અર્થ:—વિજયાદિકને વિષે, ઐવેયક અને વિજયાદિકને વિષે તેમજ તમઃપ્રભા ઐવેયક અને વિજયાદિકને વિષે ગયેલ જીવની ઉત્કૃષ્ટ અબંધ સ્થિતિ અનુક્રમે એકસો બત્રીસ, એકસોત્રેસઠ અને એકસો પંચાશી સાગરોપમ નરભવોએ યુક્ત હોય. સુરદ્રિક અને વૈદિક્યદ્રિકનો ત્રણ પલ્લોપમ નિરંતર બંધ હોય. ॥૫૮॥

વિવેચન:—એ પૂર્વોક્ત કાળ તે ક્યાં પૂરો થાય તે કહે છે. વિજયાદિકે ૧ વાર અને અન્યુતે ૩ વાર એવં ૧૩૨ સાગરોપમ. ઐવેયકે ૧ વાર, પછી વિજયાદિકે ૨ વાર અને અન્યુતે ૩ વાર એવં ૧૬૩ સાગરોપમ થાય. તમઃપ્રભાએ ૧ વાર, નવમે ઐવેયકે ૧ વાર, પછી વિજયાદિકે ૨ વાર અને અન્યુતે ૩ વાર એવં

૧૮૫ સાગરેષમ થાય. વચ્ચે મનુષ્યના જેટલા ભવ થાય તેટલો કાળ અધિક જણવો. એ પ્રકારે ૨૫, ૬ અને ૭ પ્રકૃતિનો અનુક્રમે અબંધકાળ હોય.

હવે અધુરબંધી ૭૩ પ્રકૃતિનો નિરંતર વંધ કહે છે. = સુર-દ્વિક ૨ અને વૈક્રિયદ્વિક ૪, એ ચાર પ્રકૃતિ ત્રણ પદ્યોપમ લગે ઉત્કૃષ્ટપણે નિરંતર બંધાય, યુગલીયાં બાંધે માટે. ૥૫૮૥

નિરંતર બંધ.

સમયાદસંસ્થકાલં, તિરિદુગનીણસુ આઝ અંતમુહૂ.
 ડરલિ અસંસ્થપરદ્વા, સાયઠિઈ પુવ્વકોહૂણા ॥ ૫૯ ॥

સમયાદસંસ્થકાલં=સમયથી માં-
ડીને અસંખ્યાત કાળ પર્યંત
તિરિદુગનીણસુ=તિર્થંચદ્વિક
અને નીચ જોત્રને વિષે
આઝ=ચાર પ્રકારના આયુષ્યને
વિષે
અંતમુહૂ=અંતર્મુહૂર્ત કાળ સુધી

ડરલિ=ઓદારિક શરીરનો
અસંસ્થપરદ્વા=અસંખ્યાત પુદ્ગલ
પરાવર્ત
સાયઠિઈ=સાતાવેદનીયનો સતત
બંધ
પુવ્વકોહૂણા=પૂર્વકોડી વર્ષથી
ન્યૂન

અર્થ:—તિર્થંચદ્વિક અને નીચજોત્રનો સમયથી માંડીને અસંખ્યાત કાળ પર્યંત નિરંતર બંધ હોય. આયુષ્ય કર્મનો અંતર્મુહૂર્ત, ઓદારિક શરીરનો અસંખ્યાત પુદ્ગલપરાવર્ત અને સાતાવેદનીયનો કંઈક ન્યૂન પૂર્વ કોડી નિરંતર બંધ હોય ૥૫૮૬

વિવેચન:—જઘન્ય એક સમય, ઉત્કૃષ્ટ અસંખ્યાત કાળ, તિર્થંચદ્વિક અને નીચજોત્રનો સતતબંધ છે, એ ત્રણ પ્રકૃતિ તેઉં બાઉમાંહે તથા સાતમી નરકે નિરંતર બંધાય માટે. ચારે બાઉમાં અંતર્મુહૂર્ત લગેજ નિરંતર બંધાય, કેમકે બાઉબાનો બંધકાળ એટલોજ છે. ઓદારિક શરીર અસંખ્યાત પુદ્ગલ પરાવર્ત લગે એકેદ્રિયને વિષે નિરંતર બંધાય. સાતાવેદનીય નવ વરસે ઊણી પૂર્વકોડી લગે સંયતને અપ્રમત્ત ગુણકાણથી સયોગિ કેવળી ગુણકાણા લગે નિરંતર બંધાય ૥૫૮૭

જલહિસયં પળસીઝં, પરધુસ્સાસે પર્ણિદિં તસચઝગે ।

વત્તીસં સુહવિહગદ્, પુમસુભગતિગુચ્ચચઝરંસે ॥૬૦॥

જલહિસયં પળસીઝં=એકસો

પંચાશી સાગરોપમ

પરધુસ્સાસે=પરાધાત નામ અને

ઉદ્યાસ નામકર્મને વિષે

પર્ણિદિતસચઝગે=પંચ દ્રિયજ્ઞતિ

અને ત્રસ ચતુષ્કને વિષે.

વત્તીસં=એકસો બત્રીશ સાગ-

રોપમ

સુહવિહગદ્પુમ=શુભવિહાયોગતિ,

પુરૂષ વેદ.

સુભગતિગ=સુભગત્રિક

ઉચ્ચ=ઉચ્ચગોત્ર

ચઝરંસે=સમચતુરસ્ત્ર સંસ્થાનને

વિષે

અર્થ:—પરાધાત નામ તથા ઉદ્યાસ નામકર્મને વિષે અને પંચ દ્રિય જ્ઞતિ તથા ત્રસ ચતુષ્કને વિષે એકસો પંચાશી સાગરોપમ નિરંતર અધ હોય. શુભવિહાયોગતિ, પુરૂષવેદ, સૌભાગ્ય, સુસ્વર, આદેય, ઉચ્ચગોત્ર, સમચતુરસ્ત્ર સંસ્થાનને વિષે એકસો બત્રીશ સાગરોપમ સતતઅધની સ્થિતિ હોય ॥૬૦॥

વિવેચન:—પરાધાત ૧, ઉદ્યાસ ૨, પંચ દ્રિય જ્ઞતિ ૩ અને ત્રસચતુષ્ક ૭, એ સાત પ્રકૃતિ એકસો પંચાશી સાગરોપમ લગે નિરંતર આંધે, તમઃપ્રભાએ નવ ગ્રેવેયકે એકેકવાર, અચ્યુતે ત્રણ વાર, અને વિજ્યાદિકે એ વાર મનુષ્ય ભવને આંતરે જાય ત્યારે ૧૮૫ સાગર થાય, ત્યાં લગે નિરંતર એ ૭ પ્રકૃતિ આંધે, તે ઉપરાંત ન આંધે. શુભ વિહાયોગતિ ૧, પુરૂષવેદ ૨, સુભગ ૩, સુસ્વર ૪, આદેય ૫, ઉચ્ચગોત્ર ૬ અને સમચતુરસ્ત્ર સંસ્થાન ૭, એ સાત પ્રકૃતિ એકસો બત્રીશ સાગરોપમ લગે નિરંતર અધાય. મનુષ્યભવને આંતરે ત્રણ વાર અચ્યુતે અને એ વાર વિજ્યાદિકે જાય ત્યારે ૧૩૨ સાગર લગે એ ૭ પ્રકૃતિ નિરંતર આંધે, તે ઉપરાંત ન આંધે ॥૬૦॥

અસુખગૃજાઙ્ગાગિઙ્ગ, —સંઘયણાહારનિરયજોઞ્ઞદુઙ્ગ;

થિરસુભજસથાવરદસ, નપુઙ્ગત્તીદુજુઅલમસાયં. ॥૬૧॥

અસુલભગજ્ઞાદાગિદસંઘયણ=અ-
શુભ વિહાયોગતિ, એકેન્દ્રિય
બેન્દ્રિય, તેન્દ્રિય, ચતુરિન્દ્રિ-
યની જાતિ, પહેલા શિવાયનાં
પાંચ સંસ્થાન અને પાંચ
સંઘયણ.

આહારનિરયજોબદુગં=આહાર-

અર્થ:—અશુભવિહાયોગતિ, અશુભજાતિ અશુભ સંસ્થાન
અશુભ સંઘયણ, આહારકદ્રિક, નરકકદ્રિક, ઉદ્યોતકદ્રિક, સ્થિર-
નામ, શુભનામ, યશનામ, સ્થાવર દશક, નપુંસકવેદ, સ્ત્રી-
વેદ, બે યુગલ અને અસાતાવેદનીય ૥૬૧૥

વિવેચન:—અશુભ વિહાયોગતિ ૧; એકેન્દ્રિય અને વિક-
લેન્દ્રિય એ ચાર જાતિ ૫, પહેલું વર્ણને પાંચ સંસ્થાન ૧૦,
પહેલું વર્ણને પાંચ સંઘયણ ૧૫, આહારકદ્રિક ૧૭, નરકકદ્રિક
૧૯, ઉદ્યોત અને આતપ એ ઉદ્યોતકદ્રિક ૨૧, સ્થિરનામ ૨૨,
શુભનામ ૨૩, યશનામ ૨૪, સ્થાવર દશક ૩૪, નપુંસકવેદ ૩૫,
સ્ત્રીવેદ ૩૬. હાસ્ત્ય, રતિ, અરતિ, શોક એ બે યુગલ ૪૦ અને
અસાતાવેદનીય ૪૧ ૥૬૧૥

સમયાદંતમુહુત્તં, મણુદુગજિગવદ્દરરલુવંગેસુ ।

તિત્તીસયરા પરમો, અંતમુહુ લહ્વિ આંડજિણે ॥૬૨॥

સમયાદંતમુહુત્તં=સમયથી માં-
ડીને અંતર્મુહૂર્ત પર્યંત.
મણુદુગજિગ=મનુષ્યકદ્રિક, જિન
નામ.

વદ્દરરલુવંગેસુ=વજ્રમુખના-
રાય સંઘયણ અને ઔદારિક
અંગાપાંગને વિષે.

તિત્તીસયરા=તેત્રીશ સાગરોપમ
પરમો=ઉત્કૃષ્ટ સતતઅંધ.

અંતમુહુ=અંતર્મુહૂર્ત.

લહ્વિ=જઘન્ય સતત અંધ વળી
આંડજિણે=આયુષ્યકર્મ અને
જિન નામકર્મને વિષે.

અર્થ:—એ પૂર્વોક્ત ૪૧ પ્રકૃતિનો સમયથી માંડીને અંત-
ર્મુહૂર્ત પર્યંત નિરંતર અંધ હોય. મનુષ્યકદ્રિક, જિન નામ,

વજ્રઋષભનારાય સંઘયણ અને ઔદારિક અંગોપાંગ નામક-
ર્મને વિષે તેત્રીશ સાગરોપમ ઉત્કૃષ્ટ સતત બંધ હોય. જઘન્ય
નિરંતર બંધ વળી ચાર આયુષ્ય અને જિન નામકર્મને વિષે
અંતર્મુહૂર્ત હોય. ॥૬૨॥

વિવેચન:— એ ૪૧ પ્રકૃતિનો જઘન્ય એક સમયથી માંડીને
ઉત્કૃષ્ટો અંતર્મુહૂર્ત લગે નિરંતર બંધ હોય, તે પછી અબ્રુવ-
બંધી છે તે માટે પરાવર્ત અવશ્ય થાય. મનુષ્યદિકે ૨, જિન-
નામ ૩, વજ્રઋષભનારાય સંઘયણ ૪, અને ઔદારિક અંગોપાંગ
૫, એ પાંચ પ્રકૃતિનો તેત્રીશ સાગરોપમ લગે ઉત્કૃષ્ટો નિરંતર
બંધ રહે, જિનનામ બંધીને અનુત્તર વિમાને બાય ત્યાં એટલો
કાળ એ પાંચ પ્રકૃતિ નિરંતર બાંધે. ચાર આયુ અને જિન-
નામ એ પાંચનો જઘન્યપણે અંતર્મુહૂર્ત બંધકાળ હોય, જે
સણી આયુબંધ તો અંતર્મુહૂર્તનોજ હોય, પણ સમયનો
ત હોય, અને જિનનામ તો બાંધતો થકો ઉપશમશ્રેણિ ચઢે ત્યાં
જિનનામનો અબંધક થઇ પાછો પડે ત્યાં અંતર્મુહૂર્ત લગે
જિનનામ બંધી વળી બીજીવાર ઉપશમશ્રેણિ કરતો અબંધક
થાય ત્યારે અંતર્મુહૂર્ત લગેજ જિનનામનો બંધ પામીએ પણ
એક સમય નહી. અને એ પાંચ પ્રકૃતિ ટાળી શેષ સર્વ પ્રકૃતિ
જઘન્યથી એક સમયજ બાંધે, અબ્રુવબંધી છે માટે. ॥ ૬૨ ॥
॥ इति स्थितिबन्धः समाप्तः ॥

એ પ્રકારે સ્થિતિબંધાધિકાર પૂર્ણ થયો.

અનુભાગબંધનું સ્વરૂપ.

તિવ્વો^{૮૨} અસુહસુહાણં^{૪૨}, સંકેસવિસોહિઓ^૪ વિવજ્જયઓ^૪.

મંદરસો^૧ ગિરિમહિરય^૨,—જલરેહાસરિસકસાપહિં^૩ ॥૬૩॥

તિવ્વો=તીવ્રરસ.

અસુહસુહાણં=અશુભ અને
શુભ પ્રકૃતિનો.

સંકેસવિસોહિઓ=સંકેશ અને
વિશુદ્ધિ વડે.

વિવજ્જયઓ=વિપરીતપણા વડે

મંદરસો=મંદ રસ.

ગિરિમહિરયજલરેહા=પર્વત,
પૃથ્વી, રેતી અને પાણીને
વિષે રેખા.

સરિસ=સમાન.

કસાપહિં=કષાયો વડે.

અર્થ—અશુભ અને શુભ પ્રકૃતિનો તીવ્રરસ અનુક્રમે સંકલેશ અને વિશુદ્ધિ વડે બંધાય. મંદરસ વિપરીતપણા વડે બંધાય. પર્વત, પૃથ્વી, રેતી અને પાણીને વિષે કરેલ રેખા સમાન કથાયો વડે; ॥ ૬૩ ॥

વિવેચના: હવે અનુભાગબંધની વ્યાખ્યા કહે છે. —ત્યાં પ્રથમ અનુભાગનું સ્વરૂપ કહે છે. ઇહાં રાગાદિકને વશ થકો જીવ સિદ્ધને અનંતમે ભાગે અને અલબ્ધથી અનંતગુણા એટલા પરમાણુએ નિબળ્લ કર્મસ્કંધનાં દલિયાં જૂદાં જૂદાં સમયે સમયે ગ્રહે છે. તે દલિયાંને વિષે પરમાણુ દીઠ કથાયના વિશેષ થકી સર્વ જીવ થકી અનંતગુણા અનુભાગ [રસ] ના અવિભાગ પસિંછેદ કરે, જે કેવળીની જુદિએ છેદે તો પણ અત્યંત સૂક્ષ્મ અનુભાગને: અંશ અતિ સૂક્ષ્મપણા માટે અર્દ્ર ન થાય તે અવિભાગ પસિંછેદ કહીયે. ત્યાં એકેક કર્મસ્કંધને વિષે જે સર્વથી જઘન્ય રસાંશનો પરમાણુ તે પણ કેવળીની જુદિએ છેદે તો સર્વ જીવ થકી અનંતગુણા રસભાગ દીયે. તે થકી અનેરા પરમાણુને વિષે એકેક રસના અવિભાગની વૃદ્ધિ, જ્યાં લગે સર્વોત્કૃષ્ટ રસનો અત્ય પરમાણુ ઉપરલી રાશિના અનંતગુણા રસના અવિભાગ પ્રત્યે દે, ત્યાં લગે કહેવું. ઇહાં જઘન્યરસવાળા પરમાણુને વિષે અસત્કલ્પનાએ એકસો રસના અવિભાગ કલ્પીએ, તેનો જે સમુદાય તે સમાન જાતિય માટે એક વર્ગણા કહીએ, તે પછી એકસો એક રસાંશ યુક્ત પરમાણુની બીજી વર્ગણા. એકસો જે રસાંશયુક્ત પરમાણુની ત્રીજી વર્ગણા. એમ એકેક રસાંશની વૃદ્ધિ ત્યાં સુધી કરવી કે જ્યાં લગે તે અલબ્ધ થકી અનંતગુણા થાય. એટલી વર્ગણાનો સમુદાય તે એક સ્પર્દક કહીએ. એ સ્પર્દકની અસત્કલ્પનાએ સ્થાપના ૧૦૦, ૧૦૧, ૧૦૨, ૧૦૩, ૧૦૪, ૧૦૫; તે પછી એકેક રસને અવિભાગે વધતા પરમાણુ ત્યાં લગે ન પામીએ કે જ્યાં લગે સર્વ જીવ થકી અનંતગુણા રસને અવિભાગે વધતા થાય. તે પછી તે આગળ બીજું સ્પર્દક મંડાય, તે સ્થાપના આ પ્રમાણે—૨૦૫, ૨૦૬, ૨૦૭, ૨૦૮, ૨૦૯, ૨૧૦; તે પછી વળી એક રસાવિભાગે વધતા પરમાણુ ત્યાં લગે ન પામીએ કે જ્યાં લગે સર્વ જીવ થકી અનંતગુણ રસાવિભાગે

વધતા થાય, તે વાર પછી તે આગળ ત્રીજું સ્પર્શક મંડાય, તે સ્થાપના આ પ્રમાણે-૩૧૦, ૩૧૧, ૩૧૨, ૩૧૩, ૩૧૪, ૩૧૫; એ અનુક્રમે એ રીતે અનંતા સ્પર્શક થાય એનો જે રસ તે અનુભાગ કહીએ. એ શુભ અશુભ ભેદે બે પ્રકારે જાણવો. તે વળી ત્રીજા મંદે બે પ્રકારે છે, તેનો હેતુ કહે છે:-

અશુભ-૮૨ પાપપ્રકૃતિનો અને શુભ-૪૨ પુણ્યપ્રકૃતિનો જે ત્રીજા-આકરો-ચક્રકાણિયો રસ બંધાય તે સંકલેશ અને વિશુદ્ધિ થકી બંધાય તે આ પ્રમાણે-૮૨ અશુભ પ્રકૃતિનો ત્રીજા રસ સંકલેશ થકી બંધાય અને ૪૨ શુભ પ્રકૃતિનો ત્રીજા રસ વિશુદ્ધિ થકી બંધાય અને એના વિપરીતપણા થકી મંદરસ-એકકાણિયો બંધાય. તે આ પ્રમાણે-સંકલેશ થકી ૪૨ શુભ પ્રકૃતિનો મંદરસ બંધાય અને વિશુદ્ધિ થકી ૮૨ અશુભ પ્રકૃતિનો મંદ રસ બંધાય. સંકલેશ તે ત્રીજા કષાય અને વિશુદ્ધિ તે વિશુદ્ધપણું. એ ત્રીજા મંદરસ પર્વતની રાય રિખા] ૧, પૃથ્વીની રાય ૨, ૨જ-રેતીની રાય ૩ અને પાણીની રાય ૪, સરખા કષાયે કરીને-॥ ૬૩ ॥

ચઠઠાળાઈ અસુહો, સુહઃસ્રહા વિગ્ધદેસઆવરણાં ।

પુમસંજલણિગદુતિચઠ-ઠાળરસા સેસ દુગમાઈ ॥૬૪॥

ચઠઠાળાઈ=ચતુઃસ્થાનાદિ—

ચાર ઠાણિયો વગેરે.

અસુહો=અશુભ પ્રકૃતિનો

સુહઃસ્રહા=શુભ પ્રકૃતિનો વિપ-
રીતપણાએ.

વિગ્ધદેસઆવરણા=અંતરાય

અને દેશઘાતિ આવરણુ

કરનારી સાત પ્રકૃતિ.

પુમ સંજલણ=પુરૂષ વેદ અને
સંજવલન કષાયો.

ગદુતિચઠઠાળરસા=એક ઠા-
ણિયા, બે ઠાણિયા, ત્રણ
ઠાણિયા અને ચાર ઠાણિયા

રસવડે [બંધાય]

સેસ=આકીની પ્રકૃતિઓ

દુગમાઈ=બે ઠાણિયા વગેરે રસવડે.

અર્થ:-અશુભ પ્રકૃતિનો ચાર ઠાણિયો વગેરે રસ થાય. શુભ પ્રકૃતિનો વિપરીતપણે ચતુઃસ્થાનાદિ રસ થાય. પાંચ અંત-રાય, દેશઘાતિ આવરણુ કરનારી સાત પ્રકૃતિ, પુરૂષ વેદ, અને

સંજવલન ૪ કપાયો [એ સત્તર પ્રકૃતિ] એક ઠાણિયા, એ ઠાણિયા, ત્રણ ઠાણિયા, અને ચાર ઠાણિયા રસવાળી છે-રસ યુક્ત બંધાય છે, બાકીની પ્રકૃતિઓ એ ઠાણિયા વગેરે ત્રણ પ્રકારના રસ યુક્ત બંધાય છે. ॥ ૬૪ ॥

વિવેચન:—અશુભ પ્રકૃતિનો ચતુઃસ્થાનાદિક રસ બંધાય, તે આ પ્રમાણે-ગિરિરેખા સમાન અનંતાનુબંધી કપાયે કરીને સર્વ અશુભપ્રકૃતિનો ચોઠાણિયો રસ બંધાય ૧; પૃથ્વીરેખા સમાન અપ્રત્યાખ્યાનીય કપાયે કરીને ત્રિઠાણિયો બંધાય ૨; રજ રેખા સમાન પ્રત્યાખ્યાનીય કપાયે કરીને બેઠાણિયો બંધાય ૩ અને જળરેખા સમાન સંજવલન કપાયે કરીને એક ઠાણિયો બંધાય ૪. શુભ પ્રકૃતિનો રસઅંથ એથી અન્યથા કહેવો. તે આ પ્રમાણે જળ-રેખા અને રજરેખા સરખા સંજવલન અને પ્રત્યાખ્યાનીય કપાયે શુભ પ્રકૃતિનો રસ ચોઠાણિયો બંધાય ૧. પૃથ્વીની રેખા સમાન અપ્રત્યાખ્યાનીય કપાયે કરીને ત્રિઠાણિયો બંધાય ૨, ગિરિરેખા સમાન અનંતાનુબંધી કપાયે કરીને બેઠાણિયો રસ બંધાય ૩. એક ઠાણિયો રસ તો શુભપ્રકૃતિને નથી. હવે જે પ્રકૃતિનો જેટલે પ્રકારે રસ બંધાય તે કહે છે.—અંતરાય ૫, દેશ આવરણ તે કેવળદ્વિક વર્ણને શેષ ચાર જ્ઞાનાવરણીય અને ત્રણ દર્શનાવરણીય મળી ૭, પુરૂષવેદ ૧ અને સંજવલન કપાય ૪, એવં ૧૭ પ્રકૃતિ એકઠાણિયે, બેઠાણિયે, ત્રિઠાણિયે અને ચાર-ઠાણિયે, એમ ચારે પ્રકારના રસયુક્ત-બંધાય. ત્યાં અનિવૃત્તિ-આદર ગુણઠાણના સંખ્યાતા ભાગ ગયે થકે એ ૧૭ પ્રકૃતિનો એકઠાણિયો રસ બંધાય. શેષ ૧૦૩ પ્રકૃતિનો રસ બે ઠાણિયો, ત્રિઠાણિયો, ચતુઠાણિયો બંધાય પણ એકઠાણિયો ન બંધાય, જે ભણી અશુભનો એકઠાણિયો રસ તે અનિવૃત્તિઆદર ગુણ-ઠાણના સંખ્યાતા ભાગ પછી જ હોય અને ત્યાં તો એ સત્તર વર્ણને અનેરી અશુભ પ્રકૃતિનો બંધજ નથી, તે માટે શેષ ૬૫ અશુભ પ્રકૃતિનો એકઠાણિયો રસ ન બંધાય અને જે કેવળ જ્ઞાનાવરણીય ૧, અને કેવલદર્શનાવરણીય ૨, એ બે ત્યાં અશુભ બંધાય છે, પણ તે તો સર્વઘાતી છે માટે ત્યાં બેઠાણીઓ જ રસ બંધાય પણ એકઠાણિઓ ન બંધાય. અને શુભ પ્રકૃતિને તો એકઠાણિયો રસ જ ન હોય જે માટે સંકલેશ-

સ્થાનક અને વિશુદ્ધિસ્થાનક એ બે અસંખ્યાત લોકાકાશ પ્રદેશ તુલ્ય જ છે, તે પણ વિશુદ્ધિસ્થાનક કાંધક આધિકાં છે. કેમકે ઉપશામક બેટલે વિશુદ્ધિસ્થાનકે ચઢે છે તે પડતો પણ તેટલે સંકલેશસ્થાનકે પાછો ઉતરે છે, એટલે તે તુલ્ય છે. અને ક્ષપક જે વિશુદ્ધાધ્યવસાયસ્થાનકે ચઢે છે તેથી પાછો ઉતરતો નથી તે માટે એટલાં વિશુદ્ધિસ્થાનક અધિકાં છે, તે માટે અતિ વિશુદ્ધિએ વર્તતા શુભ પ્રકૃતિનો ચઠાણિયો રસ બાંધે અને અતિ સંકલેશે વર્તતાને તો શુભ પ્રકૃતિ બાંધેજ ન આવે અને જે વૈકિયાદિક શુભ પ્રકૃતિ નરક યોગ્ય બાંધે તે સર્વ સંકલિષ્ટ પણે [જવ-યથી] પણ બેઠાણિયે રમેજ બાંધે; શુભનો સ્વભાવ જ એવો છે અને જે મધ્યમ અધ્યવસાય સ્થાનકે શુભ બાંધાય તે પણ બેઠાણિયા લગે જ બાંધાય તેથી શુભ પ્રકૃતિનો એક-ઠાણિયા રસનો બાંધ જ ન હોય. ॥ ૬૪ ॥

નિવુચ્છુરસો સહજો, દુતિચ્છુરસો સહજો, દુતિચ્છુરસો સહજો, દુતિચ્છુરસો સહજો ।
 ઇગઠાણાઈ અસુહો, અસુહાણ સુહો સુહાણં તુ ॥૬૫॥

નિવુચ્છુરસો=લીંબડાનો રસ
 અને શેરડીનો રસ.
 સહજો=સ્વાભાવિક-એકઠાણિયો
 રસ.
 દુતિચ્છુરસો=બે, ત્રણ
 અને ચાર ભાગે ઉકાળેલો
 રસ.
 ઇગઠાણાઈ=એક ભાગ બાકી
 રહે તે

ઇગઠાણાઈ=એક ઠાણિયો વગેરે.
 અસુહો=અશુભ રસ
 અસુહાણ=અશુભ પ્રકૃતિનો.
 સુહો=શુભ રસ.
 સુહાણં=શુભ પ્રકૃતિનો
 તુ=તો.

અર્થ:—લીંબડા અને શેરડીનો સ્વાભાવિક રસ તથા તે બે ત્રણ અને ચાર ભાગે ઉકાળેલો એક ભાગ રહે તે અશુભ પ્રકૃતિનો એક ઠાણિયો વગેરે અશુભ રસ અને શુભ પ્રકૃતિનો શુભ રસ બાંધવો. ॥ ૬૫ ॥

વિવેચન-હવે અશુભ પ્રકૃતિ અને શુભ પ્રકૃતિનો એક ઠાણી-
યાદિક રસ ઉપર દ્રષ્ટાંત કહે છે, જેમ-નિંબ [લીંબડા]નો રસ
અશુભ તથા કંઈ [શેલડી] નો રસ શુભ તે સહજનો હોય તે
પકઠાણિયો કહીએ. તે બે ભાગે કદી-ઉકાળીને એક ભાગનો
રાખીએ તે વેઠાણિયો રસ, પણ ભાગ કદી-ઉકાળીને એક ભાગ
રાખીએ તે ત્રિઠાણિયો રસ, અને ચાર ભાગે કદી એક ભાગનો
રાખીએ તે ચઠઠાણિયો રસ કહીએ, એમ એકઠાણિયાદિકે અશુભ
પ્રકૃતિનો અશુભ રસ હોય અને શુભ પ્રકૃતિનો શુભ રસ હોય.
૧૭ અશુભ પ્રકૃતિના એકઠાણિયા રસનાં સ્પર્શક અસંખ્યાનાં
હોય, તે સ્પર્શક ઉત્તરોત્તર અનંતગુણ રસવંત હોય એમ બે
પણ, ચાર, ઠાણિયા રસના સ્પર્શક પણ બહુવા, તથા એક
ઠાણિયા રસ થકી અનંતગુણ વીર્યવંત બે ઠાણિયો રસ હોય,
એમ બે ઠાણિયાથી ત્રિઠાણિયો, ત્રિઠાણિયાથી ચઠઠાણિયો રસ
પણ અનંતગુણ વીર્યવંત બહુવો. ૥૬૫૫

ઉત્કૃષ્ટ રસબંધના સ્વામી.

તિથ્યમિગથાવરાયત્ર, સુરમિચ્છાવિગલસુહૃમનિરયતિગં ।

તિરિમણુઆડં તિરિનરા, તિરિદુગછેવદ્ સુરનિરયાત્ ૬૬૫૬

તિથ્વં=ઉત્કૃષ્ટ અનુભાગ

મિગથાવરાયત્ર=એકેંદ્રિય જાતિ,

સ્થાવર નામ અને આત્મ
નામનો.

સુરમિચ્છા=મિથ્યાદ્રષ્ટિ દેવતા.

વિગલ સુહૃમ નિરયતિગં=વિ-

કલેંદ્રિયત્રિક, સૂક્ષ્મત્રિક

અને નરકત્રિકનો

તિરિમણુઆડ=તિથ્યંઆયુ અને
મનુષ્યાયુનો.

તિરિનરા=મિથ્યાત્વી તિથ્યં
અને મનુષ્યો.

તિરિદુગ છેવદ્=તિથ્યંત્રિક અને
છેવદ્ સંધયણનો.

સુરનિરયા=દેવતા અથવા
નારકી.

૧ એકઠાણીયા સ્પર્શક કરતાં બેઠાણીયા સ્પર્શક અનંતગુણ રસ
વંત છે એમ અહિં સમજવું પણ ઉત્તરોત્તર સ્પર્શક અનંતગુણ રસવાળા
છે એમ ન સમજવું, કારણ કે કોઈપણ એક સ્પર્શક પત્રીનું સ્પર્શક
અનંત રસાણુએ વધિક હોય પણ અનંતગુણ રસાણુવાળું ન હોય.

અર્થ:-એકેન્દ્રિય જાતિ, સ્થાવર નામ અને આત્મ નામ-કર્મનો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ મિથ્યાદ્રષ્ટિ દેવતા કરે, વિકલેન્દ્રિયત્રિક, સૂક્ષ્મત્રિક, નરકત્રિક, તિર્યંચાણુ અને મનુષ્યાણુ [એ અગ્યાર પ્રકૃતિ] નો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ મિથ્યાત્વી તિર્યંચ અને મનુષ્યો કરે. તિર્યંચદ્વિક અને છેવડા સંઘયણનો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ દેવતા અથવા નારકી કરે. ૧૧૬૬।

વિવેચન:-એકેન્દ્રિય જાતિ ૧, સ્થાવર નામ ૨, આત્મ નામ ૩, એ ત્રણ પ્રકૃતિ ધર્માન લગેના મિથ્યાત્વી દેવતા તીવ્રરસે બાંધે. ઉપરના દેવો તો એ ૩ બાંધે જ નહીં અને ધર્માન લગેના દેવતા પણ અતિ સંકલિષ્ટ થકા એકેન્દ્રિય સ્થાવરપણું તીવ્રરસે બાંધે અને આત્મ તો તદ્દોગ્ય વિશુદ્ધ થકા બાંધે. નારકી તો એકેન્દ્રિયપણું બાંધેજ નહીં. એકેન્દ્રિય વિકલેન્દ્રિય તો દેવતા જેવા સંકલિષ્ટ ન હોય તે માટે તીવ્રરસે ન બાંધે, મનુષ્ય તિર્યંચ તો જેટલે સંકલેશે વર્તતા દેવતા એકેન્દ્રિય સ્થાવરપણું તીવ્રરસે બાંધી શકે તેટલે સંકલેશે વર્તતા હોય તો નરકગતિ યોગ્ય બાંધે, અને દેવતા તો ઉત્કૃષ્ટ સંકલેશે પણ ભવસ્વભાવે એકેન્દ્રિય યોગ્યજ બાંધે તે માટે તે કહ્યા. વિકલત્રિક ૩, સૂક્ષ્મત્રિક ૬, નરકત્રિક ૯, તિર્યંચાણુ: ૧૭, મનુષ્યાણુ: ૧૧; એ અગ્યાર પ્રકૃતિનો ઉત્કૃષ્ટ રસ મિથ્યાત્વી તિર્યંચ તથા મનુષ્ય બાંધે, દેવતા-નારકી તો ભવ પ્રત્યયેજ એમાંની નવ પ્રકૃતિ ન બાંધે અને ઉત્કૃષ્ટ રસનું તિર્યંચ-મનુષ્યાણુ: જે યુગલિયાનું તે પણ દેવતા નારકી ન બાંધે, મનુષ્ય તિર્યંચ પણ તદ્દોગ્ય સંકલિષ્ટ થકા નવ પ્રકૃતિ ઉત્કૃષ્ટ રસે બાંધે, અને તદ્દોગ્ય વિશુદ્ધ થકા ઉત્કૃષ્ટ રસે યુગલિક તિર્યંચ કે મનુષ્યનું આઉણું બાંધે.^૧ તિર્યંચદ્વિક ૨, છેવડું સંઘયણ ૩, એ ત્રણ પ્રકૃતિ સનતકુમારથી સહસ્રાર લગેના દેવતા અને નારકી અતિસંકલિષ્ટ થકા ઉત્કૃષ્ટ રસે બાંધે, ધર્માન લગેના તો અતિ સંકલિષ્ટ એકેન્દ્રિય યોગ્ય

૧ તિર્યંચિકનો લવનપતિથી માંડી સહસ્રાર સુધીના અને છેવડા સંઘયણનો સનતકુમારથી માંડી સહસ્રાર સુધીના દેવો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ કરે છે, જુઓ ટીકા ગા. ૬૬ મીની, અને એજ યુક્ત સંભવે છે.

બાંધે અને તિથિય મનુષ્ય તે એવે સંકલેશે વર્તતા નરક
ચોખ્ખ જ બાંધે તે માટે તે ગણ્યા નહીં. ॥ ૬૬ ॥

વિ^૨ઉ^૩વિ^૨સુ^૩રા^૩હાર^૩ગ^૩દુ^૩ગં, સુ^૧ખ^૧ગ^૧ઢ^૪વ^૪ન્ન^૪ચ^૪ઉ^૪તે^૪અ^૧જિ^૧ણ^૧સા^૧યં ।

સ^૧મ^૧ચ^૧ઉ^૧પર^{૧૦}ઘા^૧ત^૧સ^૧દ^૧સ, પ^૧ર્ણિ^૧દિ^૧સા^૧સુ^૧ચ્ચ^૧ સ્વ^૧વ^૧ગા^૧ ॥૬૭॥

વિ^૨ઉ^૩વિ^૨સુ^૩રા^૩હાર^૩ગ^૩દુ^૩ગં=વૈકિય-
દ્વિક, સુરદ્વિક, અને આહાર-
રકદ્વિકને,

સુ^૧ખ^૧ગ^૧ઢ^૪વ^૪ન્ન^૪ચ^૪ઉ^૪તે^૪ય=શુભ વિ-
હાયોગતિ, વર્ણચતુષ્ક, તૈજ-
સચતુષ્ક,

જિ^૧ણ^૧સા^૧યં=જિનનામ કર્મ અને
સાતાવેદનીયને;

સમચપરઘાતસદસ=સમચ.

તુરસ સંસ્થાન, પરાઘાત નામ,
ત્રસ દશક,

પર્ણિદિસાસુચ્ચ=પંચેન્દ્રિય જાતિ.

ઉચ્છ્રાસ નામકર્મ અને

ઉચ્ચૈર્ગોત્રને.

સ્વવગા ડ=ક્ષપક [સૂક્ષ્મસંપરાય
અને અપૂર્વકરણ ગુણ-
સ્થાનવાળા.]

અર્થ:—વૈકિયાદ્વિક, સુરદ્વિક, આહારકદ્વિક, શુભવિહાયોગતિ,
વર્ણચતુષ્ક, તૈજસ ચતુષ્ક, જિનનામ, સાતાવેદનીય, સમચતુ-
રસ સંસ્થાન, પરાઘાત નામ, ત્રસદશક, પંચેન્દ્રિય જાતિ,
ઉચ્છ્રાસનામકર્મ અને ઉચ્ચ ગોત્ર [એ ઉર પ્રકૃતિ] નો ઉત્કૃષ્ટ
રસબંધ [યથાસંભવ] સૂક્ષ્મસંપરાય અને અપૂર્વકરણ ગુણસ્થા-
નવાળા ક્ષપક કરે. ॥ ૬૭ ॥

વિવેચન:—વૈકિયદ્વિક ૨, દેવદ્વિક ૪, આહારકદ્વિક ૬,
શુભવિહાયોગતિ ૭, વર્ણચતુષ્ક ૧૨, તૈજસ-કર્મણ-અગુરુલધુ
અને નિર્માણ એ તૈજસ ચતુષ્ક ૬૫, જિનનામ ૧૬, સાતા
વેદનીય ૧૭, સમચતુરસ સંસ્થાન ૧૮, પરાઘાત નામ ૧૯,
ત્રસદશક ૨૯, પંચેન્દ્રિય જાતિ ૩૦, ઉચ્છ્રાસનામ ૩૧ અને ઉચ્ચૈ-
ર્ગોત્ર ૩૨, એ ઉર પ્રકૃતિ ક્ષપક શ્રેણિવાળા ઉત્કૃષ્ટ રસે બાંધે.
ત્યાં યશ ૧, ઉચ્ચગોત્ર ૨, અને સાતા ૩, એ ત્રણ સૂક્ષ્મસંપ-
રાય ચરિતસમયવર્તી ઉત્કૃષ્ટ રસે બાંધે, તે સર્વથી અનંતગુણ

વિશુદ્ધ હોય તે માટે. શેષ ૨૯ પ્રકૃતિ અપૂર્વકરણ દેવયોગ્ય બંધને ઉત્કૃષ્ટ સમયે વર્તતો તીવ્ર રસે બાંધે, અતિ વિશુદ્ધ છે માટે. ॥૬૭॥

તમતમગા ઉજ્જોઝં, સમ્મસુરા મણુઅરલદુગવહરં ।

અપમત્તો અમરાડં, ચઝગહ મિચ્છા ઉ સેસાણં ॥૬૮॥

તમતમગા=તમસ્તમપ્રભા નર-
કના જીવો.

ઉજ્જોઝં=ઉદ્યોત નામકર્મને

સમ્મસુરા=સમ્યગ્દ્રષ્ટિ દેવતા

મણુઅરલદુગવહરં=મનુષ્યદ્વિક,
ઔદારિકદ્વિક અને વજ્રકપલ
નારાય સંઘયજીને.

અપમત્તો=અપ્રમત્ત યતિ,

અમરાડં=દેવાયુને.

ચઝગહ મિચ્છા=ચારે ગતિના
મિથ્યાદ્રષ્ટિ જીવો.

ઉ=ઉત્કૃષ્ટ કપાયવાળા

સેસાણં=બાકીની [૬૮] પ્રકૃ-
તિને

અર્થ:—તમસ્તમપ્રભા નરકના જીવો ઉદ્યોત નામકર્મને ઉત્કૃષ્ટ રસે બાંધે. સમ્યગ્દ્રષ્ટિ દેવતા મનુષ્યદ્વિક, ઔદારિકદ્વિક અને વજ્રકપલનારાય સંઘયજીને ઉત્કૃષ્ટ રસે બાંધે. અપ્રમત્ત યતિ દેવાયુને અને ઉત્કૃષ્ટ કપાયવાળા મિથ્યાદ્રષ્ટિ જીવો બાકીની [૬૮ પ્રકૃતિ] નો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ કરે. ॥ ૬૮ ॥

ત્રિવેચન:—તમસ્તમપ્રભા પૃથ્વીના નારકજીવો ઉદ્યોતનામ ઉત્કૃષ્ટરસે બાંધે, સમ્યક્ત્વ પામતાં મિથ્યાત્વની ચરિત સ્થિતિ વેદવાને સમયે તદ્યોગ્ય વિશુદ્ધિપણ છે માટે. મનુષ્યદ્વિક ૨, ઔદારિકદ્વિક ૨, વજ્રકપલનારાય સંઘયજી ૧; એ પાંચ પ્રકૃતિ વિશુદ્ધ સમ્યક્ત્વી દેવતા ઉત્કૃષ્ટ રસે બાંધે. નારકીને તો તેવી ઉત્કૃષ્ટી વિશુદ્ધિ ન હોય અને મનુષ્ય તિર્યંચ તો તેવી વિશુદ્ધિ વંત દેવ યોગ્ય બાંધે તે માટે તે નહીં. દેવતાનું આઉંખું ઉત્કૃષ્ટ રસનું અપ્રમત્ત યતિ બાંધે, તેવા વિશુદ્ધિવંત તેજ છે માટે, એ પ્રમાણે ૪૨ પુણ્યપ્રકૃતિ અને ૧૪ પાપપ્રકૃતિ કહી,

૧ એક અથવા બે સમય સુધી બાંધે.

૧ શેષ ૬૮ પાપપ્રકૃતિ રહી તે ચારે ગતિના મિથ્યાદષ્ટિ ત્રીવ્ર
કપાયવંત થકા ઉત્કૃષ્ટ રસે બાંધે. ૨૫ ૬૮ ॥

જઘન્ય રસબંધના સ્વામી.

થીળતિગં અણમિચ્છં મંદરસં સંજમુમ્મુહો મિચ્છો ।

વિઅ તિઅકસાય અવિરય, દેસ પમત્તો અરહસોણ ॥૬૯॥

થિળતિગં=થીણુદ્વિત્રિકને.

અણમિચ્છં=અનંતાનુબંધિકપાય

અને મિથ્યાત્વ મોહનીયને.

મંદરસં=જઘન્ય અનુભાગે બાંધે

સંજમુમ્મુહો=સમ્યક્ત્વ ચારિત્રને

પ્રાપ્ત કરતો.

મિચ્છો=મિથ્યાત્વી.

વિયતિય કસાય=બીજા ત્રીજા

કપાયને.

અવિરયદેસ=અવિરત સમ્યક્

દષ્ટિ અને દેશવિરતિ.

પમત્તો=પ્રમત્ત યતિ.

અરહસોણ=અરતિ અને શોક

મોહનીયને વિષે

૧ શેષ ૬૮ પ્રકૃતિઓ નીચે પ્રમાણે-

૫ જ્ઞાનાવરણ, ૯ દર્શનાવરણ, ૧ અશાતાવેદનીય, ૨૬ મોહનીય, ૪ મધ્યસંઘયણ ચતુષ્ટક, ૫ પ્રથમ સિવાય પાંચ સંસ્થાન, ૪ અશુભવર્ણ ચતુષ્ટક, ૧ અશુભપ્રગતિ, ૧ ઉપવાત, ૬ અસ્વીરપદક, ૧ નીચગોત્ર અને પાંચ અંતરાય.

૨ અહિં સામાન્યથી ૬૮ પાપપ્રકૃતિના ત્રીવ્રસંબંધક ચારે ગતિના ત્રીવ્ર કપાયવંત મિથ્યાદષ્ટિ કહ્યા છે પણ એમાં આટલું વિશેષ છે-હાસ્ય રતિ, સ્ત્રીવેદ, પુત્રવેદ, પહેલા અને છેલ્લાને છોડી બાકીનાં સંઘયણો તથા સંસ્થાનો સિવાયની બાકીની ૫૬ પ્રકૃતિઓનો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ ત્રીવ્રકપાયી ચારે ગતિના મિથ્યાદષ્ટિ કરે અને આર પ્રકૃતિઓનો તો તે પ્રકૃતિબંધને

અર્થ:—થીણદ્વિત્રિક, અનંતાનુબંધી કષાય અને મિથ્યાત્વ મોહનીયને સમ્યક્ત્વ [સહિત] ચારિત્ર પ્રાપ્ત કરતો મિથ્યાદષ્ટિ જઘન્ય રસે બાંધે. દેશવિરતિ ચારિત્રની સન્મુખ થયેલો અવિરત સમ્યક્દષ્ટિ બીજા કષાયને અને સર્વવિરતિ ચારિત્રની સન્મુખ વર્તતો દેશવિરતિ ત્રીજા કષાયને જઘન્યરસે બાંધે, પ્રમત્ત યતિ, અરતિ અને શોક મોહનીયને જઘન્ય રસે બાંધે. ॥ ૧૯ ॥

વિવેચન:—થીણદ્વિત્રિક ૩, અનંતાનુબંધી ૪ અને મિથ્યાત્વ ૧, એ આઠ પ્રકૃતિ સમ્યક્ત્વ [સહિત] ચારિત્ર પામવાને સન્મુખ એવો મિથ્યાત્વી જીવ મંદ રસે બાંધે, તથોચ્ચ વિશુદ્ધિ-વાંત તે જ હોય તે માટે. બીજા અપ્રત્યાખ્યાનીય ૪ કષાયને અવિરત સમ્યક્દષ્ટિ પોતાના ગુણઠાણને અંત્ય સમયે દેશવિરતિ પામવાને સન્મુખ થકો મંદરસે બાંધે, તથા ત્રીજા પ્રત્યાખ્યાનીય ચાર કષાયનો મંદરસ તે દેશવિરતિ પોતાના ગુણઠાણને અંત્ય સમયે વર્તતો સર્વવિરતિ પામવાને સન્મુખ થકો બાંધે; તથા અરતિ, શોક, એ બે પ્રકૃતિનો મંદરસ પ્રમત્ત સાધુ અપ્રમત્તપણાની સન્મુખ થકો બાંધે. ॥૧૯॥

અપમાદ^૧ હારગદુગં^૨, દુનિદ્વ^૩અસુવન્ન^૪હાસર^૫કુચ્છા^૬ ।

ભયમુવ^૭વાયમપુઠ્વો^૮, અનિદ^૯ટ્ટી^{૧૦} પુરિસસંજલણે ॥૭૦॥

અપમાદ=અપ્રમત્ત યતિ.

આહારગદુગં=આહારકોદ્રકને.

દુનિદ્વઅસુવન્ન=એ નિદ્રા, અપ્રશસ્તગણિઅનુષ્ટ.

અપુઠ્વો=અપૂર્વકરણ ગુણઠાણા-વાળો ક્ષપક.

અનિદટ્ટી=અનિવૃત્તિબાદરસં-

પરાય ગુણસ્થાનવર્તી

હાસ રહ કુચ્છા=હાસ્ય, રતિ અને જુગુપ્સા.

ભયં=ભયને

ઉવવાયં=ઉપવાત નાનકેમને ક્ષપક

પુરિસ સંજલણે=પુરુષવેદ અને સંબલન કષાયને.

યોગ્ય સંકલેશે વર્તતા ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ કરે. દષ્ટાંત તરીકે નપુસક વેદના તીવ્ર રસબંધમાં તીવ્ર સંકલેશ જોઈએ, તેના કરતાં સ્ત્રીવેદના ઉત્કૃષ્ટ રસબંધમાં ઓછો અને તે કરતાં પણ પુરુષવેદના ઉત્કૃષ્ટ રસબંધમાં ઓછો સંકલેશ જોઈએ. એમ સર્વાંત્ર સમજવું.

અર્થ:—અપ્રમત્તયતિ આહારકદ્વિકને મંદ રસે બાંધે; બે નિદ્રા, અપ્રશસ્ત વર્ણ્યતુષ્ક, હાસ્ય, રતિ, બ્રુગુપ્સા, ભય અને ઉપધાત નામકર્મ [એ ૧૧ પ્રકૃતિ] ને અપૂર્વકરણ ગુણકાણાવાળો ક્ષયક જ્ઞાન્ય રસે બાંધે, અનિવૃત્તિઆદરસપરાય ગુણસ્થાનવર્તિ ક્ષયક પુરુષવેદ અને સંજ્વલન કષાયોને જ્ઞાન્ય રસે બાંધે. ॥ ૭૦ ॥

વિવેચન:—અપ્રમત્તાદિ મુનિ પ્રમત્તપણું પડિવજતો [પ્રાપ્ત કરતો થકો] તત્તોચ સંકલિષ્ટ આહારકદ્વિક મંદ રસે બાંધે. બે નિદ્રા ૨, અપ્રશસ્ત વર્ણ્યતુષ્ક ૧, હાસ્ય ૭, રતિ ૮, કુચ્છ ૯, ભય ૧૦, અને ઉપધાત ૧૧, એ અગ્યાર પ્રકૃતિ ક્ષયકશ્રેણિએ અપૂર્વકરણ ગુણકાણી પોતપોતાના બાંધોન્છેદને સમયે જ્ઞાન્ય રસે બાંધે; એ પ્રકૃતિ અશુભ છે તેનો અતિવિશુદ્ધ જ મંદ રસ કરે, પુરુષવેદ ૧, સંજ્વલનના ૪ કષાય એવં ૫ પ્રકૃતિનો મંદ રસ તે ક્ષયક અનિવૃત્તિઆદર ગુણકાણી, પોતપોતાને બાંધોન્છેદ સમયે બાંધે. ॥૭૦॥

વિગ્ધાવરણે સુદુમ્બો, મણુતિરિઆ સુદુમવિગલતિગઆડં
વેડુવિચ્છક્કમમરા, નિરયા ઉડ્ડોઅરલદુગં ॥ ૭૧ ॥

વિગ્ધાવરણે=પાંચ અંતરાય

અને નવ આવરણને.

સુદુમ્બો=સૂક્ષ્મસંપરાય વાળો.

મણુતિરિયા=મનુષ્ય અને તિર્થંચો

સુદુમવિગલતિગઆડં=સૂક્ષ્મ-ત્રિક, વિકલત્રિક અને

ચાર આયુષ્યને.

વિડવિચ્છક્ક=વૈક્રિય પદકને.

અમરાનિરયા=દેવતા તથા

નારડી.

ઉડ્ડોઅરલદુગં=ઉદ્યોતનામ

અને ઔદારિકદ્વિકને

અર્થ:—પાંચ અંતરાય અને નવ [જ્ઞાન-દર્શનનાં] આવરણોને સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણસ્થાનવાળો જ્ઞાન્ય રસે બાંધે, મનુષ્ય અને તિર્થંચો સૂક્ષ્મત્રિક, વિકલત્રિક, ચાર આયુષ્ય અને વૈક્રિયપદક [૧૬ પ્રકૃતિ] ને જ્ઞાન્ય રસે બાંધે. દેવતા તથા નારડી ઉદ્યોતનામ અને ઔદારિકદ્વિકને જ્ઞાન્ય રસે બાંધે. ॥૭૧॥

વિવેચન:—પાંચ અંતરાય પ, પાંચ જ્ઞાનાવરણ ૧૦, ચાર દર્શ-
નાવરણ ૧૪. એ ચઉદ પ્રકૃતિનો મંદ રસ સૂક્ષ્મ સંપરાયને
અશ્મિ સમયે વર્તે તો બાંધે. સૂક્ષ્મત્રિક ૩; વિકલત્રિક ૬; ચાર
આયુ ૧૦, અને દેવદ્વિક નરકદ્વિક વૈકિયદ્વિક એ વૈકિયપદ્ક ૧૬, એ
સોળ પ્રકૃતિનો જઘન્ય રસ મનુષ્ય તિર્યચ બાંધે. દેવ નારકી એ
માંહેલી ૧૪ તો ભવપ્રત્યયેજ ન બાંધે, નરાયુ તિર્યચાયુ જઘન્ય
સ્થિતિબાંધે જઘન્ય રસનું હોય તે તો દેવ અને નારકી જઘન્ય
સ્થિતિવાળા માંહે ન ઉપજે માટે નજ બાંધે. ઉદ્ધોતનામ ૧,
ઔદારિકદ્વિક ૩, એ ત્રણ પ્રકૃતિ દેવતા નારકી ઉત્કૃષ્ટ સંકલે-
શવર્તી મંદ રસે બાંધે, તે દેવતા સનતકુમારાદિથી સહસ્રારાંત
જાણવા, તિર્યચ મનુષ્ય તો એવા સંકલેશવર્તી નરક યોગ્ય
જ બાંધે. ॥ ૭૧ ॥

તિરિદુગનિઅંતમતમા, જિણમવિરયનિરયવિણિગથાવરયં
આસુહમાયવ સમ્મો, વ સાયથિરસુમજસા સિઅરા ॥ ૭૨ ॥

તિરિદુગનિઅં=તિર્યચદ્વિક અને
નીચ ગાત્રને

તમતમા=તમસ્તમપ્રભા
નારકના જીવો

જિણં=જિન નામકર્મને.

અવિરય=અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ
મનુષ્ય.

નિરયવિણ=નારકી વિના બાકી-
ના ત્રણ ગતિવાળા જીવો.

જગ્યાવરયં=એકે દ્વિય જાતિ અને

સ્થાવર નામકર્મને.

આસુહમા=સૌધર્મ અને ઈશાન
દેવલોક સુધીના દેવતાઓ.

આયવ=આતપ નામકર્મને.

સમ્મોવ=સમ્યગ્દષ્ટિ અથવા મિ-
થ્યાદષ્ટિ.

સાયથિરસુમજસા=સાતાવેદની-

ય, સ્થિરનામ, શુભ નામ

અને યશ નામને,

સિઅરા=તેની પ્રતિપક્ષી સહિત.

૧ માત્ર ઔદારિક અંગોપાંગ નામકર્મનેજ સનતકુમારાદિ દેવો
ઉત્કૃષ્ટ સંકલેશે વર્તે તો જઘન્ય રસથી બાંધે છે. બીજા એ પ્રકૃતિને તો
સામાન્યતઃ દેવો અને નારકો જઘન્ય રસથી બાંધે એ વિશેષ જાણવું. જુઓ
કર્મબંધ-ટીકા-આ. ૭૧.

અર્થ:—તિર્થચદ્વિક અને નીચગોત્રને તમસ્તમપ્રભા નારકીના જીવો જઘન્ય રસે બાંધે. અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ મનુષ્ય જિનનામને જઘન્ય રસે બાંધે. નારકી વિના આકીના ત્રણ ગતિવાળા જીવો એકેદ્રિય જાતિ અને સ્થાવર નામકર્મને જઘન્ય રસે બાંધે, સૌધર્મ અને ઇશાન દેવલોક સુધીના દેવતાઓ આતપ નામકર્મને જઘન્ય રસે બાંધે, સમ્યગ્દષ્ટિ અથવા મિથ્યાદષ્ટિ સાતા વેદનીય, સ્થિરનામ, શુભ નામ અને યશનામને તેની પ્રતિપક્ષી સહિત [આઠ પ્રકૃતિને] જઘન્ય રસે બાંધે. ૥૭૨૥

વિવેચન:—તિર્થચદ્વિક ૨, નીચગોત્ર ૧, એ ત્રણ પ્રકૃતિ તમસ્તમા પૃથ્વીના નારકી સમ્યક્વાલિમુખ થતા મિથ્યાત્વના ચરિત્ર પુદ્ગલ વેદતા મંદરસે બાંધે. અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ મનુષ્ય પૂર્વે નરકાયુ બાંધીને પછી જિનનામ બાંધતો મરતાં મિથ્યાત્વ સન્મુખ વેળાએ સર્વ સંકિલ્પ થકો જિનનામ મંદ રસે બાંધે; નારકી વર્ણ શેષ ત્રણ ગતિના જીવ પરાવર્તમાન મધ્યમ પરિણામવંત થકા એકેદ્રિયજાતિ ૧, સ્થાવર નામ ૨, એ બે પ્રકૃતિ મંદ રસે બાંધે. સૌધર્મ ઇશાન લગેના સર્વસંકિલ્પ આતપ નામ મંદ રસે બાંધે, સમ્યક્ત્વી સમ્યક્ત્વથી પડતો સાતા ૧, સ્થિર ૨, શુભ ૩, યશ ૪, એ ચાર પ્રકૃતિ મંદરસે બાંધે અને વા શબ્દથી સમ્યક્ત્વ પામતો મિથ્યાત્વી ઇતર તે અસાતા ૧, અસ્થિર ૨, અશુભ ૩, અયશ ૪, એ ચાર પ્રકૃતિ મંદરસે બાંધે. ૧

૧ પ્રમત્તથી મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાન સુધી પરાવર્તમાન મધ્યમ પરિણામે અંતઃકોણકોણીથી પંદર કોણકોણી સાગરોપમ સુધીના સ્થિતિબંધના અધ્યવસાયે વર્તતા સાતા અસાતા અંતર્મુહર્ત અંતર્મુહર્ત પરાવર્તે મંદરસે બાંધે તે પછી ત્રીસ કોણકોણી સાગરોપમ સુધીના સ્થિતિબંધના અધ્યવસાયે માત્ર અસાતાજ બાંધે પણ ત્યાં મંદ રસ ન હોય. સાતાની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ ૧૫ કોણકોણી સાગરોપમની અને અસાતાની ૩૦ કોણકોણી સાગરોપમની છે. પ્રમત્તથી આગળ વધતા દશમા ગુણસ્થાન સુધી કેવળ સાતાજ બાંધે, તે બાર મુહર્તના જઘન્ય સ્થિતિબંધના અધ્યવસાય સુધી બાંધે. ત્યાં પણ મંદરસ ન હોય. તેજ પ્રમાણે પ્રમત્તથી મિથ્યાત્વ સુધી દશ કોણકોણી

તસવજ્જતેઅચઝમણુ—^{૪ ૪ ૪ ૨ ૨ ૧ ૧ ૧ ૧}સ્વગઈદુગપણિંદિસાસપરઘુચ્ચં ।

^{૧ ૬ ૧ ૩ ૩}સંઘયણાગિહનપુથી,સુભગિઅરતિમિચ્છચઝગઈઆ ।૭૩।

તસવજ્જતેઅચઝ=ત્રસ ચતુષ્ક, વ-
ણુચતુષ્ક અને તૈજસ ચતુષ્ક,
મણુસ્વગઈ દુગ=મનુષ્યદ્વિક, ખગ-
તિદ્વિક,
પણિંદિ સાસ પરઘુચ્ચં=પંચે-
દ્રિય જાતિ, ઉચ્છવાસનામ, પરા-
ઘાત નામ અને ઉચ્ચગોત્રને

સંઘયણાગિહ=છ સંઘયણ, છ
સંસ્થાન,
નપુથી=નપુંસક વેદ, સ્ત્રીવેદ,
સુભગિઅરતિ=સુભગત્રિક, દુર્ભ-
ગત્રિકને
મિચ્છ=મિથ્યાદષ્ટિ
ચઝગઈઆ=આરે ગતિવાળા.

અર્થ:—ત્રસ ચતુષ્ક, વણુ ચતુષ્ક, તૈજસ ચતુષ્ક, મનુષ્ય-
દ્વિક, ખગતિદ્વિક, પંચેદ્રિય જાતિ, ઉચ્છવાસ નામ, પરાઘાત
નામ, ઉચ્ચગોત્ર, છ સંઘયણ, છ સંસ્થાન, નપુંસક વેદ, સ્ત્રીવેદ,
સુભગત્રિક દુર્ભગત્રિક [૪૦ પ્રકૃતિ] ને આરે ગતિવાળા મિથ્યા-
દષ્ટિ છવો જઘન્ય રસે બાંધે. ॥ ૭૩ ॥

વિવેચન:—ત્રસ ૧, બાદર ૨, પર્વાત ૩, પ્રત્યેક ૪, એ
ત્રસચતુષ્ક ૪, વણુચતુષ્ક ૮, તૈજસ ૧, કાર્મણ ૨, અશુરુલ્લધુ

સુધીના સ્થિતિબંધના અધ્યવસાય સુધી પરાવર્તમાન મધ્યમ પરિણામે
સ્થિર અસ્થિર, શુભ અશુભ અને યશ અયશ અંતર્મુહૂર્ત અંતર્મુહૂર્ત
પરાવર્તે મંદ રસે બાંધે. તે પછી વીશ કોણકોણી સુધી સ્થિતિબંધના અધ્યવ-
સાયે કેવળ અસ્થિર, અશુભ અને અયશજ બાંધે પણ તે મંદ રસે ન
બાંધે, આ છ પ્રકૃતિમાં ત્રણ શુભ પ્રકૃતિની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ દસ કોણકોણીની
અને ત્રણ અશુભ પ્રકૃતિની વીશ કોણકોણી સાગરોપમની છે. પ્રભતથી
આગળ એ છ માંહેલી ત્રણ શુભ પ્રકૃતિજ બંધાય, એ બાબત સાતાના
બંધની પેઠે પૂર્વોક્ત રીતે વિચારી લેવી. [આનો અર્થ એ થાય છે કે
કેટલીક સપ્રતિપક્ષ પ્રકૃતિઓનો પરાવર્તમાન મધ્યમ પરિણામે જ મંદ રસ
બંધાય છે, પણ અવસ્થિત પરિણામે નહિ]—જુઓ આ ગાથાની ટીકા.

૩, નિર્માણ ૪, એ તૈજસ ચતુષ્ક ૧૨, મનુષ્યદ્વિક ૧૪, વિહાયોગ-
તિદ્વિક ૧૬; પચૈદ્રિયજાતિ ૧૭, ઉચ્છ્વાસ ૧૮, પરાધાત ૧૯,
ઉચ્ચૈર્ગોત્ર ૨૦, છ સંઘયણ ૨૬, છ સંસ્થાન ૩૨, નપુંસકવેદ
૩૩, સ્ત્રીવેદ ૩૪, સુલગ નામ-સુસ્વર નામ-આદેય નામ એ
સુલગત્રિક ૩૭, ઘતર તે દુર્ભંગ-દુઃસ્વર-અનાદેય એ દુર્ભંગ-
ત્રિક ૪૦, એ આળીસ પ્રકૃતિનો મંદ રસ ચારે ગતિના મિથ્યાત્વી
છવ બાંધે. ત્યાં પણ પચૈદ્રિય જાતિ ૧, તૈજસ ૨, કાર્મણ ૩,
શુભ્રણ ચતુષ્ક ૭, પરાધાત ૮, અગુરુલધુ ૯, ઉચ્છ્વાસ ૧૦,
ત્રસચતુષ્ક ૧૪ અને નિર્માણ ૧૫, એ ઉત્કૃષ્ટ સંક્લેશી મંદ રસે
બાંધે અને સ્ત્રીવેદ નપુંસકવેદનો મંદ રસ તદ્યોગ્ય વિશુદ્ધ હોય.
તે બાંધે, શેષ ૨૩ પ્રકૃતિનો મંદ રસ મિથ્યાદષ્ટિ પણ પરાવર્ત-
માન મધ્યમ પરિણામી બાંધે. ॥૭૩॥

ચંડ તેઅવન્ન વેઅણિઅ, નામણુક્કોસ સેસધુવવંધો ।

ઘાઈંણં અજંહન્નો, ગોણ દુવિહો હમો ચંડહા ॥૭૪॥

૧ મનુષ્યદ્વિકની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ પંદર ડોઝાકોડી સાગરોપમની અને
શુભ વિહાયોગતિ સુલગ, સુસ્વર, આદેય, ઉચ્ચૈર્ગોત્ર, પ્રથમ સંઘયણ તથા
પ્રથમ સંસ્થાનની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ દશ ડોઝાકોડી સાગરોપમની છે, આ શુભ
પ્રકૃતિઓનો મંદ રસ પોતપોતાની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિથી આરંભીને પ્રતિપક્ષી
પ્રકૃતિઓની સાથે તેઓની જઘન્ય સ્થિતિ અંતઃક્રાંકાકોડી સાગરોપમ
સુધીના સ્થિતિબંધના અધ્યવસાય સુધી પરાવર્તમાન મધ્યમ પરિણામે
બંધાય, તે અંતર્મુદ્દર્ત અંતર્મુદ્દર્ત પરાવર્તે બંધાય. હુંક સંસ્થાન અને
સેવાત સંઘયણની અનુક્રમે વામન સંસ્થાન તથા કીલિકા સંઘયણ સાથે
પોતપોતાની જઘન્ય સ્થિતિ સુધી પરાવૃત્તિ લાભે. તેજ પ્રમાણે શેષ સંઘયણ
સંસ્થાનની સંભવતાં શેષ સંઘયણ અને સંસ્થાન સાથે પોતપોતાની
જઘન્ય સ્થિતિ સુધી પરાવૃત્તિ લાભે. એ સ્થિતિસ્થાનો વિષે મિથ્યાદષ્ટિ પરા-
વર્તમાન મધ્યમ પરિણામે મંદ રસ બાંધે. અહીં લાવના પોતાની મેજે
વિચારી લેવી. બુદ્ધિ આ ગાથાની ટીકા.

ચડતેઅવનન=તૈજસ ચતુષ્ક અને
શુભ વર્ણચતુષ્કનો.
વેયણિઅનામ=વેદનીય કર્મ
અને નામકર્મનો,
અણુકોસ=અનુત્કૃષ્ટ રસબંધ
સેસધુવબંધી=ખાકીની [૪૩]
ધ્રુવબંધી પ્રકૃતિનો
ઘાઈજં=ઘાતી પ્રકૃતિનો

અજહ્મો=અજઘન્ય રસબંધ
ગોષ=ગોત્ર કર્મનો
દુવિહો=અનુત્કૃષ્ટ અને અજ-
ઘન્ય રસબંધ;
દમો=આ
ચડહા=ચાર પ્રકારે સાદિ,
અનાદિ, ધ્રુવ, અધ્રુવ

અર્થ:—તૈજસ ચતુષ્ક, શુભ વર્ણ ચતુષ્ક, વેદનીયકર્મ અને નામકર્મનો અનુત્કૃષ્ટ રસબંધ તથા ખાકીની [૪૩] ધ્રુવબંધી પ્રકૃતિ અને [૪] ઘાતી પ્રકૃતિનો અજઘન્ય રસબંધ અને ગોત્ર કર્મના [અનુત્કૃષ્ટ અને અજઘન્ય] અને રસબંધ, એ ચાર પ્રકારે [સાદિ ધ્રુવાદિ] છે. ॥ ૭૪ ॥

વિવેચન:—હવે અનુભાગબંધને સુગમ કરવા માટે મૂળ પ્રકૃતિને વિષે ભાંગા કહે છે.—તૈજસ ૧, કર્મણ ૨, અચુરસધુ ૩, નિર્માણ ૪ અને પ્રશસ્ત વર્ણ ચતુષ્ક ૮, એનો અનુત્કૃષ્ટ રસ બંધ તે સાદિ ૧, અનાદિ ૨, ધ્રુવ ૩, અધ્રુવ ૪, એ ચારે ભેદે હોય. ચડહા પદ આગળ કહેશે તે ંહાં લેવું. તથા વેદનીય ૧, નામકર્મ ૨, એ બે મૂળ પ્રકૃતિનો અનુત્કૃષ્ટ બંધ તે પણ ચારે ભેદે હોય. તથા તૈજસ ચતુષ્ક વર્ણને શેષ ૪૩ ધ્રુવબંધી પ્રકૃતિનો અજઘન્ય રસબંધ તે પણ ચાર ભેદે હોય. ઘાતી તે જ્ઞાનાવરણ ૧, દર્શનાવરણ ૨, મોહનીય ૩, અંતરાય ૪; એ ચાર મૂળ પ્રકૃતિનો અજઘન્ય રસબંધ તે ચાર ભેદે હોય. અને ગોત્ર કર્મનો અનુત્કૃષ્ટ અને અજઘન્ય એ બે પ્રકારનો રસબંધ તે ચારે ભેદે હોય. ॥ ૭૪ ॥

સેસંમિ દુહા આણુભાગબંધો સમસ્તો
વર્ગણાનું સ્વરૂપ

દગ દુગણુગાઈ જા અભવણતણિઆણુ |

સ્વંધા ડરલોચિઅવગ્ગણા ડતહ અગહર્ણતણિયા ॥ ૭૫ ॥

સેસંમિ=બાકીના ત્રણ પ્રકારના રસબંધને વિષે.

દુહા=એ પ્રકારે-સાદિ, અમુવ
દગ દુગણુગાર=એકાણક, દ્વય-
ણકથી માંડીને

જા=યાવત

અમવણંતગુણિયાણુ=અભવ્યથી
અનંતગુણુ પરમાણુવાળા

સંઘા=રકંધો.

ડરલોચિયવગ્ગાના=ઓદારિકને લાયક વર્ગીણા
[થાય છે.]

તદ્વ=તથા

અગદ્ગંતરિઆ=અહણુયોગ્ય
વર્ગીણાની વચ્ચે અઅહણુ-
યોગ્ય વર્ગીણા.

અર્થ:—બાકીની પ્રકૃતિ અને બાકીના ત્રણ પ્રકારના રસબંધોને વિષે એ પ્રકારે [સાદિ-અમુવ] બંધ હોય. એકાણક દ્વય-ણકથી માંડીને યાવત અભવ્ય છવો કરતાં અનંતગુણુ પરમાણુવાળા રકંધોની ઓદારિકને અહણુ યોગ્ય વર્ગીણા થાય છે, તેમજ એકેક પરમાણુની વૃદ્ધિએ અહણુ યોગ્ય વર્ગીણાના અંતરે અઅહણુ યોગ્ય વર્ગીણા હોય. ॥ ૭૪ ॥

વિવેચન:—શેષ અનુક્રમ સર્વ પ્રકારના રસબંધ તે સાદિ ૧, અમુવ ૨, એ એ ભેદે હોય. હવે એ સર્વ ભાંગા જાણવાનો ભાવાર્થ લખીએ છીએ, પ્રથમ તૈજસ ૧, કાર્મણુ ૨, અગુરુલ્લુ ૩, નિર્માણુ અને પ્રશસ્ત વર્ણાદિક ચતુષ્ક ૮; એ આઠ પ્રકૃતિનો અનુત્કૃષ્ટ રસબંધ ચારે ભેદે હોય; તે આ પ્રમાણે-એ ૮ નો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ તો ક્ષપક અપૂર્વકરણુવાળો દેવગતિ યોગ્ય ૩૦ પ્રકૃતિના બંધને ઉચ્છેદ સમયે કરે; શુભ પ્રકૃતિનો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ તે અતિ વિશુદ્ધ કરે; તદ્યોગ્ય અતિ વિશુદ્ધતા ત્યાં જ હોય તે માટે. તે ૮ પ્રકૃતિનો ઉપશમ શ્રેણીએ અનુત્કૃષ્ટ રસબંધ પામીયે ક્ષપક થકી ઉપશામક શુભ પ્રકૃતિનો રસબંધ ઓછો કરે તે માટે. તે ઉપશાંતભોલે સર્વથા અબંધક થઇને પડતો વળી અનુત્કૃષ્ટ રસ બાંધે ત્યારે તે સાદિ ૧. તે ઉપશાંતપણુ પૂર્વે નથી પામ્યા તેને અનાદિ ૨, અભવ્યને મુવ ૩; ભવ્યને અમુવ ૪. સેસંમિ દુહા એ પદ સહજે જોડવું. તે માટે એ ૮ પ્રકૃતિના શેષ ઉત્કૃષ્ટ ૧, જઘન્ય ૨ અને અજઘન્ય ૩, એ ત્રણ રસબંધને વિષે સાદિ ૧,

અમુવ ૨, એ એ ભેદ હોય, તે આ પ્રમાણે—એ ૮ નો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ ક્ષપકને અપૂર્વકરણે હોય, તે પ્રથમ જ બાંધવા માંડ્યો તે માટે સાદિ ૧, તે એક [એ] સમય જ હોય આગળ ન જ હોય તે માટે અમુવ ૨. તથા એ ૮ નો જઘન્ય રસ સર્વોત્કૃષ્ટ સંકલેશ-વર્તી મિથ્યાત્વી પર્યાપ્તો સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય બાંધે; શુભ પ્રકૃતિ માટે; તે એક સમય કે એ સમય લગે બાંધે તે વાર પછી વળી કાળાંતરે સર્વોત્કૃષ્ટ સંકલેશ પામીને જઘન્ય બાંધે; એમ જઘન્ય અજઘન્યને વિષે ફરતા જીવને સાદિ અને અમુવપણું હોય તથા વેદનીય અને નામકર્મનો અનુત્કૃષ્ટ રસબંધ ચારે ભેદે હોય; તે આ પ્રમાણે—તે બેને અંતર્ગત સાતા અને યશ એ એ પ્રકૃતિ આશ્રયીને ક્ષપક સૂક્ષ્મસંપરાયને અંત્ય સમયે ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ પામીએ; ઉપશામક શુભપ્રકૃતિનો તેથી ઓછો રસ બાંધે તે તે માટે તેને અનુત્કૃષ્ટ રસબંધ હોય; તે ઉપશાંતમોહાવસ્થાએ સર્વથા અબંધક થઇને પડતો વળી બાંધે ત્યારે સાદિ ૧, પૂર્વે તે ઉપશાંતપણું જેઓ પામ્યા નથી તેને અનાદિ ૨, મુવ અમુવ પૂર્વ-વત્ ૪. અને શેષ ઉત્કૃષ્ટ, જઘન્ય અને અજઘન્ય રસબંધને વિષે સાદિ, અમુવ એ એ ભાંગા હોય. તે આ પ્રમાણે—વેદનીય કર્મ અને નામકર્મનો ઉત્કૃષ્ટ રસ ક્ષપક સૂક્ષ્મસંપરાયે બાંધે, તે પ્રથમ બાંધવા માંડે ત્યારે સાદિ, આગળ નહીં બાંધે તે માટે અમુવ; એનો જઘન્ય રસ તો સમ્યક્ત્વી અથવા મિથ્યાત્વી મધ્યમ પરિણામવત્ બાંધે, સર્વવિશુદ્ધ તો શુભ પ્રકૃતિનો ઉત્કૃષ્ટ રસ બાંધે અને સર્વસંકિસ્ટ તો અશુભ-અસાતા અયશનો ઉત્કૃષ્ટ રસ બાંધે તે માટે ઇહાં મધ્યમ પરિણામી કહ્યો. એ જઘન્ય તે અજઘન્યથી ઉતરીને બાંધે તે માટે સાદિ, તે જઘન્યથી ૧ સમય, ઉત્કૃષ્ટો ૪ સમય લગે બાંધે; પછી અજઘન્ય બાંધે તે માટે અમુવ. અજઘન્યપણું જઘન્ય સાથે પરિવર્તતાં હોય, માટે સાદિ અને અમુવપણું હોય. તથા તેજસચતુષ્ક વર્ણને શેષ ૪૩ મુવ-બંધીનો અજઘન્ય રસબંધ ચાર [૪] ભેદે હોય. તે આ પ્રમાણે-જ્ઞાનાવરણીય ૫ દર્શનાવરણીય ૪ અને અંતરાય ૫, એ ૧૪ પ્રકૃતિનો ક્ષપક સૂક્ષ્મસંપરાયને ચરમ સમયે અશુભ માટે જઘન્ય રસ બંધાય, તેથી અન્ય સર્વ અને ઉપશામકોણિએ પણ અજઘન્ય બંધ હોય; તે ઉપશાંતમોહાવસ્થાએ સર્વથા અબંધક થઇને

પડતો વળી આંધે તે સાદિ ૧, ઉપશમશ્રેણિ જેઓ પામ્યા નથી તેને અનાદિ ૨, ધ્રુવ અધ્રુવ પૂર્વવત ૪. સંજવલન ૪ કપાય ક્ષપક અનિવૃત્તિઆદરે પોતપોતાના અંધોચ્છેદને સમયે જઘન્ય રસે અંધાય. તેથી અન્યને ઉપશમશ્રેણિએ અજઘન્ય અંધ હોય. તે ઉપશાન્તમોહે સર્વથા અઅંધક થઇને પડતો અજઘન્ય રસ આંધે ત્યારે સાદિ ૧, એ ઉપશાન્તપણું પૂર્વે અપ્રાપ્તને [જે નથી પામ્યા તેને] અનાદિ ૨. ધ્રુવ અધ્રુવ પૂર્વની જેમ ૪. એ નિદ્રા, અપ્રશસ્ત વર્ણચતુષ્ક, ભય, જુગુપ્સા અને ઉપઘાત એ ૯ પ્રકૃતિ ક્ષપક અપૂર્વકરણચાળો પોતપોતાને અંધોચ્છેદસમયે જઘન્ય રસે આંધે. તેથી અન્ય તે અજઘન્ય. તે ઉપશમશ્રેણિએ અંધનો ભેદ કરીને પડતો વળી અજઘન્ય આંધે ત્યારે તે સાદિ ૧, તે અઅંધકપણું પૂર્વે નથી પામ્યો તેને અનાદિ ૨, ધ્રુવ અધ્રુવ પૂર્વવત ૪, પ્રત્યાખ્યાનીય ૪ કપાયનો સંયમસન્મુખ દેશવિરતિ અતિ વિશુદ્ધ પોતાના ગુણઠાણને અત્ય સમયે વર્તતો જઘન્ય રસ આંધે. તે થકી અન્ય તે સર્વ અજઘન્ય. તે સંયસાદિક પામી અઅંધક થઇને વળી પડતો અજઘન્ય આંધે તે સાદિ ૧, તે સ્થાનક પૂર્વે નથી પામ્યો તેને અનાદિ ૨, ધ્રુવ અધ્રુવ પૂર્વવત ૪. અપ્રત્યાખ્યાનીય ૪ કપાયનો જઘન્ય રસઅંધ અવિરતિ ગુણઠાણને અંતે એમ જ [પૂર્વોક્ત રીતે] કહેવો, ભાંગા ૪ પણ એમ જ જાણવો. અનંતાનુઅંધી ૪, થીણદ્વિત્રિક અને મિથ્યાત્વ એ આઠ પ્રકૃતિનો જઘન્ય રસઅંધ મિથ્યાત્વી સમ્યક્ત્વ સહિત સંયમને સન્મુખ થકો પોતાના ગુણઠાણને ચરમ સમયે આંધે. તેથી અન્ય તે અજઘન્ય. સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્ત થયે તેનો અઅંધક થઈ પડતો પાછો આંધે ત્યારે સાદિ ૧, પૂર્વે અઅંધકપણું નથી પામ્યો તેને અનાદિ ૨, અભવ્યને ધ્રુવ ૩, ભવ્યને અધ્રુવ ૪. હવે એ ૪૩ ધ્રુવઅધિના શેષ જઘન્ય, ઉત્કૃષ્ટ અને અનુત્કૃષ્ટ એ ત્રણને વિષે એ ભાંગા હોય; તે આ પ્રમાણે—એ સર્વ પ્રકૃતિના જઘન્ય રસઅંધનાં સ્થાન ક્યાં, ત્યાં પ્રથમ જ આંધવા માંડે તે સાદિ ૧, તેનો અઅંધક થાય ત્યારે અધ્રુવ ૨, એ ૪૩ નો ઉત્કૃષ્ટ અંધ મિથ્યાત્વી ઉત્કૃષ્ટ સંકલેશી સંક્ષીપ્તમાં પચોદિય આંધે, તે ૧-૨ સમય આંધે, ત્યારપછી અનુત્કૃષ્ટ આંધે, કાળાન્તરે વળી ઉત્કૃષ્ટ રસ આંધે; તે માંડે સાદિ અધ્રુવ; એ બે ભાંગા હોય. તથા જ્ઞાનાવ-

રજીય ૧, દર્શનાવરજીય ૨, મોહનીય ૩ અને અંતરાય ૪ એ ચાર મૂળ ઘાતિ પ્રકૃતિનો અજઘન્ય બંધ ચાર ભેદે હોય, તે આ પ્રમાણે-મોહનીયનો અનિવૃત્તિબાદર ક્ષપકને ચરમ સમયે જઘન્ય રસ બંધાય, શેષ ૩ કર્મનો ક્ષપક સૂક્ષ્મસંપ્રસાયને ચરમ સમયે જઘન્ય રસ બંધાય. તેથી અન્યત્ર ઉપશામશ્રેણિએ પણ ઘાતીનો અનુભાગ અજઘન્ય જ બંધાય, ક્ષપક થકી ઉપશામક વિશુદ્ધિએ અનંતગુણ હીન હોય તે માટે. તે અજઘન્ય બંધનો ઉપશાંત-મોહે અબંધક થઇને પડતો વળી બંધક થાય ત્યારે સાદિ ૧; તે ઉપશાંતપણું પૂર્વે નથી પામ્યા તેને અનાદિ ૨, ધ્રુવ, અધ્રુવ પૂર્વવત્ ૪. તે ૪ ઘાતીના શેષ જઘન્ય, અનુકૃષ્ટ અને ઉત્કૃષ્ટ એ ત્રણ રસબંધ બે ભેદે હોય; તે આ પ્રમાણે-મોહનીયનો ક્ષપક અનિવૃત્તિબાદરને અંત્ય સમયે અને શેષ ૩ કર્મનો ક્ષપકને સૂક્ષ્મસંપ્રસાયને અંત્ય સમયે જઘન્ય રસબંધ હોય; તે પ્રથમ બાંધે તે માટે સાદિ ૧, આગળ અબંધક થાય તે માટે અધ્રુવ ૨. ઘાતી ચાર મૂળ પ્રકૃતિનો ઉત્કૃષ્ટ રસ તો સર્વશક્તિષ્ઠ મિથ્યાત્વી પર્યાપ્તિ સંજ્ઞી પંચદ્રિય બાંધે, તે એક સરાય અથવા બે સમય લગે બાંધે પછી અનુકૃષ્ટ બાંધે, તે વળી જઘન્યથી અંતર્મુહૂર્તે અને ઉત્કૃષ્ટથી અનંતી ઉત્સર્પણી અવસર્પિએ ઉત્કૃષ્ટ રસ બાંધે, એમ ઉત્કૃષ્ટ-અનુકૃષ્ટની પરાવૃત્તિએ બેનો રસબંધ સાદિ અધ્રુવ હોય, ૨. ગાત્ર કર્મનો અજઘન્ય અને અનુકૃષ્ટ બંધ ચાર ભેદે હોય, તે આ પ્રમાણે-કોષક સાતમી નરકનો નારકી સમ્યક્ત્વ પામવાને સન્મુખ યથાપ્રવૃત્ત્યાદિ ત્રણ કરણ કરીને મિથ્યાત્વની બે સ્થિતિ કરવે કરીને અંતરકરણ કરે, ત્યાં હેઠલી સ્થિતિ પ્રતિસમયે વેદતો થકો સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્તિ અગાઉ મિથ્યાત્વને ચરમ સમયે નીચગોત્રનો જઘન્ય રસબંધ કરે, એ મિથ્યાત્વની સત્તા લગે ભવસ્વભાવે જ નિર્ચળ ચોખ્ય નીચગોત્ર બાંધે, તે થકી અધિક મિથ્યાત્વાવસ્થાએ નીચ ગોત્રનો અજઘન્ય રસ બાંધે અને સમ્યક્ત્વ થકો ઉચ્ચગોત્રનો અજઘન્ય રસ બાંધે. એ અજઘન્ય પ્રથમ બાંધવા માટે તે માટે સાદિ, પૂર્વે સમ્યક્ત્વ નથી પામ્યો તેને અનાદિ, અભવ્યને ધ્રુવ, ભવ્યને પછીથી જઘન્ય થાય તે માટે અધ્રુવ ૪; જઘન્ય પણ આદિ અંત સહિત માટે સાદિ અધ્રુવ તથા એનો ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ ઉચ્ચગોત્ર આશ્રયીને ક્ષપક સૂક્ષ્મસંપ્રસાયને અંત્ય સમયે પામીએ અને ત્યાં

ઉપશામકને અનુકૃષ્ટ રસબંધ હોય તેના ઉપશાન્તમોહે અબંધક થઈ પડતો ફરી અનુકૃષ્ટ બાંધે ત્યારે સાદિ ૧, પૂર્વે ઉપશામક પછી અણુપામ્યાને અનાદિ ૨, ભવ્યને અધ્રુવ ૩, અભવ્યને નીચગોત્ર આશ્રયી ધ્રુવ ૪, અને ઉચ્ચગોત્રનો ઉત્કૃષ્ટ રસ તો સૂક્ષ્મસંપરાયે ક્ષપક બાંધવા માંડે તે માટે સાદિ, ક્ષીણમોહે અબંધક થાશે તે માટે અધ્રુવ. હવે શેષ અધ્રુવબંધી ૭૩ પ્રકૃતિ અને આયુ કર્મ મૂળ પ્રકૃતિ એના જઘન્ય, અજઘન્ય, ઉત્કૃષ્ટ અને અનુકૃષ્ટ એ ચારે પ્રકારનો રસબંધ તે સાદિ અધ્રુવ, એ બેજ ભેદે હોય. અધ્રુવબંધી અને પરાવર્તમાન છે માટે.

હવે એના ભાંગાની સંખ્યા લખીએ છીએ—છ મૂળ પ્રકૃતિના એકેકીના દશ દશ એવં ૬૦, ગોત્રના ૧૨ અને આયુના ૮, એવં આઠે મૂળ પ્રકૃતિના ૮૦ ભાંગા થાય. ધ્રુવબંધી ૪૭ ના એકેકીના દશ દશ એવં ૪૭૦ અને અધ્રુવબંધી ૭૩ ના એકેકીના આઠ આઠ એવં ૫૮૪, એ બંને મળી ૧૦૫૪ ઉત્તર પ્રકૃતિના ભાંગા થાય. મૂળ ઉત્તર બંનેના મળી ૧૧૩૪ ભાંગા થાય. એ રીતે અનુભાગબંધ સવિસ્તરપણે વખાણ્યો. इति अनुभागबंध ॥

॥ પ્રદેશબંધ ॥

હવે પ્રદેશબંધ કહે છે—ત્યાં પ્રથમ ઔદારિકાદિક આઠ વર્ગણા કહે છે. ઇહાં લોકને વિષે એકેકા પરમાણુ જોડલા છે. તેટલા સર્વની એક વર્ગણા, એકાકીપણે કરીને પરસ્પર સજ્જતીય માટે. દ્વયણુક સર્વની એક વર્ગણા, ત્ર્યણુક સર્વની એક વર્ગણા, ઇત્યાદિ એકેક પરમાણુની વૃદ્ધિએ સંખ્યાના પ્રદેશના અનંતા રક્ષની સજ્જતીયવર્ગરૂપ સંખ્યાતી વર્ગણા, અસંખ્ય પ્રદેશના રક્ષની અસંખ્યાતી વર્ગણા, અનંત પ્રદેશી રક્ષની અનંતી વર્ગણા અને અનંતાનંત પ્રદેશી રક્ષની અનંતાનંત વર્ગણા; સજ્જતીય પુણ્નલનો સમૂહ તે^૧ વર્ગણા કહીએ. એ સર્વ

૧ કર્મત્રયની રીકામાં સ્વજ્જતીય રક્ષના સમૂહનું નામ વર્ગણા કહ્યું છે, જ્યારે કર્મપ્રકૃતિની રીકામાં રક્ષ અને વર્ગણા એકાથૈક કહ્યા છે, કારણ કે રક્ષ-વર્ગણાની અવગાહના અંશુલના અસંખ્યાતમા ભાગની કહી છે.

સ્તોકઅણ્મયપણે કરીને સ્થૂલભાટે જીવને ગ્રહવાને કામ ન આવે તે માટે અગ્રહણ યોગ્ય જાણવી. એ સર્વ ઉદ્ધલધીને અભવ્યથી અનંતગુણે અને સિદ્ધને અનંતમે ભાગે એટલા પરમાણુએ નિષ્પન્ન સ્કંધ તે ઔદારિકપણે ગ્રહણ યોગ્ય વર્ગણા થાય, તે કહે છે—એક પરમાણુ, બે પરમાણુ, ચાવત અભવ્ય જીવ થકી અનંતગુણા અને સિદ્ધને અનંતમે ભાગે એટલે પરમાણુએ નિષ્પન્ન જે સ્કંધ તે ઔદારિક શરીરયોગ્ય વર્ગણા હોય ૧; ઉદાસ-સ્થૂલ સ્કંધવડે નિષ્પન્ન તે ઔદારિક શરીર, તેની વર્ગણા તે સ્વજાતીય પુદ્ગલનો સમૂહ, એ ઔદારિકની જઘન્ય વર્ગણા; તે પછી એકેક પરમાણુની વૃદ્ધિએ મધ્યમ ગ્રહણ યોગ્ય વર્ગણા ત્યાં લગે જાણવી કે જ્યાં લગે ઉત્કૃષ્ટી થાય. તે ઉત્કૃષ્ટી વર્ગણા થકી ઉપરાંત એક પરમાણુની વૃદ્ધિએ ઔદારિકને અગ્રહણ યોગ્ય જઘન્ય વર્ગણા થાય ॥ ૭૫ ॥

૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮
એવેવ વિઝવાહાર, - તેઅમાસાણુપાણમણકમે ।
સુહુમા કમાવગાહો, ઝૂણૂંગુલઅસંખંસો ॥ ૭૬ ॥

એવે=એ પૂર્વોક્ત પ્રમાણેજ
 વિઝવાહાર=તેઅમાસાણુપાણ-
 મણકમે=વૈક્રિય, આહારક,
 તેજસ, ભાષા, શાસોચ્છૈસ
 મન અને કામણુ વર્ગણા છે.

સુહુમા=સૂક્ષ્મ

કમ=અનુક્રમે
 અવગાહો=અવગાહના
 ઝૂણૂં=ઓછી ઓછી
 અંગુલ અસંખંસો=અંગુલનો અ-
 સંખ્યાતમે ભાગ.

સ્વજાતીય સ્કંધના સમૂહને વર્ગણા કહેવામાં આવે તો તે લોકઅણ્મયી હોવાથી તેની અવગાહના લોકપ્રમાણ થાય. વર્ગણા અને સ્કંધ એકાર્થક જ્યાં કહ્યાં હોય ત્યાં તો અવગાહનાનો વાંધો નથી, જ્યાં સ્વજાતીય સ્કંધના સમૂહનું નામ વર્ગણા કહ્યું હોય ત્યાં અવગાહના સ્કંધની લેવામાં આવે તો યરાચર બંધમેસતું થાય એટલે કમંચની રીકાના હિસાબે સ્કંધની અવગાહના લેવી પણ વર્ગણાની નહિ.

અર્થ:—એ પૂર્વોક્ત પ્રકારેજ વૈક્રિય, આહારક, તૈજસ, ભાષા, ધ્યાસોન્ધ્યાસ, મન અને કાર્મણ વર્ગણા હોય એ ઔદારિકાદિ વર્ગણા અનુક્રમે સૂક્ષ્મ જાણવી, અને તેની અવગાહના ઓછી ઓછી અંગુલનો અસંખ્યાતમે ભાગ હોય. ॥ ૭૬ ॥

વિવેચન:—એમજ પૂર્વોક્ત ઔદારિકની ગ્રહણયોગ્ય તથા અગ્રહણયોગ્ય વર્ગણાની જેમ વૈક્રિય વર્ગણા ૨, આહારક વર્ગણા ૩, તૈજસ વર્ગણા ૪, ભાષા વર્ગણા ૫, આનપ્રાણ તે ધ્યાસોન્ધ્યાસ વર્ગણા ૬, મનોવર્ગણા ૭ અને કાર્મણવર્ગણા ૮ જાણવી. એનો ભાવાર્થ આ પ્રમાણે—જે ઔદારિક વર્ગણા પૂર્વે કહી તેથી એકાદિ પરમાણુએ અધિક તે બહુ અણુએ નિષ્પન્ન અને સૂક્ષ્મ પરિણામ માટે ઔદારિકને ગ્રહવા યોગ્ય નહીં, તેમજ વૈક્રિયને પણ સ્વલ્પ અણુએ નિષ્પન્ન અને સ્થૂલ પરિણામ માટે અગ્રહણયોગ્ય હોય. ત્યાર પછી એક અણુની વૃદ્ધિએ જઘન્ય વૈક્રિય ગ્રહણયોગ્ય વર્ગણા થાય, એમ બે ત્રણ યાવત અનંત પરમાણુની વૃદ્ધિએ ઉત્કૃષ્ટ વૈક્રિય ગ્રહણયોગ્ય વર્ગણા થાય, ત્યાર પછી એક પરમાણુની વૃદ્ધિએ જઘન્ય અગ્રહણયોગ્ય વર્ગણા થાય એમ બે ત્રણ યાવત અનંત પરમાણુની વૃદ્ધિએ ઉત્કૃષ્ટી અગ્રહણ વર્ગણા થાય. તે વૈક્રિયને બહુ અણુ અને સૂક્ષ્મ પરિણામ માટે અગ્રહણ યોગ્ય હોય અને આહારકને સ્તોક અણુ અને સ્થૂલ પરિણામ માટે અગ્રહણ યોગ્ય હોય, તે પછી એક પરમાણુની વૃદ્ધિએ જઘન્ય આહારક ગ્રહણયોગ્ય વર્ગણા થાય, એમ અનુક્રમે આઠેને ગ્રહણ યોગ્ય વર્ગણા અને વચ્ચે અગ્રહણ યોગ્ય વર્ગણા કહેવી. એ પ્રમાણે વર્ગણા કહી, કર્મપ્રકૃત્યાદિકં બ્રંધને વિષે તો તે ઉપર પણ ધ્રુવ અચિત્તાદિક વર્ગણા કહી છે પણ તેનું અહીં પ્રયોજન નથી તે માટે ન કહી. એ વર્ગણા યથોક્તરે [અનુક્રમે] એકેક થકી સૂક્ષ્મ છે. એ આઠેની અવગાહના ક્ષેત્રવ્યાપ્ત અંગુલને અસંખ્યાતમે ભાગે અને તે એકેકથી બીણી-એકેકથી નહાની હોય; પુદ્ગલ દ્રવ્યને વિષે જેમ ઘણાનો સમુદાય મળે તેમ સૂક્ષ્મ પરિણામ થાય તે માટે, ઔદારિક ગ્રહણયોગ્ય વર્ગણા અંગુલને અસંખ્યાતમે ભાગે હોય; તે થકી

તેની અગ્રહણયોગ્ય વર્ગજ્ઞાની અવગાહના ન્હાની, એમ અનુક્રમે સર્વ વર્ગજ્ઞાની અવગાહના એકેક થકી ન્હાની કહેવી. ॥૭૬॥

ઈક્ષિક્કહિઆ સિદ્ધા-ળંતંસા અંતરેસુ અગ્ગહણા ।

સઠ્ઠથ જહન્નુચિઆ, નિઅળંતંસાહિઆ જિહ્વા ॥૭૭॥

ઈક્ષિક્કહિઆ=એકેક પરમાણુ

વડે અધિક

સિદ્ધાળંતંસા=સિદ્ધોના અનં-

તમે ભાગે

અંતરેસુ=અંતરાલે-ઓદારિકાદિ

વર્ગજ્ઞાના મધ્યે

અગ્ગહણા=અગ્રહણયોગ્ય વર્ગજ્ઞા

સઠ્ઠથ=સર્વ વર્ગજ્ઞાને વિષે

જહન્નુચિઆ=જઘન્ય ગ્રહણ વર્ગજ્ઞાથી.

નિયળંતંસાહિઆ=પોતાના અ-

નંતમે ભાગે અધિક

જિહ્વા=ઉત્કૃષ્ટ વર્ગજ્ઞા.

અર્થ:—એકેક પરમાણુવડે અધિક સિદ્ધોના અનંતમે ભાગે ઓદારિકાદિ વર્ગજ્ઞાના મધ્યે અગ્રહણયોગ્ય વર્ગજ્ઞા હોય સર્વ વર્ગજ્ઞાને વિષે જઘન્ય ગ્રહણ યોગ્ય વર્ગજ્ઞાથી પોતાના અનંતમે ભાગે અધિક ઉત્કૃષ્ટ વર્ગજ્ઞા હોય. ॥૭૭॥

વિવેચન:—અને તે વર્ગજ્ઞા પરમાણુએ એકેક થકી આધકી હોય અને અંતરે એટલે ઓદારિકાદિ વર્ગજ્ઞાના વચ્ચે એકેક પરમાણુની વૃદ્ધિ છે જેને વિષે એવા સ્કંધો વાળી સિદ્ધને અનંતમે ભાગે અને અભવ્ય થકી અનંતગુણી એટલી અગ્રહણ વર્ગજ્ઞા હોય, સર્વત્ર-સઘળે જઘન્ય ગ્રહણયોગ્ય વર્ગજ્ઞા થકી પોતાને અનંતમે ભાગે અધિક ઉત્કૃષ્ટ વર્ગજ્ઞા હોય, ઓદારિકની જઘન્ય ગ્રહણ વર્ગજ્ઞાના પરમાણુનો અનંતમે ભાગ ઓદારિકની જઘન્ય ગ્રહણ વર્ગજ્ઞા માંહે ભેળવીએ ત્યારે ઓદારિકને ઉત્કૃષ્ટ ગ્રહણ યોગ્ય વર્ગજ્ઞા થાય, એમ સર્વ વર્ગજ્ઞા કહેવી. એટલાજ માટે જઘન્ય ઉત્કૃષ્ટને અંતરાલે અનંતી મધ્યમ વર્ગજ્ઞા સર્વ વર્ગજ્ઞાને વિષે હોય ॥૭૭॥

કેવાં કર્મદલિક ગ્રહણ થાય ?

અંતિમચડફાસદુગંધ, - પંચવન્નરસકમ્મલંધદલં ।

સવ્વજિઅણંતગુણરસ, મણુજુત્તમણંતયપ્પસં ॥૭૮॥

પ્પગપ્પસોગાદં, નિઅસવ્વપ્પસમો ગહેહ જિઓ ।

થોવો આડ તદંસો, નામે ગોષ સમો અહિઓ ॥૭૯॥

અંતિમચડફાસ=છેવટના
ચાર રૂપશી,

દુગંધ=બે ગંધ,
પંચ વળ્લરસ=પાંચ વર્ણ,
અને પાંચ રસવાળા.

કમ્મલંધદલં=કર્મરૂકંધને દ્ર-
વ્યને

સવ્વજિઅણંતગુણરસ=સર્વ
જીવો કરતાં અનંતગુણ
રસવાળા,

મણુજુસં=આજીવો વડે યુક્ત

અણંતયપ્પસં=અનંત પ્રદે-
શોવાળા.

પ્પગપ્પસોગાદં=એક પ્રદેશ

[ક્ષેત્ર] ને વિષે અવગાહી રહેલ
નિયસવ્વપ્પસમો=પોતાના સર્વ
પ્રદેશો વડે.

ગહેહ=ગ્રહણ કરે.

જિઓ=જીવ

થોવો=સર્વ થકી થોડો.

આડ=આયુષ્ય કર્મને.

તદંસો=તે [અનંત રૂકંધમય
કર્મ દ્રવ્ય] નો અંશ.

નામે=નામકર્મને વિષે.

ગોષ=ગોત્રકર્મને વિષે,

સમો=સરખો.

અહિઓ=વિશેષાધિક

અર્થ:—છેવટના ચાર રૂપશી, બે ગંધ, પાંચ વર્ણ અને પાંચ
રસવાળા કર્મરૂકંધને સર્વ જીવો કરતાં અનંતગુણ રસવાળા
આજીવોવડે યુક્ત, અનંત પ્રદેશોવાળા; એક પ્રદેશ [ક્ષેત્ર]ને
વિષે અવગાહી રહેલ કર્મરૂકંધને પોતાના સર્વ પ્રદેશોવડે જીવ
ગ્રહણ કરે છે, તે [ગ્રહણ કરેલા અનંત રૂકંધમય કર્મદ્રવ્ય] નો
સર્વથી થોડો ભાગ આયુષ્ય કર્મરૂપે પરિણમે, નામકર્મ અને
ગોત્રકર્મને વિષે સરખો અને આયુષ્ય કરતાં આધિક ભાગ
પરિણમે ॥ ૭૮-૭૯ ॥

વિવેચન—હવે જેવાં કર્મના દાસ્યાં જીવ લે છે તે કહે છે.—
આઠ [સ્પર્શ] મધ્યે છેલ્લા ચાર સ્પર્શ-શીત, ઉષ્ણ, સ્નિગ્ધ
અને રૂક્ષ એ ચાર સ્પર્શવંત હોય. એક પરમાણુ માંહે તો
સ્નિગ્ધ-ઉષ્ણ ૧, રૂક્ષ-શીત ૨, સ્નિગ્ધ-શીત ૩, રૂક્ષ-ઉષ્ણ ૪
એમ એ બે સ્પર્શજ હોય પણ ઘણા પરમાણુ માટે ૪ સ્પર્શ-
વંત હોય. તથા બે ગંધવંત, પાંચ વર્ણવંત અને પાંચ રસવંત
એવું કર્મસ્કંધનું દલિયું છે, વળી સર્વ જીવ થકી અનં-
તગુણ રસવંત પરમાણુએ યુક્ત-એકેકા પરમાણુને વિષે સર્વ
જીવ થકી અનંતગુણ રસના અવિભાગ પાલનછેદ છે જ્યાં એવા
પરમાણુએ યુક્ત અને અનંતગુણ પરમાણુએ યુક્ત, એક પ્રદેશ-
વગાઠ તે જે પ્રદેશે [આકાશપ્રદેશોને વિષે] જીવ અવગાહી રહ્યો
છે તે પ્રદેશે અવગાહી રહેલ પણ અનંતર પરંપર પ્રદેશવગાઠ
નહીં, એવા કર્મસ્કંધના દલપ્રત્યે જીવ પોતાને સર્વ પ્રદેશે કરીને
ગ્રહે. સ્વક્ષેત્રાવગાઠ કર્મદલ લેવાને એક પ્રદેશ પ્રવર્તે એટલે સર્વ
પ્રદેશે કરીને અનંતર પરંપરાએ તે દ્રવ્ય લેવાને પ્રવર્તે, જેમ
કોષ્ઠક વસ્તુ લેવાને કાજે અંગુલી પ્રવર્તે એટલે કરતલ મણિઅંધ
ભુજા ખભો એ સર્વ અનંતર પરંપરાએ બળ કરે, સર્વ જીવ-
પ્રદેશોનો સાંકળના આંકડાની પેઠે પરસ્પર સંબંધ છે માટે. એ
દૃષ્ટાંત જાણવું.

॥ કર્મપ્રદેશોની વહેંચણુ ॥

હવે એક અધ્યવસાયે ગ્રહ્યા જે કર્મ પુદ્ગલ તેનો આઠે
કર્મને કેટલો ભાગ આવે તે કહે છે— અષ્ટવિધ બંધકને કર્મ-
દલના આઠ ભાગ થાય, સપ્તવિધ બંધકને સાત ભાગ થાય અને
પદ્ધવિધ બંધકને છ ભાગ થાય. ત્યાં અષ્ટવિધ બંધક હોવાથી
આયુઃકર્મને ભાગ થોડો પરિણમે; અન્ય કર્મની અપેક્ષાએ
અદપાસ્થતિક માટે. તે થકી નામકર્મ અને ગાત્રકર્મને વિષે
ભાગ આંધકો પરિણમે, આંધકી સ્થિતિ માટે. બંનેને સ્વસ્થાને
[માંહોમાંહે] સરખો ભાગ હોય. સરખી સ્થિતિ છે માટે.
॥ ૭૮-૭૯ ॥

૧ રાગાદિ રનેહગુણના ચોર્ગ જીવ.

વિગ્ધાવરણે મોહે સઘ્વોવરિ વેઅળીઈ જેણપ્પે ॥
તસ્સ ફુડત્તં ન હવઈ, ઠિઈવિસેસેણ સેસાણં ॥ ૮૦ ॥

વિગ્ધાવરણે=અંતરાય, જ્ઞાનાવરણીય અને દર્શનાવરણીય કર્મને વિષે.

મોહે=મોહનીય કર્મને વિષે.
સઘ્વોવરિ=સર્વથી અધિક
વેયળીઈ=વેદનીય કર્મને વિષે.
જેણ=જે કારણ માટે.

અપ્પે=થોડાં દાલક છે.

તસ્સ=તે [વેદનીય કર્મ] નો

ફુડત્તં=સ્પષ્ટ રીતે અનુભવ

ન હવઈ=ન હોય, ન થાય.

ઠિઈવિસેસેણ=સ્થિતિ વિશેષ ક-

રીને, સ્થિતિની અપેક્ષાએ.

સેસાણં=ખાકીના કર્મનો.

અર્થ—અંતરાય, જ્ઞાનાવરણીય અને દર્શનાવરણીય કર્મને વિષે અધિક અને માંહોમાંહે સરખો; મોહનીય કર્મને વિષે તેથી અધિક અને વેદનીય કર્મને વિષે સર્વથી અધિક ભાગ પરિણમે. જે કારણ માટે થોડાં દાલક છે તે [વેદનીય] નો સ્પષ્ટ રીતે અનુભવ ન થાય અને ખાકીના કર્મનો સ્થિતિવિશેષ કરીને હીનાધિક ભાગ હોય. ॥ ૮૦ ॥

વિવેચન:—તે થકી અંતરાય, જ્ઞાનાવરણીય અને દર્શનાવરણીય એ ત્રણનો ભાગ અધિક અને સ્વસ્થાને એ ત્રણનો તુલ્ય. તે થકી મોહનીયનો ભાગ અધિક; અધિકી સ્થિતિ માટે, સર્વ ઉપર-સર્વથી અધિક વેદનીયનો ભાગ હોય. જે કારણ માટે તે વેદનીયનો ભાગ અલ્પ હોય તો તે વેદનીયના મુખ-દુઃખાદિકનો અનુભવ સ્પષ્ટ ન હોય. સ્વભાવે જ વેદનીયનાં પુદ્ગલ ઘણાં મળે ત્યારે સ્વકાર્ય કરવા સમર્થ થાય, વેદનીય યોગી સાત.

જેમ ચાર પ્રકારના આહારમાં અશન, પાન અને પાદિમના પુદ્ગલો ઘણાં છતાં પોતાના [તત્તિલક્ષણ] કાર્યને કરી શકે છે અને સ્વાદિમના પરમાણુ થોડાં છતાં સ્વકાર્યને કરી શકે છે તેમ અહીં અશનાદિ તુલ્ય વેદનીય અને સ્વાદિમ તુલ્ય ખાકીનાં સાત કર્મ જાણવાં—પંચસમ્મહ.

વળી જેમ વિષ અલ્પ હોય તોપણ મારણાદિ કાર્ય કરી શકે અને દેહાં ઘણાં હોય ત્યારે મારણાદિ થાય, તેમ અહીં પણ ઘટાવવું—સ્વોપેત્રીકા-

કર્મને સ્થિતિ વિશેષ કરીને હીનાધિક ભાગ બાણે, એટલે જે કર્મની અધિકી સ્થિતિ તેને અધિકો ભાગ અને જેની ઓછી સ્થિતિ તેને ઓછા ભાગ આવે. **અર્થ ૧૧**

અહીં કોઇક પૂછે કે-એ સ્થિતિને અનુરોધે ભાગનું અવપ-
બહુલ કહ્યું છે, - તો આયુર્ભાગની અપેક્ષાએ નામ-જોત્રના
ભાગ સંખ્યાતયુક્તો પામે, તો ઇહાં વિશેષાધિક કેમ કહ્યો? તત્ત્રો-
ત્તર-સ્થિતિને અનુસારે તો આયુઃ સંખ્યાતયુક્ત હોત ભાગ પામે
પણ શેષ કર્મના ઉદયની અપેક્ષાએ આયુનું પ્રધાનપણ છે તે
માટે નામ-જોત્ર થકી કોઇક જ હોત ભાગ પામે, તથા જ્ઞાનાવરણ-
દિક થકી મોહનીય સંખ્યાતયુક્તો ભાગ પામે ત્યાં વિશેષાધિકપણ
કેમ કહ્યું? તત્ત્રોત્તર-એકજ દર્શનમોહનીયની ૭૦ કોડકોડિની
સ્થિતિ છે, અને ચારિત્રમોહનીયની તો ૪૦ કોડકોડિની સ્થિતિ
છે તે માટે વિશેષાધિકપણ કહ્યું. એ પણ યુક્તિમાત્રજ છે,
પરમાર્થથી તો શ્રી જિનવચનનેજ પ્રમાણુકરણું. તેજો એક સમયે
એકાધ્યયસાયે ગૃહીત પુદ્ગલ આઠે કર્મપણે પરિણમે છે, અહીં
જીવની શક્તિ અચિત્ત્ય છે અને પુદ્ગલનો પરિણામ વિચિત્ર છે
માટે એ આશ્ચર્ય નહીં. **|| ૮૦ ||**

ઉત્તરપ્રકૃતિનો કર્મદલિકભાગ.

નિઅજાઇલદ્વદલિયા-જંતંસો હોઇ સત્વઘાઈણં |

વજ્ઞંતીજ વિમજ્જઈ, સેસં સેસાણ પહસમયં-|| ૮૧ ||

નિઅજાઇલદ્વદલિય=પ્રાતાની

ભૂળ પ્રકૃતિએ જાતિરકે પ્રસે

કરેલ દલિકનો ભાગ

અજંતંસો=અનંતમો ભાગ.

સત્વઘાઈણં=સર્વધર્મિ પ્રકૃતિનો

વજ્ઞંતીજ=અધાતી.

વિમજ્જઈ=પહેંચાય છે.

સેસં=આડી સહેલા પ્રદેશમાં

સેસાણ=સર્વધર્મિ શિવાય આ

કોની પ્રકૃતિમાં ને

પહસમયં=સમય સમય, દરક

ક્ષણે.

અર્થ:-પોતાની મૂળ પ્રકૃતિરૂપ જાતિવડે પ્રાપ્ત કરેલ દલિ-
કનો અનંતમો ભાગ સર્વઘાતિ પ્રકૃતિને ભાગે આવે અને બાકી
રહેલા પ્રદેશાંશ બાકીની અંધાતી પ્રકૃતિઓને સમયે સમયે
વહેંચાય છે. ॥ ૮૧ ॥

વિવેચન:-હવે ઉત્તર પ્રકૃતિના ભાગ કહે છે.-પોતપોતાની
મૂળ પ્રકૃતિરૂપ જાતિવડે જે પ્રાપ્ત થયેલ દલિક તેનો જે અનં-
તમો ભાગ સર્વઘાતિ રસયુક્ત તેજ સર્વઘાતી પ્રકૃતિને ભાગે આવે.
જ્ઞાનાવરણીયનો અનંતમો ભાગ કેવળજ્ઞાનાવરણીયને ભાગે આવે,
દર્શનાવરણીયનો અનંતમો ભાગ કેવલદર્શનાવરણીય અને નિદ્રા-
પંચકને ભાગે આવે, મોહનીયનો અનંતમો ભાગ મિથ્યાત્વ
અને આર કથાયને ભાગે આવે, સર્વ પુણ્યલ માંહે અનંતમો
ભાગજ સર્વઘાતિ રસવંત હોય અને શેષ અનુક્રમે હીન હીનતર
રસવંત હોય. તે અનંતમા ભાગ થકી શેષ પ્રદેશાંશ-દલિઉં
રહ્યું તે શેષ દેશઘાતિ અઘાતી પ્રકૃતિ રહી તે જેટલી તે સમયે
અંધાતી હોય તેને વહેંચી આપીએ. પ્રતિ સમયે [સમયે સમયે]
એમ અંધાય અને ભાગે વહેંચાય, જે સમયે અંધાય તે સમયે જ
તે દલિયાના ભાગ વહેંચાય. તથા જે જે પ્રકૃતિનો જે જે ગુણ-
ઠાણે અંધોચ્છેદ થાય ત્યારે તેના ભાગનું દ્રવ્ય તેની સજ્જતીય પ્રકૃ-
તિને આવે અને જ્યારે તેની સર્વ સજ્જતીય પ્રકૃતિનો અંધ ઉચ્છેદ
થાય ત્યારે તેને ભાગે લાઘુ દ્રવ્ય તે તેની મૂળ પ્રકૃતિ માંહેલી
વિજ્જતીય પ્રકૃતિ હોય તેને ભાગે આવે. સર્વ ઉત્તર પ્રકૃતિનો
અંધ ઉચ્છેદ થાય ત્યારે તેની મૂળ પ્રકૃતિનો પણ અંધ ઉચ્છેદ થાય,
તેથી તે કર્મવર્ગણાનું દલિઉં પ્રથમ સાત ભાગે અથવા છ ભાગે
જ વહેંચાય, એમ સૂક્ષ્મસંપરાય લગે જાણવું, ઉપશાંતમોહા-
દિકે તો સમગ્ર કર્મનું દલિઉં સાતાવેદનીયપણેજ અંધાય. છતાં
કર્મપ્રકૃતિ અધોક્ત સર્વ ઉત્તર પ્રકૃતિને વિષે કર્મસ્કંધ દલિકનું
અદ્યખલુત્વ આ સાથે આપેલ યંત્રની સ્થાપનાથી જાણવું.

उत्तरप्रकृतिषु उत्कृष्टपदे कर्मदलिक-

भागाल्पबहुत्वयंत्रम् ॥

જ્ઞાનાવરણે-કેલજ્ઞાનાવરણસ્ય
ઉત્કૃષ્ટપદે સર્વસ્તોકઃ કર્મદલિ-
કભાગઃ ૧

તતોમનઃપર્યવજ્ઞાનાવરણસ્થાનંતશુ ૦
તતોઽવધિજ્ઞાનાવરણસ્યવિશેષાધિકઃ
તતો શ્રુતજ્ઞાનાવરણસ્યવિશેષાધિકઃ
તતોમતિજ્ઞાનાવરણસ્યવિશેષાધિકઃ

દર્શનાવરણે-પ્રચલાયાઃ સર્વસ્તોકઃ
તતો નિદ્રાયા વિશેષાધિકઃ ૨
તતઃપ્રચલાપ્રચલાયા વિશેષાધિકઃ
તતો નિદ્રાનિદ્રાયા વિશેષાધિકઃ ૪
તતઃ સ્થાનદ્વર્યા વિશેષાધિકઃ ૫
તતઃ કેવલદર્શનાવરણસ્યવિશેષા ૬
તતોઽવધિદર્શનાવરણસ્યવિશેષા ૭
તતોઽવધિદર્શનાવરણસ્ય વિશેષા ૮
તતઃશ્ચુદર્શનાવરણસ્યવિશેષાધિકઃ

વેદનીયે-સાતસ્ય ભાગઃ સ્તોકઃ ૧
તતોઽસાતસ્ય વિશેષાધિકઃ ૨

મોહનીયે-અપ્રત્યાસ્થાનમાનસ્ય
સ્તોકઃ ૧

તતોઽપ્રત્યાસ્થાનક્રોધસ્યવિશેષા ૨
તતોઽપ્રત્યાસ્થાનમાયાયાવિશેષા ૩
તતોઽપ્રત્યાસ્થાનલોભસ્ય વિશેષા ૪
તત એવંપ્રત્યાસ્થાનાવરણચતુ વિ ૮
તત એવં અનંતાનુબંધિનામપિ, વિ ૧૨
તતો મિથ્યાત્વસ્ય વિશેષાધિકઃ ૧૩
તતો જુગુપ્સાયા અનન્તગુણઃ ૧૪
તતો ભયસ્ય વિશેષાધિકઃ ૧૫
તતો હાસ્યશોકયોર્વિશે ૦ સ્વ-

સ્થાને તુલ્યૌ ૧૭
તતો રત્યરત્યોર્વિશે ૦ સ્વસ્થાને

તુલ્યૌ ૧૯
તતઃ સ્ત્રીનપુંસકયોર્વિશેષા ૦ ૨૧
તતઃ સંજ્વલનક્રોધસ્ય વિશેષા ૨૨
તતઃ સંજ્વલનમાનસ્યવિશેષાધિક ૨૩
તતઃ પુંવેદસ્ય વિશેષાધિકઃ ૨૪
તતઃ સંજ્વલનમાયાયા વિશેષા ૦ ૨૫
તતઃ સંજ્વલનલોભસ્યાસંખ્યે ૦ ૨૬

આયુષાં ચતુર્ણામપિસ્વસ્થાનેસમઃ ૪

નામકર્મણિ-ગતિષુ દેવનરકગત્યોઃ
સ્તોકઃ સ્વસ્થાને સમઃ ૨

ततो मनुष्यगतेर्विशेषा० ३

ततस्तिर्यग्गतेर्विशे० ४

जातिषु-द्वीद्वियादिजातिचतुष्के

स्तोकः स्वस्थाने समः ४

तत एकेन्द्रियजातर्विशेषा० ५

शरीरेषु-आहारकस्य स्तोकः १

ततो वैक्रियस्य विशेषा० २

तत औदारिकशरीरस्य वि० ३

ततस्तैजसशरीरस्य विशेष० ४

ततःकर्मणशरीरस्य विशेषे ५

एवं संघातनपंचकस्यापि ज्ञेयं ५

उपांगेषु-आहारकोपाङ्गेस्तोकः १

ततो वैक्रियोपांगस्य विशेषा० २

तत औदारिकोपांगस्य विशेषा० ३

बंधनेषु-आहारकआहारकबंधन-

स्य स्तोकः १

तत आहारकतैजसबंधनस्यविशे० २

तत आहारककर्मणबंधनस्य

विशेषा० ३

तत आहारकतैजसकर्मणबंधन-

स्य विशेषाधिकः ४

ततो वैक्रियवैक्रियबंधनस्य वि० ५

ततो वैक्रियतैजसबंधनस्य वि० ६

ततो वैक्रियकर्मणबंध० वि० ७

ततो वैक्रियतैजसकर्मणबंधनस्य

विशेषा० ८

तत औदारिकऔदारिकबंधन-

स्य विशेषा० ९

तत औदारिकतैजसबंधनस्य

विशेषाधिकः १०

तत औदारिककर्मणबंधनस्य

विशेषा० ११

तत औदारिकतैजसकर्मणबंधन-

नस्य विशेषा० १२

ततस्तैजसतैजसबंधनस्य वि० १३

ततस्तैजसकर्मणबंध० वि० १४

ततः कर्मणकर्मणबंधनस्य

विशेषा० १५

संस्थानेषु-मध्यसंस्थानचतुष्कस्य

स्तोकः । स्वस्थाने तुल्यः ४

ततः समचतुरस्रस्य विशेष० ५

ततो हुंडस्य विशेषाधिकः ६

संघननेषु-आद्यपंचकस्य तुल्यः

स्तोकः ५

ततः सेवार्थस्य विशेषाधिकः ७

वर्णेषु-कृष्णस्य सर्वस्तोकः १

ततो नीलस्य विशेषाधि० २

ततो लोहितस्य विशेषा० ३

ततो हारिद्रस्य विशेषाधिकः ४

ततः शुक्लस्य विशेषाधिकः ५

गंधयोर्मध्ये-सुरभेः स्तोकः १

ततो दुरभिगंधस्य विशेषाधिकः

रसेषु तित्तस्य भागः सर्वस्तोकः १
ततः कण्डुकस्य विशेषाधिकः २
ततः कषायस्य विशेषाधिकः ३
ततः आम्लस्य विशेषाधिकः ४
ततो मधुरस्य भागो विशेषा ५
स्पर्शेषु-कर्कशरूपस्पर्शयोः स्तोकः
ततो मृदुलघुस्पर्शयोः विशेषा ४
ततो रुक्षशीतयोर्विशे ६
ततो स्निग्धोष्णयोर्विशेषा १

स्वस्थाने सप्तः ८

आनुपूर्वीषु देवनारकानुपूर्व्योः
स्तो २ । ततो मनुष्यानुपूर्व्याः
विशे ३ ततस्तिर्यगानुपूर्वि ४
खगतिद्वये प्रशस्तगतैः स्तोकः १
ततोऽप्रशस्तखगतेर्विशेषाधिकः २
त्रसविंशती-त्रसनाम्नः स्तोकः १
ततः स्यावरस्य भागो विशेषाधि-

कः २ । बादरस्य भागस्तोकः १
सूक्ष्मस्य विशेषाधिकः २
एवं पर्याप्तादिष्वपि द्वयोर्द्वयोर्वाह्यं
आतमोद्घोतयोः समं २
निर्माणो १ च्छवास २ पराघात ३
उपघात ४ अगुरुलघु ५ जिन-
नाम्नो ५ अल्पबहुत्वं नास्ति,
परस्परं सजातीयप्रकृत्यपेक्षा-
भावात्

गोत्रयानीचैर्गोत्रस्य भागः स्तोकः १
तत उच्चैर्गोत्रस्य भागो विशे २
अंतरायेषु दानांतरायस्य स्तोकः १
ततोलाभान्तरायस्य भागो विशे ०
ततो भोगान्तरायस्य विशे ० ३
तत उपभोगान्तरायस्य विशे ० ४
ततो वीर्यांतरायस्य भागो विशे ० ५

जघन्यपदे कर्मदलिकभागाऽल्पबहुत्वयंत्रम्

ज्ञानावरणे-केवलज्ञानावरणस्य
जघन्यपदे कर्मदलिकभागः स-
र्वस्तोकः १
ततो मनःपर्यवज्ञानावरणस्याऽनं-
शुणः २ ततोऽवधिज्ञानावरणस्य

भागो विशे ० ३
तत श्रुतज्ञानावरणस्य विशेषाधि-
कः ४ । ततो मतिज्ञानावरणस्य
विशेषा ० ५

दर्शनावरणे निद्रायाः सर्वस्तोकः १। ततः प्रचलाया भागो विशेष-
 षाधिकः २। ततो निद्रानिद्राया
 विशेषा० ३। ततः प्रचलाप्रचला-
 या विशेषा० ४॥ ततः स्त्यानद्धया
 विशेषाधिकः ५। ततः केवलद-
 र्शनावरणस्य विशेषा० ६
 ततोऽवधिदर्शनावरणस्याऽनंत-
 गुणः ७
 ततोऽचक्षुर्दर्शनावर० विशेषा० ८
 ततश्चक्षुर्दर्शनावरणस्य विशेषा० ९
 वेदनीये-असातस्य भागः स्तोकः
 ततः सातस्य भागो विशेषाधिकः
 मोहनीये-अप्रत्याख्यानमानस्य
 स्तोकः १। ततोऽप्रत्याख्यानक्रो-
 धस्य विशेषा० २। ततोऽप्रत्या-
 ख्यानमायाया विशेषा० ३। ततो
 ऽप्रत्याख्यानलोभस्य विशेषा० ४।
 एवं क्रमेण प्रत्याख्यानानवरणा-
 नंतानुबंधितचतुष्कयोरपि विशे-
 षाधिकत्वं १२। ततो मिथ्यात्व
 स्य जघन्यभागो विशेषा० १३।
 ततो जुगुप्साया भागोऽनंतगुणः
 १४। ततो भयस्य विशेषाधिकः
 १५। ततो हास्यशोकयोर्विशे० स्व

स्थानेसमः १७। ततो रत्यरत्योर्विशे०
 १९। त्रिष्यन्यतरस्य वेदस्य भागो
 विशेषा० २२। क्रोधाधिकतुर्णा
 संखलनानां यथोत्तरं विशेषा० २६
 आयुषि तिर्यग्नरायुषोः स्तो० २
 ततो देवनरकायुषोरसंख्येयगुणः ४
 नामकर्म्मणि गतिषु-तिर्यग्गतेः
 स्तो० १। ततो मनुष्यगतेर्विशेषा-
 धिकः २। ततो देवगतेरसंख्येयगु-
 णः ३। ततो नरकगतेरसंख्येयगुणः ४
 जातिषु-द्वीन्द्रियादिजातिचतुष्के
 स्तोकः ४। तत एकेंद्रियजातेर्वि-
 शेषाधिकः ५
 शरीरेषु-औदारिकशरीरस्य स्तोकः
 ततस्त्वैजसशरीरस्य विशेषा० २
 ततः कर्मणशरीरस्य विशेषा० ३
 ततो वैक्रियशरीरस्याऽसंख्येयगु०
 ततः आहारकशरीरस्यासंख्येयगु० ५
 एवं ५ संघातनेष्वपि वाच्यं ६
 अंगोपांगेषु-औदारिकोपांगस्य
 स्तो० १। ततो वैक्रियोपांगस्या-
 ऽसंख्येयगुणः २। ततो आहार-
 कोपांगस्यासंख्येयगुणः ३
 आनुपूर्वीषु-नररुदेवानुपूर्व्योः
 स्तो० २

તતો મનુષ્યાનુપૂર્વ્યા વિશેષા ૦ ૩
તતસ્તિર્યગાનુપૂર્વ્યા વિશેષા ૦ ૪
ત્રસવિંશતો-ત્રસનામ્નઃ સ્તોકઃ ૧
તતઃસ્થાવરનામ્નોર્વિશેષાધિકઃ ૨
एवं बादरसूक्ष्मयोः २ पर्याप्ता-
पर्याप्तयोः २ प्रत्येकसाधारणयोश्च २
શેષાણાં નામપ્રકૃતીનાં જઘન્ય-
ભાગાઽલ્પબહુત્વં નાસ્તિ.

ગોત્રયોર્નોર્વૈર્ગોત્રસ્ય ભાગઃસ્તોકઃ
તતૃચૈર્ગોત્રમ્ય વિશેષાધિકઃ ૨

અંતરાયેષુ-દાનાન્તરાયસ્યસ્તોકઃ ૧
તતોભાગાન્તરાયસ્યવિશેષાધિકઃ ૨
તતોભોગાન્તરાયસ્યવિશેષાધિકઃ ૩
તત ઉપભોગાંતરાયસ્ય વિશેષા ૦ ૪
તતો વીર્યાંતરાયસ્યવિશેષાધિકઃ ૫

ઉત્કૃષ્ટજઘન્યપદયોરુત્તરપ્રકૃતિષુ
ઇદંકર્મદલિકભાગાઽલ્પબહુત્વયં-
ત્રકં કર્મપ્રકૃતિગ્રંથાનુસારેણ લિ-
ખિતમસ્તિ.

૧૧. ગુણશ્રેણિ.

સમ્મદરસવ્વવિરઈ, અળવીસંજોઅદંસખવગે અ ।

મોહસમસંતસખવગે, સ્ત્રીણસજોગિઅરગુણસેઢી ॥૮૨॥

સમ્મદરસવ્વવિરઈ=સમ્યક્ત્વ,
દેશવિરતિ અને સર્વાવિર-
તિને વિષે.

અળવીસંજોઅ=અનંતાનુબંધિ-
ની વિસંયોજનાને વિષે
દંસખવગે=દર્શનભોહનીયના
ક્ષપક સંબંધી.

મોહસમ=ભોહનીયના ઉપશમક

સંબંધી.

સંત=ઉપશાંતભોહ ગુણસ્થાન-
વાળા સંબંધી.

સખવગે=ક્ષપક સંબંધી.

સ્ત્રીણ=ક્ષીણભોહીની

સજોગિઅર=સયોગિ કેવળી અને
અયોગિ કેવળીની.

ગુણસેઢી=ગુણશ્રેણિ.

અર્થ:—સમ્યક્ત્વ દેશવિરતિ તથા સર્વવિરતિને વિષે, અનંતાનુભવી વિસંચોજનાએ વિષે, દર્શનમોહનીયના અપારક સંખ્યાધિ, ચારિત્રમોહનીયના ઉપશમને વિષે, ઉપશાન્તમોહ ગુણધર્માવાળા સંખ્યાધિ, ક્ષપકને વિષે, ક્ષીણમોહી અને સયોગિ તથા અયોગિ કેવળીની અમ અચાર ગુણશ્રેણિ [ગુણકાર પ્રદેશની રચના] હોય છે. ॥ ૮૨ ॥

વિચિત્રન:—હવે અપૂર્વાક્ત લાગે લાઘ્યા જે દશ્યાં તે ગુણશ્રેણીની રચનાએજ એપવે તે માટે હવે મહા ગુણધર્મોનું સ્વરૂપ કહે છે.—સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિએ પહેલી ગુણશ્રેણિ ૧. દર તે ઇષત-સગારેક વિરતિ તે દેશવિરતિ કહીએ, તે દેશવિરતિને લાભે બીજી ગુણશ્રેણિ ૨, સર્વવિરતિને લાભે ત્રીજી ગુણશ્રેણિ ૩, અનંતાનુભવી કપાયની વિસંચોજનાએ ચોથી ગુણશ્રેણિ ૪, દર્શનમોહનીયના અપાવનારને તે સંખ્યાધિ પાંચમી ગુણશ્રેણિ ૫, [ચારિત્ર] મોહનીયના ઉપશમાવનારને તે સંખ્યાધિ ઉપશમશ્રેણિમાં ૬-૧૦ ગુણશ્રેણિ ૬, ઉપશાન્તમોહ ગુણશ્રેણિ ૭, [ચારિત્ર] મોહનીય અપાવનારને તે સંખ્યાધિ ક્ષપકશ્રેણિએ ૮-૧૦ ગુણશ્રેણિ આઠમી ગુણશ્રેણિ ૮, ક્ષીણમોહ ગુણશ્રેણિ નવમી ગુણશ્રેણિ ૯, સયોગિ કેવળીને દશમી ગુણશ્રેણિ ૧૦, અને અયોગિ કેવળીને અચારમી ગુણશ્રેણિ ૧૧, જ્યાં ગુણની વૃદ્ધિએ કરીને અસંખ્યાતગુણી નિર્જરા એકેકી થાય તે માટે તે ગુણધર્મો કહીએ. સમ્યક્ત્વ લાભકાળે મંદ વિશુદ્ધિપણા માટે જીવ મોઘ અંતર્મુહૂર્તની અને અલ્પ પ્રદેશની ગુણશ્રેણિ રચે ૧, ત્યારપછી દેશવિરતિને લાભે અસંખ્યાત ગુણહીન અંતર્મુહૂર્તની અને અસંખ્યાતગુણ પ્રદેશવૃદ્ધિની બીજી ગુણશ્રેણિ રચે ૨, એમ સર્વને વિષે [અનુક્રમે] અંતર્મુહૂર્તનું હીનપણ અને પ્રદેશનું બહુપણ એકેકીથી જાણવું. ॥ ૮૨ ॥

૧. આ અંતર્મુહૂર્ત આઠમે ગુણશ્રેણિ પછી હોઈ શકે.

ગુણશ્રેણિનું સ્વરૂપ.

ગુણસેઢી દલરચનાણુસમયમુદયાદસંસ્થગુણનાપ ।

‘પંચગુણા’ પુણ’કમસો’ અસંસ્થગુણાનિજ્જરા’ જીવા’ ॥૮૩॥

ગુણસેઢીનગુણાદિકે પ્રદેશની

રચના

દલરચના=ઉપરની સ્થિતિ થકી

ઉતારેલ પ્રદેશાત્રની રચના.

અણુસમય=પ્રત્યેક સમયે.

ઉદયાદ=ઉદય ક્ષણ થકી.

(અ) સંસ્થગુણનાપ=અસંજ્યાત.

ગુણનાએ

પચગુણા=એ પૂર્વાક્ત ગુણવાળા.

પુણ=વળી.

કમસો=અનુક્રમે.

અસંસ્થગુણાનિજ્જરા=અસંજ્યાત

ગુણ નિર્જરાવાળા [હોય].

જીવા=જીવો.

અર્થ:—ઉપરની સ્થિતિ થકી ઉતારેલ પ્રદેશાત્રની પ્રત્યેક સમયે ઉદય ક્ષણ-કરતાં અસંજ્યાત ગુણનાએ રચના તે ગુણશ્રેણિ અણુવી વળી એ પૂર્વાક્ત ગુણવાળા જીવો અનુક્રમે અસંજ્યાત-ગુણ નિર્જરાવાળા હોય. ॥ ૮૩ ॥

વિવેચન:—દલ-ને ઉપરલી સ્થિતિ થકી ઉતાર્યા પ્રદેશ તેની શ્રેણી-રચના તે ગુણશ્રેણિ કહીએ, તે સમયે સમયે ઉદય થકી આંતરેને અસંજ્યાત ગુણનાએ હોય. તે આ પ્રમાણે-ઉપરલી સ્થિતિ થકી જે ઉતાર્યું દલિઉ તેની ઉદય સમયે સ્તોત્ર રચના કરે, ળીજે સમયે અસંજ્યાત ગુણ કરે, ત્રીજે સમયે તેથી અસંજ્યાત ગુણ કરે, એમ સમયે સમયે વૃદ્ધિ ત્યાં લગે કરે, કે જ્યાં લગે ગુણશ્રેણિના અંત્ય સમય હોય, આગળ પણ સર્વ ગુણશ્રેણિએ એમજ સ્થિતિ ઘટાડતે તેનાં દલિયાં અસંજ્યાતગુણો વધારે. એ ગુણશ્રેણિવંત જીવ વળી અનુક્રમે અસંજ્યાતગુણ નિર્જરાવંત હોય, તે આ પ્રમાણે-સમ્યક્ત્વ ગુણવંત જીવને થોડી નિર્જરા હોય, તે થકી દેશવિરતિ જીવ અસંજ્યાતગુણી નિર્જરા કરે અને તે થકી સર્વવિરતિ જીવ અસંજ્યાતગુણી કર્મ પુદ્ગલની નિર્જરા કરે; એમ સમ્યક્ત્વાદિક ગુણશ્રેણિએ વર્તતા જીવ યથોત્તરે અસંજ્યાતગુણી નિર્જરાવંત હોય. ॥ ૮૩ ॥

ગુણસ્થાનઆસિનું અંતર.

પલિઆસંખંસમુદ્ધ, સાસણઈઅરગુણઅંતરં હસ્સં ।

ગુરુ મિચ્છિ વે છસટ્ઠી, ઇઅરગુણે પુગ્ગલદ્વંતો ॥૮૪॥

પલિયાસંખંસમુદ્ધ=પલ્લોપમનો
અસંખ્યાતમો ભાગ અને
અંતર્મુહૂર્ત,
સાસણઈઅરગુણ=સાસ્વાદન
અને બીજાં ગુણસ્થાનોનું
અંતરં=આંતરં.
હસ્સં=જઘન્ય.
ગુરુ=ઉત્કૃષ્ટ

મિચ્છિ=મિથ્યાત્વે.
વે છસટ્ઠિ=એ વખત છાસક
સાગરોપમ
ઈઅરગુણે=બીજાં ગુણસ્થાનોને
વિષે.
પુગ્ગલદ્વંતો=કાંઈક ઊંચું અર્થ-
પુદ્ગલપરાવર્ત.

અર્થ:—સાસ્વાદન અને બીજાં ગુણસ્થાનોનું જઘન્ય આંતર
પલ્લોપમનો અસંખ્યાતમો ભાગ અને અંતર્મુહૂર્ત [અનુક્રમે]
હોય. ઉત્કૃષ્ટ આંતર મિથ્યાત્વે એ વખત છાસક સાગરોપમ અને
બીજાં ગુણસ્થાનોને વિષે કાંઈક ઊંચું અર્થ પુદ્ગલપરાવર્ત
હોય. ॥ ૮૪ ॥

વિવેચન:—હવે ગુણઠાણાનો જઘન્ય ઉત્કૃષ્ટ અંતરકાલ કહે
છે.—સાસ્વાદન ગુણઠાણાને જઘન્યથી પલ્લોપમનો અસંખ્યાતમો
ભાગ આંતર હોય, તે આ પ્રમાણે—જે અનાદિ મિથ્યાત્વી હોય
અથવા સમ્યક્ત્વ અને મિશ્ર પુજ ઉવેદ્યે જે રદ ની સત્તાવાળો
મિથ્યાત્વી હોય તે આંતરકરણાદિકે ઔપશમિક સમ્યક્ત્વ પામી-
ને ત્યાંથી અનંતાનુબંધીને ઉદયે પડતો સાસ્વાદનપણું પામીને
મિથ્યાત્વે ગયો થકો ફરીને સાસ્વાદનપણું પામે, તો જઘન્ય
પણ પલ્લોપમના અસંખ્યાતમા ભાગ ઉપરાંતે જ પામે પણ
તેથી અગાઉ ન પામે, તે આ પ્રમાણે—સાસ્વાદન થકી મિથ્યાત્વે
ગયેલાને પહેલા સમય થકી જ સમ્યક્ત્વપુજ મિશ્રપુજ સત્તાએ
અવશ્ય હોયજ અને તે સત્તાએ છતે ઔપશમિક સમ્યક્ત્વ ન
પામે અને તેને ઔપશમિક સમ્યક્ત્વ વિના સાસ્વાદનપણું સર્વ-

થા ન હોય જ, તે માટે મિથ્યાત્વે ગયો થકો પ્રતિસમયે સમ્યક્ત્વ મિશ્રના પુંજ ઉવેલે અને તેનાં દલિયાં મિથ્યાત્વ માંહે નાંખે; એમ સમયે સમયે ઉવેલતો થકો પલ્લોપમને અસંખ્યાતમે ભાગે સર્વ દલિયાં ઉવેલી રહે [સમ્યક્ત્વ મિશ્રની સત્તા રહિત થાય], તે વાર પછી બીજવાર ઔપશમિક સમ્યક્ત્વ પામીને સાસ્વાદને આવે ત્યારે જઘન્ય થકી એટલો કાળ થાય. તથા અનેરા ૧૦ ગુણઠાણાને અંતરકાળ જઘન્યથી અંતર્મુહૂર્તનો હોય, તે આ પ્રમાણે-કોઘક ઉપશમએણિએ ચઢીને ત્યાંથી પડતો સર્વ ગુણઠાણાં ફરસતો મિથ્યાત્વે આવીને અંતર્મુહૂર્તજ ફરી એણિ માંડીને પાછો ચઢતો સાસ્વાદન મિશ્ર વળીને શેષ સર્વ ગુણઠાણાં સ્પર્શી ત્યારે અંતર્મુહૂર્તનું જઘન્ય અંતર થાય ઉપશમએણિ થકી પડીને ચઢતાને સાસ્વાદન અને મિશ્ર હોય નહીં તે માટે ના કહી અને ઉપરનાં ૩ ગુણઠાણાને તો પડવાનો અભાવ છે માટે અંતર છે નહીં, અને મિશ્રને તો સહજે જ મિથ્યાત્વ થકી સમ્યક્ત્વ પામતાં તથા સમ્યક્ત્વથી પડતાં મિશ્રપણું આવે ત્યારે જઘન્યથી અંતર્મુહૂર્તનું અંતર પડે, મિથ્યાત્વ ગુણઠાણાને ઉત્કૃષ્ટ અંતર બે છાસઠ એટલે એકસો અત્રીસ સાગરોપમનું હોય, તે આ પ્રમાણે-કોઘક જીવ સમ્યક્ત્વ પામ્યો થકો ઉત્કૃષ્ટપણે ૬૬ સાગરોપમક્ષાયોપશમિક સમ્યક્ત્વપણે રહીને એક અંતર્મુહૂર્ત લગે મિશ્રપણું અનુભવીને ફરી સમ્યક્ત્વ પામીને ૬૬ સાગરોપમ લગે સમ્યક્ત્વ કાળ પાળીને તે ઉપરાંત જો ન સીઝે તો તે નિશ્ચયે મિથ્યાત્વે જાય એટલે ૧૩૨ સાગરોપમનું મિથ્યાત્વને ઉત્કૃષ્ટ અંતર પડે અને અનેરાં ૧૦ ગુણઠાણાંને ઉત્કૃષ્ટો અંતરકાળ કાંઘક ઊણો અર્ધપુદ્ગલપરાવર્ત હોય, તે આ પ્રમાણે-સાસ્વાદન આદિ દધને ઉપશાન્તમોહ લગે ૧૦ ગુણઠાણાવાળા જીવ ત્યાંથી પડયા થકો મિથ્યાત્વ પામીને કંઈક ન્યૂન અર્ધપુદ્ગલપરાવર્ત સંસાર માંહે ભમીને પછી તે ગુણઠાણાં અવશ્ય સ્પર્શીને મોક્ષે જાય જ, તે ઉપરાંત સંસારમાં ન રહે ઇત્યર્થઃ ॥ ૮૮ ॥

પદ્યોપમનુસ્વરૂપ.

ઉદ્ધારઅદ્ધલિત્ત, પલિઅ તિહા સમયવાસસયસમણ ।
કેસવહારો દીવો-દહિઆડતસાઈપરિમાણં ॥૮૫॥

ઉદ્ધાર અદ્ધ લિત્ત=ઉદ્ધાર,
અદ્ધા અને ક્ષેત્ર
પલિય=પદ્યોપમ.
તિહા=ત્રણ પ્રકારે.
સમય વાસસય સમણ=સમયે,
સો વર્ષે અને સમયે.

કેસવહારો=વાલાઅનું ઉદ્ધરણ
કરીએ.
દીવોદહિ=દ્વીપ સમુદ્ર,
આડતસાઈ=આયુષ્ય અને
ત્રસાદિ જીવોનું.
પરિમાણં=પરિમાણ ગણતરી

અર્થ:-ઉદ્ધાર, અદ્ધા અને ક્ષેત્ર એ ત્રણ પ્રકારે પદ્યોપમ જાણવું. તેમાં [અનુક્રમે] સમયે, સો વર્ષે અને સમયે વાલાઅનું ઉદ્ધરણ કરીએ, તે વડે [અનુક્રમે] દ્વીપસમુદ્ર, આયુષ્ય અને ત્રસાદિ જીવોની ગણતરી થાય છે. ॥ ૮૫ ॥

વિવેચન:-હવે પદ્યોપમનું સ્વરૂપ કહે છે-ઉદ્ધાર તે વાલાઅનો અપહાર, તે વાલામાંહેથી સમયે સમયે એકેક વાલાઅ અપહરતાં પાલો ખાલી થાય તે ઉદ્ધાર પદ્યોપમ ૧. અદ્ધા તે કાળ, તે તો સો સો વર્ષે એકેકો વાલાઅ અપહરતાં પાલો ઠાલો થાય તે અદ્ધાપદ્યોપમ ૨. ક્ષેત્ર તે આકાશ, તે સમયે સમયે વાલાઅ સ્પૃષ્ટ અસ્પૃષ્ટ આકાશપ્રદેશ એકેકો અપહરતાં પાલો ઠાલો થાય તે ક્ષેત્ર પદ્યોપમ ૩. ઉદ્ધાર પદ્યોપમે કરીને દ્વીપ સમુદ્ર મપાય છે, ૨૫ કોડાકોડ પદ્યોપમના જોડલા સમય તેટલા દ્વીપ સમુદ્ર છે. ૧. અદ્ધા પદ્યોપમે કરીને દેવતા, નારકી, મનુષ્ય અને તિર્થંચનાં આઉખાં મપાય છે ૨. ક્ષેત્ર પદ્યોપમે કરીને દષ્ટિવાદે ત્રસાદિ પૃથ્વ્યાદિના જીવ માપ્યા છે ૩

એ ત્રણ પદ્યોપમના ખાદર અને સૂક્ષ્મ એવં છ ભેદ હોય. તેનું સ્વરૂપ કાંઈક વિસ્તાર થકી લખીએ છીએ. અનંત પરમા-

જુએ એક ત્રસરેજી થાય, આઠ, વસરેજીએ ૧ રથરેજી થાય, આઠ રથરેજીએ ૧ વાલાગ્ર થાય, તે આઠ વાલાગ્રે ૧ લિક્ષા થાય, આઠ લિક્ષાએ ૧ યુકા, આઠ યુકાએ ૧ યવ અને આઠ યવે ૧ જ્વસ્થ અંગુલ થાય એ ૨૪ ઉમેલાંગુલે ૧ હાથ, ૪ હાથે ૧ ધનુષ, એ હનર ધનુષે ૧ ગાઉ અને ૪ ગાઉએ એક ઉમેલાંગુલનું યોજન થાય. એવા ૧ યોજનનો લાંબો પોહોળો અને ઉંડો પાલો કલ્પીએ, તે પાલામાં દેવકુર ઉત્તરકુરના યુગલિયાના માથાના યાગના એક ખંડનો બીજો ખંડ ન થાય એવા સૂક્ષ્મ ખંડ કરીને ભરીએ. તે અગ્નિએ મળે નહીં, વાયરે ઉડે નહીં અને પાણી તેને ભેદે નહીં એવા ઠાંસી ઠાંસીને ભરીએ, તેમાંથી સમયે સમયે એકેક ખંડ કાઢીયે, કાઢતાં તે પાલો નિર્લેપ-ઠાલો થાય ત્યારે એક બાદર ઉદ્ધાર પલ્લોપમ સંખ્યાતા જ સમયનું થાય. તેવા દશ કોડકોડિ પલ્લોપમે એક બાદર ઉદ્ધાર સાગરોપમ થાય. એ બાદર ઉદ્ધાર સાગરોપમ કહેવા-માત્રજાએ પણ કામના નથી ૧. તથા તે વાલાગ્રના એકેકા ખંડના અસંકલ્પનાએ પર્યાપ્ત સ્થળ પ્રાથવીકાય જીવનાં શરીર જેવડા અસંખ્યાતા ખંડ કલ્પીએ તે ખંડ પ્રતિસમયે એકેકો કાઢીએ, કાઢતાં પાલો ખાલી થયે એક સૂક્ષ્મ ઉદ્ધાર પલ્લોપમ સંખ્યાતી કોડિ વરસનું થાય. તેવા દશ કોડકોડિ પલ્લોપમે એક સૂક્ષ્મ ઉદ્ધાર સાગરોપમ થાય. તેવા અઢી સાગરોપમના જેટલા સમય થાય તેટલા જંબૂદ્વીપ આદિ દહને સ્વયંભૂરમણુ લગે દ્વીપ સમૂદ્ર છે. ૨. તથા તે વાલાગ્ર સો સો વરસે એકેકો કાઢીએ, કાઢતાં પાલો ઠાલો થાય ત્યારે એક બાદર બદ્ધા પલ્લોપમ સંખ્યાતી કોડકોડિ વર્ષ પ્રમાણુ થાય. તેવા દશ કોડકોડિ પલ્લોપમે એક બાદર બદ્ધા સાગરોપમ થાય એ બાદર પલ્લોપમ સાગરોપમે કહેવા માત્ર જ છે, પણ કામના નથી ૩. તથા એકેકા વાલાગ્રનો અસંખ્યાતા ખંડ કલ્પવા અને તે ખંડ સો સો વરસે એકેકો

૧ એક ખંડનો બીજો ખંડ ન થાય આ હકીકત દીકામાં નથી. દીકામાં તે શિરનું સુંડ કરી લીધા પછી એક દિવસથી માંડી સાત દિવસ સુધીમાં જેવડો વાળ ઉગે તેવડા વાલાગ્રોથી દ્વેષ ભરવાનું કહ્યું છે જુઓ, દીકાગાથા ૬૫.

કાઠતાં પાલો ઠાલો થાય ત્યારે એક સૂક્ષ્મ અદ્વા પલ્લોપમ અસં-
ખ્યાતી કોડકોડિ વર્ષ પ્રમાણ થાય. તેવા દશ કોડકોડિ પલ્લો-
પમે એક અદ્વા સાગરોપમ થાય. એ પલ્લોપમ સાગરોપમે
કરીને જીવનાં આઉખાં, કાયસ્થિતિ, કર્મસ્થિતિ અને પુદ્ગલ-
સ્થિતિ એ સર્વ [માખીએ] જેમકે-મનુષ્ય તિર્યચનું ઉત્કૃષ્ટાયુઃ
ત્રણ પલ્લોપમનું હોય, દેવતા નારકીનું ઉત્કૃષ્ટાયુઃ તેત્રીસ સાગ-
રોપમનું હોય ૪, તથા તે પાલાના વાલાએ સ્પૃષ્ટ જે આકાશ-
પ્રદેશ તે સમયે સમયે એકેકો અપહરતાં સ્પૃષ્ટ પ્રદેશ સર્વને
અપહારે બાદર ક્ષેત્ર પલ્લોપમ અસંખ્યાતી ઉત્સર્પિણી પ્રમાણ
થાય. તેવા દશ કોડકોડિ પલ્લોપમે બાદર ક્ષેત્ર સાગરોપમ
થાય. એ બાદર ક્ષેત્ર પલ્લોપમ સાગરોપમનું કાર્ય નથી પ.
તથા તે પાલાને વાલાએ ફરસ્યા અને અણફરસ્યા સર્વ આકા-
શપ્રદેશને સમયે સમયે એકેકો અપહરતાં પાલાના સર્વ પ્રદેશ
અપહરાર્થ રહે ત્યારે એક સૂક્ષ્મ ક્ષેત્ર પલ્લોપમ થાય. તે બાદર-
થકી અસંખ્યાતગુણ કાળમાને હોય. તેવા દશ કોડકોડિ પલ્લો-
પમે એક સૂક્ષ્મ ક્ષેત્ર સાગરોપમ થાય એ પલ્લોપમ સાગરોપમે
કરીને દ્રષ્ટિવાદને વિષે પૃથિવી, અપ્, તેઉ, વાયુ, પ્રત્યેક વન-
સ્પતિ અને ત્રસ એ છ કાયના જીવનું પરિમાણ કહ્યું છે. પ્રશ્ન
સૂક્ષ્મ વાલાએને આંતરે અસ્પૃષ્ટ આકાશપ્રદેશ કેમ હોય ? ઉત્તર-
કુખાંડ [કોણ] ભૂત માંચાને વિષે તે કુખાંડને આંતરે ન્હાનાં
બીજેરાદિનાં ફળ ઘણાં રહે. તે ફળને આંતરે વાલ પ્રમુખના
દાણા ઘણા રહે, તે ફળને આંતરે વળી સરસવના દાણા ઘણા રહે,
એમ એ દૃષ્ટાંતે વાલાએથકી આકાશપ્રદેશ અતિસૂક્ષ્મ છે તેથી
ઠાંસીને ભરેલા વાલાએને આંતરે પણ અસંખ્યાતા આકાશ-
પ્રદેશ અસ્પૃષ્ટ હોય. એ છ પ્રકારે પલ્લોપમ-સાગરોપમનું સ્વ-
રૂપ શ્રી અનુયોગદ્વારસૂત્ર થકી કહ્યું ॥ ૮૫ ॥

૧ દરેક વાલાએની આંદર પણ અસંખ્ય અસ્પૃષ્ટ આકાશપ્રદેશ હોય.

પુદ્ગલ પરાવર્તનું સ્વરૂપ

^૧દઘ્વે ^૨લિત્તે ^૩કાલે, ^૪માવે ચઝહ દુહ વાયરો સુદુમો ।
હોઈ અણંતુસ્સપ્પિણિ-પરિમાણો પુમ્મલપરદ્દો ॥૮૬॥

દઘ્વે=દ્રવ્ય વિષયક.
લિત્તે=ક્ષેત્ર વિષયક.
કાલે=કાળ વિષયક.
માવે=ભાવ વિષયક.
ચઝહ=ચાર પ્રકારે.
દુહ=એ પ્રકારે.
વાયરો=આદર

સુદુમો=સૂક્ષ્મ
હોઈ=હોય.
અણંતુસ્સપ્પિણિપરિમાણો=અનં-
ત ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી પ્ર-
માણ.
પુમ્મલપરદ્દો=પુદ્ગલપરાવર્ત

અર્થ:—દ્રવ્ય વિષયક, ક્ષેત્રવિષયક, કાળવિષયક અને ભાવ વિષયક. એમ ચાર પ્રકારે પુદ્ગલપરાવર્ત આદર અને સૂક્ષ્મ એ એ એ ભેદે હોય, તે દરેક અનંત ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી પ્ર-
માણ હોય છે. ॥ ૮૬ ॥

વિવેચન:—દ્રવ્યથી પુદ્ગલપરાવર્ત ૧, ક્ષેત્ર થકી પુદ્ગલ પરાવર્ત ૨, કાળ થકી પુદ્ગલપરાવર્ત ૩ અને ભાવ થકી પુદ્ગલ પરાવર્ત ૪, એમ ચાર ભેદે પુદ્ગલપરાવર્ત છે. તે વળી દરેક આદર અને સૂક્ષ્મ એમ એ એ ભેદે હોય એટલે આઠ ભેદે પુદ્ગલ પરાવર્ત હોય. એ આઠ માંહેનું એકેક પુદ્ગલપરાવર્ત અનંતી ઉત્સર્પિણી ૧ અવસર્પિણી ૨ પ્રમાણ હોય ॥ ૮૬ ॥

૧ જેમાં સમયે સમયે પ્રાણીઓના શરીર તથા આયુષ્યનાં પ્રમાણા-
દિકની અપેક્ષાએ વૃદ્ધિ અનુભવાય તે ઉત્સર્પિણી.

૨ જેમાં સમયે સમયે પ્રાણીઓનાં શરીર તથા આયુષ્યનાં પ્રમાણા-
દિકની અપેક્ષાએ હાનિ અનુભવાય તે અવસર્પિણી.

દ્રવ્ય- પુદ્ગલ પરાવર્તનું સ્વરૂપ

ઊરલાઈસત્તગેળં, પગજિઓં મુઅઈ ફુસિયં સવ્વઅણૂં ।
જત્તિઅકાલિ સથૂલો, દવ્વે સુહુમો સગ્ગયરાં । ૬૭ ॥

ઊરલાઈસત્તગેળં=ઓદારિકાદિ

સાતપણે

પગજિઓં=એક જીવ

મુઅઈ=મુકે-છોડી દે.

ફુસિયં=સ્પર્શ કરીને-પરિ-

ણુમાવીને

સવ્વઅણૂં=ચોદ રાજલોકમાં

રહેલા સર્વ પરમાણુઓને

જત્તિઅકાલિ=જેટલા કાળે

સ=તેસી કાળે

થૂલો=સ્થૂલ-દ્રવ્ય

દવ્વે=દ્રવ્ય પુદ્ગલપરાવર્ત

થાય

સુહુમો=સૂક્ષ્મ-દ્રવ્ય પુદ્ગલ-

પરાવર્ત

સગ્ગયરાં=સાત માંહેલી એન

કેકી વર્ગણા વડે.

અર્થ:—જેટલા કાળે ચોદ રાજલોકમાં રહેલા સર્વ પરમાણુઓ ઓદારિકાદિ સાતપણે એક જીવ સ્પર્શી પરિણુમાવીને ત્યાગ કરે તે [તેટલા કાળે] સ્થૂલ દ્રવ્ય પુદ્ગલ પરાવર્ત થાય. અને સાત માંહેથી એકેકી કોષપણે એક પણે સર્વ પરમાણુઓ સ્પર્શી પરિણુમાવીને ત્યાગ કરે તેટલે કાળે સૂક્ષ્મ દ્રવ્ય પુદ્ગલપરાવર્ત થાય. ૥૬૭ ॥

વિવેચન—હવે દ્રવ્ય થકી પુદ્ગલપરાવર્ત કહે છે. સંસાર અવસ્થીમાં ભ્રમતા એક જીવ અનેકલાવ અહણ કરવાવડે ચોદ રાજ પ્રમાણ લોકના સર્વ પરમાણુઓ આહારરક્તિના ઓદારિકા શરીરાદિ સાતપણે યથાથોગ્ય પરિણુમાવી તદ્રૂપપણે કરીને જેટલે કાળે મૂકે તેટલે કાળે એ દ્રવ્ય થકી સ્થૂલ પુદ્ગલપરાવર્ત થાય ૧ અને તે સાત માંહેથી ઓદારિકાદિ કોષ પણે એકપણે ચોદ રાજલોકનાં સર્વ પરમાણુઓ ફરસી પરિણુમાવીને એક જીવ જેટલે

* પુદ્ગલાનાં ચતુર્દશ રજ્જ્વાતમક લોકવર્તિ શમસ્ત પરમાણુનો પરાવર્ત: ઓદારિકાદિ શરીરપણે ગ્રહણ કરીને મૂકવું તે રૂપકેરૂપ છે યસ્મિન્ કાલવિશેષે જે કાળે વિષે સ પુદ્ગલપરાવર્ત: તે પુદ્ગલપરાવર્ત.

કાળ મૂકે ત્યારે તેટલે કાળે દ્રવ્યથી સૂક્ષ્મ પુદ્ગલપરાવર્ત થાય. આમાં વચ્ચે વચ્ચે શેષ છ વર્ગણાપણે પરિણામેલા પુદ્ગલો ગણવાના નથી. એ સૂક્ષ્મમાંહે બાદર પુદ્ગલપરાવર્ત અનંતા વહી જાય. એ દ્રવ્યથી સૂક્ષ્મ પુદ્ગલપરાવર્ત સાત ભેદે હોય ઔદારિક ૧, વૈક્રિય ૨, તૈજસ ૩, કાર્મણ ૪, મન ૫, ભાષા ૬, અને ઉચ્છ્વાસ ૭, એ સાતનું અદ્યબહુત્વ કહીએ છીએ-કાર્મણ શરીર પુદ્ગલપરાવર્તનો નિવર્તનકાળ સર્વ થકી થોડો હોય. ૧, તે થકી તૈજસશરીર પુદ્ગલપરાવર્તનો નિવર્તનકાળ અનંત-ગુણો ૨, એમ અનુક્રમે ઔદારિક ૩, ધ્યાસોચ્છ્વાસ ૪, મન ૫, ભાષા ૬ અને વૈક્રિય પુદ્ગલપરાવર્તનો નિવર્તનકાળ એકેકથી અનંતગુણો આંધક જણાવો ૭. એ પ્રકારે નિવર્તનકાળનું અદ્ય બહુત્વ જણાવું.

હવે વૈક્રિય પુદ્ગલપરાવર્ત જીવે અનંતા કીધા પણ તે બીજા સર્વ થકી થોડા કીધા છે ૧, તે થકી ભાષા પુદ્ગલપરાવર્ત અનંતગુણા કીધા છે ૨, એમ મન ૩, ધ્યાસોચ્છ્વાસ ૪. ઔદારિક ૫, તૈજસ ૬ અને કાર્મણ પુદ્ગલપરાવર્ત ૭ ઉત્તરોત્તર એકેક થકી અનંતગુણા કીધા છે. એ સર્વ પુદ્ગલપરાવર્તનું માન અનંતી ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી પ્રમાણ જણાવું. ॥ ૮૭ ॥

ક્ષેત્રાદિ પુદ્ગલપરાવર્તનું સ્વરૂપ.

લોગપણસોસપ્પિણિ,—સમયા અણુભાગવંધઠાણા ય ।

જહતહ કમમરણેણં, પુટ્ટા સ્વિત્તાઇથુલિઅરા ॥૮૮॥

૧ હેટલાક આચાર્ય દ્રવ્ય પુદ્ગલપરાવર્તનું સ્વરૂપ આ પ્રમાણે વર્ણવે છે—ત્યારે એક જીવ અનેક ભવ પ્રહણ કરવા વડે ઔદારિક, વૈક્રિય, તૈજસ અને કાર્મણ એ ચાર શરીરપણે યથાયોગ્ય સકલ લોકવર્તિ સર્વ પુદ્ગલોને પરિણામાવીને મૂકે છે ત્યારે બાદર દ્રવ્ય પુદ્ગલપરાવર્ત થાય છે, પણ ત્યારે ઔદારિકાદિ ચાર માંહેથી કાર્મણ પણ એક શરીર વડે સર્વ પુદ્ગલોને પરિણામાવીને મૂકે છે ત્યારે સૂક્ષ્મ દ્રવ્ય પુદ્ગલપરાવર્ત થાય. આમાં વચ્ચે વચ્ચે બાકીનાં શરીરરૂપે પરિણામેલા પુદ્ગલોની ગણનરી કરવાની નથી.

इति स्वोपज्ञटीकायाम् ।

લોગપણસા=લોકક્ષેત્રના પ્રદેશો.
 હસપિણિસમયા=ઉત્સર્પિણી
 અવસર્પિણીના સમયો.
 અણુભાગવંઘઠાણા=રસખંધનાં
 સ્થાનો.
 જહતહ=જેમ તેમ-આડાઅવળા

કમ=અનુક્રમે.
 મરણેણં=મરણ વડે.
 પુઢા=સ્પર્શ કરેલા.
 સ્વિસાદ=ક્ષેત્રાદિક.
 શૂલિચરા=બાદર અને સૂક્ષ્મ
 પુદ્ગલપરાવર્ત.

અર્થ:-લોકક્ષેત્રના પ્રદેશો. ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણીના સમયો અને રસખંધના સ્થાનો જેમ તેમ [કમ વગર] અને અનુક્રમે મરણ વડે સ્પર્શ કરાય ત્યારે ક્ષેત્રાદિક બાદર અને સૂક્ષ્મ પુદ્ગલ-પરાવર્ત અનુક્રમે થાય ॥ ૮૮ ॥

વિવેચન:-હવે ક્ષેત્રાદિક ૩ પુદ્ગલપરાવર્ત કહે છે.-ચૌદ રાજલોકના સર્વ આકાશપ્રદેશ ૧, ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણીના સર્વ સમય ૨ અને અણુભાગખંધનાં સ્થાનક એટલે રસખંધના હેતુ ૩૫ અધ્યવસાયનાં સ્થાનક ૩, એ ત્રણે જેમ તેમ-આવાપાછા [ક્રમોત્ક્રમ] મરણે કરીને ફરસી રહે ત્યારે ક્ષેત્રાદિક એટલે ક્ષેત્રથી, કાળથી અને ભાવથી સ્થૂલ પુદ્ગલપરાવર્ત અનુક્રમે થાય; અને એ ત્રણે અનુક્રમેજ મરણે કરીને ફરસે ત્યારે ક્ષેત્રથી, કાળથી અને ભાવથી સૂક્ષ્મ પુદ્ગલપરાવર્ત થાય. તે આ પ્રમાણે—

ચૌદ રાજલોકના આકાશપ્રદેશ સર્વ મરતી વેળાએ એવી રીતે ફરસે કે એક મરણે એક આકાશપ્રદેશ લેખાય અને પૂર્વે જે આકાશપ્રદેશ મર્યા હોય તે આકાશપ્રદેશે ફરી મરે તે લેખામાં આવે નહીં. એમ કોઈ આકાશપ્રદેશ મરણે કરી ફરસ્યા વિના ન રહે ત્યારે ક્ષેત્રચક્રી વાદર પુદ્ગલપરાવર્ત થાય ૩. મેર પર્વતના મધ્યે ૮ રૂચક પ્રદેશ છે તે માંહિલા એક પ્રદેશે પ્રથમ મરે ત્યાર-પછી વળી કોઈક કાળાંતરે તે પ્રદેશની પાસેના બીજા પ્રદેશે મરે તે લેખાય. ત્યાર પછી વળી કોઈક કાળાંતરે તેને અડકતાં [નશ્વ-કના] ત્રીજે પ્રદેશે મરે તે લેખાય. તેના ગાળામાં આવે પાછે પ્રદેશે મરે તે લેખામાં નહીં. એમ અનુક્રમે મરતાં એક એક પ્રદેશ ફરસતો સમગ્ર ચૌદ રાજલોકના આકાશપ્રદેશ ફરસી રહે

૧ “જેમ તેમ, અનુક્રમે” આ શબ્દો પહેલા પુ. પરા. માં કલા નથી તેનું કારણ કે સ. ૬૦ પુ. પરા. કોઈપણ એક જ વર્ગણાવડે પૂર્ણ ગણાય છે.

ત્યારે ક્ષેત્રથી સૂક્ષ્મ પુદ્ગલપરાવર્ત્ત થાય ૪. ઉત્તરાર્ધપૃષ્ઠી અને અવસર્પિષ્ણી એ એ મળીને વીશ કોણકોણિ સાગરોપમ એક કાળચક્ર કહેવાય, તેના સર્વ સમય જીવ મરણે કરીને ફરશે એટલે જે સમયે પૂર્વે મર્યા હોય તેજ સમયે ફરી મરે તે લેખાય નહીં અનેરે સમયે મરે તે લેખાય. એમ કાળચક્રના સર્વ સમય મરણ [વગે] ફરસી રહે ત્યારે કાલ થકી વાવર પુદ્ગલપરાવર્ત્ત થાય ૫. તે કાળચક્રને પહેલે સમયે મરે ત્યાર પછી વળી ક્યારેક કાળચક્રને બીજે સમયે મરે તે લેખાય ત્યાર પછી વળી ક્યારેક કાળચક્રને ત્રીજે સમયે મરે તે લેખાય. વચ્ચે વચ્ચે આધે પાછે સમયે મરે તે લેખામાં નહીં; એમ અનુક્રમે મરતો કાળચક્રના સર્વ સમય ફરસી રહે ત્યારે કાલ થકી સૂક્ષ્મ પુદ્ગલપરાવર્ત્ત થાય ૬. એક સમયના ઉપજેલા સૂક્ષ્મ તેઉકાય જીવ અસંખ્યાતા લોકાકાશ પ્રદેશપ્રમાણ છે, તે થકી સર્વ તેઉકાય જીવ અસંખ્યાતગુણ છે, તે થકી તે તેઉકાય જીવની કાયસ્થિતિ અસંખ્યાતગુણી છે, તે થકી સંખ્યનનાં સ્થાનક અસંખ્યાતગુણાં છે, તે થકી રસખંધના અધ્યવસાયસ્થાનકે તીવ્રમંદાદિ ભેદે અસંખ્યાતગુણાં છે. તે રસખંધને સ્થાનકે મરતો જીવ ક્યારેક મંદાધ્યવસાયે મરે, કોષ વારે તીવ્રે અને કોષવારે અતિ તીવ્રે મરે, એમ મરતો સર્વ રસખંધનાં અધ્યવસાયસ્થાનકે ફરસી રહે ત્યારે માદથકી વાવર પુદ્ગલપરાવર્ત્ત થાય ૭. અને જ્યારે પ્રથમ અતિ મંદ સ્થાનકે વર્ત્તો મરે, પછી કોષક કાળાંતરે તેથી ચઢતે બીજે અધ્યવસાય સ્થાનકે વર્ત્તો મરે, તે પછી વળી કોષક કાળાંતરે તેથી ચઢતે ત્રીજે અધ્યવસાયસ્થાનકે વર્ત્તો મરે, વચ્ચે વચ્ચે આધે પાછે સ્થાનકે મરે તે લેખામાં નહીં; એમ અનુક્રમે રસખંધના અધ્યવસાયસ્થાનકે મરતો સર્વ સ્થાનકે ફરસી રહે ત્યારે માવથકી સૂક્ષ્મ પુદ્ગલપરાવર્ત્ત થાય ૮. તથા પ્રકારાંતરે વર્ણ ૫, ગંધ ૨, રસ ૫, સ્પર્શ ૮, અગુરુલઘુ ૧ અને ગુરુલઘુ ૧, એ બાવીશ ભેદ કરીને સર્વ લોકના પરમાણુ ફરસીને મૂકે ત્યારે બાહર ભાવ પુદ્ગલપરાવર્ત્ત થાય, એ ૨૨ માંહેથી એકેકાપણે સર્વ પુદ્ગલ ફરસી રહે ત્યારે સૂક્ષ્મ ભાવ પુદ્ગલપરાવર્ત્ત થાય. એમ ૨૨ ભેદે પણ સૂક્ષ્મ ભાવ પુદ્ગલ પરાવર્ત્ત થાય. ॥ ઇતિ પુદ્ગલપરાવર્ત્તસ્વરૂપં શ્રેયં. ॥ ૮૮ ॥

ઉત્કૃષ્ટ જઘન્ય પ્રદેશબંધક.

અપ્પયરપયહિવંધી, ઉક્કડજોગી અ સન્નિપજ્જતો ।

કુળઇ પપ્પસુક્કોસ, જહન્નયં તસ્સ વચ્ચાસે ॥૮૧॥

અપ્પયરપયહિવંધી=અદ્વપતર

પ્રકૃતિનો બંધક

ઉક્કડજોગી=સર્વોત્કૃષ્ટ યોગ-
વાળો

સન્નિપજ્જતો=સંજ્ઞિપર્યાપ્તો

કુળઇ=કરે છે.

પપ્પસુક્કોસ=પ્રદેશોનો ઉત્કૃષ્ટ

પ્રદેશબંધ.

જહન્નયં=જઘન્ય પ્રદેશબંધ
તસ્સ=તેના.

વચ્ચાસે=વિપરીતપણે.

અર્થ:-અદ્વપતર પ્રકૃતિનો બંધક, સર્વોત્કૃષ્ટ યોગવાળો અને સંજ્ઞિપર્યાપ્તો પ્રદેશોનો ઉત્કૃષ્ટ બંધ કરે અને તેથી વિપરીતપણે જઘન્ય પ્રદેશબંધ કરે. ॥ ૮૧ ॥

વિવેચન-હવે ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશ બંધક અને જઘન્ય પ્રદેશબંધક કેવા હોય તેનું સ્વરૂપ કહે છે,

જે મૂળ પ્રકૃતિ અને ઉત્તર પ્રકૃતિ થોડી બાંધે તે ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે; કર્મદલિયાના ભાગ થોડા થાય તેથી દરેકને પ્રદેશ ઘણા આવે માટે અદ્વપતર પ્રકૃતિનો બંધક અને સર્વોત્કૃષ્ટ યોગવંતે એવો સંજ્ઞી અપર્યાપ્તો હવે ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે. તેને વિપર્યાસે એટલે બહુ પ્રકૃતિના બાંધનારને કર્મદલિક ઘણે ભાગે વહેંચાતા હોવાથી દરેકને પ્રદેશ થોડા આવે માટે ઉત્કૃષ્ટ પ્રકૃતિનો બંધક અને મંદયોગવંતે એવો અસંજ્ઞી અપર્યાપ્તો હવે જઘન્ય પ્રદેશબંધ કરે. ॥ ૮૨ ॥

પ્રદેશબંધનાં સ્વામી

મિચ્છઅજયચડઆડ, વિતિગુણવિશુમોહિસત્તમિચ્છાઈ

છળહં સતરસ સુહુમો. અજયા દેસાં વિતિકસાણ ॥૯૦॥

૧-૨-૩ ઉત્કૃષ્ટ યોગે ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશ બંધાય, અને સંજ્ઞી તથા અપર્યાપ્તોને જ ઉત્કૃષ્ટ યોગ હોય તેથી એ પણ ત્રણ વિશેષણ સાર્થક છે.

મિચ્છા=મિથ્યાદષ્ટિ
અજયચ્ચત્=અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ
આદિ ચાર ગુણસ્થાનવાળા
આત્મ=આયુષ્યનો.
વિતિગુણવિષ્ણુ=બીજા ત્રીજા ગુ.
ગુણાણા વિના
મોદિ=મોહનીય કર્મને વિષે.
સત્ત=સાત ગુણકાણાવાળા
મિચ્છાઈ=મિથ્યાત્વાદિ

છળહં=છ મૂળ પ્રકૃતિનો
સત્તરસ=સત્તર ઉત્તર પ્રકૃતિનો
સુદુમ્ભો=સૂક્ષ્મસંપ્રસાય ગુણકા-
ણાવાળો
અજય=અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ
દેસા=દેશવિરતિ.
વિતિકલાણ=બીજા ત્રીજા કષા-
યોનો.

અર્થ:-મિથ્યાદષ્ટિ અને અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ આદિ ગુણકા-
ણાવાળા આયુકર્મનો, બીજા ત્રીજા ગુણકાણા વિના મિથ્યાત્વાદિ
સાત ગુણકાણાવાળા મોહનીય કર્મનો, સૂક્ષ્મસંપ્રસાયવાળો છ
મૂળ પ્રકૃતિ અને સત્તર ઉત્તર પ્રકૃતિનો, અવિરતિ બીજા કષાયોનો
અને દેશવિરતિ ત્રીજા કષાયોનો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે ॥૯૦॥

વિવેચન:-હવે મૂળ અને ઉત્તર પ્રકૃતિના ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબં-
ધના સ્વામી કહે છે.—

મિથ્યાદષ્ટિ ૧, અને અવિરત ૨, દેશવિરત ૩, પ્રમત્ત ૪,
અને અપ્રમત્ત ૫ એ પાંચ ઉત્કૃષ્ટ યોગી સંજ્ઞીપર્યાયા આયુકર્મ
ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશનું આધે, બીજું ત્રીજું [સાસ્વાદન મિશ્ર] ગુણ-
કાણું વર્ણને શેષ મિથ્યાત્વથી અનિવૃત્તિ પર્યાત સાત ગુણકા-
ણાવાળા ઉત્કૃષ્ટ યોગી થકા મોહનીયકર્મ ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશનું આધે.
સમવિધબંધક હોવાથી. આયુ મોહ વર્ણને શેષ ૬ મૂળ પ્રકૃતિનો
અને જ્ઞાનાવરણીય ૫, દર્શનાવરણીય ૪, અંતરાય^૧ ૫, સાતા-
વેદનીય ૧, યશનામ ૧ અને ઉચ્ચગાત્ર ૧, એ ૧૭ ઉત્તર પ્રકૃ-
તિનો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ સૂક્ષ્મસંપ્રસાય ગુણકાણાવાળો કરે; ત્યાં
એકલીજ પ્રકૃતિનો બંધ છે તે સારે.

૧ દાતપ્રતિગ્રાહકર્ષોરન્તર્વિષ્ણતયાદાતાર અને પ્રલભ કરનારના
વચ્ચે વિન્નપણે અયત્તે-અચ્છત્તિ આવે હતિ અન્તરાયમ્ એ અંતરાય.
અને વિશેષેણ હન્યન્તે વિશેષ પ્રકારે હણાય એ દાનાદિલબ્ધયો દાનાદિ
સ્થિતિઓ અનેત હતિ વિદ્ધનમ્ એ વડે તે વિન્ન.

અવિરત સમ્યગ્દૃષ્ટિ સત્તવિધખંધક ઉત્કૃષ્ટયોગી બીજા
અપ્રત્યાખ્યાનીય કપાયનો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશખંધ કરે. દેશવિરતિ
સત્તવિધ ખંધક ઉત્કૃષ્ટ યોગી થકો ત્રીજો પ્રત્યાખ્યાનીય કપાય
ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશ ખંધે. ॥ ૯૦ ॥

પણ^૫અનિ^૧અટ્ટી^૧સુ^૩ખગ^૩ઈ, નરા^૩તસુ^૩રસુ^૩ભગ^૩તિગ^૩વિ^૩ઉ^૩ચ્ચિ^૩દુગં^૩।

સમ^૧ચ^૧ડરં^૧સમ^૧સાયં, વ^૧હરં^૧ મિ^૧ચ્છો^૧ વ સમ^૧મો^૧ વા ॥૧૧॥

પણ=પુરુષવેદ અને સંજ્વલન

કપાય એ પાંચ

અનિઅટ્ટિ=અનિવૃત્તિઆદરવાળો

સુખગઈ=શુભ વિહાયોગતિ.

નરાત=મનુષ્યાયુ,

સુરસુભગતિ=દેવત્રિક, શુભગ

ત્રિક

વિઉચ્ચિદુગં=વૈકિયદ્વિક.

સમચડરંસે=સમચતુરસ સંસ્થાન

અસાયં=અસાતાવેદનીય.

વહરં=વજ્રક્ષપલનારાય સંઘયજ્ઞ

મિચ્છો=મિધ્યાદૃષ્ટિ.

વ=અથવા

સમ્મો=સમ્યગ્દૃષ્ટિ

અર્થ:-અનિવૃત્તિઆદર શુભસ્થાનવાળો [પુરુષવેદ અને
સંજ્વલન કપાય] પાંચનો અને મિધ્યાત્વી અથવા સમ્યગ્દૃષ્ટિ
શુભવિહાયોગતિ, મનુષ્યાયુ, સુરત્રિક, શુભગત્રિક, વૈકિયદ્વિક,
સમચતુરસસંસ્થાન, અસાતાવેદનીય અને વજ્રક્ષપલનારાય
સંઘયજ્ઞ [૧૩ પ્રકૃતિ] નો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશખંધ કરે. ॥ ૯૧ ॥

વિવેચન-પુરુષવેદ ૧ અને સંજ્વલનના ૪ કપાય એ પાંચને
અનિવૃત્તિઆદર ઉત્કૃષ્ટયોગી ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશે ખંધે, એક અથવા બે
સમય ભગે; ઈહાં પ્રકૃતિ થોડી અંધાય તેથી ભાગ ઘણો આવે તે
માટે. શુભવિહાયોગતિ ૧, મનુષ્યાયુ ૨, દેવત્રિક ૫, શુભગ
સુસ્વર આદય એ શુભગત્રિક ૮, વૈકિયદ્વિક ૧૦, સમચતુરસ
સંસ્થાન ૧૧, અસાતાવેદનીય ૧૨ અને વજ્રક્ષપલનારાય સંઘ-

યજ્ઞ ૧૩, એ તેર પ્રકૃતિ મિથ્યાત્વી અથવા સમ્યક્ત્વી ઉત્કૃષ્ટ યોગે વર્તેતો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશથી બાંધે, તે ઉપરાંતનાં બંધક નામની પ્રકૃતિ અધિકી બાંધે, તે માટે ત્યાં ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ હોય નહીં ॥ ૯૧ ॥

નિદ્રાપયલાદુજુઝલ-ભયકુચ્છાતિત્થ * સમ્મગો સુજઈ.

આહારદુગં સેસા, ઉક્કોસપણસગા મિચ્છો ॥ ૯૨ ॥

નિદ્રાપયલા=નિદ્રા, પ્રયલા
દુજુઝલ=એ યુગલ
ભયકુચ્છાતિત્થ=ભય, જુજુસા
અને તીર્થ*કર નામકર્મને
સમ્મગો=સમ્યદ્દષ્ટિ.
સુજઈ=અપ્રમત્તયતિ અને

અપૂર્વકરણુ ગુણકાણવાળા
આહારદુગં=આહારકદ્વિકને
સેસા=આકીની ૬૬ પ્રકૃતિ.
ઉક્કોસપણસગા=ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશ
બંધવાળી.
મિચ્છો=મિથ્યાદષ્ટિ કરે.

અર્થ:-સમ્યદ્દષ્ટિ નિદ્રા, પ્રયલા, એ યુગલ, ભય, જુજુસા અને તીર્થ*કર નામને, રૂડો સાધુ આહારકદ્વિકને, અને મિથ્યાદષ્ટિ આકીની [૬૬] પ્રકૃતિઓને ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધવાળી કરે.

વિવેચન:-^૧નિદ્રા ૧, પ્રયલા ૨, હાસ્ય રતિ, શોક અંતિ એ એ યુગલ ૬, ભય ૭, જુજુસા ૮ અને તીર્થ*કર નામ ૯, એ નવ પ્રકૃતિનો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ સમ્યક્ત્વી કરે. ઉત્કૃષ્ટયોગી સપ્તવિધ બંધક સુચિતિ અપ્રમત્ત તથા અપૂર્વ કરણે વર્તેતો નામની ૩૦ બાંધેતો આહારકદ્વિક ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ બાંધે શેષ ૬૬

* સમ્યગ્ ગચ્છતિ જ્ઞાનાદિમોક્ષમાર્ગે इति सस्यगः ।

૧ નિતરાં તદન દ્રાતિ-કુત્સિતત્વં-અવિસ્પષ્ટત્વં ગચ્છતિ આચ્છા-દનપણાને પામે સૈતન્યં ચેતના અતયા इति નિદ્રા જે વડે તે નિદ્રા.

x આ એ ગુણકાણવાળા પ્રમાદરહિત હોવાથી તેઓ સુચિતિ છે, માટે સુચિતિ (રૂડો સાધુ) શબ્દે આ એ ગુણસ્થાનકવાળા લીધા.

=પ્રકૃતિ રહી તેનો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશખંધ ઉત્કૃષ્ટચોગી મિથ્યાત્વી જ કરે; જ્યાં જ્યાં ઓછી પ્રકૃતિ બંધાય ત્યાં ત્યાં જે જે પ્રકૃતિ બાંધે તેનો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશખંધ ઉત્કટ યોગવંત થકો કરે; એ હેતુ સઘળે જણવો. ॥ ૯૨ ॥

સુમુખી દુન્નિ અસન્નિ, નિરયતિગસુરાડસુરવિઙ્ગિદુગં ।

સમ્મો જિણં જઃ જ્ઞં સુદ્ધમનિગોઆદ્યણિ સેસા ॥૧૩॥

સુમુખી=સારા મુનિ-અપ્રમત્ત
યતિ.

દુન્નિ=ખે પ્રકૃતિ [આહારક
દ્વિક] ને

અસન્નિ=અસંજ્ઞી પર્યાપ્તો.

નિરયતિગ=નરકત્રિક,

સુરાડ=દેવાયુને.

સુરવિઙ્ગિદુગં=સુરદ્વિક અને
વૈકિયદ્વિકને.

સમ્મો=સમ્યદ્દષ્ટિ,

જિણં=જિન નામકર્મને.

જઃ જ્ઞં=જઘન્ય પ્રદેશખંધ

સુદ્ધમનિગો=અપર્યાપ્ત સૂક્ષ્મ
નિગોદ જીવ.

આદ્યણિ=ઉત્પત્તિના પહેલા
સમયે.

સેસા=બાકીની ૧૦૯ પ્રકૃતિ

અર્થ:—અપ્રમત્ત યતિ આહારકદ્વિકને, અસંજ્ઞી પર્યાપ્તો નરકત્રિક તથા દેવાયુને સમ્યદ્દષ્ટિ દેવદ્વિક, વૈકિયદ્વિક તથા જિનનામકર્મને અને અપર્યાપ્ત સૂક્ષ્મનિગોદ જીવ ઉત્પત્તિના પહેલા સમયે બાકીની [૧૦૯] પ્રકૃતિને જઘન્ય પ્રદેશખંધચોગી કરે. ॥ ૯૩ ॥

વિવેચન:—હવે ઉત્તર પ્રકૃતિના જઘન્ય પ્રદેશખંધના સ્વામી કહે છે.—

= શેષ. ૧૬ પ્રકૃતિઓ નીચે પ્રમાણે—

૩ થીજ્ઞાત્રિક, ૧ મિથ્યાત્વમેહ, ૪ અનંતાનુબંધી કપાય, ૧ સ્ત્રીવેદ, ૧ નપુંસકવેદ, ૩ તિર્થંચત્રિક, ૩ નરકત્રિક, ૨ મનુષ્યદ્વિક, ૫ વ્યતિ, ૨ ઔદારિકદ્વિક, ૧ તૈજસશરીર, ૧ કાર્મણશરીર, ૫ પ્રથમ સિગય પાંચ સંત્રયણ, ૫ પ્રથમ સિત્રાય પાંચ સંસ્થાન, ૪ વર્ણ ચતુષ્ક ૧ અશુભવિદ્યાયોગતિ, ૧ પરાવાત, ૨ ઉદ્ધાસ, ૧ ઉદ્ધોત, ૧ અશુભજીવ ૧ અતપ ૧ નિર્માણ, ૧ ઉપવાત, ૬ વસાવટક, ૧૦ સ્વાવરદશક, અને ૧ નીયયોત.

અપ્રમત્ત યતિ પરાવર્તમાન અઘ્નવિધબંધક સ્વપ્રાયોગ્ય જ્ઞાન્ય વીર્યવંત^૨ નામની ૩૧ પ્રકૃતિ બાંધતો આહારકદ્વિક્તો જ્ઞાન્ય પ્રદેશબંધ કરે. તથા અસંક્ષી ધોલમાન^૩ યોગવંત પર્યાપ્તો નરકનિક અને દેવાણુ એ ૪ પ્રકૃતિનો જ્ઞાન્ય પ્રદેશબંધ કરે; તે જ્ઞાન્ય ૧ સમય અને ઉત્કૃષ્ટ ૪ સમય લગે કરે. જ્ઞાન્ય બંધનો કાળ સ્વભાવે એ પ્રમાણે જાણવો. તથા દેવદ્વિક ૨ વૈકિયદ્વિક ૨ અને જિનનામ ૧, એ પાંચ પ્રકૃતિનો જ્ઞાન્ય પ્રદેશબંધ સમ્યગ્દષ્ટિ પોતાના ભવને પ્રથમ સમયે વર્તતો બાંધે, તે આ પ્રમાણે-કોષ એક જીવ જિનનામ બાંધીને અનુત્તર વિમાને દેવતા ઉપન્યો; ત્યાં પ્રથમ સમયેજ સ્વપ્રાયોગ્ય જ્ઞાન્યવીર્યવંત થકો જિનનામનો જ્ઞાન્ય પ્રદેશબંધ નામની ૩૦ પ્રકૃતિઓ બાંધતો થકો કરે, અને દેવદ્વિક વૈકિયદ્વિકને જિનનામ બાંધતો થકો જ દેવતા નારકી ન્યવીને મનુષ્યપણે ઉપન્યો થકો પ્રથમ સમયે સ્વપ્રાયોગ્ય જ્ઞાન્યવીર્યવંત જિનનામ યુક્ત દેવયોગ્ય નામની ૨૯ પ્રકૃતિ બાંધતો થકો જ્ઞાન્ય પ્રદેશે બાંધે. સૂક્ષ્મનિગોદ જીવ અપર્યાપ્તો પોતાના ભવને પહેલે સમયે વર્તતો સર્વથી જ્ઞાન્ય વીર્યવંત યથાસંભવ ઘણી પ્રકૃતિ બાંધતો થકો શેષ ૧૦૯ પ્રકૃતિનો જ્ઞાન્ય પ્રદેશબંધ કરે. ॥ ૬૩ ॥

૧ જઘનમધસ્તાદ્—નિરુદ્ધો ભાગ: જ્ઞાન્ય એટલે નીચેનો ભાગ તત્ત્વ મધ્ય જઘન્ય ત્યાં ઉપનત્ત યથેત્ત તે જ્ઞાન્ય; શેષ મજાદિ ત્યાં નિશ્ચયે થોડા થાય છે તેની જેમ, આ લક્ષણવડે જ્ઞાન્ય એટલે સર્વસ્તોક અર્થ જાણવો.

૨ વિવિધપ્રકારૈઃ વિવિધ પ્રકારે ફેરવતિ પ્રેરે યત્પ્રાણિનં જે પ્રાણિ-ને ક્રિયાસુ ક્રિયાઓમાં તદ્ વીર્યમ્ તે વીર્ય,

૩ એક યોગમાંથી બીજા યોગમાં સંચાર કરતો. ‘પરાવર્તમાન’નો પણ એજ અર્થ છે.

* ભવોત્પત્તિના પ્રથમ સમય વિના સભાગે.

પ્રદેશબંધના ભાંગા

દંસણછગમયકુચ્છા, વિતિતુરઅકસાયવિઘ્નનાણાણં ।
મૂલછગેઽણુકોસો, ચઠહ દુહા સેસિ સઠ્ઠતથ ॥૧૪॥

દંસણછગમયકુચ્છા=દર્શન-

પદ્ક ભય, જુગુપ્સા,

વિતિતુરિયકસાય=ખીજ ત્રીજા

અને ચોથા કષાયો

વિઘ્નનાણાણં=પાંચ અંતરાય

અને પાંચ જ્ઞાનાવરણો

મૂલછગે=મોહનીય અને આયુ

વર્ણને મૂળ પ્રકૃતિને વિષે.

અણુકોસો=અનુકૂળ પ્રદેશબંધ.

ચઠહ=ચાર પ્રકારે [જાણવો.]

દુહા=બે પ્રકારે સાદિ, અધ્રુવ.

સેસિ=બાકીના ત્રણ પ્રકારના

બંધને વિષે

સઠ્ઠતથ=બધે.

અર્થ:—દર્શનપદ્ક, ભય, જુગુપ્સા, ખીજ ત્રીજા ચોથા કષાયો, પાંચ અંતરાય અને પાંચ જ્ઞાનાવરણો તથા મોહનીય અને આયુ વર્ણને છ મૂળ પ્રકૃતિને વિષે અનુકૂળ પ્રદેશબંધ ચાર પ્રકારે [સાદિ અનાદિ વગેરે] જાણવો. બાકીના ત્રણ પ્રકારના પ્રદેશબંધને વિષે અને બાકી રહેલ પ્રકૃતિના સર્વ પ્રકારના પ્રદેશબંધને વિષે સર્વત્ર બે ભેદે [સાદિ અધ્રુવ] બંધ હોય. ॥૮૪॥

વિવેચન:—હવે એ પ્રદેશબંધને વિષે માંગા કહે છે.—ચાર દર્શનાવરણીય અને બે નિદ્રા એવં ૬, ભય ૭, જુગુપ્સા ૮, ખીજ-અપ્રત્યાખ્યાનીય ૪, ત્રીજા પ્રત્યાખ્યાનીય ૪ અને ચોથા સંજવલન ૪ કષાય એવં ૧૨ કષાય મળીને ૨૦, પાંચ અંતરાય ૨૫ અને પાંચ જ્ઞાનાવરણીય, એ ૩૦ ઉત્તર પ્રકૃતિના અને મોહ તથા આયુ વર્ણને છ મૂળ પ્રકૃતિના જે અનુકૂળ પ્રદેશબંધ તે સાદિ ૧, અનાદિ ૨, ધ્રુવ ૩ અને અધ્રુવ ૪, એ ચારે ભેદે હોય એ [૩૦=૬] પ્રકૃતિઓને વિષે બાકીના બંધ અને શેષ સર્વ પ્રકૃતિને વિષે પણ સર્વ બંધ તે સાદિ અને અધ્રુવ એ બે ભેદે હોય.

એહની ભાવના આ પ્રમાણે-જ્યાં સર્વ થકી ઘણા કર્મ-
સ્કંધ ગ્રહે તે ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કહીએ; ત્યાંથી ઉતરતા યાવત
સર્વથી થોડા ગ્રહે ત્યાં લગે તે સર્વ અનુત્કૃષ્ટ કહીએ; એ બે પ્રકાર
માંહે સર્વ પ્રદેશબંધ આવ્યા. તથા જ્યાં સર્વથી થોડા પ્રદેશ
બંધાય તે જઘન્ય પ્રદેશબંધ અને ત્યાંથી અનુક્રમે ચઢતાં યાવત
સર્વથી ઘણા કર્મસ્કંધ બાંધે ત્યાં લગે સર્વ અજઘન્ય કહીએ;
એ બે પ્રકાર માંહે પણ સર્વ પ્રદેશબંધ આવ્યા. ત્યાં ચાર
દર્શનાવરણીયનો શ્રપક અને ઉપશામક સૂક્ષ્મસંપરાયે ઉત્કૃષ્ટ
યોગવંત એક અથવા બે સમય લગે ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે;
ઉત્કૃષ્ટ યોગની સ્થિતિ એટલીજ છે તે માટે. એમ ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશ-
બંધ કરીને ઉપશાન્તાવસ્થાએ અબંધક થઇને પડતો વળી એક
અથવા બે સમય લગે ઉત્કૃષ્ટ બંધ કરીને પછી અનુત્કૃષ્ટ બંધ
કરે ત્યારે તે અનુત્કૃષ્ટ બંધ સાદિ ૧, એ અવસ્થા નથી પામ્યા
તેને અનાદિ ૨, અભવ્યને ધ્રુવ ૩, ભવ્યને અધ્રુવ ૪. તથા નિદ્રા,
પ્રયજ્ઞા, ભય અને કુચ્છા એ ચારનો તો અવિરતાદિક અપૂર્વ-
કરણ લગેના ઉત્કૃષ્ટ યોગી સમવિધ બંધકાળે એક અથવા બે
સમયલગે ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે. એ અવિરતાદિક જ્યારે ઉત્કૃષ્ટ
યોગ થકી અથવા બંધોચ્છેદ થકી પડીને અનુત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ
કરે ત્યારે તે સાદિ ૧. એ અવસ્થા નથી પામ્યા તેને અનાદિ ૨,
ધ્રુવ અધ્રુવ પૂર્વવત ૪. તથા અપ્રત્યાખ્યાનીય ૪ કષાયનો તો
અવિરત સમ્યક્દષ્ટિ ઉત્કટ યોગી સમવિધબંધક ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ
કરે. ત્યાંથી પડતો અનુત્કૃષ્ટ બંધ કરે ત્યારે તે સાદિ ૧, તે ઉત્ક-
ષ્ટપણું નથી પામ્યા તેને અનાદિ ૨, ધ્રુવ, અધ્રુવ, પૂર્વવત ૪.
એમ પ્રત્યાખ્યાનીય ૪ કષાયનો દેશવિરતિએ કહેવો, સંજવલન
૪ કષાયનો અનિવૃત્તિબાદરે પુરુષવેદનો બંધોચ્છેદ કર્યા પછી
ષોતષોતાના બંધોચ્છેદ અગાઉ એક અથવા બે સમય પર્યંત
ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે, તે જ્યારે બંધોચ્છેદ થકી અથવા ઉત્કૃષ્ટ
બંધ થકી પડતો અનુત્કૃષ્ટ બંધ કરે તે સાદિ ૧, એ સ્થાનક
પૂર્વે નથી જ પામ્યા તેને અનાદિ ૨, ધ્રુવ અધ્રુવ પૂર્વવત ૪.
તથા જ્ઞાનાવરણીય ૫ અને અંતરાય ૫, એ દર્શનો સૂક્ષ્મસંપ-
રાયે ઉત્કૃષ્ટયોગી એક અથવા બે સમય ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે,
જ્યારે બંધોચ્છેદ કરીને પડતો તથા ઉત્કૃષ્ટ બંધ થકી પણ પડતો

અનુકૃષ્ટ બંધ કરે ત્યારે તે સાદિ ૧, તે સ્થાનક નથી પામ્યા તેને અનાદિ ૨, ધ્રુવ અધ્રુવ, પૂર્વવત ૪. એટલે એ ૩૦ ઉત્તર પ્રકૃતિનો અનુકૃષ્ટ બંધ ચારે ભેદ કહ્યો, હવે “દુહા સેસિ સંવત્થ સ્તિ” શેષ જઘન્ય અજઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ એ ત્રણ બંધને વિષે સાદિ અધ્રુવ એ ભેદ હોય. ત્યાં એ ૩૦ પ્રકૃતિનો પૂર્વ ઉત્કૃષ્ટ બંધ કહ્યો તે પ્રથમજ બાંધવા માંડે તે માટે સાદિ ૧, અને પછી અબંધક થાય તથા અનુકૃષ્ટ બંધક થાય તે માટે અધ્રુવ ૨. હવે એ ૩૦ નો જઘન્ય પ્રદેશબંધ સૂક્ષ્મનિગોદિયા અપર્યાપ્તાને સર્વ થકી મંદ વીર્યવાળાને ભવને પહેલે સમયેજ પામીએ, દ્વિતીયાદિક સમયે અજઘન્ય બાંધે, વળી સંખ્યાતે કાળે જઘન્ય યોગ પામીને જઘન્ય પ્રદેશબંધ કરે વળી અજઘન્ય કરે, એમ એ બેને પરાવર્તે સાદિ અધ્રુવ એ બે ભાંગા હોય. હવે શેષ ૯૦ નો ચારે પ્રકારનો પ્રદેશબંધ તે સાદિ અધ્રુવ એ બે ભેદ હોય. ત્યાં થીણુદ્વિવિક ૩, મિથ્યાત્વ ૧, અનંતાનુબંધી ૪, એ આઠનો મિથ્યાત્વી ઉત્કટ યોગી સત્તવિધબંધક એક અથવા બે સમય ભજે ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે, પછી તે ઉત્કૃષ્ટ યોગ થકી પડતો અનુકૃષ્ટ પ્રદેશબંધ કરે વળી ઉત્કૃષ્ટ કરે એમ એ બેના સાદિ અધ્રુવ એ બે ભાંગા ઉપજે; અને એ આઠ પ્રકૃતિનો જઘન્યબંધ તો સૂક્ષ્મ નિગોદ અપર્યાપ્તો સર્વથી જઘન્ય વીર્યવત ભવને પ્રથમ સમયે વર્તેતો કરે, તે પછી દ્વિતીયાદિક સમયે અજઘન્ય બંધ કરે, કાળાંતરે વળી જઘન્ય કરે, એમ એ બે બંધ સાદિ અને અધ્રુવ હોય. એમ વર્ણુ અતુલક ૪, તૈજસ ૫ કાર્મણુ ૬, ઉપધાત ૭, નિર્માણુ ૮ અને અગુરુલથુ ૯, એ નવ પ્રકૃતિનો ચારે પ્રકારનો બંધ તે સાદિ અધ્રુવ એ બે ભેદ કહેવો. પણ એનો ઉત્કૃષ્ટબંધ તે મિથ્યાત્વી ઉત્કૃષ્ટ યોગી સત્તવિધ બંધક નામની ૨૩ નો બંધક કરે શેષ પૂર્વવત; તથા અધ્રુવબંધી ૭૩નો ચારે પ્રકારનો બંધ તે તો અધ્રુવબંધી છે માટે સાદિ અધ્રુવ એ બે ભેદજ હોય.

હવે મૂળ પ્રકૃતિના ભાંગા કહે છે-મૂલછને સ્તિ-મોહનીય અને આયુ વર્ણુ શેષ ૬ મૂળ પ્રકૃતિનો અનુકૃષ્ટબંધ ચાર ભેદ

હોય; તે આ પ્રમાણે—એ છતો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશખંધ ક્ષપક અથવા ઉપશામક સૂક્ષ્મસંપરાયે ઉત્કૃષ્ટયોગી એક અથવા બે સમય લગે કરે, પછી ઉપશાન્તમોહે અખંધક થઇને પડતો અથવા ઉત્કૃષ્ટ યોગ થતી પણ પડતો જ્યારે અનુત્કૃષ્ટ પ્રદેશખંધ કરે ત્યારે તે સાદિ ૧, પૂર્વે એ સ્થાનક પામ્યો નથી તેને અનાદિ ૨, ધ્રુવ અધ્રુવ પૂર્વવત ૪. અને શેષ ૩ ખંધ બે ભેદે હોય. ત્યાં ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશખંધ સૂક્ષ્મ સંપરાયે કહ્યો તે માટે સાદિ ૧, ત્યારપછી ઉપશાન્તમોહે ભેદ કરે તથા પડતો અનુત્કૃષ્ટ કરે તે માટે અધ્રુવ ૨. એ ૬ નો જઘન્ય પ્રદેશખંધ તો સૂક્ષ્મ નિગોદ અપર્યાપ્તો સર્વથી મંદ વીર્યવંત ભવને આધ સમયે કરે, તેજ દ્વિતીયાદિક સમયે અજઘન્ય પ્રદેશખંધ કરે વળી કાળાન્તરે જઘન્ય કરે, તે માટે એ બંને બંધ સાદિ અધ્રુવ એ બે ભાગે હોય. હવે મોહના તથા આયુના ચારે પ્રકારના પ્રદેશખંધને વિષે બે ભેદે હોય ત્યાં મિથ્યાત્વી અથવા સમ્યક્ત્વી અનિવૃત્તિઆદરના અંતલગે સત્તત્ત્રિયખંધ વેળાએ ઉત્કૃષ્ટ યોગી છતો મોહનીયનો ઉત્કૃષ્ટ પ્રદેશખંધ કરે પછી અનુત્કૃષ્ટ, વળી ઉત્કૃષ્ટ, એમ એ બે ખંધ સાદિ અધ્રુવ હોય. અને જઘન્ય અજઘન્ય તો સૂક્ષ્મ નિગોદમોહે પૂર્વની પેરે કહેવા. આયુકર્મ તો અધ્રુવખંધી છે માટે તેના ઉત્કૃષ્ટાદિ ચાર ખંધ સાદિ અધ્રુવ હોય.

હવે એ ભાંગાની સંખ્યા—મૂળ ૭ પ્રકૃતિના એકેકીના દશ દશ એવં ૬૦ તથા બેના આઠ આઠ એવં ૭૬ અને ૩૦ ઉત્તર પ્રકૃતિના દશ દશ એવં ૩૦૦, અને ૬૦ પ્રકૃતિના આઠ આઠ એવં ૭૨૦ બે મળી ૧૦૨૦. મૂળ પ્રકૃતિના ૭૬ સહિત ૧૦૮૬ પ્રદેશખંધના ભાંગા થાય ॥ ૯૪ ॥

યોગસ્થાનાદિ સાત બોલોનું અદ્યપખડુત્વ

સે^૧દિ^૨અસં^૩સ્વિ^૪જંસે, જોગ^૫ટ્ટા^૬ણા^૭ણિ પય^૮ડિ^૯ટિ^{૧૦}ટિ^{૧૧}ઙ્ગે^{૧૨}આ ।

ટિ^{૧૩}ઙ્ગં^{૧૪}ધ^{૧૫}જ્ઞ^{૧૬}વસા^{૧૭}યા-ણ^{૧૮}ભાગ^{૧૯}ઠા^{૨૦}ણા અસં^{૨૧}સ્વગુ^{૨૨}ણા ॥૧૫॥

સેદ્ધિઅસંલિજ્જસે=શ્રેણિના અ-
સંખ્યાતમે ભાગે
જોગદ્વાળાણિ=યોગસ્થાનો
પર્યાલિલિખેયા=પ્રકૃતિલેહો, સ્થિ-
તિલેહો.

દિશ્વંધજ્જવસાયા=સ્થિતિખંધ-
ના અધ્યસાયસ્થાનો,
અણુભાગદાણા=રસખંધના અ-
ધ્યવસાયસ્થાનો.
અસંલિગુણા=અસંખ્યાતગુણા

અર્થ:—શ્રેણિના અસંખ્યાતમે ભાગે યોગસ્થાનો છે, તેથી પ્રકૃતિલેહો, સ્થિતિલેહો, સ્થિતિખંધનાં અધ્યવસાયસ્થાનો અને રસખંધના અધ્યવસાયસ્થાનો અનુક્રમે અસંખ્યાતગુણા છે. ૥૬૫૥

વિવેકન:—હવે પૂર્વોક્ત યોગસ્થાનક વિગેરે સાત ઓલતું અદ્યપથહુત્વ કહે છે—ઘનીકૃત લોકની સાત રાજ લાંબી એક પ્રદેશની આકાશશ્રેણિ તેના અસંખ્યાતમા ભાગને વિષે જેટલા આકાશપ્રદેશ હોય તેટલાં યોગ સ્થાનક [વીર્યાના સૂક્ષ્મ વિભાગ] છે. આહીં જીવ અનંતા છે અને યોગસ્થાન અસંખ્યાતાં છે, તે એકેકે સરખે યોગસ્થાને અનંતા સ્થાવર જીવ છે માટે વળી સર્વ સૂક્ષ્મ અપર્યાપ્તા એક સમય લગે એક યોગસ્થાને હોય, બીજે સમયે અસંખ્યાતગુણો યોગ વધે, ત્યારે જૂદે જૂદે સ્થાનકે હોય અથવા એક સ્થાને પણ હોય અને ત્રસ જીવો તો સરખે યોગસ્થાને અસંખ્યાતા હોય, તે માટે અસંખ્યાતાંજ યોગસ્થાનક છે પણ અનંતા નહીં. વળી પર્યાપ્તા સર્વ જીવ સ્વપ્રાયોગ્ય સર્વ જઘન્ય યોગસ્થાને જઘન્યથી ૧ સમય, અને ઉત્કૃષ્ટપણે ૪ સમય લગે રહે અને સ્વપ્રાયોગ્ય ઉત્કૃષ્ટ યોગસ્થાને જઘન્ય ૧ સમય, તથા ઉત્કૃષ્ટ બે સમય રહે. મધ્યમ યોગસ્થાને જઘન્ય ૧ સમય, ઉત્કૃષ્ટા ૩-૪થી યાવત ૮ સમય પણ રહે, પછી વધે-ઘટે [યોગાન્તર થાય] એ યોગ પત્રર ભેદ છે તે પૂર્વે થોડા કર્મઅંશમાંહે વિસ્તારે કહ્યા છે. તે યોગસ્થાનથી મૂલપ્રકૃતિ અને ઉત્તર પ્રકૃતિના ભેદ અસંખ્યાતગુણા છે. મૂળ પ્રકૃતિ ૮ અને ઉત્તર પ્રકૃતિ તો ૧૫૮ જ છે, પણ ક્ષેત્રાદિ સંખ્યા કરીને અંધના વિચિત્રપણા થકી અને ઉદયના વિચિત્રપણા થકી અસંખ્યાતા

૧. એક એક યોગસ્થાને વર્તતા નાના જીવો વડે અથવા કાજ ભેદે એક જીવવડે સર્વ પ્રકૃતિઓ અંધાય છે તેથી.

ભેદ થાય છે. તેનું સ્વરૂપ સચિસ્તરૂપણે આવશ્યકવૃત્તિ થકી જાણવું. ચાર આનુપૂર્વીનાં બંધોદયને વિચિત્રપણે કરીને લોકને અસંખ્યાતમે ભાગે જેટલા આકાશપ્રદેશ હોય તેટલા અસંખ્યાતા [આનુપૂર્વીના ભેદ] છે, એમ બૃહન્જીતકતચૂર્ણિને વિષે કહ્યું છે. તે પ્રકૃતિભેદ થકી સ્થિતિમેદ અસંખ્યાતગુણ છે. અન્તર્મુદૂર્તની સ્થિતિ ૧, સમયાધિક અન્તર્મુદૂર્તની સ્થિતિ ૨, દ્વિસમયાધિક અન્તર્મુદૂર્તની સ્થિતિ ૩, એમ ચાપત ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ લગે એકેકી પ્રકૃતિ અસંખ્યાતે સ્થિતિવિશેષે કરીને બંધાય, તે માટે અસંખ્યાતગુણ ૩, તે થકી સ્થિતિવંધના અધ્યવસાયસ્થાનક અસંખ્યાતગુણ^૧ છે; કપાયજાનેત જીવપરિણામવિશેષ તે અધ્યવસાય-સ્થાનક એકેકું અન્તર્મુદૂર્તમાન હોય ૪, તે થકી અનુભાગવંધના અધ્યવસાયસ્થાનક અસંખ્યાગુણ હોય; એકેકું અનુભાગબંધાધ્યવસાયસ્થાનક જઘન્ય એક સમય, ઉત્કૃષ્ટ ૮ સમયનું હોય તે માટે એકેકા સ્થિતિબંધાધ્યવસાયસ્થાનકને વિષે એક જીવ તથા અનેક જીવને આશ્રયીને અસંખ્યાત લોકાકાશપ્રદેશપ્રમાણ અનુભાગ^૨ બંધાધ્યવસાયસ્થાનક હોય ૫. ॥ ૬૫ ॥

તત્તો કમ્મપણ્સા, અણંતગુણિઆ તઓ રસચ્છેઆ ।
જોગા પયહિપણ્સં, ઠિહાણુભાગં કસાયાઓ ॥૧૬॥

૧ પ્રત્યેક સ્થિતિસ્થાનકે અસંખ્ય લોકાકાશ પ્રદેશ પ્રમાણે અધ્યવસાય સ્થાને બંધાય છે તેથી.

૨ કપાયજઘન્ય તેમજ લેશ્યાજઘન્ય આત્મપરિણામોની તરતમતાને લીધે સ્થિતિ સરખી બંધાવા છતાં રસમાં અસંખ્ય પ્રકારની (અસંખ્ય લોકાકાશ પ્રદેશ પ્રમાણની) તરતમતા થાય છે. તેથીજ સ્થિતિબંધાધ્યવસાયસ્થાનક-થી રસબંધાધ્યવસાયસ્થાનકે અસંખ્યગુણ છે. સ્થિતિબંધ થવામાં કપાયજઘન્ય આત્મપરિણામ કારણ છે જ્યારે રસબંધ થવામાં કપાય તેમજ લેશ્યા બંને કારણ છે.

તત્તો=તે કરતાં
કમ્મપણસા=કર્મપ્રદેશો-કર્મના
સ્કંધો.
અણંતગુણિયા=અનંતગુણી
તત્તો=તે કરતાં
રસચ્છેદા=રસના અવિભાગ
પાલિચ્છેદો

જોગા=યોગચક્રી,
પચ્છિપણસં=પ્રકૃતિષ્ઠ અને
પ્રદેશષ્ઠ
ઠિદ્વજ્ઞભાગં=સ્થિતિષ્ઠ અને
રસષ્ઠ [થાય]
કલાયાઓ=કપાયવટે

અર્થ:—તે કરતાં કર્મના સ્કંધો અનંતગુણી અને તે કરતાં રસના અવિભાગપાલિચ્છેદો અનંતગુણી છે. યોગ ચક્રી પ્રકૃતિષ્ઠ અને પ્રદેશષ્ઠ થાય તથા કપાય વટે સ્થિતિષ્ઠ અને રસષ્ઠ થાય. ॥ ૮૬ ॥

વિવેચન:—તે ચક્રી એકેક કર્મસ્કંધના પરમાણુ અનંતગુણી છે; અભવ્યચક્રી અનંતગુણી અને સિદ્ધને અનંતમે ભાગે પરમાણુએ નિષ્પત્ત સ્કંધ પ્રત્યેજ જીવ ગ્રહી શકે તે માટે ૬, તે ચક્રી રસવંધના અવિભાગ પલિચ્છેદ અનંતગુણી છે; એકેકા કર્મસ્કંધના પરમાણુમાંહે પણ સર્વ જીવચક્રી અનંતગુણી રસના અવિભાગ પલિચ્છેદ પામીએ તે માટે ૭. એ યોગસ્થાનાદિ સાત બોલનું અદ્યખલુતવ જાણવું.

હવે પ્રકૃતિ, સ્થિતિ, અનુભાગ અને પ્રદેશષ્ઠના હેતુ કહે છે.—પ્રકૃતિષ્ઠ અને પ્રદેશષ્ઠનો હેતુ યોગ છે; યદ્યાપિ પડશી-તિકે ષ્ઠના મિથ્યાત્વાદિક ચાર હેતુ કહ્યાં છે તોપણ મિથ્યાત્વ અવિરતિ અને કપાયને અભાવે પણ યોગ માત્ર જ હેતુએ કરીને ૧૧, ૧૨, ૧૩ ગુણઠાણે વેદનીયના પ્રકૃતિષ્ઠ અને પ્રદેશષ્ઠ થાય છે, અને અયોગી ગુણઠાણે યોગને અભાવે તે ન બાંધે તથા પ્રકૃતિષ્ઠે મંદ વીર્યવંત થોરી પ્રકૃતિ બાંધે અને તીવ્ર વીર્યવંત ઘણી પ્રકૃતિ બાંધે છે, અને પ્રદેશષ્ઠે પણ સ્વામી દેખાડ્યા ત્યાં મંદ તીવ્ર વીર્યવંત કહ્યા; તે માટે યોગ પ્રધાન કારણ છે. તથા સ્થિતિષ્ઠ અને અનુભાગષ્ઠનો હેતુ કપાય છે; મિથ્યાત્વ અવિરતિને અભાવે પણ કપાય માત્રજ હેતુએ કરીને સ્થિતિ અને અનુભાગષ્ઠ થાય. અને સ્થિતિ અનુભાગના

સ્વામી દેખાડ્યા ત્યાં પણ સંકલિષ્ટ પરિણામી અને વિશુદ્ધ પરિણામી એ હેતુ કહ્યા છે, ત્યાં સંકલિષ્ટ તે તીવ્ર કષાયી અને વિશુદ્ધ તે મંદકષાયી બાણવો, અને તે કષાયને અભાવે તે ઉપશાન્તમોહાદિકને વિષે વેદનીય જ બાંધે છે, તે પણ બે સમયની જ બાંધે તે માટે કષાય જ પ્રધાન હેતુ છે. ॥ ૯૬ ॥

ચંદસરજ્જૂ લોગો, બુદ્ધિકઓ 'સત્તરજ્જુમાળઘણો ।
તદ્દીહેગપણસા, સેઢી પયરો અ તવ્વગ્ગો ॥ ૯૭ ॥

ચંદસરજ્જૂ=ચૌદરાજ પ્રમાણ.

લોગો=લોક.

બુદ્ધિકઓ=મતિકલ્પનાએ કરેલો.

સત્તરજ્જુમાળઘણો=સાતરાજ પ્રમાણનો ધન

તદ્=તે [ધનીકૃત લોક] ની
દીહેગપણસા=લાંબી એક પ્રદે-
શની.

સેઢી=શ્રેણિ.

પયરો=પ્રતર.

તવ્વગ્ગો=તેનો વર્ગ.

અર્થ:—ચૌદ રાજ પ્રમાણ લોક તેને મતિકલ્પનાએ ધન કરેલા સાત રાજ પ્રમાણ થાય. તે ધનીકૃત લોકની લોકપ્રમાણ લાંબી એક પ્રદેશની શ્રેણિ તે સૂચિશ્રેણિ. તેના વર્ગ તે પ્રતર બાણવો. ॥ ૯૭ ॥

વિવેચન:—હવે ધન અને પ્રતર અને શ્રેણિનું સ્વરૂપ કહે છે. માધવતીના તળા થકી મોક્ષ લગે લોક ચૌદ રાજ ઉંચપણે છે, એ લોક તળે સાત રાજ પહોળો છે, ત્યારપછી ઉતરતો ઉતરતો મધ્ય તિર્યગ્લોક એક રાજ પહોળો છે, ત્યાંથી વળી ચઢતો ચઢતો બ્રહ્મલોકકલ્પે પાંચ રાજ પહોળો છે, ત્યાંથી વળી ઉતરતો

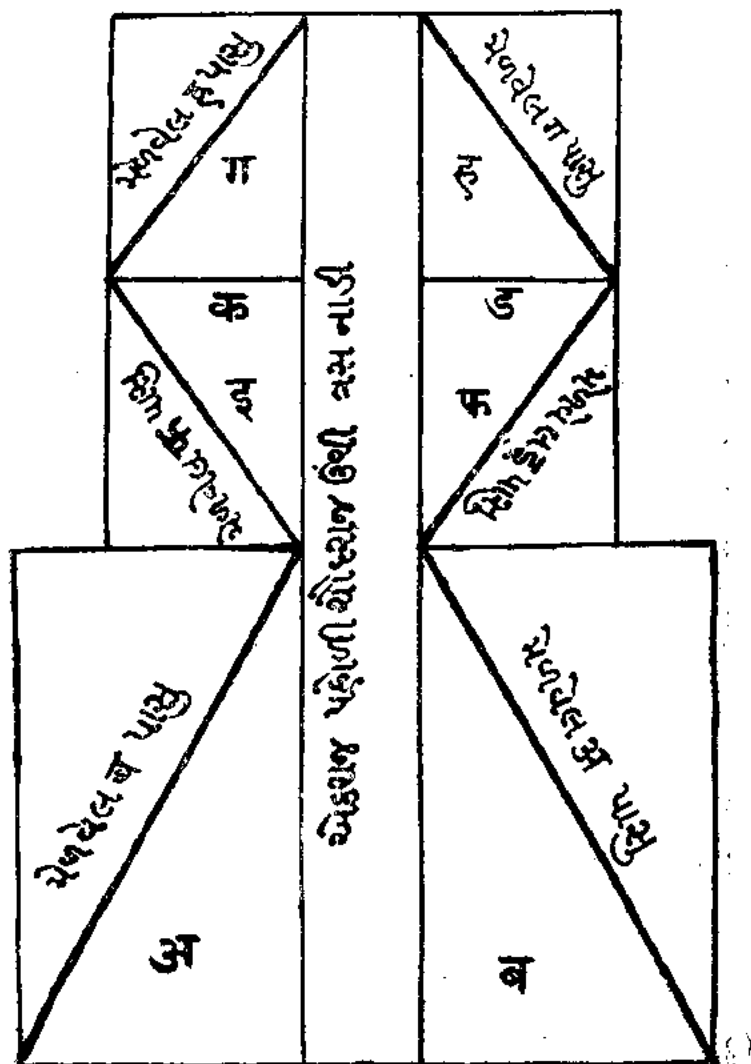
૧ હોઈ સત્તરજ્જુમાળા ધતિ પાદાંતર.

ઉતરતો ઉપર એક રાજ પહોળો છે; તે બુદ્ધિએ-કલ્પનાએ કીધો થકો સાતરાજ ઘન થાય.

હવે તે બુદ્ધિએ કીધો [કલ્પનાએ કલ્પ્યો] થકો સાત રાજ ઘન કેમ થાય? તે લખીએ છીએ. તે લોકના મધ્યભાગે ઉભી ચૌદ રાજ ઉંચી અને એક રાજ પહોળી ત્રસનાડી છે. ત્રસજીવ સર્વ તે માહે છે તે માટે ત્રસનાડી કહીએ. તે ત્રસનાડી થકી દક્ષિણ દિશિનો અધોલોકનો ખંડ હેઠે ત્રણ રાજ પહોળો, ઉપર સાંકડો અને સાત રાજ ઉંચો છે તે ઉપાડીને ત્રસનાડીની ઉત્તર દિશિએ વિપરીતપણે જોડીએ એટલે ઉપરનો સાંકડો હેઠે અને હેઠલો પહોળો ઉપર આણીએ ત્યારે એ અધોલોક સાત રાજ ઉંચો અને ચાર રાજ પહોળો સઘળો સરખો થાય. તથા ઉર્ધ્વ લોકે ત્રસનાડી થકી દક્ષિણ દિશિનો ખંડ એ રાજ પહોળો, સાત રાજ ઉંચો, તેના બ્રહ્મ દેવલોકના મધ્યથકી હેઠલો ઉપરલો એ ખંડ કરીને ત્રસનાડીને ઉત્તર પાસે વિપરીતપણે એટલે પહોળપણું હેઠે ઉપર ને સાંકડાપણું વચ્ચે આણીને સ્થાપીએ, એમ કીધે ઉર્ધ્વલોક ત્રણ રાજ પહોળો અને સાત રાજ ઉંચો સઘળો સરખો થાય. કોઇ ઠેકાણે થોડું ઘણું અધિકું ઓછું હોય તે પોતાની બુદ્ધિએ અધિકું ઓછામાં ભેળી સરખું કરીએ. ત્યાર પછી તે લોકનું ઉપરનું અર્ધ ઉપાડીને સંવર્તિત અધોલોકને દક્ષિણ પાસે જોડીએ એટલે સાત રાજ પહોળો, સાત રાજ લાંબો અને સાત રાજ ઉંચો સમચતુરસ્ર ઘનલોક થયો. હવે લોક તો વૃત્ત છે અને એ ઘન તો સમચતુરસ્ર થયો તેથી વૃત્ત કરવાને માટે તેને ૧૯ ગુણ કરી બાવીસ ભાગ હરીએ-ભાંગીએ ત્યારે કંઈક ન્યૂન સાત રાજ વૃત્ત લાંબો પહોળો થાય પણ વ્યવહારથકી સઘળો સાત રાજનો જ ચતુરસ્ર ઘનલોક જણવો. ઘણાં રાજમાન તે સ્વયંભૂરમણ સમુદ્રની પૂર્વ દિશાની વેદિકા થકી દક્ષિણ વેદિકા લગે અસંખ્યાતી કોડાકોડિ યોજન પ્રમાણ જણવું. એ ઘન ચતુરસ્ર લોકનાં એકેક રાજનાં ઘન ચતુરસ્ર ખંડક ૩૪૩ થાય અને ઘનવૃત્ત લોકનાં ઘનચતુરસ્ર ખંડક ૩૮૭ થાય. इति घनलोक स्वरूपम् ।

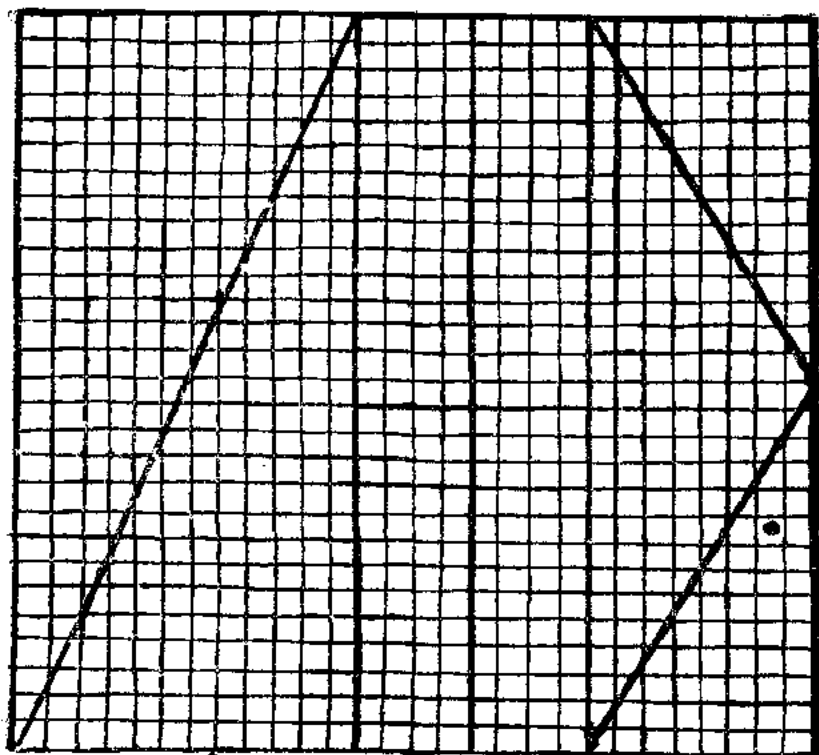
તે ઘનલોક જવડી લાંબી એટલે સાત રાજ લાંબી અને એક પ્રદેશની પહોળી શ્રેણિ જ્યાં કહી છે ત્યાં એ

चतुर्दशरत्नात्मकलोकस्यस्थापना

સૂચના:—આ પાછળ ખતાવેલ ચૌદ રાજલોકની સ્થાપનામાં જલેક લાઈન [કાળી લીટી] વચ્ચે આવેલ લોકક્ષેત્ર છે. નીચે સાતમી નારકીના તળે સાત રાજ, વચ્ચે સમભૂતળ આગળ એક રાજ, બ્રહ્મદેવલોક પાસે પાંચ રાજ અને ઉંચે ઐવેયક પાસે એક રાજ પહોળાઈ છે અથવા પાસાની નીચેની પહોળાઈ દેશે ઊણી ત્રણત્રણ રાજની છે. ક હ લાઈનની પહોળાઈ બંને રાજની છે. વ પાસુ ડાળી તરફ મેળવીએ અથવા અ પાસુ જમણી તરફ મેળવીએ એટલે ચાર રાજ પહોળા અને સાત રાજ ઉંચા લોક થાય. તે પ્રમાણે ઇ અને ગ પાસા જમણી તરફ મેળવીએ અથવા ફ અને હ પાસા ડાળી તરફ મેળવીએ ત્યારે ત્રણ રાજ પહોળા અને સાત રાજ ઉંચા લોક થાય. તે અધો અને ઉર્ધ્વલોકના બંને વિભાગને એક સાથે મેળવીએ એટલે સાત રાજ ઘનલોક થાય. તેની સ્થાપના આ સાથેજ આપી છે. આ પ્રમાણે કરવાથી સર્વત્ર સાત રાજ થઈ શકતું નથી પરંતુ અપૂર્ણને પૂર્ણ ગણી લેવાને ન્યાયે સાત રાજ ગણેલ છે.

બુદ્ધ્યા ઘનીકૃતલોકસ્યસ્થાપના ❀

❀ સાતરા પહોળો, સાતરાજ લાંબો અને સાતરાજ ઉંચો એવો

સાતરા ઘનલોક કલ્પનાવડે કરીએ ત્યારે થાય તેના
એકરા પહોળા, એકરાજ લાંબા અને એકરાજ ઉંચા એવા
સમચોસ ઘનખંડુક કરીએ ત્યારે ૩૪૩ થાય. ઉપરનું દરેક
ખાનું ફેરાજ લાંબુપહોળું સમજવું.

ઘનીકૃત લોકની સાતરાજની લેવી, એકસરી માતીની માળાની
પરે. અને તે શ્રેણિના વર્ગ કરીએ એટલે એક શ્રેણિના જેટલા
પ્રદેશ હોય તેટલા ગુણ કરીએ તેને પ્રતર કહીએ, તેને વળી
શ્રેણિના પ્રદેશ સાથે ગુણીએ તેને ઘન કહીએ. યથા-અસત્કલ્પનાએ
એક શ્રેણિએ પાંચ પ્રદેશ છે તે સૂચિ કહીએ. તેને વળી પાંચ-
ગુણ કરીએ તે ૨૫ થાય. તેને પ્રતર કહીએ. તેને વળી પાંચ
ગુણ કીધે ૧૨૫ થાય એ ઘન કહીએ. ઇહાં સાત રાજ લાંબો
સાત રાજ પહોળો અને જડપણે એક પ્રદેશનો તે પ્રતરરાજ
જાણવો, અને સમસ્ત લોક તે ઘન લોક કહીએ ॥ ૯૭ ॥

ઉપશમ શ્રેણિનું સ્વરૂપ.

અ^૪ણદંસનપુંસિ^૩સ્થી^૧ વે^૧અચ્છકં^૬ ચ પુરિસવે^૧અં ચ ।
દો^૪ દો^૩ ઇગંતરિ^૧ણ, સરિસે^૬ સરિસં^૧ ઉવસમે^૬ઈ ॥ ૯૮ ॥

અણદંસનપુંસિસ્થીવેય=અનંતા-
નુખંધિ કપાય, દર્શનમોહ-
નીય, નપુંસકવેદ, સ્ત્રીવેદ.
ચ્છકં=હાસ્યાદિષટ્ક.
પુરિસવેઅં=પુરૂષવેદ.

દોદો=બંને [કોધાદિ કપાય].
ઇગંતરિણ=એકેક [સંજવલન
કોધાદિ] ના આંતરે.
સરિસેસરિસં=સરખેસરખાને.
ઉવસમેઈ=ઉપશમાવે.

અર્થ:—[ઉપશમશ્રેણિ કરનાર] અનંતાનુખંધિ કપાય, ત્રણ
દર્શનમોહનીય, નપુંસક વેદ, સ્ત્રીવેદ, હાસ્યાદિષટ્ક, પુરૂષવેદ
અને સંજવલન એકેક કપાયને આંતરે બંને કપાયો સરખેસર-
ખાને અનુક્રમે ઉપશમાવે. ॥ ૯૮ ॥

વિવેચન:—તે ઉપશમ શ્રેણિનો કરનાર અપ્રમત્ત યતિજ હોય.
કોઈક આચાર્ય કહે છે—અવિરતિ, દેશવિરતિ, પ્રમત્ત અને અપ્ર-
મત્ત એ માંહેલો ઉપશમશ્રેણિ કરે, તે પ્રથમ અનંતાનુખંધિ આર

ક્રમાય સમકાળે અંતર્મુહૂર્તમાંહે ઉપશમાવે. કેટલાએક કહે છે કે અનંતાનુભવિની ઉપશમના ન હોય તે માટે તેની વિસંચો-જના કરે કે ખપાવે. ત્યારપછી સમ્યક્ત્વ મિત્ર મિથ્યાત્વ રૂપ ત્રણ દર્શન મોહનીય સમકાળે ઉપશમાવે. ત્યાં મિથ્યાદષ્ટિને પ્રથમ સમ્યક્ત્વ પામતાં મિથ્યાત્વ ઉપશમાવ્યા બાદ અનંતર સમયે મિથ્યાત્વના અનુદય થકી ઔપશમિક સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિ થાય. ત્યારપછી દેશવિરત પ્રમત્ત અપ્રમત્તે પણ મિથ્યાત્વ ઉપ-શમેલું પામીએ. અને વેદક સમ્યક્દષ્ટિ ત્રણે દર્શનમોહનીયનો ઉપશામક હોય. તે અપૂર્વકરણ ગુણઠાણે ચઠો તે ગુણઠાણનો સંખ્યાતમો ભાગ ગયે થકે નિદ્રા અને પ્રયત્નનો અધોરોધ કરે. તથા વળી તે ગુણઠાણના સંખ્યાતા ભાગ ગયે થકે અને એક ભાગ થાકતે થકે દેવગતિ ૧, દેવાનુપૂર્વી ૨, પંચેન્દ્રિય જાતિ ૩, વૈકિય શરીર ૪, વૈકિયોપાંગ ૫, આહારક શરીર ૬, આહાર-કોપાંગ ૭, તેજસ શરીર ૮, કાર્મણ શરીર ૯, સમચતુરસ્ર સંસ્થાન ૧૦, વર્ણચતુષ્ક ૧૪, અગુરુસ્રુ નામ ૧૫, પરાધાત નામ ૧૬, ઉપધાત નામ ૧૭, ઉચ્ચૈસ નામ ૧૮, ત્રસ નવકે ૨૭, શુભવિહાસોગતિ ૨૮, નિર્માણ નામ ૨૯ અને જિન નામ ૩૦, એ ત્રીશ પ્રકૃતિને અધથી ટાળે. વળી તેજ ગુણઠાણને ચરમ સમયે હાસ્ય, રતિ, ભય અને ક્રુદ્ધા એ ચારનો અધ ટાળે એનું સ્વરૂપ વિસ્તાર થકી કર્મપ્રકૃતિની ટીકાથી જાણવું. હવે નવમે ગુણઠાણે આવ્યો શું કરે ? તે કહે છે-ત્યાર પછી જો પુરૂષ આર-ભતો હોય તો પ્રથમ નપુંસક વેદ, પછી સ્ત્રીવેદ, પછી હાસ્ય-પટક અને પછી પુરૂષવેદ ઉપશમાવે. જો સ્ત્રી આરભતી હોય તો પ્રથમ નપુંસક વેદ, પછી પુરૂષ વેદ પછી હાસ્ય પટક અને પછી સ્ત્રીવેદ ઉપશમાવે, અને જો નપુંસક આરભતો હોય તો પ્રથમ સ્ત્રીવેદ, પછી પુરૂષવેદ, પછી હાસ્ય પટક અને પછી નપુંસક વેદ ઉપશમાવે. ત્યારપછી એ એ કોધાદિક એકેકે સંજવલન કષાયને આંતરે સરખે સરખા ઉપશમાવે, તે આ પ્રમાણે-અપ્રત્યાખ્યા-નીય અને પ્રત્યાખ્યાનીય એ એ કોધ સમકાળે ઉપશમાવે, ત્યાર પછી સંજવલન કોધ ઉપશમાવે, ત્યારપછી અપ્રત્યાખ્યાનીય પ્રત્યા-ખ્યાનીય એ એ માન સમકાળે ઉપશમાવે, ત્યાર પછી સંજવ-લન માન ઉપશમાવે. ત્યારપછી અપ્રત્યાખ્યાનીય અને પ્રત્યા-

ખ્યાનીય એ બે માયા સમકાળે ઉપશમાવે. ત્યાર પછી સંજ્વલન માયા ઉપશમાવે. ત્યારપછી અપ્રત્યાખ્યાનીય પ્રત્યાખ્યાનીય એ બે લોભ ઉપશમાવે. ત્યારપછી સંજ્વલન લોભ ઉપશમાવે. ત્યાં અંતે સંજ્વલન લોભ ઉપશમાવતો થકો તે લોભના ત્રણ ખંડ કરે, ત્યાં બે ભાગ ભેગા ઉપશમાવે અને ત્રીજા ભાગના સંખ્યાતા ખંડ કરીને જૂદા જૂદા ઉપશમાવે. એ દશમે ગુણકાણે ઉપશમાવે. પ્રશ્ન:-એ ઉપશમ શ્રેણિ તો અપ્રમત્ત સંચતજ પ્રારંભ કરે અને તેને તો અપ્રમત્ત સંચતપણું સાત પ્રકૃતિના ક્ષય તથા ઉપશમથીજ હોય, અન્યથા તે સાતને ઉદયે તો સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિ પણ ન હોય તો ચારિત્ર ક્યાંથી હોય? તો હમણાં તેનો ઉપશમ કહ્યાનું શું કામ? તત્ત્વોત્તર-પૂર્વે તેનો ક્ષયોપશમ કહ્યો હતો અને હમણાં તેનો ઉપશમ કહીએ. ઉદિત કર્માંશને ક્ષયે અને અનુદિતને ઉપશમે ક્ષયોપશમ કહીએ. અને ઉપશમે તેને ઉપશમજ કહીએ, તો એ બે માંહે શું વિશેષ છે? તત્ત્વોત્તર-તદાવરણ કર્મને ક્ષયોપશમે પ્રદેશથી વેદન છે અને ઉપશમે તે ન હોય ચતુક્ક-

વેણ સંતકમ્મં, સ્વઔચસમિપત્થ નાણુભાવં સો ।

उवसंतकसामो पुण, वेणइ न संतकम्मं पि* ॥૧॥

એ કપાયનો ઉપશામક ઉપશાંતકપાયાવસ્થાએ જઘન્યથી એક સમય અને ઉત્કૃષ્ટપણે અંતર્મુહૂર્ત લગે રહે. ત્યાર પછી નિશ્ચયે પડે, તે [કાળક્ષયે] અનુક્રમેજ પડતો કોઈક અપ્રમત્ત ગુણકાણે આવી રહે, કોઈક પ્રમત્ત ગુણકાણે રહે, કોઈક દેશવિરતિએ રહે, કોઈક સમ્યક્ત્વે રહે અને કોઈક સાર્વાદને પણ આવે અને ત્યાંથી મિથ્યાત્વે આવે, અને ભવક્ષયે પડે તો અનુત્તર વિમાને જાય ત્યાં પહેલે સમયેજ સર્વે અંવેદ્યાદિક કરણ પ્રવર્તાવે. જેથી અગ્યારમાથી પાંચરો ચોથેજ ગુણકાણે આવે. ઉત્કૃષ્ટપણે એક ભવમાં બે વાર ઉપશમશ્રેણિ પડિવજળે તેને તે તે ભવે ક્ષપકશ્રેણિ ન હોય અને જે એકવાર ઉપશમ શ્રેણિ કરે તેને કોઈકને તે ભવે ક્ષપકશ્રેણિ પણ હોય.ચતુક્ક-

* ક્ષયોપશમિકવાળા સત્તામાં રહેલ કર્મને વેદે, અહીં રસોદય ન હોય પણ પ્રદેશોદય એટલે પરરૂપે અનુભવ હોય, અને ઉપશાંત કપાયી સત્તામાં રહેલ કર્મને પ્રદેશથી પણ ન વેદે.

‘ઉવસમસેણિચઠ્ઠં, જાયદ્દ જીવસ્સ આમઘં નૂળં’ ।

સંસારંમિ વસંતે, ઇગમ્ભવે દુન્નિ વારાઓ ॥ ૧ ॥

જીવો હુ ઇગજમ્મંમિ, દક્કસિ ઉવસામગો ।

જયંપિ કુજ્જા નો કુજ્જા, દોવારિ ઉવસામગો ॥ ૨ ॥

એ કાર્મકાંથિક અભિપ્રાય છે. આગમને અભિપ્રાયે તો એક ભવે એક જ શ્રેણિ પડિવળે, યદુક્તં કલ્પભાષ્યે—

‘પ્વં અપરિવદ્ધિ, સમ્મત્તે દેવમણુયજ્જમ્મેસુ ।

અન્નચરસેદિવજ્જં, ઇગમ્ભવેણં ચ સઘ્વાઈ ॥૧॥ સર્વાણિ દેશવિ-
રત્યાદીનિ । અન્યત્રાપ્યુક્તં—

‘મોદ્દોષમ ઇકસ્મિન્, ભવે દ્વિઃ સ્યાદસંતતઃ’ ।

યસ્મિન્ ભવે તૂપશમઃ ક્ષયો મોદ્દસ્ય તત્ર ન ॥ ૨ ॥ इति.

એ ઉપશામક ધુરતાં [પ્રથમનાં] ડાંચયણુવંત હોય. ત્યાં ઉપશમશ્રેણિથી પડીને પછી તે ભવે જ જે મરણ પામે તથા ઉપશમશ્રેણિથી પડીને પાછી તે ભવે જ જે ચરમશરીરી ક્ષપકશ્રેણિ કરે તે તો નિશ્ચયે જ વજ્રકપભનારાય સંઘયણુવંત હોય. આ પ્રમાણે ઉપશમશ્રેણિનું સ્વરૂપ કહ્યું. ॥ ૯૮ ॥

૧ સંસારમાં વસતા જીવને સમસ્ત ભવોમાં ઉપશમશ્રેણિ ચાર જ વખત આવે અને એક ભવમાં એ વખત આવે ॥ ૧ ॥

એક જન્મમાં જે જીવ એકજ વખત ઉપશામક હોય તે ક્ષય (ક્ષપક-શ્રેણિ) ને પણ કરી શકે, અને જે એ વખત ઉપશામક હોય તે ન કરે ॥૨॥

૨ એ પ્રકારે દેવ અથવા મનુષ્ય જન્મને વિષે જેણે સમ્યક્ત્વ વચ્ચું નથી તે જીવ બેમાંથી એક શ્રેણિ વળીને એક ભવમાં દેશવિરતિ આદિ સર્વ પ્રાપ્ત કરે. ॥ ૧ ॥

૩ મોહનો ઉપશમ એક ભવમાં જૂદો જૂદો એ વખત થાય, પણ જે ભવે ઉપશમ હોય તે ભવે મોહનો ક્ષય ન થાય. ॥ ૨ ॥

ઉપશમશ્રેણિક્રમસ્ય ચંત્રમ્

ઉપશમયતિ	
સંજ્વલનલોભં ૨૮	
અપ્રત્યાખ્યાનલોભં ૨૬	પ્રત્યાખ્યાન લોભં ૨૭
સંજ્વલનમાયાં ૨૫	
અપ્રત્યાખ્યાન- માયાં ૨૩	પ્રત્યાખ્યાનમાયાં ૨૪
સંજ્વલનમાનં ૨૨	
અપ્રત્યાખ્યાન- માનં ૨૦	પ્રત્યાખ્યાનમાનં ૨૧
સંજ્વલનક્રોધં ૧૯	
અપ્રત્યા ૦ ક્રોધં ૧૭	પ્રત્યાખ્યાનક્રોધં ૧૮
પુંવેદં ૧૬ હાસ્યાદિષટ્કં ૧૫ સ્ત્રીવેદં ૯ નપુંસકવેદં ૮	
મિથ્યાત્વ ૧ મિશ્ર ૨ સમ્યક્ત્વમોહાન્ ૭	
અનંતાનુબંધિ ક્રોધ ૧ માન ૨ માયા ૩ લોભાન્ ૪	

ક્ષપકશ્રેણિનું સ્વરૂપ.

ઘ ૧ ૧ ૧ ૩ ૧ ૩ ૩ ૧
ઘનમિચ્છમીસસમ્મં, તિઆડઙ્ગવિગલથીળતિગુજ્જોઞં
૨ ૨ ૨ ૧ ૧ ૮ ૧ ૧
તિરિનિરયથાવરદુગં, સાહારાયવઅડનપુત્થી ॥ ૧૧ ॥

ઘનમિચ્છ=અનંતાનુષંધિ કષાય,
મિથ્યાત્વ મોહનીય.
મીસસમ્મં=મિશ્ર મોહનીય
સમ્યક્ત્વ મોહનીયને.
તિઆડ=ત્રણ આયુષ્ય.
ઙ્ગવિગલ=એકેન્દ્રિય વિકલેન્દ્રિય
થીળતિગુજ્જોઞં=થીણદ્વિત્રિક
ઉદ્યોતનામ.

તિરિનિરયથાવરદુગં=તિયંચ-
દ્વિક, નરકદ્વિક, સ્થાવરદ્વિક.
સાહારાયવ=સાધારણ નામ,
આતપ નામ.
અડ=આઠ [બીજા ત્રીજા]
કષાય.
નપુત્થી=નપુંસક અને સ્ત્રીવેદ.

અર્થ:—[ક્ષપકશ્રેણિ યાજો] અનંતાનુષંધિ કષાય, મિથ્યાત્વ મોહનીય, મિશ્રમોહનીય, સમ્યક્ત્વમોહનીય, ત્રણ આયુષ્ય, એકેન્દ્રિય, વિકલેન્દ્રિય, થીણદ્વિત્રિક, ઉદ્યોતનામ, તિયંચદ્વિક, નરકદ્વિક, સ્થાવરદ્વિક, સાધારણ નામ, આતપનામ, આઠ [બીજા ત્રીજા] કષાય, નપુંસકવેદ, સ્ત્રીવેદ; ॥૯૯॥

વિવેચન:—ક્ષપકશ્રેણિને પડિવજતો મનુષ્ય આઠ વરસ ઉપરની વયયાજો અત્યંત શુદ્ધ પરિણામવંત અવિરત ૧, દેશ-વિરત ૨, પ્રમત્ત ૩ અને અપ્રમત્ત ૪, એ ચાર માંહેનો કોઈ પ્રથમ અંતર્મુહૂર્ત માંહે અનંતાનુષંધી ચારેનો સમકાળે ક્ષય કરે, તેનો અનંતમો ભાગ રહે તે મિથ્યાત્વ માંહે નાખે, ત્યાર પછી મિથ્યાત્વને તેના અંશ સહિત જ સમકાળે ભસ્મ કરે, ત્યાર પછી મિશ્રમોહનીય અને સમ્યક્ત્વમોહનીયનો પૂર્વાક્ત રીતે ક્ષય કરે. તે સમ્યક્ત્વ મોહનીયનો છેલ્લો સ્થિતિખંડ ઉકેર્ય થકે તે કૃત્તકરણ કહીએ. એ અવસ્થાએ વર્તતો કોઈક કાળ પણ કરીને અનેરી ગતિમાં જાય. તથા જો કોઈ બદ્ધાયુ થકો ક્ષપકશ્રેણિ પ્રારંભે અને અનંતાનુષંધી ક્ષય કર્યા પછી મરે તો ક્ષપકશ્રેણિ

થકી વિરમે ત્યારે તે કોષક મિથ્યાત્વના ઉદય થકી કરીને વળી
અનંતાનુબંધી પણ બાંધે, મિથ્યાત્વ બીજનું અસ્તિત્વ હોવાથી,
મિથ્યાત્વને ક્ષયે તો બીજના અભાવ થકી કરી અનંતાનુબંધી
નજ બાંધે. સાતને ક્ષયે તો અપતિત પરિણામી હોઇને અવશ્ય
વૈમાનિક દેવતામાંહે જાય અને પતિત પરિણામી હોય તો પછી
પરિણામની વિશુદ્ધિને અનુસારે અનેરી ગતિએ જાય. અને
અદ્વાય થકો જે કૃતકરણાવસ્થાએ કાળ ન કરે તો પણ સાત
પ્રકૃતિનો ક્ષય કરીને તેટલે રહે પણ ચારિત્રમોહનીય ક્ષય કરવા
તત્પર ન થાય. જે અખદ્વાય ક્ષયકર્ત્રેણિ આરંભે તે સાતનો
ક્ષય કરીને ચારિત્રમોહનીય ક્ષય કરવાને અવશ્ય તત્પર થાય. તે
સકળ ક્ષયકને નરક, તિર્થંચ અને દેવ, એ ત્રણ આયુ પોતા-
પોતાના ભવમાં ક્ષય થયેલજ હોય. તે ક્ષયક સ્વરૂપ સમ્યક્ત્વ-
મોહનીય થાકતે અપ્રત્યાખ્યાનીય ૪ અને પ્રત્યાખ્યાનીય ૪ એ
આઠ કષાય ક્ષય કરવાનો આરંભ કરે, તે અર્ધા ખચ્યા હોય ત્યાં
વચ્ચે એકેન્દ્રિય જાતિ ૧, બેન્દ્રિય ૧, ત્રેન્દ્રિય ૨, ચૌરેન્દ્રિય
૩, એ ત્રણ વિકલેન્દ્રિય જાતિ એવં ૪, થીણુદ્વિવ્રિક ૭, ઉચોત
નામ ૮, તિર્થંચદ્વિક ૧૦; નરકદ્વિક ૧૨, સ્થાવર નામ ૧૩,
સૂક્ષ્મ નામ ૧૪, સાધારણ નામ ૧૫ અને આતપનામ ૧૬, એ
૧૬ પ્રકૃતિનો ક્ષય કરે. ત્યાર પછી જે આઠ કષાય અવશેષ રહ્યા
હોય તેનો ક્ષય કરે. એ સર્વ અંતમુહૂર્તમાંજ ખપાવે. ઇહાં
કોષક કહે છે કે, એકેન્દ્રિય જાતિ આદિક ૧૬ પ્રકૃતિ ખપાવવા
માંડે તેની વચગાળે આઠ કષાયનો ક્ષય કરે; તે પછી સોળ
પ્રકૃતિનો ક્ષય કરે. x ત્યારપછી નપુંસકવેદ અને તે પછી સ્ત્રીવે-
દનો ક્ષય કરે. ॥ ૯૮ ॥

x ટપાકારના પોતાના અભિપ્રાયને આ મતાંતર અનુકૂળ હોય, એમ
સમજાય છે [જુઓ ક્ષયકર્ત્રેણિનું યાત્ર] એટલે કે, તેઓ ૮ ના ક્ષય
પછી જ ૧૬ નો ક્ષય માને છે અને ૧૬ પછી ૮ ના ક્ષયને મતાંતર
ગણે છે.

ક્ષપકશ્રેણિક્રમયંત્રમિદમ્

	તતઃ સિધ્ધયતિ	
	ક્ષપયતિ ૧૪૮	
	૧૨ પ્રકૃતીઃ	૧૪મેગુણઠા
	૭૩ પ્રકૃતીઃ	ગુણ ૦ ૧૩મે
જ્ઞાનાવ ૦ ૫ દર્શના ૦ ૪ અંતરાય ૫૫ ૧૪ (૧૨ મે).		
	નિદ્રાદ્વયં ૨	૧૨ મે ગુણ ૦
	સંજ્વલનલોભં ૧	૧૦મેગુણઠા
	સંજ્વલનમાયાં ૧	
	સંજ્વલનમાનં ૧	
	સંજ્વલનકોષં ૧	
	પુંવેદં ૧	
	હાસ્યાદિષટ્કં ૬	
	સ્ત્રીવેદં ૧	
	નપુંસકવેદં ૧	
	પર્કેદ્રિયાદિ ૧૬	
અપ્રત્યા ૦ ક્રોધમાનમાયાલોભપ્રત્યા ૦ ક્રોધમાનમાયાલોભાન્ ૮		૧ મે.
	દેવનારકતિર્યંગાયૂષિ ૩	૪-૧-૬
	સમ્યક્ત્વમોહનીયમ્ ૧	-૭ ગુણ-
	મિશ્રમોહનીયમ્ ૧	ઠાણે.
	મિથ્યાત્વમ્ ૧	
	અનંતાનુબંધિક્રોધમાનમાયાલોભાન્	

છગપુમસંજલણા દો.—નિદ્રાવિગ્ધાવરણસ્વ નાળી ।
 દેવિંદસૂરિલિહિઅં, સયગમિણં આયસરણટ્ટા ॥૧૦૦॥

છગ=હાસ્યપદ્ક.

પુમ=પુરુષવેદ

સંજલણા=સંજવલન કપાયો.

દોનિદ્રા=બેનિદ્રા [નિદ્રા પ્રયત્ના]

વિગ્ધાવરણસ્વ=પાંચ અંતરાય

અને નવ આવરણના ક્ષયે

નાળી=કેવળી.

દેવિંદસૂરિ=દેવેંદ્રસૂરિએ.

લિહિઅં=લખ્યો.

સયગં=સો ગાથા પ્રમાણુ શતક
 નામા અંથને

ટ્ટા=આ

આયસરણટ્ટા=પોતાને સંભારવા માટે.

અર્થ:—હાસ્યપદ્ક, પુરુષવેદ, સંજવલન કપાયો, બે નિદ્રા, પાંચ અંતરાય અને નવ આવરણનો ક્ષય થયે છતે કેવળી થાય. શ્રી દેવેંદ્રસૂરિએ આ શતકનામા કર્મઅંથ પોતાને સંભારવા માટે લખ્યો.

વિવેચન:—ત્યારપછી હાસ્યપદ્ક ખેપવે, તે પછી પુરુષવેદના ત્રણ ખંડ કરીને બે ખંડ સમકાળે ખેપવે, ત્રીજો ખંડ સંજવલન કોથ માંહે નાંખે. પુરુષ આરંભે ત્યારે એ અનુક્રમ જાણવો. સ્ત્રી પ્રારંભે ત્યારે પ્રથમ નપુંસકવેદ, પછી પુરુષવેદ પછી હાસ્યપદ્ક, અને તે પછી સ્ત્રીવેદ ખેપવે, નપુંસક પ્રારંભે ત્યારે અનુદિત પણ પ્રથમ સ્ત્રીવેદ, તે પછી પુરુષવેદ, તે પછી હાસ્યપદ્ક, અને તે પછી નપુંસક વેદ ક્ષય કરે, ત્યારપછી સંજવલન કોથ ખેપવે, તેનો અંશ રહે તે માનમાં નાંખે. તે પછી સંજવલન માન ખેપવે તેનો અંશ માયામાં નાંખે. તે પછી સંજવલની માયા ખેપવે, તેનો અંશ રહે તે લોભમાં નાંખે. તે પછી સંજવલન લોભ ખેપવે, તે લોભનો છેલ્લો અંશ તેના અસંખ્યાતા ખંડ કરીને પૃથક્ પૃથક્ કાળભેદે ખેપવે. તેનો વળી છેલ્લો ખંડ તેના અસંખ્યાતા ખંડ કરીને પ્રતિસમયે એકેક ખંડ ખેપવે. એમ અસંખ્યાતી વાર કરીને મૂળથી લોભ ખેપવે, ત્યાર પછી બે નિદ્રા ખેપવે. તે પછી ક્ષીણભાઈને અંતે પાંચ જ્ઞાનાવરણીય, ચાર દર્શનાવરણીય અને

પાંચ અંતરાય, એ ચૌદ પ્રકૃતિ ક્ષય કરીને કેવળજ્ઞાની-કેવલ-દર્શની થાય. એ સર્વ મોહપ્રકૃતિ અંતર્મુહૂર્તે પ્રત્યેક બેપવે; અને ત્રેણિનો કાળ પણ અંતર્મુહૂર્તનો હોય અંતર્મુહૂર્તના અસંખ્યાતા ભેદ છે તે માટે. એ પ્રમાણે ક્ષપકત્રેણિનું સ્વરૂપ કહ્યું.

શ્રી તપાગચ્છાધિરાજ ભટ્ટારક શ્રી દેવેન્દ્રસૂરીશ્વરે એ શતક-નામા પાંચમો કર્મઐક્ય થતાના આત્માને સંભારવાને અર્થે લખ્યો-પુસ્તકન્યાસ કર્યો. એકસો ગાથાનો છે તે માટે તેનું શતક એણે નામ જાણવું ॥ ૧૦૦ ॥

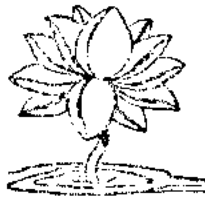
એ પ્રમાણે શતકનામા પાંચમા કર્મઐક્યનો સ્તબ્ધકાર્થ: સંપૂર્ણ:

એ પાંચમો કર્મઐક્ય કેવો છે? અક્ષરે અદ્ય છે છતાં મહા અર્થવંત છે-ગાંભીર્ય છે. તપાગચ્છાધિરાજ ભટ્ટારક શ્રી જગન્નથેન્દ્રસૂરિપદ્મપૂર્વાચલસહસ્રકરભટ્ટારક શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિએ રચ્યો છે.

આર્યા-શ્રીમત્કર્મગ્રંથે, સ્તબ્ધકાર્થો વૃત્તિત: સુગમરીત્યા।

વુધ્ધજીવવિજયવિહિત: શતકાલ્યસ્યાસ્ય પૂર્તિમગાત્× ॥૧॥

॥ इति शतकनामा पञ्चम कर्मग्रंथ संपूर्ण ॥

× શ્રી કર્મઐક્યને વિશે આ શતકનામા પાંચમકર્મઐક્યનો ટીકા થકી સુગમ રીતે પડિત જીવવિજયજીનો કરેલ ટિપ્પણ સંપૂર્ણ થયો.

॥ ૧૫૮ પ્રકૃતિઓની ગુણસ્થાનોમાં ધ્રુવાધ્રુવસત્તા ॥

પ્રકૃતિ	(ગુણસ્થાને) ધ્રુવસત્તા	(ગુણસ્થાને) અધ્રુવસત્તા
૫ જ્ઞાનાવરણ	૧ થી ૧૨	૦
૫ અન્તરાય	"	૦
૪ દર્શનાવરણ	"	૦
૨ નિદ્રા	" (ના ઉપાન્ય સમય સુધી)	૦
૩ થિણ્ણદ્વિઆદિ	૧ થી દેશોન ૯	કિંચિત્ શેષ ૯ થી ૧૧
૨ વેદનીય	૧ થી ૧૩	૧૪ મે
૧ મિથ્યાત્વ	૧-૨-૩	૪ થી ૧૧
૧ મિશ્ર	૨-૩	૧-૪ થી ૧૧
૧ સમ્યક્ત્વ	બીજે	૧-૩-૪ થી ૧૧
૪ અનંતાનુ૦	૧-૨	૩ થી ૧૧
૮ મધ્યકપાય	૧ થી દેશોન ૯	+કિં૦ ૯ થી ૧૧
૩ સંબવ૦ કોષાદિ	"	"
૧ સંબવ૦ લોભ	૧ થી ૧૦	૧૧ મે
૯ નોકપાય	૧ થી દેશોન ૯	કિં૦ ૯ થી ૧૧
૧ નરકાયુઃ	૦	૧ થી ૭
૧ તિર્યચ્ચાયુઃ	૦	૧ થી ૫
૧ નરાયુઃ	૬ થી ૧૪	૧ થી ૫
૧ દેવાયુઃ	૦	૧ થી ૧૧

+ કિં૦ એટલે કિંચિત્ શેષ.

૧ મનુષ્યગતિ	૨ થી ૧૪	૧ લે.
૧ મનુષ્યાનુપૂર્વી	” (અથવા ૨ થી સમયોન ૧૪)	૧ લે.
૨ દેવદિક	૩ થી ૧૧	૧ થી ૨
૨ નરકદિક	૨ થી દેશોન ૯	૧-કિં ૯ થી ૧૧
૨ તિર્યચ્ચદિક	૧ થી દેશોન ૯	કિં ૯ થી ૧૧
૪ એકેન્દ્રિયાદિ	”	”
૧ પચ્ચેન્દ્રિય	૩ થી ૧૪	૧-૨
૭ ઓદારિકસમક	૧ થી સમયોન ૧૪	૦
૭ વૈકલ્પસમક	૧ થી દેશોન ૯	૧-કિં ૯ થી ૧૧
૭ આહારકસમક	૦	૧ થી ૧૪
૭ તૈ ૦ કા ૦ સમક	૧ થી સમયોન ૧૪	૦
૩૪ સંસ્થાન ૬-સંઘ ૦ ૬-વર્ણદિ ૨૦- અગતિ ૨	”	૦
૬ ત્ર ૦-ખા ૦-પર્યા ૦ -મુલગ-આદેય -યશઃ	૧ થી ૧૪	૦
૪ પ્રત્યેક-સ્થિર- શુભ-મુસ્વર	૧ થી સમયોન ૧૪	૦
૩ સ્થા ૦ મૂલમ-સાધા ૦	૧ થી દેશોન ૯	કિં. ૯ થી ૧૧
૭ અપર્યાસ-દુઃસ્વર- અનાદેય-અસ્થિર -અશુભ-દુર્લા- અ-અયશ	૧ થી સમયોન ૧૪	૦
૨ આતપ-ઉદ્યોત	૧ થી દેશોન ૯	કિં. ૯ થી ૧૧
૫ ઉપ ૦-પરા ૦-અ- ગુ ૦ ઉચ્છવાસ- નિર્માણ.	૧ થી સમયોન ૧૪	૦
૧ જિનનામ	૦	૨-ઉવિના શેષ ૧૨માં
૧ ઉચ્ચગોત્ર	૨ થી ૧૪	૧ લે.
૧ નીચગોત્ર	૧ થી સમયોન ૧૪	૦

યંત્ર ૨ જું ॥ ૧૧ પરાવર્તમાન પ્રકૃતિનું યંત્ર ॥

પ્રકૃતિઓ	કોની સાથે વિરોધી ?	કઈ બાબતમાં વિરોધી ?
ઔદારિકાદિ ૩ શરીર	પરસ્પર	બંધ-ઉદયમાં
ઉપાંગ ૩	"	"
સંસ્થાન ૬	"	"
સંઘયણુ ૬	"	"
જાતિ ૫	"	"
ગતિ ૪	"	"
અગતિ ૨	"	"
આનુપૂર્વી ^૧ ૪	"	"
વેદ ૩	"	"
હાસ્યયુગલની ૨	શોકયુગલ સાથે	"
શોકયુગલની ૨	હાસ્યયુગલ સાથે	"
૪ ક્રોધ	રોષ : ૧૨ કષાય સાથે	ઉદયમાં
૪ માન	"	"
૪ માયા	"	"
૪ લોભ	"	"
૧ ઉદ્યોત	આતપ સાથે	બંધ-ઉદયમાં
૧ આતપ	ઉદ્યોત સાથે	"

૨ ગાત્ર	પરસ્પર	અ'ધ-ઉદયમાં
૨ વેદનીય	"	"
૫ નિદ્રા	"	ઉદયમાં
ત્રસાદિ ૪	સ્થાવરાદિ ૪ સાથે ક્રમશઃ	અ'ધ-ઉદયમાં
સ્થિર-શુભ ૨	અસ્થિર-અશુભ સાથે ક્રમશઃ	અ'ધમાં
સૌભાગ્યાદિ ૪	દૌર્ભાગ્યાદિ ૪ સાથે ક્રમશઃ	અ'ધ-ઉદયમાં
સ્થાવરાદિ ૪	ત્રસાદિ ૪ સાથે ક્રમશઃ	"
અસ્થિર-અશુભ ૨	સ્થિર-શુભ સાથે ક્રમશઃ	અ'ધમાં
દૌર્ભાગ્યાદિ ૪	સૌભાગ્યાદિ ૪ સાથે ક્રમશઃ	અ'ધ-ઉદયમાં
૪ આયુષ્ય	પરસ્પર	"

॥ अष्टकर्मसु प्रत्येकामुत्तरप्रकृतिं समाश्रित्य बंधस्थानानि भूयस्कारबंधानि च ॥

८ कर्म	अ.धाती उत्तर- प्रकृति	अ.ध स्थान संख्या	देवदी कुरुदी प्रकृतिनां अ.ध.स्थान ?	अ.प्र. दोहरेहोत्रे	अ.प्र. दोहरेहोत्रे	अ.प्र. दोहरेहोत्रे	अ.प्र. दोहरेहोत्रे
ज्ञानावरण	५	१	५ प्रकृतिवृ.	०	०	१	१
दर्शनावरण	८	३	८-६-४ वृ.	२	३	२	२
वेदनीय	२	१	१ वृ.	०	१	०	०
मोहनीय	२६	१०	२२-२१-१७-१३-८-५-४-३-२-१ वृ.	८	१०	२	२
आवृध्य	४	१	१ वृ.	०	१	१	१
नामकर्म	६७	८	२३-२५-२६-२८-२९-३०-३१-१ वृ.	६	८	३	३
गोचकर्म	२	१	१ वृ.	०	१	१	१
आंतराय	५	१	५ वृ.	०	१	१	१

અહિં દેશોન એટલે
પહોંચાપમતો અસંખ્યા-
તમાભાગ હીન સમજવો

પંચ ૪ થું

આ પંચમાં ૧૨૦ વર્ષ
પ્રકૃતિને બદલે ૧૬ વર્ષ
અધિક ગણવાથી ૧૩૬
વર્ષ પ્રકૃતિ ગણાવી છે.

॥ સ્થિતિબંધ, અવાધા અને સ્થિતિબંધસ્વામિનું યંત્ર ॥

પ્રકૃતિનો.	ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધ (સાગરોપમ)	ઉત્કૃષ્ટ અવાધા.	જયન્ય સ્થિતિબંધ	જયન્ય અવાધા.	ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિબંધના સ્વામી	જયન્ય સ્થિતિબંધના સ્વામી.
માનાવરણ પ...	... ૩૦ કોડકોડી ૩૦૦૦ વર્ષ	અનંતર્મું	અનંતર્મું	અનંતર્મું	મિથ્યાદ્રષ્ટિ ૪ ગતિનાશ્ય	૧૦ માંતે
દર્શનાવરણ ૪...	... "	"	"	"	"	"
નિદ્રા ૨ ...	... "	"	દેશોન ૬ સાં	"	"	બાદરપર્વાસ એકેન્દ્રિય
સ્થાનાદ્વિત્રિક...	... "	"	"	"	"	"
સાતોવેદનીય ...	... ૧૫ કોડકોડી ૧૫૦૦ વર્ષ	૧૨ સુહર્ત	"	"	"	૧૦ માંતે
અસાતોવેદનીય	... ૩૦ કોડકોડી ૩૦૦૦ વર્ષ	દેશોન ૬ સાં	"	"	"	બાં ૫૦ એકેં
મિથ્યાત્વ ...	... ૭૦ કોડકોડી ૭૦૦૦ વર્ષ	દેશોન ૧ સાં	"	"	"	"

અનંતાનુ ૪...	૪૦ કોટી ૬૧૦	૪૦૦૦ વર્ષ	દેશોન ૪ સાલ	અનંતસુહૃત	મિથ્યાદ્રષ્ટિ ૪ ગતિના અંક	બાં ૫૦ એકે
અપ્રત્યાગ ૪...	૪	૪	૪	૪	૪	૪
પ્રત્યાગ ૪ ...	૪	૪	કોધ રસાસ, માન ૧ માસ, માયા ૦૧ માસ અનંતસુહૃ	૪	૪	૪
સંજ્ઞવ ૩ ...	૪	૪	૪	૪	૪	૬ માને
સોભ ...	૪	૪	૪	૪	૪	૪
હાસ્ય-રતિ ...	૧૦ કોટી ૬૧૦	૧૦૦૦ વર્ષ	દેશોન ૧ સાલ	૪	૪	બાં ૫૦ એકે
શોક-અરતિ ...	૨૦ કોટી ૬૧૦	૨૦૦૦ વર્ષ	દેશોન ૧ સાલ	૪	૪	૪
ભય-કૃત્સા ...	૪	૪	૪	૪	૪	૪
ત્રીવેદ ...	૧૫ કોટી ૬૧૦	૧૫૦૦ વર્ષ	દેશોન ૧ સાલ	૪	૪	૪
નપુસાવેદ ...	૨૦ કોટી ૬૧૦	૨૦૦૦ વર્ષ	દેશોન ૧ સાલ	૪	૪	૪
પુરુષ વેદ ...	૧૦ કોટી ૬૧૦	૧૦૦૦ વર્ષ	૮ વર્ષ	૪	૪	૪
દેવદ્રિક ૨ ...	૧૦ કોટી ૬૧૦	૧૦૦૦ વર્ષ	દેશોન ૮૫૫ સાલ	૪	૪	૬ માને પર્વાસિઅસમિ પૃથે ૦ તિથે ૪

મનુષ્યદિક ૨ ...	૧૫ કો10 કો10	૧૫૦૦ વર્ષ	દેશોન હે સા0	અનંતર્થ0	મિથ્યા યગતિ	અ. પ. ઓકે.
તિર્થગદિક ૨ ...	૨૦ કો10 કો10	૨૦૦૦ વર્ષ	૨ સા0	૨	દેવનારક	૨
નરકદિક ૨ ...	૨	૨	૨૮૫૭ સા0	૨	તિર્થગ-નર	પર્યાપ્ત અસંસિ તિ0 પચે0
ઓકેન્દ્રય ...	૨	૨	૭ સા0	૨	મિથ્યા0દશા- નાનંતસુરા:	આ. પ. ઓકે.
ચિકલે0 ૩ ...	૧૮ કો10 કો10	૧૮૦૦ વર્ષ	૬ સા0	૨	મિ0તિ0નર	૨
પચેન્દ્રય ...	૨૦ કો10 કો10	૨૦૦૦ વર્ષ	૭ સા0	૨	મિ0 યગતિ	૨
ઓદારિક0 ૨...	૨	૨	૨	૨	મિ. દેવનારક	૨
વૈકિય0 ૨ ...	૨	૨	૨૮૫૭ સા0	૨	તિર્થ0નર	પર્યાપ્ત અસંસિ તિર્થચ પચે0
આહારિક0 ૨ ...	અંત:કો10કો10	અનંત- સૂક્ત	સૂ અંત: કો10 કો10 સા0	૨	અપ્રમત: (૭ મં)	૮ મેષપ્રભાગન્તે
તેજસ-કાર્મણ	૨૦ કો10 કો10	૨૦૦૦ વર્ષ	દેશોન હે સા0	૨	મિ. યગતિ	આ. પ. ઓકે દ્રિય
વજ્રપૂલનારાય	૧૦	૧૦૦૦ વર્ષ	૭ સા0	૨	૨	૨
ઋષલનારાય ...	૧૨	૧૨૦૦ વર્ષ	૬ સા0	૨	૨	૨

નારાય	...	૧૪ કો10 કો10	૧૪૦૦૦૫	દેશોન હુપ સા.	અન્તર્થ	મિથ્યા, જગતિ	થા, ધ, એકે.
અર્ધનારાય	...	૧૬ "	૧૬૦૦ "	" હુપ સા.	"	"	"
કીલિકા	...	૧૮ "	૧૮૦૦ "	" હુપ સા.	"	"	"
સેવાત્	...	૨૦ "	૨૦૦૦ "	" હુ સા.	"	મિથ્યા, દેવ- નારકા:	"
સમયતુરક્ષ	...	૨૦ "	૨૦૦૦ "	" હુ સા.	"	મિથ્યા, જગતિ	"
ન્યમોધ	...	૨૨ "	૨૨૦૦ "	" હુપ સા.	"	"	"
સાદિ...	...	૨૪ "	૨૪૦૦ "	" હુપ સા.	"	"	"
કુબ્જ...	...	૨૬ "	૨૬૦૦ "	" હુપ સા.	"	"	"
વામન	...	૨૮ "	૨૮૦૦ "	" હુપ સા.	"	"	"
હુંડકે...	...	૨૦ "	૨૦૦૦ "	" હુ સા.	"	"	"
દુષ્ણવર્ણ	...	૨૦ "	૨૦૦૦ "	" હુ સા.	"	"	"
નીલવર્ણ	...	૨૭11 "	૧૭૫૦ "	" ૦1 સા.	"	"	"

રેકૃતવર્ણ	...	૧૫ કો10 કો10	૧૫૦૦ વર્ષ	દશોત ૧૬ સા.	અનુતર્થ ૦	મિથ્યા યગતિ ૫૦ ૫૦ એકે0	...
પીતવર્ણ	...	૧૨11	૧૨૫૦	૧૧ ૨૬ સા.	૧૧	૧૧	૧૧
પ્રવેતવર્ણ	...	૧૦	૧૦૦૦	૧૧ ૧ સા.	૧૧	૧૧	૧૧
હરભિગંધ	...	૨૦	૨૦૦૦	૧૧ ૨ સા.	૧૧	૧૧	૧૧
સુરભિગંધ	...	૧૦	૧૦૦૦	૧૧ ૧ સા.	૧૧	૧૧	૧૧
તિકતરસ	...	૨૦	૨૦૦૦	૧૧ ૨ સા.	૧૧	૧૧	૧૧
કકરસ	...	૧૭11	૧૭૫૦	૧૧ ૦1(૧) સા.	૧૧	૧૧	૧૧
કયાયરસ	...	૧૫	૧૫૦૦	૧૧ ૩ સા.	૧૧	૧૧	૧૧
આમ્લરસ	...	૧૨11	૧૨૫૦	૧૧ ૨ સા.	૧૧	૧૧	૧૧
મધુર રસ	...	૧૦	૧૦૦૦	૧૧ ૧ સા.	૧૧	૧૧	૧૧
શીત-ઝડ	...	૨૦	૨૦૦૦	૧૧ ૨ સા.	૧૧	૧૧	૧૧
ગુરુ-કકરસ	...	૨૦	૨૦૦૦	૧૧	૧૧	૧૧	૧૧
ઉષ્ણ-સ્નિગ્ધ	...	૧૦	૧૦૦૦	૧૧ ૧ સા.	૧૧	૧૧	૧૧
લઘુ-મૃદુ	...	૧૦	૧૧	૧૧	૧૧	૧૧	૧૧
શુભવિહાયોગતિ	...	૧૦	૧૧	૧૧	૧૧	૧૧	૧૧
અશુભવિહાયોગતિ	...	૨૦	૨૦૦૦	૧૧ ૨ સા.	૧૧	૧૧	૧૧

અનુસલિધ	૨૦ કો. ૧૦ કો. ૨૦૦૦ વર્ષ	દશોન હે સાં	અન્તર્મુ	મિથ્યા ઋગતિ	આ. પ. એકે.
ઉપધાત	...	...	...	...	...
પરાધાત	...	...	...	...	...
ઉચ્છ્વાસ	...	...	...	...	...
આતપ	...	...	...	મિ. પ્રશાનાન્ત સુસા:	...
ઉદ્યોત	...	...	...	મિ. દેવનારકે	...
નિર્માણ	...	...	...	મિ. ઋગતિ.	...
જિનનામ	...	અંત: કો. ૧૦ કો. ૨૦૦૦ વર્ષ અન્તર્મુ	લક્ષ અંત: કો. ૧૦ કો. ૨૦૦૦	મિથ્યા ઋગતિ- ન્મુખ નરકા- લિમુખ પ્રજ્ઞા:	દેવ પ્રભુભાગાન્તે
નસ-બાદર-પર્યાં	...	૨૦	૨૦૦૦ વર્ષ	મિ. ઋગતિ	આ. પ. એકે.
પ્રત્યેક	...	૨૦	...	...	...
સ્થિરાદિ પ	...	૧૦	૧૦૦૦	...	...
યશ:	...	૧૦	૮ સુહર્મ	...	૧૦ માન્તે

સ્થાવર	...	૨૦ કોટી ૧૦ લાખ ૨૦૦૦ વર્ષ	દેશીન હે સાં	અનર્થ	મિ.શાનાન્ત સુરા:	બા. પ. એકે.
સૂક્ષ્મ	...	૧૮ "	" ૬૫ લાં	"	મિ. તિર્યગ્નર	"
અપર્યાપ્ત	...	"	"	"	"	"
સાધારણ	...	"	"	"	"	"
અસ્થિરાદિ ફ...	...	૨૦ "	" હે સાં	"	મિ. ટ ગતિના	"
ઉચ્ચગોત્ર	...	૧૦ "	૮ સહસ્ત્ર	"	"	૧૦ માત્રે
નીચગોત્ર	...	૨૦ "	દેશીન હે સાં	"	"	બા. પ. એકે.
અનર્થાય પ	...	૩૦ "	અનર્થ	"	"	૧૦ માત્રે
નરદાય:	...	૩૩ સાત્ર ૩૦ પૂર્વકો	૧૦૦૦૦ વર્ષ	"	મિ. તિર્યગ્નર	સંજ્ઞિ પંચે ૦ તિર્યગ્નર. એકેન્દ્રિયાદિ (અદેવતારક્ષા:)
તિર્યગાય:	...	૩૫ સાત્ર ૩૦ વર્ષ.	સુદક્ષિણ	"	"	સંજ્ઞિ પંચે ૦ તિર્યગ્નર.
નરાય:	...	"	"	"	"	"
દેવાય:	...	૩૩ સાત્ર ૧૦	૧૦૦૦૦ વર્ષ	"	અપ્રમત	"

॥ ૧૨૦ ઉત્તરપ્રકૃતિના ઉત્કૃષ્ટસ્થિતિબંધના સ્વામી ॥

જિનનામ } અનંતર સમયે મિથ્યાદષ્ટિ
નારકપણે ઉત્પન્ન થશે એવા
ક્ષયોપશમસમ્યગ્દષ્ટિઓ.

આહારકદ્રિક (૨) } પ્રમત્તાભિમુખ અપ્રમત્તા:

દેવાયુ: } અપ્રમત્તાભિમુખ પ્રમત્ત(પૂર્વ
કોડ વર્ષાન્તિમતૃતીયભાગના
પ્રથમ સમયે)

વિકલે૦ ૩. સુક્ષ્મ ૩. અદેવાયુ } મિથ્યાદષ્ટિ તિર્યાચ મનુષ્ય
૩ દેવ૦૨-વૈ૦૨-નરક૦૨

એકેન્દ્રિય-સ્થાવર-આત્મ } ઇશાનાન્તદેવ.

તિર્યાગ ૨-ઓદા૦૨-ઉદ્યોત-સેવાર્ત } મિથ્યાદષ્ટિ દેવનારકો

શેષ ૯૨ } મિથ્યાદષ્ટિ ચારે ગતિના

॥ ૧૨૦ ઉત્તરપ્રકૃતિના જઘન્યસ્થિતિબંધના સ્વામી ॥

(૩) આહાર ૨-જિનનામ } ક્ષપકશ્રેણિવંત ૮ મા ગુણસ્થાને

(૫) સંજવ૦ ૪-પુ'વેદ } ક્ષપકશ્રેણિવંત ૯ માન્તે

(૧૭) શાતા-યશ:-ઉચ્ચ } ક્ષપકશ્રેણિવંત ૧૦ માન્તે
૪ દર્શના૦-૫ વિધન-૫ જ્ઞાના૦

(૬) વૈકિયપદક } પર્યાપ્ત અસંજિપ'ચેન્દ્રિય

(૨) દેવાયુ-નરકાયુ } ૧૧

(૨) તિર્યાગાયુ-મનુષ્યાયુષ્ય } એકેન્દ્રિયથી મનુષ્ય સુધીના
(એટલે દેવ-નારકયુગલિકવિના સર્વે)

(૮૫) શેષ પ્રકૃતિ } બાહર પર્યાપ્ત એકેન્દ્રિયો

યંત્ર ૭ મું ॥ સ્થિતિબંધના અલ્પબહુત્વનું કોષ્ટક ॥

જીવલેદનાં	સ્થિતિ બંધનું	અલ્પબહુત્વ
સંયતનો	જઘન્ય	અલ્પ
બા. ૫૦ એકે. નો	"	અસં. ગુણ
સૂ. ૫૦ એકે. નો	"	વિશેષાધિક
બા. ૨૫૦ એકે. નો	"	"
સૂ. ૨૫૦ એકે.	"	"
"	ઉત્કૃષ્ટ	"
બા. ૨૫૦ એકે. નો	"	"
સૂ. પર્યાપ્ત એકે.	"	"
બા. ૫૦ એકે. નો	"	"
૫૦ દ્વીન્દ્રિયનો	જઘન્ય	સંજ્ઞાતગુણ
અ. ૫૦ "	"	વિશેષાધિક
" "	ઉત્કૃષ્ટ	"
પર્યા. "	"	"
પર્યા. ત્રીન્દ્રિયનો	જઘન્ય	"
અ. ૫૦ "	"	"
" "	ઉત્કૃષ્ટ	"
પર્યા. "	"	"

પર્યાં ચતુરિં નો	જલન્ય	”
અપં ”	”	”
અપં ”	ઉત્કૃષ્ટ	”
પર્યાં ”	”	”
પર્યાં અસંજિ પંચેં	જલન્ય	સંખ્યાતગુણ
અપં ”	”	વિશેષાધિક
અપં ”	ઉત્કૃષ્ટ	”
પર્યાં ”	”	”
સંયતનો	”	સંખ્યાતગુણ
દેશવિરતનો	જલન્ય	”
”	ઉત્કૃષ્ટ	”
પર્યાં સમ્યગ્દષ્ટિનો	જલન્ય	”
અપર્યાં ”	”	”
અપર્યાં ”	ઉત્કૃષ્ટ	”
પર્યાં ”	”	”
પર્યાં સંજિપચેં	જલન્ય	”
અપર્યાં ”	”	”
અપર્યાં ”	ઉત્કૃષ્ટ	”
પર્યાં ”	”	”

યંત્ર ૮ સુ' ॥ જીવસ્થાનોમાં યોગનું અદ્યબહુત્વ ॥

જીવસ્થાનો	યોગ	અદ્ય વા અધિક ?
અપ૦સૂક્ષ્મ એકેન્દ્રિયનો	જઘન્યયોગ	સર્વથી અદ્ય
„ બાહર એકેન્દ્રિયનો	„	અસંખ્યાતગુણ
„ દ્વીન્દ્રિયનો	„	„
„ ત્રીન્દ્રિયનો	„	„
અપર્યાપ્ત ચતુરિન્દ્રિયનો	„	„
„ અસંજ્ઞિપંચેન્દ્રિયનો	„	„
„ સંજ્ઞિપંચેન્દ્રિયનો	„	„
*સૂ૦અપ૦એકેન્દ્રિયનો	ઉત્કૃષ્ટયોગ	„
બા૦ „ „	„	„
સૂ૦પર્યા૦ „	જઘન્યયોગ	„
બા૦પર્યા૦ „	„	„
સૂ૦પર્યા૦ „	ઉત્કૃષ્ટયોગ	„
*બા૦પર્યા૦ „	„	„
અપર્યાપ્તદ્વીન્દ્રિયનો	„	„
„ ત્રીન્દ્રિયનો	„	„
„ ચતુરિન્દ્રિયનો	„	„
અપર્યાપ્ત અસંજ્ઞિપંચેનો	„	„
„ સંજ્ઞિપંચેનો	„	„
પર્યાપ્ત દ્વીન્દ્રિયનો	જઘન્યયોગ	„
„ ત્રીન્દ્રિયનો	„	„

*સૂક્ષ્માર્થ વિચારસારોદ્ધારમાં સૂક્ષ્મ અપર્યાપ્તથી સૂ૦પર્યાપ્તનો યોગ સંખ્યાતગુણો, અને બા૦ એક૦ અપર્યાપ્તના યોગથી બા૦એક૦પર્યાપ્તનો યોગ અસંખ્યાતગુણોની કલ્પો છે. ગા. ૮૮ ની વૃત્તિમાં.

પર્યાપ્ત ચતુરિન્દ્રિયનો	જઘન્યયોગ	અસંખ્યગુણ
” અસંજ્ઞિ પંચેન્નો	”	”
” સંજ્ઞિ પંચેન્દ્રિયનો	”	”
” દ્વીન્દ્રિયનો	ઉત્કૃષ્ટયોગ	”
” ત્રિન્દ્રિયનો	”	”
” ચતુરિન્દ્રિયનો	”	”
” અસંજ્ઞિ પંચેન્નો	”	”
અનુત્તરદેવનો	”	”
ત્રેવેયકદેવનો	”	”
ચુગલિકોનો	”	”
આહારક શરીરનો	”	”
શેષદેવોનો	”	”
નારકોનો		
શેષ તિર્યંચોનો		
શેષ મનુષ્યોનો		

*ઉપર કહેલા યોગના અલ્પબહુત્વ પ્રમાણે અપર્યાપ્ત અને પર્યાપ્ત જીવસ્થાનોમાં સ્થિતિસ્થાનોનું પણ અલ્પબહુત્વ સંખ્યગુણ કહેવું, પરંતુ અપર્યાપ્તદ્વીન્દ્રિયમાં અસંખ્યગુણ કહેવું તેનું કોષ્ટક આ પ્રમાણે:—

ધાન ૯ અ.

અપર્યાપ્ત સૂક્ષ્મએકેન્દ્રિયના	સ્થિતિસ્થાનો	સર્વથી અદ્ય	૧ પદ્યોપમના અસંખ્યાતમા ભાગ જેટલો
પર્યાપ્ત સૂક્ષ્મ	પર્યાપ્ત	સંખ્યાતગુણ	
પર્યાપ્ત સૂક્ષ્મ	પર્યાપ્ત	પર્યાપ્ત	
પર્યાપ્ત સૂક્ષ્મ	પર્યાપ્ત	પર્યાપ્ત	
અપર્યાપ્ત દ્વીન્દ્રિયનાં	પર્યાપ્ત	અસંખ્યાતગુણ ^૨	
પર્યાપ્ત	પર્યાપ્ત	અસંખ્યાતગુણ ^૩	
અપર્યાપ્ત ત્રીન્દ્રિયનાં	પર્યાપ્ત	પર્યાપ્ત	
પર્યાપ્ત	પર્યાપ્ત	પર્યાપ્ત	
અપર્યાપ્ત ચતુરિન્દ્રિયનાં	પર્યાપ્ત	પર્યાપ્ત	
પર્યાપ્ત	પર્યાપ્ત	પર્યાપ્ત	
અપર્યાપ્ત અસંખ્યાતગુણનાં	પર્યાપ્ત	પર્યાપ્ત	
પર્યાપ્ત	પર્યાપ્ત	પર્યાપ્ત	
અપર્યાપ્ત સંખ્યાતગુણનાં	પર્યાપ્ત	પર્યાપ્ત	
પર્યાપ્ત	પર્યાપ્ત	પર્યાપ્ત	

૧ કારણ કે એકેન્દ્રિયના જઘન્યસ્થિતિયધથી ઉત્કૃષ્ટસ્થિતિયધ પદ્યોપમના અસંખ્યાતમા ભાગ જેટલો અધિક છે, તેથી તેટલા સમયે પ્રમાણ સ્થિતિસ્થાનો હોય છે.

૨-૩ કારણ કે દ્વીન્દ્રિયના જઘન્યસ્થિતિયધથી દ્વીન્દ્રિયનો ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિયધ પદ્યોપમના સંખ્યાતમા ભાગ જેટલો અધિક છે અને તે પદ્યોપમનો સંખ્યાતમા ભાગ એકેન્દ્રિયના પદ્યાસંખ્યેયભાગ (જેટલા સ્થિતિસ્થાનો)થી અસંખ્યગુણ મોટો છે.

ચંત્ર ૧૦ મું : અવંધકાલ

(૭) તિથિ ૩-નરક ૩-ઉદ્યોતનો-૧૬૩ સાગરોપમ-૪
પદ્યો-૭ પૂર્વકોડવર્ષ.

(૯) સ્થાવરાદિ ૪, કુળતિ ૪, આતપ-૧૮૫ સાગરોપમ-૪
પદ્યો-૮ પૂર્વકોડવર્ષ.

૨૫ { ૫ કુસંઘયણ-૫-કુસંસ્થાન-
૧ કુખગતિ- ૪ અનંતાવૃત્ત
૧ મિથ્યા-દોષાગ્યાદિ ૩-
સ્થાન-૩, ૧-નીચગોત્ર-
૧ નપુંડવેદ-૧-સીવેદ } - ૧૩૨ સાગરોપમ-૦૫૬૫૦
-૬ પૂર્વકોડવર્ષ.

શેષ ૭૬ નો અવંધકાલ કહ્યો નથી.

૧૨૦

૧ ૫૮ મી ગાથામાં ૪ પ્રકૃતિઓનો, ૫૯ મીમાં ૯ નો, ૬૦ માં ૧૪ નો, ૬૧ માં ૪૧ નો અને ૬૨ માં ૫ નો એ પ્રમાણે સર્વ મળી ૭૩ પ્રકૃતિઓ જે અધુવ્યધિ છે, તેનો સતતઅવંધકાળ કહ્યો. ૪૭ મુવ્યધિ હોવાથી સતતઅધ કહ્યો નથી, કારણ કે મુવ્યધ તેજ સતતઅધ છે.

ચંત્ર ૧૧ સુ'

*૭૩ અમુવખંધિનો સતતખંધ

- ૨૩ { દેવ૦ ૨ વૈક્રિય૦ ૨—૩ પલ્લોપમ
 તિયં ૨—નીચ૦—અસંખ્ય કાળચક્ર
 આયુષ્ય ૪ —અન્તર્મુ૦
 ઔદાઠશરીર —અસંખ્ય (આવલિકાસંખ્યેય ભાગ-
 મિત સમય પ્રમાણુ) યુદ્ધગલપરાવર્ત.

(૧) શાતાવેદનીચ —દેશાનપૂર્વકોડવર્ષ.

(૭) પરાઠકેન્દ્રાસ-પંથેઠ્ઠસાદિ ૪—{ ૧૮૫ સાગરોઠ—૪
 પલ્લો—૮ પૂર્વકોડવર્ષ(૭) સુખગતિ-પુ'વેદ-સૌભાઠ૩-ઉચ્ચ-સમય૦—૧૩૨ સાગરોઠ
 ૬ પૂર્વકોડવર્ષ

૪૧ { કુંખગતિ-કુંખતિ ૪-કુંસંઘયણુ ૫ }
 —કુંસંસ્થાન ૫-આહાઠ૨-નરક ૨— -૧ સમયથી અન્તર્મુ૦
 ઉદ્યોત-આતપ-સ્થિર-શુભ-ચશ— મુધી (-જલ૦ ૧ સમય
 સ્થાવ૦૧૦-નપુ'ઠ્ઠ્ઠી૦-હાસ્યાદિ૪ ઉત્કૃષ્ટ અન્તર્મુ૦)
 —અશાતા

(૫) નારક ૨-જિન-પજ૦-ઔદાઠઉપાંગ-૩૩ સાગરોપમ

*૪૭ કુવખંધિ તો સતતખંધી જ હોય તેનો સતતખંધ કહેવાની
 આવશ્યકતા નથી, તથા આદિ જલન્યસતતખંધ સર્વત્ર ૧ સમય મુધી છે.

યંત્ર ૧૨ સુ. ॥ ઉત્કૃષ્ટ રસબંધ સ્વામી યંત્ર ॥

(૩) એકેન્દ્રિય-સ્થાવર-આત્મ. ઇશાન સુધીના મિથ્યાદષ્ટિ દેવો.

(૧૧) { વિકલ ૩-સૂક્ષ્માદિ ૩-
નરકાદિ ૩-તિર્થંચાચુ-નરાચુ } મિથ્યાદષ્ટિ તિર્થંચ
અને મિથ્યાઽમનુષ્ય
(અયુગલિક).

(૩) તિર્થંચ ૨-સેવાર્ત મિથ્યાદષ્ટિ દેવ અને
મિથ્યાઽ નારક

(૨૯) વૈકિય ૨-દેવ-૨-આહ્વાન ૨
{ સુખગતિ-શુભવર્ણાદિ ૪
તૈજસાદિ ૪ (તૈઽકાઽમ્યશુ
[નર્માણુ)-જિન-સમયઽ-પરાધાત-
ત્રસાદિ ૯-પંચેઽન્દ્રિયાસ } કષપકશ્રેણિવંત ૮ મા
ગુણસ્થાને

(૩) શાતા-ઉચ્ચ-યશઃ કષપકશ્રેણિવંત ૧૦ માન્તે

(૧) ઉદ્યોત સાતમી પૃથ્વીનો નારક
મિથ્યાત્વાન્ત્યસમયે
(અનિવૃત્તિકરણાન્તે)

(૫) નરક ૨-ઓદ્ધાઽર-વજ્રપંઽ સમ્યદ્દષ્ટિ દેવો

(૧) દેવાચુઃ અપ્રમત્તઃ

૬૮ શેષ પ્રકૃતિ

૪ ગતિના મિથ્યાદષ્ટિ

૧૨૪ (વર્ણાદિ ૪ શુભાશુભમાં બે વાર ગણવાથી ૪ અધિક છે.)

ચંત્ર ૧૩ સુ. ॥ જઘન્યરસખંધ સ્વામી-ચંત્ર ॥

(૮) સ્ત્યાનદિ ૩-અનંતાનુ૦૪-મિથ્યાત્વ-

સંયમાભિમુખ મિથ્યાદષ્ટિ.

(૪) અપ્રત્યાખ્યાની કપાય—

” સમ્યગ્દષ્ટિ

(૪) પ્રત્યાખ્યાની કપાય—

” દેશવિરતિ

(૨) અસ્તિ—શોક—

અપ્રમત્તાભિમુખ પ્રમત્ત

(૨) આહારકલ્લિક—

પ્રમત્તાભિમુખ અપ્રમત્ત

(૧૧) { નિદ્રા ૨-અશુભવર્ણાદિ ૪-હાસ્ય- } -અપૂર્વકરણ ક્ષપક
{ રતિ-ભય-ભુગુ-ઉપવાત }

(૫) પુરુષવેદ-૪ સંજવલનકપાય—ક્ષપકશ્રેણિવંત ૬ મે.

(૧૪) ૫ વિદ્યન-૬ આચરણ— ” ૧૦ માન્તે

૧૬ { સૂક્ષ્માદિ ૩-વિકલે૦ ૩ } -મનુષ્ય અને તિર્થંચ.
{ આયુ ૪-વૈકિય ૬ }

૧૦ { ઉદ્યોત-ઓદા૦૨ -દેવ-નારકો:
તિર્થંચ ૨-નીચજોત્ર-સાતમી પૃથ્વીના નારકો(મિથ્યાત્વાન્તે)
જિનનામ -અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ
એકેન્દ્રિય-સ્થાવર અનારકા (નારક સિવાય ૩ ગતિના જીવો)
આત્મ -ઇશાનાન્ત દેવો

૮ { શાતા-સ્થિર-શુભ-યશઃ } (પરાવર્તમાન પરિણા-
અશાતા-અસ્થિર-અશુભ-અયશઃ } મી) સમ્યગ્દષ્ટિઓ
અને મિથ્યાદષ્ટિઓ

૪૦ { ત્રસાદિ ૪-શુભવર્ણાદિ ૪-તૈઝસાદિ ૪- } (પરાવર્તમાન
મનુ૦૨-અગતિ ૨-પંચે૦ઉચ્છવાસ- } પરિણામી) ૪
પરાવાત-ઉચ્ચ૦ સંઘ૦ ૬-સંસ્થાન ૬- } ગતિના મિથ્યા-
તપુ૦-સ્ત્રી-સૌભા૦ ૩-દૌર્ભાગ્યાદિ૦ ૩ } દષ્ટિઓ.

૧૨૪ (વર્ણાદિ બે વાર ગણવાથી ૪ અધિક છે.)

યંત્ર ૧૪ સું.

॥ ૪ પ્રકારના રસબંધમાં ૪ કાળભાંગાનું કોષ્ટક ॥

પ્રકૃતિઓના	જલન્ય રસ કેટલા પ્રકારે ?	અજલન્ય રસ કેટલા પ્રકારે ?	ઉત્કૃષ્ટ રસ-બંધ કેટલા પ્રકારે ?	અબુદ્દૃષ્ટ રસ-બંધ કેટલા પ્રકારે ?
તેજસ-કાર્ત્ત્વિય-અ-ગુરુધુ-નિર્માણ-શુભવર્ણાદિ ૪ એ ૮ શુભ ધ્રુવબંધિ	સાદિ-અ-ધ્રુવ	સાદિ-અ-ધ્રુવ	સાદિ-અ-ધ્રુવ	સાદિ-અ-નાદિ-ધ્રુવ-અધ્રુવ
વેદનીય નામ (મૂળ)	”	”	”	”
જ્ઞાનાં-દર્શનાં-સો-હૃદ-વિન્ન (મૂળ)	”	સાદિ-અ-નાદિ-ધ્રુવ-અધ્રુવ	”	સાદિ-અ-ધ્રુવ
જાત્ર (મૂળપ્રકૃતિ)	”	”	”	સાદિ-અ-નાદિ ધ્રુવ અધ્રુવ
૪૩ અશુભ ધ્રુવબંધિ	”	”	”	સાદિ-અ-ધ્રુવ
૧ આયુષ્ય (મૂળ)	”	સાદિ-અ-ધ્રુવ	”	”
૭૩ અધ્રુવબંધિ	”	”	”	”

યંત્ર ૧૫ સું ॥ ૮ મૂલપ્રકૃતિના ઉત્કૃષ્ટપ્રદેશબંધ સ્વામી ॥

૧ આયુષ્યના	— ૧-૪-૫-૬-૭ ગુણસ્થાન	ઉત્કૃષ્ટયોગી	૮ ના બંધક
૧ આહનીયના	— ૧-૪-૫-૬-૭-૮-૯ ગુણ	”	૭ ના બંધક
૬ શેષ મૂળકર્મના	૧૦ મા ગુણસ્થાન	”	૬ ના બંધક
૮			

યંત્ર ૧૬ સું.

॥ ૧૨૦ ઉત્તરપ્રકૃતિના ઉત્કૃષ્ટપ્રદેશબંધ સ્વામી ॥

(૧૭)	૫ જ્ઞાનાવ૦ ૪ દ- શના૦-૫ વિજ્ઞ -શાતા-યશ:- ઉચ્ચ	૧૦મા ગુણસ્થાનાન્તે	ઉત્કૃષ્ટયોગી	૬ મૂલ બંધક
(૪)	અપ્રત્યાઠકપાય	૪થા ગુણસ્થાનવર્તી	"	૭ મૂલ બંધક
(૪)	પ્રત્યાખ્યાનીકપાય	૫મા ગુણસ્થાનવર્તી	"	"
(૫)	પુ'૦-સંજવ૦ ૪	૬મા ગુણસ્થાનવર્તી	"	"
(૧૩)	સુખગ૦નરાયુ-દેવ ઉમુલગુ-સુસ્વર- આદેય વ૦૨સમય અસાત-વજ્રપ'૦	મિથ્યા૦ અને સમ્યક	"	"
(૯)	નિદ્રા ૨-હાસ્યાદિ ૬-૪ થી ૮ ગુણસ્થાન૦ જિન૦		"	"
(૨)	આહારકદ્વિક	૭-૮ ગુણસ્થાન	"	"
(૬૬)	શેષપ્રકૃતિ	મિથ્યાદષ્ટિઓ	"	"
૧૨૦				

યંત્ર ૧૭ સું

॥ મૂળપ્રકૃતિના જઘન્યપ્રદેશબંધ સ્વામી ॥

૮ મૂળપ્રકૃતિ-લબ્ધિ અપર્યાપ્તિ સૂક્ષ્મનિગોદ (લવપ્રથમ સમયે) સર્વજઘન્ય યોગી.

યંત્ર ૧૮ સું.

॥ ઉત્તરપ્રકૃતિના જઘન્ય પ્રદેશ બંધ સ્વામી ॥

આહાં ૨	અપ્રમત્તા:	પરાવર્તયોગી ૮ મૂળબંધક	
નરક ૩ સુરાયુ	અસંજિ મિશ્યાદષ્ટિ	"	"
દેવ ૨-વૈકિં ૨	{ સમ્યગ્દષ્ટિ મનુષ્ય લવપ્રથમસમયવર્તી	જઘન્યયોગી	૭ મૂળ બંધક
જિનનામ	{ (બદ્ધજિનનામ મનુ- ષ્યથી આવેલ) લ- વાદસમયવર્તી સ- મ્યગ્દષ્ટિ દેવ.	"	"
શેષ ૧૦૯	{ લાવદસમયવર્તી અપર્યાપ્તિસૂક્ષ્મ નિગોદ	"	૭-૮ બંધક

॥ इति पञ्चम-कर्मग्रंथ-यंत्रसंग्रहः

॥ श्री शङ्खेश्वर-पार्श्वनाथाय नमः ॥

सप्ततिका नामा ५७४ कर्मग्रंथ

भंगण अने अलिधेय.

सिद्धपण्हिं सहत्थं, बंधोदयसंतपयडिठाणाणं ।

बुच्छं सुण संखेवं, नीसंदं दिट्ठिवायस्स ॥१॥

सिद्धपण्हिं=सिद्ध धयेतां छे पढे।
जेने विषे जेवा ग्रंथा थडी
सहत्थं=भडोटा अर्थवाणा.
बंधोदयसंतपयडिठाणाणं=अर्थ,
उदय अने सत्ता प्रकृतिनां
स्थानोना.

बुच्छं=कडीश.
सुण=सांख्य.
संखेवं=संक्षेपने.
नीसंदं=उत्तरपक्ष.
दिट्ठिवायस्स=दृष्टिवाद सूत्र [आ-
रमा अंग] ना.

अर्थ:-सिद्ध धयेतां छे पढे जेने विषे जेवा ग्रंथा थडी
अर्थ उदय अने सत्ता प्रकृतिनां स्थानोना भडोटा अर्थवाणा
अने दृष्टिवाद सूत्रना उत्तरपक्ष [अंगु तुल्य] संक्षेपने छे [अंग-
महत्तराचार्य] कडीश. [छे शिष्य! तुं] सांख्य. ॥ १ ॥

विवेचन—छेवे अंगमहत्तराचार्यकृत सप्ततिका नामे छडा
कर्मग्रंथनी व्याख्या करीजे छीजे.-

*सिद्ध स्वसमयमां प्रसिद्ध पण्हिं यौद ज्वस्थान यौद गुणस्थान
जगेरे पढने आश्रयीने, जेअ अर्थ पण् अर्थ शके छे.

સિદ્ધ-અચલ એવાં પદ છે જે અર્થને વિષે તે સિદ્ધપદ એવા કર્મપ્રાભૂત કર્મપ્રકૃત્યાદિક અર્થ તેનાં પદ સર્વજ્ઞોક્તાર્થને અનુસારે હોવાથી કોઈ પણ અસાધ્યમાન કરી ન શકે માટે અખા-
ધ્ય નિઃસંદેહ વચનવાળા જે અર્થ તે થકી મહા અર્થવંત એવો અર્થ ઉદય અને સત્તાપણે પરિણમી જે કર્મની પ્રકૃતિ તેનાં સ્થાનકનો સંક્ષેપ-વિસ્તારવંત અર્થનું ચોડામાંહે આણવું તે સંક્ષેપ કહીએ, તેને હું કહીશ. અહો! શિષ્ય! તે તું સાંભળ, તે સંક્ષેપ કેવો છે? પરિકર્મ ૧, સૂત્ર ૨, પ્રથમાનુયોગ ૩, પૂર્વગત ૪, અને શ્રુતિ ૫, એ પાંચ ભેદ જે દષ્ટિવાદ નામે બારમું અંગ તેનો નિસ્પંદ એટલે સારભૂત રહસ્ય છે, જે માટે દષ્ટિવાદનો ચોથો ભેદ જે પૂર્વગત નામે છે તેમાં ચૌદ પૂર્વ છે. તેમાં બીજું અગ્રાયણીય નામે પૂર્વ છે તેમાં ચૌદ વસ્તુ છે. તેમાંની પાંચમી વસ્તુમાં વીશ પ્રાભૂત છે, તેમાં ચોથું કર્મ-પ્રકૃતિ નામે પ્રાભૂત ચોવીશ અનુયોગદ્વારમય છે, તેમાંથી એ ત્રીજો અધોદય સત્તાનો સંક્ષેપ કહીશ એટલે એ શાસ્ત્રનું મૂળ સર્વજ્ઞવાક્ય છે એવું દેખાડવું. ॥ ૧ ॥

કહ વંધંતો વેદઃ?, કહ કહ વા સંતપયહિતાણાણિ।

મૂલુત્તરપર્ગઈસું, મંગવિગળ્પા મુળેઅઠ્ઠા ॥૨॥

કહ=કેટલી પ્રકૃતિ.

વંધંતો=બાંધતો.

વેદઃ=વેદ.

કહ કહ=કેટલી કેટલાં.

વા=અથવા,

સંતપયહિતાણાણિ=પ્રકૃતિનાં

સત્તાસ્થાન.

મૂલુત્તરપર્ગઈસું=મૂળ અને ઉત્તર પ્રકૃતિને વિષે.

મંગવિગળ્પા=ભાંગાના વિકલ્પો.

મુળેઅઠ્ઠા=જાણીવા.

અર્થ:—કેટલી પ્રકૃતિ બાંધતો કેટલી પ્રકૃતિ વેદ? અથવા કેટલી પ્રકૃતિ બાંધતાં અને કેટલી પ્રકૃતિ વેદતાં પ્રકૃતિનાં સત્તા-સ્થાન કેટલાં હોય? [તે સંબંધિ] મૂળ અને ઉત્તર પ્રકૃતિને વિષે ભાંગાના વિકલ્પો જાણી લેવા. ॥ ૨ ॥

વિવેચન:—આ પ્રમાણે આચાર્ય કહે થકે શિષ્ય પ્રશ્ન કરે છે.—કેટલી પ્રકૃતિ બાંધતો થકો કેટલી કર્મપ્રકૃતિ વેદે? અથવા કેટલી પ્રકૃતિ બાંધતાં તથા કેટલી પ્રકૃતિ વેદતાં કેટલી પ્રકૃતિ સત્તામાં હોય? શિષ્યે એવા પ્રશ્ન કર્યે થકે આચાર્ય કહે છે—મૂળ પ્રકૃતિને વિષે અને ઉત્તરપ્રકૃતિને વિષે પ્રત્યેકે બંધોદય-સત્તાના સંવેધને આશ્રયીને ઘણા ભાંગા થાય, તે અનેક પ્રકારની ભાગબળ સર્વ પ્રકારે વચને કરી કહેવાય નહીં, તો પણ એટલા ભાંગાના વિકલ્પો બાણવા તે કહીએ છીએ. ॥ ૨ ॥

મૂળ પ્રકૃતિનો બંધોદયસત્તા સંવેધ.

અદ્વિદસત્ત્વવંધણસુ, અદ્વે ઉદયસંતંસા ।

અગધિદે તિવિગળ્લો, અગધિગળ્લો અવંધમિ ॥૩॥

અદ્વિદસત્ત્વવંધણસુ=અષ્ટવિધ,

સપ્તવિધ અને પડ્વિધ બંધકને વિષે.

અદ્વે=આઠે કર્મ.

ઉદયસંતંસા=ઉદય અને સત્તાને

વિષે.

અગધિદે=એકવિધ બંધને વિષે.

તિવિગળ્લો=ત્રણ વિકલ્પો.

અગધિગળ્લો=એક વિકલ્પ.

અવંધમિ=બંધના અભાવે.

અર્થ.—અષ્ટવિધ, સપ્તવિધ અને પડ્વિધ બંધકને વિષે ઉદય અને સત્તાએ આઠે કર્મ હોય, એકવિધ બંધકને વિષે ત્રણ વિકલ્પો અને બંધના અભાવે એક વિકલ્પ હોય. ॥ ૩ ॥

વિવેચન:—હવે પ્રથમ મૂળ પ્રકૃતિને વિષે બંધોદયસત્તાનો સંવેધ કહે છે, અષ્ટવિધ બંધકને વિષે સપ્તવિધ બંધકને વિષે અને પડ્વિધ બંધકને વિષે પ્રત્યેકે ઉદયે અને સત્તાએ આઠે કર્મપ્રકૃતિ પામીએ. એ ત્રણ ભાંગા દેખાડયા, તે આ પ્રમાણે—પ્રથમ આઠનો બંધ આઠનો ઉદય અને આઠની સત્તા; એ ભાંગા આયુર્બંધકાગે અતર્મુદ્ધર્ત પ્રમાણ હોય, તે મિથ્યાત્વ-થકી માંડીને ત્રીજા સિવાય અપ્રમત્ત ગુણઠાણા લગે બાણવો ૧.

તથા સાતનો અંધ, આઠનો ઉદય અને આઠની સત્તા; એ બીજો ભાંગો આયુર્બંધને અભાવે જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત ઉત્કૃષ્ટ છમાસે ઊણાં ૩૩ સાગરોપમ અંતર્મુહૂર્ત ન્યૂન પૂર્વકોટિ ત્રિભાગે અધિક એટલા કાળ પ્રમાણ મિથ્યાત્વથી નવમા ગુણઠાણે લગે સર્વને જાણવો ૨. તથા છનો અંધ, આઠનો ઉદય, આઠની સત્તા, એ ત્રીજો ભાંગો સૂક્ષ્મસંપરાયેજ જઘન્ય એક સમય, ઉત્કૃષ્ટ અંતર્મુહૂર્ત પ્રમાણ જાણવો; ત્યાં મોહનીયનો અંધ નથી તે માટે ૩. તથા એકવિધઅંધે કેવળ એક વેદનીય અંધતાં વ્રણ ભાંગા હોય, તે આ પ્રમાણે-એકનો અંધ, સાતનો ઉદય અને આઠની સત્તા, એ ભાંગો ઉપશાન્તમોહ ગુણઠાણે જઘન્ય એક સમય, ઉત્કૃષ્ટ અંતર્મુહૂર્ત લગે પામીએ; ત્યાં મોહનીયનો ઉદય નથી અને સત્તા છે તે માટે ૪. એકનો અંધ, સાતનો ઉદય અને સાતની સત્તા; એ ભાંગો ક્ષીણમોહ ગુણઠાણે અંતર્મુહૂર્ત લગે પામીએ. ત્યાં મોહનીયની સત્તા પણ નથી તે માટે ૫. એકનો અંધ, ચારનો ઉદય અને ચારની સત્તા, એ ભાંગો સયોગિ કેવલીને વિષે પામીએ; ઘાતી કર્મતા અભાવ-થકી. તે જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત, ઉત્કૃષ્ટ દશે ઊણી પૂર્વકોટિ લગે હોય ૬. તથા અઅંધે-અંધને અભાવે ચારનો ઉદય અને ચારની સત્તા, એ ભાંગો અયોગી ગુણઠાણે પામીએ ૭. એમ સર્વ મળી સાત ભાંગા મૂળ પ્રકૃતિના થાય. ॥ ૩ ॥

જયસ્થાનને વિષે મૂળપ્રકૃતિના ભાંગા.

સત્તદ્વંધ અદ્વદય-સંત તેરસસુ જીવટાણેસુ ।

एगंमि पंच भंगा, दो भंगा हुंति केवलिणो ॥४॥

સત્તદ્વંધ અદ્વદયસંત=સાતનો
અંધ, આઠનો ઉદય, આઠની
સત્તા અને આઠનો અંધ,

આઠનો ઉદય, આઠની
સત્તા.

તેરસસુ=તેર [પહેલા].

જીવટાણેસુ=જીવસ્થાનને વિષે.
 ણમ્મિ=એક [પર્યાપ્તા સંજ્ઞિ
 પંચેદ્રિય] જીવસ્થાનને વિષે.
 પંચ ભંગા=પાંચ ભાંગા.

દો=બે
 હુંતિ=હોય છે.
 કેવલિણો=કેવળીને.

અર્થ:—(પ્રથમના) તેર જીવસ્થાનને વિષે સાતનો બંધ, આઠનો ઉદય. આઠની સત્તા અને આઠનો બંધ, આઠનો ઉદય, આઠની સત્તા હોય, એક (પર્યાપ્તા સંજ્ઞિપંચેદ્રિય) જીવસ્થાનને વિષે પાંચ ભાંગા હોય અને કેવળીને બે ભાંગા હોય. ॥ ૪ ॥

વિવેચન:—હવે એ ૭ ભાંગા ચૌદ જીવસ્થાનકને વિષે કહે છે સંજ્ઞીપર્યાપ્તો વર્ણને શેષ તેર જીવસ્થાનકને વિષે બે બે ભાંગા હોય, તે આ પ્રમાણે-સપ્તવિધબંધ, આઠનો ઉદય અને આઠની સત્તા; એ ભાંગા આયુર્બંધ કાળ વિના સદાય હોય અને આઠનો બંધ, આઠનો ઉદય અને આઠની સત્તા; એ ભાંગા આયુર્બંધ-કાળે અંતર્મુહૂર્ત લગે હોય. એક સંજ્ઞી પર્યાપ્તાને વિષે પહેલા પાંચ ભાંગા હોય, ત્યાં આઠનો બંધ, આઠનો ઉદય અને આઠની સત્તા, એ ભાંગો આયુર્બંધકાળે હોય ૧ સાતનો બંધ આઠનો ઉદય અને આઠની સત્તા; એ ભાંગા આયુર્બંધકાળ વિના શેષકાળે હોય ૨. અને બંધ, આઠનો ઉદય અને આઠની સત્તા; એ સૂક્ષ્મસંપ્રણયે હોય ૩. એકનો બંધ સાતનો ઉદય અને આઠની સત્તા, એ ઉપશાન્તભાલે હોય ૪. એકનો બંધ સાતનો ઉદય અને સાતની સત્તા; એ ભાંગો ક્ષીણભાલે હોય ૫. તથા છેલ્લા બે ભાંગા કેવળીને હોય; તે આ પ્રમાણે-એકનો બંધ, ચારનો ઉદય અને ચારની સત્તા; એ ભાંગો સયોગિ કેવળીને હોય ૧, તથા બંધને અભાવે ચારનો ઉદય અને ચારની સત્તા; એ ભાંગો અયોગિ કેવળીને હોય ૨, ધીમાં સંજ્ઞાથકી કેવળી જુદો કહ્યો તે કેવળી મન રહિત માટે સંજ્ઞી નહિ તેમ અસંજ્ઞી પણ નહિ એટલે નોસંજ્ઞી-નોઅસંજ્ઞી કહીએ તે માટે કેવળીને દ્રવ્યમન હોય પણ ભાવમન ન હોય. ॥ ૪ ॥

ગુણસ્થાનને વિષે ભાંગા.

અટ્ટસુ ઇમવિગપ્પો, છસ્સુવિ ગુણસન્નિણ્ણસુ દુવિગપ્પો ।

પત્તેઅં પત્તેઅં વંધોદયસંતકમ્માણં

॥ ૫ ॥

અટ્ટસુ=આઠ ગુણસ્થાનને વિષે.

દુવિગપ્પો=બે વિકલ્પો.

ઇમવિગપ્પો=એક વિકલ્પ.

પત્તેઅં=દરેકને.

છસ્સુવિગુણસન્નિણ્ણસુ=છ ગુણઠા-
ણાને વિષે.

વંધોદયસંતકમ્માણં=બંધ, ઉદય
અને સત્તા પ્રકૃતિસ્થાનોના.

અર્થ:—આઠ ગુણસ્થાનને વિષે દરેકને એક વિકલ્પ અને
છ ગુણસ્થાનોને વિષે દરેકને બે વિકલ્પો બંધ, ઉદય અને સત્તા
પ્રકૃતિસ્થાનોના જાણવા. ॥ ૫ ॥

વિવેચન:—હવે એ સાત ભાંગા ગુણઠાણે કહે છે.—મિત્ર
અને અપૂર્વકરણાદિક સાત, એવં ૮ ગુણઠાણે એકેકો ભાંગા
હોય, તે આ પ્રમાણે—મિત્ર, અપૂર્વકરણ અને અનિવૃત્તિઆદર
એ ૩ ગુણઠાણે આઉંખુ ન બાંધે તે માટે સાતનો બંધ, આઠનો
ઉદય અને આઠની સત્તા એ ભાંગા હોય. સૂક્ષ્મસંપરાયે મોહ-
નીયનો બંધ ન હોય પણ ઉદય અને સત્તા હોય, તે માટે છનો
બંધ, આઠનો ઉદય અને આઠની સત્તા એ ભાંગા હોય. ઉપ-
શાન્તમોહે એકનો બંધ, સાતનો ઉદય અને આઠની સત્તા, એ
ભાંગા હોય; એક વેદનીયજ બાંધે અને મોહનીયનો ઉદય ન
હોય પણ સત્તા હોય તે માટે. ક્ષીણમોહે એકનો બંધ, સાતનો
ઉદય અને સાતની સત્તા એ ભાંગો હોય. સયોગિ કેવળીને
એકનો બંધ, ચારનો ઉદય અને ચારની સત્તા એ ભાંગો હોય.
અયોગિ કેવળીને બંધનો અભાવ હોવાથી ચારનો ઉદય અને
ચારની સત્તા એ ભાંગો હોય. તથા મિત્યાદિષ્ટિ ૧, સાસ્વાદન
૨, અવિરત ૩, દેશવિરત ૪, પ્રમત્ત ૫, અને અપ્રમત્ત ૬. એ
છ ગુણઠાણાને વિષે પ્રત્યેકે બે બે ભાંગા હોય, તે આ પ્રમાણે—
આયુર્બંધકાળે આઠનો બંધ, આઠનો ઉદય અને આઠની
સત્તા, એ ભાંગો હોય અને આયુર્બંધકાળ વિના સાતનો બંધ

આઠનો ઉદય અને આઠની સત્તા એ ભાંગો હોય; એવં એ ભાંગા હોય. એમ પ્રત્યેકે પ્રત્યેકે બંધ, ઉદય અને સત્તાના ભાંગા ગુણઠાણે હોય. એટલે મૂળ પ્રકૃતિ આશ્રયી સંવેધ અને સ્વામીયજ્ઞ કલ્પ. ॥ ૫ ॥

મૂળ પ્રકૃતિના બંધોદયસત્તા સંવેધભાંગા

ભાંગા	બંધ	ઉદય	સત્તા	૧૪ જીવમેદે	૧૪ ગુણસ્થાને	ભંગાનાં કાલમાનં
૧	૮	૮	૮	૧૪	૧૨૪૪/૧૬૭	અંતર્મુહર્તમાનં
૨	૭	૮	૮	૧૪	૧૨૩૩૪/૧૬૭૮૧	જઘન્યઅંતઃ ઉત્કૃષ્ટપદ્માસોનરે સાગર અન્તર્મુન્યૂન પૂર્વકોટિત્રિ ભાગાધિકં
૩	૬	૮	૮	સંશ્લિપર્યાં ૦૧	૧૦ મે	જ ૦ ૧ સમય ૩૦ અંતર્મુહર્ત
૪	૧	૭	૮	સંશ્લિપર્યાં ૦૧	૧૧ મે	જ ૦ ૧ સમય ૩૦ અંતર્મુહર્ત
૫	૧	૭	૭	સંશ્લિપર્યાં ૦૧	૧૨ મે	અંતર્મુહર્ત
૬	૧	૪	૪	કેશલિન:	૧૩ મે	જ ૦ અંતર્મુ ૦ ૩૦ નવ વર્ષોન પૂર્વકોટિ:
૭	૦	૪	૪	કેશલિન:	૧૪ મે	હસ્વપંચાક્ષર-મિતં

કર્મની ઉત્તરપ્રકૃતિની સંખ્યા

પંચનવદુન્નિઅઠ્ઠા—વીસા ચરો તહેવ બાયાલા ।
 દુન્નિ અ પંચ ય મળિયા, પચડીઓ આણુપુન્વીણ ॥૬॥

પંચ=પાંચ.

નવ=નવ.

દુન્નિ=બે.

અઠ્ઠાવીસા=અઠ્ઠાવીશ.

ચરો=ચાર.

તહેવ=તેમજ.

બાયાલા=બહેંતાળીશ.

દુન્નિ=બે.

પંચ=પાંચ.

ય=અને.

મળિયા=કહી છે.

પચડીઓ=પ્રકૃતિઓ.

આણુપુન્વીણ=અનુક્રમે.

અર્થ:—પાંચ, નવ, બે, અઠ્ઠાવીશ, ચાર તેમજ બહેંતા-
 ળીશ બે અને પાંચ પ્રકૃતિઓ અનુક્રમે આઠ કર્મની કહેલી
 છે. ॥ ૬ ॥

વિવેચન:—હવે ઉત્તર પ્રકૃતિ આશ્રયીને બંધ ઉદય તથા
 સત્તાનો સંવેધ અને સ્વામીપણું કહે છે. ત્યાં પ્રથમ ૮ કર્મની
 ઉત્તરપ્રકૃતિની સંખ્યા કહે છે. જ્ઞાનાવરણીયની પાંચ, દર્શના-
 વરણીયની નવ, વેદનીયની બે, અને મોહનીયની સત્તાદિકે
 અઠ્ઠાવીશ અને બંધે ૨૬. આયુઃકર્મની ૪ અને નામકર્મની
 બેંતાળીશ પ્રકૃતિ હોય; તે બંધ અને ઉદયે ૬૭ હોય અને
 સત્તાએ ૯૩ અથવા ૧૦૩ હોય. ગોત્રકર્મની બે પ્રકૃતિ હોય
 અને અંતરાય કર્મની પાંચ પ્રકૃતિ હોય. એ અનુક્રમે આઠ
 કર્મની ઉત્તર પ્રકૃતિ કહી. હવે એના બંધ, ઉદય અને સત્તા
 સંવેધે ભાંગા કહે છે. ॥ ૬ ॥

ઉત્તર પ્રકૃતિનો બંધોદયસત્તા સંવેધ

બંધોદયસંતંસા, નાનાવરણંતરાહ્વ પંચ ।

બંધોવરમેવિ 'ઉદય, સંતંસા હુંતિ પંચેવ ॥ ૭ ॥

બંધોદયસંતંસા=બંધ, ઉદય અને
સત્તા૩૫ અંશો.

નાનાવરણંતરાહ્વ=જ્ઞાનાવરણ
અને અંતરાય કર્મને વિષે
પંચ=પાંચ પ્રકૃતિના.

બંધોવરમેવિ=બંધના અભાવે
પણ

ઉદય સંતંસા=ઉદય અને સત્તા.
હુંતિ=હોય.

પંચેવ=પાંચ પ્રકૃતિ ૩૫જ.

અર્થ:—જ્ઞાનાવરણ અને અંતરાય કર્મને વિષે બંધ, ઉદય
અને સત્તા૩૫ અંશો પાંચ પ્રકૃતિના હોય. બંધના અભાવે
પણ ઉદય અને સત્તા પાંચ પ્રકૃત્યાત્મકજ હોય. ॥ ૭ ॥

વિવેચન:—જ્ઞાનાવરણીયની પાંચ અને અંતરાયની પાંચ
મળી દશ પ્રકૃતિ ધ્રુવબંધી છે માટે સૂક્ષ્મસંપ્રાય લગે સર્વ પાંચે
ભેગી બાંધે તે માટે પાંચનો બંધ, પાંચનો ઉદય અને પાંચની
સત્તા એ એક ભાંગે જ્ઞાનાવરણીય અને અંતરાયનો સૂક્ષ્મસં-
પ્રાય ગુણઠાણા લગે સર્વ જીવને હોય. એ બે કર્મનો બંધ
દોષે થકે પણ પાંચનો ઉદય અને પાંચની સત્તા, એ ભાંગે
ઉપશાન્તભાહ અને ક્ષીણભાહે પામીએ. એમ એ જ્ઞાનાવરણીય
અને અંતરાય કર્મના બંધોદયસત્તા સંવેધે બે બે ભાંગે હોય ॥ ૭ ॥

૧ તહા, ઉદ સંતા હુંતિ પંચેવ ॥ ઇતિ પાર્શ્વતરે.

જ્ઞાનાવરણાંતરાયયોઃ સંવેધભંગો					
ભંગ	બંધ	ઉદય	સત્તા	ગુણઠાણે	જીવભેદે
૧	૫	૫	૫	૧૧૨૩૪૫૬૭ ૮૯૧૦	૧૪
૨	૦	૫	૫	૧૧૧૨	૧ સંશ્લિ- પયાં૦

દર્શનાવરણના સંવેધભાંગા

બંધસ્સ ય સંતસ્સ ય, પગ્ગટ્ટાણાઈ તિણ્ણિ તુલ્લાઈ ।
ઉદયટ્ટાણાઈં દુવે, ચ્ચઉ પળળં દંસણાવરણે ॥ ૮ ॥

બંધસ્સ=બંધનાં,
સંતસ્સ=સત્તાનાં,
પગ્ગટ્ટાણાઈ=પ્રકૃતિસ્થાનો,
તિણ્ણિ=ત્રણ [૯-૬-૪]
તુલ્લાઈ=સરખાં.

ઉદયટ્ટાણાઈં=ઉદયસ્થાનો,
દુવે=બે [હોય.]
ચ્ચઉ=ચાર,
પળળં=પાંચ,
દંસણાવરણે=દર્શનાવરણને વિષે.

અર્થ:-દર્શનાવરણને વિષે બંધનાં અને સત્તાનાં પ્રકૃતિ
સ્થાનો ત્રણ [૯-૬-૪] સરખાં હોય, ઉદયસ્થાનો ચાર તથા પાંચ
પ્રકૃતિનાં એમ બે હોય. ॥ ૮ ॥

વિવેચન:-હવે દર્શનાવરણીય કર્મના સંવેધભાંગા કહે છે:-
દર્શનાવરણીયને વિષે બંધના અને સત્તાનાં સ્થાનક ૯, ૬, ૪,
એ ત્રણ સરખાં હોય. ત્યાં પહેલું નવતું બંધસ્થાનક મિથ્યાત્વે
અને સાસ્વાદને પામીએ; તે અભવ્યને અનાદિ અનંત હોય,
ભવ્યને અનાદિસાન્ત હોય અને સમ્યક્ત્વ થકી પડીને મિથ્યાત્વે

ગયેલાને સાદિસાન્ત હોય, તે જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત લગે હોય અને ઉત્કૃષ્ટ દેશે ઊણા અર્ધ પુદ્ગલપરાવર્ત લગે હોય. તે નવ માંહેથી થીલુદ્ધિત્રિકનો અંધ ટળ્યે છ તુ અંધસ્થાનક મિશ્રગુણાલાથી માંડીને અપૂર્વકરણ ગુણાણાના પહેલા ભાગ લગે હોય, તે જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત લગે હોય અને ઉત્કૃષ્ટ એકસો અત્રીશ સાગરોપમ અધિક લગે રહે, તે પછી કોઈક ક્ષપકશ્રેણિ પડિવળે-પ્રાપ્ત કરે, અને કોઈક મિથ્યાત્વ પામતો નવવિધ અંધક થાય. તે છ માંહેથી નિદ્રાદ્ધિકનો અંધ ટળ્યે ચારતું અંધસ્થાનક અપૂર્વકરણના બીજા ભાગથી માંડીને સૂક્ષ્મસંપરાય લગે હોય, તે જઘન્ય એક સમય અને ઉત્કૃષ્ટ અંતર્મુહૂર્ત લગે રહે. હવે દર્શનાવરણીયતું નવ પ્રકૃતિતું સત્તાસ્થાનક મિથ્યાત્વથી માંડીને ઉપશાન્તમોહ લગે હોય. તે ઉપશમશ્રેણિએ અને ક્ષપકશ્રેણિએ નવમાના પહેલા ભાગ લગે હોય. તે અભવ્યને અનાદિ અનાંત અને ભવ્યને અનાદિ સાન્ત હોય પણ સાદિસાન્ત ન હોય, કેમકે નવતું સત્તાસ્થાનક તો ક્ષપકશ્રેણિએ જ રળે અને તે ક્ષપકશ્રેણિ થકી તો પડે નહીં તે માટે. તે માંહેથી થીલુદ્ધિત્રિકની સત્તા ટળ્યે છ પ્રકૃતિતું સત્તાસ્થાનક અનિવૃત્તિ આદર ગુણાણાના બીજા ભાગ થકી માંડીને ક્ષીણમોહના દ્વિચરમ સમયલગે હોય તે જઘન્યથી અને ઉત્કૃષ્ટપણે પણ અંતર્મુહૂર્ત પ્રમાણ હોય. તે માંહેથી વળી બે નિદ્રાની સત્તા ટળ્યે ચાર પ્રકૃતિતું સત્તાસ્થાનક ક્ષીણમોહને છેલ્લે સમયે હોય, તે એક સમય રહે. હવે દર્શનાવરણીયનાં ઉદયસ્થાનક બે હોય, ચારતું અને પાંચતું; ત્યાં ચમુર્દર્શનાવરણીય પ્રમુખ ચાર ધ્રુવોદયી છે, તે માટે ચારતું ઉદયસ્થાનક મિથ્યાત્વથી માંડીને ક્ષીણમોહના છેડા લગે હોય તથા નિદ્રા પાંચ માંહેથી એક કાળે એકનો જ ઉદય હોય પણ બે ત્રણનો ઉદય ન હોય, અધ્રુવોદયી માટે. પૂર્વોક્ત ૪ માંહે એક નિદ્રા ભળે ત્યારે પાંચતું ઉદયસ્થાનક હોય, તે ક્યારેક હોય, ક્યારેક ન હોય. એ પ્રકારે દર્શનાવરણીયનાં અંધ ઉદય અને સત્તાનાં સ્થાનક કહ્યાં. હવે સંવેધે તેના ભાંગા કહે છે. ॥ ૮ ॥

બીઆવરણે નવવંધણ(ગે)સુ, ચડપંચડદય નવસંતા ।
છચ્ચડવંધે ચેવં, ચડવંધુદણ છલંસા ચ ॥ ૧ ॥

બીઆવરણે=બીજા દર્શનાવરણને વિષે.

નવવંધણસુ=નવવિધ બંધકને વિષે

ચડપંચ=ચાર અથવા પાંચનો

ડદય=ઉદય.

નવસંતા=નવ પ્રકૃતિની સત્તા

છચ્ચડવંધે=છ અને ચારના બંધે
ચેવં=પૂર્વોક્ત પ્રકારે ઉદય સત્તા.

ચડવંધુદણ=ચારના બંધ અને
ચાર ઉદયને વિષે.

છલંસા=છની સત્તા [હોય]

ચ=પણ.

અર્થ:-દર્શનાવરણને વિષે નવવિધ બંધકને વિષે ચાર
અથવા પાંચનો ઉદય અને નવ પ્રકૃતિની સત્તા હોય. છ અને
ચારના બંધે પૂર્વોક્ત પ્રકારે ઉદય સત્તા હોય. ચારના બંધ અને
ચારના ઉદયને વિષે છની સત્તા પણ હોય ॥૯॥

વિવેચન:-દ્વિતીયાવરણ તે દર્શનાવરણીય કર્મ તેને વિષે નવ-
વિધબંધક એવા મિથ્યાત્વી અને સારવાદનીને ચાર તથા પાંચનો
ઉદય હોય અને નવની સત્તા હોય એટલે એ બે ભાંગા દેખાડયા,
તે આ પ્રમાણે-નવનો બંધ, ચારનો ઉદય અને નવની સત્તા એ
ભાંગા નિદ્રાનો ઉદય ન હોય ત્યારે હોય. તથા નવનો બંધ
પાંચનો ઉદય અને નવની સત્તા એ ભાંગા નિદ્રાની ઉદયાવસ્થાએ
હોય. એ બીજા ભાંગા માંહે પાંચ ભાંગા થાય તે આ પ્રમાણે-
એક કાળે પાંચ નિદ્રા માંહેલી એક નિદ્રાનો ઉદય હોય તે
એકેકી નિદ્રાનું નામ લઈને ગણીએ ત્યારે પાંચ ભાંગા [ચિકલ્પ]
થાય તથા છને બંધે અને ચારને બંધે પણ એમજ બે બે ભાંગા
હોય. છનો બંધ મિશ્ર ગુણકાણાથી માંડીને અપૂર્વકરણના પહેલા
ભાગ લગે હોય, ત્યાં બે ભાંગા હોય, તે આ પ્રમાણે-છનો બંધ
ચારનો ઉદય અને નવની સત્તા એ ભાંગા નિદ્રાનો ઉદય ન હોય
ત્યારે હોય, અને છનો બંધ, પાંચનો ઉદય અને નવની સત્તા એ
ભાંગા નિદ્રાને ઉદયે હોય. એ ભાંગા માંહે પણ એકેકી નિદ્રાનું
નામ લઈ ઉદય કહીએ ત્યારે પાંચ ચિકલ્પ પ્રમત્ત લગે થાય

અપ્રમત્ત થકી તો થીણુદ્વિત્રિકનો ઉદય ટળ્યો તે માટે એ ભાંગા થાય. એ નિદ્રાના ઉદયના ભાંગા ક્ષપકશ્રેણિવાળાને હોય નહિ, ક્ષપકશ્રેણિવાળો અતિ વિશુદ્ધ છે માટે તેને નિદ્રા અને પ્રત્યક્ષાનો ઉદય ન હોય. યદ્યપિ કર્મસ્તિત્વે ક્ષીણમોહના દ્વિચરમ સમય લગે નિદ્રા અને પ્રત્યક્ષાનો ઉદય કહ્યો છે પણ તે સંભવે નહીં. તથા ચતુર્વિધઅંધ તે અપૂર્વકરણના બીજા ભાગ થકી માંડીને સૂક્ષ્મ-સંપરાય લગે હોય; ત્યાં ચારનો અંધ, પાંચનો ઉદય અને નવની સત્તા એ ભાંગા ઉપશામશ્રેણિવાળાનેજ હોય તેના પણ એ નિદ્રાનો ઉદય ગણતાં એ વિકલ્પ થાય; અને ચારનો અંધ, ચારનો ઉદય અને નવીન સત્તા એ ભાંગા ઉપશામક અને ક્ષપક બેને હોય. ત્યાં ક્ષપકને અનિવૃત્તિઆદરના પહેલા ભાગ લગેજ હોય અને ઉપશામકને સૂક્ષ્મસંપરાય લગે હોય. તથા ક્ષપકને અનિવૃત્તિઆદરના સંખ્યાતા ભાગ ગયા પછી થીણુદ્વિત્રિકની સત્તા પણ ટળે ત્યારે ચારનો અંધ, ચારનો ઉદય અને છની સત્તા એ ભાંગા સૂક્ષ્મસંપરાયના છેલ્લા સમય લગે હોય, પછી અંધ ટળે. એ પ્રકારે ચારના અંધના ત્રણ ભાંગા થયા. અહીં અંશ શબ્દે સત્તા કહીએ ॥ ૯ ॥

ઉવરયવંધે ચઢ પળ, નવંસ ચઢરુદય છઞ્ચચઢસંતા ।
વેઅણિઆઝયગોણ, વિમઝ્જ મોહં પરં વુચ્છં ॥૧૦॥

ઉવરયવંધે=અંધનો વિચ્છેદ થયે
છતે.

ચઢપળ=ચાર અથવા પાંચનો
ઉદય.

નવંસ=નવની સત્તા.

ચઢરુદય=ચારનો ઉદય.

છ=છની

ચ્ચચઢ=અને ચારની.

સંતા=સત્તા.

વેઅણિઆઝયગોણ=વેદનીય, આ-
ધુન્ય અને ગોત્રકર્મને વિષે

વિમઝ્જ=અંધાદિસ્થાન અને સં-
વેધના ભાંગા કહેવા.

મોહં=મોહનીય કર્મને.

પરં=હવે પછી.

વુચ્છં=કહીશું.

અર્થ:-બંધનો વિન્છેદ થયે છતે ચાર અથવા પાંચનો ઉદય અને નવની સત્તા [એ એ ભાંગા] તેમજ ચારનો ઉદય અને છ અથવા ચારની સત્તા હોય. વેદનીય, આયુષ્ય અને ગોત્રકર્મને વિષે [સંવેધ આશ્રયીને બંધાદિ સ્થાનના] ભાંગા કહીને મોહનીય કર્મના ભાંગા હવે પછી કહીશું. ॥ ૧૦ ॥

વિવેચન:-તથા બંધ ટળે થકે ચારનો ઉદય નવની સત્તા અને પાંચનો ઉદય નવની સત્તા એ એ ભાંગા ઉપશાન્તમોહ ગુણકાણેજ પામીએ; ઉપશમશ્રેણિએ નિદ્રા-પ્રચલનો ઉદય સંભવે અને સ્થાનર્હિત્રિક પણ સત્તાએ હોય તે માટે. તથા ચારનો ઉદય છની સત્તા એ ભાંગો ક્ષીણકપાયના દ્વિચરમ સમય લગે પામીયે. તથા ચારનો ઉદય ચારની સત્તા એ ભાંગો ક્ષીણકપાયને છેલ્લે સમયે હોય; ત્યાંજ નિદ્રા પ્રચલની સત્તા ટળે તે માટે. એ પ્રમાણે દર્શનાવરણીયના અગ્યાર ભાંગા હોય, તે વળી જ્યાં જેટલી નિદ્રા ઉદયે હોય તેટલીનાં નામ લઇને જૂદાજૂદા ભાંગા કરીએ ત્યારે ૨૧ ભાંગા થાય, અને વળી કર્મસ્તવ કહ્યા પ્રમાણે ક્ષપકને નિદ્રાદિકનો ઉદય કહીએ ત્યારે ચારનો બંધ, પાંચનો ઉદય અને છની સત્તા એ ભાંગો નવમે-દશમે ગુણકાણે વર્તતા ક્ષપકને હોય. તથા બંધને અભાવે પાંચનો ઉદય અને છની સત્તા એ ભાંગો ક્ષીણમોહ દ્વિચરમ સમય લગે હોય; એમ ૧૩ ભાંગા થાય. નિદ્રાને પૃથક નામ ગ્રહી કહીએ ત્યારે ૨૫ ભાંગા થાય. એ પ્રકારે દર્શનાવરણીય કર્મના બંધોદયસત્તા-સંવેધે ભાંગા કહ્યા.

હવે વેદનીય કર્મ, આયુ કર્મ અને ગોત્ર કર્મ એ ત્રણના બંધોદયસત્તા સંવેધના ભાંગા થોડા માટે તેને પૂર્વે કહીને મોહનીય કર્મના બંધોદયસત્તા સંવેધના ભાંગા ઘણા છે માટે પછી કહીશું. ॥ ૧૦ ॥

દર્શનાવરણસ્ય વંધોદયસત્તાસંવેધે ભંગાઃ ૧૧૬૧૩

નિદ્રાણાં પૃથગ્ નાનગ્રહણેન ભંગાઃ ૧૩૬૨૫

ક્રમ.	વંધ	ઉદય	સત્તા		ગુણસ્થાનેષુ.
૧	૯	૪	૯	૧	૧૨
૨	૯	૬	૯	૫	૧૨
૩	૬	૪	૯	૧	૩૪૪૫૬૭૮
૪	૬	૫	૯	૫	૩૪૪૫૬૭૮X
૫	૪	૪	૯	૧	૮૧૧૧૦
૬	૪	૫	૯	૨	૮૧૧૧૦ઉપશમશ્રેણિ
૭	૪	૪	૬	૧	૯૧૧૦ ક્ષયકને
૮	૪	૬	૬	૨	૯૧૧૦ મતાંતરે
૯	૦	૪	૯	૧	૧૧ ઉપશમક
૧૦	૦	૫	૯	૨	૧૧ ઉપશમક
૧૧	૦	૪	૬	૧	૧૨ દ્વિચરમસમયપર્યંત
૧૨	૦	૫	૬	૨	૧૨ મતાન્તરે
૧૩	૦	૪	૪	૧	૧૨ ચરમસમયે

એ ભાંગામાં આડમો અને આરમો એ બે ભાંગા કર્મસ્તવને અભિગ્રાહે લખ્યા છે અને શેષ ૧૧ ભાંગા આ ગ્રંથના મતે કલા છે.

x અહીં નિદ્રાના પાંચ ભાંગા છઠ્ઠા ગુણસ્થાન સુધી ઘટે, માત્ર એજ ભાંગા આગળના ગુણસ્થાને ઘટે.

૧ ઉપશમકને અને ક્ષયકને નવમાના પહેલા ભાગ સુધી.

ગોત્ર, વેદનીય અને આયુઃકર્મના સંવેધે ભાંગા.
 ગોત્રમિ સત્ત મંગા, અદ્વ ય મંગા હવંતિ વેઅણિષ્ઠા.
 પળ નવ નવ પળ મંગા, આડચડક્રકે વિ કમસો ડ ॥૧૧॥

ગોત્રમિ=ગોત્રકર્મને વિષે.

સત્ત મંગા=સાત ભાંગા

અદ્વ=આઠ.

મંગા=ભાંગા

હવંતિ=હોય.

વેઅણિષ્ઠા=વેદનીયકર્મને વિષે.

પળ નવ નવ પળ મંગા=પાંચ,

નવ, નવ અને પાંચ ભાંગા.

આડચડક્રકેવિ=આયુષ્યચતુષ્કને

વિષે વળી.

કમસો=અનુક્રમે.

ડ=તો.

અર્થ:—ગોત્રકર્મને વિષે સાત ભાંગા, અને વેદનીય કર્મને વિષે આઠ ભાંગા હોય. ચારે આયુષ્યને વિષે તો અનુક્રમે પાંચ, નવ, નવ અને પાંચ ભાંગા હોય. ॥૧૧॥

ત્રિવેચન:—ગોત્રકર્મને વિષે અધોદાયસત્તા સંવેધે સાત ભાંગા થાય, તે આ પ્રમાણે—ગોત્રનું અધસ્થાનક એકજ હોય. પહેલે બીજે ગુણઠાણે નીચ ગોત્ર અથવા ઉંચ ગોત્ર બાંધે પણ સમકાળે બે ગોત્ર ન બાંધે, પરસ્પર વિરુદ્ધ છે માટે, અને મિશ્ર થકી દશમા ગુણસ્થાન લગે તો ઉચ્ચૈર્ગોત્રજ બાંધે, અને ઉદયસ્થાનક પણ એકજ હોય. મિથ્યાત્વ થકી માંડીને દેશવિરત લગે નીચ અથવા ઉંચ એ બે ગોત્ર ઉદયે હોય પણ સમકાળે એકજ ઉદયે હોય, પરસ્પર વિરુદ્ધ માટે, અને પ્રમત્ત થકી અયોગી લગે તો ઉચ્ચૈર્ગોત્રનોજ ઉદય હોય. તથા સત્તાસ્થાનક બે હોય, બેનું અને એકનું; તે આ પ્રમાણે—ઉચ્ચૈર્ગોત્ર અને નીચૈર્ગોત્ર એ બેની સત્તા સમકાળે સાથે સર્વ ગુણઠાણે હોય. તથા તેઉકાય વાયુકાયની અવસ્થાએ ઉચ્ચૈર્ગોત્ર ઉવેલે એક નીચૈર્ગોત્રની સત્તા હોય અથવા અયોગી કેવળીને નીચૈર્ગોત્રની સત્તા ગયે છેલ્લે સમયે એક ઉચ્ચૈર્ગોત્રની સત્તા હોય. હવે એનો સંવેધ કહે છે—નીચૈર્ગોત્રનો અધ નીચૈર્ગોત્રનો ઉદય અને નીચૈર્ગોત્રની સત્તા, એ ભાંગા તેઉકાય અને વાયુકાય બાંહે પામીએ; ત્યાં ઉચ્ચૈર્ગોત્ર ઉવેલે તે માટે. તથા તેઉકાય અને વાયુકાયના ભય થકી નીકળ્યા એકેન્દ્રિય, બેન્દ્રિય, તેઠ્ઠદ્રિય, ચઉર્દિવિય અને

પંચેન્દ્રિય તિર્થંચ માંહે કિયત્કાલ લગે પણ એ ભાંગો પામીએ તથા નીચેગોત્રનો બંધ, નીચનો ઉદય અને ઉચ્ચ નીચની સત્તા અથવા નીચનો બંધ, ઉચ્ચનો ઉદય અને ઊંની સત્તા, એ બે ભાંગા મિથ્યાત્વી તથા સાસ્વાદનીને વિષે હોય. તથા ઉચ્ચનો બંધ, નીચનો ઉદય અને ઊંની સત્તા, એ ભાંગો મિથ્યાત્વથી માંડીને દેશવિરતિ લગે પામીએ; તે પછી નીચનો ઉદય નથી તે માટે. તથા ઉચ્ચનો બંધ, ઉચ્ચનો ઉદય અને ઊંની સત્તા, એ ભાંગો મિથ્યાત્વથી માંડીને સૂક્ષ્મસંપરાય લગે પામીએ. તે પછી બંધનો અભાવ હોવા થકી ઉચ્ચનો ઉદય અને ઊંની સત્તા, એ ભાંગો ઉપશાન્ત થાઈથી માંડીને અયોગી કેવળીના દ્વિચરમ સમય લગે પામીએ. ઉચ્ચનો ઉદય ઉચ્ચની સત્તા, એ ભાંગો અયોગી કેવળીને ચરમ સમયે હોય. એ સર્વ મળી સાત ભાંગા ગોત્રકર્મના બાણવા.

વેદનીય કર્મને વિષે બંધોદયસત્તા સંવેધે આઠ ભાંગા હોય. ત્યાં વેદનીયનું બંધસ્થાનક અને ઉદયસ્થાનક પણ એકેકી પ્રકૃતિનું એકેકુંજ હોય, ચઘપિ છઠ્ઠા ગુણઠાણા લગે બેનો બંધ છે અને પછી એક સાતાનો બંધ છે તે પણ પરસ્પર વિરોધી છે માટે સમકાળે બે ન બાધે પણ એકજ બાધે, અને ઉદયે સર્વ ગુણઠાણે બે હોય તે પણ એક કાળે એકજ ઉદય આવે. તથા સત્તાસ્થાનક બે હોય, એકનું અને બેનું. જ્યાં લગે એક સત્તા થકી યજુ' ન હોય ત્યાં લગે બેની સત્તા હોય અને એક યજુ' એકની સત્તા રહે. હવે એનો સંવેધ કહે છે. અસાતાનો બંધ અસાતાનો ઉદય અને બેની સત્તા ૧, તથા અસાતાનો બંધ, સાતાનો ઉદય અને બેની સત્તા ૨, એ બે ભાંગા મિથ્યાત્વથી માંડીને પ્રમત્ત ગુણઠાણા લગે પામીએ; તે પછી અસાતાનો બંધ ન હોય તે માટે નહીં. સાતાનો બંધ, અસાતાનો ઉદય અને બેની સત્તા ૩, સાતાનો બંધ, સાતાનો ઉદય અને બેની સત્તા ૪, એ બે ભાંગા મિથ્યાત્વથી માંડીને સયોગી કેવળી લગે હોય તે પછી બંધને અભાવે અસાતાનો ઉદય અને બેની સત્તા ૫, સાતાનો ઉદય બેની સત્તા ૬, એ બે ભાંગા અયોગીને દ્વિચરમ સમય લગે પામીએ. અસાતાનો ઉદય અને અસાતાની સત્તા ૭, સાતાનો ઉદય અને સાતાની સત્તા ૮, એ બે ભાંગા અયોગી કેવળીને ચરમ સમયે એક સમય લગે પામીએ. એ સર્વ મળીને

વેદનીય કર્મના આઠ ભાગા હોય. તે સાથેના ચંત્રથી જાણવા.

ગોત્રકર્મણઃ બંધોદયસત્તાસંવેધે ભંગાઃ ૭

ભાંગા ૭	વં૦	ઉ૦	સ૦	ગુણસ્થાનેષુ.
૧	નીચ	નીચ	નીચ	૧ તેજોવાયુષુ તદાગતાર્તિયશ્રુવાકિયત્કાલં
૨	ની	ની	૨	૧૨
૩	ની	ઉ	૨	૧૨
૪	ઉ	ની	૨	૧૨૧૩૪૫
૫	ઉ	ઉ	૨	૧૨૨૩૪૫૬૭૮૯૧૦
૬	૦	ઉ	૨	૧૧૧૨૧૩૧૪ માનાદ્વિચરમસમયપર્યંત
૭	૦	ઉ	ઉ	૧૪ ચરમ સમયે.

વેદનીયસ્ય બંધોદયસત્તાસંવેધે ભંગાઃ ૮

ભાંગા ૮	વં૦	ઉ૦	સ૦	ગુણસ્થાનેષુ
૧	અ	અ	૨	૧૨૨૩૪૫૬
૨	અ	સા	૨	૧૨૨૩૪૫૬
૩	સા	અ	૨	૧ થી ૧૩ લગે
૪	સા	સા	૨	૧ થી ૧૩ લગે
૫	૦	અ	૨	૧૪ દ્વિચરમ સમય પર્યંત
૬	૦	સા	૨	૧૪ ,,
૭	૦	અ	અ	૧૪ ચરમ સમયે
૮	૦	સા	સા	૧૪ ચરમ સમયે

આયુઃકર્મને વિષે બંધોદયસત્તા સંવેધે નરકને વિષે પાંચ, તિર્યંચને વિષે નવ, મનુષ્યને વિષે નવ અને દેવતાને વિષે પાંચ ભાંગા એમ ચારે મળીને અકુલીશ ભાંગા થાય. આયુઃકર્મનું બંધ સ્થાનક એક છે, કેમ કે એક કાળે પરસ્પર વિરોધી છે માટે ચાર માંહેલું એકજ આયુ બાંધે છે. એમ ઉદયસ્થાનક પણ એકજ; એક ભવે એકજ આયુનો ઉદય હોય તે માટે. સત્તા સ્થાનક બે હોય, એકનું અને બેનું. પરભવાયુર્બંધકાળ થકી પૂર્વે એકનું સત્તાસ્થાનક અને પરભવાયુર્બંધ પછી તે પરભવે ન ઉપજે ત્યાં લગે બેનું સત્તાસ્થાનક. હવે સંવેધ કહે છે.— આઉખાની ત્રણ અવસ્થા છે, પરભવાયુર્બંધકાળ થકી પૂર્વે પૂર્વાવસ્થા ૧, પરભવાયુર્બંધ વેળાએ બંધાવસ્થા ૨, અને પરભવાયુ બાંધ્યા પછી પરાવસ્થા ૩. ત્યાં નારકીને પૂર્વાવસ્થાએ બંધને અભાવે નરકાયુનો ઉદય અને નરકાયુની સત્તા એ ભાંગો ચારે ગુણઠાણે હોય ૧. બંધાવસ્થાએ તિર્યંગાયુનો બંધ, નરકાયુનો ઉદય અને નરક તિર્યંગાયુની સત્તા, એ ભાંગો મિથ્યાત્વે અને સાસ્વાદને હોય ૨, અથવા મનુષ્યાયુનો બંધ, નારકાયુનો ઉદય અને મનુષ્ય-નારકાયુની સત્તા, એ ભાંગો મિથ્યાત્વ, સાસ્વાદન અને અવિરત એ ત્રણ ગુણઠાણે હોય ૩, તથા બંધકાળ પછી નારકાયુનો ઉદય અને નારક-તિર્યંગાયુની સત્તા એ ચારે ગુણઠાણે હોય ૪, અથવા નારકાયુનો ઉદય અને મનુષ્ય-નારકાયુની સત્તા એ ભાંગો પણ ચારે ગુણઠાણે હોય ૫. એમ એ નારકી માંહે આયુઃ કર્મના પાંચ ભાંગા હોય. દેવતાને વિષે પણ પાંચ ભાંગા એમજ કહેવા. તિર્યંચને વિષે પરભવાયુર્બંધ થકી પૂર્વે તિર્યંગાયુનો ઉદય અને તિર્યંગાયુની સત્તા, એ ભાંગો ધુરલે પાંચ ગુણઠાણે પામીએ ૨, બંધકાળે નરકાયુનો બંધ, તિર્યંગાયુનો ઉદય અને તિર્યંગ-નારકાયુની સત્તા, એ ભાંગો મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે જ હોય ૨, અથવા તિર્યંગાયુનો બંધ, તિર્યંગાયુનો ઉદય અને બે તિર્યંગાયુની સત્તા, એ ધુરિલે બે ગુણઠાણે હોય ૩ અથવા મનુષ્યાયુનો બંધ, તિર્યંગાયુનો ઉદય અને મનુષ્ય-તિર્યંગાયુની સત્તા, એ ભાંગો પણ મિથ્યાત્વે અને સાસ્વાદને હોય ૪, અથવા દેવાયુનો બંધ તિર્યંગાયુનો ઉદય અને દેવ તિર્યંગાયુની સત્તા, એ ભાંગો મિથ્યાત્વે, સાસ્વાદને, અવિરતે.

અને દેશવિરતે હોય, મિશ્રે આયુર્ધર્મ ન હોય ૫, એ ચાર ભાંગા પરભવાયુર્ધર્મકાળે જાણવા. તથા બંધકાળ પછી તેા તિર્યાગાયુનો ઉદય અને નારક-તિર્યાગાયુની સત્તા ૬, અથવા તિર્યાગાયુનો ઉદય અને બે તિર્યાગાયુની સત્તા ૭, અથવા તિર્યાગાયુનો ઉદય અને મનુષ્ય-તિર્યાગાયુની સત્તા ૮, અથવા તિર્યાગાયુનો ઉદય અને દેવ-તિર્યાગાયુની સત્તા ૯, એ ચારે ભાંગા ધુરિલે પાંચે ગુણકાણે પામીએ. એ પ્રમાણે તિર્યાચને વિષે નવ ભાંગા હોય, મનુષ્યને વિષે પરભવાયુર્ધર્મ થકી પૂર્વે મનુષ્યાયુનો ઉદય અને મનુષ્યાયુની સત્તા એ ભાંગો ચૌદે ગુણકાણે હોય ૧, પરભવાયુર્ધર્મકાળે નારકાયુનો બંધ, મનુષ્યાયુનો ઉદય અને મનુષ્ય નારકાયુની સત્તા એ ભાંગો મિથ્યાત્વેજ હોય ૨, તિર્યાગાયુનો બંધ, મનુષ્યાયુનો ઉદય અને તિર્યગ્-મનુષ્યાયુની સત્તા એ ભાંગો મિથ્યાત્વે અને સાર્વાદને હોય ૩, મનુષ્યાયુનો બંધ, મનુષ્યાયુનો ઉદય અને બે મનુષ્યાયુની સત્તા, એ પણ મિથ્યાત્વે અને સાર્વાદને હોય ૪, દેવાયુનો બંધ, મનુષ્યાયુનો ઉદય અને દેવ-મનુષ્યાયુની સત્તા, એ ભાંગો મિથ્યાત્વથી માંડીને મિશ્રવર્ણને અપ્રમત્ત ગુણકાણા લગે હોય ૫, તથા બંધકાળ પછી તેા મનુષ્યાયુનો ઉદય અને નારક-મનુષ્યાયુની સત્તા ૬, અથવા મનુષ્યાયુનો ઉદય અને તિર્યગ્-મનુષ્યાયુની સત્તા ૭, અથવા મનુષ્યાયુનો ઉદય અને બે મનુષ્યાયુની સત્તા ૮ એ ત્રણ ભાંગા મિથ્યાત્વથી માંડીને અપ્રમત્ત ગુણકાણા લગે પામીએ. તથા મનુષ્યાયુનો ઉદય અને દેવ-મનુષ્યાયુની સત્તા એ ભાંગો મિથ્યાત્વથી માંડી ઉપશાન્તમોહ ગુણકાણા લગે પામીએ ૯, એ પ્રકારે મનુષ્ય આંહિ નવ ભાંગા હોય. સર્વ મળીને આયુઃકર્મના ૨૮ ભાંગા થાય. એ પ્રકારે આયુઃકર્મના ભાંગા કહ્યા. ॥ ૧૧ ॥

आयुःकर्मणः बंधोदयसत्तासंवेधे भंगाः २८ ।
तद् यंत्रकमिदम् ।

नरकगती आयुःसंवेधे भंगाः ५

भा०	वं०	उ०	स०	गुणठाणे	भंगावस्था
१	०	न	न	१।२।३।४	बंधकालात्पूर्वम्
२	ति	न	न, ति	१।२	बंधावस्थायां
३	म	न	न, म	१।२।४	बंधावस्थायां
४	०	न	न, ति	१।२।३।४	बंधकाल पछी
५	०	न	न, म	१।२।३।४	बंधकाल पछी

तिर्यग्गती आयुःसंवेधे भंगाः ९

१	०	ति	ति	१।२।३।४।५	बंधकालात्पूर्वम्
२	न	ति	न, ति	१	बंधावस्थायां
३	ति	ति	ति, ति	१।२	बंधावस्थायां
४	म	ति	म, ति	१।२	बंधावस्थायां
५	दे	ति	दे, ति	१।२।४।५	बंधावस्थायां
६	०	ति	ति, न	१।२।३।४।५	बंधकाल पछी
७	०	ति	ति, ति	१।२।३।४।५	बंधकाल पछी
८	०	ति	ति, म	१।२।३।४।५	बंधकाल पछी
९	०	ति	ति, दे	१।२।३।४।५	बंधकाल पछी

મનુષ્યગતૌ આયુઃસંવેધે ભંગાઃ ૯

૧	૦	મ	મ	સર્વગુણેષુ	વંધકાલાત્પૂર્વ
૨	ન	મ	મ, ન	૧	આયુર્વંધકાલે
૩	તિ	મ	મ, તિ	૧૨	આયુર્વંધકાલે
૪	મ	મ	મ, મ	૧૨	આયુર્વંધકાલે
૫	દે	મ	મ, દે	૧૨૧૪૫૬૭	આયુર્વંધકાલે
૬	૦	મ	મ, ન	૧૨૨૩૪૫૬૭	વંધકાલ પછી
૭	૦	મ	મ, તિ	૧૨૨૩૪૫૬૭	વંધકાલ પછી
૮	૦	મ	મ, મ	૧૨૨૩૪૫૬૭	વંધકાલ પછી
૯	૦	મ	મ, દે	૧ થી ૧૧ લગે	વંધકાલ પછી

દેવગતૌ આયુઃસંવેધે ભંગાઃ ૫

૧	૦	દે	દે	૧૨૨૩૪	વંધકાલાત્પૂર્વ
૨	તિ	દે	દે, તિ	૧૨	આયુર્વંધકાલે
૩	મ	દે	દે, મ	૧૨૪	આયુર્વંધકાલે
૪	૦	દે	દે, તિ	૧૨૨૩૪	વંધકાલ પછી
૫	૦	દે	દે, મ	૧૨૨૩૪	વંધકાલ પછી

મોહનીય કર્મનાં ૧૦ બંધસ્થાન.

૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬
ચાવીસ ઇકવીસા, સત્તરસં તેરસેવ નવ પંચ ।

૭ ૮ ૯ ૧૦
ચઠ તિગ દુગં ચ ઇકકં, બંધટ્ટાણાણિ મોહસ્સ ॥૧૨॥

ચાવીસ=આવીસ પ્રકૃતિનું.
ઇકવીસા=એકવીસ પ્રકૃતિનું.
સત્તરસં=સત્તર પ્રકૃતિનું.
તેરસેવ=તેર પ્રકૃતિનું નિશ્ચયે,
નવ પંચ=નવ, પાંચ,

ચઠ તિગ દુગં=ચાર, ત્રણ,
બે. [ચ-અને.]
ઇકકં=એક પ્રકૃતિનું.
બંધટ્ટાણાણિ=બંધસ્થાનો.
મોહસ્સ=મોહનીય કર્મનાં.

અર્થ:-આવીસ, એકવીસ, સત્તર તેર, નવ, પાંચ, ચાર, ત્રણ, બે અને એક પ્રકૃતિનાં (એમ દશ) બંધસ્થાનકો મોહનીય કર્મનાં હોય ॥ ૧૨ ॥

વિવેચન:-હવે મોહનીય કર્મના બંધોદયસત્તા સંવેધે ભાંગા કહે છે. ત્યાં પ્રથમ મોહનીયનાં બંધસ્થાનક કહે છે. ૨૨, ૨૧, ૧૭, ૧૩, ૯, ૫, ૪, ૩, ૨, ૧, એ દશ બંધસ્થાનક છે. મોહનીયની સર્વ પ્રકૃતિ ૨૮ છે, તેમાં સમ્યક્ત્વમોહનીય અને મિશ્રમોહનીય એ બે બંધે આવે નહીં, ન ચ સમ્મમીસયા વંધે इति વચ્ચનાત્ તથા ત્રણ વેદ માંહેથી એક કાળે એકજ વેદનો બંધ હોય. અને હાસ્ય રતિ ૧, અરતિ શોક ૨; એ બે યુગલ માંહેથી ૬ એક કાળે એકજ યુગલ બંધાય. એટલે ૨૮ માંહેથી ૭ ઓછી કચે ઉત્કૃષ્ટપણે આવીશનું બંધસ્થાનક તે મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે હોય ૧, તે પછી મિથ્યાત્વનો બંધ ટળ્યે સાસ્વાદને એકવીશનો બંધ હોય; અહીં નપુંસકવેદનો બંધ ન હોય, પણ તેને ઠેકાણે સ્ત્રી-વેદ તથા પુરૂષવેદ ગણીએ ૨, આગળ મિશ્ર અને અવિરતે અનંતાનુબંધી ૪ નો બંધ ટળ્યે સત્તરનું બંધસ્થાનક ૩, તે પછી દેશવિરતિએ અપ્રત્યાખ્યાની ચારનો બંધ ટળ્યે તેરનું બંધસ્થા-

નક ૪, તે પછી પ્રત્યાખ્યાની ચારનો અંધ દળયે પ્રમત્ત, અપ્ર-
મત્ત અને અપૂર્વકરણે નવનું અંધસ્થાનક; છઠ્ઠાં અરતિ-શોકનો
પણ અંધ દળે છે પણ તેને ઠેકાણે હાસ્યરતિ રહે છે માટે ૫,
આગળ હાસ્ય, રતિ, ભય અને કુચ્છા એ ચારનો અંધ દળયે
અનિવૃત્તિઆદરને પ્રથમ ભાગે પાંચનો અંધ ૬, ખીજે ભાગે
પુરુષવેદનો અંધ દળયે ચારનો અંધ ૭; ત્રીજે ભાગે સંજવલનના
કેાધનો અંધ દળયે વ્રણનો અંધ ૮, ચોથે ભાગે સંજવલનના
માનનો અંધ દળયે એનો અંધ ૯, પાંચમે ભાગે સંજવલનની
માયાનો અંધ દળયે એક સંજવલન લોભનો જ અંધ હોય
૧૦, તે પછી દશમે ગુણકાણે મોહનીયનો અઅંધક થાય એ દશ
અંધસ્થાનક કહ્યાં ॥ ૧૨ ॥

મોહનીયકર્મમાં ૯ ઉદયસ્થાન.

एगं व दो व चउरो, एत्तो एगाहिआ दसुक्कोसा ।

ओहेण मोहणिउजे, उदयट्ठाणाणि नव हुंति* ॥१३॥

एगं=એક.

दो=બે

च=અથવા.

चउरो=ચાર

एत्तो=એ (ચાર) થી આગળ.

एगाहिया=એકેક પ્રકૃતિએ
અધિક

दस=દશ સુધી.

उक्कोसा=ઉત્કૃષ્ટથી,

ओहेण=ઓધે-સામાન્યે.

मोहणिउजे=મોહનીય કર્મને
વિષે.

उदयट्ठाणाणि=ઉદયસ્થાનો.

नव=નવ.

हुंति=હોય છે.

अर्थ:-એક, બે, ચાર, એ (ચાર) થી આગળ એક-એક
પ્રકૃતિએ અધિક ઉત્કૃષ્ટ દશ પ્રકૃતિ સુધીનાં (એમ) નવ ઉદય-
સ્થાનકો મોહનીય કર્મને વિષે સામાન્ય હોય છે. ॥ ૧૩ ॥

* उदयट्ठाणा नव हुंति इति पाठान्तरे

વિશેષન:-હવે મોહનીયનાં ઉદયસ્થાનક કહે છે-૧, ૨, ૪, ૫, ૬, ૭, ૮, ૯, ૧૦ એ ૯ ઉદયસ્થાનક છે. એ સૂક્ષ્મસંપરાયથી માંડીને પશ્ચાતુષ્કર્ણીએ કહે છે. સંવત્સરના ચાર કપાય માંહેથી એકને ઉદય એકનું ઉદયસ્થાનક ૧, તે સાથે એક વેદને ઉદય એનું ઉદયસ્થાનક ૨, તે માંહે હાસ્ય રતિ ભાગ્યે ચારનું ઉદયસ્થાનક ૩, ભય ભાગ્યે પાંચનું ૪, યુગ્યુસા ભાગ્યે છનું ૫. પ્રત્યાખ્યાનીય એક કપાય ભાગ્યે સાતનું ૬, અપ્રત્યાખ્યાનીય એક ભાગ્યે આઠનું ૭, અનંતાનુબંધી એક ભાગ્યે નવનું ૮, તેમાં વળી મિથ્યાત્વને ઉદયે દશ પ્રકૃતિનું ઉદયસ્થાનક ૯, એ નવ ઉદયસ્થાનક સામાન્યપણે કહ્યાં, વિશેષ થકી તે આગળ કહેશે. એ મોહનીયનાં ઉદયસ્થાનક બાણવાં. ॥ ૧૩ ॥

મોહનીય કર્મનાં સત્તાસ્થાન.

૨૮ ૨૭ ૨૬ ૨૪ ૨૩ ૨૨ ૨૧
અટ્ટ ય સત્ત ય છ ચ્વડ, તિગ દુગ ઇગાહિઆ ભવે વીસા.
૧૩ ૧૧ ૧૧ ૫ ૪ ૩ ૨ ૧
તેરસ બારિકારસ, રત્તો પંચાહ ઇગૂળા ॥ ૧૪ ॥

સંતસ્સ પયડિઠાણાણિ, તાણિ મોહસ્સ હંતિ પન્નરસ ।
બંધોદયસંતે પુણ, મંગધિગપ્પે બહૂ જાણ ॥૧૫॥

અટ્ટ ય સત્ત ય છચ્વડતિગદુ-
ગપ્પાહિયાવીસા=આઠ,
સાત, છ, ચાર, ત્રણ, બે
અને એક અધિક વીસ
[૨૮-૨૭-૨૬-૨૪-૨૩-૨૨
૨૧] પ્રકૃતિનાં
ભવે=હોય
તેરસ=તેર પ્રકૃતિનું.

બાર=બાર પ્રકૃતિનું.
રૂઠ્ઠારસ=અગ્ર્યાર પ્રકૃતિનું.
રત્તો=એ પછી આગળ
પંચાહ=પાંચ પ્રકૃતિથી માંડીને
પગૂળા=એક પછી એક આગળ
પ્રકૃતિનું.
સંતસ્સ=સત્તાનાં.
પયડિઠાણાણિ=પ્રકૃતિસ્થાનો.

તાણિ=તે.

મોહસ્સ=મોહનીય કર્મનાં.

હંતિ=હોય છે.

પન્નરસ=૫૬૨.

વંધોદયસંતે=અંધ, ઉદય અને
સત્તાસ્થાનને વિષે.

પુન=વળી.

મંગવિગળે=ભાંગાના ચિકલ્પે.

બહુ=ધણા.

જાળ=જાણુ.

અર્થ:-૨૮, ૨૭, ૨૬, ૨૪, ૨૩, ૨૨, ૨૧, ૧૩, ૧૨, ૧૧,
એથી આગળ પાંચથી માંડીને એક એક ઓછી પ્રકૃતિ
[૫-૪-૩-૨-૧] નાં; તે મોહનીય કર્મનાં સત્તાનાં પ્રકૃતિ સ્થાનો
૫૬૨ હોય છે. અંધ, ઉદય, અને સત્તાસ્થાનને વિષે વળી
ભાંગાના ચિકલ્પે ધણા [થાય છે તે] જાણુ. ॥ ૧૪-૧૫ ॥

વિવેચન:-હવે મોહનીયનાં સત્તાસ્થાનક કહે છે. મોહનીયનાં
૧૫ સત્તાસ્થાનક છે, તે આ પ્રમાણે-૨૮, ૨૭, ૨૬, ૨૪, ૨૩,
૨૨, ૨૧, ૧૩, ૧૨, ૧૧, ૫, ૪, ૩, ૨, ૧; ત્યાં મોહનીયની સર્વ
પ્રકૃતિની સત્તાએ ૨૮નું સત્તાસ્થાનક હોય તે સમ્યક્ત્વ પામીને
પડયાને હોય તે ચાર પછી સમ્યક્ત્વમોહનીય ઉદેશ્યે ૨૭, તે
માંહેથી વળી મિશ્રમોહનીય ઉદેશ્યે ૨૬, અનાદિ મિથ્યાત્વને
પણ એ સ્થાનક હોય. તથા અકુલીશની સત્તાવંતને અનંતાનુ-
અંધી ચારને ક્ષયે ૨૪, તે માંહેથી મિથ્યાત્વને ક્ષયે ૨૩;
તેમાંથી મિશ્ર ક્ષયે ૨૨, તેમાંથી સમ્યક્ત્વ મોહનીય ક્ષયે ૨૧, એ
સ્થાનકે ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ થાય, એ આગળનાં સ્થાનક તે ક્ષપક-
નેજ હોય. તેમાંથી અપ્રત્યાખ્યાનીય અને પ્રત્યાખ્યાનીય મળી
૮ ને ક્ષયે અનિવૃત્તિને ત્રીજે ભાગે ૧૩ ની સત્તા હોય, તેમાંથી
નપુ'સકવેદને ક્ષયે ચોથે ભાગે ૧૨ ની સત્તા, પાંચમે ભાગે સ્ત્રીવે-
દને ક્ષયે ૧૧ ની સત્તા, છટ્ઠે ભાગે હાસ્યાદિક છને ક્ષયે ૫ ની
સત્તા, સાતમે ભાગે પુરૂષવેદને ક્ષયે ૪ ની સત્તા આઠમે ભાગે
સંજવલન ક્રોધને ક્ષયે ૩ ની સત્તા, નવમે ભાગે સંજવલન માનને
ક્ષયે ૨ ની સત્તા, સૂક્ષ્મસંપદાયે સંજવલની માયાને ક્ષયે એક
સંજવલન લોભની સત્તા હોય.

ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે એ પન્નર સત્તાસ્થાનકે મોહનીય કર્મની પ્રકૃતિનાં હોય. હવે એ અંધ ઉદય સત્તાનાં સ્થાનકને વિષે પ્રાયેકે સંવેધે કરીને ઘણા ભાંગા થાય, તે હું કહું છું તે પ્રમાણે તું સમ્યક્ જાણ, એમ શિષ્ય પ્રતિ આમંત્રણ કરીને ચુરુ કહે છે. ॥ ૧૫. ॥

મોહનીયના અંધસ્થાને ભાંગા.

હઞ્જાવીસે ચઝ ઇગવીસે, સત્તરસ તેરસે દો દો ।

નવવંધમે વિ દુણિ ઉ, ઇક્કિક્કસઓ પરં મંગા ॥૧૬॥

હઞ=૭ વિકલ્પ.

ઞ્જાવીસે=આવીશના અંધે.

ચઝ=ચાર વિકલ્પ.

ઇગવીસે=એકવીશના અંધે.

સત્તરસ=સત્તરના અંધે.

તેરસે=તેરના અંધે.

દોદો=બેબે વિકલ્પ.

નવવંધમેવિ=નવ પ્રકૃતિના

અંધકને પણ.

દુણિ ઉ=બે ભાંગા.

ઇક્કિક્ક=એક એક

અઓ પરં=એથી આગળ.

મંગા=ભાંગા.

અર્થ:-આવીશના અંધે ૭, એકવીશના અંધે ચાર; સત્તર તથા તેરના અંધે બે બે અને નવના અંધકને પણ બે ભાંગા હોય, એ [નવના અંધ] થી આગળના અંધે એક એક ભાંગા હોય ॥ ૧૬. ॥

વિવેચન:-હવે પ્રથમ મોહનીયકર્મના અંધસ્થાનકોને વિષે ચથાસંભવપણે ભાંગા ઉપજે તે કહે છે:-

આવીશને બંધસ્થાનકે છ ભાંગા હોય, તે કેમ ? હાસ્યરતિ યુક્ત ૨૨, તથા શોક અરતિ યુક્ત ૨૨, એમ બે ભાંગા એકેક વેદ યુક્ત ૨૨ હોય, તે માટે તે બે ભાંગા વ્રણ વેદ સાથે ગુણતાં ૬ ભાંગા થાય. એકવીશને બંધસ્થાનકે ચાર ભાંગા હોય, તે આ પ્રમાણે-અહીં નપુ'સકવેદ ન બાંધે તે માટે બે યુગલને બે વેદ સાથે ગુણતાં ચાર ભાંગા થાય, તથા સત્તર અને તેરને બંધસ્થાનકે બે બે ભાંગા હોય. તે આ પ્રમાણે-૬હાં મિત્રાદિક ગુણતાં એક પુરુષવેદનોજ બંધ હોય તે માટે બે યુગલના બે બે ભાંગા હોય. નવને બંધસ્થાનકે પણ બે ભાંગા હોય, તે આ પ્રમાણે-નવનો બંધ પ્રમત્ત ગુણતાં હોય ત્યાં બે યુગલ સાથે બે ભાંગા થાય, અને અપ્રમત્તાદિક ગુણતાં પણ નવનો બંધ હોય. ત્યાં અરતિ શોક ન બાંધે, એકજ યુગલ બાંધે, તે માટે એકેકો જ ભાંગો હોય. તેવાર પછી પંચાદિક બંધસ્થાનકે એકેકોજ ભાંગા હોય, એવ' સર્વ મળીને દશ બંધસ્થાનકે થઇને એકવીશ ભાંગા થાય. ॥ ૧૬. ॥

મોહનીયના બંધસ્થાને ઉદયસ્થાન

દસ વાવીસે નવ ઇગવીસે, સત્તાઈ ઉદયકર્મમંસા ।

છાઈ નવ સત્તરસે, તેરે પંચાઈ અટ્ટેવ ॥૧૭॥

દસ=દશ પર્યંત.

વાવીસે=આવીશ પ્રકૃતિના બંધે

નવ=નવ પર્યંત.

ઇગવીસે=એકવીશ પ્રકૃતિના

બંધે.

સત્તાઈ=સાતથી માંડીને

ઉદયકર્મમંસા=ઉદયસ્થાનો.

છાઈનવ=છથી નવ પર્યંત

સત્તરસે=સત્તર પ્રકૃતિના બંધે.

તેરે=તેર પ્રકૃતિના બંધે.

પંચાઈ=પાંચથી.

અટ્ટેવ=આઠ પ્રકૃતિ પર્યંત.

અર્થ:—બાવીશ પ્રકૃતિના બંધે સાતથી દશ પર્યાંત, એક-
વીશના બંધે સાતથી નવ પર્યાંત, સત્તરના બંધે છથી નવ
પર્યાંત અને તેરના બંધે પાંચથી આઠ પર્યાંત ઉદયસ્થાનો
હોય. ॥ ૧૭ ॥

વિવેચન:—હવે એજ બંધસ્થાનકે માંહે કયા કયા
બંધસ્થાનકે કેટલાં કેટલાં પૂર્વોક્ત ઉદયસ્થાનકે હોય તે
કહે છે:—

બાવીશને બંધસ્થાનકે સાતથી માંડીને દશ જો એટલે
સાત, આઠ, નવ અને દશનું એ ચાર ઉદયસ્થાનક હોય.
ત્યાં કોઈક જીવ પૂર્વે સમ્યક્દષ્ટિ થકો અનંતાનુબંધી
કપાયની વિસંધાજના કરીને એટલે જ થાક્યો તથાનિધ સામ-
ગ્રીને અભાવે મિથ્યાત્વાદિકનો ક્ષય કરવા ન માટે તે કાળાંતરે
મિથ્યાત્વ પામીને ફરી અનંતાનુબંધી બાંધે ત્યારે મિથ્યાત્વે પણ
બંધાવલિકા લગે અનંતાનુબંધીનો ઉદય ન હોય અહીં કોઈક
કહે છે કે અનંતાનુબંધીનો જઘન્ય અંતર્મુહૂર્ત અને ઉત્કૃષ્ટ
ચાર હજાર વરસનો અબાધાકાળ કહ્યો છે. તો તે પૂરા થયા
પિના એક આવલિકાએ જ ઉદયે કેમ આવે? તત્તોત્તર બંધ
સમયથી માંડીને તેની સત્તા હોય, તે સત્તા છતે શેષ સમાન
જાતીય અપ્રત્યાખ્યાનાદિક કર્મપ્રકૃતિનાં ફલિયાં અનંતાનુબંધી-
પણે તે માંહે સંક્રમે-તે પણ પરિણમે, તે સંક્રમાવલિકા ગયે તેનો
ઉદય થાય, તે માટે અનંતાનુબંધીનો બંધાવલિકા પછી ઉદય
કહીએ, ઇલાં વિરૂદ્ધ નહીં તે માટે મિથ્યાત્વે પણ બંધસંક્રમા-
વલિકા લગે અપ્રત્યાખ્યાનીયાદિક ત્રણ કપાયનો જ ઉદય હોય
એક વેદનાં જેટલાનો જ્યાં ઉદય હોય તેટલા સર્વ વેદાતા કહીએ
સમાન જાતીય માટે, પરંતુ કોયાદિક ચાર માંહેલો એકજ સમ-
કાળે હોય; પરસ્પર વિરૂદ્ધ માટે. તે માટે ત્રણ કપાય ૩, ત્રણ
વેદ માંહેલો એક વેદ ૪, એ યુગલ માંહેલું એક યુગલ ૬, અને
મિથ્યાત્વ ૭, એ સાત પ્રકૃતિનો ઉદય બાવીશના બંધકે મિથ્યા-
દષ્ટિને નિશ્ચયે હોય. ઇલાં ચાર કપાયને એ યુગલથી ગુણ કરીએ

ત્યારે ૮ થાય, તેને ત્રણ વેદ સાથે ગુણીએ ત્યારે ૨૪ ભાંગા થાય-એક ચોવીશી ઉપજે તે સાતના ઉદયમાંહે ભય ભેળવીએ. અથવા બુગુપ્સા ભેળવીએ અથવા અનંતાનુષધી ૪ માંહેલો એક કપાય ભેળવીએ ત્યારે ૮ નો ઉદય થાય. તેને પૂર્વોક્ત પ્રકારે ૪ કપાય, ૨ યુગલ અને ૩ વેદ સાથે પરસ્પર ગુણતાં ભાંગાની ચોવીશી ઉપજે, તેમાં એક ભય ભેળવે અથવા એક બુગુપ્સા ભેળવે અથવા એક અનંતાનુષધી ભેળવે. આઠને ઉદયે ત્રણ ચોવીશી ઉપજે. તથા તે સાતમાંહે ભય અને બુગુપ્સા ભેળવીએ અથવા ભય અને અનંતાનુષધી ભેળવીએ અથવા બુગુપ્સા અને અનંતાનુષધી ભેળવીએ ત્યારે એ ત્રણ પ્રકારે નવનો ઉદય થાય. ત્યાં પૂર્વોક્ત પ્રકારે ત્રણ ચોવીશી ભાંગા થાય. તથા તે જ સાત માંહે ભય, બુગુપ્સા અને અનંતાનુષધી એ ત્રણ ભેળવે દશનો ઉદય થાય. ઇહાં એક ચોવીશી ઉપજે. એમ ચોવીશને બંધે ચારે ઉદયસ્થાનકે થઈને આઠ ચોવીશી ભાંગા થાય. તથા એકવીશને બંધસ્થાનકે સાત આદિ દઈને નવ લગે [૭, ૮, ૯.] ત્રણ ઉદયસ્થાનકે હોય. એકવીશનું બંધસ્થાનક તે સારવાદને જ હોય, ત્યાં અનંતાનુષધીનો ઉદય નિશ્ચયે હોય તે માટે કોધાદિક એકના અનંતાનુષધીયાદિક ૪, ત્રણ વેદ માંહેલો એક વેદ ૫, અને એક યુગલ ૭ એ સાત પ્રકૃતિનો અહીં ધ્રુવ ઉદય હોય ત્યાં પૂર્વોક્ત પ્રકારે ચોવીશ ભાંગા ઉપજે. તે સાત માંહે ભય ભેળવે અથવા બુગુપ્સા ભેળવે આઠનો ઉદય હોય. ત્યાં એ ચોવીશી ઉપજે. તે સાત માંહે ભય અને બુગુપ્સા એ ભેળવે નવનો ઉદય હોય, ઇહાં એક ચોવીશી ભાંગા ઉપજે. સર્વ મળી એકવીશને બંધે ત્રણ ઉદયસ્થાનકે થઈને ચાર ચોવીશી ઉદયભાંગા થાય. તથા સત્તરને બંધસ્થાનકે ૭ આદિ દઈને નવ લગે [૬, ૭, ૮, ૯] ચાર ઉદયસ્થાનકે હોય. સત્તરના બંધકે મિશ્રદષ્ટિ અને અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ એ બે હોય; ત્યાં મિશ્રદષ્ટિને ૭, ૮, ૯, એ ત્રણ ઉદયસ્થાનકે હોય. ઇહાં અનંતાનુષધીનો ઉદય ન હોય, તે માટે કોધાદિક એકના અપ્રત્યાખ્યાનીયાદિક ૩, એક વેદ ૪, એક યુગલ ૬ અને મિશ્રમોહનીય ૭, એ સાતનો ઉદય ધ્રુવ હોય, ત્યાં પૂર્વલી પરે એક ચોવીશી ઉપજે. તે સાતમાંહે ભય અથવા

જુગુપ્સા ભેળયે આઠનો ઉદય હોય. આહી^૧ ૧ ચોવીશી ઉપજે. તે સાતમાંહે ભય જુગુપ્સા એ બે ભેળયે નવનો ઉદય હોય. ત્યાં ૧ ચોવીશી ઉપજે. એમ મિશ્રદષ્ટિને સત્તરને અંધે ત્રણ ઉદયસ્થાનકે ધર્મને ચાર ચોવીશી ઉપજે. હવે અવિરતસમ્ય-
દષ્ટિ સત્તરના અંધકને ૬, ૭, ૮, ૯, એ ચાર ઉદયસ્થાનક હોય. ત્યાં કોશાદિક એકના અપ્રત્યાખ્યાનીયાદિક ૩, એક વેદ ૪ અને એક યુગલ ૬, એ છ નો ધ્રુવ ઉદય હોય, ત્યાં એક ચોવીશી ઉપજે. એ છ માંહે ભય ભેળવીએ અથવા જુગુપ્સા અથવા વેદક^૨ સમ્યક્ત્વ ભેળવીએ ત્યારે સાતનો ઉદય હોય, ઇહાં પ્રત્યેકે એકેડી ચોવીશી એમ ત્રણ ચોવીશી ઉપજે તથા તેજ છ માંહે ભય, જુગુપ્સા ભેળવીએ અથવા ભય વેદક સમ્ય-
ક્ત્વ ભેળવીએ અથવા જુગુપ્સા, વેદક સમ્યક્ત્વ ભેળવીએ ત્યારે પ્રત્યેકે આઠનો ઉદય થાય. ઇહાં પણ ત્રણ ચોવીશી ઉપજે. તથા તે છ માંહે ભય, જુગુપ્સા, વેદક સમ્યક્ત્વ એ ત્રણ ભેળવ્યે નવનો ઉદય થાય, ઇહાં એક ચોવીશી ઉપજે. એમ અવિરત સમ્યદષ્ટિને ચારે ઉદય સ્થાનકે આઠ ચોવીશી ઉપજે. એમ સર્વ મળીને સત્તરને અંધસ્થાનકે ચાર ચોવીશી હોય, મિશ્રે અને અવિરતે ઉદયસ્થાનક તો તે જ છે પણ ત્યાં પ્રકૃતિ જુદી છે તે માટે બેવાર લીધાં છે તથા તેરને અંધસ્થાનકે પાંચથી માંડીને આઠ લગે [૫, ૬, ૭, ૮] ચાર ઉદયસ્થાનક હોય. એ સ્થાનક દેશવિરતિને હોય તે માટે અપ્રત્યાખ્યાનીયનો ઉદય ટળ્યે પ્રત્યાખ્યાનીય અને સંજ્વલન એ બે કષાય ૨, એક વેદ ૩ અને એક યુગલ ૫, એ પાંચનો ઉદય ધ્રુવ હોય. ઇહાં એક ચોવીશી ભાંગા થાય. તે પાંચ માંહે ભય ભેળયે અથવા જુગુપ્સા ભેળયે અથવા વેદક સમ્યક્ત્વ ભેળયે છ નો ઉદય થાય, ત્યાં ત્રણ ચોવીશી ઉપજે તથા તે પાંચમાં ભય, જુગુપ્સા ભેળયે અથવા ભય, વેદક સમ્યક્ત્વ ભેળયે અથવા જુગુપ્સા, વેદક સમ્યક્ત્વ ભેળયે સાતનો ઉદય થાય, ઇહાં પણ ત્રણ ચોવીશી ઉપજે. તે પાંચ માંહે ભય જુગુપ્સા અને વેદક સમ્યક્ત્વ એ ત્રણ ભેળયે

૧ વેદક સમ્યક્ત્વવાળી ચોવીશી ક્ષાયોપશમિક સમ્યક્ત્વને હોય.

આઠનો ઉદય થાય, ત્યાં એક ચોવીશી ઉપજે. એમ સર્વ સંજ્યાએ તેરને અંધસ્થાનકે ચારે ઉદયસ્થાનકે થઇને આઠ ચોવીશી ભાંગા ઉપજે. ॥ ૧૭ ॥

ચત્તારિઆઠ નવબંધણસુ, ઉક્તોત્ત સત્તમુદયંસા ।

પંચવિહબંધગે પુળ, ઉદઓ દુળહં મુળેઅઠ્ઠો ॥૧૮॥

ચત્તારિઆઠ=ચારથી માંડીને,
નવબંધણસુ=નવ પ્રકૃતિના અંધ-
કોને વિષે.
સત્ત=સાત પર્યંત.
ઉદયંસા=ઉદયસ્થાનો.
પંચવિહબંધગે=પાંચ પ્રકૃતિના

અંધકે.
પુળ=વળી.
ઉદઓ=ઉદય.
દુળહં=મે પ્રકૃતિનો.
મુળેઅઠ્ઠો=બાણવો.

અર્થ:-નવ પ્રકૃતિના અંધકોને વિષે ચારથી માંડીને ઉત્કૃષ્ટ સાત પર્યંત ઉદયસ્થાનો હોય. પાંચ પ્રકૃતિના અંધકને વિષે વળી મે પ્રકૃતિનો ઉદય બાણવો ॥ ૧૮ ॥

વિવેચન:-નવને અંધસ્થાને ચાર આદિ દર્શને સાત લગે [૪, ૫, ૬, ૭,] ચાર ઉદયસ્થાનક હોય. એ અંધસ્થાનક છટકે, સાતમે અને આઠમે ગુણઠાણે હોય ત્યાં પ્રત્યાખ્યાનીક કપાયનો પણ ઉદય ન હોય તે માટે એક સંજવલન કોધાદિક ૧, એક વેદ ૨, અને એક યુગલ ૪, એ ચારનો ઉદય ક્ષાયિક તથા ઔપશમિક સમ્યક્ત્વીને ધ્રુવ હોય, ત્યાં એક ચોવીશી ભાંગા થાય. એ ચાર માંહે ભય ભેળ્યે અથવા બુગુપ્સા ભેળ્યે અથવા વેદક સમ્યક્ત્વ ભેળ્યે પ્રત્યેકે પાંચનો ઉદય હોય. ત્યાં ત્રણ ચોવીશી ભાંગા ઉપજે. તે જ ચાર માંહે ભય, બુગુપ્સા ભેળ્યે અથવા ભય, વેદક સમ્યક્ત્વ ભેળ્યે અથવા બુગુપ્સા વેદક સમ્યક્ત્વ ભેળ્યે પ્રત્યેકે છનો ઉદય હોય, ત્યાં પણ ત્રણ ચોવીશી

ઉપજે. તથા તે ચાર માંહે ભય, જુગુપ્સા અને વેદક સમ્યક્ત્વ એ ત્રણે ભેદયે સાતનો ઉદય હોય, ત્યાં એક ચોવીશી ભાંગા ઉપજે. એ પ્રકારે નવને બંધસ્થાનકે ચારે ઉદયસ્થાનકે થઇને આઠ ચોવીશી ભાંગા થાય.

તથા પાંચને બંધસ્થાનકે બે જ પ્રકૃતિનો ઉદય હોય એટલે બે પ્રકૃતિનું એક જ ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં ચાર સંજવલન માંહેલો કોધાદિક ૧, અને એક વેદ ૨, એ બેનો જ ઉદય હોય પાંચનો બંધ નવમા ગુણઠાણને પહેલે ભાગે હોય, ત્યાં હાસ્યાદિ ષટ્કનો ઉદય ટળ્યો છે તે માટે, ઇહાં ચાર સંજવલન કંપાયને ત્રણ વેદે ગુણીએ ત્યારે આરજ ભાંગા ઉપજે ॥ ૧૮ ॥

इत्तो चउबंधाइ, इक्किक्कुदया हवन्ति सव्वेवि ।

बंधोवरमे वि तहा, उदयाभावे वि वा हुज्जा ॥१९॥

इत्तो=એ [પાંચના બંધ] પછી.

चउबंधाइ=ચાર પ્રકૃતિ વિગે-

રેના બંધો.

इक्किक्कुदया=એક એક પ્રકૃ-

તિના ઉદયવાળા.

हवन्ति=હોય છે.

सव्वेवि=સર્વે.

बंधोवरमेवि=બંધના અભાવે

પણ

तहा=તેમજ.

उदयाभावेवि=ઉદયના અભાવે.

वा=વિકલ્પે.

हुज्जा=હોય.

अर्थः—એ [પાંચ પ્રકૃતિના બંધ] પછી ચાર પ્રકૃતિ વગેરે [૪-૩-૨-૧]ના બંધો સર્વે એક પ્રકૃતિનો ઉદયવાળા હોય છે. બંધના અભાવે પણ તેમજ [એક પ્રકૃતિનો ઉદય] હોય ઉદયના અભાવે પણ મોહનીયની સત્તા વિકલ્પે હોય. ॥ ૧૯ ॥

विवेचनः—ઇહાં થકી હવે ચતુર્બંધાદિક એટલે ચારનો બંધ, ત્રણનો બંધ, બેનો બંધ અને એકનો બંધ, એ ચારે બંધસ્થાનકને વિષે એકેકી પ્રકૃતિના ઉદયનું એકેકજ ઉદયસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે—પુરુષવેદનો બંધ ટળ્યે ચાર સંજવલનના

દક્ક=એક,
છક્કારસ=છ, અગ્યાર.
દસ=દશ,
સત્તવડદક્ક=સાત, ચાર
અને એક.
ચેવ=નિશ્ચયે.
ણ=એ ભાંગા.

ચડવીસગયા=ચોવીશીની સં-
ખ્યાવાળા હોય.
ચાર=ચાર ભાંગા.
દુગ=એ પ્રકૃતિના ઉદયે.
દક્કમિ=એકના ઉદયે.
દક્કારા=અગ્યાર.

અર્થ:-દશ વિગેરે ઉદયસ્થાન (૧૦-૯-૮-૭-૬-૫-૪) આશ્ર-
યીને અનુક્રમે એક, છ, અગ્યાર, દશ, સાત, ચાર અને એક એ
પ્રકારે ચોવીશીની સંખ્યાવાળા ભાંગા નિશ્ચયે હોય, એ પ્રકૃ-
તિના ઉદયે ચાર અને એક પ્રકૃતિના ઉદયે અગ્યાર ભાંગા હોય
[અત્રાંતરે એ પ્રકૃતિના ઉદયે ચોવીશ ભાંગા હોય] ॥ ૨૦ ॥

વિવેચન:-હવે દશાદિક પશ્ચાતુપૂર્વીએ એક પર્યાંત ઉદય-
સ્થાનકને વિષે જોડલા ભાંગા હોય તે કહ્યું છે. દશને ઉદયે એક
ચોવીશી ભાંગા હોય નવને ઉદયે છ ચોવીશી હોય, આઠને
ઉદયે અગ્યાર ચોવીશી હોય, સાતને ઉદયે દશ ચોવીશી હોય,
છને ઉદયે સાત ચોવીશી હોય, પાંચને ઉદયે ચાર ચોવીશી હોય
અને ચારને ઉદયે એક ચોવીશી હોય. એ સર્વ મળીને ચાલીશ
ચોવીશી ભાંગા થાય, એ ભાંગા ઉપજવવાની ભાવના પૂર્વે
કહી છે તેમ જાણવી. તથા એને ઉદયે ચાર ભાંગા હોય અને
એકને ઉદયે અગ્યાર ભાંગા હોય. તે આ પ્રમાણે-ચારને અધે
ચાર, ત્રણને અધે ત્રણ, બેને અધે બે, એકને અધે એક અને
અઅધે એક. એવં અગ્યાર ભાંગા થાય, અને અન્ય આચાર્યને
મતે એને ઉદયે ચોવીશ ભાંગા ઉપજે, ચાર ભાંગા પાંચને અધે
એને ઉદયે અને ચાર ભાંગા ચારને અધે એને ઉદયે, એવં ૨૪;
એની ભાવના પૂર્વે કહી છે, અને એકને ઉદયે અગ્યાર ભાંગા
હોય તે આ પ્રમાણે-ચારને અધે ૪, ત્રણને અધે ૩, બેને અધે
૨, એકને અધે ૧, અને અઅધે ૧, એવં ૧૧. ॥ ૨૦ ॥

ઉદયભાંગા તથા પદવૃંદ.

૯૮૩

નવતેસીઠસર્ણિ, ઉદયવિગપ્પેર્હિ મોહિઆ જીત્તા ।

૬૯૪૭

અઽણુત્તરિસીઆલા, પયર્વિદસર્ણિ વિન્નેઆ ॥૨૧॥

નવતેસીઠસર્ણિ=નવસો ત્ર્યાસી
[૯૮૩]

ઉદયવિગપ્પેર્હિ=ઉદયના વિકલ્પે
મોહિયા=મુંઝાયેલા
જીવા=સંસારી જીવો.

અઽણુત્તરિસીઆલાપયર્વિદસ-
ર્ણિ=૬૯૪૭ પદ [પ્રકૃતિ] ના
સમૂહે,
વિન્નેયા=જાણવા.

અર્થ:-નવસો ત્ર્યાસી ઉદયના વિકલ્પે તેમજ ૬૯૪૭ પદ
[પ્રકૃતિ]ના સમૂહે સંસારી જીવો મુંઝાયેલા જાણવા ॥ ૨૧ ॥

વિવેચન:-હવે એજ ભાંગાની વિશિષ્ટપણે સંખ્યા અને તેનાં પદની સંખ્યા યોજાવે તેમ કહે છે.-મહાં ૧૦, ૯, ૮, ૭, ૬, ૫, ૪, એ સાત ઉદયસ્થાનકે થઇને ૪૦ ચોવીંશી લાઘી, તે માટે તે ત્ર્યાસીશને ચોવીંશ ગુણા કર્યે ૯૬૦ થયા, તે માંહે એના ઉદયસ્થાનકના ૧૨ ભાંગા અને એકના ઉદયસ્થાનકના ૧૧ ભાંગા એવં ૨૩ ભાંગા ભેળવીએ એટલે નવસો ત્ર્યાસી ભાંગા થયા, એટલા મોહનીયકર્મના ઉદયના વિકલ્પે-ભાંગે કરીને સર્વ સંસારી જીવ મોહ્યા છે-મુંઝાણા પડ્યા છે, એ ૯૮૩ ભાંગાને વિષે ૬૯૪૭ પદના વૃંદ [સમૂહ] હોય. મહાં એકેકી પ્રકૃતિનું નામ તે એકેકું પદ કહીએ, તે દશને ઉદયે એકેકા ભાંગા માંહે દશ દશ પદ હોય, નવને ઉદયે એકેકા ભાંગા માંહે નવ નવ પદ હોય, એમ યાવત એકને ઉદયે એકેકા ભાંગા માંહે એકેક જ પદ હોય, તે માટે દસોદયના ભાંગા દશગુણા કરીએ, નવોદયના ભાંગા નવગુણા કરીએ, એમ સર્વનો ગુણાકાર કરીને એનું એક્ય કીધે ૬૯૪૭ પદવૃંદ થાય એટલા મોહનીયના પદ-

પદવૃંદ કરીને સર્વ સંસારી જીવ મુંઝાએલા બળવા. ચોવીશી ઉદય ગુણી કરીએ તે પદ કહીએ. પદ તે ઉદયનાં સ્થાનક કહીએ. ચોવીશી ચોવીશ ગુણી કરીએ તે ભાંગા થાય એકેકા પદ માંહે ચોવીશ ભાંગા પામીએ તે માટે પદ ચોવીશ ગુણા કરીએ, તથા એકેકા ભાંગા માંહે ઉદય જેટલાં પદ હોય, તે માટે ભાંગા માંહે ઉદય જેટલાં પદ હોય, તે માટે ભાંગા ઉદય ગુણા કરીએ તે પદવૃંદ સંખ્યા થાય. યથા દશોદયે એકેકા ભાંગા માંહે દશ પદ હોય. પદ તે પ્રકૃતિ કહીએ. ॥ ૨૧ ॥

અન્યમતે ઉદયભાંગા તથા પદવૃંદ.

૪૭૫
નવપંચાણઽઅસણ, ઉદયવિગપ્પેહિં મોહિઆ જીવા ।

૬૪૭૧
અઽણુત્તરિણુત્તરિ, પયવિંદસણ્હિ વિન્નેઆ । ૨૨ ॥

નવપંચાણઽઅસણ=નવશે
પંચાણુ.

સણ્હિ=૬૮૭૧ પદના સમૂહ
કરી.

અઽણુત્તરિણુત્તરિપયવિંદ-

x એટલે દશને ઉદયે એક ચોવીશીને દશ ગુણતાં દશ ચોવીશી આવે, નવને ઉદયે છને નવે ગુણતાં ૫૪, આઠને ઉદયે અગ્યારને આઠે ગુણતાં ૮૮, સાતને ઉદયે દશને સાતે ગુણતાં ૭૦, છને ઉદયે સાતને છએ ગુણતાં ૪૨, પાંચને ઉદયે ચારને પાંચે ગુણતાં ૨૦, ચારને ઉદયે એકને ચારે ગુણતાં ચાર અને એને ઉદયે એકને એએ ગુણતાં ૨, એમ સર્વ મળી ૨૬૦ ચોવીશી થઇ એટલે ૨૬૦ ને ચોવીશ ગુણતાં ૬૬૬૦ થાય, તેમાં એકોદયનાં અગ્યાર પદ નાંખતાં ૬૬૭૧ પદ થાય. પણ સ્વમતે, એને ઉદયે એ ચોવીશીને બદલે એ બાર બાર ભાંગા કલા છે તેથી ચોવીશ પદ બોજા કરતાં ૬૬૪૭ પદ આવે.

અર્થ:—મતાંતરે નવશે પંચાણ્ડ ઉદયના અને ૬૯૭૧ પ્રકૃતિના સમૂહ સંસારી જીવો મુંઝાણેલા જાણવા. ॥ ૨૨ ॥

વિવેચન:—અન્ય આચાર્યને મતે ભાંગાની સંખ્યા અને પદ્મવૃંદની સંખ્યા કહે છે,—સ્વમતે એને ઉદયે ૧૨ ભાંગા કહ્યા છે અને મતાંતરે એને ઉદયે ચોવીશ ભાંગા કહ્યા છે, તે બાર ભાંગા પૂર્વોક્ત ૯૮૩ માંહે અધિકા કરીએ ત્યારે ૯૯૫ ભાંગા થાય, એટલા મોહનીય કર્મના ઉદયના વિકલ્પે કરીને સર્વ સંસારી જીવ મુંઝાઈ રહ્યા છે, ઇહાં અધિકા ૧૨ ભાંગા તે દ્વિકોદયના છે તે માટે બમણા કીધે ૨૪ થયા, તે પૂર્વોક્ત ૬૯૭૧ માંહે ભેળવીએ એટલે ૬૯૭૧ પદ્મવૃંદ—પ્રકૃતિસંખ્યા થાય. એટલા મોહનીયના પદ્મવૃંદે કરીને સર્વ સંસારી જીવ મુંઝાણા જાણવા. એ દશ પ્રમુખ ઉદય અને ઉદયના સર્વ ભાંગા તે જઘન્યથી એક સમયના અને ઉત્કૃષ્ટપણે અંતર્મુહૂર્તના જાણવા, જે માટે જીવ ઉત્કૃષ્ટપણે પણ અંતર્મુહૂર્તને અંતરે બંધસ્થાનકના ભેદથી તથા ગુણકાણાના ભેદથી અથવા સ્વરૂપ થકી અવશ્ય અન્ય ઉદયે અન્ય ઉદયે ભાંગાન્તરે જાય.^૧ ॥ ૨૨ ॥

૧ ચારથી દશ પર્યાંતના ઉદયે વેદ તથા હાસ્યાદિ યુગલનું અંતર્મુહૂર્તે અવશ્ય પરાવર્તન થાય, તે માટે પંચસંગ્રહ મૂળ રીકામાં કહ્યું છે કે વેદેન યુગલેન વા અવશ્યં મુહૂર્તાદારતઃ પરાવર્તિતવ્યં । અને દ્વિકોદય તથા એકોદયના ભાંગા તેો અંતર્મુહૂર્તના જ છે. તથા વિવક્ષિત ઉદય અથવા ભાંગે એક સમય રહીને બીજે સમયે અન્ય ગુણસ્થાને જાય ત્યારે બંધસ્થાન, ગુણસ્થાન અથવા સ્વરૂપના ભેદે કરીને જુદા ઉદયે અથવા ભાંગે જાય તેથી સર્વ ઉદયો અને ભાંગા જઘન્યથી એક સમયના જાણવા.

મલયગિરિટીકાયામ્.

ઉદયસ્થાનેષુ	ચોવીસી	પદાનાં ચોવીસી	ભાંગા	પદવૃંદ.
દશોદયે	૧	૧૦	૨૪	૨૪૦
નવોદયે	૬	૫૪	૧૪૪	૧૨૯૬
અષ્ટોદયે	૧૧	૮૮	૨૬૪	૨૧૧૨
સપ્તોદયે	૧૦	૭૦	૨૪૦	૧૬૮૦
ષટ્ઠોદયે	૭	૪૨	૧૬૮	૧૦૦૮
પંચોદયે	૪	૨૦	૯૬	૪૮૦
ચતુરોદયે	૧	૪	૨૪	૯૬
ત્રિકોદયે			૧૨	૨૪
एकोदये			૧૧	૧૧
એક્યે	૪૦	૨૮૮	૯૮૩	૬૯૪૭
મતાંતરે ત્રિકોદયે	૧	૨	૨૪	૪૮
તદા એક્યં	૪૧	૨૯૦	૯૯૫	૬૯૭૧

અધસ્થાને સત્તાસ્થાન.

તિન્નેવ ય વાવીસે, ઇગવીસે અઢવીસ સત્તરસે ।

છરુચેવ તેરનવવં—ધણસુ પંચેવ ઠાળાણિ ॥૨૩॥

તિન્નેવ=ત્રણ સત્તાસ્થાનો
વાવીસે=આવીશ પ્રકૃતિના અધે
ઇગવીસે=એકવીશના અધે.
અઢવીસ=અઢવીશનું સત્તા
સ્થાન
સત્તરસે=સત્તરના અધે,

છરુચેવ=૭ સત્તાસ્થાનક નિશ્ચે
તેર નવવંધણસુ=તેર અને
નવપ્રકૃતિના અધકને
પંચેવ=પાંચ નિશ્ચે.
ઠાળાણિ=સત્તાસ્થાનો.

અર્થ-આવીશ પ્રકૃતિના અર્ધે ત્રણ સત્તાસ્થાનો હોય, એકવીશના અર્ધે અઠ્ઠાવીશ પ્રકૃતિનું એક સત્તાસ્થાન, સત્તરના અર્ધે છ સત્તાસ્થાન અને તેર તથા નવ પ્રકૃતિના અર્ધકને પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાનો નિશ્ચયે હોય. ॥ ૨૩ ॥

વિવેચન:—હવે અર્ધસ્થાન ઉદયસ્થાનકનો સત્તાસ્થાનક સાથે સંબંધ કહે છે.—આવીશને અર્ધે ૨૮, ૨૭, ૨૬, એ ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય તે આ પ્રમાણે—આવીશનો અર્ધ મિથ્યાત્વીનેજ હોય, તેને ૪ ઉદયસ્થાનક હોય ૭, ૮, ૯, ૧૦. ત્યાં સાતને ૨૮ નું એકજ સત્તાસ્થાનક હોય, સાતનો ઉદય તો અનંતાનુબંધીને અભાવે હોય અને તે તો જેણે પૂર્વે સમ્યક્દષ્ટિ થકે અનંતાનુબંધી ઉવેલીને પછી કાળાંતરે પરિણામવશે મિથ્યાત્વ પામ્યો થકો ફરીને મિથ્યાત્વપ્રત્યયિક અનંતાનુબંધી બાંધવા માંડે તે મિથ્યાદષ્ટિ અર્ધ વા સંક્રમની આવલિકા લગે અનંતાનુબંધિના ઉદયરહિત પામીએ, તેને નિશ્ચયે ૨૮ પ્રકૃતિની સત્તા હોય. આઠને ઉદયે ૨૮, ૨૭, ૨૬, એ ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય, ત્યાં અનંતાનુબંધીયા રહિત આઠના ઉદયે અઠ્ઠાવીશની જ સત્તા હોય. અને અનંતાનુબંધીયા સહિત આઠના ઉદયને વિષે ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય, ત્યાં જ્યાં લગે સમ્યક્ત્વમોહનીય ઉવેલે નહીં ત્યાં લગે ૨૮ ની સત્તા હોય, સમ્યક્ત્વ ઉવેલ્યે ૨૭ની સત્તા, મિશ્રમોહનીય ઉવેલ્યે ૨૬ની સત્તા અથવા અનાદિ મિથ્યાત્વીને ૨૬ ની સત્તા હોય. એમજ નવને ઉદયે પણ ત્રણ સત્તાસ્થાનક કહેવાં. દશનો ઉદય તો અનંતાનુબંધીયા સહિત જ હોય, ત્યાં પણ ત્રણ સત્તાસ્થાનક તેમજ કહેવાં. એકવીશને અર્ધે એકજ ૨૮નું સત્તાસ્થાનક હોય. એકવીશનો અર્ધ તો સાસ્વાદને જ હોય, તે સાસ્વાદન સમ્યક્ત્વથી પડતાં હોય, તે માટે ત્રણ દર્શનમોહનીયની ત્યાં સત્તા હોય, એટલે ત્યાં ત્રણ ઉદયસ્થાનકે ૨૮ નું એક જ સત્તા-

સ્થાનક હોય. સત્તરને અધે ૨૮, ૨૭, ૨૪, ૨૩, ૨૨, ૨૧, એ છ સત્તાસ્થાનક હોય. સત્તરનો અધે મિશ્રદષ્ટિને તથા અવિરત સમ્યક્ત્વીને હોય. ઈહાં ૬, ૭, ૮, ૯, એ ચાર ઉદયસ્થાનક હોય. ત્યાં છનો ઉદય અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિને જ હોય; તે પણ ઔપશમિક તથા ક્ષાયિકને પામીએ; ત્યાં ઔપશમિકને ૨૮, ૨૪ એ બે સત્તાસ્થાનક હોય ત્યાં પ્રથમ સમ્યક્ત્વ પામતાને અને ઉપશમશ્રેણિએ અનંતાનુબંધિયા ઉપશમાવ્યા હોય તેને અકુલીશાની સત્તા હોય અને અનંતાનુબંધિયા ઉવેલ્યા હોય તેને ૨૪ ની સત્તા હોય, ક્ષાયિકને ૨૧ ની સત્તા હોય, એમ છને ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૧, એ ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય, મિશ્રદષ્ટિને ૭, ૮, ૯, ને ઉદયે ૨૮, ૨૭, ૨૪, એ ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય, ત્યાં જે ૨૮ ની સત્તાવાળો મિશ્રપણું પડિવળે તેને ૨૮ ની સત્તા હોય, જેને મિથ્યાદષ્ટિ થકે સમ્યક્ત્વ ઉવેલ્યું અને મિશ્રપણું હજી ઉવેલવા માંડ્યું નથી એવે અવસરે પરિણામવશે મિથ્યાત્વ નિવર્તીને મિશ્રપણું પડિવળે તેને ૨૭ ની સત્તા અને જે વળી પૂર્વે સમ્યગ્દષ્ટિ થકો અનંતાનુબંધિયાની વિસંધોજના કરીને પરિણામવશે પછી મિશ્રપણું પડિવળે તેને ૨૪ ની સત્તા; એ સ્થાનક ચારે ગતિને વિષે પામીએ, કેમકે ચારે ગતિના સમ્યગ્દષ્ટિઓ અનંતાનુબંધિયાની વિસંધોજના કરે. અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિને સાતને ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૩, ૨૨, ૨૧. એ પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં ૨૮ નું ઔપશમિક તથા વેદક સમ્યગ્દષ્ટિને હોય અને ૨૪ નું પણ એ બેને અનંતાનુબંધિની વિસંધોજના થયા પછી હોય. તથા ૨૩, ૨૨, વેદક સમ્યક્ત્વીનેજ હોય, તે આ પ્રમાણે-કોઈક મનુષ્ય આઠ વર્ષ ઉપર વર્તીતો વેદક સમ્યક્ત્વી ક્ષપક (શ્રેણિ)નો પ્રારંભક હોય તેને અનંતાનુબંધી અને મિથ્યાત્વનો ક્ષય કરે ત્યારે ૨૩ ની સત્તા હોય. તે પછી મિશ્ર ક્ષય કર્યે ૨૨ ની સત્તા હોય. ૨૨ ની સત્તાવાળો સમ્યક્ત્વ-મોહનીય ક્ષય કરતો થકો તેને છેલ્લે આસે વર્તીતો કોઈક પૂર્વ-બ્રહ્મયુ હોય તો કાળ પણ કરે, તે કાળ કરીને ચારે ગતિ

૧ ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્ત કરવા માટે ક્ષપણા કરતો.

માંહેલી કોઈપણ ગતિમાં જ્ય ત્યારે ૨૨ ની સત્તા ચારે ગતિએ પામીએ, ૨૧ ની સત્તા તો ક્ષાયિકનેજ હોય. એમ આઠને ઉદ્યે પણ એજ પાંચ સત્તાસ્થાનક કહેવાં. નવનો ઉદ્ય અવિરત વેદક સમ્યક્ત્વીનેજ હોય તે માટે ૨૮, ૨૪, ૨૩, ૨૨ એ ચાર સત્તા-સ્થાનક પૂર્વલીપરે કહેવાં.

તથા તેરને બંધે અને નવને બંધે પ્રત્યેકે પાંચ પાંચ સત્તા-સ્થાનક હોય-૨૮, ૨૪, ૨૩, ૨૨, ૨૧, ત્યાં તેરના બંધકને ૫, ૬, ૭, ૮, એ ચાર ઉદ્યસ્થાનક હોય. તેરના બંધક તે દેશવિરતિ તિર્થંચ અને મનુષ્ય હોય. ત્યાં જે તિર્થંચ છે તેને ચારે ઉદ્યસ્થાનકે ૨૮, ૨૪ એ એજ સત્તાસ્થાનક હોય; ત્યાં ૨૮ નું ઔપશમિક તથા વેદક સમ્યક્ત્વીને હોય. ત્યાં ઉપશમ સમ્યક્ત્વીને પ્રથમ સમ્યક્ત્વ ઉપજવાને કાળે અંતરકરણે વર્તીતો કોઈક દેશવિરતિ પણ પડિવળે, મનુષ્ય કોઈક સર્વવિરતિ પણ પડિવળે તેને હોય. અને ૨૪ નું અનંતાનુબંધી વિસંયોજ્યે વેદક સમ્યક્ત્વીનેજ હોય. શેષ ૨૩; ૨૨, ૨૧ તો તિર્થંચને ન હોય, તે તો ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ પામતાંજ હોય અને ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ તો તિર્થંચ નહું ન પામે; મનુષ્યજ પામે તે માટે. મનુષ્યને પાંચને ઉદ્યે ૨૮, ૨૪, ૨૧ એ ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય. છને ઉદ્યે અને સાતને ઉદ્યે પ્રત્યેકે પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય. આઠને ઉદ્યે ૨૮, ૨૪, ૨૩, ૨૨ એ ચારજ હોય તે અવિરત સમ્યક્દષ્ટિને કહ્યાં તેમ ભાવવાં. એમ નવના બંધક પ્રમત્ત અપ્રમત્ત મનુષ્યને પણ ચારને ઉદ્યે ૨૮, ૨૪, ૨૧ એ ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય. પાંચને ઉદ્યે અને છને ઉદ્યે પ્રત્યેકે પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય, સાતને ઉદ્યે ૨૮, ૨૪, ૨૩, ૨૨ એ ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. ॥ ૨૩ ॥

૧ ત્યાં જઈને ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્ત કરવાનું કાર્ય પૂર્ણ કરે, મનુષ્ય કે તિર્થંચમાં જ્ય તો અસંખ્યાત વર્ષના આયુષ્યવાળામાં જ જ્ય,

પંચવિહચ્ચવિહેસું, છછક સેસેસુ જાણ પંચેવ ।
પત્તેઅં પત્તેઅં, ચત્તારિ અ વંધવુચ્છેષ ॥૨૪॥

પંચવિહ ચ્ચવિહેસું=પંચવિધ
અને ચતુર્વિધ બંધને વિષે,
છ છક=છ છ સત્તાસ્થાનો.
સેસેસુ=બાકીના બંધસ્થાનને
વિષે.

જાણ=બાણવા.

પંચેવ=પાંચજ સત્તાસ્થાન.
પત્તેઅં પત્તેઅં=દરેકને.
ચત્તારિ=ચાર સત્તાસ્થાન.
વંધવુચ્છેષ=બંધના વ્યુત્થેદે
-બંધના અભાવે.

અર્થ:—પંચવિધ અને ચતુર્વિધ બંધને વિષે છ છ સત્તા-
સ્થાનો અને બાકીનાં બંધસ્થાનને વિષે દરેકને પાંચજ સત્તા-
સ્થાન બાણવાં. બંધના વિનિષેદે ચાર સત્તાસ્થાન હોય. ॥ ૨૪॥

વિવેચન—પંચવિધ બંધને વિષે અને ચતુર્વિધ બંધને વિષે
પ્રત્યેકે છ છ સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં પાંચને બંધે ૨૮, ૨૪,
૨૧, ૧૩, ૧૨, ૧૧ એ છ સત્તાસ્થાનક હોય, પાંચને બંધે
બેનું એકજ ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં ૨૮, ૨૪ નું ઔપશમિક
સમ્યક્દાષ્ટને ઉપશમશ્રેણિએ હોય અને ૨૧ નું ક્ષાયિક સમ્યક્દ-
ષ્ટિને ઉપશમશ્રેણિએ હોય. અને ક્ષપકશ્રેણિએ જ્યાં લગે આઠ
કષાય ન ગયા હોય ત્યાં લગે ૨૧ નું સત્તાસ્થાનક હોય આઠ
કષાયને ક્ષયે ૧૩નું, તે પછી નપુ'સકવેદને ક્ષયે ૧૨ નું અને તે પછી
સ્ત્રીવેદને ક્ષયે ૧૧ નું સત્તાસ્થાનક હોય. હવે ચતુર્વિધબંધને
વિષે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૧૧, ૫, ૪ એ છ સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં
૨૮, ૨૪, ૨૧, એ ત્રણ તો ઉપશમશ્રેણિએ હોય અને શેષ ત્રણ
ક્ષપકશ્રેણિએ હોય. ઇહાં નપુ'સકવેદી કોઇક ક્ષપકશ્રેણિ પડિવળે
તે સ્ત્રીવેદ તથા નપુ'સકવેદનો ક્ષય કરે તે વેળાએ જ સમકાળે
પુરૂષવેદનો બંધ ટાળે, ત્યાર પછી પુરૂષવેદ અને હાસ્થાદિપદક

સમકાળે ક્ષય કરે, અને બે સ્ત્રીવેદી ક્ષપકશ્રેણિ પ્રારંભે તે તે પૂર્વે નપુંસકવેદ ક્ષય કરે, ત્યાર પછી અંતર્મુહૂર્તમાં સ્ત્રીવેદના ક્ષય સાથેજ પુરૂષવેદનો અંધ છેદે, ત્યારપછી પુરૂષવેદ અને હાસ્યાદિષટ્ક સમકાળે ક્ષય કરે. જ્યાં લગે તે ક્ષય ન થાય ત્યાં લગે એ ઠામે ચતુર્વિધ અંધે વેદાદ્ય રહિત એકોદયે વર્ત્તમાને અગ્નિ-રત્નું સત્તાસ્થાનક પામીએ. અને પુરૂષવેદ તથા હાસ્યાદિષટ્કના સમકાળે ક્ષય થયે થકે ચારતું સત્તાસ્થાનક હોય અને પુરૂષવેદી ક્ષપકશ્રેણિ પ્રારંભે તેને હાસ્યાદિષટ્કના ક્ષયની સાથેજ પુરૂષવેદનો અંધ યજે ત્યારે તેને ચતુર્વિધ અંધકાળે પાંચ પ્રકૃતિનું સત્તાસ્થાનક પામીએ. તે પાંચની સત્તા બે સમયે ઊણી બે આવલિકા લગે વિદ્યમાન બાણવી, ત્યાર પછી પુરૂષવેદ ક્ષય ગયે ચારની સત્તા હોય, તે પણ અંતર્મુહૂર્ત લગે રહે, ચારને અંધે નપુંસકવેદી અને સ્ત્રીવેદી ક્ષપકને પ તું સત્તાસ્થાનક ન હોય અને પુરૂષવેદીને ૧૧ તું ન હોય પણ ત્રણ વેદે છએ સત્તાસ્થાનક હોય. તથા શેષ ત્રિવિધ, દ્વિવિધ અને એકવિધ એ ત્રણ અંધસ્થાનકને વિષે પ્રત્યેકે પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં પ્રથમ ત્રિવિધ અંધને વિષે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૪, ૩ એ પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય; ત્યાં ધુરલાં ૨૮, ૨૪, ૨૧, એ ત્રણ ઉપશમશ્રેણિએ હોય, શેષ ૪, ૩ એ બે ક્ષપક-શ્રેણિએ હોય, તે આ પ્રમાણે-સંજ્વલન કોથની પ્રથમ સ્થિતિ આવલિકા શેષ છતે તેનો અંધ ઉદ્ય ઉદીરણા સમકાળે વ્યુચ્છેદ ગયે થકે માનાદિનો ત્રિવિધઅંધ થયો, ત્યારે સંજ્વલન કોથની પ્રથમ સ્થિતિગત આવલિકા માત્ર અને બે સમયે ઊણી બે આવલિકા અંધાદ્વા (અંધકાળ) મૂકીને અન્ય સર્વ ક્ષય ગયું. અને તે સત્તા પણ બે સમયે ઊણી બે આવલિકા માત્ર કાળે ક્ષય પામશે, જ્યાં લગે તે ક્ષય ન જાય ત્યાં લગે ત્રિવિધ અંધે ચાર પ્રકૃતિ સત્તાએ હોય. તેમાંથી સંજ્વલન કોથ ક્ષય ગયે

ત્રણની સત્તા હોય, તે અંતર્મુહૂર્ત્ત લગે જાણવી. હવે દ્વિવિધ અધે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૩. ૨ એ પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં ત્રણ પૂર્વદી પરે અને એ ક્ષપકશ્રેણિએ હોય. હવે એકવિધ અધે ૨૮, ૨૪, ૨૧. ૨, ૧ એ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય તે માંહે ત્રણ પૂર્વદી પરે ઉપશમશ્રેણિએ ભાવવાં અને એ ક્ષપકશ્રેણિએ ભાવવાં, એ સર્વ હકીકત નવમે ગુણઠાણે વર્તતાને જાણવી. તથા અધને વ્યુચ્છેદે—અધને અભાવે સૂક્ષ્મસંપ્રસાય ગુણઠાણે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૧ એ ચાર સત્તાસ્થાન હોય. ત્યાં ત્રણ પૂર્વદી પરે ઉપશમશ્રેણિએ કહેવાં અને એક સંજવલન લોભની સત્તા ક્ષપકશ્રેણિએ હોય, અને અધ ઉદયને અભાવે પણ ઉપશાન્તમોહ ગુણઠાણે ૨૮, ૨૪, ૨૧ એ ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય. તેની ભાવના પૂર્વપત્ત જાણવી. ॥ ૪૨ ॥

મોહનીયકર્મણઃ બંધોદયસત્તાસ્થાનભંગાનાં યંત્રમ્ ॥

ક્ર.સં.	૧૦ બંધ સ્થાનેયુ.	મોહનિયકર્મણ	ઉદય સ્ત્રી.	ઉદયભંગા	ઉદયપદાનિ	ઉદય પદ્ધતિ સંખ્યા	સત્તાસ્થાનાતિ.
૧	૨૨ બંધો	૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦	૧ ૨ ૩ ૪ ૫	૨૪ ૧૯૨ ૭૨ ૭૨ ૨૪	૭ ૨૪ ૨૭ ૧૦	૬૮ ૧૬૮ ૫૭૬ ૬૪૮ ૨૪૦	૨૮ ૨૮, ૨૭, ૨૬ ૨૮, ૨૭, ૨૬ ૨૮, ૨૭, ૨૬
૨	૨૧ બંધો	૪ ૭ ૮ ૯	૧ ૨ ૩ ૪	૨૪ ૪૮ ૨૪	૭ ૧૬ ૯	૬૮ ૨૪ ૨૧૬	૨૮ ૨૮ ૨૮
૩ ૪	૧૭ બંધો	૨ ૬ ૭ ૮ ૯	૧ ૧૨ ૪ ૫ ૬	૨૪ ૧૬ ૧૨૦ ૪૮	૬ ૨૮ ૪૦ ૧૮	૧૪૪ ૪૭૨ ૯૬૦ ૪૩૨	૨૮, ૨૭, ૨૬, ૨૫, ૨૪, ૨૩, ૨૨ ૨૮, ૨૭, ૨૬, ૨૫, ૨૪, ૨૨
૫	૧૩ બંધો	૨ ૫ ૭ ૮ ૯	૧ ૪ ૬ ૭	૨૪ ૧૯૨ ૭૨	૫ ૧૮	૬૨ ૧૨૦ ૪૩૨	૨૮, ૨૭, ૨૬, ૨૫, ૨૪, ૨૩, ૨૨

[illegible]

દસનવપન્નરસાઈ, બંધોદયસંતપયડિઠાણાણિ ।

મણિઆણિ મોહણિજ્જે, ઇત્તો નામં પરં વુચ્છં ॥૨૫॥

દસ નવ પન્નરસાઈ=દશ, નવ
અને પંદર.

બંધોદયસંતપયડિઠાણાણિ=
બંધ, ઉદય અને સત્તા પ્રકૃ-
તિનાં સ્થાનો.

મણિઆણિ=કહ્યાં.

મોહણિજ્જે=મોહનીય કર્મને વિષે.

ઇત્તો પરં=અહીંથી આગળ

નામં=નામકર્મનાં

વુચ્છં=કહીશું.

અર્થ:—મોહનીય કર્મને વિષે બંધ, ઉદય અને સત્તા પ્રકૃ-
તિનાં સ્થાનો (અનુક્રમે) દશ, નવ અને પંદર કહ્યાં. અહીંથી
આગળ નામકર્મનાં કહીશું.

વિવેચન:—દશ, નવ અને પન્નર એ બંધ ઉદય અને સત્તાનાં
સ્થાનક, અનુક્રમે એટલે દશ બંધનાં સ્થાનક, નવ ઉદયનાં
સ્થાનક, પન્નર સત્તાનાં સ્થાનક—તે પ્રત્યેકે તેના ભાંગા અને
બંધોદયસત્તાને સંવેધે પ્રકૃતિનાં સ્થાનક એ સર્વ મોહનીયકર્મને
વિષે કહ્યાં. હવે ઇહાં આગળ નામકર્મના બંધોદયસત્તાના સંવેધે
ભાંગા કહીશું. ॥ ૨૫ ॥

નામકર્મનાં બંધસ્થાન

તેવીસ પળળવીસા, છઠ્ઠીસા અઢવીસ ગુણતીસા ।

તીસેગતીસમેગં, બંધદુણાણિ નામસ્સ ॥ ૨૬ ॥

તેવીસપળળવીસા=તેવીસનું,

છઠ્ઠીસા=છવીસનું [પચીસનું]

અઢવીસ=અઠ્ઠાવીસનું

ગુણતીસા=આગણત્રીસનું

તીસેગતિસં=ત્રીસ, એકત્રીસનું

પણં=એકનું,

બંધદુણાણિ=બંધસ્થાનો.

નામસ્સ=નામકર્મનાં

અર્થ:—૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧ અને ૧ પ્રકૃતિના
(એમ આઠ) બંધસ્થાનો નામકર્મનાં બાણુવાં ॥ ૨૬ ॥

વિવેચન:—પ્રથમ નામકર્મનાં બંધસ્થાનક કહે છે:—ત્રેવીશ પ્રકૃતિનું પહેલું બંધસ્થાનક ૧, પચીશ પ્રકૃતિનું ૨, છવીશ પ્રકૃતિનું ૩, અઠાવીશનું ૪, એગણત્રીશનું ૫, ત્રીશનું ૬, એકત્રીશનું ૭, અને એક પ્રકૃતિનું બંધસ્થાનક આઠમું ૮, આઠ નામકર્મનાં બંધસ્થાનક હોય. એ તિર્યચ મનુષ્યાદિક ગતિપ્રાયોગ્યપણે કરીને અનેક પ્રકારનાં છે, તે માટે તે રીતે દેખાડીએ છીએ.—ત્યાં તિર્યચગતિપ્રાયોગ્ય બાંધતાં સામાન્યપણે પાંચ બંધસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૯, ૩૦; તેમાં પણ પર્કેન્દ્રિય પ્રાયોગ્ય બાંધતાં ત્રણ બંધસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૩, ૨૫, ૨૬. તિર્યચગતિ ૧, તિર્યચાયુતપૃષ્ઠી ૨, એકેન્દ્રિય જાતિ ૩, ઔદારિક શરીર ૪, હ્રુડ સંસ્થાન ૫, સ્થાવર નામ ૬, અપર્યાપ્ત નામ ૭, અસ્થિર ૮, અશુભ ૯, દુર્ભાગ ૧૦, અનાદેય ૧૧, અયશકીર્તિ ૧૨, સૂક્ષ્મબાદર માંહેથી એક ૧૩, સાધારણ પ્રત્યેક માંહેથી એક, એવં ૧૪ અને નવ નામકર્મની કુવખંધી, તે કઈ? વર્ણચતુષ્ક ૪, તૈજસ ૫, કાર્મણ ૬, અગુરુલધુ ૭, ઉપધાત ૮ અને નિર્માણ ૯; એવં ૨૩ પ્રકૃતિનો સમુદાય એ પહેલું બંધસ્થાન. તે અપર્યાપ્ત એકેન્દ્રિય પ્રાયોગ્યબાંધતા તિર્યચ કે મનુષ્ય મિથ્યાદષ્ટિને જાણવું છતાં ભાંગા ૪ ઉપજે તે આ પ્રમાણે-સૂક્ષ્મપણું સાધારણ સહિત ૧, સૂક્ષ્મપણું પ્રત્યેક સહિત ૨, બાદરપણું સાધારણ સહિત ૩, બાદરપણું પ્રત્યેક સહિત ૪, એ ત્રેવીશ માંહે પરાધાત અને ઉચ્છ્વાસ ભેળવ્યે પચીશનું બંધસ્થાનક પર્યાપ્ત એકેન્દ્રિય પ્રાયોગ્ય મિથ્યાદષ્ટિ તિર્યચ મનુષ્ય તથા દેવતા બાંધે છતાં અપર્યાપ્તને દામે પર્યાપ્ત નામ કહેવું અને સ્થિર અસ્થિર માંહેથી એક, શુભ અશુભ માંહેથી એક અને યશ અયશ માંહેથી એક બાંધે, છતાં ભાંગા ૨૦ ઉપજે, તે આ પ્રમાણે-બાદર પર્યાપ્ત પ્રત્યેકપણું બાંધતાં સ્થિર અસ્થિર બે ભાંગા, શુભ અશુભ ચાર, અને યશ અયશ આઠ ભાંગા થાય, એમ પર્યાપ્ત બાદર સાધારણપણું બાંધતાં સ્થિર અસ્થિર ૨, તે શુભ અશુભ ૪ ભાંગા થાય, ત્યાં સાધારણ સાથે યશકીર્તિ ન બાંધાય અયશજ હોય તે માટે; એમ પર્યાપ્ત સૂક્ષ્મ પ્રત્યેકના ચાર ભાંગા, વળી પર્યાપ્ત સૂક્ષ્મ સાધારણ સાથે ચાર ભાંગા, એમ સર્વ સંખ્યાએ પચીશને બાંધે ૨૦ ભાંગા ઉપજે. તેમાં દેવતા બાંધે

ત્યારે આદર પર્યાપ્તિ પ્રત્યેકના આઠજ ભાંગા ઉપજે, પણ તે વીશ માંહેલાજ જાણવા એ ૨૫ માંહે આતપનામ તથા ઉદ્યોતનામ ભેજવીએ ત્યારે ૨૬ તુ' અંધસ્થાનક હોય. ઇહાં આદર સૂક્ષ્મને ઠામે આદર જ અને પ્રત્યેક સાધારણને ઠામે પ્રત્યેકજ કહેવા. એ અંધસ્થાનક પર્યાપ્તિ આદર પ્રત્યેક એકેન્દ્રિય પ્રાયોગ્ય, મિથ્યાદ્રષ્ટિ તિર્યચ મનુષ્ય અને દેવતા આંધે, ઇહાં ભાંગા ૧૬ થાય, તે આતપ ઉદ્યોત સાથે સ્થિર અસ્થિર, શુભ, અશુભ, યશ અયશને પરાવર્તે જાણવા. આતપ ઉદ્યોત તે સૂક્ષ્મ સાધારણ અપર્યાપ્તિ સાથે ન હોય, તે માટે તે સાથે ભાંગા ન કહેવા, અને યશકીર્તિ પણ સૂક્ષ્મ સાધારણ અપર્યાપ્તિ સાથે ન અંધાય. એમ એકેન્દ્રિયપ્રાયોગ્ય આંધતાં ત્રણ અંધસ્થાનકે થઇને ૪૦ ભાંગા થયા. હવે બેઈન્દ્રિયપ્રાયોગ્ય આંધતાને ત્રણ અંધસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૫, ૨૯, ૩૦, ત્યાં નામકર્મની ધ્રુવઅંધી ૯, તિર્યચગતિ ૧૦, તિર્યગાનુપૂર્વી ૧૧, બેઈન્દ્રિય જાતિ ૧૨, ઔદારિક શરીર ૧૩, હુંડ સંસ્થાન ૧૪, છેવટું સંઘયણ ૧૫ ઔદારિકોપાંગ ૧૬, ત્રસ ૧૭, આદર ૧૮, અપર્યાપ્તિ ૧૯, પ્રત્યેક ૨૦, અસ્થિર ૨૧, અશુભ ૨૨, દુર્ભાગ ૨૩, અનાદેય ૨૪, અને અયશ ૨૫; એ પચીશ પ્રકૃતિતુ' અંધસ્થાનક અપર્યાપ્તિ બેઈન્દ્રિયપ્રાયોગ્ય મિથ્યાદ્રષ્ટિ મનુષ્ય તિર્યચ આંધે. અપર્યાપ્તિ સાથે પરાવર્તમાન પ્રકૃતિ અશુભ જ અંધાય તે માટે ઇહાં એકજ ભાંગા હોય. એ ૨૫ માંહે પરાધાત ૧, ઉચ્છવાસ ૨, અપ્રશસ્ત વિહાયોગતિ ૩ અને દુઃસ્વર ૪, એ ચાર ભેજવીએ અને અપર્યાપ્તિને ઠામે પર્યાપ્તિ કહીએ ત્યારે ૨૯ તુ' અંધસ્થાનક પર્યાપ્તિ બેઈન્દ્રિયપ્રાયોગ્ય મિથ્યાદ્રષ્ટિ આંધે. ઇહાં સ્થિર અસ્થિર, શુભ અશુભ યશ અયશને પરાવર્તે ૮ ભાંગા ઉપજે. તે ૨૯ માંહે ઉદ્યોત ભેજ્યે ૩૦ તુ' અંધસ્થાનક થાય, ત્યાં પણ તે રીતેજ આઠ ભાંગા થાય. એમ તેઈન્દ્રિયપ્રાયોગ્ય અને ચતુર્ન્દ્રિયપ્રાયોગ્ય આંધતાં મિથ્યાદ્રષ્ટિને ત્રણ અંધસ્થાનક અને પ્રત્યેકે ૧૭ ભાંગા કહેવા. બેઈન્દ્રિય જાતિને ઠામે તેઈન્દ્રિય કે ચૈન્દ્રિય જાતિ કહેવી. સર્વ સંખ્યાએ વિકલેન્દ્રિય પ્રાયોગ્ય ૫૧ ભાંગા થાય. હવે પંચેન્દ્રિય તિયજ પ્રાયોગ્ય આંધતાં ત્રણ અંધસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૫, ૨૯, ૩૦.

ત્યાં ૨૫તુ' અધસ્થાનક બેઈદ્રિયપ્રાયોગ્ય આંધતાની પેરે કહેવું, જાતિ પંચેદ્રિયની કહેવી, એ મિથ્યાત્વી તિર્થંચ મનુષ્ય અપર્યાપ્તપ્રાયોગ્ય આંધે ત્યારે ભાંગે ૧ પૂર્વની થેકે હોય. તથા નામકર્મની ધ્રુવબંધી ૯, તિર્થંચ ગતિ ૧૦, તિર્થંગાનુપૂર્વી ૧૧, પંચેદ્રિયજાતિ ૧૨, ઔદારિક શરીર ૧૩, ઔદારિકોપાંગ ૧૪, પરાધાત ૧૫, ઉચ્છવાસ ૧૬, ત્રસ ૧૭, આદર ૧૮, પર્યાપ્ત ૧૯, પ્રત્યેક ૨૦, છ સંસ્થાન માંહેથી એક ૨૧, છ સંઘયણ માંહેથી એક ૨૨, પ્રશસ્ત અપ્રશસ્ત વિહાયોગતિ માંહેથી એક ૨૩, સ્થિર અસ્થિર માંહેથી એક ૨૪, શુભ અશુભ માંહેથી એક ૨૫, સુભગ દુર્ભગ માંહેથી એક ૨૬. સુસ્વર દુઃસ્વર માંહેથી એક ૨૭, આદેય અનાદેય માંહેથી એક ૨૮ અને યશ અયશ માંહેથી એક ૨૯; એ ૨૯ પ્રકૃતિતુ' અધસ્થાનક પર્યાપ્ત પંચેદ્રિય તિર્થંચપ્રાયોગ્ય મિથ્યાત્વી તથા સાસ્વાદની ચારે ગતિવાળા આંધે. ત્યાં છ સંસ્થાનને છ સંઘયણ ગુણ કરતાં ૩૬, બે વિહાયોગતિ ગુણ કરતાં ૭૨, તે સ્થિર અસ્થિર બે ગુણ કરતાં ૧૪૪, શુભ અશુભ બે ગુણ કરતાં ૨૮૮, તે સુભગ દુર્ભગ સાથે બે ગુણ કરતાં ૫૭૬, તે સુસ્વર દુઃસ્વર સાથે બે ગુણ કરતાં ૧૧૫૨, તે આદેય અનાદેય સાથે બે ગુણ કરતાં ૨૩૦૪, તે યશ અયશ સાથે બે ગુણ કરતાં ૪૬૦૮ ભાંગા થાય ત્યાં વિશેષને આશ્રયીને સાસ્વાદની આંધતો વિચારીએ ત્યારે તે હુંડ સંસ્થાન અને છેવટું સંઘયણ ન આંધે, ત્યારે ૫ સંઘયણ ૫ સંસ્થાન સાથે ગુણતાં ૨૫ થાય, પછી સાત વાર બે ગુણ પૂર્વલીપરે ગણતાં ૩૨૦૦ ભાંગા થાય, પણ તે ભાંગા ૪૬૦૮ માંહેલા છે તે માટે પૃથક્ ગણવા નહીં. એજ ૨૯ માંહે ઉદ્યોત ભેળવીએ ત્યારે ૩૦તુ' અધસ્થાનક થાય. છતાં પણ મિથ્યાત્વી અને સાસ્વાદની આશ્રયીને પૂર્વલી પરે ભાંગા કરવા, તે ભાંગા સામાન્યપણે ૪૬૦૮ થાય. ત્રણ અધસ્થાનકે થઈને પંચેદ્રિય તિર્થંચ પ્રાયોગ્ય ૯૨૧૭ ભાંગા થાય. સર્વ તિર્થંચગતિ પ્રાયોગ્ય ૯૩૦૮ ભાંગા થાય. હવે મનુષ્યગતિપ્રાયોગ્ય આંધતાં ત્રણ અધસ્થાનક હોય, ૨૫, ૨૯, ૩૦. ત્યાં ૨૫તુ' અધસ્થાનક જેમ પૂર્વે અપર્યાપ્ત બેઈદ્રિય પ્રાયોગ્ય કહ્યું તેમ કહેવું. ભાંગે ૧ જ પણ છતાં મનુષ્યગતિ, મનુષ્યાનુપૂર્વી, પંચેદ્રિય જાતિ એમ કહેવું. ૨૯તુ' અધસ્થાનક મિથ્યાત્વી ૧, સાસ્વાદની ૨, મિશ્રદષ્ટિ ૩,

અને અવિરત સમ્યક્દષ્ટિ ૪, એ ચારે બાંધે, ત્યાં મિથ્યાત્વની સાસ્વાદની ચારે ગતિના બાંધે, તે જેમ પાંચે દ્રિય તિર્યચ પ્રાયોગ્ય ૨૯નું સ્થાનક કહ્યું તેમ કહેવું. ભાંગા પણ ૪૬૦૮ અને ૩૨૦૦ તે રીતે જ કહેવા તથા મિશ્રદષ્ટિ સમ્યક્દષ્ટિ બાંધે તે નામકર્મની ધ્રુવખંધી ૯, મનુષ્યગતિ ૧૦, મનુષ્યાનુપૂર્વી ૧૧, પાંચે દ્રિયજ્ઞતિ ૧૨, ઔદારિકદ્વિક ૧૪, સમચતુરસ્ર સંસ્થાન ૧૫, વજ્રઋવભનારાય સંઘયણ ૧૬, પરાઘાત ૧૭, ઉચ્છવાસ ૧૮, શુભભગતિ ૧૯, વ્રસ ૨૦, બાહર ૨૧, પર્યાપ્તિ ૨૨, પ્રત્યેક ૨૩, સ્થિર અસ્થિર માંહેલી એક ૨૪, શુભ અશુભ માંહેલી એક ૨૫, સુભગ ૨૬, સુસ્વર ૨૭, આદેય ૨૮, યશ અયશ માંહેલી એક ૨૯, એના ભાંગા સ્થિર અસ્થિર, શુભ અશુભ, યશ અયશે કરીને આઠ થાય પણ એ સર્વ ૪૬૦૮ માંહેલા જ છે તે માટે પૃથક્ ગણવા નહીં. એ ૨૯ પ્રકૃતિને તીર્થંકર નામ સહિત કરીએ ત્યારે ૩૦નું બંધસ્થાનક મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય સમ્યક્દષ્ટિ દેવતા નારકી બાંધે, ત્યાં પણ એમજ ૮ ભાંગા ઉપજે સર્વ મળીને મનુષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય ૩ બંધસ્થાનકે ૪૬૧૭ ભાંગા થાય. તથા દેવગતિ પ્રાયોગ્ય બાંધતાં ચાર બંધસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, એ પાંચે દ્રિય તિર્યચ તથા મનુષ્ય બાંધે ત્યાં નામકર્મની ધ્રુવખંધી ૯, દેવગતિ ૧૦, દેવાનુપૂર્વી ૧૧, પાંચે દ્રિયજ્ઞતિ ૧૨, વૈકિયદ્વિક ૧૪, સમચતુરસ્ર સંસ્થાન ૧૫, પરાઘાત ૧૬, ઉચ્છવાસ ૧૭, પ્રશસ્ત વિહાયોગતિ ૧૮, વ્રસ ૧૯, બાહર ૨૦, પર્યાપ્તિ ૨૧, પ્રત્યેક ૨૨, સ્થિર અસ્થિર માંહેલી એક ૨૩, શુભ અશુભ માંહેલી એક ૨૪, સુભગ ૨૫, સુસ્વર ૨૬, આદેય ૨૭, યશ અયશ માંહેલી એક ૨૮, એ ૨૮નું બંધસ્થાનક મિથ્યાત્વથી માંડીને દેશવિરત લગેના મનુષ્ય તિર્યચ બાંધે, તથા પ્રમત્ત મનુષ્ય પણ બાંધે. ત્યાં સ્થિર અસ્થિર, શુભ અશુભ, યશ અયશને પરાવર્તે ૮ ભાંગા થાય. અપ્રમત્ત અને અપૂર્વકરણ ગુણસ્થાનવાળા મનુષ્ય પણ બાંધે પણ ત્યાં સ્થિર, શુભ યશજ બાંધે તે માટે ભાંગા ૧ ઉપજે પણ તે આઠ માંહેલા જ છે તે માટે પૃથક્ ગણવો નહીં. તે ૨૮ માંહે જિનનામ ભેગવ્યે ૨૯નું બંધસ્થાનક દેવપ્રાયોગ્ય, તે અવિરતિ, દેશવિરતિ અને પ્રમત્ત મનુષ્યજ બાંધે ત્યાં પણ ભાંગા

૮ પૂર્વલી પેરે જાણવા. અપ્રમત્ત અપૂર્વકરણી પણ આંધે ત્યાં ભાંગા ૧, તદંતર્ભૂત જાણવો, તથા ૨૮ માંહે આહારકદ્દિક ભેળવીએ ત્યારે ૩૦નું અંધસ્થાનક થાય તે દેવગતિપ્રાયોગ્ય અપ્રમત્ત અને અપૂર્વકરણવાળો મનુષ્યજ આંધે, તે સ્થિર શુભ યશજ આંધે અસ્થિર અશુભ અયશ ન આંધે, તે માટે ત્યાં ભાંગા ૧ જ હોય. તથા એ ૩૦ માંહે વળી જિનનામ ભેળવીએ ત્યારે ૩૧નું અંધસ્થાનક થાય તે દેવપ્રાયોગ્ય અપ્રમત્ત અને અપૂર્વકરણવાળો મનુષ્યજ આંધે, ઇહાં પણ સર્વ શુભ પ્રકૃતિનોજ અંધ છે તે માટે એકજ ભાંગા હોય. સર્વ મળીને દેવગતિપ્રાયોગ્ય ચારે અંધસ્થાનકે થઇને ૧૮ ભાંગા થાય. હવે નરકગતિ પ્રાયોગ્ય આંધતાં એકજ ૨૮નું અંધસ્થાનક હોય. નરકકદ્દિક ૨, પંચેન્દ્રિયજાતિ ૩, વૈકિયદ્દિક ૫, હુંડસ્થાન ૬, પરાધાત ૭, ઉચ્છ્વાસ ૮, અશુભ વિહાયોગતિ ૯, ત્રસ ૧૦, બાદર ૧૧, પર્યાપ્ત ૧૨, પ્રત્યેક ૧૩, અસ્થિર ૧૪, અશુભ ૧૫, દુર્ભાગ ૧૬, દુઃસ્વર ૧૭. અનાદેય ૧૮, અયશ ૧૯, નવ નામકર્મની ધ્રુવઅંધી ૨૮, એ અઘ્વાવીશનું અંધસ્થાનક પંચેન્દ્રિય તિર્યચ મનુષ્ય મિધ્યાત્વી આંધે, ઇહાં સર્વ અશુભજ આંધે તે માટે ભાંગા એકજ હોય. હવે દેવગતિ પ્રાયોગ્ય અંધવ્યુચ્છેદ પામ્યે અપૂર્વકરણને સાતે ભાંગે અનિવૃત્તિબાદરે અને સૂક્ષ્મસંપરાયે મનુષ્ય એક યશઃકીર્તિ નામકર્મજ આંધે, ત્યાં પણ એક ભાંગા હોય ॥ ૨૬ ॥

અંધસ્થાને ભાંગા

૨૩

૨૫

૨૬

૨૮

૨૯

ચતુષ્પણ્વીસા સોલસ, નવ વાણડૈસયા ય અડયાલા ।

૩૦

૩૧

૧

૧૩૯૪૫

પ્યાલુત્તર હાયા—લસયા ઇક્કિક્ક વંધવિહી ॥૨૭॥

ચતુષ્પણ્વીસા=ચાર, પચીશ,
સોલસ નવ=સોળ, નવ
વાણડૈસયા=આણેશે.
ય=અને

અડયાલા=અડતાલીશ (૯૨૪૮)
પ્યાલુત્તર હાયાલસયા=૪૬૪૧
ઈક્કિક્ક=એક, એક.
વંધવિહી=અંધના પ્રકાર, ભાંગા.

અર્થ:-ત્રેવીશ વગેરે બંધસ્થાન આશ્રયીને અનુક્રમે ચાર, પચીશ, સોળ, નવ, બાણીશ અડતાળીશ (૯૨૪૮) છેતાલીશશો એકતાળીશ (૪૬૪૧) એક અને એક એટલા બંધના ભાંગા બાણીશ. ॥ ૨૭ ॥

વિવેચન:-હવે કયા બંધસ્થાનકે કેટલા ભાંગા સર્વ સંખ્યા-એ થાય તે કહે છે. અપર્યાપ્ત એકેન્દ્રિય પ્રાયોગ્ય ત્રેવીશને બંધે ચાર ભાંગા હોય. પચીશને બંધે એકેન્દ્રિય યોગ્ય ૨૦, બેન્દ્રિય યોગ્ય

વંધ- સ્થા- નક્ર	મંગા ૧૩૯૪૫	આગામિભવપ્રાયોગ્યા:	તેણાં વંધકા:
૧	૨૩	૪	અપર્યાપ્તેકેન્દ્રિયપ્રાયોગ્ય ૪
૨	૨૫	૨૫	એકે ૨૦, બે ૦૧, ત્રે ૦૧, ચ ૦૧, પ ૦ તિ ૦૧, મ ૦૧
૩	૨૬	૧૬	પર્યાપ્તેકેન્દ્રિયપ્રાયોગ્ય ૧૬
૪	૨૮	૯	દેવ પ્રાયોગ્ય ૮, નરક પ્રાયો ૦ ૧
૫	૨૯	૯૨૪૮	બે ૦૮, ત્રે ૦૮ ચ ૦૮, પ ૦ તિ ૦૪૬૦૮, મ ૦૪૬૦૮ દે ૦ ૮.
૬	૩૦	૪૬૪૧	બે ૦૮, ત્રે ૦૮, ચ ૦૮, પ ૦ તિ ૦૪૬૦૮ મ ૦ ૮ દે ૦ ૧.
૭	૩૧	૧	દેવપ્રાયોગ્ય ૧
૮	૧	૧	અપ્રાયોગ્ય ૧

૧, તેઈદ્રિય યોગ્ય ૧, ચઉરિદ્રિય યોગ્ય ૧, પંચેદ્રિય તિર્થંચ યોગ્ય ૧, મનુષ્ય યોગ્ય ૧, એવં ૨૫ ભાંગા હોય. એકેદ્રિય યોગ્ય છવીશને અંધે સોળ ભાંગા હોય દેવપ્રાયોગ્ય ૨૮ ને અંધે ૮ ભાંગા હોય, નરકયોગ્ય ૨૮ ને અંધે ૧ ભાંગા હોય એમ અઠાવીશને અંધે નવ ભાંગા હોય, એઈદ્રિય યોગ્ય ૮, તેઈદ્રિય યોગ્ય ૮, ચઉરિદ્રિય યોગ્ય ૮ પંચેદ્રિય તિર્થંચ યોગ્ય ૪૬૦૮, મનુષ્ય યોગ્ય ૪૬૦૮ અને દેવયોગ્ય ૮, એવં સર્વ મળી ઓગ-છત્રીશને અંધે બાહુશે અને અડતાલીશ ભાંગા હોય. એઈદ્રિય યોગ્ય ૮, તેઈદ્રિય યોગ્ય ૮, ચઉરિદ્રિય યોગ્ય ૮, પંચેદ્રિય તિર્થંચ પ્રાયોગ્ય ૪૬૦૮. મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૮, દેવ પ્રાયોગ્ય એક, એવં સર્વ મળી ત્રીશને અંધે છતાળીશશે ને એકતાલીશ ભાંગા હોય. એકત્રીશને અંધસ્થાનકે દેવપ્રાયોગ્ય ૧ જ ભાંગા હોય. એક યશઃકીર્તિને અંધે પણ ૧ જ ભાંગા હોય. એ સર્વ મળીને આઠે અંધસ્થાનકે ચઢને તેર હજાર નવશે પીસ્તાળીશ ભાંગા નામકર્મના થાય. ॥ ૨૭ ॥

નામકર્મનાં ઉદયસ્થાનક.

વીસિગવીસા ચઉવી-સગા ઉ ઇગાહિઆ ય ઇગતીસા ।

ઉદયદ્વાણાણિ મવે, નવ અટ્ટ ય હુંતિ નામસ્સ ॥૨૮॥

વીસિગવીસા=વીશ, એકવીશનું
ચઉવીસગા ઉ=ચોવીશથી
માંડીને.

ઇગાહિઆ=એક એક અધિક
ઇગતીસા=એકત્રીશ પર્થત
પ્રકૃતિનું.

ઉદયદ્વાણાણિ=ઉદયસ્થાનો.

મવે=હોય.

નવ અટ્ટ ય=નવ અને આઠ
પ્રકૃતિનું.

હુંતિ=હોય છે.

નામસ્સ=નામકર્મનાં.

અર્થ:-વીશ, એકવીશ, ચોવીશથી માંડીને એક એક પ્રકૃતિએ
અધિક એકત્રીશ પર્થત (૨૪-૨૫-૨૬-૨૭-૨૮-૨૯-૩૦-૩૧),

નવ અને આઠ પ્રકૃતિનાં એમ નામકર્મનાં ઉદયસ્થાનો
[ખાર] હોય. ॥ ૨૮ ॥

વિવેચન:-વીશતું ઉદયસ્થાનક ૧, એકવીશ પ્રકૃતિનું ઉદ-
યસ્થાનક ૨. ચોવીશ થકી માંડીને એકેકે અધિકાં નિરંતર એક-
ત્રીશ લગે આઠ ઉદયસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-ચોવીશતું
૩, પચીશતું ૪, છત્રીશતું ૫, સત્તાવીશતું ૬, અઠાવીશતું ૭,
આગણત્રીશતું ૮, ત્રીશતું ૯, એકત્રીશતું ૧૦, નવપ્રકૃતિનું ૧૧
અને આઠ પ્રકૃતિનું ૧૨, એ ખાર નામકર્મનાં ઉદયસ્થાનક હોય.

નામકર્મનાં ખાર ઉદયસ્થાન છે તે માંહે પર્કેદિયને ૨૧,
૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭, એ પાંચ ઉદયસ્થાનક હોય. ત્યાં તૈજસ ૧,
કાર્મણ ૨, અગ્નિરુલ્લસ ૩, સ્થિર ૪, અસ્થિર ૫, શુભ ૬, અશુભ
૭, વર્ણચતુષ્ક ૧૧ અને નિર્માણ ૧૨ એ ખાર પ્રકૃતિ તેરમા
ગુણઠાણાલગે ઉદય આશ્રયીને સર્વને હોય તે માટે ધ્રુવોદયી છે.
અને તિર્થચન્દ્રિક ૧૪, સ્થાવર ૧૫, એકેન્દ્રિયજાતિ ૧૬, બાદર
સૂક્ષ્મ માંહેથી એક ૧૭, પર્યાપ્ત અપર્યાપ્તમાંથી એક ૧૮, દુર્લભ
૧૯, અનાદેય ૨૦ અને યશ અયશ માંહેથી એક ૨૧, એ એક-
વીશતું ઉદયસ્થાનક ભવને અપાંતરાલે વર્તતા એકેન્દ્રિયને હોય.
ઘડાં ભાંગા ૫ ઉપજે, તે આ પ્રમાણે-બાદર પર્યાપ્ત ૧, અપ-
ર્યાપ્ત ૨, સૂક્ષ્મ અપર્યાપ્ત ૩; પર્યાપ્ત ૪, એ ચારે અયશ
સહિત કહેવા અને એ ચાર માંહેલો એક બાદર પર્યાપ્તો તે યશ
સહિત પણ કહેવો ૫. એ પાંચ ભાંગા જાણવા. ઘડાં જે
આગળ પોતાને યોગ્ય સર્વે પર્યાપ્તિ પૂરી કરશે તેને યોગ્ય પણે
લખિય આશ્રયીને ભવાંતરાલે પણ પર્યાપ્તો કહીએ, ઘડાં લખિય-
પર્યાપ્તાનીજ વિવક્ષા જાણવી. ત્યાર પછી તે શરીરસ્થને ૨૧
માંહે ઔદારિક ૧, હુડક ૨, ઉપધાત ૩; પ્રત્યેક સાધારણ માંહેલી
એક ૪. એ ચાર ભાગત્રીએ અને તિર્થચન્દ્રી આનુપૂર્વીકાદીએ
ત્યારે ૨૪ નો ઉદય હોય. ઘડાં પૂર્વાક્ત ૫ ભાંગાને પ્રત્યેક સાધા-
રણ સાથે બે ગુણા કર્વે ૧૦ થાય. અને વાઉકાયને વૈક્રિય કરતાં
ઔદારિકને ઠામે વૈક્રિય કહીએ, ત્યારે તેને ૨૪ નો ઉદય હોય
ઘડાં કેવળ બાદર, પર્યાપ્ત, પ્રત્યેક, અયશ એજ પ્રકૃતિ કહેવી

ત્યારે ભાંગા ૧ ઉપજે, તેઉ વાયુમાંહે સાધારણ અને યશનો ઉદય ન હોય તે માટે. તથા બાદર વાયુકાય પર્યાપ્તો જે વૈક્રિય શરીર કરે તે શરીરસ્થ વૈક્રિય આશ્રયી જાણવો, તેનીજ મુખ્યતા છે, તે વેળાએ ઔદારિકની મુખ્યતા નથી. એ સર્વ સંખ્યાએ ચોવીશને ઉદયે ૧૧ ભાંગા હોય. ત્યાર પછી શરીર પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ૨૪ માંહે પરાધાત ભેળવ્યે ૨૫ નો ઉદય હોય. ઈહાં બાદરને પ્રત્યેક સાધારણ અને યશ અયશ સાથે ચાર ભાંગા થાય, અને સૂક્ષ્મને પ્રત્યેક સાધારણ કરીને અયશ સાથે બે ભાંગા થાય એવં ૬ અને બાદર વાયુકાયને વૈક્રિય કરતા શરીર પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને પરાધાત ભેળવ્યે ૨૫ નો ઉદય હોય, ત્યાં ૧ ભાંગા એમ સર્વ મળીને ૨૫ ને ઉદયે ૭ ભાંગા હોય, તે પછી શ્વાસોન્મ્હવાસ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ૨૫ માંહે ઉન્મ્હવાસ ભેળવ્યે ૨૬ નો ઉદય હોય, ઈહાં પૂર્વહીપેરે ૬ ભાંગા હોય, અથવા શરીર પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ઉન્મ્હવાસને અનુદયે ૨૫ માંહે આતપ તથા ઉદ્યોત એ માંહેલી ૧ ભેળવીએ ત્યારે ૨૬ નો ઉદય હોય. આતપ ઉદ્યોતનો ઉદય તે બાદરનેજ હોય, સૂક્ષ્મને ન હોય, તે માટે ત્યાં ઉદ્યોત સહિત બાદરનેજ પ્રત્યેક સાધારણ અને યશ અયશે કરીને ચાર ભાંગા અને આતપ સહિત પ્રત્યેકને યશ અયશે બે ભાંગા, એવં ૬. આતપ તે પૃથ્વીકાય માંહેજ હોય અને ઉદ્યોત તે વનરૂપિત માંહે પણ હોય. તથા બાદર વાયુકાયને વૈક્રિય કરતાં ઉન્મ્હવાસ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તને ૨૫ માંહે ઉન્મ્હવાસ ભેળવ્યે ૨૬નો ઉદય થાય, ત્યાં ૧ ભાંગા હોય. તેઉ વાયુને આતપ, ઉદ્યોત અને યશનો ઉદય ન હોય, એટલે સર્વ સંખ્યાએ ૨૬ ને ઉદયે ૧૩ ભાંગા ઉપજે. તથા શ્વાસોન્મ્હવાસ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ઉન્મ્હવાસ સહિત ૨૬ માંહે આતપ અથવા ઉદ્યોત એક ભેળવ્યે ૨૭ નો ઉદય હોય. ઇહાં ૭ ભાંગા આતપ ઉદ્યોત સહિત ૨૬ ના ઉદયની યેરે જાણવા. એમ એકેન્દ્રિયને વિષે પાંચે ઉદયસ્થાનકે થઇને સર્વ સંખ્યાએ ૪૨ ભાંગા હોય. બેન્દ્રિયને ઉદય સ્થાનક ૬ હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૧, ૨૬, ૨૮ ૨૯, ૩૦, ૩૧. ત્યાં બાર ધ્રુવોદયી ૧૨, તિર્યગ્ધ્રિક ૧૪, બેન્દ્રિય જાતિ ૧૫, ત્રસ ૧૬, બાદર ૧૭, પર્યાપ્ત અપર્યાપ્ત માંહેથી એક ૧૮, દુર્ભાગ ૧૯, અનાદેય ૨૦, યશ અયશ માંહેલી એક ૨૧.

એ ૨૧નું ઉદયસ્થાનક ભવની અપાંતરાલ ગતિએ વર્તતા બેઠદ્રિયને પામીએ, ઇહાં ભાંગા ૩ હોય. અપર્યાપ્તાને ઉદયે વર્તતાને અયશ સાથે ૧ ભાંગા, પર્યાપ્તાને ઉદયે વર્તતાને યશ અયશ સાથે બે ભાંગા એમ ૩ ભાંગા હોય તે પછી તેજ શરીર-સ્થાને ઔદારિકદ્રિક ૨, હુંડક સંસ્થાન ૩, છેવડું સંઘચણ ૪, ઉપવાત ૫, પ્રત્યેક ૬, એ ૭ ૨૧ માંહે ભેળવીએ અને તિર્થ-આનુપૂર્વી કાઠીએ ત્યારે ૨૬ નો ઉદય હોય. ત્યાં પણ ભાંગા ૩ પૂર્વલીથેરે હોય. તે પછી શરીરપર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને અપ્રશ-સ્ત વિહાયોગતિ ૧, પરાધાન ૨, એ બે ૨૬ માંહે ભેળવ્યે ૨૮ નો ઉદય હોય. ઇહાં યશ અયશે કરીને ૨ ભાંગા થાય. તે પછી શ્વાસોચ્છવાસ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ૨૮ માંહે ઉચ્છવાસ ભેળવ્યે ૨૯ નો ઉદય હોય ઇહાં પણ તેજ બે ભાંગા થાય અથવા શરી-રપર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ઉચ્છવાસને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૨૯ નો ઉદય હોય, ઇહાં પણ તેજ બે ભાંગા થાય. એમ ૨૯ ને ઉદયે ૪ ભાંગા થાય. તે પછી ઉચ્છવાસ સહિત ૨૯ માંહે સુસ્વર દુઃસ્વર માંહેલી એક ભેળવ્યે ૩૦ નો ઉદય થાય. ઇહાં સુસ્વર દુઃસ્વરે અને યશ અયશે ભાંગા ૪, અથવા પ્રાણાપાન પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને સ્વરને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૩૦ નો ઉદય હોય; ઇહાં યશ અયશે ભાંગા ૨, એમ સર્વ મળી ૩૦ ને ઉદયે ભાંગા ૬ થાય તે પછી ભાપાપર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ૩૦ માંહે ઉદ્યોત ભેળવ્યે ૩૧ નો ઉદય હોય. ત્યાં યશ અયશે અને સુસ્વર દુઃસ્વરે ભાંગા ૪ થાય, એમ સર્વ મળીને ૭એ ઉદય-સ્થાનકે થઇને બેઠદ્રિયને વિષે ૨૨ ભાંગા થાય. એમ તેઠદ્રિય અને ચઉરિદ્રિયને પણ પ્રત્યેકે ૭ ૭ ઉદયસ્થાનકે ૨૨ ભાંગા હોય. એમ સર્વ મળીને વિકલેદ્રિય માંહે ૬૬ ભાંગા હોય.

હવે સામાન્ય પંચેદ્રિયતિર્થચને ૬ ઉદયસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૧, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. ત્યાં બાર ધ્રુવોદયી ૧૨, તિર્થચદ્રિક ૧૪, પંચેદ્રિય જાતિ ૧૫, ત્રસ ૧૬, આદર ૧૭, પર્યાપ્ત અપર્યાપ્ત માંહેલી એક ૧૮, સુભગ દુર્ભગ માંહેલી એક ૧૯, આદેય-અનાદેય માંહેલી એક ૨૦. યશ અયશ માંહેલી એક ૨૧, એ ૨૧નું ઉદયસ્થાનક ભવને અપાંતરાલે વર્તતા પંચેદ્રિય તિર્થચને જાણુ. ઇહાં પર્યાપ્તનામને ઉદયે વર્તતાને

સુભગ દુર્ભગે, આદેય અનાદેયે અને યશ અયશે કરીને ૮ ભાંગા થાય, અને અપર્યાપ્તનામને ઉદયે વર્તતાને દુર્ભગ, અનાદેય અને અયશ સાથે એકજ ભાંગા હોય. એવં ભાંગા ૯. ઇહાં કોષ્ઠક કહે છે કે—સુભગ અને આદેય સમકાળે ઉદયે આવે અને દુર્ભગ અનાદેય સમકાળે ઉદયે આવે, તે માટે પર્યાપ્તાને સુભગાદેય અને દુર્ભગાનાદેયના યશ અયશે કરીને ૪ જ ભાંગા, અને ૧ અપર્યાપ્તાને એવં ૫ જ ભાંગા હોય, એ મતાંતર છે, આગળ પણ સઘળે એમજ જાણવું. તે પછી શરીરસ્થને ૧૧ માંહેથી તિર્યચાનુપૂર્વી કાઢીએ અને ઔદારિકદ્વિક ૨, ૭ માંહેલું એક સંસ્થાન ૩, ૭ માંહેલું એક સંઘયણ ૪, પ્રથેક ૫, ઉપધાત ૬, એ ૭ ભેળવીએ ત્યારે ૨૬ તું ઉદયસ્થાનક હોય. ઇહાં પર્યાપ્તાને ૭ સંસ્થાને, ૭ સંઘયણે, સુભગ દુર્ભગે, આદેય અનાદેયે અને યશ અયશે ગણતાં ૨૮ ભાંગા થાય. અપર્યાપ્તાને હુંડ, છેવડું, દુર્ભગ, અનાદેય અને અયશે કરીને એકજ ભાંગા હોય, એમ ૨૮ ભાંગા હોય. તે શરીરપર્યાપ્તાને ૨૬ માંહે પરાધાત ૧ અને શુભ અશુભ માંહેલી ૧ વિહાયોગતિ એ બે ભેળવ્યે ૨૮ તું ઉદયસ્થાનક હોય ત્યાં પર્યાપ્તાના પૂર્વોક્ત ૨૮ ભાંગાને બે વિહાયોગતિએ ગુણતાં ૫૭ થાય. ઇહાં અપર્યાપ્તો હોય નહીં. તે પ્રાણાપાન પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ઉચ્છવાસ ભેળવ્યે ૨૮ તું ઉદયસ્થાનક હોય, ઇહાં પણ ભાંગા ૫૭૬ પૂર્વલીપરે જાણવા. અથવા શરીરપર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ઉચ્છવાસને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૨૮ નો ઉદય હોય. ઇહાં પણ ભાંગા ૫૭૬ પૂર્વવત્થાય, અને મળીને ૨૮ ને ઉદયે ૧૧૫૨ ભાંગા થાય. તે ભાષાપર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ૨૮ માંહે સુસ્વર દુસ્વર માંહેલી એક ભેળવ્યે ૩૦ નો ઉદય હોય, ઇહાં જે પૂર્વે ઉચ્છવાસને ઉદયે ૫૭૬ ભાંગા કહ્યા તે ઇહાં સુસ્વર દુસ્વરે અમણા કર્યે ૧૧૫૨ થાય. અથવા પ્રાણાપાનપર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને સ્વરને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૩૦નો ઉદય હોય, ત્યાં ભાંગા ૫૭૬ પૂર્વવત્થોય, અને મળીને ત્રીશને ઉદયે ૧૭૨૮ ભાંગા થાય, તે સ્વર સહિત ૩૦ માંહે ઉદ્યોત ભેળવ્યે ૩૧ નો ઉદય થાય. ઇહાં ભાંગા ૧૧૫૨ સ્વર સહિતના પૂર્વે કહ્યા તેમ જાણવા. એ ૭ ઉદયસ્થાનકે થઇને પાંચેન્દ્રિય તિર્યચને ૪૯૦૬ ભાંગા

થાય તથા તેજ પંચેન્દ્રિય તિર્યચને વૈક્રિય કરતાં પાંચ ઉદયસ્થાનક હોય. તે આ પ્રમાણે-૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦. ત્યાં પૂર્વોક્ત પંચેન્દ્રિય તિર્યચ યોગ્ય ૨૧ માંહે વૈક્રિયદ્વિક ૨, સમચતુરસ્ત્ર સંસ્થાન ૩, ઉપઘાત ૪, પ્રત્યેક ૫, એ પાંચ પ્રકૃતિઓ ભેળવીએ અને તિર્યંગાનુપૂર્વી કાઢીએ ત્યારે ૨૫ નો ઉદય થાય. ઇહાં સુભગ દુર્ભગ, આદેય અનાદેય અને યશ અયશ ગુણતાં ૮ ભાંગા થાય તે પછી શરીરપર્યાપ્તાને પરાઘાત અને પ્રશસ્ત વિહાયોગતિ એ એ ભેળવ્યે ૨૭ નું ઉદયસ્થાનક થાય ત્યાં પણ ભાંગા ૮ પૂર્વવત્ હોય. તે પછી પ્રાણાપાને પર્યાપ્તાને ઉચ્છ્વાસ ભેળવ્યે ૨૮ નું ઉદયસ્થાનક થાય, ઇહાં પણ ૮ ભાંગા પૂર્વવત્ હોય. અથવા શરીરપર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ઉચ્છ્વાસને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૨૮ નો ઉદય હોય, ત્યાં પણ ૮ ભાંગા પૂર્વવત્ હોય, સર્વ મળીને ૨૮ ને ઉદયે ૧૬ ભાંગા થાય. તે ભાષાપર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને ઉચ્છ્વાસ સહિત ૨૮ માંહે સુસ્વર ભેળવ્યે ૨૯ નો ઉદય હોય, ત્યાં પણ ૮ ભાંગા, અથવા પ્રાણાપાને પર્યાપ્તાને સ્વરને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૨૯ નો ઉદય હોય, ત્યાં પણ ૮ ભાંગા, અને મળીને ૨૯ ને ઉદયે ૧૬ ભાંગા હોય. તે સ્વર સહિત ૨૯ માંહે ઉદ્યોત ભેળવ્યે ૩૦ નો ઉદય થાય ત્યાં પણ ભાંગા-૮ હોય સર્વ સંખ્યાએ વૈક્રિય કરતાં તિર્યચને ૫૬ ભાંગા થાય એટલે સર્વ પંચેન્દ્રિય તિર્યચને ૪૮૬૨ ભાંગા થાય. એકેન્દ્રિયાદિ સર્વ તિર્યચગતિ માંહે ૫૦૭૦ ભાંગા ઉપજે.

હવે સામાન્ય મનુષ્યને પાંચ ઉદયસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૧, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦. એ સર્વ જેમ પૂર્વે પંચેન્દ્રિય તિર્યચને કહ્યાં તેમ કહેવાં. ૨૯ અને ૩૦ ઉદ્યોત રહિત કહેવા. ત્યાં ૨૯ ના ભાંગા ૫૭૬ અને ૩૦ ના ભાંગા ૧૧૫૨; વૈક્રિયાહારક સંયત ટાળીને શેષ મનુષ્યને ઉદ્યોતનો ઉદય ન હોય. સર્વ સંખ્યાએ પ્રાકૃત [સામાન્ય] મનુષ્યને ૫ ઉદયસ્થાનકે થઈને ૨૬૦૨ ભાંગા હોય. વૈક્રિય કરતાં મનુષ્યને ૫ ઉદયસ્થાનક હોય -૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦. ત્યાં મનુષ્યગતિ ૧, પંચેન્દ્રિય જાતિ ૨, વૈક્રિયદ્વિક ૪, સમચતુરસ્ત્ર સંસ્થાન ૫, ઉપઘાત ૬, ત્રસ ૭, આદર ૮, પર્યાપ્ત ૯, પ્રત્યેક ૧૦, સુભગ દુર્ભગ માંહેલી એક ૧૧, આદેય અનાદેય માંહેલી એક ૧૨, યશ અયશ માંહેલી

એક ૧૩, અને બાર ધ્રુવોદયી ૨૫, એ ૨૫નું ઉદયસ્થાનક વૈક્રિયના પ્રારંભકાળે હોય. ઇહાં સુભગ દુર્ભાગ, આદેય અનાદેય અને યશ અયશ ગણતાં ભાંગા ૮ હોય. દેશવિરતિ અને પ્રમત્તસંયત વૈક્રિય કરનારને સર્વ પ્રશસ્ત પ્રકૃતિનો જ ઉદય હોય, તે માટે ભાંગા ૧ અંતર્ગત જાણવો. તે પછી શરીર પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાને પરાઘાત અને પ્રશસ્ત વિહાયોગતિ ભેગવ્યે ૨૭ નો ઉદય હોય, ત્યાં પણ તેમજ ભાંગા ૮ હોય, તે પછી પ્રાણાપાને પર્યાપ્તાને ઉચ્છ્વાસ ભેગવ્યે ૨૮ નો ઉદય હોય, ત્યાં પણ તેમજ ૮ ભાંગા થાય, અથવા સંયત ઉત્તરવૈક્રિય કરતાને શરીર પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તને ઉચ્છ્વાસને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૨૮ નો ઉદય થાય, ત્યાં એકજ ભાંગા હોય. સંયતને દુર્ભાગ અનાદેય અને અયશનો ઉદય ન હોય. બન્ને મળીને ૨૮ ને ઉદયે ૮ ભાંગા હોય. ભાપા પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તને ઉચ્છ્વાસ સાહિત ૨૮ માંહે સુસ્વર ભેગવ્યે ૨૯નો ઉદય થાય, ત્યાં પણ ભાંગા ૮ થાય, અથવા સંયતને સ્વરને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૨૯નો ઉદય હોય. ત્યાં ભાંગા ૧ હોય, એ મળીને ૨૯ ને ઉદયે ૮ ભાંગા હોય. પર્યાપ્તાને સુસ્વર સાહિત ૨૯ માંહે ઉદ્યોત ભેગવ્યે ૩૦નો ઉદય હોય, ત્યાં એક ભાંગા પૂર્વવત્ હોય. સર્વ સંખ્યાએ વૈક્રિય મનુષ્યને ૫ ઉદયસ્થાનકે થઇને ૩૫ ભાંગા હોય આહારકશરીર કરતાં સંયતને ૫ ઉદયસ્થાનક હોય. ૨૫. ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦. ત્યાં ૨૫ તો વૈક્રિય કરતા મનુષ્યને કહી તેજ જાણવી. વૈક્રિયદ્વિકને ઠામે આહારકદ્વિક કહેવું. ઇહાં કેવળ પ્રશસ્ત પ્રકૃતિ હોય. સંયતને દુર્ભાગ અનાદેય અને અયશનો ઉદય ન હોય તે માટે ભાંગા ૧, તે પછી શરીરપર્યાપ્તને પરાઘાત અને પ્રશસ્ત વિહાયોગતિ ભેગવ્યે ૨૭ નો ઉદય હોય, ઇહાં પણ પૂર્વદીપેરે ૧ ભાંગા. તે પછી પ્રાણાપાને પર્યાપ્તને ઉચ્છ્વાસ ભેગવ્યે ૨૮ નો ઉદય, ત્યાં પણ ૧ ભાંગા. અથવા શરીરપર્યાપ્તને ઉચ્છ્વાસને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૨૮ નો ઉદય હોય, ઇહાં પણ ૧ ભાંગા. એમ ૨૮ ને ઉદયે ૨ ભાંગા, તે પછી ભાપાપર્યાપ્તાને ઉચ્છ્વાસ સાહિત ૨૮ માંહે સુસ્વર ભેગવ્યે ૨૯ નો ઉદય હોય, ઇહાં પણ ૧ ભાંગા. અથવા પ્રાણાપાને પર્યાપ્તને સુસ્વરને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૨૯નો ઉદય હોય ઇહાં પણ ૧ ભાંગા. એમ ૨૯ ને

ઉદયે ૨ ભાંગા. તે પછી ભાષા પર્યાપ્તને સુસ્વર સહિત ૨૯ માંહે ઉદ્યાત ભેળવ્યે ૩૦ નો ઉદય; છતાં પણ ૧ ભાંગો સર્વ મળીને આહારકશરીરી મનુષ્યને ૫ ઉદ્યસ્થાનકે થઇને ૭ ભાંગા ઉપજે. કેવળી મનુષ્યને ૧૦ ઉદય સ્થાનકે હોય. તે આ પ્રમાણે ૨૦, ૨૧, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, ૯, ૮. ત્યાં મનુષ્યગતિ ૧, પચ્ચેદ્રિયજાતિ ૨, વ્રસ ૩, આદર ૪, પર્યાપ્ત ૫, સુભગ ૬, આદેય ૭, યશઃકીર્તિ ૮. આર ધ્રુવોદયી ૨૦, એ વીશ પ્રકૃતિનો ઉદય અતીર્થકર કેવલીને કેવલીસમુદ્ધાતે કાર્મણ કાયયોગે વર્તતાં જાણવો ત્યાં ભાંગો ૧. તીર્થકરને જિનનામ ભેળવ્યે ૨૧ નો ઉદય, છતાં પણ ભાંગો ૧. એ તીર્થકરને કેવળીસમુદ્ધાતે કાર્મણ કાયયોગે વર્તતાં હોય. તે વીશ માંહે ઔદારિકદ્વિક ૨, છ માંહેછું એક સંસ્થાન ૩, વજ્રમુખભનારાય સંઘયણ ૪, ઉપધાત ૫, પ્રત્યેક ૬, એ છ ભેળવ્યે ૨૬ નો ઉદય, એ અતીર્થકર કેવળીને કેવળીસમુદ્ધાતે ઔદારિકમિદ્ય કાયયોગે વર્તતાં હોય. છતાં છ સંસ્થાને છ ભાંગા હોય પણ તે સામાન્ય મનુષ્યને પણ હોય છે, તે માટે પૃથક્ ન ગણીએ. એજ ૨૬ ને તીર્થકરનામ સહિત કરતાં ૨૭ નો ઉદય તીર્થકર કેવલીને કેવળી સમુદ્ધાતે ઔદારિકમિદ્ય કાયયોગે વર્તતા હોય, ત્યાં સંસ્થાન સમયતુરસ્સજ હોય, તે માટે ભાંગો ૧ જ હોય. તથા તે ૨૬ માંહે પરાધાત ૧, ઉન્નવાસ ૨, એ વિહાયોગતિ માંહેથી એક ૩, એ સ્વર માંહેથી એક ૪, એ ચાર ભેળવ્યે ૩૦ નો ઉદય અતીર્થકર સયોગિકેવલીને ઔદારિકકાયયોગે વર્તતાને હોય, છતાં છ સંસ્થાનને એ વિહાયોગતિએ અને સુસ્વર દુસ્વરે ગુણતાં ૨૪ ભાંગા થાય, તે સામાન્ય મનુષ્યને ઉદ્યસ્થાનકે પણ પામીએ તે માટે પૃથક્ ન ગણીએ. એ ૩૦ ને જિનનામ સહિત કરતાં ૩૧ નો ઉદય તીર્થકર સયોગી કેવળીને ઔદારિકકાયયોગે વર્તતાને જાણવો. છતાં સમયતુરસ્સ સંસ્થાન, પ્રશસ્ત વિહાયોગતિ અને સુસ્વરનોજ ઉદય હોય, તે માટે ભાંગો ૧ જ હોય. એ ૩૧ માંહેથી વચનયોગ ૩૦ નો ઉદય તીર્થકરને હોય, ભાંગો ૧. તેમાંથી ઉન્નવાસ ૩૦ નો ઉદય તીર્થકરને હોય તેનો ભાંગો ૧. અતીર્થકર કેવલીને પૂર્વાક્ત ૩૦ માંહેથી વચનયોગ ૩૦ નો ઉદય, છતાં પણ છ સંસ્થાન અને એ વિહાયોગતિએ ૧૨ ભાંગા

થાય, પણ એ પૃથક્ ગણનાં નહીં. તથા તે રદ માહેથી ઉચ્છવાસનો શેષ કર્યે ૨૮ નું ઉદયસ્થાનક અતીર્થકર કેવલી આશ્રયી જાણવું. ત્યાં ભાંગા ૧૨ થાય. તથા મનુષ્યગતિ ૧, પંચેન્દ્રિયગતિ ૨, ત્રસ ૩, આદર ૪, પર્યાપ્ત ૫, સુભગ ૬, આદેય ૭, યશઃકીર્તિ ૮, અને તીર્થકર નામ ૯, એ નવનો ઉદય તીર્થકર અથોગી કેવળીને ચરમ સમયે વર્તતાં હોય, ભાંગા ૧૦ તેજ ૯ માંથી અતીર્થકરને તીર્થકરનામ વિના ૮ નો ઉદય હોય, ભાંગા ૧. ઇહાં કેવળીનાં ૧૦ ઉદયસ્થાનક માહે ભાંગા ૬૨ થાય. પણ ૨૦, ૨૧, ૨૬, ૨૭, ૨૯, ૩૦, ૬, ૮ એ આઠ સ્થાનકનો પ્રયેકે એકે ભાંગો લેવો. ત્યાં ૨૦ ને ૮ ના અતીર્થકરના ભાંગા અને શેષ ૬ ઉદયસ્થાનકના તીર્થકરના એકેકા ભાંગા લેવા; એમ ૮ ભાંગા લેવા. શેષ ૫૪ ભાંગા તે સામાન્ય મનુષ્યના ભાંગા માહે અતર્ભૂત છે, તે માટે પૃથક્ ન ગ્રહણ કરવા. સર્વ સંખ્યાએ સર્વ મનુષ્યના ઉદયભાંગા ૨૬૫૨ થાય.

દેવતાને ઉદયસ્થાનક ૬ હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૧, ૨૫, ૨૭ ૨૮, ૨૯, ૩૦. ત્યાં દેવદિક ૨, પંચેન્દ્રિયગતિ ૩, ત્રસ ૪, આદર ૫, પર્યાપ્ત ૬, સુભગ દુર્ભગ માહેલી એક ૭, આદેય અનાદેય માહેલી એક ૮, યશ અયશ માહેલી એક ૯ અને બાર દુર્વોદયી ૨૧; એ એકવીશનું ઉદયસ્થાનક લખને અપાંતરાણ ગતિએ વર્તતાને હોય, ત્યાં સુભગ, દુર્ભગ આદેય અનાદેય અને યશ અયશ સાથે ભાંગા ૮ થાય. ઇહાં દુર્ભગ, અનાદેય અને અયશનો ઉદય તે પિશાચાદિકને જાણવો. તે પછી શરીરસ્થને ૨૧ માહે વૈકિયદિક ૨, ઉપધાત ૩, પ્રત્યેક ૪, સમચતુરસ ૫, એ પાંચ ભેળવ્યે અને દેવાનુપૂર્વી કાદ્યે ૨૫ નો ઉદય હોય; ત્યાં પણ તેમજ ૮ ભાંગા જાણવા. તે પછી શરીરપર્યાપ્તને પરાધાત પ્રશસ્ત વિહાયોગતિ, એ એ ભેળવ્યે ૨૭ નો ઉદય હોય, ત્યાં પણ ભાંગા ૮ હોય. દેવતાને અપ્રશસ્ત વિહાયોગતિનો ઉદય ન હોય. તે પછી પ્રાણાપાનપર્યાપ્તને ઉચ્છવાસ ભેળવ્યે ૨૮ નો ઉદય હોય, ત્યાં પણ ૮ ભાંગા. અથવા શરીરપર્યાપ્તને ઉચ્છવાસને અનુદયે અને ઉગ્રોતને ઉદયે ૨૮ નો ઉદય, ત્યાં પણ ૮ ભાંગા. એ મળીને ૨૮ ને ઉદયે ૧૬ ભાંગા હોય. તે પછી ભાષાપર્યાપ્તને સુસ્વર ભેળવ્યે ૨૯ નો ઉદય, ઇહાં પણ ૮ ભાંગા. દેવતાને

દુઃસ્વરનો ઉદય ન હોય, અથવા પ્રાણાપાનપર્યાપ્તને સુસ્વરને અનુદયે અને ઉદ્યોતને ઉદયે ૨૯ નો ઉદય, છતાં પણ ભાંગા ૮ ઉત્તર વૈક્રિય કરતાં દેવતાને ઉદ્યોતનો ઉદય પામીએ. એ મળીને ૨૯ ને ઉદયે ૧૬ ભાંગા થાય. તે પછી ભાષાપર્યાપ્તને સુસ્વર સહિત ૨૯ માંહે ઉદ્યોત ભેગવ્યે ૩૦ નો ઉદય, છતાં પણ ભાંગા ૮ પૂર્વવત્ હોય, એ છએ ઉદયસ્થાનકે થઇને સર્વ મળી દેવતાને ભાંગા ૬૪ ઉપજે.

હવે નારકીને ઉદયસ્થાનક ૫ હોય તે આ પ્રમાણે-૨૧, ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯. ત્યાં નરકદ્વિક ૨, પાંચે દ્રિય ગતિ ૩, વસ ૪, આદર ૫, પર્યાપ્ત ૬, દુર્ભાગ ૭, અનાદેય ૮, અયશ કીર્તિ ૯, ધ્રુવોદયી આર ૨૧. એ ૨૧ નો ઉદય ભવાપાંતરાલ ગતિએ વર્ત્તમાને હોય, ત્યાં ભાંગો ૧. નારકીને પરાવર્તમાન પ્રકૃતિ માંહેલી સર્વ અશુભ પ્રકૃતિજ ઉદયે હોય તે માટે. તે પછી શરીર-સ્થને વૈક્રિયદ્વિક ૨, હુંડસંસ્થાન ૩, ઉપઘાત ૪, પ્રત્યેક ૫, એ પાંચ ભેગવીએ અને નરકાનુપૂર્વી કાઢીએ ત્યારે ૨૫ નો ઉદય હોય ત્યાં ભાંગો ૧. તે પછી શરીરપર્યાપ્તને પરાઘાત ૧, અપ્રશસ્ત વિહાયોગતિ ૨, ભેગવ્યે ૨૭ નો ઉદય હોય. ત્યાં ભાંગો ૧ તે પછી પ્રાણાપાનપર્યાપ્તને ઉચ્ચવાસ ભેગવ્યે ૨૮ નો ઉદય હોય, ત્યાં ભાંગો ૧. તે પછી ભાષાપર્યાપ્તને દુઃસ્વરને ઉદયે ૨૯ નું ઉદય સ્થાનક થાય, ત્યાં ભાંગો ૧. એ પાંચે ઉદયસ્થાનકે થઇને નારકીને ભાંગા ૫ ઉપજે. ચારે ગતિના સર્વ થઇને ૭૭૮૧ ઉદય ભાંગા થાય. ॥ ૨૮. ॥

ઉદયસ્થાને ભાંગા.

૨૦ ૨૧ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭

ઇક વિઆલિકારસ, તિત્તીસા છસ્સયાણિ તિત્તીસા ।

૨૮

વારસસત્તરસસયાણ-હિગાણિવિપંચસોર્દ્ધિં ॥ ૨૯ ॥

અડળતીસિકારસ, સયાણિહિઅ સત્તરપંચસટ્ટીહિં ।

૯ ૮ ૧૨ ૭૭૯૧
ઇક્કિક્કાં ચ વીસા, -દદ્દુદયંતેસુ ઉદયવિહી ॥૩૦॥

ઇક્ક=એકે.

વિયાલિકારસ=અહેતાળીશ,

અગ્યા૨.

તિત્તીસા=તેત્રીશ.

છસસયાણિ=છશે.

વારસસત્તરસસયાણહિણાણિ=

બારશે અને સત્તરશે

અધિક.

વિપંચસીહિં=એ અને પાંચા-

શીએ [૧૨૦૨-૧૭૮૫].

અડળતીસિકારસસયાણિહિઅ=

ઓગણત્રીશશે અને અગ્યા-

રશે અધિક.

સત્તર પંચસટ્ટીહિં=સત્તર અને

પાંસઠે [૧૮૧૭-૧૧૬૫]

ઇક્કિક્કાં=એકે, એક.

વીસાદદ્દુદયંતેસુ=વીશ પ્રકૃતિના

ઉદયસ્થાનથી આઠ પ્રકૃતિના

ઉદયસ્થાન સુધી.

ઉદયવિહી=ઉદયના ભાંગા.

અર્થ:-ત્રીશ પ્રકૃતિના ઉદયસ્થાનથી માંડીને આઠ પ્રકૃતિના ઉદયસ્થાન સુધી અનુક્રમે ૧, ૪૨, ૧૧, ૩૩, ૬૦૦, ૩૩, ૧૨૦૨, ૧૭૮૫, ૨૮૧૭, ૧૧૬૫, ૧ અને ૧ ઉદયના ભાંગા થાય છે. ॥ ૨૯-૩૦ ॥

વિચેચના:-હવે કયા ઉદયસ્થાનકે કેટલા ભાંગા પામીયે? તે કહે છે.

વીશને ઉદયસ્થાનકે એક ભાંગા કેવળીનો હોય. ૨૧ ને ઉદયે એતાળીશ ભાંગા હોય, ત્યાં એકેદ્રિયના ૫, વિક્ષેદ્રિયના ૯, પાંચેદ્રિય તિર્યચના ૯, મનુષ્યના ૯, તીર્થંકરનો ૧, દેવતાના ૮, નારકીનો ૧, એવાં ૪૨. ચોવીશને ઉદયે અગ્યા૨ ભાંગા એકેદ્રિયના હોય. ૨૫ને ઉદયે ૩૩ ભાંગા તે એકેદ્રિયના ૭, વૈક્રિય તિર્યચના ૮, વૈક્રિય મનુષ્યના ૮, આહારકશરીરીનો ૧, દેવતાના ૮, નારકીનો ૧, એવાં ૩૩ હોય. ૨૬ ને ઉદયે ૬૦૦ ભાંગા-એકેદ્રિયના ૧૩, વિક્ષેદ્રિયના ૯, પાંચેદ્રિય તિર્યચના ૨૮૯, મનુષ્યના ૨૮૯, એવાં ૬૦૦ હોય. ૨૭ ને ઉદયે ૩૩ ભાંગા-એકેદ્રિયના ૬, વૈક્રિય તિર્યચના ૮, વૈક્રિય મનુષ્યના ૮, આહાર-

રકનો ૧, તીર્થંકરનો ૧, દેવતાના ૮, નારકીનો ૧, એવં ૩૩
 ૨૮ ને ઉદયે ૧૨૦૨ ભાંગા-વિકલેંદ્રિયના ૬, તિર્થંચ પચેંદ્રિયના
 ૫૭૬, વૈકિય તિર્થંચના ૧૬, મનુષ્યના ૫૭૬, વૈક્ય મનુષ્યના
 ૯, આહારકના ૨, દેવતાના ૧૬, નારકીનો ૧, એવં ૧૨૦૨
 ભાંગા. ૨૮ ને ઉદયસ્થાનકે ૧૭૮૫ ભાંગા-વિકલેંદ્રિયના ૧૨,
 પચેંદ્રિય તિર્થંચના ૧૧૫૨, વૈકિય તિર્થંચના ૧૬, મનુષ્યના
 ૫૭૬, વૈકિય મનુષ્યના ૯, આહારકના ૨, તીર્થંકરનો ૧, દેવતાના
 ૧૬, નારકીનો ૧, એવં ૧૭૮૫ ભાંગા હોય. આરશેં અને સત્તરશેં
 એ એ અને પચ્યાશીએ અધિક એટલે ૨૮ને ઉદયે આરશેં ને એ
 ભાંગા અને અને ૨૮ને ઉદયે સત્તરશેં ને પચ્યાશી ભાંગા હોય.

ત્રીશને ઉદયે આગણુત્રીશશેં ને સત્તર ભાંગા-વિકલેંદ્રિયના
 ૧૮, પચેંદ્રિય તિર્થંચના ૧૭૨૮, વૈકિય તિર્થંચના ૮, મનુષ્યના
 ૧૧૫૨, વૈકિય મનુષ્યનો ૧, આહારકનો ૧, તીર્થંકરનો ૧, દેવ-
 તાના ૮, એવં ૨૮૧૭ થાય. એકત્રીશને ઉદયે અચારશેં પાંસઠ
 ભાંગા-વિકલેંદ્રિયના ૧૨, પચેંદ્રિય તિર્થંચના ૧૧૫૨, તીર્થંકરનો
 ૧, એવં ૧૧૬૫ ભાંગા થાય. નવને ઉદયે એક ભાંગો તીર્થં-
 કરનો અને આઠને ઉદયે એક ભાંગો સામાન્ય કેવલીનો હોય.
 વીશના ઉદયસ્થાનક થકી માંડીને આઠના ઉદયસ્થાનક હજે આરે
 ઉદયસ્થાનકે થઈને સત્તોતેરશેં અને એકાણું નામકર્મના
 ઉદયના ભાંગા થાય. એ ઉદયસ્થાન ભાંગા અને તેના સ્વામીનું
 કોણક આ સાથે આણું છે. ॥ ૨૮-૩૦ ॥

उद्य स्थान	तद्भंगः ७७९१	तद्भंगस्वामिनः
२०	१	सामान्यकेवलिनः
२१	४२	पकै०५, विक०९, तिर्य०९, मनु०९, तीर्थ०१, देव०८, नारकी १.
२४	११	पकैद्रिय ११
२५	३३	पकै०७, वैकियति०८, धै०म०८, आहा०१, देव०८, ना०१.
२६	६००	पकै०१३, विक०९, ति०२८९, म०२८९.
२७	३३	पकै०६ वै०ति०८, वै०म०८, आहा०१, तीर्थ०१. देव०८, ना०१
२८	१२०२	विक०६, ति०५७६, वै०ति१६, म०५७६, वै०म०९, आ०२, वे०१६, ना०१.
२९	१७८५	वि०१२, ति०१५२, वै०ति१६म०५७६, वै०म०९, आ०२, वे०१६, ना१, ती०१.
३०	२९१७	वि०१८, ति०१७२८, वै०ति०८, म०११५२, वै०म०१. आ०१, ती०१, दे०८,
३१	११८५	वि०१२, ति०११५२, तीर्थ० १
९	१	तीर्थकर १
८	१	केवली १

નામકર્મનાં સત્તાસ્થાન.

તિ દુનડૈ ગુણનડૈ, અડસી છલસી અસોઈ ગુણસોઈ ।
અટ્ટયછપ્પન્નત્તરિ, નવ અટ્ટ ય નામસંતાણિ ॥ ૩૧ ॥

તિદુનડૈ=ત્રાણુ, આણુ.

ગુણનડૈ=નેવાશી.

અડસી=અડાશી.

છલસી=છયાશી.

અસોઈ=એંશી.

ગુણસોઈ=ઓગણ્યાએંશી.

અટ્ટયછપ્પન્નત્તરિ=અટ્ટોતેર.

છોતેર, પંચોતેર

નવ=નવ.

અટ્ટ=આઠ.

ય=અને.

નામ=નામકર્મનાં.

સંતાણિ=સત્તાસ્થાનો.

અર્થ:-૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮, ૭૬, ૭૫, ૯.
અને ૮ પ્રકૃતિનાં [એ બાર] નામકર્મનાં સત્તાસ્થાનો
બાણુવાં. ॥ ૩૧ ॥

વિવેચન-હવે નામકર્મનાં સત્તાનાં સ્થાનક કહે છે. ત્રાણુ'નું
સત્તાસ્થાનક ૧; આણુ'નું સત્તાસ્થાનક ૨, નેવ્યાશી પ્રકૃતિનું ૩,
અઠયાશીનું ૪, છયાસીનું ૫, એંશીનું ૬, ઓગણ્યાએંશીનું
૭, અટ્ટોતેરનું ૮, છોતેરનું ૯ પંચોતેરનું ૧૦, નવ પ્રકૃતિનું
૧૧ અને આઠ પ્રકૃતિનું સત્તાસ્થાનક ૧૨, એ બાર નામકર્મનાં
સત્તાસ્થાનક હોય. નામકર્મની સર્વ પ્રકૃતિનો સમુદાય સત્તાએ
હોય, ત્યારે ૯૩ નું સત્તાસ્થાનક ૧, તે માંહે જિનનામની સત્તા
ન હોય ત્યારે ૯૨ નું સત્તાસ્થાનક ૨, તથા ૯૩ માંહેથી આહાર-
રક્તશરીર ૧, આહારકોષાંગ ૨, આહારક બંધન ૩, આહારક
સંઘાતન ૪, એ ચારની સત્તા ન હોય ત્યારે ૮૯ નું સત્તાસ્થાનક
૩, તે માંહેથી જિનનામની સત્તા ન હોય ત્યારે ૮૮ નું સત્તા-
સ્થાનક ૪, તે માંહેથી દેવદ્વિક ઉવેલ્લે અથવા નરકદ્વિક ઉવેલ્લે
૮૬ નું સત્તાસ્થાનક, તથા તેઉં વાયુ માંહે વૌક્યાષ્ટક ઉવેલીને
૮૦ ની સત્તાવંત થકો પંચેન્દ્રિયપણું ખામીને દેવગતિ

યોગ્ય બાંધતો દેવદ્વિક અને વૈક્રિયચતુષ્કને બાંધે ત્યારે ૮૬ નું સત્તા સ્થાનક. તથા તેજ નરકગતિ પ્રાપ્તિ બાંધતો નરકદ્વિક અને વૈક્રિય ચતુષ્કને બાંધે ત્યારે પણ ૮૬ની સત્તા ૫; તે પછી નરકદ્વિક અને વૈક્રિયચતુષ્ક ઉવેલ્યે ૮૦ની સત્તા અથવા દેવદ્વિક અને વૈક્રિયચતુષ્ક ઉવેલ્યે ૮૦ની સત્તા ૬, તે પછી મનુષ્યદ્વિક ઉવેલ્યે ૭૮ નું સત્તાસ્થાનક ૭; એ સાત સત્તાસ્થાનક ક્ષપક વર્ણને અનેરાને જાણવાં. ત્યાંપણ અભવ્ય તથા પૂર્વે અપ્રાપ્ત સમ્પત્તિને ૭૮, ૮૦. ૮૬. ૮૮ એ ચારજ સત્તાસ્થાનક હોય. હવે ક્ષપકને ૬ સત્તાસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮. એ માંહેથી નરકદ્વિક ૨, તિર્થગ્નિક ૪, એકેન્દ્રિય ૫, બેન્દ્રિય ૬, તેન્દ્રિય ૭, ચત્વરિન્દ્રિયજાતિ ૮, સ્થાવર ૯, આત્મ ૧૦, ઉચ્ચોત ૧૧, સૂક્ષ્મ ૧૨, સાધારણ ૧૩, એ તેર ક્ષય ગયે ૮૦, ૭૯ ૭૬, ૭૫, ની અનુક્રમે સત્તા થાય. તથા મનુષ્યગતિ ૧, પાંચેન્દ્રિયજાતિ ૨, ત્રસ ૩, બાહર ૪, પર્યાપ્ત ૫, સુભગ ૬, આદેય ૭, યશ ૮ અને તીર્થકરનામ ૯, એ નવનું સત્તાસ્થાનક અથવા તીર્થકરનામ વિના ૮ નું સત્તાસ્થાનક, એ બે સત્તાસ્થાનક અયોગીને છેલ્લે સમયે હોય ॥ ૩૧ ॥

૧ ૨ ૩ ૧ ૨ ૩
અદ્ભુ ય વારસ વારસ, વંધોદયસંતપયડિઠાણાણિ ।
ઓહેણાણસેણ ય, જત્થ જહાસંભવં વિમજ્જે ॥૩૨॥

અદ્ભુ=આઠ.

વારસ=આર.

વંધોદયસંતપયડિઠાણાણિ=

બાંધ ઉદય અને સત્તા

પ્રકૃતિનાં સ્થાનો.

ઓહેણ=સામાન્ય.

આપસેણ=વિશેષ.

જત્થ=જ્યાં.

જહાસંભવં=યથાસંભવજેટલા

સંભવે તેટલા.

વિમજ્જે=વિકલ્પ કરવા.

અર્થ:—નામકર્મનાં બાંધ, ઉદય અને સત્તા પ્રકૃતિનાં સ્થાનો અનુક્રમે આઠ, આર અને આર હોય. તે સામાન્ય અને વિશેષે જ્યાં જેટલા સંભવે ત્યાં તેટલા કરવા. ॥ ૩૨ ॥

વિવેચન:—નામકર્મના બંધસ્થાનક આઠ, ઉદયસ્થાનક બાર અને સત્તાસ્થાનક બાર છે. પ્રકૃતિનાં સ્થાનક તે આવ એટલે સામાન્યપણે અને આદેશ તે વિશેષપણે—અમુક બંધસ્થાનક બાંધતાં એટલાં સત્તાસ્થાનક હોય, એમ પરસ્પર સંવેધ તે આદેશ કહીએ, તે આદેશ—વિશેષ કરીને જ્યાં જેટલાં સંભવે ત્યાં તેટલાં વિમજેત્ કહેવાં. ॥ ૩૨ ॥

સામાન્યથી બંધ, ઉદય અને સત્તાનો સંવેધ,
નવવળગોદયસંતા, તેવીસે પન્નવીસ છઠ્ઠીસે ।
અટ્ટ ચરુટ્ટવીસે, નવ સગિયુણત્રીસ ત્રીસંમિ ॥૩૩॥

નવવળગ=નવ અને પાંચ.

ઉદયસંતા=ઉદય અને સત્તા
સ્થાનક.

તેવીસે=ત્રેવીશના બંધસ્થાનકે.

પન્નવીસ છઠ્ઠીસે=પચીસ અને
છવીશના બંધસ્થાનકે.

અટ્ટચરુ=આઠ ઉદય અને

ચાર સત્તાસ્થાન

અટ્ટવીસે=અઠ્ઠાવીશના બંધ
સ્થાનકે.

નવસગ=નવ ઉદય અને સાત
સત્તાસ્થાન,

નવગુણત્રીસત્રીસંમિ=ઓગણત્રીસ
અને ત્રીસ પ્રકૃતિના બંધે.

અર્થ:—ત્રેવીશ, પચીશ અને છવીશના બંધે નવ નવ ઉદય સ્થાન અને પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય, અઠ્ઠાવીશના બંધ-સ્થાનકે આઠ ઉદયસ્થાન અને ચાર સત્તાસ્થાન હોય, ઓગણત્રીશ અને ત્રીશના બંધે નવ ઉદયસ્થાન અને સાત સત્તા-સ્થાન હોય. ॥ ૩૩ ॥

વિવેચન:—ત્યાં પ્રથમ સામાન્યપણે બંધ, ઉદય અને સત્તાનો સંવેધ કહે છે—ત્રેવીશના બંધસ્થાનકને વિષે, પચીશના બંધસ્થાનકને વિષે અને છવીશના બંધસ્થાનકને વિષે નવ ઉદયસ્થાનક અને પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં ત્રેવીશનો બંધ તે અપર્યાપ્ત એકેન્દ્રિય પ્રાચોગ્ય જ હોય તેના બંધક એકેન્દ્રિય, બેઠેન્દ્રિય,

તેજોદ્રિય, ચૌરિદ્રિય, પંચેદ્રિય તિર્યચ અને મનુષ્ય હોય, એ રૂઝના અંધકને યથાયોગ્ય સામાન્યપણે નવ ઉદયસ્થાનક હોય, તે કયા ? ૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧ અને પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય તે આ પ્રમાણે-૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮, ત્યાં (૨૧) એકવીશને ઉદયે વર્તીતા સર્વ જીવને પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય. મનુષ્યને ૭૮ વર્ણને ચાર સત્તાસ્થાનક હોય, જે માટે મનુષ્યાદિક ઉવેજ્યે ૭૮ ની સત્તા થાય. તે છતાં ન ઘટે. ચોવીશને ઉદયે પણ પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય પણ વૈક્રિય કરતા ૨૪ ને ઉદયે વર્તીતા વાયુકાયને ૮૦, ૭૮ વર્ણને ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય; જે માટે તેને વૈક્રિયપદ્ધત અને મનુષ્યદિક નિશ્ચયે છે જ. વૈક્રિય તો સાક્ષાત અનુભવે છે તે માટે તે ઉવેલતો નથી અને તે ઉવેલ્યા વિના નરકદિક દેવદિક ન ઉવેલે, સમકાળે વૈક્રિયપદ્ધત તથા પ્રકારના સ્વભાવથી ઉવેલે માટે. અને વૈક્રિયપદ્ધત ઉવેલ્યા પછી મનુષ્યદિક ઉવેળે, પૂર્વ નહિ તે માટે વૈક્રિય કરતા વાયુને ૮૦, ૭૮ એ એ ન હોય. પચીશને ઉદયે પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય ત્યાં ૭૮ તું સત્તાસ્થાનક તે અવૈક્રિય વાયુકાય અને તેઉકાય માંહેજ પામીએ, અનેરા માંહે ન પામીએ. જે માટે તેઉ વાયુ વર્ણને અનેરા સર્વ પર્યાપ્ત જીવ નિશ્ચયે મનુષ્યદિક આધે. છવીશને ઉદયે પણ પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં ૭૮ ની સત્તા તે અવૈક્રિય વાયુ અને તેઉ માંહે પામીએ અને કેટલાએક તેઉ વાયુ માંહેથી આવ્યા વિકલોદ્રિય અને પંચેદ્રિય અપર્યાપ્ત ક્રિયાકાળ લગે મનુષ્યદિક ન આધે ત્યાં લગે તે માંહે ૭૮ પામીએ; અનેરામાં નહીં. સત્તાવીશને ઉદયે ૭૮ વર્ણને ૪ સત્તાસ્થાનક હોય, ૨૭ નો ઉદય તો તેઉ વાયુ વર્ણને પર્યાપ્ત આદર એકેદ્રિય અને વૈક્રિય તિર્યચ મનુષ્યને હોય અને તે તો અવશ્ય મનુષ્યદિક આધેજ, તે માટે ત્યાં ૭૮ ની સત્તા ન પામીએ. ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧ ને ઉદયે નિશ્ચયે ૭૮ વર્ણને ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. એમ રૂઝ ના અંધકને યથાયોગ્ય નવે ઉદયસ્થાનકે થઈને ચાળીશ સત્તાસ્થાનક હોય ૨૫, ૨૬, ના અંધકને પણ એમજ નવ નવ ઉદયસ્થાનકે સત્તાનો સંવેધ જાણવો. પણ પર્યાપ્ત એકેદ્રિય પ્રાયોગ્ય ૨૫, ૨૬ ના અંધક દેવતાને ૨૧, ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯ અને ૩૦ એ છ ઉદયસ્થાનકને વિષે ૯૨, ૮૮ એ એ સત્તાસ્થાનક હોય, અપર્યાપ્ત વિકલોદ્રિય તથા પંચેદ્રિય તિર્યચ અને મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૨૫ તો

દેવતા બાંધે નહીં, ત્યાં અપર્યાપ્તો માંહે દેવતા ઉપજે નહિ તે માટે.

તથા ૨૮ ના બંધકને આઠ ઉદયસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૧, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. છતાં ૨૮ નો બંધ બે ભેદ છે-દેવગતિ પ્રાયોગ્ય અને નરકગતિ પ્રાયોગ્ય. ત્યાં દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ ને બંધે આઠે ઉદયસ્થાનક અનેક જીવની અપેક્ષાએ પામીએ અને નરકગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ ને બંધે બે ઉદયસ્થાનક હોય ૩૦, ૩૧. તથા ૨૮ ના બંધકને સામાન્ય-પણે ચાર સત્તાસ્થાનક હોય ૯૨, ૯૯, ૮૮, ૮૬; ત્યાં દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ ના બંધક સમ્યદ્રષ્ટિ ચર્ચાદ્રેય તિર્યચ મનુષ્યને ૨૧ નો ઉદય અપાંતરાસ ગતિએ વર્તતાં જાણ્યો, પણ મિથ્યાદ્રષ્ટિને નહિ, જે માટે મિથ્યાદ્રષ્ટિ તો સર્વ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તો જ દેવપ્રાયોગ્ય ૨૮ બાંધે અને ૨૧, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ને ઉદયે વર્તતા તો અપર્યાપ્ત જ હોય, તે માટે તે મિથ્યાદ્રષ્ટિ દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ ન બાંધે. છતાં કોષક કહે-જો એમ કહો છો તો મિથ્યાદ્રષ્ટિ વૈક્રિય તિર્યચ મનુષ્ય ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ને ઉદયે વર્તતા દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ બાંધે છે, તે કેમ ઘટે? તત્ત્વોત્તરં તેણે જીવની આદિમાં પર્યાપ્તિ પૂરી કરી છે, પછી વૈક્રિય શરીર કરતાં ઔદારિક શરીરની નિવૃત્તિએ પર્યાપ્તિ પણ ઉદયથી નિવર્તે, પણ તે પર્યાપ્તો જ કહીએ, તે માટે ત્યાં મિથ્યાત્વીને પણ ૨૮ નો બંધ વિરુદ્ધ નહીં. તે દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ બંધકને ૨૧ ને ઉદયે વર્તતા બે સત્તાસ્થાન હોય-૯૨, ૮૮; જિતનામની સત્તા નહીં, તે હોય ત્યારે તો તેનો બંધ પણ હોય, તેથી ૨૯ નો બંધક થાય તે માટે નહીં. ૨૫ ને ઉદયે પણ ૨૮ ના બંધક આહારક સંયત વૈક્રિય તિર્યચ મનુષ્યને સામાન્ય-પણે બે સત્તાસ્થાનક હોય-૯૨, ૮૮; ત્યાં પણ આહારક સંયતને નિશ્ચયે ૯૨, શેષને બે હોય. ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯ ને ઉદયે પણ ૯૨, ૮૮ એ બે સત્તાસ્થાનક સામાન્યપણે જાણ્યાં. ૩૦ ને ઉદયે દેવ નરકગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ ના બંધકને સામાન્યપણે ૪ સત્તાસ્થાનક હોય; ૯૨, ૯૯, ૮૮, ૮૬; ત્યાં ૯૨, ૮૮ પૂર્વવત જાણ્યાં અને ૯૯ આ પ્રમાણે-કોષક મનુષ્ય તીર્થંકરનામ-કર્મની સત્તાવંત વેદક સમ્યદ્રષ્ટિ પૂર્વે નરકાયુ બાંધ્યું હોય તે નરકે જવાને અભિમુખ સમ્યક્ત્વ થકી પડીને ગયો.

ત્યારે તીર્થંકર નામકર્મ બાંધવાનો અભાવ હોવાથી નરક પ્રાપ્તિ ૨૮ બાંધતો ૮૯ ની સત્તાવંત હોય, ૮૬ આ પ્રમાણે- તીર્થંકર નામ ૧, આહારક ચતુષ્ક ૫, દેવદ્વિક ૭, નરકદ્વિક ૯, વૈકિય ચતુષ્ક ૧૩, એ તેરની સત્તા ૨૮ થયે ૮૦ ની સત્તા હોય. તે ૮૦ ની સત્તાવાળો પંચેન્દ્રિય તિર્થંચ અથવા મનુષ્ય થયો થકો સર્વ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તો જો વિશુદ્ધ પરિણામવંત હોય તો દેવગતિ પ્રાપ્તિ ૨૮ બાંધે ત્યારે દેવદ્વિક અને વૈકિયચતુષ્ક સત્તાએ થાય માટે ૮૬ ની સત્તા, તથા જો સંકિલ્પ પરિણામવંત હોય તો તે નરકગતિ પ્રાપ્તિ ૨૮ બાંધે ત્યારે નરકદ્વિક વૈકિયચતુષ્ક સત્તાએ થાય, ત્યારે પણ ૮૬ ની સત્તા. ૩૧ ને ઉદયે ત્રણ સત્તાસ્થાનક ૯૨, ૮૮, ૮૬. એ તિર્થંચને જ હોય, ત્યાં તીર્થંકરનામની સત્તા ન હોય, તે માટે ૮૯ નહીં, જાવના પૂર્વવત.

તથા ૨૯, ૩૦ પ્રકૃતિના બંધકને નવ ઉદયસ્થાનક હોય, તે કયા? ૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. અને સાત સત્તાસ્થાનક હોય, તે કયા? ૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮. વિક્લેન્દ્રિય અને પંચેન્દ્રિય તિર્થંચ પ્રાપ્તિ ૨૯ બાંધતા પર્યાપ્ત અપર્યાપ્ત એકેન્દ્રિય, વિક્લેન્દ્રિય, પંચેન્દ્રિય તિર્થંચને ૨૧ ને ઉદયે પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય; ૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮. એ પ્રમાણે ૨૪, ૨૫, ૨૬ ને ઉદયે પણ કહેવું અને ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧ ના ઉદયને વિષે ૭૮ વર્ણને ૪ સત્તાસ્થાનક હોય. એની જાવના જેમ પૂર્વે ૨૩ ના બંધકને કહી તેમ જાણવી. મનુષ્ય-ગતિપ્રાપ્તિ ૨૯ બાંધતાં એકેન્દ્રિય, વિક્લેન્દ્રિય અને પંચેન્દ્રિય તિર્થંચને તથા તિર્થંગતિ મનુષ્યગતિ પ્રાપ્તિ બાંધતા મનુષ્યને પોતપોતાના ઉદયસ્થાનકને વિષે યથાયોગ્યપણે વર્તતાને ૭૮ વર્ણને તેજ ૪ સત્તાસ્થાનક જાણવા. દેવના નારકીને પંચેન્દ્રિય તિર્થંચ મનુષ્ય પ્રાપ્તિ ૨૯ બાંધતાં સ્વસ્વોદયે વર્તતાને ૯૨, ૮૮, એ જ સત્તાસ્થાનક હોય. તીર્થંકરની સત્તાવંત મિથ્યાત્વી નારકીને મનુષ્યગતિ પ્રાપ્તિ ૨૯ બાંધતા પાંચે ઉદયે યથાયોગ્ય વર્તતાને ૮૯ ની સત્તા હોય. દેવ ગતિ પ્રાપ્તિ તીર્થંકર નામ સહિત ૨૯ બાંધતા અવિરત સમ્યક્દષ્ટિ મનુષ્યને ૨૧ ને ઉદયે વર્તતાને

૯૩, ૮૯, એ બે સત્તાસ્થાનક હોય. એજ પ્રકારે ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦ ના ઉદયને વિષે પણ તે જ બે સત્તાસ્થાનક કહેવાં. આહારક સંયતને તો પોતાને ઉદયે વર્તતાને ૯૩ તું જ સત્તાસ્થાનક કહેવું. એમ સામાન્યપણે ૨૯ ને બંધે ૨૧ ને ઉદયે સાત સત્તાસ્થાનક. ૨૪ ને ઉદયે પાંચ, ૨૫ ને ઉદયે સાત, ૨૬ ને ઉદયે સાત, ૨૭ ને ઉદયે છ, ૨૮ ને ઉદયે છ, ૨૯ ને ઉદયે છ, ૩૦ ને ઉદયે છ અને ૩૧ ને ઉદયે ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. જેમ તિર્યંગગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં એકેન્દ્રિય, વિકલેન્દ્રિય, તિર્યંચ મનુષ્ય, દેવતા અને નારકીને ઉદયસ્થાનક કહ્યાં, તેમ તિર્યંગગતિ પ્રાયોગ્ય ઉદ્યોત સહિત ૩૦ બાંધતા એકેન્દ્રિયને પણ ઉદયસ્થાન કહેવાં. હવે મનુષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય તીર્થંકર સહિત ૩૦ બાંધતા દેવતા નારકીને ઉદયસ્થાનક કહીએ છીએ. ત્યાં દેવતાને ચથોક્ત ૩૦ બાંધતાને ૨૧ ને ઉદયે વર્તતાને ૯૩, ૮૯, એ બે સત્તાસ્થાનક હોય. નારકીને ૮૯ તું એક સત્તાસ્થાનક, ૯૩ તું તો તેને ન હોય; તીર્થંકર અને આહારકની ભેળી સત્તાવંત નરકે ન ઉપજે તે માટે, એમ ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ને ઉદયે પણ સત્તા કહેવી. પણ નારકીને ૩૦ નો ઉદય ન હોય, કેમકે ૩૦ તો ઉદય ઉદ્યોત સહિત પામીએ અને તે ઉદ્યોતનો ઉદય નારકીને ન હોય. એમ સામાન્યપણે ૩૦ ના બંધકને ૨૧ ને ઉદયે સાત સત્તાસ્થાનક હોય, ૨૪ ને ઉદયે પાંચ, ૨૫ ને ઉદયે સાત, ૨૬ ને ઉદયે પાંચ, ૨૭ ને ઉદયે છ, ૨૮ ને ઉદયે છ, ૨૯ ને ઉદયે છ, ૩૦ ને ઉદયે છ અને ૩૧ ને ઉદયે ૪ સત્તાસ્થાનક હોય. આહારકદ્વિક સહિત દેવપ્રાયોગ્ય ત્રીસના બંધક અપ્રમત સંયત અને અપૂર્વકરણવાળાને ત્રીસનો ઉદય અને ૯૨ ની સત્તા હોય. ॥૩૩॥

एगेगमेगतीसे, एगे एगुदय अट्ट संतंमि ।

उवरयबंधे दस दस वेअगसंतंमि ठाणाणि ॥३४॥

एगेतं=એક એક ઉદય અને
સત્તાસ્થાન

एगतीसे=એકત્રીશના બંધે.
एगे=એકના બંધે

પગુદય=એક ઉદયસ્થાનક,
અદ્વસંતંમિ=આઠ સત્તાસ્થાન.
ઉચરયવંધે=અંધના અભાવે.
દસ દસ=દશ દશ.

વેયગ=ઉદયને વિષે.
સંતંમિ=સત્તામાં
ઠાણાણિ=સ્થાનો.

અર્થ-એકત્રીશના અંધે એક ઉદયસ્થાન* અને એક સત્તા-સ્થાન હોય. એકને અંધે એક ઉદયસ્થાન અને આઠ સત્તાસ્થાન હોય. અંધના અભાવે ઉદય અને સત્તાને વિષે દશ દશ સ્થાનો જાણવાં. ॥ ૩૪ ॥

વિવેચન:-તથા ૩૧ ને અંધે ત્રીશનું એક ઉદયસ્થાન હોય જે માટે તીર્થીકરનામ અને આહારકદ્વિક સહિત ૩૧ દેવગતિ પ્રાપ્તિ પ્રાપ્તિ આંધતા અપ્રમત્ત અને અપૂર્વકરણ સંયતજ પામીએ. તે વૈકલ્ય આહારક ન કરે તે માટે પચીશાદિક ઉદયસ્થાન ન પામીએ. એકજ ૩૦ નું ઉદયસ્થાનક હોય. સત્તાસ્થાનક પણ ૯૩ નું એકજ હોય, તીર્થીકરનામ અને આહારક ચતુષ્કની પણ સત્તા હોય તે માટે, તથા એક પ્રકૃતિ યશઃકીર્તિ અંધક તે અપૂર્વકરણ, અનિવૃત્તિઆદર અને સૂક્ષ્મસંપરાયવાળો જ હોય, તે અતિવિશુદ્ધ હોવાથી વૈકલ્ય આહારક કરે નહીં તે માટે તેને પચીશાદિક ઉદયસ્થાનક ન હોય. અને ૧ ને અંધે આઠ સત્તા-સ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮, ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫. ત્યાં પ્રથમનાં ૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮ એ ચાર સ્થાનક ઉપશમશ્રેણિએ હોય. અથવા ક્ષપકશ્રેણિએ પણ જ્યાં લગે અનિવૃત્તિઆદરે જઈને ૧૩ પ્રકૃતિ ક્ષય ન કરી હોય ત્યાં લગે હોય. અને તેર પ્રકૃતિ ક્ષય કર્યે અનેક જીવની અપેક્ષાએ ઉપરનાં ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫, એ ચાર સત્તાસ્થાનક હોય તે સૂક્ષ્મસંપરાય લગે જાણવાં. તથા ઉપરત અંધે-અંધને અભાવે વેદક એટલે ઉદયનાં સ્થાનક દશ હોય અને સત્તાનાં સ્થાનક પણ દશ હોય. ત્યાં દશ ઉદયસ્થાનક આ પ્રમાણે ૨૦, ૨૧, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, ૯, ૮ દશ સત્તાસ્થાનક આ પ્રમાણે-૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮, ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫, ૯, ૮. ત્યાં ૨૦, ૨૬, ૨૮ ને ઉદયે બે બે સત્તા-સ્થાનક-૭૯, ૭૫. અને ૨૧, ૨૭, ને ઉદયે બે સત્તાસ્થાનક ૮૦, ૭૬. ૨૯ ને ઉદયે ચાર સત્તાસ્થાનક ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫,

+ અહીં વૈકલ્ય તથા આહારક શરીરીની વિવક્ષા કરી નથી.

એ સર્વ તીર્થંકર અને અતીર્થંકર કેવળી આશ્રયી સયોગી
 ગુણકાણે જાણવાં. ૩૦ ને ઉદયે ૮ સત્તાસ્થાનક-૮૩, ૮૨, ૮૬,
 ૮૮, ૮૦; ૭૮, ૭૬, ૭૫, ત્યાં ધુરિલાં ૪ સત્તાસ્થાનક ઉપશા-
 ન્તકપાયને અને છેલ્લાં ૪ ક્ષીણકપાયને અને સયોગી કેવલીને
 હોય. ત્યાં આહારક ચતુષ્કની સત્તા સહિત તીર્થંકરને ૮૦,
 અને અતીર્થંકરને ૭૯ હોય. આહારક ચતુષ્કની સત્તારહિત
 તીર્થંકરને ૭૬ અને અતીર્થંકરને ૭૫. ૩૧ ને ઉદયે એ સત્તા-
 સ્થાનક-૮૦, ૭૬; એ તીર્થંકર કેવલીનેજ જાણવાં. અતીર્થંકર
 કેવલીને તો ૩૧ નો ઉદય જ ન હોય. નવને ઉદયે ૩ સત્તાસ્થા-
 નક-૮૦, ૭૬, ૮ ત્યાં એ સ્થાનક તે અયોગી કેવલી તીર્થંકરને
 દ્વિચરમ સમય લગે જાણવાં અને છેલ્લે સમયે ૮ સત્તાસ્થા-
 નક હોય. આઠને ઉદયે ત્રણ સત્તાસ્થાનક ૭૮, ૭૫, ૮, ત્યાં
 ધુરિલાં એ અયોગી કેવલી અતીર્થંકરને દ્વિચરમ સમય લગે
 જાણવાં અને ચરમ સમયે ૮ સત્તાસ્થાનક હોય. એ નામ-
 કર્મનો બંધોદયસત્તા સંબંધ કહ્યો. ॥ ૩૪ ॥

વંધ સ્થાન ૮	ક્રમ ૧૦	ઉદય સ્થાન ૧૨	તજંગા: ૭૭૧૧	સત્તાસ્થાનાનિ ૧૨, સ્થાન સંવેધે મેદા:
ગુ૦૧	૨૩	૨૧	૩૨	૫૯૨ાટાટદાટા૭૮
	૨૪	૨૧	૩૨	૫૯૨ાટાટદાટા૭૮
	૨૫	૨૧	૩૩	૫૯૨ાટાટદાટા૭૮
	૨૬	૨૧	૬૦૦	૫૯૨ાટાટદાટા૭૮
	૨૭	૨૧	૨૨ ૭૭૦૪	૫૯૨ાટાટદાટા૭૮
	૨૮	૨૧	૧૧૮૨	૫૯૨ાટાટદાટા૭૮
	૨૯	૨૧	૧૭૬૪	૫૯૨ાટાટદાટા૭૮
	૩૦	૨૧	૨૯૦૬	૫૯૨ાટાટદાટા૭૮
	૩૧	૨૧	૧૧૬૪	૫૯૨ાટાટદાટા૭૮
				૪૦
ગુ૦૧	૨૫	૨૧	૪૦	૫૯૨ાટાટદાટા૭૮
	૨૬	૨૧	૧૧	૫૯૨ાટાટદાટા૭૮
	૨૭	૨૧	૩૧	૫૯૨ાટાટદાટા૭૮
	૨૮	૨૧	૬૦૦	૫૯૨ાટાટદાટા૭૮
	૨૯	૨૧	૩૦ ૭૭૬૮	૫૯૨ાટાટદાટા૭૮
	૩૦	૨૧	૧૧૯૮	૫૯૨ાટાટદાટા૭૮
	૩૧	૨૧	૧૭૮૦	૫૯૨ાટાટદાટા૭૮
	૩૨	૨૧	૨૯૧૪	૫૯૨ાટાટદાટા૭૮
	૩૩	૨૧	૧૬૧૪	૫૯૨ાટાટદાટા૭૮
				૪૦
ગુ૦૧	૨૬	૨૧	૪૦	૫૯૨ાટાટદાટા૭૮
	૨૭	૨૧	૧૧	૫૯૨ાટાટદાટા૭૮
	૨૮	૨૧	૩૧	૫૯૨ાટાટદાટા૭૮
	૨૯	૨૧	૬૦૦ ૭૭૬૮	૫૯૨ાટાટદાટા૭૮
	૩૦	૨૧	૩૦	૫૯૨ાટાટદાટા૭૮
	૩૧	૨૧	૧૧૯૮	૫૯૨ાટાટદાટા૭૮
	૩૨	૨૧	૧૭૮૦	૫૯૨ાટાટદાટા૭૮
	૩૩	૨૧	૨૯૧૪	૫૯૨ાટાટદાટા૭૮
	૩૪	૨૧	૧૧૬૪	૫૯૨ાટાટદાટા૭૮
				૪૦

[illegible]

ગુ. ૧૧/૧૨/૧૩/૧૪	૦	૨૦	૧	૬૨	૨૭૯/૭૫
		૨૧	૧		૨૮૦/૭૬
		૨૨	૬		૨૭૯/૭૫
		૨૭	૧		૨૮૦/૭૬
		૨૮	૧૨		૨૭૯/૭૫
		૨૯	૧૩		૪૮૦/૭૯/૭૬/૭૫
		૩૦	૨૫		૮૯૩/૯૨/૮૯/૮૮/૮૦/૭૯/૭૬/૭૫
		૩૧	૧		૨૮૦/૭૬
		૪	૧		૩૮૦/૭૬/૯
		૮	૧		૩૭૯/૭૫/૮
		૧૨૨૪	૬૫	૪૬૬૭૬	૨૮૪

તિવિગપ્પગઢઠાણેહિં, જીવગુણસન્નિષ્ણસુ ઠાણેસુ ।

મંગા પઠંજિયઢવા, જત્થ જહાસંભવો ભવહ ॥૩૫॥

તિવિગપ્પગઢઠાણેહિં=અંધ, ઉદય

અને સત્તા૩૫ ત્રણ વિકલ્પનાં પ્રકૃતિસ્થાનોએ કરી.

જીવગુણસંનિષ્ણસુ=જીવસંજ્ઞાવાળા

અને ગુણસંજ્ઞાવાળા,

ઠાણેસુ=સ્થાનોને વિષે.

મંગા=ભાંગા.

પઠંજિયઢવા=પ્રયુજવા, ઘટાવવા

જત્થ=જ્યાં

જહાસંભવો=જેટલાનો સંભવ

ભવહ=હોય.

અર્થ:—અંધ, ઉદય અને સત્તા૩૫ ત્રણ વિકલ્પનાં પ્રકૃતિ-સ્થાનોએ કરી જીવ સંજ્ઞાવાળા અને ગુણ સંજ્ઞાવાળા સ્થાનો (જીવસ્થાન, ગુણસ્થાન) ને વિષે જ્યાં જેટલાનો સંભવ હોય ત્યાં તેટલા ભાંગા ઘટાવવા. ॥ ૩૫ ॥

વિવેચન—અનુક્રમે એ આઠે કર્મની પ્રકૃતિનાં સ્થાનક અને તેના સંવેધ ભાંગા કહ્યા, હવે તે જ પ્રમાણે ૧૪ જીવસ્થાનક અને ૧૪ ગુણસ્થાનક આશ્રયીને સ્વામી દેખાડે છે. બંધ ઉદય સત્તા૩૫ ત્રણે ભેદે આઠ કર્મની પ્રકૃતિના સ્થાનક કરીને ૧૪ જીવસ્થાનકને વિષે અને ૧૪ ગુણકાણાને વિષે પૂર્વોક્ત અનુસારે ભાંગા પ્રયુજવા, જ્યાં જેટલાનો સંભવ હોય ત્યાં તેટલા કહેવા. ॥ ૩૫ ॥

જીવસ્થાનને વિષે જ્ઞાનાવરણ અને અંતરાય કર્મના ભાંગા.

તેરસસુ જીવસંખેવણસુ, નાળંતરાયતિવિગપ્પો ।

इकंमि तिदुविगप्पो, करणं पइ इत्थ अविगप्पो ॥ ૩૬ ॥

તેરસસુ=તેર

જીવસંખેવણસુ=જીવના સંક્ષેપો
(સ્થાનો) વિષે.

નાળંતરાય=જ્ઞાનાવરણ અને
અંતરાય કર્મનો

તિવિગપ્પો=ત્રણ વિકલ્પવાળો

एकंमि=એક પર્યાયા સંજ્ઞિ-
પદ્યેન્દ્રિય જીવસ્થાન વિષે.

તિદુવિગપ્પો=ત્રણ અથવા બે
વિકલ્પવાળો.

करणं पइ=દ્રવ્ય મનવાળાને
આશ્રયીને.

इत्थ=અહીં (જ્ઞાનાવરણ અને
અંતરાયને વિષે)

अविगप्पो=વિકલ્પનો અભાવ.

અર્થ:—તેર જીવસ્થાનોને વિષે જ્ઞાનાવરણ અને અંતરાય-કર્મનો ત્રણ વિકલ્પવાળો ભાંગા અને એક જીવસ્થાનને વિષે ત્રણ અથવા બે વિકલ્પવાળો ભાંગા હોય. દ્રવ્યમનવાળાને આશ્રયીને અહીં વિકલ્પનો અભાવ છે. ॥ ૩૬ ॥

વિવેચન:—હવે પ્રથમ ૧૪ જીવસ્થાનક આશ્રયીને જ્ઞાનાવરણીય અને અંતરાય કર્મના ભાંગા કહે છે—તેર જીવભેદને વિષે જ્ઞાનાવરણીય અને અંતરાયકર્મના બંધ, ઉદય અને સત્તા એ ત્રણે વિકલ્પે ભાંગા એક હોય. પાંચનો બંધ, પાંચનો ઉદય,

પાંચની સત્તા હોય અને એક તે સંજ્ઞી પાંચેદ્રિય પર્યાપ્તિને વિષે સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણકાણા લગે પ નો અંધ, પ નો ઉદય પ ની સત્તા એ ત્રિવિકલ્પે ભાંગે હોય. તે વાર પછી અંધને છેદે ઉપશાન્તભોલ અને ક્ષીણભોલે પ નો ઉદય પ ની સત્તા, એ દ્વાવિકલ્પ ભાંગે બીજે હોય. તથા કરણ તે દ્રવ્યમન આશ્રયીને સંજ્ઞી જે સયોગી કેવલી, અયોગી ભવસ્થ કેવલી તેને વિષે જ્ઞાનાવરણીય અને અંતરાયનો અવિકલ્પ છે. મૂળથી છેદ્યા માટે અંધ ઉદય અને સત્તા એ ૩ ત્રણ માંહેલો કોઈ વિકલ્પ ન હોય ॥ ૩૬ ॥

જીવસ્થાને દર્શનાવરણના ભાંગા.

તેરે નવ ચડ પળગં, નવ સંતેગંમિ મંગમિકારા ।
વેઅણિઆડયગોણ, વિમજ્જ મોહં પરં વુચ્છં ॥૩૭॥

તેરે=તેર જીવસ્થાનને વિષે.
નવ=નવ પ્રકૃતિનો અંધ
ચડપળગં=ચાર અથવા પાંચનો ઉદય.
નવસંતા=નવની સત્તા.
પળમ્મિ=એક જીવસ્થાનને વિષે

મંગમિકારા=અગ્યાર ભાંગા.
વેઅણિઆડયગોણ=વેદનીય,
આયુષ્ય અને ગાત્રકર્મને વિષે
વિમજ્જ=વિકલ્પ કરવા.
મોહં=ભોલનીય કર્મને.
પરં વુચ્છં=આગળ કહીશું

અર્થ:-તેર જીવસ્થાનને વિષે દર્શનાવરણ કર્મનો નવનો અંધ, ચાર અથવા પાંચનો ઉદય અને નવની સત્તા હોય, અને એક જીવસ્થાનને વિષે અગ્યાર ભાંગા હોય. વેદનીય, આયુષ્ય અને ગાત્રકર્મને વિષે અંધાદિસ્થાનોના ભાંગા વહેંચીને ભોલનીય કર્મ આગળ કહીશું. ॥ ૩૭ ॥

વિવેચન-હવે દર્શનાવરણના ભાંગા ૧૪ જીવસ્થાનકને વિષે કહે છે.-તેર જીવસ્થાનને વિષે નવવિધ અંધ, ચતુર્વિધ ઉદય, નવવિધ સત્તા ૧, તથા નવવિધ અંધ, પાંચવિધ ઉદય, નવવિધ સત્તા ૨, એ બે ભાંગા દર્શનાવરણના હોય. અને એક જે સંજ્ઞી પાંચેદ્રિય પર્યાપ્તિ તેને વિષે અગ્યારે ભાંગા હોય, ભાવના પૂર્વ-

વત્ જાણવી હવે વેદનીય, આયુકર્મ અને ગોત્રકર્મને વિષે બંધ, ઉદય અને સત્તાએ પ્રકૃતિનાં સ્થાનક અને ભાંગા તે આગમોક્ત પ્રકારે જીવસ્થાનકને વિષે કહીને પછી મોહનીયકર્મના ભાંગા કહીશું. ॥ ૩૭ ॥

વેદનીય અને ગોત્રકર્મના ભાંગા.

પજ્જત્તગસન્નિઅરે, અટ્ટ ચ્ચુક્કં ચ વેઅણિયમંગા ।

સત્ત ય તિગં ચ ગોણ, પત્તેઅં જીવઠાણેસુ ॥૩૮॥

પજ્જત્તગસન્નિયરે=પર્યાપ્ત
સંજ્ઞી અને બાકીના તેર જીવ
ભેદને વિષે.

અટ્ટચ્ચુક્કં ચ=આઠ અને ચાર.
વેઅણિયમંગા=વેદનીયકર્મના
ભાંગા.

સત્તયતિગં ચ=સાત અને ત્રણ.
ગોણ=ગોત્રકર્મના.

પત્તેઅં=પ્રત્યેક.

જીવઠાણેસુ=જીવસ્થાનને વિષે

અર્થ-પર્યાપ્ત સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિયને વિષે વેદનીયકર્મના આઠ અને તેર જીવસ્થાનને વિષે ચાર ભાંગા હોય. ગોત્રકર્મના સંજ્ઞી-પંચેન્દ્રિયને વિષે સાત અને તેર જીવસ્થાનને વિષે ત્રણ ભાંગા પ્રત્યેક જીવસ્થાનને વિષે કહેવાં. ॥ ૩૮ ॥

વિવેચન:—હવે વેદનીયકર્મ ગોત્રકર્મના ભાંગા જાણવાને અહીંયા ભાષ્યની ગાથાનો ભાવ કહે છે.

સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તિને વિષે વેદનીયના આઠ ભાંગા હોય. તે આ પ્રમાણે-અસાતાનો બંધ, અસાતાનો ઉદય, યેની સત્તા ૧; અસાતાનો બંધ, સાતાનો ઉદય, યેની સત્તા ૨; એ બે ભાંગા મિથ્યાત્વથી માંડીને પ્રમત્ત ગુણકાણા લગે હોય. તે પછી અસાતાનો બંધ નથી તે માટે એ બે ન હોય. સાતાનો બંધ, અસાતાનો ઉદય, યેની સત્તા ૩; સાતાનો બંધ, સાતાનો ઉદય, યેની સત્તા ૪; એ બે ભાંગા મિથ્યાત્વથી માંડીને સયોગી કેવલી લગે પામીએ. તે વાર પછી બંધ ૮૫થે અસાતાનો ઉદય

× જીવઠાણેસુ વત્ત્વ્વા ઇતિ પાઠાન્તરે.

બેની સત્તા ૫; સાતાનો ઉદય, બેની સત્તા ૬; એ બે ભાંગા અયોગી કેવલિને દ્વિચરમ સમય લગે હોય, ચરમ સમયે તો અસાતાનો ઉદય અસાતાની સત્તા ૭; અને સાતાનો ઉદય, સાતાની સત્તા ૮; એ બે ભાંગા હોય, ઈહાં કેવલીને દ્રવ્યમન હોય માટે સંજી કહ્યા તથા ઈતર તે સંજી વર્ણને શેષ ૧૩ જીવભેદને વિષે પ્રત્યેકે ધુરલા ચાર ચાર વેદનીયકર્મના ભાંગા હોય, તથા સંજી પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તિને વિષે ગોત્રકર્મના ૭ ભાંગા હોય, તે આ પ્રમાણે-નીચનો અંધ, નીચનો ઉદય, નીચની સત્તા ૧; નીચનો અંધ, નીચનો ઉદય બેની સત્તા ૨; નીચનો અંધ, ઉચ્ચનો ઉદય, બેની સત્તા ૩; ઉચ્ચનો અંધ, નીચનો ઉદય, બેની સત્તા ૪; ઉચ્ચનો અંધ, ઉચ્ચનો ઉદય, બેની સત્તા ૫; અંધ ટાલે ઉચ્ચનો ઉદય, બેની સત્તા ૬; ઉચ્ચનો ઉદય, ઉચ્ચની સત્તા ૭; એની ભાવના પૂર્વલીપરે જાણવી. તથા સંજી પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તિ યાળીને શેષ ૧૩ ભેદને વિષે ધુરલા ત્રણ ભાંગા હોય, -પહેલો, બીજો અને ચોથો. તિર્યચ માંહે ઉચ્ચ-ગોત્રનો ઉદય ન હોય, તે માટે જે ભાંગાને વિષે નીચનો ઉદય હોય તે લેવા. ॥ ૩૮ ॥

જીવસ્થાને આયુકર્મના ભાંગા.

^૧ પજ્જત્તા^૨પજ્જત્તગ, ^૩સમણે ^૪પજ્જત્તઅમણ સેસેસુ ।

^૧ અટ્ટાવીસં ^૨દસગં, ^૩નવગં ^૪પણગં ચ આડસ્સ ॥૩૯॥

પજ્જત્તાપજ્જત્તગસમણે=પર્યાપ્તિ
અને અપર્યાપ્તિ સંજી
પંચેન્દ્રિયને વિષે.
પજ્જત્તઅમણ=પર્યાપ્તિ અસંજી
પંચેન્દ્રિયને વિષે.

સેસેસુ=ખાકીના (અસંજી
અપર્યાપ્તિ અગ્યાર)ને વિષે.
અટ્ટાવીસંદસગં=અટ્ટાવીશ, દશ
નવગંપણગં ચ=નવ અને પાંચ
આડસ્સ=આયુષ્ય કર્મના

અર્થ:-પર્યાપ્તિ સંજી પંચેન્દ્રિય, અપર્યાપ્તિ સંજી પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તિ અસંજી પંચેન્દ્રિય અને ખાકીના (અપર્યાપ્તિ અગ્યાર અસંજી) જીવસ્થાનાને વિષે આયુષ્યકર્મના અનુક્રમે અટ્ટાવીશ, દશ, નવ અને પાંચ ભાંગા હોય ॥ ૩૯ ॥

વિવેચન:-હવે ૧૪ જીવભેદને વિષે આયુકર્મના ભાંગા પ્રરૂપવાને અર્થે ભાષ્યની ગાથાનો ભાવ કહે છે,—

પર્યાપ્તા સમન તે સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય ૧, અપર્યાપ્તા સંજ્ઞી-
પંચેન્દ્રિય ૨, પર્યાપ્તા અસન તે અસંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય ૩, અને શેષ
થાકતા ૧૧ જીવસ્થાનક તેહને વિષે અનુક્રમે અક્રૂવીશ ૧, દશ
૨, નવ ૩ અને પાંચ ૪ આયુકર્મના ભાંગા હોય, ત્યાં સંજ્ઞી
પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તા માંહે ૨૮ ભાંગા હોય, તે નારકીના ૫, તિર્થ-
ચના ૯, મનુષ્યના ૯, દેવતાના ૫, એવં ૨૮ જે પૂર્વે કહ્યા છે
તે જ જાણવા. તથા અપર્યાપ્ત સંજ્ઞીપંચેન્દ્રિયમાંહે ૧૦ ભાંગા
હોય. અપર્યાપ્તા તે ઘણાં લઘિ અપર્યાપ્તા જ જાણવા તે તો
મનુષ્ય તિર્થચ જ હોય, અને તે અપર્યાપ્તા પણ મનુષ્ય તિર્થ-
ચનું જ આયુ આંધે તે માટે પાંચ ભાંગા મનુષ્યમાંહે, પાંચ
ભાંગા તિર્થચમાંહે એવં ૧૦ હોય. તે આ પ્રમાણે-અંધકા-
ળથી પૂર્વે તિર્થગાયુનો ઉદય, તિર્થગાયુની સત્તા ૧; અંધકાળે
તિર્થગાયુનો અંધ, તિર્થગાયુનો ઉદય તિર્થકુ તિર્થગાયુની
સત્તા ૨; મનુષ્યાયુનો અંધ, તિર્થગાયુનો ઉદય, તિર્થકુ મનુષ્યની
સત્તા ૩; અંધકાળ પછી તિર્થગાયુનો ઉદય તિર્થકુ તિર્થગાની
સત્તા ૪, તિર્થગાયુનો ઉદય, તિર્થગ મનુષ્યની સત્તા ૫, એ પાંચ
તિર્થચના તેમ પાંચ ભાંગા મનુષ્યના એવં ૧૦ ભાંગા હોય.
તથા પર્યાપ્તા અસંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય માંહે ૯ ભાંગા હોય. પર્યાપ્તો
અસંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય તો તિર્થચ જ હોય અને (ખીજ) કોષ ન
હોય, અને તે તો ૪ ગતિનું આયુ આંધે તે માટે તિર્થચને
વિષે આયુના ૯ ભાંગા પૂર્વે કહ્યા છે તે જ ૯ ઘણાં પણ જાણવા
તથા શેષ ૧૧ જીવસ્થાનકને વિષે પ્રત્યેકે પાંચ પાંચ ભાંગા
હોય, તે ૧૧ જીવસ્થાનકે તિર્થચ હોય અને તે દેવનારકીનું
આયુ ન આંધે. તે માટે અંધકાળથી પૂર્વે ૧ ભાંગા અંધકાળે ૨
ભાંગા, અંધકાળ પછી બે ભાંગા એવં ૫ ભાંગા હોય, ઘણાં
અસંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય અપર્યાપ્તા સંભૂર્જિમ મનુષ્ય પણ હોય; ત્યારે
૫ તિર્થચના ૫ મનુષ્યના એવં ૧૦ ભાંગા ઉપજે પણ તે ઘણાં
સૂત્રકારે કહ્યા જ નહીં. તે કોણ જાણે શા હેતુએ વિવક્ષ્યા નહિ
એ વિચારવું. ॥ ૩૯ ॥

જીવસ્થાનેષુ ષટ્કર્મણાં ભંગયંત્રમ્

૧૪	જીવસ્થાનેષુ	૨ મં. જ્ઞાન.	૮ મં. ૧૧	૮ મં. ૮	૫ મં. ૨૮	૩ મં. ૭	૨ મં. ૨૦
૧	પૈન્દ્રિયસૂક્ષ્મડપ્યાં	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૨	પૈન્દ્રિય સૂક્ષ્મ પર્યાં	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૩	પૈન્દ્રિયબાદરડપ્યાંતા	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૪	પૈન્દ્રિય બાદર પર્યાં	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૫	ચૈન્દ્રિય અપર્યાંતા	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૬	ચૈન્દ્રિય પર્યાંતા	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૭	તેન્દ્રિય અપર્યાંતા	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૮	તેન્દ્રિયપર્યાંતા	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૯	ચતુર્દ્રિય અપર્યાંતા	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૧૦	ચતુર્દ્રિયપર્યાંતા	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૧૧	અસંજ્ઞાપંચૈન્દ્રિયપર્યાંતા	૧	૨	૪	૫ ૧૦	૩	૧
૧૨	અસંજ્ઞાપંચૈન્દ્રિયપર્યાં	૧	૨	૪	૯	૩	૧
૧૩	સંજ્ઞાપંચૈન્દ્રિયડપર્યાંતા	૧	૨	૪	૧૦	૩	૧
૧૪	સંજ્ઞાપંચૈન્દ્રિય પર્યાંતા	૨	૧૧	૮	૨૮	૭	૨

જીવસ્થાને મોહનીયકર્મના ભાંગા.

અટ્ટસુ પંચસુ ણો, ણગ દુગં દસ ચ મોહવંધગણ ।

તિગ ચડ નવ ઉદયગણ, તિગ તિગ પન્નરસ સંતંમિ ॥૪૦॥

અટ્ટસુ=આઠ જીવસ્થાનને વિષે
પંચસુ=પાંચ જીવસ્થાનને વિષે
ણો=એક જીવસ્થાનને વિષે
ણદુગંદસ ચ=એક, બે અને
દશ.

મોહવંધગણ=મોહનીયકર્મનાં

અંધગત સ્થાનો

તિગચડનવ=ત્રણ, ચાર અને નવ
ઉદયગણ=ઉદયગત સ્થાનો.

તિગતિગપન્નરસ=ત્રણ, ત્રણ અને
પંદર.

સંતંમિ=સત્તાને વિષે સ્થાનો.

અર્થ:—આઠ પાંચ અને એક જીવસ્થાનને વિષે અનુક્રમે
એક, બે અને દશ મોહનીય કર્મનાં અંધગત સ્થાનો હોય; ત્રણ
ચાર અને નવ ઉદયગતસ્થાનો અને ત્રણ ત્રણ અને પંદર સત્તાને
વિષે સ્થાનો જાણવા. ॥ ૪૦ ॥

વિવેચન:—હવે ૧૩ જીવસ્થાનકને વિષે મોહનીય કર્મનાં
અંધ, ઉદય સત્તાનાં સ્થાનક કહે છે.—

સૂક્ષ્મ એકેન્દ્રિય અપર્યાપ્ત ૧, પર્યાપ્ત ૨, બાહર એકેન્દ્રિય
અપર્યાપ્ત ૩, બેન્દ્રિય અપા ૪, તેન્દ્રિય અપા ૫; ચઉરિન્દ્રિય
અપર્યાપ્ત ૬, અસંજીપચેન્દ્રિય અપર્યાપ્ત ૭, સંજી પચેન્દ્રિય
અપર્યાપ્ત ૮, એ આઠને વિષે તથા બાહર એકેન્દ્રિય પર્યાપ્ત ૧,
બેન્દ્રિય પર્યાપ્ત ૨, તેન્દ્રિય પર્યાપ્ત ૩, ચઉરિન્દ્રિય પર્યાપ્ત ૪, અસંજી
પચેન્દ્રિય પર્યાપ્ત ૫, એ પાંચને વિષે તથા એક સંજી પચેન્દ્રિય
પર્યાપ્તને વિષે અનુક્રમે કહે છે—આઠને વિષે એક ૨૨નું અંધસ્થાન-
ક અને ત્રણ ઉદયસ્થાનક—૮, ૯, ૧૦ હોય. એને અનંતાનું અંધી-
નો ઉદય અવશ્ય હોય તે માટે ૭ નું ઉદયસ્થાનક ન હોય તે એકેકે
ઉદયસ્થાનકે ત્રણ ત્રણ ૨૮, ૨૭, ૨૬, એ સત્તાસ્થાનક હોય તથા
પાંચને વિષે ૨૨, ૨૧ એ બે બે અંધસ્થાનક હોય ત્યાં કેટલાએક

જીવસ્થાનેષુ મોહનીયભંગયંત્રમ્

૧૪ જીવસ્થાનેષુ	વેધ સ્થાન	ક્રિ. સં.	ઉદયસ્થાનાનિ	ઉદય ભાંગા	ઉદય પદ	પરવૃંદ	સત્તાસ્થાનાનિ
૧ સૂક્ષ્મપક્વ૦ડપ૦	૨૨	૬	૮૧૧૧૦	૩૨	૩૬	૨૮૮	૨૮૧૨૭૨૬
૨ સૂક્ષ્મપક્વ૦પર્યા૦	૨૨	૬	૮૧૧૧૦	૩૨	૩૬	૨૮૮	૨૮૧૨૭૨૬
૩ વાદસ્પક્વ૦ડપ૦	૨૨	૬	૮૧૧૧૦	૩૨	૩૬	૨૮૮	૨૮૧૨૭૨૬
૪ વાદસ્પક્વ૦પર્યા૦	૨૨ ૨૧	૧૦	૮૧૧૧૦ ૭૮૧	૬૪	૬૮	૫૪૪	૨૮૧૨૭૨૬ ૨૮
૫ વેદૈન્દ્રિય અપર્યાન્તા	૨૨	૬	૮૧૧૧૦	૩૨	૩૬	૨૮૮	૨૮૧૨૭૨૬
૬ વેદૈન્દ્રિય પર્યાન્તા	૨૨ ૨૧	૧૦	૮૧૧૧૦ ૭૮૧	૬૪	૬૮	૫૪૪	૨૮૧૨૭૨૬ ૨૮
૭ તેજૈન્દ્રિય અપર્યા૦	૨૨	૬	૮૧૧૧૦	૩૨	૩૬	૨૮૮	૨૮૧૨૭૨૬

૮	તેજદ્રિયપર્યાપ્તા	૨૨ ૨૧	૧૦	૮૧૧૧૦ જાદા૯	૬૪	૬૮	૫૪૪	૨૮૧૨૭૨૬ ૨૮
૯	અતરિદ્રિયડપ૦	૨૨	૬	૮૧૧૧૦	૩૨	૩૬	૨૮૮	૨૮૧૨૭૨૬
૧૦	અતરિદ્રિયપર્યા૦	૨૨ ૨૧	૧૦	૮૧૧૧૦ જાદા૯	૬૪	૬૮	૫૪૪	૨૮૧૨૭૨૬ ૨૮
૧૧	અસંક્ષીપ્તૈ૦ડપ૦	૨૨	૬	૮૧૧૧૦	૩૨	૩૬	૨૮૮	૨૮૧૨૭૨૬
૧૨	અસંક્ષીપ્તૈ૦પ૦	૨૨ ૨૧	૧૦	૮૧૧૧૦ જાદા૯	૬૪	૬૮	૫૪૪	૨૮૧૨૭૨૬ ૨૮
૧૩	સંક્ષીપ્તૈ૦ડપ૦	૨૨	૬	૮૧૧૧૦	૩૨	૩૬	૨૮૮	૨૮૧૨૭૨૬
૧૪	સંક્ષીપ્તૈ૦દ્રિયપર્યાપ્તા.	સર્વા પિ૧૦	૨૧	૧૦૧૧૮ જાદાપાધાર૧	૧૮૩	૨૮૮	૬૧૪૭	સર્વાણિ ૧૫

* આ ચોતરિયા પદો છે અને બાકીનાં અણક પદો છે.

લઙ્ગિય પર્યાપ્તાને કરણ અપર્યાપ્તાવસ્થાએ સાસ્વાદનભાવે મિથ્યાત્વનો બંધ ન હોય ત્યારે ૨૧ નો બંધ પામીએ. ઉદયસ્થાનક ચાર હોય, - ૭, ૮, ૯, ૧૦ સત્તાસ્થાનક ત્રણ-૨૮, ૨૭, ૨૬. ત્યાં ૨૧ ને બંધે ૭, ૮, ૯ એ ત્રણ ઉદયસ્થાનક હોય અને તે એકેકે ઉદયસ્થાનકે એકેકું ૨૮ તું સત્તાસ્થાનક હોય. એકવીશનો બંધ તો સાસ્વાદને જ હોય અને સાસ્વાદને તો નિશ્ચયે ૨૮ ની સત્તા હોય. તથા એક સંજ્ઞી પંચેન્દ્રિય પર્યાપ્તાને વિષે દશે બંધસ્થાનક હોય, નવે ઉદયસ્થાનક હોય અને પનરે સત્તાસ્થાનક હોય. સ્વરૂપ અને ભાંગા પૂર્વલીપરે જાણવા ॥ ૪૦ ॥

જીવસ્થાને નામકર્મના ભાંગા

૧ ૨ ૩ ૧ ૨ ૩ ૧
પણ દુગ પળગં પણ ચડ, પળગં પળગા હવંતિ તિન્નેવ ।

૧ ૨ ૩ ૧ ૨ ૩ ૧ ૨ ૩
પણ છપ્પળગં છછ, પ્પળગં અટ્ટુ દસગં તિ ॥૪૧॥

૧ ૨ ૩
સત્તેવ અપજ્જતા, સામી સુહુમા ય વાયરા ચેવ ।

૪ ૫ ૬
વિગલિંદિઆડતિન્નિડ, તહ ય અસન્નો અસન્ના અ ॥૪૨॥

પણ દુગ પળગં=પાંચ બંધ, બે ઉદય અને પાંચ સત્તાસ્થાન
પણ ચડ પળગં=પાંચ બંધ, ચાર ઉદય અને પાંચ સત્તાસ્થાન
પળગા=પાંચ પાંચ
હવંતિ=હોય.
તિન્નેવ=બંધ, ઉદય અને સત્તાસ્થાન ત્રણે
પણ છપ્પળગં=પાંચ, છ, પાંચ.

છછપ્પળગં=છ, છ, પાંચ.
અટ્ટુદસગંતિ=આઠ, આઠ, દશ એમ.
સત્તેવ=સાતે.
અપજ્જતા=અપર્યાપ્તા.
સામી=સ્વામી
સુહુમા=સૂક્ષ્મ એકેન્દ્રિય પર્યાપ્તા
વાયરા=આદર એકેન્દ્રિય પર્યાપ્તા

વિગલિદિઆડ=વિકલેદ્રિય
પર્યાપ્તા

અસન્ની=અસંજિપચેદ્રિય
પર્યાપ્તા.

તિન્નિડ=ત્રણ
તદ્દ=તેમજ

સન્ની=સંજિપચેદ્રિય પર્યાપ્તા.

અર્થ-પાંચ, બે. પાંચ; પાંચ, ચાર, પાંચ; પાંચ, પાંચ, પાંચ; પાંચ; છ, પાંચ; છ, છ, પાંચ; અને આઠ, આઠ, દશ એમ અંધ ઉદય અને સત્તા સ્થાનો હોય. તેના સ્વામી અનુક્રમે સાતે અપર્યાપ્તા, સૂક્ષ્મ એકેદ્રિય પર્યાપ્તા, બાહર એકેદ્રિય પર્યાપ્તા, ત્રણ વિકલેદ્રિય પર્યાપ્તા, અસંજી પચેદ્રિય પર્યાપ્તા તેમજ સંજી પચેદ્રિય પર્યાપ્તા જાણવા. ॥ ૪૧-૪૨ ॥

વિવેચન:-હવે ૧૪ જીવસ્થાનકને વિષે નાલકર્મનાં અંથ, ઉદય અને સત્તાસ્થાનક કહે છે-સાતે અપર્યાપ્તાને પાંચ પાંચ અંધસ્થાનક હોય, -૨૩ ૨૫, ૨૬, ૨૮, ૩૦; એ તિર્યગ્મનુષ્ય પ્રાયોગ્યજ બાંધે. એકેકા અપર્યાપ્તાને વિષે ૧૩૮૧૭ અંધ ભાંગા ઉપજે. ઉદયસ્થાનક બે હોય, તેમાં અપર્યાપ્તા સૂક્ષ્મ અને બાહર એકેદ્રિયને ૨૧ અને ૨૪ ના એક અને બે મળી ભાંગા ૩ અને શેષ ૫ * અપર્યાપ્તાને ૨૧ અને ૨૬ ના એક અને એક મળી ભાંગા ૨ પ્રત્યેકે પ્રત્યેકે હોય તથા સાતે અપર્યાપ્તાને સત્તાસ્થાનક પાંચ હોય તે નીપજવવાનું પૂર્વલીપરે જાણવું, તથા સૂક્ષ્મ પર્યાપ્તાને પાંચ અંધસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૮, ૩૦, એ પાંચે તિર્યગ્મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય જાણવાં. સૂક્ષ્મ પર્યાપ્ત એકેદ્રિય ત્યાંજ ઉપજે તે માટે ભાંગા ૧૩૮૧૭ હોય અને ઉદયસ્થાનક ૪ હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, તેનો ૧, ૨, ૨, ૨, એમ ભાંગા ૭ હોય. પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય તે આ પ્રમાણે-૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮ ત્યાં પચીસ અને છવીશને ઉદયે સાધારણ પદ સહિત જે ભાંગા છે ત્યાં ૭ વર્ણને ચાર સત્તાસ્થાનક કહેવાં, જે માટે તેજે વાયુ વર્ણને શરીરપર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તા સર્વ જીવ મનુષ્યદિકે નિશ્ચયે બાંધે અને ૨૫, ૨૬ નો

* અહીં અસંજી અને સંજીપચેદ્રિય અપર્યાપ્તાને વિષે મનુષ્ય અને તિર્યગ્ એ બંને હોવાથી તેના પ્રત્યેકે ચાર ચાર હોય.

ઉદય તો શરીર પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તાનેજ હોય, તે માટે સાધારણ સૂક્ષ્મ પર્યાપ્તાને ૨૫, ૨૬ ને ઉદયે ૭૮ ની સત્તા ન પામીએ અને પ્રત્યેક પદમાંહે તેએ વાયુ ભેગા આવ્યા તે માટે તે અપેક્ષાએ પ્રત્યેક માંહે ૭૮ ની સત્તા પામીએ તેથી બે ભાંગે ૪ સત્તાસ્થાનક અને પાંચ ભાંગે પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય. તથા બાદર એકેન્દ્રિય પર્યાપ્તાને પાંચ બંધસ્થાનક, તે આ પ્રમાણે-૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૮, ૩૦, તિર્યગ્મનુબ્ય પ્રાયોગ્ય જાણવાં. ભાંગા ૧૩૮૧૭ હોય. ઉદય-સ્થાનક પાંચ હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭ ના ૨, ૫, ૫, ૧૧, ૬, એમ ભાંગા ૨૮ હોય, સત્તાસ્થાનક પાંચ હોય, તે આ પ્રમાણે ૮૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮ છતાં ૨૫ અને ૨૬ ને ઉદયે પ્રત્યેક અને અયશ સાથે જે એકેકો ભાંગા એટલે બે ભાંગા અને જે ૨૨ ને ઉદયે ૨ ભાંગા અને ૨૪ ને ઉદયે ૪ ભાંગા વૈક્રિય બાદર વાયુકાય વળીને એમ આઠ ભાંગાને વિષે પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય અને શેષ ૨૧ ભાંગાને વિષે ચાર સત્તા-સ્થાનક હોય. નહભાવના યથા-પર્યાપ્તિ બાદરને ૨૧ ને ઉદયે યશ અયશ સાથે બે ભાંગા. ૨૪ ને ઉદયે પ્રત્યેક સાધારણ યશ અયશ સાથે ચઉભાંગી અને વૈક્રિય બાદર વાયુનો ભાંગા ૧ એવં ૫ ભાંગા. એમ ૨૫ ને ઉદયે પણ પાંચ ભાંગા. ઉચ્છવાસ અયુક્ત ૨૬ ને ઉદયે પણ પાંચ ભાંગા. આતપયુક્ત ૨૬ ને ઉદયે પ્રત્યેકને યશ અયશ સાથે બે ભાંગા, ઉદ્યોતયુક્ત ૨૬ ને ઉદયે પ્રત્યેક સા-ધારણ યશ અયશ સાથે ૪ ભાંગા. એવં ૧૧ ભાંગા, આતપ સહિત ૨૭ ને ઉદયે પૂર્વલી પેરે બે ભાંગા, ઉદ્યોતયુક્ત ૨૭ ને ઉદયે પૂર્વલીપેરે ૪ ભાંગા, એવં ૬ ભાંગા, એમ સર્વ મળીને બાદર પર્યાપ્તાના ૨૮ ભાંગા હોય. ત્યાં પૂર્વાક્ત ૮ ભાંગે પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય અને ૨૧ ભાંગે ચાર સત્તાસ્થાનક હોય.

તથા ત્રણ વિકલેન્દ્રિય પર્યાપ્તાને પાંચ બંધસ્થાનક હોય. તે આ પ્રમાણે ૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૮, ૩૦, તિર્યગ્મ મનુબ્ય પ્રાયોગ્ય હોય, ભાંગા ૧૩૮૧૭. ૭ ઉદયસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૧, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧ ના ૨, ૨, ૨, ૪, ૬, ૪ એમ ભાંગા ૨૦. પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૮૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮. છતાં ૨૧ ને ઉદયે બે ભાંગા અને ૨૬ ને ઉદયે બે

ભાંગા એ ચાર ભાંગે પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય, જે માટે તેઉ વાયુમાંહેથી આપ્યા વિકલેન્દ્રિય પર્યાપ્તાને પણ કરણ અપર્યાપ્તપણે કિયતકાલ લગે ૭૮ તુ' સત્તાસ્થાનક પામીએ. અને શેષ ૧૬ ભાંગે ચાર સત્તાસ્થાનક હોય, એન્દ્રિય, તેન્દ્રિય અને ચઉન્દ્રિય એકેકા પર્યાપ્તાને આ પ્રમાણે હોય. તથા અસંજી પચેન્દ્રિય પર્યાપ્તાને છ અંધસ્થાનક ૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦, અસંજી પચેન્દ્રિય પર્યાપ્તા નરક દેવ પ્રાથોવ્ય પણ આંધે તે માટે તેને ૨૮ તુ' અંધસ્થાનક પણ હોય; ભાંગા ૧૩૮૨૬. છ ઉદ્ય^૧ સ્થાનક-૨૧, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. ભાંગા ૪૮૦૪. પાંચ સત્તાસ્થાનક-૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮. ઇહાં ૨૧ ના ઉદ્યના આઠ ભાંગા અને ૨૬ ના ઉદ્યના ૨૮૮ ભાંગા એમ ૨૯૬ ને વિષે પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય, શેષ ૪૬૦૮ ભાંગે ૭૮ તુ' વર્ણને ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. ઇહાં પૂર્વલી પેરે શુક્તિ જાણવી.

તથા સંજી પચેન્દ્રિય પર્યાપ્તાને આઠે અંધસ્થાનક હોય-૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, ૧, ભાંગા ૧૩૮૪૫. ઉદ્યસ્થાનક આઠ હોય,-૨૧, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. ભાંગા ૭૬૭૧ હોય.^૨ એવીશતુ' તે એકેન્દ્રિયને જ હોય અને ૨૦, ૯, ૮ એ ત્રણ તે કેવળીને હોય તે માટે એ ચાર ઇહાં ન કહ્યાં, ઇહાં કેવળી સંજી માંહે વિવક્ષ્યા નથી માટે. અને ૯, ૮ એ એ ટાળીને શેષ ૧૦ સત્તાસ્થાનક હોય. ઇહાં પણ ૮, ૯ તુ' સત્તાસ્થાનક કેવળીને જ હોય, તેથી તે ન ગણ્યા, ઇહાં ૨૧ ના ઉદ્યના ભાંગા ૮ અને ૨૬ ના ઉદ્યના ભાંગા ૨૮૮ પર્યાપ્ત પચેન્દ્રિય તિર્થંચના, એટલાને વિષે ૭૮ તુ' સત્તાસ્થાનક પામીએ. અન્યત્ર ન પામીએ. x

૧ વૈક્રિય લખિયના અભાવે વૈક્રિયનો આરંભ ન કરે માટે તે સંખંધિ ઉદ્યભાંગા ન હોય.

૨ એકેન્દ્રિયના ૪૨, વિકલેન્દ્રિયના ૬૬ અને સંજી અપર્યાપ્તાના ૨૧ અને ૨૬ ના ઉદ્યના એ મનુષ્યના અને એ તિર્થંચના, તથા કેવળીના ૮, એમ ૧૨૦ ભાંગા ન હોય.

* સંવેષ આ પ્રમાણે જાણવો-મુદ્ધમ એકેન્દ્રિય અપર્યાપ્તને ત્રેવીસને બાંધે એકરિશતે ઉછેરે પાંચ (૯૨-૮૮-૮૬-૮૦-૭૮) સત્તાસ્થાન હોય.

પૂર્વલી ગાથાએ અધોદયસત્તાનાં સ્થાન કહ્યાં. હવે તેના સ્થાની કહે છે.

અને ચોવીશને ઉદયે પણ એજ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય, એમ એ ઉદયના મળી દશ સત્તાસ્થાન થયાં. ૨૫-૨૬-૨૯ અને ૩૦ ના બંધે પણ બંધે ઉદયસ્થાન આશ્રયી દશ દશ હાંગા પૂર્વોક્ત હોય. એમ પાંચ બંધસ્થાનકે સર્વ મળી સત્તાસ્થાન પચાશ થયાં, બાકીના છ અપર્યાપ્તાને એજ રીતે પચાશ પચાશ સત્તાસ્થાન હોય પણ એટલું વિશેષ કે બેઠ્ઠિદ્રિયાદિ પાંચ અપર્યાપ્તાને ચોવીશના ઉદયને બદલે છવીશનો ઉદય કહેવો.

મુદ્ધમ એકેન્દ્રિય પર્યાપ્તાને ત્રેવીશના બંધે ચારે (૨૧-૨૪-૨૫-૨૬) ઉદયસ્થાનકે પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાન હોવાથી વીશ થયાં, ૨૫-૨૬-૨૯ અને ૩૦ ના બંધસ્થાનકે પણ એજ વીશ વીશ સત્તાસ્થાન હોય તેથી પાંચ બંધસ્થાને સર્વ મળી સો સત્તાસ્થાન થાય.

બાહર એકેન્દ્રિય પર્યાપ્તાને ત્રેવીશના બંધે ૨૧-૨૪-૨૫-૨૬ ના ઉદયે પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાન. અને સત્તાવીશના ઉદયે ચાર સત્તાસ્થાન મળી ચોવીશ સત્તાસ્થાન હોય એવી રીતે ૨૫-૨૬-૨૯-૩૦ ના બંધસ્થાનકે પણ એજ ચોવીશ ચોવીશ સત્તાસ્થાન હોય, તેથી પાંચ બંધસ્થાને સર્વ મળી એકસો વીશ સત્તાસ્થાન થાય.

બેઠ્ઠિદ્રિય પર્યાપ્તાને ત્રેવીશના બંધે એકવીશ અને છવીશના ઉદયે પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાન અને ૨૮-૨૯-૩૦-૩૧ ના ઉદયે ચાર ચાર સત્તાસ્થાન મળી ૨૬ સત્તાસ્થાન હોય. એવી રીતે ૨૫-૨૬-૨૯ અને ૩૦ ના બંધસ્થાનકે પણ છવીશ છવીશ સત્તાસ્થાન હોય. તેથી પાંચ બંધસ્થાનકે સર્વ મળી એકસો ત્રીસ સત્તાસ્થાન હોય.

અસંજિપચેન્દ્રિય પર્યાપ્તાને પણ ૨૩-૨૫-૨૬-૨૯ અને ૩૦ ના બંધસ્થાનકે પૂર્વોક્ત રીતે છવીશ છવીશ સત્તાસ્થાન હોય. અઢાવીશના બંધે તે ત્રીશ અને એકત્રીશ એ એ ઉદયસ્થાનકે ત્રણ ત્રણ (૯૨-૮૮-૮૬) સત્તાસ્થાન હોય. સર્વ મળી છ બંધસ્થાનકે ૧૩૬ સત્તાસ્થાન હોય અઢાવીશનો બંધ દેવગનિ અથવા નરકગતિ પ્રાપ્તિ હોય તેથી તે બંધાયે છતે વૈકિયયતુકાદિ અવરય બંધાય એટલે ૮૦ અને ૭૮ ની સત્તા ન હોય

સાતે અપર્યાપ્તા હવસ્થાનક ૧, સૂક્ષ્મ એકે દ્રિય પર્યાપ્તા ૨, બાહર એકે દ્રિય પર્યાપ્તા ૩, ત્રણ ચિક્ષે દ્રિય પર્યાપ્તા ૪. તેમ અસંજ્ઞી પંચે દ્રિય પર્યાપ્તા ૫, અને સંજ્ઞી પંચે દ્રિય પર્યાપ્તા ૬,

પર્યાપ્તા સંત્રિપચે દ્રિયને ત્રેવીશના બંધે પૂર્વોક્ત છબીશ સત્તાસ્થાન હોય. પચ્ચીશના બંધે પૂર્વોક્ત છબીશ સત્તાસ્થાન ઉપરાંત દેવતાને ૨૫ અને ૨૭ ના ઉદયે (૯૨-૮૮) એ સત્તાસ્થાન અધિક હોવાથી ત્રીશ સત્તાસ્થાન હોય. એ પ્રકારે છબીશના બંધે પણ ત્રીશ સત્તાસ્થાન હોય. ૨૮ના બંધે આઠ ઉદયસ્થાન હોય તે પ્રમાણે ૨૧-૨૫-૨૬-૨૭-૨૮-૨૯-૩૦-૩૧. તે મધ્યે ૨૧-૨૫-૨૬-૨૭-૨૮ અને ૨૯ એ છ ઉદયસ્થાને ૯૨ અને ૮૮ એ જે સત્તાસ્થાન દરકને હોય: ત્રીશને ઉદયે ૯૨-૮૯-૮૮-૮૬ એ ચાર સત્તાસ્થાન હોય એકત્રીશને ઉદયે ૯૨-૮૮-૮૬ એ ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય એટલે સર્વ મળી ૧૯ સત્તાસ્થાન થયાં, ૨૬ના બંધે ૨૫ ના બંધની પેઠે ત્રીશ સત્તાસ્થાન ઉપરાંત અધિક છે તે કહે છે-અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિને દેવ પ્રાયોગ્ય ૨૬ પ્રકૃતિ બાંધતાં ૨૧-૨૬-૨૮-૨૯ અને ૩૦ ના ઉદયે દરકને ૯૩-૮૯ એ જે સત્તાસ્થાન હોય. ૨૫ અને ૨૭ના ઉદયે વૈક્રિય દેશવિરત અને સંયતને આશ્રયીને પણ એ જે જે સત્તાસ્થાન હોય. અથવા આહારકસંયતને આશ્રયીને ૨૫ અને ૨૭ના ઉદયે ૯૩ ની સત્તા હોય. તીર્થંકર નામકર્મની સત્તાવાળા નારક મિયાદષ્ટિને ૮૯ ની સત્તા હોય એમ સર્વ મળી ૪૪ સત્તાસ્થાન હોય. ત્રીશના બંધે પણ ૨૫ ના બંધની પેઠે ત્રીશ સત્તાસ્થાન ઉપરાંત દેવતાને મનુષ્યમતિ પ્રાયોગ્ય તીર્થંકર નામકર્મ સહિત ત્રીશ પ્રકૃતિ બાંધતાં ૨૧-૨૫-૨૭-૨૮-૨૯ અને ૩૦ એ છ ઉદયે ૯૩-૮૯ એ જે જે સત્તાસ્થાન હોવાથી ૪૨ સત્તાસ્થાન હોય, એકત્રીશના બંધે જિનનામ આહારકદ્વિકને બાંધતાં ૯૩ નું સત્તાસ્થાન હોય. એકને બંધે ૯૩-૯૨-૮૯-૮૮-૮૦-૭૯-૭૬ એ આઠ સત્તાસ્થાને હોય. તેમાંના પ્રથમના ચાર ઉપશમશ્રેણિએ અથવા જ્યાં સુધી નામકર્મની તેર પ્રકૃતિ ક્ષય થઈ ન હોય ત્યાં સુધી ક્ષપકશ્રેણિએ પણ હોય અને તેર પ્રકૃતિને ક્ષય પાછળના ચાર સત્તાસ્થાન હોય. બંધના અસાવે પણ એજ આઠ સત્તાસ્થાન હોય પણ એટલું વિશેષ છે કે પ્રથમના ચાર ઉપશાંતમોહ અને પછીના ચાર ક્ષીણમોહ ગુણુસ્થાને હોય. એમ સર્વ મળી ૨૦૮ સત્તાસ્થાન હોય અને જે દ્રવ્યગન સંબંધે કેવળીને સંજ્ઞિ ગણીએ તો તેના

એ છતાં અનુક્રમે પૂર્વ ગાથાએ ઉક્ત અધોદય સત્તાસ્થાનક કહેવાં. ॥ ૪૧-૪૨ ॥

—

૨૬ સત્તાસ્થાન વધારે ગણતાં સર્વ મળી ૨૩૪ સત્તાસ્થાન સંતિ પંચેન્દ્રિયનાં થાય. આ ૨૬ સત્તાસ્થાનની ભાવના સામાન્ય સંવેધમાં પૂર્વે કહી છે તે પ્રમાણે બનણી, ત્યાં ૩૦ ગણેલ છે પણ તેમાં ૪ અગ્નિમા ગુણ્યાણનાં ગણેલ છે તે અહીં ન ગણવાં.

૧૪ જીવસ્થાનેષુ નામકર્મણુઃ પ્રકૃતીનાં અધોદયસસા-
સ્થાનાનિ ભંગસંખ્યા ચ તદ્વ્યંત્રકમ્ ।

૧૪ જીવસ્થાનેષુ	નામકર્મના અધસ્થાન. ૮	અંશભંગાઃ ૧૩૯૪૫
૧ એકેદ્રિય સૂંડપં	૫ ૨૩૨૫૨૬૧૨૯૧૩૦	૧૩૯૧૭
૨ એકેદ્રિય સૂંપં	૫ ૨૩૨૫૨૬૧૨૯૧૩૦	૧૩૯૧૭
૩ એકેદ્રિય બાંડપં	૫ ૨૩૨૫૨૬૧૨૯૧૩૦	૧૩૯૧૭
૪ એકેદ્રિય બાંપં	૫ ૨૩૨૫૨૬૧૨૯૧૩૦	૧૩૯૧૭
૫ બેઘદ્રિયડપર્યાં	૫ ૨૩૨૫૨૬૧૨૯૧૩૦	૧૩૯૧૭
૬ બેઘદ્રિય પર્યાપ્તા	૫ ૨૩૨૫૨૬૧૨૯૧૩૦	૧૩૯૧૭
૭ તેઘદ્રિયડપર્યાપ્તા	૫ ૨૩૨૫૨૬૧૨૯૧૩૦	૧૩૯૧૭
૮ તેઘદ્રિયપર્યાપ્તા	૫ ૨૩૨૫૨૬૧૨૯૧૩૦	૧૩૯૧૭
૯ ચઠ્ઠિદ્રિયડપં	૫ ૨૩૨૫૨૬૧૨૯૧૩૦	૧૩૯૧૭
૧૦ ચઠ્ઠિદ્રિયપર્યાં	૫ ૨૩૨૫૨૬૧૨૯૧૩૦	૧૩૯૧૭
૧૧ અસંજી પંચેડપં	૫ ૨૩૨૫૨૬૧૨૯૧૩૦	૧૩૯૧૭
૧૨ ડસંજીપંપર્યાં	૬ ૨૩૨૫૨૬૧૨૯૧૨૯૧૩૦	૧૩૯૨૬
૧૩ સંજીપચેદ્રિયડપં	૫ ૨૩૨૫૨૬૧૨૯૧૩૦	૧૩૯૧૭
૧૪ સંજીપચેદ્રિયપં	૮ ૨૩૨૫૨૬૧૨૯૧૨૯૧૩૦૩૧૧૨	૧૩૯૪૫
	૭૪	૧૬૪૮૭૫

નામકર્મભંજી: ઉદ્યસ્થાન ૧૨		ઉદ્ય ભં. ૦ ૭૭૬૧	નામ્ન: સત્તાસ્થાનાનિ	
૩	૨૧૧૨૪	૩	૫	હ૨૧૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮
૪	૨૧૧૨૪૨૫ ૨૬	૭	૫	હ૨૧૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮
૨	૨૧૧૨૪	૩	૫	હ૨૧૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮
૫	૨૧૧૨૪૨૫૨૬૧૭	૨૬	૫	હ૨૧૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮
૨	૨૧૧૨૬	૨	૫	હ૨૧૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮
૬	૨૧૧૨૬૧૨૮૧૨૯૩૦૩૧	૨૦	૫	હ૨૧૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮
૨	૨૧૧૨૬	૨	૫	હ૨૧૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮
૬	૨૧૧૨૬૧૨૮૧૨૯૩૦૩૧	૨૦	૫	હ૨૧૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮
૨	૨૧૧૨૬	૨	૫	હ૨૧૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮
૬	૨૧૧૨૬૧૨૮૧૨૯૩૦૩૧	૨૦	૫	હ૨૧૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮
૨	૨૧૧૨૬	૪	૫	હ૨૧૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮
૬	૨૧૧૨૬૧૨૮૧૨૯૩૦૩૧	૪૯૦૪	૫	હ૨૧૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮
૨	૨૧૧૨૬	૪	૫	હ૨૧૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮
૮	૨૧૧૨૫૨૬૧૨૭૧૨૮૧૨૯ ૩૦૩૧	૭૬૭૧	૧૦	હ૨૩૧૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮ ૭૬૧૭૮૧૭૬૧૭૫
૩	કેનલિનાં ૨૦૮૮	કે. ૮	૨	કેનલ૮
૫૮		૧૨૬૯૯	૭૭	

ગુણસ્થાને જ્ઞાનાવરણ, અંતરાય અને દર્શનાવરણના ભાંગા
નાણંતરાય તિવિહમવિ, દસસુ દો હુંતિ દોસુ ઠાણેસુ ।

મિચ્છાસાણે વીણ, નવ ચડ પળ નવ ય સંતંસા ॥૪૩॥

નાણંતરાય=જ્ઞાનાવરણ અને
અંતરાય કર્મ,
તિવિહમવિ=ત્રણ પ્રકારે (ખંધ,
ઉદય અને સત્તાની અપેક્ષાએ)
દસસુ=દશ (ગુણસ્થાનક)
ને વિષે.
દો=બે (ઉદય અને સત્તા)
હુંતિ=હોય છે
દોસુ=બે (ઉપશાંતભોલ,

ક્ષીણભોલ)
ઠાણેસુ=ગુણસ્થાનકને વિષે
મિચ્છાસાણે=મિથ્યાત્વ અને
સાસ્વાદને
વીણ=ખીબ (દર્શનાવરણ) ના
નવ=નવનો ખંધ
ચડ પળ=ચાર અથવા પાંચનો
ઉદય
નવ સંતંસા=નવ સત્તાપ્રકૃતિ

અર્થ:-જ્ઞાનાવરણ અને અંતરાય કર્મ ત્રણ પ્રકારનું (ખંધ,
ઉદય અને સત્તાની અપેક્ષાએ) દશ ગુણસ્થાનકને વિષે હોય
બે (૧૧-૧૨) ગુણસ્થાનને વિષે ઉદય અને સત્તા બે હોય. મિથ્યા-
ત્વ અને સાસ્વાદન ગુણસ્થાને દર્શનાવરણને નવનો ખંધ, પાંચ
અથવા ચારનો ઉદય અને નવની સત્તા હોય. ॥ ૪૩ ॥

વિવેચન:-હવે આઠ કર્મના બંધોદય સત્તાસ્થાનક અને
તેના ભાંગા તે ૧૪ ગુણઠાણા આશ્રયીને કહે છે. જ્ઞાનાવરણીય
અને અંતરાય કર્મની પાંચે પ્રકૃતિ ખંધ, ઉદય અને સત્તાએ
મિથ્યાત્વથી માંડીને દશમા સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણઠાણા લગે હોય.
એટલે પાંચનો ખંધ, પાંચનો ઉદય, પાંચની સત્તા હોય. અને
ત્યારપછી ઉપશાંતભોલ અને ક્ષીણભોલ એ બે ગુણઠાણે
ખંધને અભાવે પાંચનો ઉદય, પાંચની સત્તા હોય, ત્યારપછી
તો ઉદય સત્તા પણ ન હોય. તથા ખીબું દર્શનાવરણીય કર્મ
તેનો મિથ્યાત્વે અને સાસ્વાદન ગુણઠાણે નવનો ખંધ, ચારનો
ઉદય, નવની સત્તા ૧; નવનો ખંધ, પાંચનો ઉદય, નવની
સત્તા ૨; એ બે ભાંગા હોય.

મિસ્સાઈ નિયટ્ટીઓ, છ ચ્વડ પગ નવ ચ સંતકમ્મંસા।

ચડવંધ તિગે ચડપગ, નવંસ દુસુ જુઅલ છસ્સંતા ॥૪૪॥

મિસ્સાઈ=મિશ્ર ગુણસ્થાનથી
માંડીને

નિયટ્ટીઓ=અપૂર્વકરણના પ-
હેલા સંખ્યાતમા ભાગ પર્યંત
છ=છનો અંધ.

ચ્વડપગ=ચાર અથવા પાંચનો
ઉદય.

નવ સંતકમ્મંસા=નવ સત્તાપ્રકૃતિ
ચડવંધ=ચાર પ્રકૃતિનો અંધ.

તિગે=અપૂર્વકરણાદિ ત્રણ ગુણ-
સ્થાને.

ચડવગ=ચાર અથવા પાંચનો
ઉદય,

નવંસ=નવની સત્તા.

દુસુ=અનિવૃત્તિ બાદર અને
સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણઠાણે.

જુઅલ=અંધ અને ઉદય ચારનો.
છસ્સંતા=છની સત્તા

અર્થ—મિશ્ર ગુણસ્થાનથી માંડીને અપૂર્વકરણ (ના પહેલા સંખ્યાતમા ભાગ) પર્યંત છનો અંધ, ચાર અથવા પાંચનો ઉદય અને નવ સત્તાપ્રકૃતિ હોય. અપૂર્વકરણાદિ ત્રણ ગુણસ્થાનને વિષે ચારનો અંધ, ચાર અથવા પાંચનો ઉદય અને નવની સત્તા હોય. એ (ક્ષપક આશ્રયી ૯-૧૦) ગુણસ્થાને ચારનો અંધ નથા ઉદય અને છની સત્તા હોય. ॥ ૪૪ ॥

વિવેચન:-તે પછી મિશ્ર ગુણઠાણથી માંડીને અપ્રમત્ત ગુણઠાણ લગે અને નિવૃત્તિ તે અપૂર્વકરણ તેના પહેલા સંખ્યાતમા ભાગ લગે થીજુદ્ધિવિકનો અંધ ૮૭યો તે માટે છનો અંધ, ચારનો ઉદય, નવની સત્તા, અને છનો અંધ, પાંચનો ઉદય, નવની સત્તા, એ એ ભાંગા હોય. તે પછી અપૂર્વકરણ, અનિવૃત્તિ અને સૂક્ષ્મસંપરાય એ ત્રણ ગુણઠાણે એ નિદ્રા પણ અંધ થકી ૮૭ી તે માટે ચારનો અંધ, ચારનો ઉદય, નવની સત્તા ૧; ચારનો અંધ પાંચનો ઉદય, નવની સત્તા ૨, એ ભાંગા હોય. 'અંસ' શબ્દે સત્તા જાણવી. એ એ ભાંગા ઉપશમત્રેણિ આશ્રયી જાણવા. તથા ક્ષપકત્રેણિ આશ્રયીને અનિવૃત્તિ બાદરનો સંખ્યાતમા ભાગ થાકતે અને સૂક્ષ્મસંપરાયે એમ એ ગુણઠાણે

શ્રીહૃદ્ધિક્ષત્રિકની સત્તા ટળે અને ક્ષપકને અતિ વિશુદ્ધ માટે નિદ્રા એકેનો ઉદય ન હોય, ત્યારે ચારનો અર્થ, ચારનો ઉદય, છની સત્તા ૧; એ એકજ ભાંગો હોય. યુગલ તે અર્થોદયે ચઉ ક્ષપકની અનુવૃત્તિ બાણી. ॥ ૪૪ ॥

૨ ૩

૨

ઉવસંતે ચડ પળ નવ, સ્ત્રીણે ચડરુદય છચ્ચ ચડ સંતા ।

વેઞ્ઞિઆડ અ ગોણ, વિભજ્ઞ મોહં પરં વુચ્છં ॥ ૪૫ ॥

ઉવસંતે=ઉપશાંતમોહે

ચડપળ=ચાર અથવા પાંચનો

ઉદય

નવ=નવની સત્તા

સ્ત્રીણે=ક્ષીણમોહે

ચડરુદય=ચારનો ઉદય

છચ્ચ ચડ=છ અને ચારની

સંતા=સત્તા

અર્થ:-ઉપશાંતમોહે ચાર અથવા પાંચનો ઉદય અને નવની સત્તા હોય. ક્ષીણમોહે ચારનો ઉદય અને છ અથવા ચારની સત્તા હોય. વેદનીય, આયુષ્ય અને જાત્રકર્મને વિષે ભાંગા વહેંચીને પછી મોહનીય કર્મને કહીશું ॥ ૪૫ ॥

વિવેચન:-ઉપશાંતમોહે ૧૨ મેં ગુણઠાણે અર્થનો અભાવ હોય, ત્યાં ચારનો ઉદય, નવની સત્તા ૧, અને પાંચનો ઉદય, નવની સત્તા ૨, એ બે ભાંગા હોય. ઉપશમને અતિવિશુદ્ધ-પણું નથી તે માટે નિદ્રાદિકનો ઉદય હોય તેથી બે ભાંગા ઉપજે ક્ષીણમોહ ગુણઠાણે ચારનો ઉદય, છની સત્તા ૧, એ ભાંગો દ્વિચરમ સમય લગે હોય. ચરમ સમયે તો બે નિદ્રાની સત્તા પણ ટળે ત્યારે ચારનો ઉદય, ચારની સત્તા ૨, એ ભાંગો હોય. તે પછી તો સર્વ ટળે.

હવે વેદનીય, આયુઃકર્મ અને જાત્રકર્મના ભાંગા ગુણઠાણે કહીને પછી મોહનીયકર્મના ગુણઠાણે કહીશું. ॥ ૪૫ ॥

ગુણસ્થાને વેદનીય અને ગોત્રકર્મના ભાંગા.

ચડ છસ્સુ દુન્નિ સત્તસુ, एगे चउगुणिसु वेअणिअभंग।

ગોए पण चउ दो तिसु, एगट्सु दुन्नि इक्कंमि ॥४६॥

ચડ=ચાર ભાંગા.

છસ્સુ=છ ગુણઠાણે.

દુન્નિ=બે ભાંગા(ત્રીજે ચોથા)

સત્તસુ=અપ્રમત્તાદિ સાત ગુણ-
ઠાણે.

एगे=એક(અયોગી કેવળી)
ગુણઠાણે.

चउ=ચાર ભાંગા.

गुणिसु=ગુણઠાણે,

वेअणियभंग=વેદનીય કર્મના
ભાંગા.

गोए=ગોત્રકર્મને વિષે.

पण=પાંચ ભાંગા

चउ=ચાર ભાંગા.

दो=બે ભાંગા.

तिसु=મિશ્રાદિ ત્રણ ગુણઠાણે.

एग=એક ભાંગો.

एगट्सु=પ્રમત્તાદિ આઠ ગુણઠાણે.

दुन्नि=બે ભાંગા.

इक्कंमि=એક (અયોગી) ગુણઠાણે

અર્થ:-વેદનીય કર્મના છ ગુણસ્થાને ચાર ભાંગા, અપ્રમ-
ત્તાદિ સાત ગુણસ્થાને બે ભાંગા, અને એક ગુણસ્થાને ચાર
ભાંગા હોય. ગોત્રકર્મના મિથ્યાત્વે પાંચ, સાસ્વાદને ચાર,
મિશ્રાદિ ત્રણ ગુણસ્થાને બે, પ્રમત્તાદિ આઠ ગુણઠાણે એક અને
એક (અયોગી) ગુણસ્થાને બે ભાંગા હોય. ॥ ૪૬ ॥

વિવેચન:-વેદનીય કર્મ અને ગોત્રકર્મના ભાંગા જાણવાને
અહીં લાખ્યની ગાથાનો ભાવ કહે છે.-મિથ્યાત્વથી માંડીને
પ્રમત્ત લગે એટલે છ ગુણઠાણે વેદનીયના આઠ ભાંગા છે, તે
માંહેલા ધુરિલા ચાર ભાંગા હોય, અપ્રમત્તથી સયોગી લગે
સાત ગુણઠાણાને વિષે ત્રીજે, ચોથા એ બે ભાંગા હોય; એ
શાતાજ બાંધે. એક અયોગી કેવળીને વિષે ચાર ભાંગા હોય,
ત્યાં પાંચમા છટકો દ્વિચરમ સમય લગે અને ૭-૮ ચરમ સમયે
હોય. એ પ્રમાણે વેદનીયના ભાંગા ૧૪ ગુણઠાણે જાણવા, તથા

જાત્રકર્મના ૭ ભાંગા છે, તે માંહે મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે ધુરિલા પાંચ ભાંગા હોય. સાસ્વાદને પહેલો વર્ણને શેષ ૪ ભાંગા હોય. પહેલો ભાંગા તે તેઉ વાયુ માંહે હોય, તથા તેઉ વાયુ માંહેથી નીકળ્યાને કિયતકાળ લગેજ હોય; ત્યાં સાસ્વાદન ગુણઠાણે ન હોય. તથા મિત્ર અવિરત, દેશવિરત એ ત્રણ ગુણઠાણે ચાથો પાંચમો એ બે ભાંગા હોય. મિત્રાદિક નીચૈર્ગોત્ર ન બાંધે, ફેટલાએક આચાર્ય કહે છે-દેશવિરતને પાંચમો ભાંગો એકજ હોય, નીચ ઉદયે પણ ન હોય.

પ્રમત્તાદિક પાંચ ગુણઠાણે પ્ર ચેકે એકેકો ભાંગો હોય, ત્યાં પ્રમત્તાદિક પાંચ ગુણઠાણે પાંચમો ભાંગો હોય, તેને ઉચ્ચૈર્ગોત્રનોજ બંધ ઉદય હોય તે માટે, અને ૧૧, ૧૨, ૧૩, ગુણઠાણે છઠો ભાંગા હોય. બંધના અભાવથી એક અયોગી કેવળીને વિષે બે ભાંગાં હોય. ઉચ્ચનો ઉદય, બેની સત્તા એ દિવ્યરમ સમય લગે અને ઉચ્ચનો ઉદય, ઉચ્ચની સત્તા એ ભાંગો ચરમ સમયે હોય. ॥ ૪૬ ॥

ગુણસ્થાને આયુકર્મના ભાંગા

^૧ ^૨ ^૩ ^૪ ^૫ ^૬
અદૃચ્છાહિગવીસા, સોલસ વીસં ચ વારસ છ દોસુ।

^{૧૧} ^{૧૪}
દો ચડસુ તીસુ ફક્કં, મિચ્છાહસુ આડપ મંગા ॥૪૭॥

અદૃચ્છાહિગવીસા=અઠાવીસ,
છવીસ.

સોલસ વીસં=સોળ, વીસ.

વારસ=બાર.

છ=છ.

દોસુ=પ્રમત્ત અપ્રમત્ત

બે ગુણઠાણે

દો=બે.

ચડસુ=(અપૂર્વકરણાદિ) ચાર
ગુણઠાણે.

તીસુ=ત્રણ (૧૨-૧૩-૧૪) ગુણ-
ઠાણે.

ફક્કં=એક

મિચ્છાહસુ=મિથ્યાત્વાદિગુણઠાણે.

આડપ=આયુષ્ય કર્મને વિષે.

મંગા=ભાંગા.

અર્થ:—મિથ્યાત્વાદિ ગુણસ્થાનોને વિષે આયુષ્ય કર્મના અઢાવીશ, ઇન્વીશ, સોળ, વીશ, બાર, બે [પ્રમત્ત અપ્રમત્ત] ને વિષે છ, ચાર ગુણસ્થાને બે અને ત્રણ ગુણસ્થાને એક ભાંગા હોય. ॥ ૪૭ ॥

॥ ૧૪ ગુણસ્થાનેષુ પદ્કર્મણાં ભંગાઃ ॥

૧૪	ગુણસ્થાનેષુ	જાલા ૨	દર્શ ૧૧	વેદ ૮	આયુ ૨૮	મોત્ર ૭	અંત ૨
૧	મિથ્યાત્વે	૧	૬૨	૬૪	૨૮	૬૫	૧
૨	સાસ્વાદને	૧	૬૨	૬૪	૨૬	૪	૧
૩	મિથ્યે	૧	૩૪૨	૬૪	૧૬	૩૫	૧
૪	અવિરતે	૧	૨	૬૪	૨૦	૨	૧
૫	વેદ્યવિરતે	૧	૨	૬૪	૧૨	૨	૧
૬	પ્રમત્ત સં૦	૧	૨	૬૪	૬	૧	૧
૭	અપ્રમત્ત૦	૧	૨	૩૪૨	૬	૧	૧
૮	અર્પક૦	૧	૪	૨	૨	૧	૧
૯	અનિવૃત્તિ૦	૧	૩	૨	૨	૧	૧
૧૦	સૂક્ષ્મસંપરાયે	૧	૩	૨	૨	૧	૧
૧૧	ઉપશાન્ત૦	૬૧	૮૧૨	૨	૨	૬૧	૧
૧૨	ક્ષીણમોહે	૬૧	૧૦૧૧ ૨	૨	૧	૬૧	૧
૧૩	સયોગીકેવલી	૦	૦	૨	૧	૬૧	૦
૧૪	અયોગીકેવલી	૦	૦	૬૪	૧	૬૧	૦

વિવેચન—હવે આયુઃકર્મના ભાંગા જાણવાને અર્થે આ અંતર્ભાષ્ય ગાથાના ભાવ કહે છે.—મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે આયુઃકર્મના અઢાવીશ ભાંગા હોય. સાસ્વાદન ગુણઠાણે ૨૬ ભાંગા હોય; જે માટે મનુષ્ય તિર્થંચ સાસ્વાદને વર્તીતા નરકાયુ ન બાંધે તે બે આઠા હોય મિશ્રગુણઠાણે ૧૬ ભાંગા હોય, મિશ્રદષ્ટિ આઉંખુ ન બાંધે તે માટે આયુર્બંધ કાળના નારકીના બે ભાંગા,

તિર્યચના ૪ ભાંગા, મનુષ્યના ૪ ભાંગા અને દેવતાના ૨ ભાંગા એવં ૧૨ ભાંગા ન હોય, શેષ ૧૬ ભાંગા હોય. તથા અવિરત સમ્યગ્દ્રષ્ટિ ગુણુઠાણે ૨૦ ભાંગા હોય, તે આ પ્રમાણે=તિર્યચના આયુર્ધ્વ કાળે નરક તિર્યચ મનુષ્યાયુ બંધના ભાંગા ૩, એમ ૩ મનુષ્યના, દેવતાને આયુર્ધ્વ કાળે તિર્યચાયુ બંધનો ભાંગો ૧, એમ નારકીને ભાંગો ૧, એવં ભાંગો ૮ અવિરતસમ્યગ્દ્રષ્ટિને ન સંભવે, શેષ ૨૦ ભાંગા હોય. દેશવિરત ગુણુઠાણે ૧૨ ભાંગા હોય તે આ પ્રમાણે=દેશવિરત મનુષ્ય તિર્યચ એક દેવતાનુંજ આયુ બાંધે તે માટે તિર્યચ અને મનુષ્યને પ્રત્યેકે પરભવાયુર્ધ્વકાળ થકી પૂર્વે એકેકો ભાંગો ૧, પરભવાયુર્ધ્વકાળે એકેક ભાંગો ૧ અને આયુર્ધ્વકાળ પછી ચારે ભાંગા હોય. જે ભણી કોષ્ઠક તિર્યચ મનુષ્ય ચારે માંહેલું એક આયુ બાંધીને પછી દેશવિરતિપણ પામે તે માટે એ ૭ મનુષ્યના અને ૭ તિર્યચના એવં ૧૨ ભાંગા હોય. તથા પ્રમત્ત અને અપ્રમત્ત એ બે ગુણુઠાણે ૭ ૭ ભાંગા હોય. એ ગુણુઠાણે મનુષ્યના ૬ ભાંગા દેશવિરતિની પરે જાણવા. આયુર્ધ્વકાળથી પૂર્વે ૧, બંધકાળે ૧, બંધકાળ પછી ૪, એવં ૬, તથા અપૂર્વકરણ ૧, અનિવૃત્તિ બાદર ૨, સૂક્ષ્મસંપરાય ૩, અને ઉપશાન્તમોહ ૪, એ ચાર ગુણુઠાણે બે બે ભાંગા ઉપશમશ્રેણિ આશ્રયીને હોય. તે કેમ? મનુષ્યાયુનો ઉદય અને મનુષ્યઆયુની સત્તા એ ભાંગો આયુર્ધ્વ કાળ થકી પૂર્વે હોય અને મનુષ્યાયુનો ઉદય અને મનુષ્ય દેવાયુની સત્તા એ ભાંગો આયુર્ધ્વ પછી હોય. એ ૪ ગુણુઠાણાવાળા આયુ તો બાંધે નહીં અને પૂર્વે પણ દેવતાનું આયુ બાંધ્યું હોય તે જ ઉપશમશ્રેણિ કરે પણ શેષ ૩ આયુ બાંધ્યા હોય તે ઉપશમશ્રેણિ ન કરે. અને પૂર્વબદ્ધાયુ હોય તે ક્ષપકશ્રેણિ તો પડિવળે જ નહીં તે માટે ક્ષપકશ્રેણિવાળાને તો મનુષ્યાયુનો ઉદય. મનુષ્યાયુની સત્તા ૧, એ એકજ ભાંગો આયુઃકર્મનો હોય. તથા ક્ષીણમોહ ૧, સયોગી ૨, અયોગી ૩, એ ૩ ગુણુઠાણે એકેકો ભાંગો હોય, -મનુષ્યાયુનો ઉદય, મનુષ્યાયુની સત્તા સત્તા ૧, એ મિથ્યાત્વાદિક ૧૪ ગુણુઠાણે આયુઃકર્મના બંધોદય સત્તા સંવેધે ભાંગા જાણવા તે સર્વ મળી [૧૨૫] એકસો પચીસ થાય. ॥ ૪૭ ॥

ગુણસ્થાને મોહનીય કર્મનાં બંધસ્થાન.

ગુણઠાણસુ અટ્ટસુ, ફક્કિકં મોહબંધઠાણં તુ ।
પંચ અનિઅટ્ટિઠાણે, વંધોવરમો પરં તત્તો ॥૪૮॥

ગુણઠાણસુ=ગુણસ્થાનને વિષે
અટ્ટસુ=આઠ.
ફક્કિકં=એક એક.
મોહબંધઠાણં=મોહનીય કર્મનું
બંધસ્થાન.

પંચ=પાંચ બંધસ્થાન
અનિઅટ્ટિઠાણે=અનિવૃત્તિગુણઠાણે
વંધોવરમો=બંધનો અભાવ
પરં=આગળ
તત્તો=તે [અનિવૃત્તિઆદર] થી

અર્થ-મિથ્યાત્વાદિ આઠ ગુણસ્થાનને વિષે મોહનીય કર્મનું
બંધસ્થાન એક એક હોય. અનિવૃત્તિઆદર ગુણસ્થાને પાંચ
બંધસ્થાન હોય, તે [અનિવૃત્તિઆદર] થી આગળ બંધનો
અભાવ હોય. ॥૪૮॥

વિવેચન:-હવે ૧૪ ગુણઠાણાને વિષે મોહનીય કર્મનાં બંધ-
સ્થાનક કહે છે;-મિથ્યાત્વાદિક ૮ ગુણઠાણાને વિષે મોહનીય
કર્મનું એકેકું બંધસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-મિથ્યાદષ્ટિને
૨૨ નું બંધસ્થાનક હોય. સાસ્વાદને ૨૧ નું, મિશ્રગુણઠાણે ૧૭ નું,
અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ ગુણઠાણે ૧૭ નું, દેશવિરત ગુણ ૧૩ નું,
પ્રમત્તે ૯ નું અપ્રમત્તે ૯ નું અને અપૂર્વકરણે ૯નું બંધસ્થાનક
હોય ભાંગા મિથ્યાત્વે ૬, સાસ્વાદ ૪, મિશ્રે ૨, અવિ ૨
દેશ ૨, પ્રમત્તે ૨, અપ્રમત્તે ૧, અપૂર્વક ૧, તથા અનિવૃત્તિઆદરે
પાંચ બંધસ્થાનક હોય, તે આ પ્રમાણે-૫, ૪, ૩, ૨, ૧. છહાં
ભાંગો એકેકો હોય. તે પછી સૂક્ષ્મસંપરાયાદિ ગુણઠાણે બંધનો
કિપરમ હોય એટલે મોહનીય કર્મનો બંધ નથી. ॥૪૮॥

ગુણુસ્થાને મોહનીયકર્મનાં ઉદયસ્થાન.

સત્તાઈ દસ ઉ મિચ્છે, સામાયણમીસણ નવુકોસા ।

છાઈ નવ ઉ અવિરણ, દેસે પંચાઈ અટ્ટેવ ॥૪૯॥

વિરણ ^{૧-૭} સ્વઓવસમિણ, ચડરાઈ સત્ત છવ્વ પુઠ્ઠમિ ।

અનિઅટ્ટિવાયરે પુણ, ઇકો વ દુવે વ ઉદયંસા ॥૫૦॥

સત્તાઈદસઉ=સાતપ્રકૃતિથી
માંડીને દશ પર્યાંતનાં.

મિચ્છે=મિથ્યાત્વે.

સામાયણમીસણ=સાસ્ત્રવાદન
અને મિશ્રે.

નવુકોસા=સાતથી માંડીને નવ
પર્યાંતનાં.

છાઈનવ ઉ=છથી માંડીને નવ
પર્યાંતનાં.

અવિરણ=અવિરત સમ્યગ્દૃષ્ટિએ

દેસે=દેશવિરતે.

પંચાઈઅટ્ટેવ=પાંચથી આઠનાં

વિરણસ્વઓવસમિણ=પ્રમત્ત, અ-
પ્રમત્તે.

ચડરાઈસત્ત=ચારથી સાતપર્યાંતનાં

છ=ચારથી છ પર્યાંતનાં.

પુઠ્ઠમિ=અપૂર્વકરણે.

અનિઅટ્ટિવાયરે=અનિવૃત્તિ આદર
ગુણુઠાણે

પુણ=વળી.

ઈકો=એક.

વ=અથવા.

દુવે=બે.

ઉદયંસા=ઉદયસ્થાનો.

અર્થ—મિથ્યાત્વે સાત પ્રકૃતિથી માંડીને ઉત્કૃષ્ટ દશ પર્યાંત,
સાસ્ત્રવાદન અને મિશ્રે સાતથી નવ પર્યાંતના, અવિરત સમ્ય-
ગ્દૃષ્ટિએ છથી નવ પર્યાંતના, દેશવિરતે પાંચથી આઠ પર્યાંતના
પ્રમત્તે તથા અપ્રમત્તે ચારથી છ પર્યાંતના, અપૂર્વકરણે ચારથી
છ પર્યાંતના અને અનિવૃત્તિ આદર ગુણુઠાણે વળી એક અથવા
બે ઉદયસ્થાનો મોહનીયનાં હોય. ॥ ૪૯-૫૦ ॥

વિવેચન:—હવે ૧૪ ગુણુઠાણે મોહનીય કર્મનાં ઉદયસ્થાનક
કહે છે.—

મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે સાતથી માંડીને દશ લગે ૭, ૮, ૯, ૧૦ એ ચાર ઉદયસ્થાનક હોય. ત્યાં ભાંગા પૂર્વે કહ્યા તેમ બાણ્યા, ચોવીશી આઠ હોય. તથા સાસ્વાદને અને મિથ્યે સાતથી માંડીને નવ લગે-૭, ૮, ૯. એ ત્રણ ત્રણ ઉદયસ્થાનક હોય. સાસ્વાદને ચાર ચોવીશી અને મિથ્યે ૪ ચોવીશી ભાંગા હોય. અવિરત સમ્યક્ત્વ ગુણઠાણે ૭ થી માંડી નવ લગે-૬, ૭, ૮, ૯. એ ચાર ઉદયસ્થાનક હોય. ત્યાં આઠ ચોવીશી ભાંગા ઉપજે, દેશવિરતિ ગુણઠાણે પાંચથી માંડીને આઠ લગે-૫, ૬, ૭, ૮. એ ચાર ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં પણ આઠ ચોવીશી ભાંગા હોય.

ત્રેણિ હેઠે વર્તતો વિરત તે ક્ષાયોપશમિકવિરત કહીયે, તે પ્રમત્ત અપ્રમત ગુણઠાણાવાળો હોય, ત્યાં પ્રમત્તે અને અપ્રમત્તે પ્રત્યેકે ચાર થકી માંડીને સાત લગે ૪, ૫, ૬, ૭ એ ચાર ચાર ઉદયસ્થાનક હોય. ત્યાં પ્રમત્તે આઠ ચોવીશી અને અપ્રમત્તે આઠ ચોવીશી ભાંગા ઉપજે. અપૂર્વકરણ ગુણઠાણે ચારથી માંડી ૭ લગે-૪, ૫, ૬. એ ત્રણ ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં ચાર ચોવીશી ભાંગા હોય. અનિવૃત્તિઆદર ગુણઠાણે એક અથવા બેનો ઉદય હોય. એ બે ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં કષાય સંબબલનના ચાર માહેલો એક અને વેદ ત્રણ માહેલો એક એવં બે પ્રકૃતિનું ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં ચાર ભાંગા હોય. તે ચતુર્વિધ, ત્રિવિધ, દ્વિવિધ અને એકવિધ અર્થને વિષે પામીયે. ત્યાં યદપિ પૂર્વે ચતુર્વિધ અર્થે ચાર, ત્રિવિધ અર્થે ત્રણ, દ્વિવિધ અર્થે બે અને એકવિધ અર્થે એક, એવં દશ ઉદય ભાંગા કહ્યા છે, તે પણ ઇલાં સામાન્યપણે ચાર, ત્રણ, બે અને એકના અર્થની અપેક્ષાએ એકેક ભાંગો હોય, એવં ૪ ભાંગા વિવક્ષીએ એટલે નવમે ગુણ-ઠાણે ૧૬ ભાંગા હોય. ॥ ૪૯-૫૦ ॥

ષગં સુદુમસરાગો, વેણુ અવેઞગા ભવે સેસા ।

મંગાણં ચ પમાણં, પુઘ્વુદ્દિટ્ટેણ નાયઠ્ઠવં ॥૫૧॥

ષગં=એકને.

સુદુમસરાગો=સૂક્ષ્મસંપરાય-

વેણુ=વેદે.

વાળો.

અવેઞગા=અવેદક.

ભવે=હોય.

સેસા=ખાકીના [૧૧-૧૨-૧૩-૧૪]

મંગાણં=ભાંગાણું.

પમાણં=પ્રમાણ

પુઘ્વુદ્દિટ્ટેણ=પૂર્વે કહ્યા મુજબ.

નાયઠ્ઠવં=જાણવું.

અર્થ:—સૂક્ષ્મસંપરાયવાળો એક પ્રકૃતિ વેદે, ખાકીના [૧૧-૧૨-૧૩-૧૪] ગુણસ્થાનવાળા અવેદક [ઉદય વિનાના] હોય. ભાંગાણું પ્રમાણ પૂર્વે કહ્યા મુજબ જાણવું ॥ ૫૧ ॥

વિશ્લેષન-સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણઠાણે એક કિટ્ટીકૃત સંબલન લોભ વેદે તે માટે એકતું ઉદયસ્થાનક અને એક ભાંગો હોય. એમ એકોદયના સર્વ મળી ૫ ભાંગા હોય. શેષ ઉપરના ઉપ-શાન્તભોહાદિક ૪ ગુણઠાણાં અવેદક હોય એટલે ત્યાં મોહનીયનો ઉદય ન હોય. છતાં મિથ્યાત્વાદિક ગુણઠાણે ઉદયસ્થાનકના ભાંગાણું પ્રમાણ અને ભાંગાણું ઉપજાવવું તે પૂર્વે મોહનીયનાં ઉદયસ્થાનકે ભાંગા વિચાર્યા છે તેમ જાણવું. ॥ ૫૧ ॥

મોહનીયકર્મના ઉદયસ્થાને ભંગ સંખ્યા

૧૦ ૯ ૮ ૭ ૬ ૫ ૪
ઇક છડિકારિકા-રસેવ ઇકારસેવ નવ તિન્નિ ।

૫૨ ૨
ણ ચત્તવીસગયા, વાર દુગે પંચ ઇકકંમિ ॥૫૨॥

ઇક=એક.

છડ=૭.

ઇકાર=અગ્યા૨.

ઇકારસેવ=અગ્યા૨જ

નવ=૧૫.

તિન્નિ=૨૫.

પપ=એ.

વાર=બાર ભાંગા.

દુમે=એ ઉદયે

પંચ=પાંચ.

ઇક્કમિ=એકના ઉદયે.

અર્થ:-દશાદિકે (૧૦-૮-૮-૭-૬-૫-૪) ઉદયસ્થાન આશ્રયી અનુક્રમે એક, છ, એક, અગ્યાર, અગ્યાર, નવ અને ત્રણ ચોવીશી ભાંગા હોય. એના ઉદયે બાર ભાંગા અને એકના ઉદયે પાંચ ભાંગા હોય. ॥ ૫૨ ॥

ત્રિવેચન:-હવે દશાદિકે ઉદયસ્થાનકે ગુણઠાણાં આશ્રયીને ભાંગાની સંખ્યા કહે છે.-દશને ઉદયે એક ચોવીશી; નવને ઉદયે છ ચોવીશી, આઠને ઉદયે અગ્યાર ચોવીશી, અને સાતને ઉદયે અગ્યાર ચોવીશી ભાંગા ઉપજે. છને ઉદયે પાણ અગ્યાર ચોવીશી ઉપજે અને પાંચને ઉદયે નવ ચોવીશી ભાંગા ઉપજે. ચારને ઉદયે ત્રણ ચોવીશી ઉપજે. એ સર્વ મળીને આવન (૫૨) ચોવીશી ઉપજે. એને ઉદયે બાર ભાંગા ઉપજે અને એકને ઉદયે પાંચ ભાંગા ઉપજે. ॥ ૫૨ ॥

૧૨૬૫

વારસપગસટ્ટિસયા, ઉદયવિગપ્પેહિ મોહિઆ જીવા ।
ચુલસીઈ સત્તુત્તરિ, પયવિંદસપ્પેહિ વિન્નેઆ ॥૫૩॥

વારસપગસટ્ટિસયા=બારશે પાંસઠ
ઉદયવિગપ્પેહિ=ઉદયના વિકલ્પે
મોહિયા=મોહ્યા-મૂંઝાવેલા
જીવા=સંસારી જીવા.

ચુલસીઈ સત્તુત્તરિપયવિંદસપ્પેહિ=
૮૪૭૭ પદના સમૂહે કરીને
વિન્નેયા=જાણવા.

અર્થ:-બારશે અને પાંસઠ ઉદયના વિકલ્પોવડે અને ચોરા-શીસો ને સીત્યોત્તેર પ્રકૃતિના સમૂહે કરી સંસારી જીવા મૂંઝાવેલા જાણવા. ॥ ૫૩ ॥

વિવેચન:—હવે એ સર્વ ભાંગાની સરવાળે સંખ્યા કહે છે, આવન ચોવીશી છે એટલે તે આવનને ચોવીશ ગુણ કરીને દ્વિકોદયના (૧૨) બાર ભાંગા અને એકોદયના પાંચ ભાંગા ભેળવીએ. ત્યારે બારસો અને પાંસઠ (૧૨૬૫) ભાંગા થાય. એટલા ઉદયને ભાંગ કરીને સર્વ સંસારી જીવ મોહનીય કર્મમાં મોહ્યા-મુંઝાણા પડ્યા છે-મુંઝાઈ રહ્યા છે. તેની ૫૬ સંખ્યા કહે છે, એકેકા ભાંગા માંહે મોહનીયની બેટલી પ્રકૃતિ બોલાય તે ભાંગા માંહે તેટલાં ૫૬ કહીયે દશને ઉદયે ૧ ચોવીશી, તે માટે દશને એક ગુણ કરતાં ૧૦, નવને ઉદયે ૭ ચોવીશી તે માટે નવને ૭ ગુણ કરતાં (૫૪) ચોપન; એમ આઠને અગ્યાર ગુણ કરતાં ૮૮, સાતને અગ્યાર ગુણ કરતાં ૭૭, છને અગ્યાર ગુણ કરતાં ૬૬, પાંચને નવ ગુણ કરતાં ૪૫, ચારને ત્રિગુણ કરતાં ૧૨, એ સર્વ મળીને ઉપર એટલી પદની ચોવીશી થઈ, એકેકી માંહે ૨૪ ભાંગા છે. તે માટે ઉપરને ચોવીશ ગુણ કરીયે ત્યારે ૮૪૪૮ થયા. તે માંહે દ્વિકોદયના ૧૨ ભાંગા છે તે માટે તેને બે ગુણા કીયે ૨૪ થયા, અને એકોદયના પાંચ ભાંગા એવં ૨૫ ભાંગા ભેળવીયે ત્યારે ૮૪૭૭ એટલા મોહનીયના પદવૃંદ થાય. ગુણકાણાની અપેક્ષાએ એટલા મોહનીયકર્મના પદવૃંદ કરીને સર્વ સંસારી જીવ મુંઝાણા બંધુવા. ॥ ૫૩ ॥

ગુણસ્થાને મોહનીયકર્મના ઉદયભાંગા.

૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬
અટ્ટગ ચૌ ચૌ ચૌરટ્ટગા ય, ચૌરો અ હંતિ ચૌવીસા ।

૭ ૮ ૯ ૧૦
મિચ્છાઈ પ્રપુત્રંતા, ચારસ પળગં ચ અનિઅટ્ટી ॥૫૪॥

અટ્ટગ=આઠ

ચૌ=ચાર

ચૌર=ચાર ગુણસ્થાને [૪થી૭]

અટ્ટગ=આઠ

ચૌરો=ચાર

હંતિ=હોય.

ચરવીસા=ચોવીશી ભાંગા

મિચ્છાદ=મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાનથી

અગુરવંતા=અપૂર્વકરણ પર્યંત

વારસ=બાર ભાંગા

વળગં=પાંચ

ચ=ચ શબ્દે “અનિવૃત્તિઆદરે
ચાર અને સૂક્ષ્મસંપરાયે
એક” લેવું.

અનિચદ્વિ=અનિવૃત્તિ આદરે

અર્થ:—આઠ, ચાર, ચાર, ચાર ગુણસ્થાને આઠ, આઠ અને ચાર ચોવીશી ભાંગા મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાનથી અપૂર્વકરણ પર્યંત અનુક્રમે હોય છે. અનિવૃત્તિઆદર ગુણસ્થાને બાર અને પાંચ ભાંગા હોય. ॥ ૫૪ ॥

વિવેચન:—હવે મિથ્યાત્વાદિક ગુણઠાણે પ્રત્યેકે મોહનીયના ઉદયના ભાંગા પ્રરૂપવાને અર્થે આ અન્તર્ભાષ્ય ગાથાનો ભાવ કહે છે.—મિથ્યાત્વે આઠ ચોવીશી, સાસ્વાદને ચાર ચોવીશી અને મિથ્રે ચાર ચોવીશી ભાંગા હોય, અવિરત, દેશવિરત, પ્રમત્ત અને અપ્રમત્ત એ ચાર ગુણઠાણે આઠ આઠ ચોવીશી ભાંગા પ્રત્યેકે હોય. અપૂર્વકરણે ચાર ચોવીશી હોય. મિથ્યાત્વ થકી માંડીને અપૂર્વકરણ લગે (૫૨) આવન ચોવીશી થાય. અનિવૃત્તિ ગુણઠાણે એને ઉદયે ૧૨ ભાંગા અને એકને ઉદયે ૪ ભાંગા હોય. અને એકને ઉદયે એક ભાંગા સૂક્ષ્મસંપરાયે હોય. એવં ૧૭ ભાંગા થાય. આવનને ચોવીશ ગુણ કરી તેમાં સત્તર ભેળવીએ એરહે ૧૨૬૫ ભાંગા થાય ॥ ૫૪ ॥

ગુણસ્થાને યોગાદિનાં ભાંગા

જોગોવઓગલેસા,—इएहिं गुणिआ हवन्ति कायठ्वा ।
जे जस्य गुणद्वारे, हवन्ति ते तस्य गुणकारा ॥ ૫૫ ॥

જોગોવજોગલેસાઈર્હિ=યોગ,
ઉપયોગ અને લેશ્યાદિકે
ગુણિયાકાયવા=ગુણેલા કરવા-
ગુણવા
હવંતિ=થાય
જે=જે યોગાદિ

જતથ ગુણટાણે=જે ગુણસ્થાનકે
તે=તેટલા
તતથ=તે ગુણસ્થાનકે
ગુણકારા=ગુણાકાર-ગુણનારા
જાણવા અર્થાત્ તેટલાએ
ગુણવા.

અર્થ:—યોગ, ઉપયોગ અને લેશ્યાદિકે (એ પૂર્વોક્ત ઉદય
લાંગા વિગેરેને) ગુણવા. જે ગુણસ્થાને જેટલા યોગાદિ હોય
તેટલા તે ગુણસ્થાને ગુણકાર જાણવા. ॥ ૫૫ ॥

વિવેચન—હવે એ ઉદયલાંગા તથા પદવૃંદ તે યોગ, ઉપયોગ
અને લેશ્યા સાથે ગુણવા તે કહે છે. —યોગ, ઉપયોગ અને લેશ્યા-
દિકે કરીને ઉદયલાંગા તથા પદવૃંદ તે ગુણ કરવા એટલે મિથ્યા-
ત્વાદિક ગુણઠાણે જ્યાં યોગ, ઉપયોગ અને લેશ્યા વગેરે જેટલા
હોય, તેટલા ત્યાં ગુણાકાર-ગુણક જાણવા-તેટલા ગુણ કરવા.

ત્યાં પ્રથમ યોગના ગુણાકારની લાવના લખીએ છીએ-
ચાર મનોયોગ, ચાર વચનયોગ અને ઔદારિક કાયયોગ, એ
નવ યોગ મિથ્યાત્વથી માંડીને દશ ગુણઠાણે હોય. મિથ્યાત્વે
એ નવ યોગ અને વૈકલ્પ કાયયોગ મળી ૧૦ હોય. મિથ્યાત્વે
ઉદયની આઠ ચોવીશી છે તે દશ યોગ ગુણી કરીએ ત્યારે ૮૦
થાય. અને વૈકલ્પમિશ્ર ૧, ઔદારિક મિશ્ર ૨ અને કાર્મણ ૩
એ ત્રણ યોગે પ્રત્યેકે ચાર ચાર ચોવીશી હોય; અનંતાનુષંધિના
ઉદય સહિત જે ૪ ચોવીશી તે ઇલાં જાણવી, પણ અનંતાનુષંધિ
રહિત ૪ ચોવીશી ઇલાં ન પામીએ. જે માટે જે વેદક સમ્યક્ત્વ-
વંતે પૂર્વે અનંતાનુષંધિની વિસંચાજના કરી છે તેને પરિણા-
મની પરાવૃત્તિએ મિથ્યાત્વ પામતાં ફરી અનંતાનુષંધિ બાંધવા
માંડે ત્યારે બંધાવણિકાલગે જ અનંતાનુષંધિનો ઉદય ન
પામીએ. તે અનંતાનુષંધિ રહિત મિથ્યાત્વી કાળ ન કરે અને
એ ૩ યોગ તો અપાંતરાસ ગતિએ તથા ઉપજતી વેળાએ હોય
તિર્થંચ મનુષ્યને વૈકલ્પ કરતાં વૈકલ્પમિશ્ર યોગ હોય તે ઇલાં.

વિવક્ષ્યો નથી, તે માટે એ ૩ યોગને વિષે અનંતાનુબંધિ રહિ-
તની ૪ ચોવીશી ન પામીએ. ત્યારે ચાર જ ચોવીશી ૩ યોગ
ગુણી કરીએ એટલે ૧૨ થાય. તે પૂર્વલી ૮૦ માંહે ભેગવીએ
ત્યારે મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે ૬૨ ચોવીશી થાય. તેના ભાંગા ૨૨૦૮
થાય. તથા સાસ્વાદને ઉદય ચોવીશી ૪ અને યોગ ૧૩ હોય,
ત્યાં ૧૨ ને ચોગુણ કરતાં ૪૮ ચોવીશી થાય, અને સાસ્વાદને
વર્તમા જીવ નરકે ન ઉપજે તે માટે સાસ્વાદને વૈક્રિય મિશ્રયોગ
નપુંસક વેદ ન હોય; ત્યારે ૪ ચોવીશીને બદલે ૪ પોડશક ઉપજે
એટલે સર્વ મળીને ભાંગા ૧૨૧૬ થાય, તથા મિશ્ર ગુણઠાણે
ચોવીશી ચાર અને પૂર્વાક્રિા નવ યોગ અને વૈક્રિય કાયયોગ
એવં ૧૦ યોગ હોય. તેને ચાર ચોવીશી ગુણ કરવાથી ૪૦
ચોવીશી થાય, તેના ભાંગા ૮૬૦ થાય. તથા અવિરત સમ્યક્ત્વ
ગુણઠાણે ચોવીશી ૮ અને યોગ ૧૩ હોય. ત્યાં ૧૧ યોગને આઠ
ગુણ કરવાથી ૮૮ ચોવીશી થાય. અને વૈક્રિયમિશ્રે સ્ત્રી-
વેદ ન હોય, વૈક્રિય કાયયોગી અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ સ્ત્રીવેદી
દેવી માંહે ન ઉપજે તે માટે. અને ઔદારિકમિશ્ર કાયયોગ
નપુંસક વેદ ન હોય, અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ હોય તે નપુંસકવેદી
ઔદારિક કાયયોગી માંહે ન ઉપજે તે માટે એ એ યોગના
આઠ આઠ પોડશક ઉપજે ત્યારે ચોવીશી ૮૮ અને પોડશક ૧૬
તેનાં ભાંગા સર્વ મળી ૨૩૬૮ થાય. ઇહાં ટીકાકારે ઔદારિક-
મિશ્રયોગીને અને કાર્મણકાયયોગીને સ્ત્રીવેદની પણ ના કહી
છે. પણ તે તો પ્રત્યક્ષ જ આત્મી, મુંદરી, શ્રીમદ્ધીનાથજી અને
રાજમતી પ્રમુખ સમ્યગ્દષ્ટિ થકા ઇહાં સ્ત્રીવેદે ઉપજ્યાં છે.
ત્યાં ઉપજતાં કાર્મણ અને ઔદારિક મિશ્રયોગ કેમ નહિ હોય ?
તે માટે તે વિચારવા યોગ્ય છે. તથા દેશવિરત ગુણઠાણે ચોવીશી
૮ અને વૈક્રિય વૈક્રિયમિશ્ર સહિત યોગ ૧૧ હોય, તેને આઠ
ગુણ કરતાં ૮૮ ચોવીશી થાય, તેના ભાંગા ૨૧૨૨ થાય ઇહાં
મનુષ્ય તિર્યચનુ ગુણપ્રત્યયિક વૈક્રિય શરીર વિવક્ષુ દીસે છે,
તથા પ્રમત્તસંયત ગુણઠાણે ચોવીશી ૮ અને ઔદારિક-
મિશ્ર અને કાર્મણ વિના યોગ ૧૩ હોય. ત્યાં ૧૧ ને આઠ
ગુણ કરવાથી ૮૮ ચોવીશી થાય અને આહારમિશ્ર કાયયોગીને
સ્ત્રીવેદ ન હોય, જે ભણી આહારક શરીર તો ઓદ પૂર્વધર

પુરુષ જ કરે પણ સ્ત્રી ન કરે તે માટે તે બે યોગનાં બે વેદ પોડશક થાય. તે આઠને બે ગુણ કરવાથી ૧૬ પોડશક થાય, તેના સર્વ મળી ભાંગા ૨૩૬૮ થાય. તથા અપ્રમત્ત ગુણઠાણે ચોવીશી ૮ તેને વૈક્રિય રહિત ૧૦ યોગ સાથે ગુણતાં ૮૦ ચોવીશી થાય અને આહારક સાથે ૮ પોડશક થાય. તેના ભાંગા ૨૦૪૮ થાય અપ્રમત્તને વૈક્રિય આહારકનો પ્રારંભ છે નહીં તે માટે વૈક્રિયમિશ્ર અને આહારકમિશ્ર યોગ હોય નહીં તથા અપૂર્વકરણ ગુણઠાણે ચોવીશી ૪ ને ત્રય યોગ સાથે ગુણતાં ૩૬ ચોવીશી થાય, તેના ભાંગા ૮૬૪ થાય. તથા અનિવૃત્તિ-બાદર ગુણઠાણે ચોવીશી નથી. ભાંગા ૧૬ ને યોગ ૯ ની સાથે ગુણતાં ૧૪૪ ભાંગા થાય. તથા સૂક્ષ્મસંપ્રસય ગુણઠાણે ભાંગા ૧, યોગ ૯ સાથે ગુણતાં ભાંગા ૯ થાય. દ્વૈ ગુણઠાણના સર્વ મળીને યોગ સાથે ગુણેલા ઉદયભાંગા ૧૪૨૯૭ થાય. ॥ ૫૫ ॥

ગુણુસ્થાને ઉદયપદ

૧ ૨ ૩ ૪ ૫
અટ્ટટ્ટી વત્તીસં, વત્તીસં, સટ્ટીમેવ વાવન્ના ।

૬ ૭ ૮ ૯
ચોઆલં દોસુ વીસા વિઅ, મિચ્છમાઈસુ સામન્નં । ૫૬ ॥

અટ્ટટ્ટી=અડસઠ [ઉદય પદો]

વત્તીસં=બત્રીશ

સટ્ટીમેવ=સાઠજ

વાવન્ના=બાવન

ચોઆલં=ચુઆલીશ

દોસુ=બે[પ્રમત્ત અપ્રમત્ત]

ગુણુસ્થાને

વીસા=ચીસ

વિઅ=[પાદ પૂરણ]

મિચ્છમાઈસુ=મિચ્છાત્યાદિને વિષે

સામન્નં=સામાન્યે

૧ ચોઆલં ચોઆલં, વીસાવિય મિચ્છમાઈસુ ઇતિ-પાદાંતરે,

અર્થ:—અડસઠ. બત્રીશ, બત્રીશ, સાઠ, બાવન, જે ગુણસ્થાને ચુમાળીશ અને વીશ ઉદયપદો મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાનાદિને વિષે સામાન્યે હોય. ૥ પદ ૥

વિવેચન:—હવે ઉદયપદવૃંદ યોગ સાથે ગુણવાં તે ભાવીએ છીએ; ત્યાં ૧૪ ગુણકાણે ઉદયપદ પ્રરૂપવાની અતર્લાખ્ય ગાથાને ભાવાર્થ કહે છે—મિથ્યાત્વ ગુણકાણે ૬૮ પદ, સારવાદને ૩૨ પદ, મિત્રે ૩૨ પદ, અવિરત સમ્યક્ત્વે ૬૦ ઉદય પદ દેશવિરતિ ગુણકાણે (૫૨) બાવન પદ, પ્રમત્તે ૪૪ પદ, અપ્રમત્તે પણ ૪૪ ઉદય પદ, અને અપૂર્વકરણે ૨૦ પદ હોય. એ સર્વ મળીને ૩૫૨ પદ થાય અને એટલી ચોવીશી હોય. તે માટે ૩૫૨ ને ચોવીશ ગુણ કરીએ ત્યારે ૮૪૪૮ થાય અનિવૃત્તિબાદરે દ્વિકોટયે ૧૨ ભાંગા, તે માટે તેને બમણા કરવાથી ૨૪ થાય. અને એકોટયે ૫ ભાંગા એવં ૨૯ થાય. તે પૂર્વોક્ત ભાંગામાં ભેળવીએ ત્યારે ૮૪૭૭ મોલનીયનાં મિથ્યાત્વાદિક સર્વ ગુણકાણે થઇને સામાન્યપણે થઇને પદવૃંદ થાય.

હવે ઉદયપદ યોગ સાથે ગુણવાં તે આ પ્રમાણે—ચાર મન-યોગ, ચાર વચનયોગ અને ઔદારિકકાયયોગ એ નવ યોગ તો સૂક્ષ્મસંપરાય લગે ધ્રુવ હોય. મિથ્યાત્વે એ નવ અને વૈકિય ૧, વૈકિયમિત્ર ૨, ઔદારિકમિત્ર ૩, તેમજ કાર્મણ ૪, એવં ૧૩ યોગ હોય અને સાતના ઉદયની ૧ ચોવીશી તે માટે સાત એકું ૭, આઠના ઉદયની ૩ ચોવીશી તે માટે આઠ ત્રી ૨૪, એમ નવ ત્રી ૨૭, દશ એકું ૧૦, એમ મિથ્યાત્વે સર્વ મળી ૬૮ પદ થાય. તે માંહે ૩૬ અનંતાનુબંધી સહિત હોય તેથી તેને ૧૩ યોગ સાથે ગુણીએ ૪૬૭ પદ થાય. અને ૩૨ પદ અનંતાનુબંધી સહિત હોય, ત્યાં ઔદારિકમિત્ર, વૈકિયમિત્ર અને કાર્મણ એ ત્રણ યોગ ન હોય; તે માટે તે ૩૨ ને દશ યોગ સાથે ગુણીએ એટલે ૩૨૦ થાય. તે જે એકઠા કરવાથી ૭૮૮ થાય, એટલાં મિથ્યાત્વ ગુણકાણે પદ થાય તેને ૨૪ ગુણ કરવાથી ૧૮૯૧૨ પદવૃંદ થાય,

સારવાદને યોગ ૧૩ અને ઉદયપદ ૩૨ હોય. ઉદયના આંકને ચોવીશી એટલી હોય તે આંક સાથે ગુણીએ તે પદ થાય,

એમ સર્વ ત્ર ગુણુ' ત્યાં ૩૨ પદને ૧૨ યોગ સાથે ગુણીએ એટલે ૩૮૪ ચોવીશી પદ થાય. અને વૈકલ્પિકમિત્રે નપુ'સકવેદ ન હોય તે માટે ૩૨ ષોડશક થાય. એવં ૪૧૬ પદ હોય, તે ૩૮૪ ને ચોવીશ ગુણા અને ૩૨ ને સોળ ગુણા કરવાથી ૯૭૨૮ પદવૃંદ થાય.

મિશ્રગુણુઠાણે યોગ ૧૦ અને ઉદયપદ ૩૨ હોય માટે ૩૨ ને દશ ગુણા કરવાથી ૩૨૦ ચોવીશી પદ થાય. તે ૨૪ ગુણા કરવાથી ૭૬૮૦ પદવૃંદ થાય. અવિરત ગુણુઠાણે ૧૩ યોગ અને ઉદયપદ ૬૦ હોય, ત્યાં ૧૧ યોગને ૬૦ ગુણા કરવાથી ૬૬૦ ચોવીશી પદ થાય. અને વૈકલ્પિકમિત્રે સ્ત્રીવેદ ન હોય તથા આદારિકમિત્રે નપુ'સકવેદ ન હોય. તે માટે એ બે યોગને ૬૦ ગુણા કરવાથી ૧૨૦ ષોડશક પદ થાય. ૬૬૦ ને ચોવીશ ગુણા કરવાથી ૧૫૮૪૦ થાય અને ૧૨૦ ને સોળ ગુણા કરવાથી ૧૯૨૦ થાય. બે ભેળા કરવાથી ૧૭૭૬૦ પદવૃંદ થાય. દેશવિરતિ ગુણુઠાણે વૈકલ્પિક સહિત યોગ ૧૧ અને ઉદયપદ (૫૨) આવન હોય. તેને ૧૧ યોગ ગુણા કરવાથી ૫૭૨ ચોવીશી પદ થાય. તેને ૨૪ ગુણ કરતાં ૧૩૭૨૮ પદવૃંદ થાય. પ્રમત્ત ગુણુઠાણે વૈકલ્પિક સહિત યોગ ૧૩ હોય અને ઉદય પદ ૪૪ હોય માટે ૪૪ ને આદારકદ્વિક યાળી ૧૧ ગુણા કરીએ ત્યારે ૪૮૪ ચોવીશીપદ થાય. આદારકદ્વિકે સ્ત્રીવેદ ન હોય, ત્યારે ૮૮ ષોડશકપદ હોય, ૪૮૪ ને ચોવીશ ગુણા કરીએ અને ૮૮ ને સોળગુણા કરી ભેળા કરીએ એટલે ૧૩૦૨૪ પદવૃંદ થાય અપ્રમત્ત ગુણુઠાણે બે મિશ્ર વિના ૧૧ યોગ હોય. ઉદયપદ ૪૪ હોય. તેને આદારક યાળી ૧૦ ગુણા કરવાથી ૪૪૦ ચોવીશીપદ થય. અને આદારક સ્ત્રીવેદ ન હોય તે માટે ૪૪ ષોડશક થાય બન્નેનાં મળીને ૧૧૨૬૪ પદવૃંદ થાય. અપૂ- કરણ ગુણુઠાણે યોગ ૯ અને ઉદયપદ ૨૦ હોય માટે ૨૦ ને ત્રય યોગ ગુણા કરવાથી ૧૮૦ ચોવીશીપદ હોય. તેને ૨૪ ગુણ કરતાં ૪૩૨૦ પદવૃંદ થાય. અનિવૃત્તિઆદરે યોગ ૯ હોય, બહાં ઉદયપદ નથી. ભાંગા ૨૮ છે તેને ત્રય ગુણા કરવાથી ૨૫૨ પદ- વૃંદ હોય, સૂક્ષ્મસંપરાયે યોગ ૯ અને ભાંગા ૧ તેથી ૯ પદ- વૃંદ થાય. એમ સર્વ ગુણુઠાણે મળી યોગ ગુણિત કરતાં ૩૮૨૮ ચોવીશીપદ અને ૨૮૪ ષોડશકપદ થાય. તેના ૯૬૬૭૭ પદવૃંદ થાય.

હવે ઉપયોગ ગુણિત ઉદય ભાંગા ભાવીએ છીએ. મિથ્યાત્વ અને સાસ્વાદને અજ્ઞાન ૩ અને દર્શન બે એવં પાંચ ઉપયોગ હોય. મિશ્ર અવિરત અને દેશવિરતે જ્ઞાન ૩ અને દર્શન ૩ એવં ૬ ઉપયોગ હોય. પ્રમત્તાદિકે જ્ઞાન ૪ અને દર્શન ૩ એવં ૭ ઉપયોગ હોય, જે ગુણકાણે જેટલી ચોવીશી તથા ભાંગા હોય તેને પોતપોતાના ઉપયોગ ગુણ કરીએ ત્યારે ઉપયોગ ગુણિત ચોવીશી અને ઉદય ભાંગા થાય, તે આ પ્રમાણે—મિથ્યાત્વ ચોવીશી ૪૦ અને ભાંગા ૯૬૦ સાસ્વાદને ચોવીશી ૨૦ ભાંગા ૪૮૦. મિશ્ર ચોવીશી ૨૪ અને ભાંગા ૫૭૬ *મતાંતરે ચોવીશી ૨૦ અને ભાંગા ૪૮૦. અવિરતે ચોવીશી ૪૮ અને ભાંગા ૧૧૫૨ દેશવિરતિએ ચોવીશી ૪૮ અને ભાંગા ૧૧૫૨. પ્રમત્તે ચોવીશી ૫૬ અને ભાંગા ૧૩૪૪, અપ્રમત્તે ચોવીશી ૫૬ અને ભાંગા ૧૩૪૪ અપૂર્વે ચોવીશી ૨૮ અને ભાંગા ૬૭૨ અનિવૃત્તિએ ભાંગા ૧૧૨, સૂક્ષ્મસંપરાયે ભાંગા ૭. સર્વ મળી ચોવીશી ૩૨૦ અને ભાંગા ૭૭૯૯, મતાંતરે ૩૧૬ ચોવીશી અને ભાંગા ૭૭૦૩ જાણવા. હવે ઉપયોગ ગુણિત પદવૃંદ ભાવીએ છીએ. મિથ્યાત્વાદિકે ‘અકુટ્ટી અત્તીસ’ ઇત્યાદિ પદ કહ્યાં તેને પોતપોતાનાં ઉપયોગ સાથે ગુણીએ તે પદ થાય અને તેને ૨૪ ગુણ કરીએ તે પદવૃંદ થાય. મિથ્યાત્વે પદ ૩૪૦ અને પદવૃંદ ૮૧૬૦ સાસ્વાદને ૧૬૦, ૩૮૪૦. મિશ્ર ૧૯૨, ૪૬૦૮ મતાંતરે ૧૬૦, ૩૮૪૦. અવિરતે ૩૬૦, ૮૬૪૦. દેશવિરતે ૩૧૨, ૭૪૮૮. પ્રમત્તે ૩૦૮, ૭૩૯૨ અપૂર્વે ૧૪૦, ૩૩૬૦. એ પ્રકારે અનુક્રમે પદ અને પદવૃંદ જાણવાં. અનિવૃત્તે પદ નહીં અને પદવૃંદ ૧૯૬. સૂક્ષ્મે પદવૃંદ ૭. સર્વ મળી ઉપયોગ ગુણિત પદ ૨૧૨૦ અને પદવૃંદ ૫૧૦૮૩. મતાંતરે ૨૦૮૭ પદ અને પદવૃંદ ૫૦૩૧૫ હોય.

હવે લેશ્યા ગુણિત ઉદય ભાંગા ભાવીએ છીએ—મિથ્યાત્વાદિકે ૪ ગુણકાણે છ છ લેશ્યા હોય. દેશવિરત, પ્રમત્ત અને અપ્રમત્તે તેજો, પદ અને શુક્લ એ ૩ લેશ્યા હોય. અપૂર્વકરણા-

* મિશ્ર ગુણકાણે કોઈ આચાર્ય ત્રણ જ્ઞાન અને બે દર્શન માને છે તે મતે પાંચ ઉપયોગ ગણતાં.

દિકે એક શુક્લ લેશ્યા હોય. ત્યાં જોડણી ચોવીશી તથા ઉદય ભાંગા હોય તેને પોતાની લેશ્યા ગુણ્યા કરીએ. મિથ્યાત્વે ચોવીશી ૪૮ અને ભાંગા ૧૧૫૨. સાસ્વાદને ૨૪, ૫૭૬, અવિરતે ૪૮, ૧૧૫૨. દેશે ૨૪, ૫૭૬, પ્રમત્તે ૨૪, ૫૭૬. અપ્રમત્તે ૨૪, ૫૭૬. અપૂર્વ ૪, ૯૬. એ પ્રકારે અનુક્રમે ચોવીશી અને ભાંગા હોય. અનિવૃત્તિએ ભાંગા ૧૬. સૂક્ષ્મસંપ્રદાયે ભાંગા ૧. સર્વ મળી ૨૨૦ ચોવીશી અને ૫૨૬૭ ભાંગા થાય. એમ ૫૬ અને ૫૬૪૬ને પણ પોતપોતાની લેશ્યા ગુણિત કરવા ૧૫૬૧૧

૧ લેશ્યા ગુણિત ભાંગા આ પ્રમાણે જાણવા—મિથ્યાત્વે ઉદયસ્થાનના ભાંગા આઠ, સાસ્વાદને ૨૪, મિથ્રે ૨૪ અને અવિરતે આઠ. એમ સર્વ મળી ચોવીશને છ લેશ્યા સાથે ગુણતાં ૧૪૪ ચોવીશી થાય. દેશવિરતાદિ ત્રણ ગુણદાણે પ્રત્યેક ઉદયસ્થાનના ભાંગા આઠ આઠ હોવાથી ચોવીશને ત્રણ લેશ્યા સાથે ગુણતાં ૭૨ ચોવીશી થાય. ડ્રુણાદિ ત્રણ લેશ્યાવાળાને દેશવિરતિ ગુણસ્થાનની પ્રાપ્તિ થતી નથી તે અપેક્ષાએ આઠી ત્રણ લેશ્યા ગણી છે, બાકી દેશવિરતિ અને સર્વવિરતિપણું પામ્યા પછી તેના લેશ્યા પણ હોઈ શકે. અપૂર્વકરણે ૨૪ ચોવીશીને એક લેશ્યા સાથે ગુણતાં ૨૪ ચોવીશી થાય. સર્વ મળી ૨૨૦ ચોવીશી થઈ, તેથી ૨૨૦ને ચોવીશ ગુણતાં ૫૨૮૦ ભાંગા થાય, તેમાં અનિવૃત્તિના દ્વિકોદયના ૧૬ અને એકોદયના પાંચ ભાંગા મેળવતાં ૫૨૬૭ લેશ્યા ગુણિત ઉદય ભાંગા થાય.

હવે ૫૬૪૬ કહે છે—મિથ્યાત્વે ઉદયસ્થાનપદોની ચોવીશી ૬૮, સાસ્વાદને ૩૨, મિથ્રે ૩૨ અને અવિરતે ૬૦, સર્વ મળી ૧૯૨ ને છ લેશ્યાએ ગુણતાં ૧૧૫૨ થાય. દેશવિરતે ૫૨, પ્રમત્તે ૪૪ અને અપ્રમત્તે ૪૪ સર્વ મળી ૧૪૦ ને ત્રણ લેશ્યાએ ગુણતાં ૪૨૦ થાય. અપૂર્વકરણે ચીસને એક લેશ્યાએ ગુણતાં વીસ થાય, એમ સર્વ મળીને ૧૫૬૨ ને ચોવીશ ગુણતાં ૩૮૨૦૮ થાય, તેમાં દ્વિકોદયના ચોવીશ અને એકોદયના પાંચ મળી ૨૯ મેળવતાં ૩૮૨૩૭ લેશ્યાગુણિત ૫૬૪૬ થાય.

ગુણસ્થાને મોહનીયકર્મનાં સત્તાસ્થાન.

તિન્નેગે^૧ ઇગેગં^૨, તિગ મીસે^૩ પંચ ચડસુ^૪ તિગ પુઠ્ઠે^૫ ।

ઇકાર^૬ વાયરંમિ^૭ ડ, સુદુમે^૮ ચડ તિન્નિ^૯ ડવસંતે^{૧૦} ॥૫૭॥

તિન્નિ=ત્રણ સત્તાસ્થાનક
ઇગે=એક મિથ્યાદષ્ટિ ગુણસ્થા-
નકે
ઇગે=એક સાસ્વાદને
ઇગં=એક સત્તાસ્થાન
તિગ=ત્રણ
મીસે=મિશ્ર ગુણસ્થાને
પંચ=પાંચ
ચડસુ=અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ

આદિ ચાર ગુણસ્થાને
તિગ=ત્રણ
પુઠ્ઠે=અપૂર્વકરણે
ઇકાર=અગ્યાર
વાયરંમિ=અનિવૃત્તિ બાદરે
સુદુમે=સૂક્ષ્મસંપરાયે
ચડ=ચાર
તિન્નિ=ત્રણ
ડવસંતે=ઉપશાંતમોહે

અર્થ:-એક મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાને મોહનીય કર્મનાં ત્રણ સત્તાસ્થાનક, એક સાસ્વાદને એક સત્તાસ્થાનક, મિશ્રે ત્રણ સત્તાસ્થાન, અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ આદિ ચાર ગુણસ્થાને પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાન અને અપૂર્વકરણે ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય. બાદરે સંપરાયે અગ્યાર, સૂક્ષ્મસંપરાયે ચાર અને ઉપશાંતમોહે ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય. ॥ ૫૭ ॥

વિવેચન:-હવે ગુણકાણે મોહનીયકર્મનાં સત્તાસ્થાનક કહે છે-એક મિથ્યાત્વ ગુણકાણે ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય. તે આ પ્રમાણે-૨૮, ૨૭, ૨૬, એની ભાવના સર્વત્ર પૂર્વે કહી છે તેમ બાણવી. સાસ્વાદને એક ૨૮ ગું સત્તાસ્થાનક હોય. મિશ્રે ત્રણ

+ નિષદ્ધિએ તિન્નિ-ઈતિ પાઠાન્તરે.

૨૦

સત્તાસ્થાનક હોય-૨૮, ૨૭, ૨૪. અવિરતાદિક ચાર ગુણકાણે પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય-૨૮, ૨૪, ૨૩, ૨૨, ૨૧. અપૂર્વકરણે ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય. ૨૮, ૨૪, ૨૧. ત્યાં ૨૮, ૨૪ નું ઉપશમ સમ્યક્ત્વીને અને ૨૧ નું ક્ષાયિકને હોય. અનિવૃત્તિ-બાદરે ૧૧ સત્તાસ્થાનક હોય; તે આ પ્રમાણે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૧૩, ૧૨, ૧૧, ૫, ૪, ૩, ૨, ૧. સૂક્ષ્મસંપરાયે ૪ સત્તાસ્થાનક હોય ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૧. ત્યાં ત્રણ ઉપશમશ્રેણિએ અને એક ક્ષપકશ્રેણિએ હોય. ઉપશાન્તમોહ ગુણકાણે ૨૮, ૨૪, ૨૧. એ ત્રણ સત્તાસ્થાનક હોય. ંહાં સંવેદ્ય પોતાની મેળે જ વિચારીને કહેવો. *સર્વત્ર ભાવના પૂર્વલી પરે જાણવી ૫૭.

* અહીં સંવેદ્ય આ પ્રમાણે જાણવો—

મિથ્યાત્વે બાવીશના બંધસ્થાને ૭-૮-૯-૧૦ એ ચાર ઉદયસ્થાન હોય. તેમાં સાતના ઉદયે એકજ અઠાવીશની સત્તા હોય. આઠ આદિ ત્રણ ઉદયે ૨૮, ૨૭, ૨૬ એ ત્રણ ત્રણ સત્તાસ્થાન પ્રત્યેકે હોય, એમ સર્વ મળી દશ સત્તાસ્થાનક હોય.

સાસ્વાદને એકવીશના બંધસ્થાને ૭-૮-૯ એ ત્રણ ઉદયસ્થાનકે પ્રત્યેકને ૨૮ ની સત્તા હોય એટલે ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય,

મિશ્રે સત્તરના બંધસ્થાને ૭-૮-૯ એ ત્રણ ઉદયસ્થાનકે પ્રત્યેકને ૨૮-૨૭-૨૪ એમ ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય એટલે નવ સત્તાસ્થાન હોય.

અવિરતે સત્તરના બંધસ્થાને ૬-૭-૮-૯ એ ચાર ઉદયસ્થાન હોય. ત્યાં ૭ ને ઉદયે ૨૮, ૨૪ અને ૨૧ એ ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય. સાત અને આઠના ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૩, ૨૨ અને ૨૧ એ પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય. નવને ઉદયે ૨૧ વિના બાકીના ચાર સત્તાસ્થાન હોય, એટલે સર્વ મળી સત્તર સત્તાસ્થાન હોય.

દેશવિરતે તેરના બંધે ૫-૬-૭-૮ એ ચાર ઉદયસ્થાન હોય તેમાં પાંચને ઉદયે ૨૮-૨૪-૨૧ એ ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય. ૭ ને ઉદયે

ગુણસ્થાને નામકર્મના બધોદયે સત્તાસ્થાન.

^૧છન્નવ ^૨છક્કં ^૩તિગ ^૪સત્ત, ^૫દુગં ^૬દુગ ^૭તિગ ^૮દુગંતિ અટ્ટ ^૯ચડ ।

^{૧૦}દુગ ^{૧૧}છચડ ^{૧૨}દુગ ^{૧૩}પણ ^{૧૪}ચડ, ^{૧૫}ચડ ^{૧૬}દુગ ^{૧૭}ચડ ^{૧૮}પણગ ^{૧૯}પગ ^{૨૦}ચડ । ૫૮।

^{૨૧}પગેગમટ્ટ ^{૨૨}પગેગમટ્ટ, ^{૨૩}છડમત્થકેવલિજિણાણં ।

^{૨૪}પગ ^{૨૫}ચડ ^{૨૬}પગ ^{૨૭}ચડ, ^{૨૮}અટ્ટ ^{૨૯}ચડ ^{૩૦}દુ ^{૩૧}છક્કમુદયંસા ॥ ૫૯ ॥

છન્નવછક્કં=છ, નવ અને છ (બધે,
ઉદય અને સત્તાસ્થાનક.)
તિગ સત્ત દુગં=ત્રણ, સાત, બે
દુગતિગ દુગં=બે, ત્રણ, બે
તિઅટ્ટ ચડ=ત્રણ, આઠ, ચાર.
દુગછચડ=બે, છ, ચાર
દુગપણચડ=બે, પાંચ, ચાર
ચડદુગચડ=ચાર, બે, ચાર
પણગપગચડ=પાંચ, એક, ચાર
પગેગમટ્ટ=એક, એક, આઠ

છડમત્થકેવલિજિણાણં=છડમત્થ-
જિન (ઉપશાંતભોલુક્ષીણુમોહ),
કેવળીજિન (સયોગિ-અયોગિ)
ને અનુક્રમે.
પગચડ=એક, ચાર, (ઉદય સત્તા-
સ્થાનક)
અટ્ટચડ=આઠ, ચાર
દુછક્કં=બે, છ
ઉદયંસા=ઉદય અને સત્તાસ્થાનક

૨૮-૨૪-૨૩-૨૨-૨૧ એ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય, સાતને ઉદયે પણ પૂર્વેકિત
પાંચ સત્તાસ્થાન હોય, આઠને ઉદયે એકવીસ વિના પૂર્વેકિત ચાર સત્તાસ્થાન
હોય, એમ સર્વ મળી સત્તર સત્તાસ્થાન હોય.

પ્રમત્તે નવને બધે ૪-૫-૬-૭ એ ચાર ઉદયસ્થાન હોય, તેમાં
ચારને ઉદયે ૨૮-૨૪-૨૧ એ ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય. પાંચને ઉદયે ૨૮,
૨૪, ૨૩, ૨૨, ૨૧ એ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય. છ ને ઉદયે પણ એજ
પાંચ સત્તાસ્થાન હોય, સાતને ઉદયે ૨૧ વિના ચાર સત્તાસ્થાન હોય. એમ
સર્વ મળી સત્તર સત્તાસ્થાન હોય. અપ્રમત્તે પણ એજ સત્તર સત્તાસ્થાન હોય.

અર્થ:-છ, નવ, છ; ત્રણ, સાત, બે; બે, ત્રણ બે; ત્રણ, આઠ, ચાર; બે, છ, ચાર; બે, પાંચ, ચાર; ચાર, બે, ચાર; પાંચ, એક, ચાર; એક, એક, આઠ; અને એક, એક, આઠ; એ પ્રકારે અનુક્રમે બંધ, ઉદય અને સત્તાસ્થાનકો પહેલા દશ ગુણસ્થાનોને વિષે અનુક્રમે હોય. છઠ્ઠાંથ જિન (૧૧-૧૨) અને કેવળી જિન (૧૩-૧૪) ને અનુક્રમે એક, ચાર; એક ચાર; આઠ, ચાર અને બે, છ; ઉદય અને સત્તાસ્થાનક હોય. ॥ ૫૮-૫૯ ॥

વિવેચન:-હવે ૧૪ ગુણકોએ નામકર્મનાં બંધોદયસત્તાસ્થાનક અને ભાંગા કહે છે. મિથ્યાત્વ ગુણકોએ નામકર્મનાં છ બંધસ્થાનક, નવ ઉદયસ્થાનક અને છ સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં ૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦. એ છ બંધસ્થાનક હોય. અપર્યાપ્ત એકેન્દ્રિય પ્રાયોગ્ય બાંધતા ૨૩ બાંધે ત્યાં આદર સૂક્ષ્મ, પ્રત્યેક અને સાધારણ પદે ચાર ભાંગા હોય. પર્યાપ્ત એકેન્દ્રિય પ્રાયોગ્ય ૨૫ બાંધતાં ૨૦ ભાંગા, અને અપ-

અપૂર્વકરણે નવના બંધે ચાર, પાંચ અને છના ઉદયસ્થાનકે ૨૮, ૨૪, ૨૧ એ ત્રણ ત્રણ સત્તાસ્થાનક પ્રત્યેકે હોય એટલે નવ સત્તાસ્થાન હોય.

અનિવૃત્તિબાદરે પાંચ, ચાર, ત્રણ, બે અને એક એ પાંચ બંધસ્થાન હોય. ત્યાં પાંચને બંધે બેને ઉદયે ૨૮-૨૪-૨૧-૧૩-૧૨-૧૧ એ છ સત્તાસ્થાન હોય. ચારને બંધે એકને ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૧૧, ૫, ૪ એ છ સત્તાસ્થાન હોય. ત્રણને બંધે એકના ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૪, ૩, એ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય, બેને બંધે એકને ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૩, ૨, એ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય. એકને બંધે એકને ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૨, ૧. એ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય, એમ સર્વ મળી પાંચ બંધસ્થાનકે ૨૭ સત્તાસ્થાનક હોય.

સૂક્ષ્મસંપરાયે બંધના અભાવે એકના ઉદયે ૨૮, ૨૪, ૨૧, ૧, એ ચાર સત્તાસ્થાનક હોય.

ઉપશાંતમોહે બંધોદય વિના ૨૮, ૨૪, ૨૧ એ ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય. એમ ૧૧ ગુણકોએ સર્વ મળી ૧૩૩ મોહનીયકર્મનાં સત્તાસ્થાન હોય એનું સ્વરૂપ પૂર્વની પેઠે વિચારવું.

પર્યાપ્ત બેઈન્દ્રિય, તેઈન્દ્રિય, ચઉરિન્દ્રિય, અને પચ્ચેન્દ્રિય તિર્યચ્ચ મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૨૫ બાંધતાં એકેકે ભાંગા હોય. સર્વ મળી ૨૫ ભાંગા હોય. પર્યાપ્ત એકેન્દ્રિય પ્રાયોગ્ય ૨૬ બાંધતાં ભાંગા ૧૬ હોય. દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ બાંધતાં ભાંગા ૮ અને નરકગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ બાંધતાં ભાંગા ૧, એવં ૯ ભાંગા હોય. પર્યાપ્ત બેઈન્દ્રિય, તેઈન્દ્રિય અને ચઉરિન્દ્રિય પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં ભાંગા ૮ પ્રત્યેકે હોય. પચ્ચેન્દ્રિય તિર્યચ્ચ પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં ભાંગા ૪૬૦૮ અને મનુષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં ભાંગા ૪૬૦૮ એમ સર્વ મળીને ૯૨૪૦ ભાંગા થાય. પર્યાપ્ત બેઈન્દ્રિય, તેઈન્દ્રિય અને ચઉરિન્દ્રિય પ્રાયોગ્ય ૩૦ બાંધતાં પ્રત્યેકે આઠ આઠ ભાંગા અને પચ્ચેન્દ્રિય તિર્યચ્ચ પ્રાયોગ્ય ૩૦ બાંધતાં ૪૬૦૮ ભાંગા સર્વ મળીને ૪૬૩૨ હોય. એવં છ બંધસ્થાનકે થઈને મિથ્યાત્વ ગુણકાણે ૧૩૯૨૬ ભાંગા હોય. ઉદયસ્થાનક નવ હોય, તે આ પ્રમાણે-૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯ ૩૦. ૩૧. ત્યાં આહારક સંયતના ૭, વૈક્રિય સંયતના ૩ * અને કેવલી સંબંધી ૮ ભાંગા ન કહેવા; તે મિથ્યાત્વે ન હોય તે માટે. શેષ સર્વ કહેવા. ૪૧, ૧૧, ૩૨, ૬૦૦, ૩૧, ૧૧૯૯, ૧૭૮૧, ૨૯૧૪, ૧૧૬૪. એ પ્રમાણે ૯ ઉદયસ્થાનકે અનુક્રમે ભાંગા હોય. સર્વ મળી મિથ્યાત્વે ઉદયભાંગા ૭૭૭૩ હોય. મિથ્યાત્વે નામકર્મનાં સત્તાસ્થાનક છ હોય. તે આ પ્રમાણે-૯૨, ૮૯, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮. એ બંધાદ્ય સત્તાનો સંવેધ પોતે જ વિચારવો. હવે સાસ્વાદન ગુણકાણે ત્રણ બંધસ્થાનક, સાત ઉદયસ્થાનક અને બે સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં ૨૮, ૨૯, ૩૦. એ ત્રણ

* ઉદ્યોત સહિત ૨૮, ૨૯, અને ૩૦ એ ત્રણ ઉદયના ભાંગા.

૧ સંવેધ આ પ્રમાણે:-૨૩ ના બંધે ૯ ઉદયસ્થાન હોય. ત્યાં દેવતાના ૬૪ અને નારકીના ૫ ભાંગા વિના ૭૭૦૪ ઉદયભાંગા હોય સત્તાસ્થાન પ્રથમના ૪ ઉદયસ્થાને પાંચ પાંચ (૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮) હોય તેમાં પણ ૨૧ ના ઉદયે મનુષ્યના ૯ ભાંગે ૭૮, અને ૨૪ ના ઉદયે વૈક્રિય વાઉકાચને ૭૮નું તથા ૮૦નું સત્તાસ્થાન ન હોય. ૨૫ ને ઉદયે તેઉ, વાઉના ઉદયના (બાહર તથા સૂક્ષ્મ સાથે અયશઃકીર્તિના) જે બે ભાંગા છે ત્યાંજ ૭૮નું લાભે; શેષ ભાંગે ન લાભે. ૨૬ને ઉદયે ૨૮૯ ભાંગા મનુષ્યના

અંધસ્થાનક હોય, ત્યાં નરકગતિ પ્રાપ્તોગ્ય ૨૮ તો સાસ્વાદની ન
બાંધે તેથી દેવગતિ પ્રાપ્તોગ્ય ૨૮ બાંધતાં ૮ ભાંગા હોય. પર્યાપ્ત

અને દશ એકેન્દ્રિયના (તેહ, વાહિના બે અને વૈક્રિય વાહિનો એક વિનાના) એટલા ભાંગા વજ્રને શેષ ૩૦૦ ભાંગે તેહ અને વાહિમાંથી આવી ઉત્પન્ન થયેલાની અપેક્ષાએ પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાન લાભે, વૈક્રિય વાહિને ત્રણ લાભે. ૨૭ થી ૩૧ સુધી પાંચ ઉદયસ્થાને ૭૮ વિના ચાર ચાર સત્તાસ્થાન લાભે. કુલ ૪૦ થાય ૨૫ અને ૨૬ ના અંધસ્થાને ૨૩ ના અંધની પેઠે સમજવું પણ અહીં ઉદયભાંગાઓમાં દેવતાના ૬૪ ભાંગા ગણવા એટલે ઉદયભાંગા ૭૭૬૮ થાય કેમકે દેવતા પર્યાપ્ત એકેન્દ્રિયમાં ઉપજે છે અને તત્ત્રયોગ્ય બાંધતાં તેને સ્થિર અસ્થિર શુભ અશુભ અને યશઃ અયશઃ યોગે ૮ અંધ ભાંગા હોય છે. ૨૮ ના અંધે ૩૦ અને ૩૧ એ બે ઉદયસ્થાન હોય. ૩૦ ના ઉદયે પાંચેન્દ્રિય તિર્થંચના ભાંગા ૧૧૫૨ અને મનુષ્યના ૧૧૫૨. ૩૧ના ઉદયે તિર્થંચના ભાંગા ૧૧૫૨- કુલ ભાંગા ૩૪૫૬. સત્તાસ્થાન ૩૦ ના ઉદયે ૬૨, ૮૯, ૮૮, અને ૮૬ એ ચાર હોય. અહીં જે વેદક સમ્યગ્દષ્ટિ તીર્થંકર નામકર્મ બાંધી પરિણામના પરાવર્તથી મિથ્યાત્વી થતાં નરકગતિ સન્નુષ્ઠ થઈ નરક પ્રાપ્તોગ્ય ૨૮ બાંધે તેને ૮૯ની સત્તા હોય. શેષ ત્રણ સામાન્યપણે તિર્થંચ મનુષ્યને હોય, ૩૧નો ઉદય તિર્થંચને હોય તેથી તેને ૮૯ વિના ૩ સત્તાસ્થાન હોય. કુલ ૭ થાય. (અહીં વૈક્રિય તિર્થંચ મનુષ્યને ગણવામાં આવ્યા નથી.) દેવગતિ પ્રાપ્તોગ્ય વજ્રને શેષ પ્રાપ્તોગ્ય ૨૯ના અંધે નવે ઉદયસ્થાન હોય. ભાંગા ૭૭૭૩, ૨૧ ના ઉદયે ૭ સત્તાસ્થાન હોય, ૮૯ ની સત્તા સમ્યક્ત્વ વખી નરકે જતાં વચ્ચે હોય. ૬૨ અને ૮૮ નાં ચારે ગતિના જીવને; ૮૬ અને ૮૦ નાં દેવ નારકી વિના સર્વ જીવને અને ૭૮ નું દેવ, નારકી તથા મનુષ્ય વિના સર્વ જીવને હોય. સર્વને વિગ્રહગતિ-એ હોય. ૨૪ ના ઉદયે ૮૯ ના વિના પાંચ એકેન્દ્રિયનેજ હોય. ૨૫ ના ઉદયે ૭, ૨૧ ની પેઠે ૨૬ ના ઉદયે ૮૯ વિના પાંચ. ૮૯ નું નારકીને હોય, તેને આ ઉદયસ્થાન ન હોય તે માટે. ૨૭ ના ઉદયે ૭૮ વિના પાંચ. ૭૮ નું તેહ વાહિને હોય તે અહીં નથી, શેષ એકેન્દ્રિયાદિ મનુષ્યદિક અવશ્ય બાંધે તેથી તેઓને તથા નારકાદિને પણ ૭૮ નું ન હોય તે માટે ૨૮ ના ઉદયે એજ પાંચ. અહીં ૮૬ અને ૮૦ નાં વિકલેન્દ્રિય તથા પાંચેન્દ્રિય તિર્થંચ અને મનુષ્યને હોય. બાકીના પૂર્વની પેઠે. ૨૯ ના ઉદયે પણ એજ પાંચ. ૩૦ ના ઉદયે ૮૯ વિના ચાર, ૮૯ નું નારકીનું હોય, તેને આ ઉદય ન હોય.

પંચેન્દ્રિય તિર્યંચ પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં ૩૨૦૦ ભાંગા × અને પર્યાપ્ત મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં ૩૨૦૦ ભાંગા. એવં ૬૪૦૦ ભાંગા હોય. પર્યાપ્ત પંચેન્દ્રિય તિર્યંચ પ્રાયોગ્ય ૩૦ બાંધતાં ૩૨૦૦ ભાંગા હોય એમ ત્રણે બંધસ્થાનકે થઇને ૯૬૦૮ ભાંગા હોય. ઉદયસ્થાનક ૭ છે, તે આ પ્રમાણે ૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૯, ૩૦, ૩૧ ત્યાં એકેન્દ્રિયને ૨૧ ના ઉદયે આદર પર્યાપ્તિ સાથે યશ અયશના બે ભાંગા જ સાસ્વાદને હોય; સૂક્ષ્મ અપર્યાપ્તિ માંહે સાસ્વાદન ન હોય તે માટે. બેઇન્દ્રિય, તેઇન્દ્રિય અને ચઉન્દ્રિયને ૨૧ ના ઉદયે અપર્યાપ્તિનો એકેકો ભાંગા ટાળીને શેષ બે બે ભાંગા હોય, પંચેન્દ્રિય તિર્યંચને પણ અપર્યાપ્તિનો એકેક ભાંગા ટાળીને આઠ આઠ ભાંગા હોય. કેવતાને ૨૧ ને ઉદયે આઠ ભાંગા હોય. એમ સર્વ મળી ૨૧ ને ઉદયે ૩૨ ભાંગા હોય. ૨૪ નો ઉદય તો એકેન્દ્રિયને ત્રિપે ઉત્પન્ન માત્રને હોય. અહિં પણ આદર પર્યાપ્તિને યશ અયશ સાથે જે બે ભાંગા છે તેજ હોય. સૂક્ષ્મ સાધારણ તેઉ અને વાયુ માંહે સાસ્વાદની ન ઉપજે તે માટે. સાસ્વાદનીને ૨૫ નો ઉદય તો કેવતા માંહે ઉત્પન્ન માત્રનેજ હોય, અન્ય કોઇને ન હોય. ત્યાં ભાંગા ૮ હોય. તે સુભગ, દુર્ભગ, આદેય, અનાદેય, યશ અને અયશ ઉપજે, ૨૬ નો ઉદય વિકલેન્દ્રિય, પંચેન્દ્રિય તિર્યંચ અને મનુષ્ય માંહે તે માટે. શેષની ભાવના પૂર્વ પ્રમાણે. ૩૧ ના ઉદયે પણ એજ પ્રમાણે ચાર, સર્વ મળી ૨૯ના બંધે ૪૫ સત્તાસ્થાન થાય. દેવ તથા મનુષ્ય ગતિ પ્રાયોગ્ય વિના શેષ-વિકલેન્દ્રિય તથા તિર્યંચ પંચેન્દ્રિય પ્રાયોગ્ય ૩૦ના બંધે નવે ઉદયસ્થાન હોય. ત્યાં ભાંગા ૭૭૭૩ પૂર્વની જેમ હોય. અહીં સત્તાસ્થાન પ્રથમના ચાર ઉદયે પાંચ પાંચ અને પછીના પાંચ ઉદયે ચાર ચાર હોય. સર્વ મળી ૪૦ હોય. ૮૯ નું અહીં ન લાભે, ૮૯ ની સત્તાએ તિર્યંચ ગતિ પ્રાયોગ્ય બંધનો અસંભવ છે તે માટે. એ પ્રમાણે ત્રિથાત્વ ગુણદાણે સંવેધ વિચારતાં સર્વ મળી ૨૧૨ સત્તાસ્થન થાય.

× પાંચ સંઘયણ, પાંચ સંસ્થાન અને સાત યુગલતા વિકલ્પ વડે, છેવડું સંઘયણ અને હુંડક સંસ્થાન અહીં ન બંધાય તે માટે.

ઉત્પન્ન માત્રનેજ હોય. ત્યાં અપર્યાપ્તાનો એકેકો ભાંગો યાળીને ચિકલેન્દ્રિયના ૬, પંચેન્દ્રિય તિર્થંચના ૨૮૮ અને મનુષ્યના ૨૮૮, એવં પ૯૨ ભાંગા ૨૬ ને ઉદયે હોય. ૨૮ નો ઉદય તો સાસ્વાદને હોય નહીં. એ બે ઉદયસ્થાનક તો ઉપજ્યા પછી અતર્મુહૂર્ત ગયે હોય અને સાસ્વાદન તો ન્યૂન છ આવળી લગે જ હોય, તે માટે ન હોય. ૨૯ નો ઉદય તો દેવતા નારકી પર્યાપ્તાને પ્રથમ પ્રાપ્ત સમ્યક્ત્વ થકી પડતાને પામીએ, ત્યાં દેવતાને ભાંગા ૮ અને નારકીને ૧ ભાંગા એવં ૯ ભાંગા હોય. ૨૦ નો ઉદય તિર્થંચ મનુષ્ય પર્યાપ્તાને પ્રથમ પ્રાપ્ત સમ્યક્ત્વથી પડતાને અને ઉત્તરવૈકિંચે વર્તતા દેવતાને હોય. ત્યાં તિર્થંચ મનુષ્યને પ્રત્યેકે ૧૧૫૨ ભાંગા અને દેવતાને ૮ ભાંગા, સર્વ મળીને ૨૩૧૨ ભાંગા હોય. ૩૧ નો ઉદય પંચેન્દ્રિય તિર્થંચ પર્યાપ્તાને પ્રથમ પ્રાપ્ત સમ્યક્ત્વથી પડતાને હોય, ત્યાં ભાંગા ૧૧૫૨ હોય. એમ સાત ઉદયસ્થાનકે થઇને સાસ્વાદન ગુણઠાણે ૪૦૯૭ ઉદયભાંગા હોય. સત્તાસ્થાનક ૯૨ અને ૮૮ એ બે હોય. ત્યાં આહારક ચતુષ્ક આંધીને ઉપશમશ્રેણિ થકી પડતાં સાસ્વાદન પામે તેને ૯૨ નું સત્તાસ્થાનક હોય. અને ૮૮ નું તો ચારે ગતિના સાસ્વાદનીને હોય. હવે સંવેધ કહે છે.-૨૮ આંધતા સાસ્વાદનીને બે ઉદયસ્થાનક હોય, ૩૦, ૩૧. કરણ અપર્યાપ્તો સાસ્વાદની દેવગતિ પ્રાપ્તો ૨૮ ન આંધે તે માટે શેષ બે ઉદયસ્થાનક ન હોય. ત્યાં મનુષ્ય આશ્રયી ૩૦ ને ઉદયે બે સત્તાસ્થાનક હોય. અને પંચેન્દ્રિય તિર્થંચ આશ્રયી ૩૦ ને ઉદયે ૮૮ નું એકજ સત્તાસ્થાનક હોય. ૩૧ ના ઉદયે તિર્થંચને ૮૮ નું સત્તાસ્થાનક હોય પંચેન્દ્રિય-તિર્થંચ-મનુષ્ય પ્રાપ્તો ૨૯ આંધતાં સાસ્વાદનીને સાતે ઉદયસ્થાનક હોય. ત્યાં ૮૮ નું એકેકું જ સત્તાસ્થાનક હોય. ૩૦ ને ઉદયે વર્તતા મનુષ્યને બે સત્તાસ્થાનક હોય. એમ ૨૯ ના બંધકની પેઠે ૩૦ ના બંધકનો પણ સંવેધ કહેવો. કુલ સત્તાસ્થાનના ભાંગા ૧૯ થાય.

* ઉપશમશ્રેણિ માંડે નહિ તેથી શ્રેણિથી પડવાનો અભાવ હોવાથી તિર્થંચને ૯૨ ની સત્તા ન હોય.

હવે મિશ્ર ગુણઠાણે નામકર્મનાં બે બંધસ્થાનક, ત્રણ ઉદય-સ્થાનક અને બે સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં બંધસ્થાનક ૨૮, ૨૯ એ બે હોય. ત્યાં દેવગતિ પ્રાયોગ્ય બાંધતાં મિશ્રદ્રષ્ટિ મનુષ્ય તિર્થંચને ૨૮ નું બંધસ્થાનક હોય, તેના ભાંગા ૮. અને મનુ-ષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય બાંધતા દેવતા નારકીને ૨૯ નું બંધસ્થાનક હોય, ત્યાં ભાંગા ૮, એવં ભાંગા ૧૬. ઉદયસ્થાનક ૨૯ ૩૦, ૩૧ એ ત્રણ અને સત્તાસ્થાનક ૯૨, ૮૮, એમ બે હોય. હવે તેનો સંવેધ કહે છે-૨૮ ના બંધક મિશ્રદ્રષ્ટિને બે ઉદયસ્થાનક હોય-૩૦, ૩૧. એકેકા ઉદયસ્થાનકને વિષે બે સત્તાસ્થાનક હોય, ૯૨, ૮૮. ૨૯ ના બંધકને ૨૯ નું એક ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં પણ બે સત્તાસ્થાનક હોય, કુલ ૬ થાય.

તથા અવિરત સમ્યગ્દ્રષ્ટિ ગુણઠાણે ત્રણ બંધસ્થાનક, આઠ ઉદયસ્થાનક અને ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં ૩ બંધસ્થાનક આ પ્રમાણે-૨૮, ૨૯, ૩૦. ત્યાં તિર્થંચ મનુષ્ય અવિરતને દેવગતિ પ્રાયોગ્ય બાંધતાને ૨૮, તીર્થંકર સહિત દેવપ્રાયોગ્ય બાંધતા મનુષ્યને ૨૯, મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય બાંધતા દેવતા નારકીને પણ ૨૯, તેનેજ તીર્થંકર સહિત મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય બાંધતાં ૩૦ નું બંધસ્થાનક હોય. ઉદયસ્થાનક ૮ હોય, તે આ પ્રમાણે

૧-૨૯ ના ઉદયે દેવતાના ભાંગા ૮ તથા નારકીનો ૧, ૩૦ ના ઉદયે તિર્થંચ તથા મનુષ્ય પ્રત્યેકના ભાંગા ૧૧૫૨ અને ૩૧ ના ઉદયે તિર્થંચના ભાંગા ૧૧૫૨ હોય. કુલ ભાંગા ૩૪૬૫ થાય. (૩૦ નો ઉદય સ્વર રહિત અને ઉદ્યોત સહિત લક્ષ્યે તેા અપર્યાપ્તાવસ્થા આવી જાય છે, ત્યાં મિશ્ર ગુણઠાણું ન હોય તેથી તે સંબંધી પાઠક ભાંગા અહીં ગણવામાં આવ્યા નથી. યંત્રમાં પણ આમજ છે પણ ટીકામાં ગણ્યા છે. તત્ત્વ કેવેલિગમ્ય.)

૨-૨૮ ના બંધે ભાંગા ૮, ૨૯ ના બંધે ૧૬ અને ૩૦ના બંધે ૮, કુલ બંધભાંગા ૩૨ થાય.

-૨૧, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦ ૩૧. ત્યાં ૨૧ નો ઉદય નારકી, પંચેન્દ્રિય તિર્થંચ, મનુષ્ય અને દેવતાને જાણવો. ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વી પૂર્વજ્ઞાણુ એ સર્વને વિષે ઉપજે. પણ તે અપર્યામાને વિષે ન ઉપજે તે માટે ઈહાં અપર્યામાના ભાંગા વર્ણને શેષ ૨૫ ભાંગા હોય, ૨૫, ૨૭ નો ઉદય દેવતા, નારકી અને વૈકિય તિર્થંચ મનુષ્યને જાણવો. ત્યાં નારકી ક્ષાયિક વેદક સમ્યગ્દ્રષ્ટિ જાણવા, દેવતા ત્રિવિધ સમ્યક્ત્વી હોય, ૨૬ નો ઉદય તિર્થંચ મનુષ્ય ક્ષાયિક કે વેદક સમ્યગ્દ્રષ્ટિને હોય, ઉપશમ સમ્યક્ત્વી તિર્થંચ મનુષ્યમાં ન ઉપજે. ૨૮, ૨૯ નો ઉદય નારકી, દેવતા, મનુષ્ય, તિર્થંચ, વૈકિય તિર્થંચ અને મનુષ્યને જાણવો. ૩૦ નો ઉદય વૈકિય તથા સહજ પંચેન્દ્રિય તિર્થંચ, મનુષ્ય અને દેવતાને હોય. ૩૧ નો ઉદય પંચેન્દ્રિય તિર્થંચને હોય. સત્તાસ્થાનક ૪ હોય, તે આ પ્રમાણે-૯૩, ૯૨, ૯૯, ૯૮. ત્યાં જે અપ્રમત્ત સંયત અને અપૂર્વકરણવાળો તીર્થંકરારહરકદ્વિક સહિત ૩૧ બાંધીને પછી દેવતા થયો હોય તેને ૯૩ ની સત્તા અને જે આહારક બાંધીને પડે તેને ચારે ગતિએ ૯૨ ની સત્તા હોય. ૯૯ ની સત્તા દેવતા નારકી મનુષ્ય અવિરતને તીર્થંકર સહિત અને

૧-૨૧ ના ઉદયે તિર્થંચ મનુષ્ય તથા દેવતાના આઠ ભાંગા અને નારકીનો ૧, કુલ ૨૫. ૨૫ના ઉદયે વૈકિય મનુષ્ય તિર્થંચના આઠ, આઠ, દેવતાના ૮ અને નારકીનો ૧, કુલ ૨૫. ૨૬ના ઉદયે મનુષ્ય તથા તિર્થંચ પ્રત્યેકના ૨૮૮ ગણતાં ૫૭૬, ૨૭ના ઉદયે ૨૫ના ઉદયની પેઠે ૨૫. ૨૮ ના ઉદયે મનુષ્યના ૫૭૬, તિર્થંચના ૫૭૬, વૈકિય મનુષ્યના ૮, વૈકિય તિર્થંચના ૧૬, દેવતાના ૧૬ અને નારકીનો ૧, કુલ ૧૧૬૩. ૨૯ના ઉદયે મનુષ્યના ૫૭૬, તિર્થંચના ૧૧૫૨, વૈકિય મનુષ્યના ૮, વૈકિય તિર્થંચના ૧૬, દેવતાના ૧૬ અને નારકીનો ૧, કુલ ૧૭૬૯. ૩૦ ના ઉદયે મનુષ્યના ૧૧૫૨ તિર્થંચના ૧૭૨૮. વૈકિય તિર્થંચના ૮ અને દેવતાના ૮. કુલ ૨૮૬૬. ૩૧ ના ઉદયે તિર્થંચના ૧૧૫૨. કુલ અવિરત ગુણધાણે ઉદય ભાંગા ૭૬૬૧ થાય.

૮૮ની સત્તા ચારે ગતિના અવિરત સમ્યક્ત્વીને હોય. ઇહાં સવેધ^૧ સ્વયમેવ વિચારી લેવો.

તથા દેશવિરતિ ગુણઠાણે બે બંધસ્થાનક, છ ઉદયસ્થાનક અને ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. બે બંધસ્થાનક^૨ તે ૨૮, ૨૯નાં હોય, ત્યાં મનુષ્ય, તિર્યંચ પંચેન્દ્રિય દેશવિરતિ દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ બાંધે. તથા મનુષ્યજ તીર્થંકર સહિત દેવપ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધે. ઉદયસ્થાનક^૩ છ છે તે આ પ્રમાણે-૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. સત્તાસ્થાનક ચાર હોય, તે આ પ્રમાણે-૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮ ત્યાં જે અપ્રમત્ત અપૂર્વકરણવાળો તીર્થંકર અને આહારકચ્છિક બાંધીને પડે, ને પરિણામે દેશવિરત થાય, ત્યારે ૯૩ ની સત્તા

૧-૨૮ ના બંધે આઠ ઉદયસ્થાન હોય. તેમાં ૨૫ અને ૨૭નાં વૈક્રિય તિર્યંચ મનુષ્યને હોય. દરેક ઉદયે સત્તાસ્થાન બે બે હોય (૯૨, ૮૮) કુલ ૧૬ થાય. દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં મનુષ્યને ૩૧ વિતા ૭ ઉદયસ્થાનક હોય. તે પ્રત્યેકે ૯૩ અને ૮૯ એ બે બે સત્તાસ્થાનક હોય કુલ ૧૪ થાય. મનુષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૯ ના બંધક દેવતા તથા નારકી હોય. દેવતાને પોતાના જ્યે ઉદયસ્થાન હોય, ત્યાં પ્રત્યેકે ૯૨ અને ૮૮ એ બે બે સત્તાસ્થાન હોય. કુલ ૧૨ થાય. બન્ને મળી ૨૬ થાય. નારકીને ૩૦ નું ઉદયસ્થાન ન હોય. શેષ પાંચ હોય. તેને સત્તાસ્થાનો દેવતાની પેઠે હોય. મનુષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય ૩૦ બાંધતાં દેવતા તથા નારકીને પોતપોતાના ઉદય સ્થાનો હોય. દેવતાને દરેક ઉદયે ૯૩ અને ૮૯ એ બે બે સત્તાસ્થાન હોય નારકીને એક ૮૯ નું જ હોય. જિનતામ અને આહારકચ્છિક એ ઉભયની સત્તા નારકીને ન હોય તે માટે. કુલ ૧૨ થાય. સર્વ મળી ૫૪ સત્તાસ્થાન થાય.

૨-૨૮ ના બંધે ૮ ભાંગા અને ૨૯ના બંધે ૮ ભાંગા. કુલ ૧૬ બંધભાંગા થાય.

૩-પ્રથમના ચાર ઉદય વૈક્રિય તિર્યંચ મનુષ્યને હોય. ત્યાં વૈક્રિય તિર્યંચને પહેલા બે ઉદયના બે ભાંગા અને બેલા બેના ચાર ભાંગા. વૈક્રિય મનુષ્યને એજ ચાર ઉદયના ચાર ભાંગા. અહીં સર્વ પદ શુભ હોય તેથી વિશેષ ભાંગા ન થાય. કુલ ૧૦ થાય. ૩૦ નો ઉદય વૈક્રિય તથા સામાન્ય તિર્યંચ અને મનુષ્યને હોય. અહીં એક ભાંગા વૈક્રિય તિર્યંચને હોય અને

હોય શેષની ભાવના અવિરતની પેરે જાણવી. 'સંવેધ તો સધળે પોતાની મેળેજ જાણવો.

તથા પ્રમત્તસંયત ગુણઠાણે બે અંધસ્થાનક, પાંચ ઉદયસ્થાનક અને ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં અંધસ્થાનક ૨૮, ૨૯ એ બે દેશવિરતિની પેરે જાણવા.^૨ ઉદયસ્થાનક^૩ ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦ એ સર્વ આહારક સંયત અને વૈક્રિય સંયતને જાણવાં. સ્વભાવસ્થ સંયતને તો ૩૦ તું જ ઉદયસ્થાનક હોય. સત્તાસ્થાનક ૬૩, ૬૨, ૮૬, ૮૮ એ ચાર પૂર્વની પેરે જાણવાં.^૪

તથા અપ્રમત્ત ગુણઠાણે ચાર અંધસ્થાનક, બે ઉદયસ્થાનક

સામાન્ય તિર્થંચ તથા મનુષ્યને [૬ સંવ૦ × ૬ સંસ્થાન × ૨ વિહાયો. × ૨ સુસ્વર-દુસ્વર] ૧૪૪ ભાંગા હોય. દુર્ભાગ, અનાદેય તથા અયશનો અહીં ઉદય ન હોય તેથી વિશેષ ભાંગા ન થાય, કુલ ભાંગા ૨૮૯ થાય. ૩૧ નો ઉદય તિર્થંચને જ હોય, ભાંગા ૧૪૪ હોય સર્વ ઉદય ભાંગા ૪૪૩ થાય.

૧-૨૮ ના બંધે ૭ ઉદયે ૬૨, ૮૮ એ બે સત્તાસ્થાનક હોય અને ૨૯ ના બંધે ૩૧ વિના પાંચ ઉદયે ૬૩, ૮૬ એ બે સત્તાસ્થાન હોય. ૩૧ નો ઉદય તિર્થંચને હોય, તેને ૨૯ તું અંધસ્થાનક ન હોય તેથી કુલ સત્તાસ્થાનક ૨૨ થાય.

૨-દેશવિરતિની પેરે બન્ને અંધસ્થાનના ભાંગા ૧૬ થાય.

૩-પાંચે ઉદયસ્થાન વૈક્રિય અને આહારક સંયતને હોય. તેના દરેકના ભાંગા ૭, કુલ ૧૪. ૩૦ નો ઉદય સ્વભાવસ્થ સંયતને પણ હોય. તેના ભાંગા ૧૪૪, કુલ ઉદયભાંગા ૧૫૮ થાય.

૪-૨૮ ના બંધે પાંચે ઉદયે ૬૨, ૮૮ અને ૨૯ ના બંધે પાંચે ઉદયે ૬૩, ૮૬ ગણતાં સર્વ મળી સત્તાસ્થાનક ૨૦ થાય. જિનનામની સત્તાવાળો ૨૮ ન બંધે તેથી ૨૮ ના બંધે ૬૩ અને ૮૬ ના ન હોય. આહારકસંયતને તો ૬૨ અથવા ૬૩ નાં જ હોય, ૮૮ અથવા ૮૬ નાં સત્તાસ્થાન ન હોય; આહારકની સત્તાવાળો જ આહારક શરીર કરે માટે.

અને ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. ત્યાં ચાર અંધસ્થાનક^૧ હોય તે આ પ્રમાણે ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. એ ઉદયસ્થાનક^૨-૨૯, ૩૦ ત્યાં જે પૂર્વે પ્રમત્ત થકો આહારક તથા વૈક્રિય કરીને તે છતાં જ અપ્રમત્ત થાય તેને ૨૯ નું ઉદયસ્થાનક પામીએ.^૩ અને ૩૦ નું સ્વાભાવિક પામીએ. સ્વભાવસ્થ અપ્રમત્તને તો ૩૦ નું જ એક ઉદયસ્થાનક હોય. સત્તાસ્થાનક ૪ હોય તે આ પ્રમાણે-૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮.^૪

તથા અપૂર્વકરણ ગુણઠાણે પાંચ અંધસ્થાનક એક ઉદયસ્થાનક અને ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. પાંચ અંધસ્થાનક^૫ હોય તે આ પ્રમાણે-૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, ૧. ત્યાં દેવગતિ પ્રાપ્ત્ય અંધને વ્યુરછેદ એક જ યશઃકીર્તિ પાંધે. ઉદયસ્થાનક એક ૩૦ નું જ હોય. ધહાં વજ્રપ્લનારાય સંઘયણ, છ સંસ્થાન, સુસ્વર, દુઃસ્વર અને અપ્રશસ્ત વિહાયોગતિએ કરીને ૨૪ ભાંગા થાય. તે ક્ષપક શ્રેણિવાળા આશ્રયી જાણવા. ઉપશમ શ્રેણિવાળાને તો ધુરિલાં ૩ સંઘયણ માંહેલું એક સંઘયણ હોય, તે માટે ૭૨

૧-ચાર અંધસ્થાનના ભાંગા ૪. અહીં અસ્થિર, અશુભ અને અયશ્વનો અંધ નથી તેથી.

૨-અન્ને ઉદયે વૈક્રિય તથા આહારક સંયતને એ એ ભાંગા હોય. પ્રત્યેકને દરેક ઉદયે એક એક ભાંગા હોય, સ્વભાવસ્થ સંયતને ૩૦ના ઉદયે ૧૪૪ ભાંગા હોય. કુલ ઉદયભાંગા ૧૪૮ થાય.

૩-વૈક્રિય તથા આહારક અપ્રમત્તને ૨૯ નો ઉદય ઉદ્યોત સહિતનો સંભવે. ઉદ્યોત સહિત લઈએ તો અપર્યાપ્તવસ્થા આવી જાય જે ઘટે નહિ.

૪-૨૮ ના અંધે અન્ને ઉદયે ૮૮ની સત્તા હોય, ૨૯ના અંધે અન્ને ઉદયે ૮૯ની સત્તા હોય, આહારકદ્વિક સહિત ૩૦ ના અંધે અન્ને ઉદયે ૯૦ની સત્તા હોય, અને તે સાથે જિનનામ સહિત ૩૧ ના અંધે અન્ને ઉદયે ૯૩ ની સત્તા હોય. કુલ સત્તાસ્થાનક ૮ થાય. અહીં તીર્થંકર અથવા આહારકની જેને સત્તા હોય તે તે અંધે જ એવો નિયમ છે તેથી પ્રત્યેક ઉદયે એક એકજ સત્તાસ્થાન હોય.

૫-પાંચ અંધસ્થાનના ભાંગા ૫ થાય.

ભાંગા થાય. સત્તાસ્થાનક ૪ હોય, તે આ પ્રમાણે. ૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮.

તથા અનિવૃત્તિબાદરે યશઃકીર્તિનું એક જ અંધસ્થાનક અને ૩૦ નું એક ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં ક્ષપકને ભાંગા ૨૪ અને ઉપશમકને ભાંગા ૭૨ હોય. સત્તાસ્થાનક આઠ હોય, તે આ પ્રમાણે ૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮, ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫. ત્યાં ધુરિલાં ચાર ૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮ નાં સત્તાસ્થાન ઉપશમક્રેણિએ હોય. અને ક્ષપક્રેણિએ પણ જ્યાં લગે નામકર્મની ૧૩ પ્રકૃતિ ક્ષય ન થય હોય ત્યાં લગે હોય અને તેર પ્રકૃતિ ક્ષય કર્યે ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫, એ ચાર સત્તાસ્થાનક હોય. ઈહાં અધોદયનો ભેદ નથી તે માટે સંવેધ નથી.

તથા સૂક્ષ્મસંપરાયે પણ એમ જ એક અંધસ્થાનક, એક ઉદયસ્થાનક અને આઠ સત્તાસ્થાનક અનિવૃત્તિબાદરની પેરે જાણવાં. ત્યાં સત્તાસ્થાનક માંહે ધુરિલાં ૪ ઉપશમકને હોય અને પછીનાં ચાર ક્ષપકને હોય, તથા છદ્મસ્થ જિન તે ઉપશાન્ત-મોહ તથા ક્ષીણમોહ અને કેવળી જિન તે સયોગી અને અયોગી કેવળી; તે ૪ને નામકર્મનો અંધ ન હોય. ઉપશાન્તમોહને ૩૦ નું એક ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં ભાંગા ૭૨ હોય. સત્તાસ્થાનક ૪ હોય-૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮. ક્ષીણમોહે ૩૦ નું એક ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં ભાંગા ૨૪ હોય. પણ તીર્થંકર નામ સહિતને સર્વ સ્થાનાદિક પ્રશસ્ત જ હોય, તે માટે તેને ભાંગા ૧ હોય. સત્તાસ્થાનક ચાર હોય, ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫. ત્યાં ૮૦ અને ૭૬ નું તીર્થંકરને અને ૭૯ તથા ૭૫ નું અતીર્થંકરને હોય.

૧-પ્રથમના ચાર અંધસ્થાને ૩૦ ના ઉદયે અનુક્રમે ૮૮, ૮૯, ૯૨ અને ૯૩ નાં સત્તાસ્થાનો હોય અને એકના અંધે ૩૦ ના ઉદયે એ ચાર સત્તાસ્થાન હોય. કુલ ૮ થાય.

સયોગી કેવળીને ઉદય સ્થાનક ૮ હોય, ૧૦ આ પ્રમાણે- ૨૦, ૨૧, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. ત્યાં સામાન્ય કેવળીને કેવળી સમુદ્ધાતે કાર્મણ કાયયોગે વર્તતાં ૨૦ ગું ઉદયસ્થાનક હોય, ત્યાં ભાંગા ૧ ત્યાં તીર્થકરને ૨૧ ના ઉદયનો ભાંગો ૧; એમ પૂર્વે ઉદયસ્થાનક વિવર્યાં છે તેમ જાણવાં. આઠે ઉદય-સ્થાનકે થઇને ૬૦ ભાંગા હોય. સત્તાસ્થાનક ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫, એ ચાર હોય.^૨

અયોગી કેવળીને બે ઉદયસ્થાનક ૯ અને ૮ ગું હોય. તેના ભાંગા ૨ હોય અને સત્તાસ્થાનક^૩ હોય તે આ પ્રમાણે ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫, ૮, ૮. એમ ૧૪ ગુણસ્થાને બંધોદય સત્તા-સ્થાનક, તેના ભાંગા અને સંવેધ સ્થાનની સંખ્યા તથા તેના ભાંગાની સંખ્યા કહી. ૫૮-૫૯.

મિથ્યાત્વે બંધ ભાંગા.

૨૩ ૨૫ ૨૬ ૨૮ ૨૯

ચતુષ્પણવીસા સોલસ, નવ ચત્તાલા સયા ય બાણુઈ.

૩૦

૧૩૯૨૬

ચત્તીસુત્તર છાયાલ-સયા મિચ્છસ્સ વંધવિહી ॥૬૦॥

૧-ઉદયસ્થાને ભાંગા ૬૦ થાય. તે પ્રમાણે:—૨૦, ૨૧, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧.

૨-૨૦ ના ઉદયે ૭૯, ૭૫. ૨૧ ના ઉદયે ૮૦, ૭૬. ૨૬ ના ઉદયે ૭૯, ૭૫. ૨૭ ના ઉદયે ૮૦, ૭૬, ૨૮ ના ઉદયે ૭૯, ૭૫. ૨૯ તથા ૩૦ ના ઉદયે પ્રત્યેકે ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫. ૩૧ ના ઉદયે ૮૦, ૭૬. કુલ સત્તાસ્થાન ૨૦ થાય.

૩-૮ ના ઉદયે ૮૦, ૭૬ અને ૮, ૮ ના ઉદયે ૭૯, ૭૫ અને ૮. કુલ ૬ સત્તાસ્થાન થાય.

ચડ=ચાર ભાંગા
પળવીસા=૫૨થીશ.

સોલસ=સોળ.

નવ=નવ.

જત્તાલાસયાય ઘાળડઈ=૯૨૪૦

વત્તીસુત્તર છાયાલસયા=
૪૬૩૨.

મિચ્છસ્સ=મિથ્યાત્વ ગુણ
સ્થાનના.

વંધવિઢી=અંધના ભાંગા

અર્થ:—મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાને ૨૩-૨૫-૨૬-૨૮-૨૯ અને ૩૦ ના અંધસ્થાનકને વિષે અનુક્રમે ચાર, ૫૨થીશ, સોળ, નવ, બાહુશેં ચાળીશ અને છેંતાળીશસો બત્રીશ અંધના ભાંગા હોય ॥ ૬૦ ॥

વિવેચન:—હવે મિથ્યાત્વ ગુણઠાણના જે ત્રેવીશ આદિ દષ્ટને અંધસ્થાનક છે તેને વિષે કેટલા કેટલા અંધના ભાંગા ઉપજે તે પ્રરૂપવાને આ ભાષ્યની ગાથાનો ભાવાર્થ કહે છે.—

ત્રેવીશને અંધસ્થાનકે ૪ ભાંગા હોય, ૫૨થીશને અંધસ્થાનકે ૨૫ ભાંગા ઉપજે, છવીશને અંધસ્થાનકે ૧૬ ભાંગા ઉપજે, અઠ્ઠાવીશને અંધસ્થાનકે ૯ ભાંગા ઉપજે, આગણત્રીશને અંધસ્થાનકે બાહુશેં ચાલીશ (૯૨૪૦) ભાંગા ઉપજે, ત્રીશને અંધસ્થાનકે છેંતાલીશસો અને બત્રીશ (૪૬૩૨) ભાંગા હોય, એમ મિથ્યાત્વ ગુણઠાણે છ અંધસ્થાનકે થઈને તેર હજાર નવશે છવીશ (૧૩૯૨૬) ભાંગા હોય, એની ભાવના પૂર્વે કહી છે તે પ્રમાણે જણવી. ॥ ૬૦ ॥

સાસ્વાદને અંધ ભાંગા.

૨૮

૨૯

૩૦

અટ્ટ સયા ચડસઢી વત્તીસસયાઈં સાસણે મેઆ ।

૩

૯૬૦૮

અટ્ટાવીસાઈંસું, સઠ્ઠાણઽટ્ટહિગછન્નડઈં ॥ ૬૧ ॥

અટ્ટ=આઠ.

સયાચઠક્રી=ચોસઠશે.

ચત્તીસસવાદ્=અત્રીશશે.

સાસણે=સાસ્વાદન ગુણસ્થાને

મેઝા=અંધતા ભેદો-ભાંગા.

અટ્ટાવીસાદસુ=અટ્ટાવીશ વગેરે

(ત્રણ અંધસ્થાનક) ને

વિષે.

સઘ્વાણ=સર્વની સંખ્યા.

અટ્ટદિગચ્છઞ્ઞર્ક=૯૬૦૮.

અર્થ:-સાસ્વાદન ગુણસ્થાને ૨૮-૨૯ અને ૩૦ ના અંધકને વિષે અનુક્રમે આઠ, ચોસઠશે અને અત્રીશશે અંધતા ભાંગા હોય. અટ્ટાવીશ આદિ (ત્રણ) અંધસ્થાનકને વિષે સર્વ ભાંગાની સંખ્યા છનુશે ને આઠ થાય. ॥ ૬૧ ॥

વિવેચન:-હવે સાસ્વાદન ગુણઠાણના જે ૨૮ આદિ દષ્ટને ત્રણ અંધસ્થાનક છે, તેને વિષે કેટલા કેટલા ભાંગા ઉપજે? તે પ્રશ્નવાને ભાષ્યની ગાથાનો ભાવાર્થ કહે છે—અટ્ટાવીશને અંધસ્થાનકે ૮ ભાંગા ઉપજે. ઓગણત્રીશને અંધસ્થાનકે ચોસઠશે (૬૪૦૦) ભાંગા હોય. ત્રીશને અંધસ્થાનકે અત્રીશશે (૩૨૦૦) ભાંગા હોય. એ પ્રકારે સાસ્વાદન ગુણઠાણે અટ્ટાવીશાદિક ત્રણ અંધસ્થાનકે થયેને સર્વ મળીને છનુશે અને આઠ (૯૬૦૮) ભાંગા થાય. ભાવના પૂર્વે કહી છે, અને મિત્રાદિક ગુણઠાણે તે અંધસ્થાનકના ભાંગા થોડા છે, તેથી તે પૂર્વે કહ્યા છે તેમ બાજુવા. ॥ ૬૧ ॥

**મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાને નામ્નો અધોદયસત્તા-
અવેધયંત્રકમ્ ૧.**

અંધ	ભાંગા.	ઉદય.	ઉદય. અંધ્યા.	ભાંગ.	સત્તારથાનાનિ.
૨૩	૪	૨૧ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧	૩૨ ૧૧ ૨૩ ૬૦૦ ૨૨ ૧૧૮૨ ૧૭૬૪ ૨૯૦૬ ૧૧૬૪	૭૭૦૪	હરારતારકારના૭૮ હરારતારકારના૭૮ હરારતારકારના૭૮ હરારતારકારના૭૮ હરારતારકારના હરારતારકારના હરારતારકારના હરારતારકારના હરારતારકારના
૨૪	૨૫	૨૧ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧	૪૦ ૧૧ ૩૧ ૬૦૦ ૩૦ ૧૧૬૮ ૧૭૮૦ ૨૯૧૪ ૧૧૬૪	૭૭૬૮	હરારતારકારના૭૮ હરારતારકારના૭૮ હરારતારકારના૭૮ હરારતારકારના૭૮ હરારતારકારના હરારતારકારના હરારતારકારના હરારતારકારના હરારતારકારના
૨૬	૧૬	૨૧ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧	૪૦ ૧૧ ૩૧ ૬૦૦ ૩૦ ૧૧૬૮ ૧૭૮૦ ૨૯૧૪ ૧૧૬૪	૭૭૬૮	હરારતારકારના૭૮ હરારતારકારના૭૮ હરારતારકારના૭૮ હરારતારકારના૭૮ હરારતારકારના હરારતારકારના હરારતારકારના હરારતારકારના હરારતારકારના

૨૮	૮	૨૫	૧૬		૬૨૮૮
		૨૭	૧૬		૬૨૮૮
		૨૮	૨૪		૬૨૮૮
		૨૯	૨૪	૩૫૪૪	૬૨૮૮
		૩૦	૨૩૧૨+		૬૨૮૮૮૮૮૮૮
		૩૧	૧૧૫૨		૬૨૮૮૮૮
૨૯	૬૨૪૦	૨૧	૪૧		૬૨૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮
		૨૪	૧૧		૬૨૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮
		૨૫	૩૨		૬૨૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮
		૨૬	૬૦૦		૬૨૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮
		૨૭	૩૧	૭૭૭૩	૬૨૮૮૮૮૮૮૮૮૮
		૨૮	૧૧૯૯		૬૨૮૮૮૮૮૮૮૮૮
		૨૯	૧૭૮૧		૬૨૮૮૮૮૮૮૮૮૮
		૩૦	૨૯૧૪		૬૨૮૮૮૮૮૮૮૮
		૩૧	૧૧૬૪		૬૨૮૮૮૮૮૮૮
૩૦	૪૬૩૨	૨૧	૪૧		૬૨૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮
		૨૪	૧૧		૬૨૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮
		૨૫	૩૨		૬૨૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮
		૨૬	૬૦૦		૬૨૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮
		૨૭	૩૧	૭૭૭૩	૬૨૮૮૮૮૮૮૮
		૨૮	૧૧૯૯		૬૨૮૮૮૮૮૮૮
		૨૯	૧૭૮૧		૬૨૮૮૮૮૮૮૮
		૩૦	૨૯૧૪		૬૨૮૮૮૮૮૮૮
		૩૧	૧૧૬૪		૬૨૮૮૮૮૮૮૮
૬	૧૩૯૨૬	૫૧	૪૨૩૩૦		૨૨૦

× ૨૮ ના બધે ૬ ઉપસ્થાન લીધાં છે. તેમાં વૈક્રિય તિર્થંચ અને વૈક્રિય મનુષ્યને ગણવામાં આવ્યા છે. વૈક્રિય તિર્થંચ મનુષ્ય ૨૮ બાંધી શકે છે તેથી. તેથી તેના પહેલાં પાંચ (૩૧ વિના) ઉપના ભાગા ૮૮ સમજવા.

+ કોઈ પણ મિથ્યાત્વી મનુષ્ય કે તિર્થંચ અપ્રમાણિતપરચમાં દેવ કે નરક પ્રાપ્તિ અર્થ કરે નહિ.

સાસ્વાદને નામ્ને બધોદયસત્તાસંવેધયંત્રમ્ ૨.

	લાંઝા	ઉદય	અંગ સંખ્યા.	સત્તાસ્થાનાનિ
૨૮	૮	૩૦ ૩૧	૨૩૦૪ ૧૧૫૨	૩૪૫૬ ૬૨૧૮૮ ૮૮
૨૯	૧૪૦૦	૧૧ ૨૨ ૨૫ ૨૬ ૨૯ ૩૦ ૩૧	૩૨ ૨ ૮ ૫૮૨ ૯ ૨૩૧૨ ૧૧૫૨	૪૦૨૭ ૮૮ ૮૮ ૮૮ ૮૮ ૮૮ ૬૨૧૮૮ ૮૮
૩૦	૩૨૦૦	૨૧ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૯ ૩૦ ૩૧	૩૨ ૨ ૮ ૫૮૨ ૯ ૨૩૧૨ ૧૧૫૨	૪૦૨૭ ૮૮ ૮૮ ૮૮ ૮૮ ૬૨૧૮૮ ૮૮
૩	૯૬૦૮	૧૬	૧૧૬૫૦	૧૬

મિશ્રે નામ્ને બધોદયસત્તાસંવેધ. ૩

બંધ.	લાંઝા.	ઉદય અંગ સંખ્યા.	સત્તાસ્થાનાનિ
૨૮	૮	૩૦ ૩૧	૨૩૦૪ ૧૧૫૨
૨૯	૮	૨૯	૯
૨	૧૬	૩	૩૪૬૫

અવિરતે નામ્નો બધોદયસસત્તાસંવેધ. ૪

અંધ	ભાંગા.	હિંદય.	ભાંગ સંખ્યા	સત્તાસ્થાનાનિ.
૨૮	૮	૨૧ ૨૫ ૨૬ ૨૧૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧	૧૬ ૧૬ ૫૭૬ ૧૬ ૧૨૭૬ ૧૭૫૨ ૨૮૮૮ ૧૧૫૨	૭૫૯૨ ૬૨૧૮૮ ૬૨૧૮૮ ૬૨૧૮૮ ૬૨૧૮૮ ૬૨૧૮૮ ૬૨૧૮૮ ૬૨૧૮૮
૨૯	૧૬	૨૧ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦	૧૭ ૧૫ ૨૮૮ ૧૭ ૬૦૧ ૬૦૨ ૧૧૬૦	૨૭૦૧ ૬૩૬૨૧૮૮૮ ૬૩૬૨૧૮૮૮ ૬૩૮૮૬ ૬૩૬૨૧૮૮૮ ૬૩૬૨૧૮૮૮ ૬૩૬૨૧૮૮૮ ૬૩૬૨૧૮૮૮
૩૦	૮	૨૧ ૨૫ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦	૯ ૯ ૯ ૧૭ ૧૭ ૮	૬૯ ૬૩૮૮૬ ૬૩૮૮૬ ૬૩૮૮૬ ૬૩૮૮૬ ૬૩૮૮૬ ૬૩૮૮૬
૩	૩૨	૨૧	૧૦૩૬૨	૫૪

દેશવિરતે બંધોદયસત્તાસંવેધ. ૫

બંધ	ભાંગા.	ઉદય.	ભંગ સંખ્યા	સત્તાસ્થાનાનિ
૨૮	૮	૨૫ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧	૨ ૨ ૩ ૩ ૨૮૯ ૧૦૪	૯૨૧૮૮ ૯૨૧૮૮ ૯૨૧૮૮ ૯૨૧૮૮ ૯૨૧૮૮ ૯૨૧૮૮
			૪૪૩	
૨૯	૮	૨૫ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦	૧ ૧ ૧ ૧ ૧૪૪	૯૩૧૮૯ ૯૩૧૮૯ ૯૩૧૮૯ ૯૩૧૮૯ ૯૩૧૮૯
			૧૪૮	
૨	૧૬	૧૧	૫૮૧	૨૨

પ્રમત્તસંયતે બંધોદયસત્તાસંવેધ ૬

બંધ	ભાંગા.	ઉદય.	ભંગ સંખ્યા.	સત્તાસ્થાનાનિ
૨૮	૮	૨૫	૨	૯૨૧૮૮
		૨૭	૨	૯૨૧૮૮
		૨૮	૪	૯૨૧૮૮
		૨૯	૪	૯૨૧૮૮
		૩૦	૧૪૬	૯૨૧૮૮
				૧૫૮
૨૯	૮	૨૫	૨	૯૩૧૮૯
		૨૭	૨	૯૩૧૮૯
		૨૮	૪	૯૩૧૮૯
		૨૯	૪	૯૩૧૮૯
		૩૦	૧૪૬	૯૩૧૮૯
				૧૫૮
૨	૧૬	૧૦	૩૩૬	૨૦

અપ્રમત્તે બંધોદયસત્તાસંવેધ. ૭

બંધ.	ભાંગા.	ઉદય.	ભંગ સંખ્યા.	સત્તાસ્થાનાનિ.
૨૮	૧	૨૯ ૩૦	૪૨ ૪૨૬	૮૮ ૮૮
૨૯	૧	૨૯ ૩૦	૪૨ ૪૨૬	૮૯ ૮૯
૩૦	૧	૨૯ ૩૦	૨ ૧૪૬	૯૨ ૯૨
૩૧	૧	૨૯ ૩૦	૨ ૧૪૬	૯૩ ૯૩
૪	૪	૮		૫૯૨ ૮

અપૂર્વકરણે બંધોદયસત્તાસંવેધ. ૮

બંધ.	ભાંગા.	ઉદય.	ભંગ સંખ્યા.	સત્તાસ્થાનાનિ
૨૮	૧	૩૦	૫૨	૮૮
૨૯	૧	૩૦	૭૨	૮૯
૩૦	૧	૩૦	૭૨	૯૨
૩૧	૧	૩૦	૭૨	૯૩
૧	૧	૩૦	૭૨	૯૩/૯૨/૮૯/૮૮
૫	૫	૫	૩૬૦	૮

લા.૧૦૧૧૧૨ ગુણસ્થાનેષુ સંવેધો નાસ્તિ એકેકબંધોદયસ્થાનાત્વાત્.

૪૨૮ તથા ૨૯ ના બંધે ૨૯ અને ૩૦ ના ઉદયે અનુક્રમે ૧ અને ૧૪૫ ભાંગા સંભવે. બન્ને ઉદયમાં આહારકના ઉદયવાળા ભાંગા ન થયે. જેનો ઉદય તેનો બંધ આ (અપ્રમત્ત) ગુણકાણે હોય જ, એમ આમાં હેતુ સમન્વય છે.

અયોગિનઃ ઉદયસત્તાસંવેધયન્ત્ર ૧૩

ખંધ.	ભાગા.	કિંચ	ભાગા.	સત્તાસ્થાનાનિ.
		૨૦	૧	૭૬૧૭૫
		૨૧	૧	૮૦૧૭૬
	૦	૨૬	૬	૭૬૧૭૫
		૨૭	૧	૮૦૧૭૬
		૨૮	૧૨	૮૦૧૭૬૧૭૬૧૭૫
		૨૯	૧૩	૮૦૧૭૬૧૭૬૧૭૫
		૩૦	૨૫	૮૦૧૭૬
		૩૧	૧	
૦	૦	૮	૩૦	૨૦

અયોગિનઃ ઉદયસત્તાસંવેધયન્ત્ર. ૧૪

ખંધ.	ભાગા.	કિંચ	ભાગા.	સત્તાસ્થાનાનિ.
		૮	૧	૮૦૧૭૬૧૮
૦	૦	૮	૧	૭૬૧૭૫૮
		૨	૨	૬

૧૪ ગુણસ્થાનેષુ બાંધોદયસત્તાસંવેધે સ્થાનૈકયં

ભગૈકયં ચ જ્ઞેયં ॥ ૧૫

ગુણ.	બંધ સ્થા.	બંધ ભાંગા	ઉદય સ્થા.	ઉદય ભાંગા,	સત્તાસ્થાન સંવેધ.
૧૪	૮	૧૩૯૪૧	૧૨	૭૭૬૧	૧૨
૧	૬	૧૩૯૨૬	૫૧	૪૨૩૩૦	૨૨૦
૨	૩	૯૬૦૮	૧૬	૧૧૧૫૦	૧૯
૩	૨	૧૬	૩	૩૪૧૫	૬
૪	૩	૩૨	૨૪	૦૩૬૨	૫૪
૫	૨	૧૬	૧૧	૫૬૧	૨૨
૬	૨	૧૬	૧૦	૩૧૬	૨૦
૭	૪	૪	૮	૫૯૨	૮
૮	૫	૫	૫	૩૬૦	૮
૯	૧	૧	૧	૭૨	૮
૧૦	૧	૧	૧	૭૨	૮
૧૧	૧	૦	૧	૭૨	૪
૧૨	૦	૦	૧	૨૪	૪
૧૩	૦	૦	૮	૬૦	૨૦
૧૪	૦	૦	૨	૨	૬
	૨૯	૨૩૬૨૫	૧૪૨	૬૯૯૬૮	૪૦૭

નામન: ૧૦ ગુણસ્થાનેષુ બંધસ્થાનાનાં ભંગા: ઐક્યે
૨૯ સ્થાનાનિ, ભંગાશ્ચ ૨૩૬૨૫

૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦
૨૩ ૪	૨૮	૮૨૮	૮૨૮	૮૨૮	૮૨૮	૮૨૮	૧૨૮	૧	૧૧૧
૨૫ ૨૫	૨૯૬૪૦૦	૨૯	૮૨૮ ૧૬	૨૯	૮૨૮	૮૨૮	૧૨૮	૧	
૨૬ ૧૬	૩૦૩૨૦૦		૩૦	૮		૩૦	૧૩૦	૧	
૨૮ ૯						૩૧	૧૩૧	૧	
૨૯૯૨૪૦							૧	૧	
૩૦ ૪૬૩૨									
૬ ૧૩૯૨૬	૩૯૬૦૮	૨૧૬	૩૩૨	૨૧૬	૨૧૬	૪	૪	૫	૫
								૧	૧૧૧

નામન: ૧૪ ગુણસ્થાનેષુ ઉદય સ્થાનાનાં ભાંગાઃ ઐક્યે । ઉદયસ્થાન ૫૫, ભાંગા ૨૪૧૯

૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪
૨૧	૪૧૨૧	૩૨૨૬	૬૨૧	૨૫૨૫	૨	૨૫	૨	૩૦૭૧	૩૦૭૧	૩૦૭૨	૩૦૨૪૨૦	૧	૧
૨૪	૧૧૨૪	૨૩૦૨	૩૦૪૨	૨૫૨૭	૨	૨૭	૨	૩૦૧૪૬				૧	૬
૨૫	૩૨૨૫	૮૩૧	૧૧૫૨	૨૬	૫૭૬	૨૮	૪					૨૬	૧
૨૬	૬૦૦૨૬	૫૨૨	૧૭	૨૫૨૮	૩	૨૮	૪					૨૭	૧
૨૭	૩૧૨૮	૬	૨૮	૧૬૩	૩૦૨૮	૩૦	૧૪૬					૨૮	૧૨
૨૮	૧૧૬૮	૩૦૨૩૨	૨૮	૧૭૬	૩૧	૧૪૪						૨૯	૧૩
૨૯	૧૭૮૧	૩૧૧૫૨	૩૦૨૮૬									૩૦	૨૫
૩૦	૨૮૧૪		૩૧	૧૧૫૨								૩૧	૧
૩૧	૧૧૬૪												
૬૦૭૭૩	૭૪૦૬૭	૩૩૪૬૫	૮૭૬૬૧	૬૪૪૩	૫૧૫૮	૨૧૪૮	૧૭૨	૧૭૨	૧૭૨	૧૭૨	૧૨૪	૮૬૦	૨

મિથ્યાત્વ ગુણુસ્થાને ઉદયભાંગા.

૨૬

૨૪

૨૫

૨૬

૨૭

૨૮

૨૬ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮
 ઇગચત્તિગાર વત્તીસ, છસય ઇગતીસિગારનવનઉઈ ।

૨૯

૩૦

૩૧

૭૭૭૩

૨૯ ૩૦ ૩૧ ૭૭૭૩
 સતરિગસિ મુતીસચડદ, ઇગારચડસદ્દિ મિચ્છુદયા ॥૬૨॥

ઇગચત્ત=એકતાલીશ.

ઇગાર=અગ્યાર.

વત્તીસ=અત્રીશ.

છસય=છશે.

ઇગતીસ=એકત્રીશ

ઇગારનવનઉઈ=૧૧૮૮

સતરિગસિ=સત્તરશે' એકાશી

મુતીસચડદ=૨૯૧૪

ઇગારચડસદ્દિ=૧૧૬૪

મિચ્છુદયા=મિથ્યાત્વ ગુણુસ્થા-
 નના ઉદયના ભાંગા

અર્થ:—મિથ્યાત્વ ગુણુસ્થાને ૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦ અને ૩૧ ના ઉદયસ્થાનોને વિષે અનુક્રમે ૪૧, ૧૧, ૩૨, ૬૦૦, ૩૧, ૧૧૮૮, ૧૭૮૧, ૨૯૧૪, અને ૧૧૬૪ ઉદયના ભાંગા હોય. ॥ ૬૨ ॥

વિવેચન:—હવે મિથ્યાત્વ ગુણુઠાણાનાં એકત્રીશ આદિ દ્ધને નવ ઉદયસ્થાનકને વિષે ભાંગા પ્રરૂપવાની ગાથાનો ભાવ કહે છે. એકત્રીશને ઉદયસ્થાનકે ૪૧ ભાંગા ઉપજે, ચોત્રીશને ઉદયસ્થાનકે ૧૧ ભાંગા હોય, પચ્ચીશને ઉદયસ્થાનકે ૩૨ ભાંગા હોય, છત્રીશને ઉદયસ્થાનકે (૬૦૦) છશે' ભાંગા હોય, સત્તાત્રીશને ઉદયસ્થાનકે ૩૧ ભાંગા હોય, અઠ્ઠાવીશને ઉદયસ્થાનકે અગ્યારશે' નવાણુ' (૧૧૮૮) ભાંગા ઉપજે, ઓગણત્રીશને ઉદયસ્થાનકે સત્તરશે' અને એકાશી (૧૭૮૧) ભાંગા હોય, ત્રીશને ઉદયસ્થાનકે ઓગણત્રીશશે' અને ચઉદ (૨૯૧૪) ભાંગા ઉપજે અને એકત્રીશને ઉદયસ્થાનકે અગ્યારશે' ચોસઠ (૧૧૬૪) ભાંગા થાય. એ પ્રકારે મિથ્યાત્વ ગુણુઠાણે એ નવ ઉદયસ્થાનકે થઇને સર્વ અળીને સત્થોતેરશે' તહોતેર (૭૭૭૩) ભાંગા હોય. ॥ ૬૨ ॥

નામકર્મનાં બંધસ્થાન ને તેના ભાંગા.

શુદ્ધસ્થાનેષુ		નામકર્મભણ્ણ: બંધસ્થાનાનિ ૮		તદ્ભાંગા: ૧૩૬૪૫
૧	મિથ્યાત્વે	૬	૨૩૨૫૦૬૧૨૮૧૨૬૩૦	૧૩૬૨૬
૨	સાસ્વાં	૩	૨૮૧૨૬૩૦	૬૬૦૮
૩	મિશ્રે	૨	૨૮૧૨૬	૧૬
૪	અવિરં	૩	૨૮૧૨૬૩૦	૩૨
૫	દેશવિં	૨	૨૮૧૨૬	૧૬
૬	પ્રમત્તે	૨	૨૮૧૨૬	૧૬
૭	અપ્રમં	૪	૨૮૧૨૬૩૦૧૩૧	૪
૮	અપૂર્વકં	૫	૨૮૧૨૬૩૦૧૩૧૧૨	૫
૯	અનિવૃં	૧	૧	૧
૧૦	સૂક્ષ્મં	૧	૧	૧
૧૧	ઉપં	૦		
૧૨	ક્ષીણભોદે	૦		
૧૩	સયોગિ	૦		
૧૪	અયોગિ	૦		
		૨૬		૨૩૬૨૫

સાસ્વાદને ઉદય ભાંગા

^{૨૧}વત્તીસ ^{૨૪}દુન્નિ ^{૨૫}અટ્ટય, ^{૨૬}વાસીહસયાયપચ ^{૨૭}નવ ^{૩૦}ઉદયા ।

^{૩૧}વારહિઆ ^{૪૦૯૭}તેવીસા, વાવન્નિકારસ સયા ય ॥ ૬૩ ॥

વત્તીસ=અત્રીશ

નવ=નવ

દુન્નિ=ખે

ઉદયા=ઉદયના ભાંગા

અટ્ટ=આઠ

વારહિયા તેવીસા=૨૩૧૨

વાસીહસયાયપચ=પાંચશે'બાશી

વાવન્નિકારસસયાય=૧૧૫૨

અર્થ:—સાસ્વાદન ગુણસ્થાને ૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, અને ૨૮ ૩૦-૩૧ ના ઉદયસ્થાનોને વિષે અનુક્રમે અત્રીશ, ખે, આઠ, પાંચશે બાશી, નવ, ત્રેવીશશે'બાર અને અગ્યાશશે'બાવન ઉદયના ભાંગા હોય. ॥ ૬૩ ॥

વિવેચન:—હવે સાસ્વાદન ગુણઠાણનાં એકવીશ આદિ દષ્ટને સાત ઉદયસ્થાનકને વિષે ભાંગા પ્રરૂપવાની ભાષ્યની ગાથાનો ભાવ કહે છે—

એકવીશને ઉદયસ્થાનકે ૩૨ ભાંગા હોય—૮ મનુષ્યના, ૬ વિકલે'દ્રિયના, ૮ દેવતાના, ૮ તિર્ય'ચના અને ૨ એકે'દ્રિયના, ચોવીશને ઉદયસ્થાનકે ૨ ભાંગા એકે'દ્રિયના હોય. પચ્ચીશને ઉદયસ્થાનકે આઠ ભાંગા દેવતાના હોય. છવીશને ઉદયસ્થાનકે પાંચશે' અને બાશી (૫૮૨) ભાંગા હોય—૨૮૮ મનુષ્યના, ૨૮૮ તિર્ય'ચના અને ૬ વિકલે'દ્રિયના. આગણત્રીશને ઉદયસ્થાનકે નવ ભાંગા હોય, ૮ દેવતાના અને ૧ નારકીનો. ત્રીશને ઉદયસ્થાનકે ત્રેવીશશે' અને બાર (૨૩૧૨) ભાંગા ઉપજે—૧૧૫૨ મનુષ્યના, ૧૧૫૨ તિર્ય'ચના અને ૮ દેવતાના. એકત્રીશને ઉદયસ્થાનકે અગ્યાશશે'બાવન (૧૧૫૨) ભાંગા તિર્ય'ચના હોય. સર્વ મળીને સાસ્વાદન ગુણઠાણે સાતે ઉદયસ્થાનકે થઇને ચાર હજાર સત્તાણી (૪૦૯૭) ઉદય ભાંગા હોય. ભાવના પૂર્વકત અણુધી. મિમાલિકે અણુઠાણે ઉદયભાંગા પાતાખી મળે જ વિચારીને કહેવા. ॥ ૬૩ ॥

ગતિ માર્ગણાએ નામકર્મનાં બધોદયસત્તાસ્થાન

૧ ૨ ૩ ૪ ૧ ૨ ૩ ૪
દો છકટુ ચઝકં, પળ નવ ઇકાર છકગં ઉદયા ।

૧ ૨ ૩ ૪
નેરહઆહસુ સત્તા, તિ પંચ ઇકારસ ચઝકં ॥૬૪॥

દોછકટુ ચઝકં=એ, છ, આઠ

અને ચાર બધસ્થાન

પળ નવ ઇકારછકગં=પાંચ, નવ,

અગ્યાર અને છ

ઉદયા=ઉદયસ્થાનો

નેરહઆહસુ=નારકી આદિ

(નારકી, તિર્થંચ, મનુષ્ય

અને દેવતા) ને વિષે.

સત્તા=સત્તાસ્થાનો

તિ પંચ ઇકારસ ચઝકં=ત્રણ

પાંચ અગ્યાર અને ચાર.

અર્થ:-નારકી આદિ (નારક, તિર્થંચ, મનુષ્ય અને દેવતા) ને વિષે અનુક્રમે એ, છ, આઠ અને ચાર બધસ્થાન, પાંચ નવ, અગ્યાર અને છ ઉદયસ્થાન અને ત્રણ, પાંચ, અગ્યાર અને ચાર સત્તાસ્થાન જણાવ્યાં. ॥ ૬૪ ॥

વિવેચન:-હવે ગત્યાદિકે ૬૨ માર્ગણાદ્વારે નામકર્મનાં બધોદયસત્તા સ્થાનકે કહે છે; ત્યાં પ્રથમ નરકાદિ ચાર ગતિને વિષે અનુક્રમે બધોદયસત્તાનાં સ્થાનકે કહે છે.

નારકીને એ બધસ્થાનકે હોય ૨૯-૩૦. તિર્થંચને છ બધ-સ્થાનકે હોય-૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦. મનુષ્યને ૮ બધ-સ્થાનકે હોય તે આ પ્રમાણે-૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, ૧. દેવતાને ૨૫, ૨૬, ૨૯, ૩૦ એ ચાર બધસ્થાન હોય. નારકીને ઉદયસ્થાનકે પાંચ હોય-૨૧, ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯. તિર્થંચને ઉદયસ્થાન નવ હોય ૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. મનુષ્યને ઉદયસ્થાન અગ્યાર હોય-૨૦, ૨૧, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, ૯, ૮. દેવતાને છ ઉદયસ્થાન હોય-૨૧, ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦. નારકીને ત્રણ સત્તાસ્થાનકે હોય-૯૨, ૮૯, ૮૮. તિર્થંચને સત્તાસ્થાનકે પાંચ હોય-૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮. મનુષ્યને સત્તાસ્થાન અગ્યાર હોય તે આ પ્રમાણે-૯૩, ૯૨,

૮૯, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫, ૯, ૮. દેવતાને ચાર સત્તા-સ્થાનક હોય-૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮.* ॥ ૬૪ ॥

* ચાર ગતિને વિશે નામકર્મનો સંવેધ—

તિર્થંગિ પ્રાપ્ત્ય ૨૯ બાંધતાં નારકાને પોતાનાં પાંચે ઉદયસ્થાને ૯૨ અને ૮૮ ની સત્તા હોય, મનુષ્યગતિ પ્રાપ્ત્ય બાંધતાં ૮૯ નું વધારે હોય. કુલ ૧૫ થાય તિર્થંગિ પ્રાપ્ત્ય ૩૦ બાંધતાં ૯૨ અને ૮૮ નાં હોય. મનુષ્ય પ્રાપ્ત્ય ૩૦ બાંધતાં પાંચે ઉદયે ૮૯નું એકજ હોય. કુલ ૧૫ થાય. સર્વ મળી ૩૦ સત્તાસ્થાનક થાય.

૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૯ અને ૩૦ એ પાંચ બાંધસ્થાને તિર્થંગિને પોતાના નવ ઉદય પૈકી પ્રથમના ચાર ઉદયે ૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦ અને ૭૯ એમ પાંચ પાંચ અને પછીના પાંચ ઉદયે ૭૮ વિના ચાર ચાર સત્તાસ્થાન હોય. પ્રત્યેક બાંધે ૪૦, ૪૦ હોય. કુલ ૨૦૦ થાય. અહીં એટલું વિશેષ છે કે મનુષ્ય પ્રાપ્ત્ય ૨૯ના બાંધે ૭૮ ની સત્તા હોય જ નહિ. ૨૮ ના બાંધે ૨૪ વિના આઠ ઉદય હોય. ૨૪નો ઉદય એકેન્દ્રિયને જ હોય અને તે દેવ કે નરક ગતિમાં ન જાય તેથી, ૨૧, ૨૬, ૨૮, ૨૯ અને ૩૦ ના ઉદયો દ્વાયિક સમ્યગ્દષ્ટિને અથવા પૂર્વે આયુષ્ય બાંધેલા અને મોહનીયની ૨૨ પ્રકૃતિની સત્તાવાળા વેદક સમ્યગ્દષ્ટિને હોય. એ દરેક ઉદયે ૯૨ અને ૮૮ એ બે બે સત્તાસ્થાન હોય. ૨૫ અને ૨૭ ના ઉદયો વૈક્રિય તિર્થંગિને હોય. ત્યાં પણ એ જ બે સત્તાસ્થાન હોય. ૩૦ અને ૩૧ના ઉદયો સર્વ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તા સમ્યગ્દષ્ટિ તથા મિથ્યાદષ્ટિને હોય. ત્યાં પ્રત્યેકે ૯૨, ૮૮ અને ૮૬ એ ત્રણ ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય, પણ અહીં ૮૬નું તો મિથ્યાદષ્ટિને જ હોય, સમ્યગ્દષ્ટિ તો અવસ્થ દેવદિકાદિ બાંધે તેથી તેને તે ન હોય. કુલ ૧૮ સત્તાસ્થાન ૨૮ ના બાંધે થાય. સર્વ મળી ૨૧૮ થાય.

૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૯ અને ૩૦ એ પાંચ બાંધસ્થાને મનુષ્યને ૨૧, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮. ૨૯ અને ૩૦ એ સાત ઉદય હોય. અહીં ૨૫ અને ૨૭ ના ઉદયો વૈક્રિય મનુષ્યને હોય. એ બે ઉદયે ૯૨ અને ૮૮ એ બે

અને પાંચ ઉદ્યે ૯૨, ૮૮, ૮૬ અને ૮૦ એ ચાર સત્તાસ્થાનક હોય, સર્વ મળી દરેક બંધે ૨૪, ૨૪ સત્તાસ્થાન હોય. ૨૮ ના બંધે એજ સાત ઉદ્ય હોય, ત્યાં ૨૧ અને ૨૬ ના ઉદ્યો કરણ અપર્યાપ્ત અવિરતિ સમ્યગ્દષ્ટિને હોય. ત્યાં ૨૫ અને ૨૭ ના ઉદ્યો વૈક્રિય તથા આહારક સંયતને હોય, ૨૮ અને ૨૯ ના ઉદ્યો વૈક્રિય તથા આહારક સંયત અને અવિરતિ સમ્યગ્દષ્ટિને હોય અને ૩૦નો ઉદ્ય સમ્યગ્દષ્ટિ તથા મિથ્યાદષ્ટિને હોય. ૩૦ વિના પ્રત્યેક ઉદ્યસ્થાને ૯૨ અને ૮૮ એ બે સત્તાસ્થાન હોય. આહારકને ૯૨ ની જ સત્તા હોય. ૩૦ ના ઉદ્યે ૯૨, ૮૮, ૮૮ અને ૮૬ એ ચાર સત્તાસ્થાન હોય. ૮૯નું નરકગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૮ બાંધતા મિથ્યાદષ્ટિને હોય. સર્વ સંખ્યાએ ૨૮ ના બંધે ૧૬ સત્તાસ્થાન થાય. ૨૯ બાંધતા વિશેષ છે તે કહે છે. દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં પૂર્વોક્ત સાતે ઉદ્યે ૯૩ અને ૮૯ એ બે સત્તાસ્થાન હોય પણ અહીં ૩૦ નો ઉદ્ય સમ્યગ્દષ્ટિને જ હોય. આહારકને ૯૩ નું જ હોય. સર્વ યદને ૧૪ સત્તાસ્થાન થાય. આહારકદ્વિક સહિત ૩૦ બાંધતાં ૨૯ અને ૩૦ એ બે ઉદ્યસ્થાન હોય. ૨૯નું આહારક શરીર કરી વચલાકાલે અપ્રમત્ત થાય તેને હોય. અને ઉદ્યે ૯૨ ની સત્તા હોય ૩૧ ના બંધે એક ઉદ્યસ્થાન (૩૦ નું) અને એક સત્તાસ્થાન (૯૩ નું) હોય. (અહીં ૨૯ નું ઉદ્યસ્થાન પણ પૂર્વે કહ્યું છે પણ અહીં તેની વિવક્ષા કરેલી નથી, તેનું કારણ તેઓ જાણે.) એકના બંધે ૩૦ નો ઉદ્ય હોય. ત્યાં ૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮, ૮૦, ૭૯, ૭૬ અને ૭૫ એ આઠ સત્તાસ્થાન હોય. સર્વ બંધસ્થાન તથા ઉદ્યસ્થાનની અપેક્ષાએ સત્તાસ્થાન ૧૫૯ થાય. તે આ પ્રમાણે:—૨૩ ના બંધે ૨૪, ૨૫ ના બંધે ૨૪, ૨૬ ના બંધે ૨૪, ૨૮ ના બંધે ૧૬, ૨૯ અને ૩૦ ના બંધે મનુષ્ય અને તિર્યગ્ગતિ પ્રાયોગ્ય બાંધતાં ૨૪, ૨૪. અને દેવગતિ પ્રાયોગ્ય ૨૯ બાંધતાં ૧૪, ૩૧ ના બંધે ૧ અને ૧ ના બંધે ૮. બંધના અભાવે ઉદ્યસ્થાન તથા સત્તાસ્થાનનો પરસ્પર સંવેધ પૂર્વે સામાન્ય સંવેધ વિચાર્યો છે તે અનુસાર જાણવો.

દેવતાને ૨૫, ૨૬ અને ૨૯ એ ત્રણ બંધસ્થાને પોતાના ૭ ઉદ્યે ૯૨ અને ૮૮ એ બે સત્તાસ્થાન હોય. તિર્યગ્ પ્રાયોગ્ય ૩૦ના બંધે પણ એજ મુજબ બે સત્તાસ્થાન હોય અને મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૩૦ ના બંધે પ્રત્યેક ઉદ્યે ૯૩ અને ૮૯ એ બે સત્તાસ્થાન હોય, સર્વ મળી સત્તાસ્થાનક ૬૦ થાય.

અતિ માર્ગણ્યે બધોદયસત્તાસ્થાન.

૧ ૨ ૩ ૧ ૨ ૩
ઇગ વિગલિંદિઅ સગલે, પળ પંચ ય અટ્ટ બંધટાણાણિ ।

૧ ૨ ૩ ૧ ૨ ૩
પળ છક્કિઆરુદયા, પળ પળ બારસ ય સંતાણિ ॥૬૫॥

ઇગવિગલિંદિઅ સગલે=એકે-
દ્રિય. વિકલેંદ્રિય અને સ-
ક્લેંદ્રિક (પંચેંદ્રિય) ને
વિષે (અનુકંમે).

૧ પળ પંચ ય અટ્ટ=પાંચ, પાંચ
અને આઠ.

બંધટાણાણિ=બંધસ્થાનો.

પળ છક્કિઆર=પાંચ, છ અને
અગ્યાર.

ઉદયા=ઉદયસ્થાનો,

પળ પળ બારસ ય=પાંચ પાંચ
અને બાર.

સંતાણિ=સત્તાસ્થાનો.

અર્થ—એકેંદ્રિય અને વિકલેંદ્રિય અને પંચેંદ્રિયને નિષે
અનુકંમે પાંચ, પાંચ અને આઠ બંધસ્થાનો; પાંચ, છ અને
અગ્યાર ઉદયસ્થાનો અને પાંચ પાંચ અને બાર સત્તાસ્થાનો
જાણવાં ॥ ૬૫ ॥

વિવેચન—હવે ઇંદ્રિય આશ્રયીને નામકર્મના બધોદય
સત્તાસ્થાનક કહે છે—

એકેંદ્રિયને, વિકલેંદ્રિયને અને સકલ તે પંચેંદ્રિયને અનુકંમે
બંધસ્થાનક કહે તે—એકેંદ્રિયને બંધસ્થાનક પાંચ હોય—૨૩, ૨૫,
૨૬, ૨૯, ૩૦. ત્રણ વિકલેંદ્રિયને એજ પાંચ બંધસ્થાનક હોય
૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૯ ૩૦. પંચેંદ્રિયને આઠ બંધસ્થાનક હોય—
૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, ૧. એકેંદ્રિયને પાંચ
ઉદયસ્થાન હોય—૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭. વિકલેંદ્રિયને છ ઉદય-
સ્થાન હોય—૨૧, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧. પંચેંદ્રિયને અગ્યાર
ઉદયસ્થાનક હોય ૨૦, ૨૧, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧,
૯, ૮. તથા એકેંદ્રિયને પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય—૯૨, ૮૮, ૮૬,

૮૦, ૭૮, વિકલેન્દ્રિયને પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય-૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮. પાંચન્દ્રિયને બાર સત્તાસ્થાનક હોય-૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૯, ૭૮, ૭૬, ૭૫, ૯, ૮. ૧૧ ક્રમ ૧૧

* એકેન્દ્રિયને પાંચ બાંધસ્થાને પ્રથમના ચાર ઉદય પાંચ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય અને રજના ઉદયે ૭૮ વિના ચાર હોય, કુલ ૧૨૦ સત્તાસ્થાન થયાં. વિકલેન્દ્રિયને પાંચ બાંધસ્થાને પ્રથમના બે ઉદયે પાંચ પાંચ અને પછીના ચાર ઉદયે ૭૮ વિના ચાર ચાર ચાર સત્તાસ્થાન હોય, કુલ ૧૩૦ થાય.

પાંચેન્દ્રિયને રડના બાંધે ૨૧, ૨૬, ૨૮, ૨૯, ૩૦ અને ૩૧ એ છ ઉદયસ્થાન હોય. પહેલાં બે ઉદયે પાંચ પાંચ અને પછીના ચાર ઉદયે ૭૮ વિના ચાર ચાર સત્તાસ્થાન હોય. સર્વ મળી ૨૬ થાય. ૨૫ અને ૨૬ ના બાંધે ૨૫ અને ૨૭ સહિત આઠે ઉદયસ્થાન હોય. છ ઉદયે હમણાં ગણ્યા પ્રમાણે ૨૬, અને ૨૫ તથા રજના ઉદયે પ્રત્યેકે ૯૨ અને ૮૮ એ બે સત્તાસ્થાન ગણતાં સર્વ થઈને ૩૦, ૩૦ સત્તાસ્થાન થાય. ૨૮ ના બાંધે આઠે ઉદય હોય તે તિર્થંગ પાંચેન્દ્રિય અને મનુષ્યને હોય. ત્યાં ૨૧થી ૨૯ પર્યંત છ ઉદયસ્થાને પ્રત્યેકે ૯૨, અને ૮૮. એ બે સત્તાસ્થાન હોય ૩૦ના ઉદયે ૯૨, ૮૯, ૮૮ અને ૮૬ એ ચાર હોય. ૩૧ના ઉદયે ૮૯ વિના ત્રણ હોય. સર્વ થઈને ૧૯ સત્તાસ્થાન થાય. ૨૯ ના બાંધે આઠે ઉદયસ્થાન હોય. ૨૧ અને ૨૬ ના ઉદયે ૯૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦, ૭૮, ૯૩ અને ૮૯ એ સાત સત્તાસ્થાન હોય. તિર્થંગગતિ પ્રાયોગ્ય બાંધતાં પહેલાં પાંચ, મનુષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય બાંધતાં ૭૮ વિના તેજ ચાર અને દેવગતિ પ્રાયોગ્ય બાંધતાં છેલ્લાં બે હોય. ૨૮, ૨૯ અને ૩૦ના ઉદયે તેજ છ છ હોય. ૩૧ના ઉદયે પહેલાં ચાર હોય. ૨૫ અને ૨૭ ના ઉદયે ૯૨, ૮૮, ૯૩ અને ૮૯ એ ચાર હોય. સર્વ થઈને ૨૯ના બાંધે સત્તાસ્થાન ૪૪ થાય. ૩૦ના બાંધે ૨૯ના બાંધની પેઠે સમજવું. ફેર એટલો જ કે ૨૧ના ઉદયે પહેલાં પાંચ તિર્થંગગતિપ્રાયોગ્ય બાંધતાં હોય અને છેલ્લાં બે મનુષ્યગતિપ્રાયોગ્ય બાંધતાં દેવતાને હોય. ૨૬ના ઉદયે ૯૩ અને ૮૯નાં ન હોય, ૨૬ના ઉદય તિર્થંગ અથવા મનુષ્ય અપર્યાપ્તાને હોય. તેઓને દેવગતિપ્રાયોગ્ય કે મનુષ્યગતિપ્રાયોગ્ય બાંધ ન હોય તેથી. એટલે અહીં ૨૬ નાં ઉદયમાં બે ઘટે, બાકી પૂર્વની પેઠે હોય. સર્વ થઈને ૪૨ થાય. ૩૧ અને ૧ ના બાંધે ઉદય અને સનાનો સંદેશ જેમ પ્રથમ મનુષ્યગતિમાં કહ્યો છે, તેમ જ કહેવો.

इअ कम्मपगइठाणाणि, सुदट्ठ बंधुदयसंतकम्माणं ।

गइआइएहिं अट्ठसु, चउप्पयारेण नेयाणि ॥६६॥

इय=એ પૂર્વોક્ત પ્રકારે

बंधुदयसंतकम्माणं=બંધ, ઉદય અને સત્તાસંબંધી.

कम्मपगइठाणाणि=કર્મપ્રકૃતિ-
નાં સ્થાનોને

सुदट्ठ=અત્યંત ઉપયોગ રાખીને

गइआइएहिं=ગતિ આદિ (મા-

ર્ગશાસ્થાનો) વડે

अट्ठसु=આઠ અનુયોગદ્વારને
વિષે

चउप्पयारेण=ચાર (પ્રકૃતિ,
સ્થિતિ, અનુભાગ અને પ્રદેશ
રૂપ) પ્રકારે

नेयाणि=જાણવા.

अर्थः—એ પૂર્વોક્ત પ્રકારે બંધ, ઉદય અને સત્તાસંબંધી કર્મપ્રકૃતિનાં સ્થાનોને અત્યંત ઉપયોગ રાખીને ગતિ આદિ માર્ગશાસ્થાનોવડે આઠ અનુયોગ દ્વારેને વિષે ચાર (પ્રકૃતિ, સ્થિતિ, રસ અને પ્રદેશ) પ્રકારે જાણવાં. ॥ ૬૬ ॥

विवेचनः—એમ એ રીતે ઉક્ત પ્રકારે સુ-અત્યંત ઉપયોગ રાખીને આઠે કર્મપ્રકૃતિના બંધ, ઉદય સત્તા સંબંધી સ્થાનક ગત્યાદિક ચઉદે માર્ગશાસ્થાનકે-ગતિ ૧, ઉદય ૨, કાય ૩, યોગ ૪, વેદ ૫, કષાય ૬, જ્ઞાન ૭, સંયમ ૮, દર્શન ૯, લેશ્યા ૧૦, ભવ્ય ૧૧, સમ્યક્ત્વ ૧૨, સંજ્ઞા ૧૩, અને આહારી ૧૪, એ ચૌદ સ્થાનકે અને એના ઉત્તર ભેદ આસઠ માર્ગશાસ્થાનકે કહેવાં તેમજ આઠ અનુયોગદ્વારને વિષે કહેવા.

संतपयपरूषणया १, द्वयपमाणं च २ खित्त ३ कुसजाय ४
कालो ५ अंतर ६ भावो ७ अप्पाषड्डयं च ८ दाराइ* ॥१॥

* છતાપદની પ્રશ્નણા, દ્વયનું પ્રમાણ, ક્ષેત્ર, સ્પર્શના, કાળ, અંતર, ભાવ અને અલ્પબહુત્વ, એ આઠ દ્વારે જાણવા. આનું વિશેષ સ્વરૂપ નવ તરત્વ પ્રકરણમાં જાણવું. ત્યાં એક ભાગ દ્વાર વિશેષ છે એટલે નવ અનુયોગ છે. તરત્વ સૂત્રમાં ઉપરોક્ત આઠ અનુયોગ છે. અનુ-પશ્ચાન્ યોગ-એણું. સૂત્ર સાથે અર્થનું જોડાવું તેને અનુયોગ સ્વીએ.

એ આઠ અનુયોગ દ્વાર જાણવાં, ત્યાં સત્પદ્મપ્રકૃતિ-
 જ્ઞાએ કરીને ગુણઠાણને વિષે અને ગતિ ઈન્દ્રિય માર્ગણને
 વિષે બંધોદયસત્તાના સંવેધ જેમ કહ્યો છે તે અનુસારે
 કાયથોગાદિકે માર્ગણને વિષે પણ કહેવો. અને જે
 શેષ દ્રવ્યપ્રમાણાદિકે ૭ અનુયોગ દ્વાર તે કર્મપ્રકૃતિ, કર્મપ્રાણુત
 પ્રમુખ ત્રય સમ્યક્ પ્રકારે જોઈને કહેવા પણ આજે તે ત્રયના
 અભાવ થકી લેશ માત્ર પણ કહી ન શકીએ, તે માટે ચાર
 પ્રકારે—પ્રકૃતિ ૧, સ્થિતિ ૨, અનુભાગ ૩ અને પ્રદેશ ૪ એ
 પ્રકારે કહેવા ત્યાં પ્રકૃતિ આશ્રયી બંધોદયસત્તાનાં સ્થાનક પૂર્વે
 કહ્યાં છે. તે અનુસારે સ્થિતિ, અનુભાગ, પ્રદેશ આશ્રયી પણ
 કહેવાં. ॥ ૬૬ ॥

ફર માર્ગશ્રુતિ મૂલોત્તરપ્રકૃતીનાં બંધોદયસત્તા-
સંવેધભાગ્યત્રકમ.

ફર	માર્ગશ્રુતિ	મૂલપ્ર. ભં.	શા. ભં.	દક્ષ. ભં.	વે. ભં.	આયુ. ભં.	માત્ર. ભં.	અંત. ભં.
		૭	૨	૧૧	૮	૨૮	૭	૦
૧	નરકં	૨	૧	૪	૪	૫	-	૧
૨	તિથં	૨	૧	૪	૪	૯	૩	૧
૩	મનું	૭	૨	૨૧	૮	૯	૬	૨
૪	દેવં	૨	૧	૪	૪	૫	૪	૧
૫	એકં	૨	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૬	મેષદિય	૨	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૭	તેષદિય	૨	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૮	ચક્રં	૨	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૯	પંચેં	૭	૨	૧૧	૮	૨૮	૭	૨
૧૦	પૃથ્વીં	૨	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૧૧	અપ્પં	૨	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૧૨	તેજિં	૨	૧	૨	૪	૩	૨	૧
૧૩	વાયુ	૨	૧	૨	૪	૩	૪	૧
૧૪	વનં	૨	૧	૨	૪	૫	૩	૧
૧૫	ત્રસં	૭	૨	૧૧	૮	૨૮	૭	૨
૧૬	મનોં	૬	૨	૧૧	૪	૨૮	૫	૨
૧૭	વચનં	૬	૨	૧૧	૪	૨૮	૫	૨
૧૮	કાયં	૬	૨	૧૧	૪	૨૮	૬	૨
૧૯	સ્ત્રીવેદં	૨	૧	૭	૪	૨૩	૫	૧
૨૦	પુરં	૨	૧	૭	૪	૨૩	૫	૧

૨૧	નપું.	૨	૧	૭	૪	૨૩	૫	૧
૨૨	કોધ.	૨	૧	૭	૪	૨૮	૫	૧
૨૩	માન.	૨	૧	૭	૪	૨૮	૫	૧
૨૪	માયા.	૨	૧	૭	૪	૨૮	૫	૧
૨૫	લોભ.	૩	૧	૧૦	૪	૨૮	૫	૧
૨૬	મતિ.	૫	૨	૯	૪	૨૦	૩	૨
૨૭	શ્રુત.	૫	૨	૯	૪	૨૦	૩	૨
૨૮	અવધિ.	૫	૨	૯	૪	૨૦	૩	૨
૨૯	મન.	૫	૨	૯	૪	૬	૨	૨
૩૦	કેવલ.	૩૨	૦	૦	૬	૧	૨	૦
૩૧	મત્ય.	૨	૧	૨	૪	૨૮	૫	૧
૩૨	શ્રુતઅ.	૨	૧	૨	૪	૨૮	૫	૧
૩૩	વિનંત.	૨	૧	૨	૪	૨૮	૪	૧
૩૪	સામાયિક	૨	૧	૫	૪	૬	૧	૧
૩૫	છેદોપ.	૨	૧	૫	૪	૬	૧	૧
૩૬	પરિકાર.	૨	૧	૨	૪	૬	૧	૧
૩૭	સહમસપ.	૧	૧	૩	૨	૨	૧	૧
૩૮	પથાખ્યા.	૩૪	૧	૪	૬	૨	૨	૧
૩૯	દેશવિર.	૨	૧	૨	૪	૧૨	૨	૧
૪૦	અવિરત	૨	૧	૪	૪	૨૮	૫	૧
૪૧	અશ્રુદર્શન.	૫	૨	૧૧	૪	૨૮	૫	૨
૪૨	અચક્ષુ.	૫	૨	૧૧	૪	૨૮	૬	૨
૪૩	અવધિ.	૫	૨	૯	૪	૨૦	૩	૨
૪૪	કેવલ.	૩૨	૦	૦	૬	૧	૨	૦
૪૫	કૃણ્ણલે.	૨	૧	૪	૪	૨૮	૫	૧
૪૬	નીલલે.	૨	૧	૪	૪	૨૮	૫	૧

૪૭	કાપાં	૨	૧	૪	૪	૨૮	૫	૧
૪૮	તેજો	૨	૧	૪	૪	૨૧	૪	૧
૪૯	પદ્મલો	૨	૧	૪	૪	૨૧	૪	૧
૫૦	શુક્લો	૧	૨	૧૧	૪	૨૧	૫	૨
૫૧	ભવ્યો	૭	૨	૧૧	૮	૨૮	૭	૨
૫૨	અભવ્યો	૨	૧	૨	૪	૨૦	૫	૧
૫૩	ઉપશો	૩	૨	૬	૪	૧૬	૩	૨
૫૪	ક્ષામિકો	૭	૨	૮	૮	૧૫	૪	૨
૫૫	ક્ષાયોપો	૨	૧	૨	૪	૨૦	૨	૧
૫૬	મિત્રો	૧	૧	૨	૪	૧૬	૨	૧
૫૭	સાસ્ત્રો	૨	૧	૨	૪	૨૬	૪	૧
૫૮	મિથ્યાં	૨	૧	૨	૪	૨૮	૫	૧
૫૯	સંજીં	૫	૨	૧૧	૮	૨૮	૭	૨
૬૦	અસંજીં	૨	૧	૨	૪	૧૪	૩	૧
૬૧	આહારીં	૬	૨	૧૧	૪	૨૮	૬	૨
૬૨	આણાહારીં	૩	૧	૪	૮	૪	૭	૧

ઉદયસ્સુદીરણાણ, સામિત્તાઓ ન વિજ્ઞહ વિસેસો ।

મુત્તૂળ ય ઇગયાલં, સેસાણં સઽવપયડીણં ॥ ૬૭ ॥

ઉદયસ્સ=ઉદયના.

ઉદીરણાણ=ઉદીરણાના.

સામિત્તાઓ=સ્વામીપણાને

આશ્રયીને.

ન વિજ્ઞહ=નથી.

વિસેસો=વિશેષ-ફેરફાર

મુત્તૂળ=મૂકીને

ઇગયાલં=એકતાળીસ પ્રકૃતિને

સેસાણં=બાકીની (૮૧)

સઽવપયડીણં=સર્વ પ્રકૃતિનો

અર્થ:—ઉદય અને ઉદીરણાના સ્વામીપણાને આશ્રયીને એકતાળીસ પ્રકૃતિને મૂકીને (વર્જીને) બાકીની સર્વ (૮૧) પ્રકૃતિનો ફેરફાર નથી [અર્થાત્ ૮૧ પ્રકૃતિ જ્યારે જ્યારે ઉદયમાં હોય ત્યારે ત્યારે ઉદીરણામાં પણ હોય.] ॥ ૬૭ ॥

વિવેચન:—ઇહાં બંધોદયસત્તાનો સંબંધ કહ્યો ત્યાં ઉદય કહ્યો પણ ઉદીરણા કહી નથી તે કહે છે. ઇહાં કાળપ્રાપ્ત કર્મ-પરમાણુઓનું અનુભવવું તે ઉદય કહીએ અને અકાલપ્રાપ્ત ઉદયાવલિકા થકી બાહિર રહ્યા તેનું કષાય સહિત અથવા કષાય સહિત યોગરૂપ વીર્યવિશેષ કરીને આકર્ષીને ઉદયપ્રાપ્ત કર્મપરમાણુઓ સાથે અનુભવવું તે ઉદીરણા કહીએ એ-એ ઉદય ઉદીરણાના સ્વામીપણા આશ્રયીને વિશેષ નથી. તે ઉદય છતે અવશ્ય ઉદીરણા પણ હોય, તે માટે વિશેષ નથી. કેટલી પ્રકૃતિમાં? એકતાળીસ પ્રકૃતિ યાળીને શેષ એકાશી પ્રકૃતિના ઉદય ઉદીરણા માંહે વિશેષ નથી. તેની ઉદય ઉદીરણા સાથે હોય, સમકાળે પ્રવર્તે તે માટે. ॥ ૬૭ ॥

એકચત્વારિંત્રપ્રકૃતીરાહ-

ના^૫ન^૫તરાય^૮દસગં, દંસ^૨ણન^૧વ વે^૧અ^૧ણિ^૮જ્ઞમિ^૧ચ્છ^૮ત્તં ।

સ^૧મ્મ^૧ત્ત લો^૩ભ વે^૪આ-^૮ઝા^૧ણિ નવનામ^૮ ડચ્ચં^૧ ચ ॥૬૮॥

નાનંતરાયદ સગં=જ્ઞાનાવરણ
અને અંતરાય મળી દશ.
દંસણનવ=દર્શનાવરણની નવ
વેઅણિજ્ઞ=એ વેદનીય
મિચ્છત્ત=મિથ્યાત્વ મોહનીય
સમ્મત્ત=સમ્યક્ત્વ મોહનીય

લોભ=સંજવલન લોભ,
વેઆઝાણિ=ત્રણ વેદ, ચાર
આયુષ્ય,
નવનામ=નામકર્મની નવપ્રકૃતિ
ડચ્ચં ચ=અને ઉચ્ચ ગાત્ર.

અર્થ-જ્ઞાનાવરણ અને અંતરાય મળીને દશ. દર્શનાવરણની નવ, એ વેદનીય, મિથ્યાત્વ મોહનીય, સમ્યક્ત્વ મોહનીય સંજવલન લોભ, ત્રણ વેદ, ચાર આયુષ્ય, નામકર્મની નવ પ્રકૃતિ અને ઉચ્ચ ગાત્ર (એ એકતાણીશ પ્રકૃતિની ઉદય ઉદીરણ સમકાળે ન હોય.) ॥ ૬૮ ॥

વિવેચન:-હવે જે ૪૧ પ્રકૃતિને ઉદય ઉદીરણાએ ફેર છે-વિશેષ છે, તે ૪૧ પ્રકૃતિ કહે છે-

પાંચ જ્ઞાનાવરણીય ૫, પાંચ અંતરાય ૫, એવં ૧૦, નવ દર્શનાવરણીય એવં ૧૬, એ વેદનીય એવં ૨૨, મિથ્યાત્વ મોહનીય ૨૨, સમ્યક્ત્વ મોહનીય ૨૩, સંજવલન લોભ ૨૪, ત્રણ વેદ ૨૭, ચાર આયુષ્ય ૩૧, નવ નામકર્મની પ્રકૃતિ જે ચૌદમે ગુણકાણું રહે છે તે ૪૦, ઉચ્ચગાત્ર ૪૧, એ એકતાલીશ પ્રકૃતિ જાણવી. એની ઉદય અને ઉદીરણ સમકાળે ન હોય: ॥ ૬૮ ॥

ત્યાં પાંચ જ્ઞાનાવરણીય, ચાર દર્શનાવરણીય અને પાંચ અંતરાય, એ ૧૪ પ્રકૃતિનો ઉદય અને ઉદીરણ સર્વ જીવને સમકાળે જ બારમા ગુણકાણાની એક આવલિકા થાકતી (બાકી) હોય ત્યાં લગે પ્રવર્તે. એક આવલિકા થાકતે એ ૧૪ પ્રકૃતિનો ઉદય જ હોય પણ ઉદીરણ ન હોય. તથા નિદ્રાપંચકનો શરીર-પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્ત થયા પછી જ્યાં લગે ઉદયપર્યાપ્તિ પૂરી ન

થાય ત્યાં લગે ઉદય જ હોય પણ ઉદીરણા ન હોય. અને શેષ કાળે તો ઉદય ઉદીરણા સમકાળે જ પ્રવર્તે અને નિવર્તે તથા જે વેદનીયની ઉદીરણા પ્રમત્ત ગુણઠાણા લગે ઉદય સાથે જ પ્રવર્તે અને તે ઉપરાંત તો ઉદય જ હોય પણ ઉદીરણા ન હોય. તથા પ્રથમ સમ્યક્ત્વ પામતાં અંતરકરણ કીધે થકે પ્રથમ સ્થિતિ આવલિકા થાકતે મિથ્યાત્વનો ઉદય જ હોય પણ ઉદીરણા ન હોય. તથા વેદક સમ્યગદૃષ્ટિ ક્ષાયિક પામતાં મિથ્યાત્વમોહનીય અને મિશ્રમોહનીય અપાવ્યા પછી સમ્યક્ત્વમોહનીય સર્વ અપવર્તનાએ અપવર્તીને અંતર્મુહુર્તની સ્થિતિનું કરેલ હોય તે ઉદયઉદીરણાએ અનુભવાતું આવલિકાશેષ જ્યારે રહે ત્યારે સમ્યક્ત્વમોહનીયનો ઉદય જ હોય પણ ઉદીરણા ન હોય. તથા સંજવલન લોભની ઉદય ઉદીરણા સૂક્ષ્મસંપરાયની એક આવલિકા થાકતી હોય ત્યાં લગે સામઘી (સાથે) જ પ્રવર્તે અને છેલ્લી આવલિકાએ ઉદય જ હોય પણ ઉદીરણા ન હોય, તથા ત્રણ વેદ માંહેલા જે વેદ શ્રેણિ પડિવળે ત્યાં અંતરકરણ કીધે થકે તે વેદની પ્રથમ સ્થિતિ આવલિકા થાકતે ઉદય જ હોય પણ ઉદીરણા ન હોય. તથા ચાર આયુષ્યને પોતપોતાના ભવની છેલ્લી આવલિકાએ ઉદય જ હોય પણ ઉદીરણા ન હોય અને મનુષ્યાયુની પ્રમત્ત ગુણઠાણા ઉપરાંત ઉદીરણા ન હોય. ઉદય જ હોય. તથા મનુષ્યગતિ ૧, પંચેન્દ્રિય ભતિ ૨, ત્રસ ૩, ખાદર ૪, પર્યાપ્ત ૫, મુભગ ૬, આદેય ૭, યશઃકીર્તિ ૮, અને તીર્થંકર ૯. એ નવ નામકર્મની પ્રકૃતિ અને ઉચ્ચૈર્ગત્ર ૧૦ એ દશ પ્રકૃતિની સયોગી કેવલી ગુણઠાણા લગે ઉદયઉદીરણા સમકાળે પ્રવર્તે. પછી અયોગી અવસ્થાએ તો ઉદય જ હોય, પણ ઉદીરણા ન હોય. શેષ ૮૧ પ્રકૃતિની ઉદય ઉદીરણા તો સમકાળે પ્રવર્તે અને સમકાળે નિવર્તે. ૥૬૮૫

* આ નવ પ્રકૃતિ મારે મણુવ્રગદ્ ઇત્યાદિ ગાથા બીજા ટપાઓમાં છે પણ તે ગાથા પાછળ પણ આવતી હોવાથી અહીં લીધેલ નથી.

ક્ર	પંચોદિન	૧૦	૨૨૨૨૧૧૭ પાઠાપાઠ પ્રાચારાપાઠ	૨૧	૯	૧૦દાતા જાપાપા રાપા	ચો. ૪૦ ભા. ૨૩	૯૮૩	૨૮૮ ૬૮૪૭	૧૫	૨૮૨જાનકાર ૨૮૨જાનકાર ૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧
૧૦	પૃથ્વી	૨	૨૨૨૨૧૧	૧૦	૪	૧૦દાતા જાપાપા	૬૪૮	૬૪	૬૮	૩	૨૮૨જાનકાર
૧૧	અપકા	૨	૨૨૨૨૧૧	૧૦	૪	૧૦દાતા જાપાપા	૬૪૮	૬૪	૬૮	૩	૨૮૨જાનકાર
૧૨	તેજકા	૧	૨૨૧	૧૦	૩	૧૦દાતા જાપાપા	૬૪૮	૩૨	૩૬ ૨૮૮	૩	૨૮૨જાનકાર
૧૩	વાયુકા	૧	૨૨	૬	૩	૧૦દાતા જાપાપા	૬૪૮	૩૨	૩૬ ૨૮૮	૩	૨૮૨જાનકાર
૧૪	વનસ્પતિ	૨	૨૨૨૨૧	૬	૪	૧૦દાતા જાપાપા	૬૪૮	૪	૬૮	૩	૨૮૨જાનકાર
૧૫	અસકાય	૧૦	૨૨૨૨૧૧૭ ૧૩૩૩૩૩૩૩ ૧૩૩૩૩૩૩૩	૨૧	૯	૧૦દાતા જાપાપા રાપા	ચો. ૪૦ ભા. ૨૩	૯૮૩	૨૮૮ ૬૮૪૭	૧૫	૨૮૨જાનકાર ૨૮૨જાનકાર ૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧
૧૬	અનોયોમ	૧૦	૨૨૨૨૧૧૭ ૧૩૩૩૩૩૩૩ ૩૩૩૩૩૩	૨૧	૯	૧૦દાતા જાપાપા રાપા	ચો. ૪૦ ભા. ૨૩	૯૮૩	૨૮૮ ૬૮૪૭	૧૫	૨૮૨જાનકાર ૨૮૨જાનકાર ૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧
૧૭	વચન	૧૦	૨૨૨૨૧૧૭ ૧૩૩૩૩૩૩૩ ૩૩૩૩૩૩	૨૧	૯	૧૦દાતા જાપાપા રાપા	ચો. ૪૦ ભા. ૨૩	૯૮૩	૨૮૮ ૬૮૪૭	૧૫	૨૮૨જાનકાર ૨૮૨જાનકાર ૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧

૧૮	ક્રાય.	૧૦	રસારસાવજ ૧૩૩૧૧૦	૨૧	૯	૧૦૬૮૮૮ જાફાપાટ ૨૧૧૧	ગોળ ૪૦ ભારત	૯૮૪	૨૮૮૧૯૪૭	૧૫	રસારસાવજ રસારસાવજ ૧૩૩૧૧૦
૧૯	પ્રેક્ષ.	૬	રસારસાવજ ૧૩૩૧૧૦	૧૭	૮	૧૦૬૮૮૮ જાફાપાટ ૨૧૧૧	ગોળ ૪૦ ભારત	૩૨૪	૨૮૮૨૩૧૨	૧૦	રસારસાવજ રસારસાવજ ૧૩૩૧૧૦
૨૦	અવિદ	૬	રસારસાવજ ૧૩૩૧૧૦	૧૭	૮	૧૦૬૮૮૮ જાફાપાટ ૨૧૧૧	ગોળ ૪૦ ભારત	૩૨૪	૨૮૮૨૩૧૨	૯	રસારસાવજ રસારસાવજ ૧૩૩૧૧૦
૨૧	નપુંસ.	૬	રસારસાવજ ૧૩૩૧૧૦	૧૭	૮	૧૦૬૮૮૮ જાફાપાટ ૨૧૧૧	ગોળ ૪૦ ભારત	૩૨૪	૨૮૮૨૩૧૨	૮	રસારસાવજ રસારસાવજ ૧૩૩૧૧૦
૨૨	ક્રાય	૭	રસારસાવજ ૧૩૩૧૧૦	૧૮	૯	૧૦૬૮૮૮ જાફાપાટ ૨૧૧૧	ગોળ ૪૦ ભારત	૨૪૪	૨૮૮૧૯૪૭	૧૨	રસારસાવજ રસારસાવજ ૧૩૩૧૧૦
૨૩	માન	૮	રસારસાવજ ૧૩૩૧૧૦	૧૯	૯	૧૦૬૮૮૮ જાફાપાટ ૨૧૧૧	ગોળ ૪૦ ભારત	૨૪૪	૨૮૮૧૯૪૭	૧૩	રસારસાવજ રસારસાવજ ૧૩૩૧૧૦
૨૪	માયા	૯	રસારસાવજ ૧૩૩૧૧૦	૨૦	૯	૧૦૬૮૮૮ જાફાપાટ ૨૧૧૧	ગોળ ૪૦ ભારત	૨૪૪	૨૮૮૧૯૪૭	૧૪	રસારસાવજ રસારસાવજ ૧૩૩૧૧૦
૨૫	લોભ	૧૦	રસારસાવજ ૧૩૩૧૧૦	૨૧	૯	૧૦૬૮૮૮ જાફાપાટ ૨૧૧૧	ગોળ ૪૦ ભારત	૨૪૪	૨૮૮૧૯૪૭	૧૫	રસારસાવજ રસારસાવજ ૧૩૩૧૧૦

૨૬	મતિમગ	૮	૧૭૧૩૬૯ પાખાડારા ૧૧૦	૧૧	૮	દાતાજીફા પાખાડારા ૧૧૦	ગોરજી ભારત	૫૯૯	૧૫૬૩૭૭૯	૧૩	૨૮૧૨૪૨૩૨૨૨૨૧ ૧૩૧૨૧૧૧૫૫૫૫૩૧૧ ૧૧૦
૨૭	શ્રુત	૮	૧૭૧૩૬૯ પાખાડારા ૧૧૦	૧૧	૮	દાતાજીફા પાખાડારા ૧૧૦	ગોરજી ભારત	૫૯૯	૧૫૬૩૭૭૯	૧૩	૨૮૧૨૪૨૩૨૨૨૨૧ ૧૩૧૨૧૧૧૫૫૫૫૩૧૧ ૧૧૦
૨૮	અવધિ સાં	૮	૧૭૧૩૬૯ પાખાડારા ૧૧૦	૧૧	૮	દાતાજીફા પાખાડારા ૧૧૦	ગોરજી ભારત	૫૯૯	૧૫૬૩૭૭૯	૧૩	૨૮૧૨૪૨૩૨૨૨૨૧ ૧૩૧૨૧૧૧૫૫૫૫૩૧૧ ૧૧૦
૨૯	મનઃ પર્ચ	૬	દાપાજી સારા ૧૧૦	૭	૬	જાફાપા સારા ૧૧૦	ગો ૮ ભારત	૨૧૫	૪૫૧૦૯૧	૧૩	૨૮૧૨૪૨૩૨૨૨૨૧ ૧૩૧૨૧૧૧૫૫૫૫૩૧૧ ૧૧૦
૩૦	દેવસ	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦
૩૧	મતિ અગાં	૩	૨૨૨૨૧૧૭	૧૨	૪	૧૦૬૧૮૧૭	ગો૧૬ ભારત	૩૮૪	૧૩૨૩૧૬૮	૪	૨૮૧૨૪૨૩૨૨૨૧ ૧૩૧૨૧૧૧૫૫૫૫૩૧૧ ૧૧૦
૩૨	શ્રુત અગં	૩	૨૨૨૨૧૧૭	૧૨	૪	૧૦૬૧૮૧૭	ગો૧૬ ભારત	૩૮૪	૧૩૨૩૧૬૮	૪	૨૮૧૨૪૨૩૨૨૨૧ ૧૩૧૨૧૧૧૫૫૫૫૩૧૧ ૧૧૦
૩૩	વિભાગ	૩	૨૨૨૨૧૧૭	૧૨	૪	૧૦૬૧૮૧૭	ગો૧૬ ભારત	૩૮૪	૧૩૨૩૧૬૮	૪	૨૮૧૨૪૨૩૨૨૨૧ ૧૩૧૨૧૧૧૫૫૫૫૩૧૧ ૧૧૦
૩૪	સામાવિધ	૬	દાપાજી સારા ૧૧૦	૭	૬	જાફાપાજી સારા ૧૧૦	ગો ૮ ભારત	૨૧૫	૪૫૧૦૯૧	૧૩	૨૮૧૨૪૨૩૨૨૨૨૧ ૧૩૧૨૧૧૧૫૫૫૫૩૧૧ ૧૧૦

ક્રમ	છેદોપનં	દાપાશા	૭	૬	જાડાપાશા	ગો. ૮	૨૧૨	૪૪	૧૦૮૦	૧૩	રટારખરડારગર
૩૬	પરિકાનં	૬	૨	૪	જાડાપાશા	ગો. ૮	૧૨૮	૪૪	૭૦૪	૫	રટારખરડારગર
૩૭	સંક્રમં	૦	૦	૧	૧	૦	૧	૦	૧	૪	રટારખરડારગર
૩૮	યથાનં	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૩	રટારખરડારગર
૩૯	દેશાવિનં	૧	૧૩	૨	ટાકડાપાશા	ગો. ૮	૧૨૨	૫૨	૧૨૪૮	૫	રટારખરડારગર
૪૦	આવિરત	૩	૨૨૨૨૧૧૭	૧૨	૧૦૮૧૭	ગો. ૨૪	૫૭૬	૧૬૨	૪૬૦૮	૭	રટારખરડારગર
૪૧	અમિદર્શનં	૧૦	૨૨૨૨૧૧૭	૨૧	૧૦૮૧૭	ગો. ૪૦	૬૨૩	૨૮૮	૧૬૨૭	૧૫	રટારખરડારગર
૪૨	અયક્ષિદર્શનં	૧૦	૨૨૨૨૧૧૬	૨૧	૧૦૮૧૭	ગો. ૪૦	૬૨૩	૨૮૮	૧૬૨૭	૧૫	રટારખરડારગર
૪૩	અવધિદર્શનં	૮	૧૭૧૩૬	૧૧	૧૦૮૧૭	ગો. ૨૪	૫૬૬	૧૫૬	૩૭૭૬	૧૩	રટારખરડારગર
૪૪	દેવલનં	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦	૦

* સ્ત્રીવૃત્તિ પરિકારનિશ્ચયિ આસ્ત્રિ ન હોય તેથી તેના પેશક થાય.

૪૫	કૃષ્ણસેન	૫	રસારશ્મિજી ૧૩૯	૧૬	૭	૧૦૬૮૮૮૮૮ ફાપાજ	૬૬૦	૨૮૮૬૬૬૨	૭	રસારજી રસારજી
૪૬	નીલસેન	૫	રસારશ્મિજી ૧૩૯	૧૬	૭	૧૦૬૮૮૮૮૮ ફાપાજ	૬૬૦	૨૮૮૬૬૬૨	૭	રસારજી રસારજી
૪૭	અપોતન	૫	રસારશ્મિજી ૧૩૯	૧૬	૭	૧૦૬૮૮૮૮૮ ફાપાજ	૬૬૦	૨૮૮૬૬૬૨	૭	રસારજી રસારજી
૪૮	તેજસેન	૫	રસારશ્મિજી ૧૩૯	૧૬	૭	૧૦૬૮૮૮૮૮ ફાપાજ	૬૬૦	૨૮૮૬૬૬૨	૭	રસારજી રસારજી
૪૯	પદ્મસેન	૫	રસારશ્મિજી ૧૩૯	૧૬	૭	૧૦૬૮૮૮૮૮ ફાપાજ	૬૬૦	૨૮૮૬૬૬૨	૭	રસારજી રસારજી
૫૦	શુક્લસેન	૧૦	રસારશ્મિજી ૧૩૯ ૧૩૯ ૩૨૨૧૧૦	૨૧	૯	૧૦૬૮૮૮૮૮ ફાપાજ ભારત	૬૬૦	૨૮૮૬૬૬૨	૧૫	રસારજી રસારજી ૩૨૨૧૧૦
૫૧	ભવ્ય	૧૦	રસારશ્મિજી ૧૩૯ ૩૨૨૧૧૦	૨૧	૯	૧૦૬૮૮૮૮ ફાપાજ ભારત	૬૬૦	૨૮૮૬૬૬૨	૧૫	રસારજી રસારજી ૩૨૨૧૧૦
૫૨	અભવ્ય	૧	૨૨	૬	૩	૧૦૬૮૮ યોજ	૬૬	૩૬ ૮૬૪	૧	૨૬
૫૩	પદ્મસેન	૮	૧૩૯૩૨૧૧૦ ૩૨૨૧૧૦	૧૧	૭	૮૮૮૮૮૮૮૮ ભારત	૭૧૧	૭૨ ૧૭૬૩	૨	૨૮૨૪

૫૪	શાશ્વિત્ર	૮	૧૭૧૩૬૫૫	૧૧	૭	લાજપાપા રાશી	ચો ૧૨ ભાં ૨૩	૩૧૧	૭૨	૧૭૬૩	૬	૨૧૧૩૫૧૨૧૧૫૫૫૩ રાશી
૫૫	શાચોપશમિ	૩	૧૭૧૩૬	૬	૫	લાજપા પા	ચો ૧૨	૨૮૮	૮૪	૨૦૬૬	૪	૨૮૨૨૪૨૪૨૨૨
૫૬	મિશ્ર ૬૦	૧	૧૭	૨	૩	લાજપા	ચો ૪	૬૬	૩૨	૭૬૮	૩	૨૮૨૭૨૪
૫૭	સાસ્વાદન.	૧	૨૧	૪	૩	લાજપા	ચો ૪	૬૬	૩૨	૭૬૮	૧	૨૮
૫૮	મિથ્યા ૬૦	૧	૨૨	૬	૪	૧૦લાજપા	ચો ૮	૧૬૨	૬૮	૧૬૩૨	૩	૨૮૨૭૨૬
૫૯	સંતી	૧૦	૨૨૨૧૧૭ ૧૩૬૫૫૩ રાશી	૨૧	૬	૧૦લાજપા પાપા	ચો ૪૦ ભાં ૨૩	૬૮૩	૨૮૮	૬૮૪૭	૧૫	૨૮૨૭૨૬૨૪૨૪૨૪ ૨૧૧૩૫૧૧૫૫૫૩ રાશી
૬૦	અસંતી	૨	૨૨૨૧	૧૦	૪	૧૦લાજપા	અષ્ટ ૮	૬૪	૬૮	૧૪૪	૩	૨૮૨૭૨૬
૬૧	આહારી	૧૦	૨૨૨૧૧૭ ૧૩૬૫૫૩ રાશી	૨૧	૬	૧૦લાજપા પાપા	ચો ૪૦ ભાં ૨૩	૬૮૩	૨૮૮	૬૮૪૭	૧૫	૨૮૨૭૨૬૨૪૨૪૨૪ ૨૧૧૩૫૧૧૫૫૫૩ રાશી
૬૨	અણહારી	૩	૨૨૨૧૧૭	૧૨	૫	૧૦લાજપા	ચો ૧૬	૩૮૪	૧૨૮	૩૦૭૨	૬	૨૮૨૭૨૬૨૪૨૪ ૨૧

॥ अर्चयामि ॥ नामधेयानि तद्गङ्गाश्च तेषां यन्त्रकम्.

क्र	भाग/प्रति	नाम/अर्थ	तहसील	नाम/अर्थ	तहसील	नाम/अर्थ	तहसील
१	नरकप्रति	२	रक्षा	१३८३२	५	रक्षा	१३८३२
२	तिर्थप्रति	३	रक्षा	१३८३३	६	रक्षा	१३८३३
३	मार्गप्रति	४	रक्षा	१३८३४	७	रक्षा	१३८३४
४	देवप्रति	५	रक्षा	१३८३५	८	रक्षा	१३८३५
५	अंधप्रति	६	रक्षा	१३८३६	९	रक्षा	१३८३६
६	अंधप्रति	७	रक्षा	१३८३७	१०	रक्षा	१३८३७

૭	તેજોદ્રિય	પ	રગરપારફા રદા૩૦	૧૩૬૧૭	૬	રગરપારફા રદા૩૧	૨૨	પ	હરારવાટફાટના૭૮
૮	ચતુરિદ્રિય	પ	રગરપારફા રદા૩૦	૧૩૬૧૭	૬	રગરપારફા રદા૩૧	૨૨	પ	હરારવાટફાટના૭૮
૯	પચેદ્રિય	૮	રગરપારફા રદા૩૦૩૧૧૧૦	૧૩૬૪૫	૧૧	રગરપારફા રદા૩૦૩૧૧૧૦	૧૨	૧૨	હરારવાટફાટના૭૮
૧૦	પૂર્વદ્રિય	પ	રગરપારફા રદા૩૦	૧૩૬૧૭	૫	રગરપારફા રદા૩૦	૨૪	પ	હરારવાટફાટના૭૮
૧૧	અપેદ્રિય	પ	રગરપારફા રદા૩૦	૧૩૬૧૭	૫	રગરપારફા રદા૩૦	૨૦	પ	હરારવાટફાટના૭૮
૧૨	તેજોદ્રિય	પ	રગરપારફા રદા૩૦	૬૩૦૮	૪	રગરપારફા રદા૩૦	૧૨	પ	હરારવાટફાટના૭૮
૧૩	વાયુ	પ	રગરપારફા રદા૩૦	૬૩૦૮	૪	રગરપારફા રદા૩૦	૧૫	પ	હરારવાટફાટના૭૮
૧૪	વસ્તુ	પ	રગરપારફા રદા૩૦	૧૩૬૧૭	૫	રગરપારફા રદા૩૦	૩૧	પ	હરારવાટફાટના૭૮

૧૫	પ્રસન્ન	૮	રહારપારફારતા રહાકાકાકાકા	૧૩૮૪૫	૧૧	રનારપારપારફા રજારપારહાકાકા કાકા	૭૭૪૯	૧૨	દહાકારાકારાકારાકારા કારાકારાકારાકારાકારા
૧૬	મનોયોગ	૮	રહારપારફારતા રહાકાકાકાકા	૧૩૮૪૫	૬	રપારપારપારફાર કાકા	૭૫૭૨	૬	દહાકારાકારાકારાકારા કારાકારાકારાકારાકારા
૧૭	વચનયોગ	૮	રહારપારફારતા રહાકાકાકાકા	૧૩૮૪૫	૬	રપારપારપારફાર કાકા	૭૫૭૨	૬	દહાકારાકારાકારાકારા કારાકારાકારાકારાકારા
૧૮	કાયયોગ	૮	રહારપારફારતા રહાકાકાકાકા	૧૩૮૪૫	૧૦	રનારપારપારફાર રફારપારપારફાર કાકા	૭૭૪૯	૧૦	દહાકારાકારાકારાકારા કારાકારાકારાકારાકારા
૧૯	પ્રિયવેદી	૮	રહારપારફારતા રહાકાકાકાકા	૧૩૮૪૫	૮	રનારપારપારફાર રફારપારપારફાર કાકા	૭૫૭૨	૧૦	દહાકારાકારાકારાકારા કારાકારાકારાકારાકારા
૨૦	આવેદી	૮	રહારપારફારતા રહાકાકાકાકા	૧૩૮૪૫	૮	રનારપારપારફાર રફારપારપારફાર કાકા	૭૫૭૨	૧૦	દહાકારાકારાકારાકારા કારાકારાકારાકારાકારા
૨૧	નર્મસ	૮	રહારપારફારતા રહાકાકાકાકા	૧૩૮૪૫	૬	રનારપારપારફાર રફારપારપારફાર કાકા	૭૭૪૯	૧૦	દહાકારાકારાકારાકારા કારાકારાકારાકારાકારા

૨૨	ક્રિયકથા	૮	રહારપારફારતા રહાકાકાકાકા	૧૩૬૪૫	૬	રહારપારફારફ રહારહારહારકાકા કા	૭૭૮૩	૧૦	દહાદિરારહારહારહાર ૮૦૧૭૬૧૭૬૧૭૬૧૭૫
૨૩	આનકા	૮	રહારપારફારતા રહાકાકાકાકા	૧૩૬૪૫	૬	રહારપારફારફ રહારહારહારકાકા કા	૭૭૮૩	૧૦	દહાદિરારહારહારહાર ૮૦૧૭૬૧૭૬૧૭૬૧૭૫
૨૪	આયાકા	૮	રહારપારફારતા રહાકાકાકાકા	૧૩૬૪૫	૬	રહારપારફારફ રહારહારહારકાકા કા	૭૭૮૩	૧૦	દહાદિરારહારહારહાર ૮૦૧૭૬૧૭૬૧૭૬૧૭૫
૨૫	લોલકા	૮	રહારપારફારતા રહાકાકાકાકા	૧૩૬૪૫	૬	રહારપારફારફ રહારહારહારકાકા કા	૭૭૮૩	૧૦	દહાદિરારહારહારહાર ૮૦૧૭૬૧૭૬૧૭૬૧૭૫
૨૬	મતિમાની	૫	રહારહાકાકાકા ૧૧૦	૩૫	૮	રહારપારફારફ રહારહારહારકાકા કા	૭૬૭૧	૮	દહાદિરારહારહારહાર ૭૬૧૭૬૧૭૫
૨૭	શ્રુતમાની	૫	રહારહાકાકાકા ૧૧૦	૩૫	૮	રહારપારફારફ રહારહારહારકાકા કા	૭૬૭૧	૮	દહાદિરારહારહારહાર ૭૬૧૭૬૧૭૫
૨૮	અવધિમાની	૫	રહારહાકાકાકા ૧૧૦	૩૫	૮	રહારપારફારફ રહારહારહારકાકા કા	૭૬૭૧	૮	દહાદિરારહારહારહાર ૭૬૧૭૬૧૭૫
૨૯	મનઃપર્વ માની	૫	રહારહાકાકાકા ૧૧૦	૧૯	૫	રહારહારહાર રહારહારહારકાકા કા	૧૫૮	૮	દહાદિરારહારહારહાર ૭૬૧૭૬૧૭૫

૩૦	ફેવલમાની	૦	૦	૦	૧૦	૨૦૨૧૨૬૨જા ર૬૨૬૩૦૩૧૧ ૬૧૮	૬૨	૬	૮૦૧૭૬૩૬૧જાપાદા૮
૩૧	અતિઅમાની	૬	ર૬૩૨પાર૬૨૮ ર૬૩૦	૧૩૬૨૬	૮	ર૬૨૧૨૬૨પાર૬૧ ર૬૩૨૬૨૬૧ ૩૦૩૩૧	૭૭૭૩	૬	૬૨૧૮૬૧૮૧૮૧૮૧૮૧૭૮
૩૨	અતિઅમા	૬	ર૬૩૨પાર૬૨૮ ર૬૩૦	૧૩૬૨૬	૮	ર૬૨૧૨૬૨પાર૬૧ ર૬૩૨૬૨૬૧ ૩૦૩૩૧	૭૭૭૩	૬	૬૨૧૮૬૧૮૧૮૧૮૧૮૧૭૮
૩૩	વિભંગ	૬	ર૬૩૨પાર૬૨૮ ર૬૩૦	૧૩૬૨૬	૮	ર૬૨૧૨પાર૬૨જા ર૬૩૨૬૩૦૩૩૧	૭૬૬૧	૩	૬૨૧૮૬૧૮૮
૩૪	સામયિક ચાં	૫	ર૬૨૬૨૬૩૦ ૩૧૧૧	૧૮	૫	ર૬૨૬૨૬૨૬૨૬૧ ૩૦	૧૫૮	૮	૬૩૧૬૨૬૨૬૧૮૬૧૭૬૧ ૭૬૧૫
૩૫	છેલ્લાપરમાપની	૫	ર૬૨૬૨૬૩૦ ૩૧૧૧	૧૮	૫	ર૬૨૬૨૬૨૬૨૬૧ ૩૦	૧૫૮	૮	૬૩૧૬૨૬૨૬૧૮૬૧૭૬૧ ૭૬૧૫
૩૬	પરિહાર	૫	ર૬૨૬૨૬૩૦૩૩૧	૧૮	૧	૩૦	૨૪	૫	૬૩૧૬૨૬૧૮૮
૩૭	સંદેશ	૧	૧	૧	૧	૩૦	૭૨	૮	૬૩૧૬૨૬૧૮૬૧૭૬૧ ૭૬૧૫

૩૮	વધાન્યાગ	૦	૦	૦	૦	૧૦	૨૦૧૨ પારકાર રતારલાકાગાં લા	૧૧૦	૧૦	કરકારિરાતકારાતનાજકા ૭૬૧૭૫કાર
૩૯	દેશનિવૃત્તિ	૨	૨૦૧૨	૧૧	૧૧	૬	૨૫૧૨૭૨૦૨૨ક કાગાં	૪૪૭	૪	કરકારિરાતકારાત
૪૦	અગ્નિનિ	૬	૨૦૧૨ પારકાર રકાગાં	૧૩૭૨	૧૩૭૨	૬	૨૫૧૨૭૨૦૨૨ક કાગાં	૭૭૭૩	૭	કરકારિરાતકારાતનાજકા ૭૦૧૭૮
૪૧	અગ્નિદર્શન	૮	૨૦૧૨ પારકાર રકાગાં	૧૩૭૪	૧૩૭૪	૬	૨૫૧૨૭૨૦૨૨ક કાગાં	૭૦૭૭	૬	કરકારિરાતકારાતનાજકા ૭૦૧૭૮
૪૨	અગ્નિદર્શન	૮	૨૦૧૨ પારકાર રકાગાં	૧૩૭૪	૧૩૭૪	૬	૨૫૧૨૭૨૦૨૨ક કાગાં	૭૭૭૩	૧૦	કરકારિરાતકારાતનાજકા ૭૦૧૭૮
૪૩	અગ્નિદર્શન	૫	૨૦૧૨ પારકાર રકાગાં	૩૫	૩૫	૮	૨૫૧૨૭૨૦૨૨ક કાગાં	૭૬૭૧	૮	કરકારિરાતકારાતનાજકા ૭૬૧૭૫
૪૪	કેવલદર્શન	૦	૦	૦	૦	૧૦	૨૦૧૨ પારકાર રતારલાકાગાં લા	૬૨	૬	કરકારિરાતકારાતનાજકા ૭૦૧૭૮

૪૫	કૃત્યલેખી	૬	રહારપારફ રહારહાકાં	૧૩૬૪૨	૬	રહારપારફ રહારહાકાં ૩૧	૭૭૮૩ *(૭૭૭૩)	૬	રહારહાકાં ૧૭૬૧૮૦૧૭૮
૪૬	નીચલેખ	૬	રહારપારફ રહારહાકાં	૧૩૬૪૨	૬	રહારપારફ રહારહાકાં ૩૧	૭૭૮૩ *(૭૭૭૩)	૬	રહારહાકાં ૧૭૬૧૮૦૧૭૮
૪૭	કાપોત	૬	રહારપારફ રહારહાકાં	૧૩૬૪૨	૬	રહારપારફ રહારહાકાં ૩૧	૭૭૮૩ *(૭૭૭૩)	૬	રહારહાકાં ૧૭૬૧૮૦૧૭૮
૪૮	તેજલેખ	૬	રહારપારફ રહારહાકાં	૧૩૬૪૨	૬	રહારપારફ રહારહાકાં ૩૧	૭૭૮૩ *(૭૭૭૩)	૪	રહારહાકાં ૧૭૬૧૮૦૧૭૮
૪૯	પદ્મલેખ	૪	રહારહાકાં ૩૧	૧૩૬૪૨	૬	રહારપારફ રહારહાકાં ૩૧	૭૭૮૩ *(૭૭૭૩)	૪	રહારહાકાં ૧૭૬૧૮૦૧૭૮
૫૦	શુદ્ધલેખ	૫	રહારહાકાં ૩૧	૧૩૬૪૨	૬	રહારપારફ રહારહાકાં ૩૧	૭૭૮૩ *(૭૭૭૩)	૮	રહારહાકાં ૧૭૬૧૮૦૧૭૮
૫૧	લખ્ય	૮	રહારપારફ રહારહાકાં	૧૩૬૪૨	૬	રહારપારફ રહારહાકાં ૩૧	૭૭૮૩ *(૭૭૭૩)	૧૨	રહારહાકાં ૧૭૬૧૮૦૧૭૮

આ ત્રણ લેખાંશોને ચાર ગુણધર્મ માનીએ તો તે દાહ્યે આધારકના સાત અને ઉચીત સાહિત વૈં મનુષ્યના ૪ લાંબા ન થઈ શકે માટે ૭૭૭૩ ઉદયલેખ પૂર્ણ થઈ.

૫૨	આમન્ય	૬	રહારપારફ રહારહાડા	૧૩૬૨૬	૯	રહારપારફ રહારહાડા ૩૧	૭૭૬૩	૪	૯૯૧૧૧૧૧૧૧૧
૫૩	ઉપશમ સમ્યક્ત્વી	૫	રહારહાડા ૩૧૧૧૦	૩૫	૮	રહારપારફરહાર રહારહાડા૩૧	૧૭૬૬	૪	૯૯૧૧૧૧૧૧૧૧
૫૪	ક્ષામિકા	૫	રહારહાડા ૩૧૧૧૦	૩૫	૧૧	રહારપારપારફ રહારહાડા૩૦ ૩૧૧૧૮	૬૨૩	૧૦	૯૯૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧
૫૫	ક્ષેત્રોપશન	૪	રહારહાડા૩૦૩૧	૩૪	૮	રહારપારફરહાર રહારહાડા૩૦૩૧	૭૬૭૧	૪	૯૯૧૧૧૧૧૧૧૧
૫૬	મિશ્રદા	૨	રહારહા	૧૬	૩	રહારહાડા૩૧	૩૪૬૫	૨	૯૯૧૧૧
૫૭	સામ્વાદન	૩	રહારહાડા	૯૬૦૮	૭	રહારપારપારફ રહારહાડા૩૧	૪૦૬૭	૨	૯૯૧૧૧
૫૮	મિશ્રા	૬	રહારપારફ રહારહાડા	૧૩૬૨૫	૯	રહારપારપારફ રહારહાડા૩૦ ૩૧	૭૭૭૩	૬	૯૯૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧
૫૯	સંગી	૮	રહારપારફરહાર રહારહાડા૩૧૧૦	૧૩૬૪૫	૮	રહારપારફરહાર રહારહાડા૩૦૩૧	૮૬૮૩	૧૨	૯૯૧૧૧૧૧૧૧૧૧૧

૬૦	આસંતીં	૬ રગરપારફારલ રલાડં	૧૭૬૨૬	૯	રપારપારફાર રજરારલાડં ૩૧	૧૭૨	૫ દિરાલરાલરાલરાલ
૬૧	આહારી	૮ રગરપારફારલ રલાડંનાડાપાં	૧૭૬૪૫	૮	રપારપારફારલ રારલાડં ૩૧	૧૦	દિરાલરાલરાલરાલરાલ ૭લા૭રા૭ફા૭
૬૨	અણિહારી	૬ રગરપારફારલ રલાડં	૧૭૬૪૧	૪	રવારપારલ	૧૨	દિરાલરાલરાલરાલરાલ ૭લા૭રા૭ફા૭પારલ

ગુણસ્થાને બંધ પ્રકૃતિ.

^૧ નિત્યરાહારગવિરહિઆ^૨અ, અજ્ઞે^{૧૧૭} સવ્વપયહીઆ ।

મિચ્છત્તવેઅગો સા-સણોવિ ગુણવીસસેસાઓ ^{૧૦૧} ॥૬૧॥

નિત્યરાહારગ=તીર્થ'કરનામ
અને આહારકદ્ધિક
વિરહિયાઅ=વિના.
અજ્ઞે=ઉપાર્જે, બાંધે.
સવ્વપયહીઓ=સર્વ પ્રકૃતિઓ
(૧૧૭).

મિચ્છત્તવેઅગો=મિથ્યાદષ્ટિ.
સાસણોવિ=સાસ્વાદન ગુણ-
સ્થાનવાળો પણ.
ગુણવીસસેસાઓ=આગણીશ
વર્ણને બાકીની (૧૦૧).

અર્થ:—મિથ્યાદષ્ટિ તીર્થ'કર નામકર્મ અને આહારકદ્ધિક વિના સર્વ (૧૧૭) પ્રકૃતિઓ બાંધે. સાસ્વાદન ગુણસ્થાનવાળો આગણીશ વર્ણને બાકીની (એકસા એક) પ્રકૃતિ બાંધે. ॥૬૧॥

વિવેચન:—હવે કયા કયા ગુણકાણે કઈ કઈ અને કેટલી પ્રકૃતિ બાંધે એવા સર્વ ગુણકાણે બંધ વિશેષ કહે છે.—

તીર્થ'કર નામ ૧, આહારકદ્ધિક તે આહારક યાનીર ૨, આહારકોપાંગ ૩, એ ત્રણ વર્ણને ૧૨૦ માંહેથી બાકી સર્વ (૧૧૭) પ્રકૃતિ ઉપાર્જે, મિથ્યાત્વનો વેદક તે મિથ્યાદષ્ટિ શબ્દ મિથ્યાત્વ ગુણકાણે રહ્યો થકો બાંધે. સાસ્વાદન ગુણકાણાવાળો નરકત્રિક ૩, જાતિચતુષ્ક ૭, સ્થાવરચતુષ્ક ૧૧, હુંડ અસ્થાન ૧૨, આતપ ૧૩, છેવડું સંઘયણ ૧૪, નપુંસક વેદ ૧૫, મિથ્યાત્વ મોહનીય ૧૬ અને પૂર્વલી ત્રણ પ્રકૃતિ ૧૯, એ આગણીશ વર્ણને શેષ ૧૦૧ પ્રકૃતિ બાંધે. ॥ ૬૯ ॥

^{૭૪} હાયાલસેસ મીસો, અવિરયસમ્મો તિઆલપરિસેસા । ^{૭૭}

તેવન્ન દેસવિરઓ, વિરઓ સગવન્નસેસાઓ ^{૬૭} ॥૭૦॥

છાયાલસેસ=છંતાળીશ વર્ણને
બાકીની (૭૪).

મીસો=મિશ્ર શુણ્ણસ્થાનવાળો.
અવિરયસમ્મો=અવિરત સમ્ય-
ગ્દ્રષ્ટિ.

તિયાલપરિસેસા=તેંતાળીશ
વર્ણને બાકીની (૭૭)

તેવજ્જ=ત્રેપન વર્ણને બાકીની
(૬૭).

દેસવિરઓ=દેશવિરત.

વિરઓ=વિરત-પ્રમત્ત સાધુ.

સગવજ્જસેસાઓ=સત્તાવન વર્ણને
બાકીની (૬૩).

અર્થ:-મિશ્રદ્રષ્ટિ છંતાળીશ વર્ણને બાકીની, અવિરત સમ્ય-
ગ્દ્રષ્ટિ તેંતાળીશ વર્ણને બાકીની, દેશવિરત ત્રેપન વર્ણને
બાકીની અને પ્રમત્ત સાધુ સત્તાવન વર્ણને બાકીની પ્રકૃતિઓ
આંધે. ॥ ૭૦ ॥

વિવેચન:-તિર્થચત્રિક ૩, થીણ્ણદ્વિત્રિક ૬, દુર્ભંગત્રિક ૯,
અનંતાનુબંધી ચતુષ્ક ૧૩, મધ્ય સંસ્થાન ચાર ૧૭, મધ્ય
સંઘયણ ચાર ૨૧, નીચૌર્ગોત્ર ૨૨, ઉદ્યોતનામ ૨૩, અશુભવિ-
હાયાગતિ ૨૪, સ્ત્રીવેદ ૨૫ અને ૧૯ પૂર્વની મળી ૪૪ અને
મનુષ્યાયુ ૪૫ અને દેવાયુ ૪૬ પ્રકૃતિ એકસોવીશ માંહેથી કાઢી-
એ એટલે શેષ ૭૪ પ્રકૃતિ મિશ્ર શુણ્ણઠાણાવાળો આંધે. અવિરત-
સમ્યગ્દ્રષ્ટિ છંતાળીશ માંહેથી તિર્થચંકર નામ ૧, મનુષ્યાયુ ૨
અને દેવાયુ ૩, એ ત્રણ આંધે, તે માટે તેંતાળીશ વર્ણને શેષ
૭૭ પ્રકૃતિ આંધે. વજ્રઋષભનારાય સંઘયણ ૧, મનુષ્યત્રિક ૪,
અપ્રત્યાખ્યાની કષાય ચાર ૮, ઔદારિકદ્વિક ૧૦ અને તેંતાળીશ
પૂર્વની એમ ૫૩ ત્રેપન વર્ણને શેષ ૬૭ સડસડ પ્રકૃતિ દેશવિ-
રતિ આંધે. ત્રીજા પ્રત્યાખ્યાનીય ચાર કષાય અને ૫૩ પૂર્વની
એવં ૫૭ વર્ણને શેષ (૬૩) ત્રેસડ પ્રકૃતિ સર્વાવિરતિ પ્રમત્ત
સાધુ આંધે ॥ ૭૦ ॥

^{૫૯} ઇગુણટ્ટિમપ્પમત્તો, ^{૫૮} વંધઈ દેવાડઅસ્સ ^{૫૮} ઇઅરોવિ ।

^{૫૮} અદ્ધાવજ્જમપુઠ્ઠો, ^{૫૬} છપ્પન્નં ^{૨૬} વાવિ ^{૨૬} છઠ્ઠીસં ॥૭૧॥

× ઇગુસદ્ધી ઈતિ પાઠાન્તરે.

દ્વગુણદ્વિ=ઓગણસાઠ પ્રકૃતિને.
અવપમત્તો=અપ્રમત્ત સંયત
વંધઃ=બાંધે.
દેવાઉચસ્ત=દેવાયુનો બંધક.
દ્વયરોવિ=અપ્રમત્ત પણ.

અઢાવન્ન=અઢાવનને.
અવુલ્લો=અપૂર્વકરણ વાળો.
છવ્વન્ન વાવિ=અથવા છવ્વન
પણ
છવીસ=૭૦વીસ.

અર્થ:-અપ્રમત્તસંયત ઓગણસાઠ પ્રકૃતિ બાંધે, અપ્રમત્ત પણ દેવાયુ બંધક છે. અપૂર્વકરણ ગુણસ્થાનવાળો અઢાવન, છવ્વન અથવા છવીસ પ્રકૃતિ બાંધે. ॥ ૭૧ ॥

વિવેચન:-શોક ૧, અરતિ ૨, અસ્થિર ૩, અશુભ ૪, અ-
યશ ૫, અને અસાતા ૬, એ ૭ પ્રકૃતિ ત્રેસઠ માંહેથી કાઢીએ
અને અહારકદ્વિક ભેળવીએ એટલે (૫૮) ઓગણસાઠ પ્રકૃતિ
અપ્રમત્ત ગુણઠાણી સાધુ બાંધે, દેવાયુ પ્રમત્તે બાંધવા માંડે
અને તે બાંધતો થકો જ અપ્રમત્તે આવે તો ત્યાં તે બંધ પૂરો
કરે પણ અપ્રમત્ત થકો દેવાયુ બાંધવા ન માંડે તેથી દેવાયુવિના
૫૮ અઢાવન પણ બાંધે. અપૂર્વકરણ ગુણઠાણાના સાત ભાગ
કદખીએ ત્યાં પહેલે ભાગે એ જ પૂર્વાક્તિ ૫૮ પ્રકૃતિ બાંધે. ખીજે
ત્રીજે, ચોથે, પાંચમે અને છઠ્ઠે એ પાંચ ભાગે બે નિદ્રા ન બાંધે,
તે માટે છવ્વન બાંધે. છેલ્લે ભાગે દેવદ્વિક ૨, પંચેન્દ્રિય બતિ
૩, શુભખગતિ ૪, ત્રસાદિ નવ ૧૩, ઔદારિક વિના ૪ શરીર
૧૭, બે ઉપાંગ ૧૮, સમયતુરસ સંસ્થાન ૨૦ નિર્માણ નામ
૨૧, તીર્થકર નામ ૨૨, વર્ણાદિક ચાર ૨૬ અને અગુરલકુ ચતુષ્ક,
૩૦, એ ત્રીશ પણ ન બાંધે તેથી ત્યાં ૨૬ નો બંધ હોય ॥ ૭૧ ॥

ચાવીસા ઇગૂળં, વંધઃ અઢારસંતમનિઅટ્ટિ ।

સતરસ સુહુમસરાગો, સાયમમોહો સજોગુત્તિ ॥૭૨॥

ચાવીસા=ચાવીશ.
ઇગૂળં=એક એક ઓછી.

અઢારસંત=અઢાર પર્યાંત
અનિયટ્ટી=અનિવૃત્તિઆદરવાળો.

સત્તરસ=સત્તર.

સુદ્ધમસરાગો=સૂક્ષ્મસંપરાય
વાળો.

સાયં=સાતાવેદનીયને

અમોહો=ઉપશાંતમોહ ક્ષીણમોહ

સજોગુત્તિ=સયોગિકેવળી એમ.

અર્થ:—અનિવૃત્તિ બાદરવાળો બાવીશ અથવા એકેક એકી
અઠાર પર્વત (૨૧-૨૦-૧૯-૧૮) પ્રકૃતિ બાંધે. સૂક્ષ્મસંપરાય-
વાળો સત્તર પ્રકૃતિ બાંધે. મોહરહિત (ઉપશાંતમોહ, ક્ષીણમોહ)
અને સયોગી કેવળી સાતા વેદનીય બાંધે. ॥ ૭૨ ॥

વિવેચન:—તવમા અનિવૃત્તિબાદર ગુણઠાણના પાંચ ભાગ
કદપીએ ત્યાં પહેલે ભાગે હાન્ય ૧, રતિ ૨, કુચ્છા ૩ અને ભય
૪ એ ચાર પણ ન બાંધે ત્યારે ૨૨ નો બંધ હોય, બીજે ભાગે
પુરુષ વેદ ન બાંધે ત્યારે ૨૧ નો બંધ, ત્રીજે ભાગે સંજવલન
કોષ ટળ્યે ૨૦ નો બંધ, ચોથે ભાગે સંજવલન માત્ર ટળ્યે ૧૯
નો બંધ, અને પાંચમે ભાગે સંજવલની માયા ટળ્યે ૧૮ નો
બંધ, સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણઠાણે સંજવલન લોભ પણ ન બાંધે
ત્યારે ૧૭ નો બંધ હોય. ત્યાર પછી જ્ઞાનાવરણીય પાંચ, દર્શના-
વરણીય ૪ અંતરાય ૫, ઉચ્ચૈર્ગોત્ર ૧ અને યશનામ ૧ એવં
(૧૬) સોળ પ્રકૃતિ પણ ન બાંધે ત્યારે ઉપશાન્તમોહ ક્ષીણમોહ
અને સયોગી કેવળી એ ત્રણ ગુણઠાણે એક સાતાવેદનીય
પ્રકૃતિ બાંધે. અયોગી કેવલી તે અબંધક હોય, એકે પ્રકૃતિ
ન બાંધે. ॥ ૭૨ ॥

एसो उ बंधसामित्त,—ओहो गइआइएसु वि तहेव ।
ओहाओ साहिज्जइ, जत्थ जहा पगइसब्भावो ॥७३॥

एसो=એ પૂર્વોક્ત ગુણસ્થા-
નનો બંધભેદ.

बंधसामित्तओहो=બંધ સ્થામિ-
ત્વનો ઓહ (જણવો).

गइआइएसुवि=ગત્યાદિ (બાસઠ
માર્ગણા)ને વિષે પણ

तहेव=તેમજ.

ओहाओ=ઓહ કહ્યો તે પ્રમાણે

१ साहिज्जा धति पाक्षान्तरे.

સાહિજનદ=કહેવું.

જત્ય=જે માર્ગણાસ્થાને.

જહા=જે પ્રકારે.

પમહસન્માવો=પ્રકૃતિનો સદ્ભાવ.

અર્થ:—એ પૂર્વોક્ત ગુણસ્થાનનો બાંધભેદ-બાંધસ્વામિત્વનો ઓઘ જાણવો. ગતિ વ્યાદિ માર્ગણાને વિષે પણ તેમજ-ઓઘ કહ્યો તે પ્રમાણે (ત્રીજા કર્મઅથ મુજબ) જે માર્ગણાસ્થાને જે પ્રકારે પ્રકૃતિનો સદ્ભાવ છે તે પ્રકારે કહેવું. ॥ ૭૩ ॥

વિવેચન:—એ ઓઘપણે ચઉદે ગુણઠાણે બાંધસ્વામિત્વ કહ્યું. બીજે કર્મસ્તયે કહ્યું છે તેમ આ પણ જાણવું. ગત્યાદિક માર્ગણાએ પણ તેમજ ઓઘ થકી પ્રકૃતિ કહેવી. ત્રીજે કર્મઅથે દર માર્ગણાએ બાંધ કહ્યો છે તેમ ઈલાં જાણવો. જ્યાં જેટલાં ગુણઠાણા હોય અને જેને જેટલી પ્રકૃતિ સદ્ભાવે હોય-જેને જેટલી પ્રકૃતિ બાંધવી વટે, ત્યાં તેટલી વિચારીને કહેવી. ॥ ૭૩ ॥

તિત્યયરદેવનિરયા-૩૦૩ તિસુ તિસુ ગઈસુ બોધવં.

૧૧૭
અવસેસા પયડીઓ, હવંતિ સઘ્વાસુ ત્રિ ગઈસુ ॥૭૪॥

તિત્યયરદેવનિરયા-૩૦૩ તિસુ તિસુ ગઈસુ

કર નામ, દેવાયુ અને નરકાયુ

તિસુ=ત્રણ.

ગઈસુ=ગતિને વિષે.

બોધવં=જાણવું.

અવસેસા=બાકીની.

પયડીઓ=પ્રકૃતિઓ.

હવંતિ=હોય છે.

સઘ્વાસુ=સર્વ.

ગઈસુ=ગતિને વિષે.

અર્થ:—તીર્થ કર નામ, દેવાયુ અને નરકાયુ ત્રણ ત્રણ ગતિને વિષે જાણવું. બાકીની પ્રકૃતિઓ સર્વ ગતિને વિષે હોય છે. ॥૭૪॥

વિવેચન:—હવે જે જે ગતિને વિષે જેટલી પ્રકૃતિ સત્તાએ પામીએ તે કહે છે-તીર્થ કર નામ ૧, દેવાયુ ૨, અને નરકાયુ: ૩, એ ત્રણ પ્રકૃતિ ત્રણ ત્રણ ગતિને વિષે હોય. ત્યાં તીર્થ કર

નામ નારકી દેવતા અને મનુષ્યને વિષે હોય પણ તિર્થંચ માંહે ન હોય; તીર્થંકર સત્કર્મા તિર્થંચ માંહે જાય નહીં તે માટે. દેવાયુ મનુષ્ય, તિર્થંચ અને દેવતા માંહે સત્તાએ હોય પણ નરકમાંહે ન હોય. નરકાયુ, મનુષ્ય, તિર્થંચ અને નારકી માંહે સત્તાએ હોય પણ દેવતામાંહે ન હોય. અને અવશેષ સર્વ પ્રકૃતિઓ ચારે ગતિને વિષે હોય. તિર્થંચગતિ માંહે તીર્થંકર નામ વિના સર્વ પ્રકૃતિ સત્તાએ હોય, નરકગતિ માંહે દેવાયુ વિના સર્વ પ્રકૃતિ સત્તાએ હોય, દેવગતિ માંહે નરકાયુ વિના સર્વ પ્રકૃતિ સત્તાએ હોય. અને મનુષ્યગતિ માંહે સર્વ પ્રકૃતિ સત્તાએ હોય. ॥ ૭૪ ॥

ઉપશમશ્રેણીનું સ્વરૂપ

પદમકસાયચઝકકં, દંસળતિગ સત્તગા ત્રિ ઉવસંતા ।
અવિરયસમ્મત્તાઓ, જાવ નિઝદિત્તિ નાયઠ્ઠા ॥૭૫॥

પદમકસાયચઝકકં=પહેલા

કપાયનું ચતુષ્ક.

દંસળતિગ=દર્શનમોહનીય ત્રણ.

સત્તગાત્રિ=સાતે પ્રકૃતિઓ.

ઉવસંતા=ઉપશાંત થયેલી.

અવિરયસમ્મત્તાઓ=અવિરત સ-

મ્યગ્દષ્ટિ ગુણસ્થાનથી

માંડીને.

જાવનિઝદિ=અપૂર્વકરણ પર્યંત.

નાયઠ્ઠા=જાણવી.

અર્થ:-પહેલા કપાયનું ચતુષ્ક, દર્શનમોહનું ત્રિક એ સાતે પ્રકૃતિઓ અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિથી માંડીને અપૂર્વકરણ પર્યંત ઉપશાંત થયેલી જાણવી. ॥ ૭૫ ॥

વિવેચન:-મહાં ગુણઠાણાને વિષે પૂર્વે જે બધોદયસત્તા સ્થાનકનો સંવેધ કહ્યો તે ગુણઠાણાં તો પ્રાયઃ ઉપશમશ્રેણીએ કે ક્ષપકશ્રેણીએ હોય, તે માટે તે શ્રેણી કહીએ છીએ. ત્યાં પ્રથમ ઉપશમશ્રેણિ કહે છે.—

પહેલા ચાર કપાય તે અનંતાનુબંધિ ચાર કપાય અને દર્શનત્રિક તે મિથ્યાત્વમોહનીય ૧, મિત્ર મોહનીય ૨ અને

સમ્યક્ત્વ માહનીય ૩, એ સાતે પ્રકૃતિ ઉપશાન્ત હોય. કયાં ? અવિરત સમ્યક્ત્વ ગુણકાણા થકી માંડીને નિવૃત્તિ નામે આઠમા ગુણકાણા લગે જાણવી, ત્યાં સાતમા લગે યથાચોઅપણે ઉપશાન્ત હોય અને અપૂર્વકરણે તે નિશ્ચયે જ એ સાતે ઉપશાન્ત હોય.

ત્યાં પ્રથમ અસંજાનુવંધિની ઉપશમના કહીએ છીએ,— અવિરત સમ્યક્કષ્ટિ, દેશાવિરતિ અને વિરત (પ્રમત્ત અને અપ્રમત્ત) માંહેલો કોઇ પણ જીવ કોઇ પણ યોગે વર્તેલો, તેને પદ્મ શુક્લ માંહેલી એક લેશ્યાવંત, xસાકારોપયોગવંત એક કોડા-કોડિ સાગરોપમ કરતાં ન્યૂન સ્થિતિનાં કર્મવંત, કરણકાલથકી પૂર્વે પણ અંતર્મુદ્ધૂર્ત લગે અવદાયમાન (વિશુદ્ધ) ચિત્તવૃત્તિ-વંત થકો રહે. તેવો થકો તે પરાવર્તમાન પ્રકૃતિ સર્વ શુભ જ બાધે પણ અશુભ ન બાધે, અને અશુભ પ્રકૃતિનો અનુભાગ ચક્રકાલીયો હોય તે બકાલીયો કરે અને શુભ પ્રકૃતિનો બેકા-ણિયો હોય તે ચક્રકાલીયો કરે અને સ્થિતિબંધ પૂર્ણ થયે થકે અન્ય સ્થિતિબંધ પૂર્વકા સ્થિતિબંધની અપેક્ષાએ પદ્યોપમને સંજ્યાતમે ભાગે હીન હીન કરે. એમ અંતર્મુદ્ધૂર્ત કાળ લગે રહીને ત્યારપછી યથાક્રમે પ્રત્યેક અંતર્મુદ્ધૂર્તનાં ત્રણ કરણ કરે. તે આ પ્રમાણે—યથાપ્રવૃત્તિકરણ ૧, અપૂર્વકરણ ૨, અને અનિ-વૃત્તિકરણ ૩, ચોથી ઉપશાન્તાદ્વા. ત્યાં યથાપ્રવૃત્તિકરણે ધેસતો થકો પ્રતિ સમયે અનંતગુણુ વધતી વિશુદ્ધિએ યેશે. ત્યાં પૂર્વાક્ત શુભ પ્રકૃતિનો અંતરિક્ત તેમજ કરે પણ સ્થિતિઘાતાદિક ત્યાં ન કરે, તત્પ્રાચોગ્ય વિશુદ્ધિનો અભાવ માટે. ત્યાં પ્રતિસમયે નાના જીવની અપેક્ષાએ અસંજ્યાત લોકાકાશ પ્રદેશપ્રમાણ અધ્યવસાયનાં સ્થાનક હોય, તે પરસ્થાનપતિત હોય. પરસ્થા-નનું સ્વરૂપ કહે છે—એ હીન હોય તો અનંતભાગહીન ૧, અસંજ્યાતભાગ હીન ૨, સંજ્યાતભાગ હીન ૩, સંજ્યાતગુણ હીન ૪, અસંજ્યાતગુણ હીન ૫, અને અનંતગુણ હીન ૬; અને એ અધિક હોય તો અનંતભાગ અધિક ૧, અસંજ્યાતભાગ અધિક ૨, સંજ્યાતભાગ અધિક ૩, સંજ્યાતગુણ અધિક ૪, અસંજ્યાતગુણ અધિક ૫ અને અનંતગુણ અધિક ૬, એ છકાણુ-

x જ્ઞાનોપયોગવળો. * સ્થિતિઘાત, રસઘાત, ગુણશ્રેણિ, ગુણસંક્રમ.

વડીયા કહીએ, અને તે પ્રથમ સમયના અધ્યવસાયસ્થાનકની અપેક્ષાએ બીજે સમયે અધ્યવસાયસ્થાનક વિશેષાધિક હોય. બીજા સમયની અપેક્ષાએ ત્રીજે સમયે અધ્યવસાય સ્થાનક વિશેષાધિક હોય. એમ ઉત્તરોત્તર યથાપ્રવૃત્ત કરણના ચરમ સમય લગે કહેવું. ત્યાં પ્રત્યે સમયે જઘન્ય વિશુદ્ધિ સર્વ થકી થાડી હોય. બીજે સમયે વિશુદ્ધિ તે થકી અનંતગુણ હોય, તે થકી ત્રીજે સમયે જઘન્ય વિશુદ્ધિ અનંતગુણ હોય, એમ ત્યાં લગે કહેવું કે જ્યાં લગે યથાપ્રવૃત્ત કરણના કાળનો સંજ્યાતમો ભાગ જાય. ત્યારપછી પ્રથમ સમય ઉત્કૃષ્ટી વિશુદ્ધિ અનંતગુણી હોય તે થકી પણ જે જઘન્ય સ્થાનથી નિવૃત્તિ કરી હતી તેના ઉપરની જઘન્ય વિશુદ્ધિ અનંતગુણી હોય. તે થકી હેઠલી બીજા સમયની ઉત્કૃષ્ટ વિશુદ્ધિ અનંતગુણી હોય તે થકી ઉક્ત જઘન્યથી ઉપરની જઘન્ય વિશુદ્ધિ અનંતગુણી હોય, એમ ઉપર અને હેઠે એકેક વિશુદ્ધિસ્થાનક અનંતગુણ ત્યાં લગે કહેવું કે જ્યાં લગે યથાપ્રવૃત્ત કરણને ચરમ સમયે જઘન્ય વિશુદ્ધિસ્થાનક અનંતગુણ વિશુદ્ધ હોય ત્યારપછી જે ઉપરનાં જઘન્ય સ્થાનક રહ્યાં તેના ઉત્કૃષ્ટ વિશુદ્ધિસ્થાનક નિરંતર અનંતગુણી વૃદ્ધિએ યાવત ચરમ સમયનું ઉત્કૃષ્ટ વિશુદ્ધિસ્થાનક હોય ત્યાં સુધી કહેવું. એ યથાપ્રવૃત્ત કરણ કહ્યું, હવે અપૂર્વકરણ કહે છે-ત્યાં અપૂર્વકરણ પ્રાતેસમયે અસંજ્યાતા લોકાકાશ પ્રદેશ પ્રમાણ અધ્યવસાય સ્થાનક હોય. તે પ્રાતેસમયે છઠાણવડિયાં હોય. ત્યાં પ્રથમ સમયે જઘન્ય વિશુદ્ધિ સર્વ થકી થાડી હોય પણ તે યથાપ્રવૃત્ત કરણના ચરમ સમયની ઉત્કૃષ્ટી વિશુદ્ધિ થકી અનંતગુણી જાણવી. તે થકી પ્રથમ સમયે જ ઉત્કૃષ્ટી વિશુદ્ધિ અનંતગુણી હોય તે થકી બીજે સમયે જઘન્ય વિશુદ્ધિ અનંતગુણી હોય તે થકી ત્રીજે સમયે ઉત્કૃષ્ટી વિશુદ્ધિ અનંતગુણી હોય એમ પ્રતિ સમયે અનંતગુણી વધતી વિશુદ્ધિ અપૂર્વકરણના છેલ્લા સમય લગે કહેવી, યાવત ચરમ સમયે ઉત્કૃષ્ટી વિશુદ્ધિ અનંતગુણી હોય. એ અપૂર્વકરણને વિષે પ્રથમ સમયે જ સ્થિતિઘાત ૧, રસઘાત ૨, ગુણઐશ્વર્ય ૩, ગુણસંક્રમ ૪ અને અન્ય

૧ એટલા માટે તેની સ્થાપના કરતાં વિષમચતુરસ ક્ષેત્રને રૂપે છે.

(અપૂર્વ) સ્થિતિખંડ ૫, એ પાંચ પદાર્થ સમકાળે પ્રવર્તે. ત્યાં 'સ્થિતિઘાત' તે સ્થિતિખંડ કર્મના અગ્રિમ ભાગ થકી ઉત્કૃષ્ટ-પણે ઘણાં સાગરોપમનાં શત પ્રમાણ અને જઘન્યથી પદ્યોપમના સંખ્યાતમા ભાગ માત્ર સ્થિતિખંડ ઉકેરે-ખંડ, તે ઉકેરીને જે સ્થિતિ હેઠે નહીં ખંડ તે માંહે તે દલિયું નાંખે. અંતર્મુહૂર્ત કાળે તે સ્થિતિ ખંડ ઉકેરે. ત્યાર પછી વળી ફરીને પણ હેઠલો પદ્યોપમ સંખ્યેય ભાગ માત્ર સ્થિતિ ખંડ અંતર્મુહૂર્ત કાળે ઉકેરે, પૂર્વોક્ત પ્રકારે જ નાંખે. એમ અપૂર્વકરણના કાળ માંહે ઘણાં સ્થિતિખંડનાં સહસ્ર વ્યતિક્રમે. એમ કયે થકે અપૂર્વ-કરણને પ્રથમ સમયે જેટલી સ્થિતિનું કર્મ હતું તે તેને જ ચરમ સમયે સંખ્યાતશુણ્ણ હીન થાય. 'સ્થિતિઘાત' તે અશુભ પ્રકૃતિનો જે અનુભાગ, તેનો અનંતમો ભાગ મૂકીને શેષ સર્વ અનુભાગના ભાગ અંતર્મુહૂર્તે વિનાશે. ત્યાર પછી વળી જે અનંતમો ભાગ રહ્યો છે, તેનો વળી અનંતમો ભાગ મૂકીને શેષ અનુભાગના ભાગ અંતર્મુહૂર્તે વિનાશે. ત્યારપછી વળી જે પૂર્વે મૂકેલો અનંતમો ભાગ છે તેનો વળી અનંતમો ભાગ મૂકીને શેષ અનુભાગના ભાગ અંતર્મુહૂર્તે વિનાશે. એમ અનેક અનુભાગ ખંડનાં સહસ્ર એક સ્થિતિખંડને વિષે વ્યતિક્રમે અને અને તે સ્થિતિખંડને અનેક સહસ્રે અપૂર્વકરણ સંપૂર્ણ થાય. હવે 'ગુણશ્રેણિ' તે અંતર્મુહૂર્ત પ્રમાણ સ્થિતિની ઉપર જે સ્થિતિઓ છે તે માંહેથી દલિઉં લઈને ઉચ્ચ દલિયાની ઉપરની સ્થિતિને વિષે પ્રતિસમયે અસંખ્યાતશુણ્ણપણે નાંખે. તે આ પ્રમાણે-પ્રથમ સમયે સ્તોક, બીજે સમયે અસંખ્યાતશુણ્ણ, એમ યાવત અંતર્મુહૂર્તના ચરમ સમય લગે કહેવું. એ અંતર્મુહૂર્ત અપૂર્વકરણ અને અનિવૃત્તિકરણના કાળ થકી લગભગેક અધિકું જાણવું, એ પ્રથમસમયગૃહીત દલિકનો નિક્ષેપ વિધિ જાણવો. એમ દ્વિતીયાદિક સમયે ગૃહીત દલિયાનો પણ નિક્ષેપ કહેવો. વળી અનેક ગુણશ્રેણિ રચનાને પ્રથમ સમયે જે દલિઉં ગ્રહે તે સ્તોક હોય, તે થકી બીજે સમયે અસંખ્યાતશુણ્ણ, તે થકી ત્રીજે સમયે અસંખ્યાતશુણ્ણ, એમ યાવત ગુણશ્રેણિ કરણના

* જેનો ઉદય હોય તેની ઉદય સમયથી આરંભી અને ઉદય ન હોય તેની ઉદ્યાવધિકા છોડી દ્વિક રચના થાય.

ચરમ સમય લગે બાણુતું. અપૂર્વકરણના સમયો અને અનિવૃત્તિ-કરણના સમયોને વિષે અતુકમે થતે થકે ગુણશ્રેણિ દલિકનો નિર્દોષ શોષ શોષને વિષે હોય, પણ ઉપર ન વધે. હવે ‘ગુણસંક્રમ’ તે અપૂર્વકરણને પ્રથમ સમયે અનંતાનુભ્યાદિક અશુભ પ્રકૃતિનું દલિઉં અપર પ્રકૃતિને વિષે જે સંક્રમે તે સ્તોક હોય, તે થકી બીજે સમયે અપર પ્રકૃતિને વિષે સંક્રમનું દલિક અસંખ્યાતગુણ હોય, એમ તૃતીયાદિક સમયને વિષે પણ કહેવું. હવે ‘અન્ય સ્થિતિવેધ’ એ અપૂર્વકરણના પ્રથમ સમયે અન્ય જ (અપૂર્વ) નવો-સ્તોક સ્થિતિબંધ આરંભે. સ્થિતિબંધ અને સ્થિતિ (બંધ) ઘાત તે સમકાળે પ્રારંભે અને સમકાળે પૂરા કરે. એમ એ પાંચ પદાર્થ અપૂર્વકરણે પ્રવર્તે.

હવે અનિવૃત્તિ કરણ કહે છે-અનિવૃત્તિકરણે સમકાળે પહેલા સર્વ જીવને એકજ અધ્યવસાયસ્થાનક હોય પણ પહેલા સમયના વિશુદ્ધિસ્થાનકની અપેક્ષાએ બીજા સમયનું વિશુદ્ધિસ્થાનક અનંતગણું હોય, એમ યાવત અનિવૃત્તિકરણના ચરમ સમય લગે કહેવું. તે માટે જ એ કરણે પંઠા તુલ્યકાળના હવે સંખ્યાધી અધ્યવસાયસ્થાનોને પરસ્પરે નિવૃત્તિ-અવાવૃત્તિ (ફેરફાર) નથી તે માટે અનિવૃત્તિકરણ નાચ કહીએ. એ અનિવૃત્તિઆદર કરણને વિષે જેટલા સમય તેટલાં અધ્યવસાયસ્થાનક હોય, તે પૂર્વ પૂર્વ થકી અનંતગુણ વૃદ્ધ હોય. ત્યાં પણ પહેલા સમયથી જ માંડીને પૂર્વોક્ત પાંચ પદાર્થ સમકાળે પ્રવર્તે. તે અનિવૃત્તિકરણના કાળના ઘણા સંખ્યાતા ભાગ ગમે અને એક ભાગ રહે થકે અનંતાનુભાષિની હેઠલી આવલિકા માત્ર મુઠીને અંતર્મુહૂર્ત પ્રમાણ અંતરકરણ, અભિનવ સ્થિતિબંધના કાળ પ્રમાણ અંતર્મુહૂર્ત કરે. અંતરકરણનું દલિઉં ઉકેલનું અધ્યમાત પર પ્રકૃતિને વિષે નાંખે, અને પ્રથમ સ્થિતિનું દલિઉં આવલિકા માત્ર હોય, તે વેદમાન પરપ્રકૃતિને વિષે સ્તિભુક્ષાક્રમે કરીને સંક્રમાવે, તે અંતરકરણ કીધે થકે બીજે સમયે અનંતાનુભાષીનું ઉપરની સ્થિતિનું દલિઉં ઉપશમાવવા માંડે. તે આ રીતે કે-પ્રથમ સમયે સ્તોક ઉપશમાવે. બીજે સમયે અસંખ્યાત ગણું ઉપશમાવે, એમ યાવત અંતર્મુહૂર્ત લગે ઉપશમાવે, એટલે કાળે સમસ્તપણે અનં-

તાનુષ'ધી ઉપશમિત થાય. ઉપશમિત તે શુ' ? જેમ રેણુનો નિકર (સમૂહ) પાણીના બિંદુના સમૂહે સિંચી સિંચીને દ્રુષ-ણાદિકે નિઃકુટિત થકો નિઃસ્પંદ થાય તેમ કર્મ'રેણુનો નિકર પણ વિશુદ્ધિ જલે કરી સિંચી સિંચીને અનિવૃત્તિકરણરૂપ દ્રુષ-ણાદિકે કરીને નિઃકુટિત થકો સંક્રમણ, ઉદય, ઉદ્દીરણા, નિવૃત્ત અને નિકાચના કરવાને અયોગ્ય થાય; તેને ઉપશમના કહીએ. કેટલાએક આચાર્ય કહે છે કે અનંતાનુષ'ધીની ઉપશમના ન હોય, પણ વિસંયોજના-ક્ષપણા જ હોય, તે આવી રીતે કે-છલાં શ્રેણિ અણુપડિતજતા પણ અવિરત ચારે ગતિના પણ વેદક સમ્યગ્દષ્ટિ અથવા દેશવિરતિ તિર્યંચ અને મનુષ્ય અથવા સર્વવિરતિ મનુષ્ય જ, એ સર્વે સર્વ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તો અનં-તાનુષ'ધી ક્ષય કરવાને અર્થે યથાપ્રવૃત્તાદિક વ્રણ કરણ કરે, એ કરણની વક્તવ્યતા જેમ પૂર્વે કહી તેમજ નિરવશેષપણે જાણવી, પણ એટલું વિશેષ જે છલાં અનિવૃત્તિ કરણ પેટો થકો અંત-રકરણ ન કરે પણ કર્મપ્રકૃત્યુક્ત સ્વરૂપ ઉદ્વડના સંક્રમે કરીને અવસ્તન આવલિકા માત્ર મૂકીને ઉપરના નિરવશેષપણે-સમસ્ત અનંતાનુષ'ધીને વિનાશે. આવલિકા માત્ર છે તે સ્તિબુદ્ધસંક્રમે કરીને વેદમાન પ્રકૃતિને વિષે સંક્રમાવે. તે અંતર્મુહૂર્ત પછી અનિવૃત્તિ કરણને છેડે શેષકર્મના સ્થિતિવાત, રસવાત અને ગુણશ્રેણિ ન હોય; પણ તે જીવ સ્વભાવસ્થ જ હોય એ અનં-તાનુષ'ધીની વિસંયોજના કહી.

હવે દર્શનત્રિકની ઉપશમના કહીએ છીએ. ત્યાં મિથ્યાત્વની ઉપશમના મિથ્યાદષ્ટિને તથા વેદકસમ્યગ્દષ્ટિને હોય, અને સમ્યક્-ત્વની તથા મિશ્રની ઉપશમના તો વેદક સમ્યગ્દષ્ટિને જ હોય. ત્યાં મિથ્યાદષ્ટિને મિથ્યાત્વની ઉપશમના પ્રથમ સમ્યક્ત્વ પામતાં હોય, તે આ પ્રમાણે-સંજીવચેદ્રિય સર્વ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તો, કરણકાળ થકી પૂર્વે અંતર્મુહૂર્ત લગે સમયે સમયે અનંતગુણ વધતી વિશુદ્ધિએ પ્રવર્તીતો, અલબ્ધસિદ્ધિકની વિશુદ્ધિની અપેક્ષાએ અનંતગુણ વિશુદ્ધિવંત, મતિ અજ્ઞાન, શ્રુત અજ્ઞાન

અને વિભાગ જ્ઞાન એ માહેલા અનેરે કોઇ પણ સાકારોપયોગે ઉપયુક્ત થકો, અનેરે યોગે વર્તતો, જઘન્ય પરિણામે તેજોપ્રેશ્યાએ, મધ્યમ પરિણામે પદ્મલેશ્યાએ અને ઉત્કૃષ્ટ પરિણામે શુકલ-લેશ્યાએ વર્તતો મિથ્યાદ્રષ્ટિ ચારે ગતિનો જીવ કોડાકોડિ સાગ-રોપમ માહેલી સ્થિતિનાં કર્મવંત, ઇત્યાદિક સર્વ પૂર્વોક્ત રીતે યથાપ્રવૃત્તકરણ, અપૂર્વકરણ પરિપૂર્ણ થાય ત્યાં લગે કહેવું. એટલું વિશેષ જે અહીં અપૂર્વકરણે ગુણસંકેત ન કહેવો પણ સ્થિતિઘાત, રસઘાત, ગુણશ્રેણિ અને અન્ય સ્થિતિબંધ એ ચાર જ કહેવા. ગુણશ્રેણિ-દલિક રચના પણ ઉદય સમયથી જાણવી. ત્યારપછી અનિવૃત્તિ કરણે પણ એમજ કહેવું. અનિવૃત્તિકરણ કાળના ઘણા સંખ્યાતા ભાગ મથે થકે અને એક સંખ્યાતમો ભાગ થાકતે છતે અંતર્મુહૂર્તમાત્ર હેઠલું મુકીને મિથ્યાત્વનું અંતરકરણ અંતર્મુહૂર્ત પ્રમાણ પ્રથમ સ્થિતિ થકી કાંઇક અધિક અભિનવ સ્થિતિબંધના કાળ સરખા અંતર્મુહૂર્ત કાળે કરે, અને અંતરકરણનું દલિઉં ઉકેરીને પ્રથમ તથા દ્વિતીય સ્થિતિ માહે નાંખે, અને પ્રથમ સ્થિતિએ વર્તતો ઉદીરણા પ્રયોગે કરીને જે પ્રથમસ્થિતિગત દલિક આકર્ષીને ઉદય માહે નાંખે તે ઉદીરણા, અને જે વળી બીજી સ્થિતિના સમીપ થકી ઉદીરણા પ્રયોગે જ કરીને દલિઉં આકર્ષીને ઉદય માહે નાંખે તે આગાસ કહીએ. ઉદીરણાનું જ વિશેષ પ્રતિપત્તિને અર્થ આગાસ એવું બીજું નામ કહીએ. ઉદય ઉદીરણાએ કરીને પ્રથમ સ્થિતિ અનુભવતો જે આવલિકા રોષ રહે ત્યાં લગે જાય જે આરલિદા થાકતે આગાસ વિચ્છેદ પામે ત્યારપછી ઉદીરણા જ કેવળ પ્રવર્તે તે પણ આવલિકા રોષ રહે ત્યાં લગે હોય. તે પછી એક આવલિકા માત્ર કેવળ દિવ્યે કરીને જ અનુભવે. તે આવલિકા માત્રને ચરમ સમયે દ્વિતીય સ્થિતિગત દલિકના અનુભાગ ભેદે કરીને ત્રિદા પુજ કરે, તે આ પ્રમાણે-સમ્યક્ત્વ ૧, મિશ્ર ૨, અને મિથ્યાત્વ ૩; તે પછી અનંતર સમયે મિથ્યાત્વદલિકના ઉદયના અભાવ થકી ઔવશમિક સમ્યક્ત્વ પામે. એ મિથ્યાત્વની સર્વ પ્રકારે ઉપશમના થકી પ્રથમ વાર સમ્યક્ત્વનો લાભ હોય. એ સમ્યક્ત્વ પામતો કોઇક દેશવિરતિ સહિત અને કોઇક સર્વવિરતિ સહિત પણ પડિવજે તે માટે દેશવિરત, પ્રમત્ત અને અપ્રમત્ત

સંયતને વિષે પણ મિથ્યાત્વ ઉપશાન્ત પામીએ. હવે સંયમને વિષે વર્તમાન વેદક સમ્યગ્દષ્ટિને ત્રણ દર્શનમોહનીય ઉપશમાવતાં ત્રણ કરણનો વિધિ પૂર્વદીપરે ત્યાં સુધી કહેવો, જ્યાં સુધી અનિવૃત્તિ કરણકાળના સંખ્યાત ભાગ ગયે થકે અંતકરણ કરે. તે કરતો થકો સમ્યક્ત્વની પ્રથમ સ્થિતિ અંતર્મુહર્ત પ્રમાણ સ્થાપે અને મિથ્યાત્વ તથા મિશ્રની સ્થિતિ આવલિકા માત્ર સ્થાપે અને ઉકેરાતું દલિઉં ત્રણનું સમ્યક્ત્વની પ્રથમ સ્થિતિ માંહે નાંખે. મિથ્યાત્વ તથા મિશ્રની પ્રથમ-સ્થિતિનાં દલિયાં સમ્યક્ત્વની પ્રથમ સ્થિતિનાં દલિયાં માંહે સ્તિભુક્સંક્રમે કરીને સંક્રમાવે. સમ્યક્ત્વની પ્રથમ-સ્થિતિ ત્રિપાકના અનુભવવા થકી અનુક્રમે ક્ષીણ થયે થકે ઔપશમિક સમ્યગ્દષ્ટિ જીવ થાય. અને તે ત્રણ મિથ્યાત્વાદિકના ઉપરના દલિયાની ઉપશમના અનંતાનુબંધીના ઉપરિતન દલિયાની પરે જાણવી. એજ પ્રકારે કરીને અનેરાની પણ ઉપશમના જાણવી. એનો વિસ્તાર અધ્યાન્તર થકી જાણવો. ॥ ૭૫ ॥

* એ પ્રકારે ઉપશાંત કર્યા છે ત્રણ દર્શનમોહનીયને જેણે એવા પુરુષ આરિત્તમોહનીયને ઉપશમાવવાને ઇચ્છતો ફરી પણ યથાપ્રવૃત્તાદિ ત્રણ કરણ કરે છે. કરણોનું સ્વરૂપ અગાઉ કહ્યા મુજબ જાણવું, પણ અહીં યથા-પ્રવૃત્તકરણ અપ્રમત ગુણસ્થાને, અપૂર્વકરણ અપૂર્વકરણે અને અનિવૃત્તિ કરણ અનિવૃત્તિમાદસપરાયે જાણવું. ત્યાં અપૂર્વકરણે સ્થિતિવાતાદિ પૂર્વની પેઠે પ્રવર્તે છે પણ એટલું વિશેષ છે કે-નહિ અંધાતી એવી સર્વ અશુભ પ્રકૃતિનો ગુણસંક્રમ અહીં પ્રવર્તે છે, અપૂર્વકરણાદ્ધાનો સંખ્યાતમો ભાગ ગયે જતે નિદ્રા પ્રયલાનો અધ્યવચ્છેદ થાય. તે પછી હજારો સ્થિતિખંડ ગયે જતે અપૂર્વકરણાદ્ધાનો સંખ્યાતા ભાગ જાય અને એક ભાગ બાકી રહે તેની વચ્ચે દેવગતિ, દેવાનુપૂર્તી, પંચેન્દ્રિય જ્ઞાતિ, વૈક્રિયદ્રિક, આહારક દ્રિક, તૈજસ-કાર્મણનામ, સમયતુચ્ચ સંસ્થાન, વર્ણચતુષ્ટક, અગુરુલઘુ ઉપ-શાત, પરાધાત, ઉચ્ચવાસઃ તસ, બાદર, પર્યાપ્તિ, પ્રત્યેક નામ, પ્રશસ્ત-વિહાયોગતિ, સ્થિર નામ, શુભ નામ, સુમંગ નામ, સુસ્વર નામ, આદેય નામ, નિમોણ નામ અને તીર્થંકર નામ એ ત્રીશ પ્રકૃતિનો અધ્યવચ્છેદ થાય. ત્યારપછી સ્થિતિખંડ પૃથક્ત્વ ગયે જતે અપૂર્વકરણાદ્ધાનો છેલ્લે સમયે હાસ્ય, રતિ, ભય અને જુગુપ્સાનો અધ્યવચ્છેદ થાય. હાસ્ય, રતિ અરતિ શોક, ભય તથા જુગુપ્સાનો ઉદય વિચ્છેદ હોય અને સર્વ કર્મનાં દેશ

સત્તદુ નવ ચ પનરસ, સોલસ અટ્ટારસેવ ગુણવીસા ।
 ઇગાહિ દુ ચડવીસા, પળવીસા વાયરે જાણ ॥૭૬॥

સત્તદુ=સાત, આઠ,
 નવ ચ પનરસ=નવ, પંદર.
 સોલસ=સોળ,
 અટ્ટારસેવ=અઠાર
 ગુણવીસા=ઓગણીશ

ઇગાહિ દુ ચડવીસા=૨૧-૨૨-
 ૨૪
 પળવીસા=૫૨વીશ
 વાયરે=અનિવૃત્તિ બાદર ગુણસ્થાને
 જાણ=(ઉપશાંત થયેલી) જાણ.

અર્થ—અનિવૃત્તિબાદર સંપરાયે સાત, આઠ, નવ, પંદર, સોળ, અઠાર, ઓગણીશ, એકવીશ, બાવીશ, ચાવીશ અને પચીશ પ્રકૃતિઓ ઉપશાંત થયેલી જાણે. ॥ ૭૬ ॥

વિવેચન:—એ અનિવૃત્તિબાદર ગુણઠાણે ઉપશમત્રેણિવાળાને મોહનીય કર્મની સાત થકી માંડીને પચીશ રાગે પ્રકૃતિ ઉપશાન્ત પામીએ તે કહે છે:—

અંતકરણ કીધે સાત પ્રકૃતિ ઉપશાન્ત હોય. તે પછી નપુંસક વેદ ઉપશમે ૮ ઉપશાન્ત થાય, સ્ત્રીવેદ ઉપશમે નવ (૯) નો ઉપશમ થાય. હાસ્યાદિપટક ઉપશમે પંદરનો ઉપશમ થાય. પુરુષવેદનો અધોદ્ય ઉપશમે સોળનો ઉપશમ હોય તે પછી અપ્રત્યાખ્યાન, પ્રત્યાખ્યાન ક્રોધ સમકાળે ઉપશમે ૧૮ નો ઉપશમ હોય. તે પછી સંજ્જવલન ક્રોધ ઉપશમે ઓગણીશ પ્રકૃતિ ઉપશાન્ત હોય. તે પછી અપ્રત્યાખ્યાન પ્રત્યાખ્યાન માન સમકાળે ઉપશમે (૨૧) એકવીશ ઉપશાંત હોય. તે પછી સંજ્જવલન માન ઉપશમે ૨૨ ઉપશાન્ત હોય. તે પછી અપ્રત્યાખ્યાન પ્રત્યાખ્યાન

ઉપશમતા, નિધતિ તથા નિકાચતા કરણ વિન્હેદ પામે. ત્યાર પછી અનંતર સમયે અનિવૃત્તિ કરણમાં પ્રવેશ કરે મહી પણ સ્થિતિવાતાદિ પાંચ પૂર્વોક્ત રીતે કરે.

ઉપશમયતિ

સંજ્વલનલોભં ૨૮

અપ્રત્યાહ્યાનલોભં ૨૬

પ્રત્યાહ્યાનલોભં ૨૭

સંજ્વલનમાયાં ૨૯

અપ્રત્યાહ્યાનમાયાં ૨૩

પ્રત્યાહ્યાનમાયાં ૨૪

સંજ્વલનમાનં ૨૨

અપ્રત્યાહ્યાનમાનં ૨૦

પ્રત્યાહ્યાનમાનં ૨૧

સંજ્વલનક્રોધં ૧૯

અપ્રત્યાહ્યાનક્રોધં ૧૭

પ્રત્યાહ્યાનક્રોધં ૧૮

પુરુષવેદં ૧૬

હાસ્યાદિપદ્ધત્ ૧૫

નપુંસકવેદં ૮

સ્ત્રીવેદં ૯

મિથ્યાત્વ ૫

મિશ્ર ૬

સમ્યક્ત્વમોહં ૭

અનન્તાનુવંધિક્રોધ-માન-માયા-લોભાન ૪ ॥

ઉપશમથેણિકમોડયમ્ ॥

માયા ઉપશમે ૨૪ ઉપશાન્ત હોય તે પછી સંજ્વલનની માયા ઉપશમે પચ્ચીશ પ્રકૃતિ ઉપશાન્ત^x હોય એ અનિવૃત્તિઆદર ગુણઠાણે ઉપશમ પ્રકૃતિ જાણવી. ॥ ૭૬ ॥

x તે પછી અનિવૃત્તિકરણાદના સંજ્યાતા ભાગ નથે છતે દર્શનસમક સિવાયની મોહનીય કર્મની એકવીશ પ્રકૃતિનું અંતરકરણ કરે, ત્યાં વેદમાન સંજ્વલન ચાર કપાય માહેનો ઠોઠ પણ એક કપાય અને ત્રણ વેદ માહેનો ઠોઠપણ વેદમાન એક વેદની પ્રથમ સ્થિતિ પોતાના ઉદય કાળ પ્રમાણ હોય. બાકીના ૧૧ કપાય અને ૮ નોકપાયની પ્રથમ સ્થિતિ આવલિકા માત્ર હોય. અહીં સ્ત્રીવેદ અને નપુંસક વેદનો ઉદયકાળ સંજ્યાત ગુણ હોય. તે ચક્રી સંજ્વલન ક્રોધનો વિશેષાધિક, તે ચક્રી સંજ્વલન માન, માયા અને લોભનો અનુક્રમે વિશેષાધિક હોય, ત્યાં સંજ્વલન ક્રોધના ઉદયે ઉપશમ શ્રેણિ પ્રારંભે તેને અપ્રત્યાખ્યાન તથા પ્રત્યાખ્યાન ક્રોધનો ઉપશમ ન થાય ત્યાં સુધી સંજ્વલન ક્રોધનો ઉદય હોય, સંજ્વલન માનના ઉદયે શ્રેણિ પ્રારંભકને અપ્રત્યાખ્યાન તથા પ્રત્યાખ્યાન માનનો ઉપશમ ન થાય ત્યાં સુધી સંજ્વલન માનનો ઉદય હોય. સંજ્વલન માયાના ઉદયે શ્રેણિ પ્રારંભકને અપ્રત્યાખ્યાન તથા પ્રત્યાખ્યાન માયાનો ઉપશમ ન થાય ત્યાં સુધી સંજ્વલન માયાનો ઉદય હોય. સંજ્વલન લોભના ઉદયે શ્રેણિ પ્રારંભકને અપ્રત્યાખ્યાન તથા પ્રત્યાખ્યાન લોભનો ઉપશમ ન થાય ત્યાં સુધી સંજ્વલન લોભ (બાદર) નો ઉદય હોય. એ પ્રકારે તે અંતરકરણ ઉપરના ભાગોની અપેક્ષાએ સમ અને નીચેના ભાગની અપેક્ષાએ પૂર્વોક્ત રીતે વિપ્રમ હોય. અહીં જેટલા કાળે સ્થિતિખંડનો ઘાત કરે અથવા અન્ય સ્થિતિબંધ કરે તેટલા કાળે અંતરકરણ પણ કરે. એ ત્રણે એક સાથે આરંભે અને સાથેજ પૂર્ણ કરે.

અંતરકરણ સંબંધિ દલિકનો પ્રદેપવિધિ આ પ્રમાણે જાણવો—

જે કર્મનો તે વખતે બંધ અને ઉદય વર્તતા હોય તે કર્મના અંતરકરણ સંબંધિ દલિક પહેલી અને બીજી સ્થિતિમાં નાંખે છે જેમ કે પુરુષ વેદોદયે શ્રેણિ પ્રારંભકને પુરુષવેદનો બંધ અને ઉદય હોવાથી પુરુષ વેદના અંતરકરણ સંબંધિ દલિક પ્રથમ અને દ્વિતીય સ્થિતિમાં નાંખે. વળી જે કર્મનો એકલો ઉદયજ હોય પણ બંધ ન હોય તેના અંતરકરણ સંબંધિ દલિક પ્રથમસ્થિતિમાંજ નાંખે, જેમકે સ્ત્રી વેદોદયે શ્રેણિ પ્રારંભકને સ્ત્રીવેદનો ઉદયજ હોવાથી સ્ત્રીવેદના અંતરકરણ સંબંધિ દલિક પ્રથમ સ્થિતિમાં નાંખે. વળી જે કર્મનો ઉદય નથી પણ ફક્ત બંધ છે તેના અંતરકરણ

દલિક દ્વિતીય સ્થિતિમાંજ નાંખે, જેમકે સંજ્વલન ક્રોધાદ્યે શ્રેણિ પ્રારંભકને બાકીના ત્રણ કષાયનો ઉદય વિના બાંધ હોવાથી તેના અંતરકરણ દલિક દ્વિતીય સ્થિતિમાં નાંખે, વળી જો કર્મનો બાંધ અને ઉદય નથી તેના અંતરકરણ દલિક પરપ્રકૃતિમાં નાંખે, જેમ કે બીજા અને ત્રીજા કષાયના દલિક તેનો બાંધાદ્ય ન હોવાથી સંજ્વલન કષાયમાં નાંખે. અહીં અનિવૃત્તિકરણમાં બહુ વક્તવ્ય છે તે વિશેષાર્થાએ કર્મપ્રકૃતિસંગ્રહણીની ટીકા જોવી. અંતરકરણ કયાં પછી નપુંસક વેદને ઉપશમાવે. તે આ પ્રમાણે-પ્રથમ સમયે થોડું ઉપશમાવે, બીજે સમયે અસંખ્યેય ગુણ, ત્રીજે સમયે તેથી પણ અસંખ્યેય ગુણ; એ પ્રમાણે સમયે સમયે અસંખ્યાત ગુણ (વધારે) દેહા સમય સુધી ઉપશમાવે અને સમયે સમયે ઉપશમેલ દલિકની અપેક્ષાએ અસંખ્યાત ગુણ દલિક દ્વિચરમ સમય સુધી પર પ્રકૃતિમાં નાંખે. છેલ્લે સમયે પર પ્રકૃતિમાં સંક્રમણ થતા દલિકની અપેક્ષાએ ઉપશમ પામતું દલિક સંખ્યાત ગુણ બાણવું.

એમ નપુંસક વેદ ઉપશાંત થયે છતે મોહનીય કર્મની આદ્ય પ્રકૃતિ ઉપશાંત હોય, ત્યારપછી ઉક્ત પ્રકારે અંતર્મુહર્ત કાળે સ્ત્રીવેદને ઉપશમાવે, ત્યારપછી અંતર્મુહર્ત કાળે હાસ્યાદિ પટ્ટકને ઉપશમાવે. ત્યારે મોહનીયની પંદર પ્રકૃતિ ઉપશાંત હોય. તેજ સમયે વળી પુરુષવેદનો બાંધ, ઉદય અને હીરણ્યનો વ્યવચ્છેદ અને પ્રથમ સ્થિતિનો વ્યવચ્છેદ થાય. પુરુષવેદની પ્રથમ સ્થિતિની બે આવલિકા બાકી રહે ત્યારે પૂર્વોક્ત પ્રકારે આગાત્ર ન હોય, તેજ સમયથી માંડીને છ (હાસ્યાદિ) નોકાયાનું દલિક પુરુષવેદમાં ન નાંખે પરંતુ સંજ્વલન ક્રોધાદિને વિષે નાંખે. કર્મપથડીમાં કહ્યું છે કે પ્રથમ સ્થિતિની બે આવલિકા શેષ રહે ત્યારે વેદ પતદ્ગ્રહ ન થાય. હાસ્યાદિ પટ્ટક ઉપશમાવ્યા પછી એક સમય ન્યૂન બે આવલિકા માત્ર કાળે પુરુષવેદ સંપૂર્ણ ઉપશમાવે, બીજે સમયે અસંખ્યાત ગુણ, ત્રીજે સમયે તેથી પણ અસંખ્યાત ગુણ એમ બે સમય ન્યૂન બે આવલિકાના ચરમ સમય સુધી સમયે સમયે અસંખ્યાતગુણ અધિક દલ ઉપશમાવે. અને બે સમય ન્યૂન બે આવલિકા કાળ પર્થત યથાપ્રવૃત્ત સંક્રમવડે, સમયે સમયે પરપ્રકૃતિને વિષે દલ સંક્રમવે તે પ્રથમ સમયે ઘણું સંક્રમાવે, બીજે સમયે વિશેષહીન, ત્રીજે સમયે વિશેષહીન એમ ચરમ સમય સુધી સમયે સમયે વિશેષહીન સંક્રમાવે એ પ્રકારે પુરુષવેદ ઉપશાંત થયે છતે સોળ પ્રકૃતિ ઉપશાંત હોય, તે પછી જે સમયે હાસ્યાદિ પટ્ટક ઉપશાંત થાય તે સમયે પુરુષવેદની પ્રથમ સ્થિતિ હીણ

થયેલી હોય. તે પછી અપ્રત્યાખ્યાનીય, પ્રત્યાખ્યાનીય અને સંજ્વલન ક્રોધને એક સાથે ઉપશમાવવા માંડે. સંજ્વલન ક્રોધની પ્રથમસ્થિતિ સમય-ન્યૂન તથા આવલિકા શેષ રહે છે તે અપ્રત્યાખ્યાનીય અને પ્રત્યાખ્યાનીય ક્રોધનું દલિક સંજ્વલન ક્રોધમાં ન નાંખે પરંતુ સંજ્વલન માનાદિકમાં નાંખે, કેમ કે કશું છે કે-તિસુ આવલિયાસુ સમઝણિયાસુ અપઙ્ગિમહાઝ સંજલણા અર્થાત્ સમય ઉભ તથા આવલિકા શેષ છે તે સંજ્વલન ક્રોધ પતદ્વય ન થાય (એટલે તેમાં બીજી પ્રકૃતિનું દલસંક્રમણ ન થાય) જે આવલિકા શેષ રહે છે તે આગાલ પણ ન હોય પરંતુ એકલી ઉદીરણા હોય. એક આવલિકા શેષ રહે છે તે સંજ્વલન ક્રોધના બંધ ઉદય અને ઉદીરણાનો વ્યવચ્છેદ થાય અને અપ્રત્યાખ્યાનીય તથા પ્રત્યાખ્યાનીય ક્રોધ ઉપશાંત થયેલા હોય. તે બંને ઉપશાંત થયે છે તે ૧૮ પ્રકૃતિ ઉપશાંત હોય. ત્યારે સંજ્વલન ક્રોધની પ્રથમ સ્થિતિની એક આવલિકા અને સમય ન્યૂન જે આવલિકા કાળે બાધિલ ઉપરની સ્થિતિનું દલિક વળતે બાકીનું સર્વ ઉપશાંત થયેલ હોય, તે પછી પ્રથમસ્થિતિ એક આવલિકાને સ્તિશુક સંક્રમ વડે સંજ્વલન માનને વિષે નાંખે અને સમયન્યૂન જે આવલિકાનું બાધિલ દલિક પુરુષવેદ ઉપશમાવવા વખતે કહેલ પ્રકારે ઉપશમાવે અને પર પ્રકૃતિને વિષે સંક્રમાવે. એ રીતે સમય ન્યૂન જે આવલિકા પ્રમાણ કાળે સંજ્વલન ક્રોધ ઉપશાંત થાય, તે ઉપશાંત થયે છે તે ૧૯ પ્રકૃતિ ઉપશાંત હોય. વળી ત્યારે સંજ્વલન ક્રોધનાં બંધ, ઉદય અને ઉદીરણાનો વ્યવચ્છેદ થાય તે પછી તરતના સમયથી આરંભાને સંજ્વલન માનની બીજી સ્થિતિ સંજ્વલન દલિકને આકર્ષિત પ્રથમ સ્થિતિ કરે અને વેદે. ત્યાં ઉદય સમયે થોડું નાંખે. બીજી સમયે અસંખ્યેયગુણ, ત્રીજી સમયે તેથી અસંખ્યેયગુણ એમ મુમયે સમયે અસંખ્યેય ગુણ અધિક દલિક પ્રથમ સ્થિતિના છેલ્લા સમય પર્વાત નાંખે. પ્રથમ સ્થિતિ કરણના પ્રથમ સમયથીજ માંગીને અપ્રત્યાખ્યાન, પ્રત્યાખ્યાન અને સંજ્વલન એ ત્રણે માનને સમકાળે ઉપશમાવવા માંડે, સંજ્વલન માનની પ્રથમ સ્થિતિ સમયન્યૂન તથા આવલિકા શેષ રહે છે તે અપ્રત્યાખ્યાન અને પ્રત્યાખ્યાન માનનું દલિક સંજ્વલન માનમાં ન નાંખે પરંતુ સંજ્વલન માથા વગેરેમાં નાંખે, જે આવલિકા બાકી રહે ત્યારે તે આગાલ વિચ્છેદ થાય. તે પછી એકલી ઉદીરણા હોય, આવલિકા શેષ રહે છે તે સંજ્વલન માનના બંધ, ઉદય અને ઉદીરણાનો વ્યવચ્છેદ થાય અને અપ્રત્યાખ્યાન-પ્રત્યાખ્યાન માન ઉપશાંત થયેલા હોય. તે ઉપશાંત થયે છે તે ૨૧ પ્રકૃતિ ઉપશાંત હોય. તે વખતે સંજ્વલન માનની પ્રથમ સ્થિતિની એક

આવલિકા અને સમય ન્યૂન બે આવલિકાનું આધેસ ઉપરની સ્થિતિનું દલિક વર્ણને બાકીનું સર્વ ઉપશાંત હોય. તે પછી પ્રથમ સ્થિતિગત એક આવલિકાને સ્તિયુક્ત સંક્રમણ સંજ્વલન માયામાં નાંખે અને સમયન્યૂન બે આવલિકાનું આધેસ દલિક પુરુષવેદ ઉપશમાવવા વખતે કહેલ પ્રકારે ઉપશમાવે અને સંક્રમાવે. તે પછી સમયન્યૂન બે આવલિકા પ્રમાણ કાળે સંજ્વલન માન ઉપશાંત થાય. તે ઉપશાંત થયે જતે ૨૨ પ્રકૃતિ ઉપશાંત હોય. જ્યારે સંજ્વલન માનનાં બંધ, ઉદય અને ઉદીરણાનો વ્યવચ્છેદ થાય તે પછી તરતના સમયથી માંડીને સંજ્વલનમાયાની બીજી સ્થિતિમાંથી દલિકને આકર્ષાને પૂર્વોક્ત પ્રકારે પ્રથમ સ્થિતિ કરે અને વેદ. વળી તેજ સમયથી માંડીને ત્રણે માયાને સમકાળે ઉપશમાવવા માટે, સંજ્વલન માયાની પ્રથમ સ્થિતિ સમયન્યૂન ત્રણ આવલિકા શેષ રહે જતે અપ્રત્યાખ્યાન અને પ્રત્યાખ્યાન માયાનું દલિક સંજ્વલન માયામાં ન નાંખે પરંતુ સંજ્વલન લોભમાં નાંખે. બે આવલિકા શેષ રહે જ્યારે તે આગાલ ન હોય પરંતુ એકલી ઉદીરણા હોય. આવલિકા શેષ રહે જતે સંજ્વલન માયાના બંધ, ઉદય અને ઉદીરણાનો વ્યવચ્છેદ થાય અને અપ્રત્યાખ્યાન પ્રત્યાખ્યાન માયા ઉપશાંત હોય. તે ઉપશાંત થયે ૨૪ પ્રકૃતિ ઉપશાંત હોય. તે સમયે સંજ્વલન માયાની પ્રથમ સ્થિતિગત એક આવલિકા અને સમયન્યૂન બે આવલિકાએ આધેસ દ્વિતીય સ્થિતિગત દલિક વર્ણને બાકીનું સર્વ ઉપશાંત હોય. તે પછી તે પ્રથમ સ્થિતિગત એક આવલિકાને સ્તિયુક્ત સંક્રમણ વડે સંજ્વલન લોભમાં સંક્રમાવે અને સમય ન્યૂન આવલિકાદિકે આધેસ દલિકને પુરુષવેદ ઉપશમાવવા વખતે કહેલ પ્રકારે ઉપશમાવે અને સંક્રમાવે. તે પછી સમયન્યૂન બે આવલિકા પ્રમાણ કાળે સંજ્વલન માયા ઉપશાંત થાય, તે ઉપશાંત થયે ૨૫ પ્રકૃતિ ઉપશાંત હોય. વળી જ્યારે સંજ્વલન માયાના બંધ, ઉદય અને ઉદીરણાનો વ્યવચ્છેદ થાય તે પછી તરતના સમયથી માંડીને સંજ્વલન લોભની બીજી સ્થિતિમાંથી દલિક આકર્ષાને લોભવેદકાદા (લોભ વેદવાનો કાળ) ના રૂ લાગ પ્રમાણ પ્રથમ સ્થિતિ પૂર્વોક્ત પ્રકારે કરે અને વેદ. તે પ્રથમ ત્રિલાગ (૩) નું નામ અધકર્ણકરણાદા અને બીજા ત્રિલાગનું નામ કિરીકરણાદા.. અહીં અધકર્ણકરણાદા નામે પ્રથમ ત્રિલાગે વર્તેલા જીવ પૂર્વ સ્પર્ધક થકી દલિક લઈને અપૂર્વ સ્પર્ધકો કરે. હવે એ સ્પર્ધક શું ? તે કહે છે-અહીં અનંતાનંત પરમાણુએ નિષ્પન્ન સ્કંધોને જીવ કર્મપણુ અહણુ કરે છે, તેમાં એક એક સ્કંધમાં જે સર્વથી જલન્ય રસ (પરમાણુનો અણુ રસ) કેવળીની બુદ્ધિ વડે છેદાતો સર્વ જીવ થકી અનંતગુણ

રસવિભાગ (રસના આણુ) ને આપે. તેના જઘન્ય રસવાળા કેટલાક પરમાણુઓનો સમુદાય સમાન ગતિ હોવાથી **વર્ગણા** કહેવાય. જઘન્ય રસ કરતાં એક રસ વિભાગે અધિક પરમાણુઓનો સમુદાય તે બીજી વર્ગણા, તે થકી પણ એક રસ વિભાગે અધિક પરમાણુઓનો સમુદાય તે ત્રીજી વર્ગણા, એમ ઉત્તરોત્તર એક એક રસાવિભાગે અધિક પરમાણુઓના સમુદાયરૂપ વર્ગણા ગણતાં સિદ્ધતે અનંતમે ભાગે અને અભાગ્યથી અનંતગુણ વર્ગણાનો સમુદાય તે **સ્પર્ધક**. ઉત્તરોત્તર વૃદ્ધિ વડે જાણે સ્પર્ધા કરતી હોય તેવી પરમાણુની વર્ગણા તે અહીં સ્પર્ધક કહેવાય છે. પ્રથમ સ્પર્ધકની છેલ્લી વર્ગણાના રસાવિભાગ કરતાં આગળ ઉત્તરોત્તર એક એક રસાવિભાગવાળા પરમાણુ ન પામીએ પરંતુ સર્વ જીવ કરતાં અનંતગુણ રસાવિભાગવાળા પરમાણુ પામીએ. તેવા રસવાળા પરમાણુઓનો સમુદાય તે બીજા સ્પર્ધકની પહેલી વર્ગણા. તે થકી પૂર્વોક્ત રીતે એક એક પરમાણુએ અધિક રસાવિભાગવાળા પરમાણુઓની વર્ગણા કરતાં બીજા સ્પર્ધક ગણવું. એમ અનંતા સ્પર્ધકો હોય. એવા અનંતા સ્પર્ધકો જીવે પૂર્વે કરેલા છે તેથી તે પૂર્વ સ્પર્ધક કહેવાય છે. અત્રી તે સ્પર્ધકો મધ્યેથી જ સમયે સમયે દલિક ગ્રહણ કરી તેને અત્યંત રસહીન કરીને અપૂર્વ સ્પર્ધકો કરે. સંસારમાં જામણ કરતાં જીવે બંધ આશ્રયી આવા સ્પર્ધકો ડોઠ પણ વગત કર્યા નથી પરંતુ હમણાંજ વિશુદ્ધિના પ્રકર્ષવશે કરે છે તેથી તે અપૂર્વ કહેવાય છે. અશ્વ-કર્ણકરણાદ્યા ગયે જતે કિદીકરણાદ્યામાં પ્રવેશ કરે ત્યાં પૂર્વ સ્પર્ધક અને અપૂર્વ સ્પર્ધક થકી દલિક ગ્રહણ કરીને સમયે સમયે અનંત કિદી એટલે પૂર્વ સ્પર્ધક અને અપૂર્વ સ્પર્ધક થકી વર્ગણા ગ્રહણ કરીને તેને અનંત-ગુણ રસહીનતા પમાડીને મોટા અંતરે જે સ્થાપવું તે. જેમકે અનંતાનંત રસાવિભાગને અસતકલ્પના વડે એકસો એક અથવા એકસો બે કલ્પીએ અને તેનાં પાંચ, પંદર, પચીસ રસાવિભાગ પામીએ તે. કિદીકરણાદ્યાના છેલ્લે સમયે અપ્રત્યાખ્યાન લોભ સમકાળે ઉપશાંત થાય, તે સમયે જ સંન્યસન લોભનો બંધવ્યવછેદ, બાહર સંન્યસન લોભના ઉદય ઉદીરણનો વ્યવચ્છેદ અને અનિવૃત્તિ બાહર સંપરાય ગુણસ્થાનનો વ્યવચ્છેદ થાય. એ પ્રકારે અનિવૃત્તિ બાહર સંપરાયે સાતથી માંડીને પચીસ પર્યાંત મોહનીય કર્મની પ્રકૃતિઓ ઉપશાંત પામીએ.

સત્તાવીસં સુદુમે, અઘ્ઠાવીસં ચ મોહપયઢીઓ ।

ઉવસંતવીઅરાણ, ઉવસંતા હુંતિ નાયઢ્વા ॥૭૭॥

સત્તાવીસં=સત્તાવીશ.

સુદુમે=સૂક્ષ્મસંપરાયે.

અઘ્ઠાવીસં=અઠ્ઠાવીશ.

મોહપયઢીઓ=મોહનીય કર્મની પ્રકૃતિ.

ઉવસંતવીઅરાણ=ઉપશાંત કપાય

વીતરાગ (૧૧) મા ગુણસ્થાને.

ઉવસંતા=ઉપશાંત થયેલી.

હુંતિ=હોય છે.

નાયઢ્વા=જાણવી.

અર્થ:—સૂક્ષ્મસંપરાયે મોહનીય કર્મની સત્તાવીશ પ્રકૃતિઓ અને ઉપશાંતકપાય વીતરાગ ગુણસ્થાને અઠ્ઠાવીશ પ્રકૃતિઓ ઉપશાંત થયેલી હોય છે એમ જાણવું. ॥ ૭૭ ॥

વિવેચન:—તે પછી અપ્રત્યાખ્યાન તથા પ્રત્યાખ્યાન લોભ સમકાળે ઉપશમતાં સૂક્ષ્મસંપરાય ગુણઠાણે સત્તાવીશ પ્રકૃતિ ઉપશાન્ત હોય. તે સૂક્ષ્મસંપરાયનો કાળ અંતર્મુહૂર્ત પ્રમાણ હોય તેને વિષે પેઠો થકો ઉપરલી સ્થિતિના સમીપ થકી કેટલીક કિટ્ટિઓ આકર્ષીને તેની પ્રથમ સ્થિતિ સૂક્ષ્મસંપરાયના કાળ જેટલી કરે-કરીને વેદે. શેષ સૂક્ષ્મકિટ્ટીકૃત દલિઉં અને સમયે ઉણી બે આવલિકાલું બાંધેલ તે ઉપશમાવે. તે સૂક્ષ્મસંપરાયને છેલ્લે સમયે સંજવલન લોભ ઉપશમે તે સમયેજ જ્ઞાનાવરણ ૫, દર્શનાવરણ ૪, અંતરાય ૫, યશઃકીર્તિ ૧, અને ઉચ્ચૈર્ગોત્ર ૧, એ સોળ પ્રકૃતિનો બંધ છેદે. તે થકી અનંતર સમયે ઉપશાન્ત કપાય વીતરાગ થાય ત્યાં મોહનીયની (૨૮) અઠ્ઠાવીશ પ્રકૃતિ ઉપશાન્ત જાણવી. તે ઉપશાન્ત કપાય જઘન્યથી એક સમય અને ઉત્કૃષ્ટપણે અંતર્મુહૂર્ત લગે હોય. તે પછી તે નિશ્ચયેજ ભવક્ષયે અથવા અઘ્ઠાક્ષયે પડે. ત્યાં અઘ્ઠાક્ષયે પડતો થકો જેમ ચઢ્યો હશે તેમજ પડે. જ્યાં જ્યાં જે પ્રકૃતિની બંધોદય ઉદીરણ છેદી

હતી ત્યાં ત્યાં પડતો થકો તે પ્રકૃતિની અધોદય ઉદીરણ પ્રારંભે. એમ પડતો થકો યાવત પ્રમત્ત ગુણઠાણે રહે. કોઈક વળી તેથી હેડો પડતો દેશવિરતે રહે. કોઈક અવિરતે રહે. કોઈ સાસ્વાદને પણ આવે. અને જે ભવન્નક્ષયે પડે તે પહેલે સમયે જ અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ ગુણઠાણાનાં સર્વે અધાર્મિક કરણ પ્રવર્ત્યાવે. ઉત્કૃષ્ટ-પણે એક ભવે એ વાર ઉપશમશ્રેણિ પડિવળે, તેને નિશ્ચયે તે ભવે ક્ષપકશ્રેણિ ન હોય, અને જે એક વાર ઉપશમશ્રેણિ પડિવળે તેને કદાચિત્ ક્ષપકશ્રેણિ પણ હોય. એ કર્મત્રયશિક મત છે. આગમને અભિપ્રાયે તો એક ભવે એક જ શ્રેણિ હોય. ॥૭૭॥

॥ इति उपशमश्रेणिचिचार ॥

ક્ષપકશ્રેણિ સ્વરૂપ.

પદમકસાયચઙ્ક્રકં, હત્તો મિચ્છત્તમીસસમ્મત્તં ।

અવિરયસમ્મે દેસે, પમત્તિ અપમત્તિ સ્વીઅંતિ ॥૭૮॥

પદમકસાયચઙ્ક્રકં=પહેલા

ચાર કપાય.

હત્તો=પછી.

મિચ્છત્તમીસસમ્મત્તં=મિથ્યાત્વ.

મિશ્ર અને સમ્યક્ત્વ મોહનીય.

અવિરયસમ્મે=અવિરતસમ્યગ્દષ્ટિ
દેસે=દેશવિરતે.

પમત્તિ=પ્રમત્ત ગુણઠાણે.

અપમત્તિ=અપ્રમત્ત ગુણસ્થાને

સ્વીઅંતિ=ક્ષય થાય છે.

અર્થ:—પહેલા કપાયનું ચતુષ્ક, એ પછી મિથ્યાત્વ મોહનીય, મિશ્ર મોહનીય અને સમ્યક્ત્વ મોહનીય સમકાળે ક્ષય પામે છે. આ સાત પ્રકૃતિ અવિરતસમ્યગ્દષ્ટિ, દેશવિરતિ, પ્રમત્ત અથવા અપ્રમત્તે ક્ષય પામે છે. ॥ ૭૮ ॥

* મરણ પામતો.

x અનુત્તર વિમાનમાં ઉપજે તેથી ત્યાં ચોથું ગુણસ્થાન હોય તેથી.

વિવેચન:—હવે ક્ષપકશ્રેણિ કહે છે.—અહીં જે ક્ષપકશ્રેણિ પ્રારંભે તે મનુષ્ય અવસ્થા આઠ વર્ષ ઉપરની ઉમ્મરનો હોય. તે પ્રથમ તો અનંતાનુબંધિ ચાર કષાય હેતુ-વિસંચોજના કરે. તે વિસંચોજનાનું સ્વરૂપ પૂર્વે કહ્યું છે તેમ કહેવું. ત્યારપછી મિથ્યાત્વ મોહનીય ૧, મિશ્રમોહનીય ૨, અને સમ્યક્ત્વ મોહનીય ૩, એ ત્રણેનો સમકાળે *ક્ષય કરે. તે અવિરત સમ્યક્ત્વ ગુણકાણે તથા દેશવિરતિએ તથા પ્રમત્ત ગુણકાણે તથા અપ્રમત્ત ગુણકાણે ક્ષય કરે—સત્તાથી રાગે.

* મિથ્યાત્વ મોહનીયાદિને ખપાવતો યથાવ્રજતાદિ ત્રણ કરણ પૂર્વોક્ત (ઉપશમ શ્રેણિના અધિકારે કહ્યા મુજબ) રીતે કરે. પણ એટલું વિશેષ કે અપૂર્વકરણના પ્રથમ સમયે અનુદિત મિથ્યાત્વ અને મિશ્ર મોહનીયના દ્વિક્ષને ઉદિત સમ્યક્ત્વમોહનીયને વિષે ગુણસંક્રમ વડે નાંખે અને તે અંતેનોજ ઉદ્ધવના સંક્રમ પણ કરે. તે આ પ્રમાણે—પહેલો સ્થિતિખંડ મોઢો ઉઘેલે, બીજો તેથી વિશેષ હીન, ત્રીજો તેથી પણ વિશેષ હીન, એમ અપૂર્વકરણના હેત્વા સમય પર્થત અનુક્રમે વિશેષ હીન હીન ઉઘેલે. અપૂર્વકરણના પ્રથમ સમયે જે સ્થિતિની સત્તાવાળો હતો તે તેના જ ચરમ સમયે સંખ્યાતગુણ હીન સ્થિતિની સત્તાવાળો થાય તે પછી અનિવૃત્તિકરણમાં પ્રવેશ કરે. ત્યાં પણ સ્થિતિઘાતાદિ સર્વે તેમજ કરે. અનિવૃત્તિકરણના પ્રથમ સમયે વળી ત્રણે દર્શનમોહનીયની દેશ ઉપશમના, નિષ્પત્તિ અને નિકાયના વ્યવચ્છેદ પામે, અનિવૃત્તિકરણના પ્રથમ સમયથી માંડીને દર્શનમોહનીયત્રિકની સ્થિતિસત્તાનો સ્થિતિ-ઘાતાદિ વડે ઘાત કરતો કરતો હજારો સ્થિતિખંડ ગયે છતે અસંજિ પંચેન્દ્રિયનો જોટલા સ્થિતિસત્તાવાળો થાય. તે પછી સહસ્ર પૃથક્ત્વ સ્થિતિખંડ ગયે છતે ચૌરિન્દ્રિય સમાન સ્થિતિસત્તાવાળો થાય, તે પછી પણ તેટલા જ સ્થિતિખંડ ગયે છતે તેર્થિન્દ્રિય સમાન સ્થિતિસત્તાવાળો થાય. તે પછી તેટલા સ્થિતિખંડ ગયે છતે એર્ધન્દ્રિય સમાન સ્થિતિસત્તાવાળો થાય. તે પછી પણ તેટલા સ્થિતિખંડ ગયે છતે એકેન્દ્રિય સમાન સ્થિતિવાળો થાય, તે પછી પણ તેટલા સ્થિતિખંડ ગયે છતે પદ્યોપમના અસંખ્યાતમા ભાગ પ્રમાણ સ્થિતિવાળો હોય. તે પછી ત્રણ દર્શનમોહનીય પ્રત્યેકનો પણ એક એક સંખ્યાતમો ભાગ મૂકીને આક્રીની સર્વે સ્થિતિનો ઘાત કરે—અપાવે, તે પછી પૂર્વે આક્રી રાખેલ સંખ્યાતમા ભાગનો એક સંખ્યાતમો ભાગ મૂકીને આક્રીની સર્વ

ઘડાં જે પૂર્વજ્ઞાનથી થકો ક્ષપકશ્રેણી પ્રારંભે અને અનં-
તાનુબંધિના ક્ષયથી અનંતર મરણના સંભવ થકી જે શ્રેણી
થકી વિરમે તો કદાચિત્ મિથ્યાત્વના ઉદય થકી ફરીને પણ.

સ્થિતિનો વિનાશ કરે, એ પ્રકારે હજારો સ્થિતિવાત અતિક્રમે, તે પછી વળી
મિથ્યાત્વના અસંખ્યાતા ભાગને અને સમ્યક્ત્વ તથા મિશ્રના સંખ્યાતા
ભાગને ખંડે. તે પછી એ રીતે ઘણા સ્થિતિખંડ ગયે છતે મિથ્યાત્વનું દલિક
આવલિકા માત્ર રહે અને સમ્યક્ત્વ તથા મિશ્રનું તો પદ્યોપમના અસંખ્યા-
તમા ભાગ પ્રમાણ રહે. અહીં ખંડન કરાતા મિથ્યાત્વ સંખંધી સ્થિતિખંડોને
સમ્યક્ત્વ અને મિશ્રમાં નાખે, મિશ્રના સમ્યક્ત્વમાં અને સમ્યક્ત્વના પોતાની
નીચલી સ્થિતિમાં નાખે. હવે આવલિકા માત્ર રહેલું મિથ્યાત્વ દલિક તેને
પણ રિતશ્રુક સંક્રમ વડે સમ્યક્ત્વમાં નાખે, તે પછી સમ્યક્ત્વ અને મિશ્રના
અસંખ્યાતા ભાગ ખંડે અને એક ભાગ બાકી રહે, તે પછી તેના પણ
અસંખ્યાતા ભાગ ખંડે અને એક બાકી રાખે. એ રીતે છેલ્લાએક સ્થિતિ
ખંડ ગયે છતે મિશ્ર આવલિકા માત્ર રહે અને તે વખતે સમ્યક્ત્વની
સ્થિતિસત્તા આઠ વર્ષ પ્રમાણ હોય. તે બે કાળે વળી નિશ્ચયનયમતે સઘળા
વિધના નાશથી તે દર્શનમોહનીયક્ષપક કહેવાય. તે પછી આગળ
સમ્યક્ત્વના અંતર્મુહર્ત પ્રમાણ સ્થિતિ ખંડને ઉકેરે અને તેના દલિકને
ઉદય સમયથી માંડીને સંક્રમાવે, તે આ પ્રમાણે-ઉદય સમયે થોડું, બીજે
સમયે તેથી અસંખ્યેય ગુણ, ત્રીજે સમયે તેથી પણ અસંખ્ય ગુણ, એમ
ગુણશ્રેણિના મરતક (રોચ-અંત) પર્યંત અનુક્રમે અસંખ્યેય ગુણ અધિક
સંક્રમાવે. તે પછી તો ત્રિશેષ હીન હીન સ્થિતિના દલિકને ચરમ સમય
સુધી સંક્રમાવે. એ પ્રકારે અંતર્મુહર્ત પ્રમાણ અનેક ખંડો દ્વિચરમ સ્થિતિ
ખંડ પર્યંત ઉકેરે અને ખપાવે. દ્વિચરમ સ્થિતિખંડ કરતાં ચરમ સ્થિતિ
ખંડ અસંખ્યેય ગુણ હોય. છેલ્લો સ્થિતિખંડ ઉકેરાયે છતે આ ક્ષપક
કૃતકરણ કહેવાય. આ કૃતકરણાદ્ધમાં વર્તતો કોઈ જીવ કાળ પણ કરીને
ચાર માંહેની કોઈ પણ એક ગતિમાં ઉત્પન્ન થાય, અને લેશ્યામાં પણ
પૂર્વે શુક્લ લેશ્યાએ હતો તે હવે તો કોઈ પણ લેશ્યામાં જાય. એ પ્રકારે
સાત પ્રકૃતિના ક્ષયનો પ્રસ્થાપક (આરંભ કરનાર) મનુષ્ય હોય અને
નિષ્કાપક (પૂર્ણ કરનાર) ચારે ગતિને વિષે પામીએ કહ્યું છે કે-મહુવગો
અ મણુસો, મિહુવગો ચઢસુવિ ગણસુ.

અનંતાનુષંગી બાંધે; તે અનંતાનુષંગીનું બીજ મિથ્યાત્વ છે તે માટે. પણ મિથ્યાત્વ ક્ષય ગયે અનંતાનુષંગી જાગે નહિ, બીજ ગયું માટે. અને સાતને ક્ષયે તો અપતિત પરિણામવંત થકો અવશ્ય દેવલોકે જ ઉપજે અને પતિત પરિણામવંત હોય તો તે અનેક પરિણામના સંભવ થકી જેવી પરિણામની વિશુદ્ધિ તેવી અનેરી ગતિએ ઉપજે. અને બદ્ધાચુ પણ જો ત્યારે કાળ ન કરે તો પણ સાતને ક્ષયે નિશ્ચયે વિરમે પણ આગળ ચારિત્ર મોહનીય અપાવવા ન માટે. તે મરીને જો દેવગતિએ અથવા નરક ગતિએ જાય તો તે ત્રીજે ભવે મોક્ષે જાય. અને જો તિર્થંચ મનુષ્ય માંહે ઉપજે તો તે અવશ્ય અસંખ્યાત વર્ષાચુ માંહેજ ઉપજે. ત્યાંથી દેવલોકનો ભવ કરીને ચોથે ભવે મોક્ષે જાય. એ સાત પ્રકૃતિનો ક્ષય અવિરત સમ્યગ્દષ્ટિ, દેશવિરતિ, પ્રમત્ત અને અપ્રમત્તને વિષે જ પામીએ. હવે જો અખદ્વાચુ થકો ક્ષપકશ્રેણિ પ્રારંભે તો સાત પ્રકૃતિને ક્ષયે નિશ્ચયે અનુપરત પરિણામવંત થકો ચારિત્ર મોહનીય અપાવવાનો ઉદ્ધમ કરે. તે સકલક્ષપક નરક ૧, તિર્થંચ ૨, અને દેવ ૩, એ ત્રણનાં આચુ ક્ષય કરે. હવે ચારિત્રમોહનીય અપાવવાને ઉદ્ધમ કરતો થકો યથા પ્રવૃત્તાદિક ત્રણ કરણ કરે, તેનું સ્વરૂપ સર્વ પૂર્વલી પરેજ કહેવું, પણ એટલું વિશેષ જે યથાપ્રવૃત્ત કરણ તે અપ્રમત્ત ગુણઠાણે જાણવું, અપૂર્વકરણ તે અપૂર્વકરણ ગુણઠાણે જાણવું અને અનિવૃત્તિ કરણ તે અનિવૃત્તિભાદર ગુણઠાણે જાણવું. ત્યાં અપૂર્વકરણે અપ્રત્યાખ્યાન ચતુષ્ક અને પ્રત્યાખ્યાનચતુષ્ક એ આક

* આ પ્રાપ્તિ વચન સંભવે છે, જે કારણ મટે ક્ષાયિક સમ્યગ્દષ્ટિ શ્રીકૃષ્ણ વાસુદેવનું પાંચમે ભવે પણ મોક્ષગમન સંભળાય છે.

उक्तं च-नरयाउ नरभवग्मि, देवो होऊण पञ्चमे कप्पे ।

तत्तो चुओ समाणो, बारसमो अममतिथयरो ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ—નરક થકી નીકળી મનુષ્ય ભવમાં ઉપન્ન થશે. ત્યાંથી પાંચમા કલ્પમાં દેવ ચર્મને ત્યાંથી અપતા પારમા અમમ નામા તીર્થંકર થશે.

કપાય અપાવવા માંડે, તેના અંતરે અનિવૃત્તિ બાદરે શું હશે?
તે કહે છે ॥ ૭૮ ॥

અનિવૃત્તિવાચરે થોળ-ગિદ્ધિતિગનિરયતિરિઅનામાઓ ૧૩
સંખિજ્જહમે સેસે, તળ્પાડગ્ગાઓ સ્વીઅંતિ ॥ ૭૯ ॥

અનિવૃત્તિવાચરે=અનિવૃત્તિ
બાદરે

થોળગિદ્ધિતિગ=સ્થાનચુદ્ધિ
(થીજ્જહિ) ત્રિક.

નિરયતિરિઅનામાઓ=નરક ગતિ
અને તિર્યંચગતિ નામ.

કર્મની (તેર) પ્રકૃતિઓ.

સંખિજ્જહમે=સંખ્યાતમે ભાગ.

સેસે=બાકી રહે છે.

તળ્પાડગ્ગાઓ=તતપ્રાયોગ્ય.

સ્વીઅંતિ=ક્ષય થાય છે.

અર્થ:—અનિવૃત્તિબાદરે ચુલ્લસ્થાનનો સંખ્યાતમે ભાગ
બાકી રહે છે તે સ્થાનચુદ્ધિત્રિક, નરકગતિ અને તિર્યંચગતિ નામ
કર્મની તતપ્રાયોગ્ય (તેર) પ્રકૃતિઓ ક્ષય પામે છે. ॥ ૭૯ ॥

વિવેચન:—અનિવૃત્તિકરણના પ્રથમ સમયે આઠ કપાય
પદ્યોપમના અસંખ્યાતમે ભાગની સ્થિતિના થાય. ત્યાર પછી
થીજ્જહિત્રિક ૩ અને નરકગતિ ૧, નરકાનુપૂર્વી ૨, તિર્યંચગતિ ૩.
નિર્યાનાનુપૂર્વી ૪, એકેન્દ્રિય ૫, બેન્દ્રિય ૬, તેન્દ્રિય ૭, ચતુરેન્દ્રિય
ગતિ ૮, સ્થાવર ૯, આતપ ૧૦, ઉઘોત ૧૧, સૂક્ષ્મ ૧૨ અને
સાધારણ ૧૩ અને નરક તિર્યંક પ્રાયોગ્ય નામકર્મની ૧૩ પ્રકૃતિ-
એવં સોળ પ્રકૃતિ* અનિવૃત્તિબાદરના સંખ્યાતા ભાગ ગયે થકે
અને એક સંખ્યાતમે ભાગ થાકે તે થકે ક્ષય કરે. ॥ ૭૯ ॥

૧-સ્થિતિઘાતાદિ વડે એવા અપાવે કે અનિવૃત્તિકરણાદ્વિતા પ્રથમ
સમયે તે પદ્યોપમના અસંખ્યેય ભાગ માત્ર સ્થિતિપ્રમાણ થાય.

* ઉદ્ભવના સંક્રમે ઉવેલી ઉવેલીને તેની પદ્યોપમના અસંખ્યેય ભાગ
પ્રમાણ સ્થિતિ થાય ત્યારે અંધાતી પ્રકૃતિમાં તે સોળ પ્રકૃતિને ચુલ્લસંક્રમ
વડે સમયે સમયે સંક્રમાવી સંક્રમાવીને.

इत्तो हणइ कसाय-टुगंपि पच्छा नपुंसगं इत्थी ।

तो नोकसायछक्कं, छुहइ संजलणकोहंमि ॥८०॥

इत्तो=એ પછી.

हणइ=હણે છે.

कसायटुगंपि=કપાયાટકને

पच्छा=પછી.

नपुंसगं=નપુ'સકવેદને.

इत्थी=સ્ત્રીવેદને.

तो=તે પછી.

नोकसायछक्कं=છ નોકપાયને

छुहइ=નાંખે-સંક્રમાવે છે.

संजलणकोहंमि=સંજવલન

કોધ માંડે.

અર્થ—એ પછી આઠ કપાયને ક્ષય કરે. પછી નપુ'સકવેદ, સ્ત્રીવેદનો ક્ષય કરે. તે પછી છ નોકપાય સંજવલન કોધને વિષે સંક્રમાવે છે. ॥ ૮૦ ॥

વિવેચન—તે સોળ ૧૬ પ્રકૃતિનો ક્ષય કર્યા પછી આઠ કપાય નિઃશેષપણે હણે. ઇહાં અન્ય આચાર્ય કહે છે કે—“૧૬ પ્રકૃતિ જ પ્રથમ અપાવવા માંડે, તેની વચ્ચે ૮ કપાય અપાવે અને પછી ૧૬ પ્રકૃતિ નિઃશેષપણે ક્ષય કરે.” ત્યાર પછી અંતર્મુહૂર્ત માંડે નવ નોકપાયનું અને ચાર સંજવલનનું અંતર કરણ કરે. તે કરીને નપુ'સક વેદનું ઉપરની સ્થિતિનું દલિઉં ઉઠ્ઠલન વિધિએ કરીને ક્ષય કરવા માંડે. તે અંતર્મુહૂર્ત ૮મે વેદવે કરીને પદ્યોપમના અસંખ્યાતમા ભાગ માત્રનું થયું, ત્યાંથી માંડીને અંધાતી પ્રકૃતિને વિષે ગુણસંક્રમે કરીને નાંખે. એમ નાંખાતું થકું તે અંતર્મુહૂર્ત નિઃશેષપણે ક્ષીણ થાય; અને હેઠલું દલિઉં બે નપુ'સકવેદી ક્ષપકશ્રેણિએ ચડ્યો હોય તો ભોગવતો ક્ષય કરે, અન્યથા તો તે આવલિકા માત્ર હોય. તેને વળી વેદમાન પ્રકૃતિને વિષે સ્તિષ્ઠુકે સંક્રમે કરીને સંક્રમાવે. એમ નપુ'સક વેદનો ક્ષય કરીને તેવીજ રીતે અંતર્મુહૂર્ત સ્ત્રીવેદનો ક્ષય કરે. ત્યારપછી છ નોકપાયનો પણ સમકાળે ક્ષય કરવા માંડે. ત્યાંથી માંડી તેનું ઉપરની સ્થિતિનું દલિઉં પુરૂષવેદ માંડે ન સંક્રમાવે, કિંતુ સંજવલન કોધ માંડે સંક્રમાવે. એમ અંતર્મુહૂર્તે છ નોકપાયનું ઉપરનું દલિઉં નિઃશેષપણે ક્ષીણ થાય, તે સમયેજ પુરૂષવેદના અંધ, ઉદય અને ઉદીરણનો છેદ થાય.

અને સમયે ઊણી બે આવલિકાતું બાંધ્યું વળીને શેષ દલિયાનો પણ ક્ષય થાય. એ પુરૂષવેદી પ્રારંભકને જાણવું. જ્યારે નપુંસકવેદી પ્રારંભક હોય ત્યારે પ્રથમ સ્ત્રીવેદ અને નપુંસકવેદનો સમકાળે ક્ષય કરે, તે ક્ષયને સમયે જ પુરૂષવેદના બાંધાદ્ય ઉદ્ધીરણનો છેદ થાય. ત્યાર પછી અવેદક થયો છતાં પુરૂષવેદ અને હાસ્યપદ્કનો સમકાળે ક્ષય કરે. અને જ્યારે સ્ત્રીવેદી શ્રેણિ પ્રારંભે ત્યારે પ્રથમ નપુંસકવેદનો ક્ષય કરે, પછી સ્ત્રીવેદનો ક્ષય કરે, તે ક્ષયને સમયે જ પુરૂષવેદના બાંધ ઉદ્ય, ઉદ્ધીરણનો છેદ થાય. ત્યાર પછી પુરૂષવેદ અને હાસ્યપદ્કનો સમકાળે ક્ષય કરે. હવે પુરૂષવેદીને આશ્રયીને કહે છે—કોથ વેદતાં પુરૂષવેદીને કોથાદ્ધાના ત્રણ ભાગ હોય, તે આ પ્રમાણે—અધિકર્ણકરણાદ્ધા ૧, કિટ્કિકરણાદ્ધા ૨, અને કિટ્કિવેદનાદ્ધા ૩. ત્યાં અધિકર્ણકરણાદ્ધાએ વર્તીતો પ્રતિસમયે અનંતા અપૂર્વ સ્પર્શક સંજવલન ચતુષ્કના અંતરકરણ થકી ઉપરની સ્થિતિને વિષે કરે અને એ અદ્ધાએ વર્તીતો પુરૂષવેદ પણ સમયે ઊણી બે આવલિકા રૂપ કાળે કોથને વિષે ગુણસંક્રમે કરીને સંક્રમાવતો થકો ચરમ સમયે સર્વસંક્રમે કરીને સંક્રમાવે. એમ પુરૂષવેદ ક્ષય પામે. તદનંતર કિટ્કિકરણ અદ્ધાએ પેટો થકો સંજવલન ચતુષ્કની ઉપરની સ્થિતિના દલિયાની કિટ્કિ કરે. તે કિટ્કિ પરમાર્થે તો અનંતી છે પણ સ્થૂલ ભેદની અપેક્ષાએ બાર કદપીએ—એકેકા કપાયની ત્રણ ત્રણ. એ કોથે ક્ષપકશ્રેણિ પ્રપન્નને માટે જાણવું. માને કરીને પડિવજતાને તો પૂર્વોક્ત ઉદ્ધલન વિધિએ કરીને કોથ અપાવ્યે થકે શેષ ત્રણ કપાયની કિટ્કિ પૂર્વલી પર ૯ થાય. માયાએ કરી પ્રતિપન્નને પૂર્વોક્ત ઉદ્ધલન વિધિએ કરીને કોથ માનનો ક્ષય થયે થકે શેષ બે કપાયની કિટ્કિ ૬ પૂર્વવત્ હોય. લોભે કરીને પ્રતિપન્નને પૂર્વોક્ત ઉદ્ધલન વિધિએ કરીને કોથાદિક ત્રણને ક્ષયે લોભની કિટ્કિ ૩ હોય. ત્યારપછી કિટ્કિવેદનાદ્ધાને વિષે પેટો થકો કોથે પ્રતિપન્ન થકો કોથનું પ્રથમ કિટ્કિનું બીજી સ્થિતિનું દલિઉં આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિનું કરે અને વેદે, ત્યાં લગે કે જ્યાં લગે સમયાધિક આવલિકા માત્ર શેષ હોય. તદનંતર સમયે બીજી સ્થિતિગત બીજી કિટ્કિનું દલિઉં આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિનું કરે અને વેદે, ત્યાં લગે કે જ્યાં લગે

સમયાધિક આવલિકા માત્ર શેષ હોય. એમ પ્રયાગળ પણ કહેવું. પર્યાદિક ઈહાં ઘણું વક્તવ્ય છે પણ વિસ્તારના ભય થકી કહેતા નથી. ॥ ૮૦ ॥

* તે પછી અનંતર સમયે ત્રીજી કિદિતું દ્વિતીય સ્થિતિગત દલિક આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિગત કરે અને સમયાધિક આવલિકા માત્ર શેષ રહે ત્યાં સુધી વેદે. આ ત્રણે કિદિ વેદનાદાને વિષે ઉપરની સ્થિતિનું દલિક ગુણ-સંક્રમે કરીને પણ સમયે સમયે અસંખ્યગુણ વૃદ્ધિએ સંજ્વલન માનમાં નાખે. ત્રીજી કિદિવેદનાદાના ચરમ સમયે સંજ્વલન કોષનાં બંધ, ઉદય અને ઉદીરણાનો સમકાળે વ્યવચ્છેદ થાય. તેની સત્તા પણ સમય ન્યૂન બે આવલિકાએ બાંધેલ દલિક વર્ણને બીજી શેષ રહી નથી કેમ કે સર્વ માનમાં સંક્રમાવેલ છે. તે પછી અનંતર સમયે માનની પ્રથમ કિદિતું દ્વિતીય સ્થિતિગત દલિક આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિગત કરે અને અંતર્મુદ્ધર્ત પર્યંત વેદે. કોષના પણ બંધાદિ વ્યવચ્છેદ થયે છતાં તે સંખંધી દલિક સમય ન્યૂન બે આવલિકા માત્ર કાળે ગુણસંક્રમે સંક્રમાવતો ચરમ સમયે સર્વસંક્રમે સંક્રમાવે. અહીં કોષનો ક્ષય થાય, માનનું પણ પ્રથમ કિદિતું પ્રથમ સ્થિતિગત કરેલું દલિક વેદાતું સમયાધિક આવલિકાનું બાકી રહે. તે પછી અનંતર સમયે માનની બીજી કિદિતું દ્વિતીયસ્થિતિગત દલિક આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિ કરે અને સમયાધિક આવલિકા માત્ર બાકી રહે ત્યાં સુધી વેદે. તે પછી અનંતર સમયે માનની ત્રીજી કિદિતું દ્વિતીયસ્થિતિગત દલિક આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિ કરે અને સમયાધિક આવલિકા માત્ર શેષ રહે ત્યાં સુધી વેદે. તે પછી અનંતર સમયે માનના બંધ, ઉદય અને ઉદીરણાનો એક સાથે વ્યવચ્છેદ થાય અને તેની સત્તા પણ સમય ન્યૂન બે આવલિકાએ બાંધેલ દલિક પૂરતી જ બાકી હોય. કેમ કે બાકીનું માયામાં સંક્રમાવેલ છે. તે પછી માયાની પ્રથમ કિદિતું દ્વિતીયસ્થિતિગત દલિક આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિ કરે અને અંતર્મુદ્ધર્ત પર્યંત વેદે. માનનો પણ બંધાદિ વ્યવચ્છેદ થયે તે સંખંધી દલિક સમય ન્યૂન બે આવલિકા માત્ર કાળે ગુણસંક્રમે વડે માયામાં નાખે, માયાનું પણ પ્રથમ કિદિતું દ્વિતીય સ્થિતિનું પ્રથમસ્થિતિગત કરેલું દલિક વેદાતું સમયાધિક આવલિકા માત્ર શેષ રહે. તે પછી અનંતર સમયે માયાની બીજી કિદિતું દ્વિતીયસ્થિતિગત દલિક આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિગત કરે અને સમયાધિક આવલિકા માત્ર બાકી રહે ત્યાં સુધી વેદે, તે પછી અનંતર સમયે ત્રીજી કિદિતું દ્વિતીયસ્થિતિગત દલિક આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિગત કરે અને સમયાધિક

આવલિકા માત્ર બાકી રહે ત્યાં સુધી વેદે. તેજ સમયે માયાના બંધ ઉદય અને ઉદીરણનો સમકાળે વ્યવચ્છેદ થાય અને તેની સત્તા પણ સમય ન્યૂન બે આવલિકાએ બાંધેલ દલિક માત્ર જ બાકી રહે, કેમકે બાકીનું ગુણસંક્રમ વડે લોભમાં નાંખેલ છે તે પછી અનંતર સમયે લોભની પ્રથમ કિદ્દિનું દ્વિતીય સ્થિતિગત દલિક આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિગત કરે અને અંતર્મુદ્ધત પર્યંત વેદે સંન્વલન માયાના પણ બંધાદિ વ્યવચ્છેદ થયે છતે તે સંબંધી સર્વ દલિકને સમય ન્યૂન બે આવલિકા માત્ર કાળે ગુણસંક્રમ વડે લોભમાં સંક્રમાવે. ત્યારે લોભનું પ્રથમ કિદ્દિનું પ્રથમ સ્થિતિગત દલિક વેદાતું સમયાધિક આવલિકા માત્ર બાકી રહે. તે પછી અનંતર સમયે લોભની બીજી કિદ્દિનું દ્વિતીય સ્થિતિગત દલિક આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિગત કરે અને વેદે અને તેને વેદતો ત્રીજી કિદ્દિનું દલિક ગ્રહણ કરીને સમયાધિક આવલિકા માત્ર શેષ રહે ત્યાં સુધી સૂક્ષ્મ કિદ્દિઓ કરે તેજ સમયે વળી સંન્વલન લોભનો બંધ વ્યવચ્છેદ, બાદર કપાય (લોભ)નાં ઉદય ઉદીરણનો વિચ્છેદ અને અનિવૃત્તિ બાદર સંપરાય ગુણસ્થાનનો વ્યવચ્છેદ સમકાળે થાય. તે પછી અનંતર સમયે બીજી સ્થિતિનું સૂક્ષ્મકિદ્દિનું દલિક આકર્ષીને પ્રથમ સ્થિતિગત કરે અને વેદે. ત્યારે તે જીવ સૂક્ષ્મસંપરાય કહેવાય. પૂર્વોક્ત ત્રીજી કિદ્દિની બાકી રહેલી સંપૂર્ણ આવલિકા વેદાતી પર પ્રકૃતિને વિષે સ્તિભુક સંક્રમવડે સંક્રમાવે અને પહેલી બીજી કિદ્દિગત આવલિકા અનુક્રમે બીજી ત્રીજી કિદ્દિની અંતર્ગત સંક્રમાવીને વેદે, લોભની સૂક્ષ્મ કિદ્દિઓને વેદતારો સૂક્ષ્મસંપરાયગુણસ્થાનવર્તિ જીવ સૂક્ષ્મ કિદ્દિનું દલિક અને સમય ન્યૂન બે આવલિકાએ બાંધેલ દલ સમયે સમયે સ્થિતિઘાતાદિ વડે સૂક્ષ્મસંપરાયલોભના સંખ્યાતા ભાગ જાય અને એક ભાગ બાકી રહે ત્યાં સુધી અપાવે. તે પછી તે બાકી રહેલ સંખ્યાતા ભાગમાં સંન્વલનલોભ સર્વ અપવર્તના વડે ઘટાડીને સૂક્ષ્મસંપરાય અદ્વાદશ પણ અંતર્મુદ્ધત પ્રમાણ બાકી હોય ત્યાંથી માંડીને મોહનીય કર્મના સ્થિતિઘાતાદિ વિરમે પણ શેષ કર્મના પ્રવર્તે. લોભની તે ઘટાડેલી સ્થિતિને ઉદય ઉદીરણ વડે વેદતો સમયાધિક આવલિકા માત્ર બાકી રહે ત્યાં સુધી જાય. તેને અનંતર સમયે ઉદીરણ વિચ્છેદ જાય તેથી ફક્ત ઉદય વડે જ છેલ્લા સમય સુધી તેને વેદે. તે ચરમ સમયે પાંચ જ્ઞાનાવરણ, ચાર દર્શનાવરણ, ચાર કીર્તિ, ઉચ્ચ ગોત્ર અને પાંચ અંતરાય એ સોળ પ્રકૃતિનો બંધ વ્યવચ્છેદ થાય અને મોહનીય કર્મની ઉદય સત્તાનો વ્યવચ્છેદ થાય.

પુરિસં કોહે કોહં, માણે માણં ચ લુહહ માયાણ ।
માયં ચ લુહહ લોહે, લોહં સુહમંપિ તો હણહ ॥૮૧॥

પુરિસં=પુરુષવેદને.
કોહે=સંજવલન કોધમાં.
કોહં=કોધને.
માણે=સંજવલન માનમાં
માણં=માનને.
લુહહ=સંક્રમાવે,
માયાણ=સંજવલન માયામાં.

માયં=માયાને
લોહે=સંજવલન લોભમાં.
લોહં=લોભને.
સુહમંપિ=સૂક્ષ્મ પણ.
તો=તે પછી.
હણહ=હણે છે.

અર્થ:-પુરુષવેદને સંજવલન કોધમાં, કોધને સંજવલન માનમાં અને માનને સંજવલન માયામાં સંક્રમાવે. માયાને સંજવલન લોભમાં સંક્રમાવે તે પછી સૂક્ષ્મ લોભને પણ હણે છે. ॥૮૧॥

વિવેચન:-પુરુષવેદને પ્રથમ બંધ ઉદ્ય ઉદ્દીરણાદિ છેદ થયે થકે ગુણસંક્રમે કરીને સંજવલન કોધ માંહે સંક્રમાવે. કોધને પણ બંધાદિકને વ્યુચ્છેદે સંજવલન માન માંહે સંક્રમાવે. માનને પણ બંધાદિકને વ્યુચ્છેદે સંજવલન માયા માંહે તે લુહહ સંક્રમાવે-નાંખે. માયાને પણ બંધાદિકને વ્યુચ્છેદે સંજવલન લોભ માંહે સંક્રમાવે નાંખે. ત્યારપછી તે લોભને બંધ ઉદ્ય ઉદ્દીરણાને વ્યુચ્છેદે અતિ સૂક્ષ્મ થયેલો સત્તારૂપ જે લોભ તેને પણ હણે-સત્તાથી યાજે. સૂક્ષ્મસંપરાયને અતે આહનીયને મૂળથી યાજે. ॥૮૧॥

સ્ત્રીણકસાયદુચરિમે, નિદં પયલં ચ હણઈ છડમત્થો ।

આવરણમંતરાણ, છડમત્થો ચરમસમયંમિ ॥૮૨॥

સ્ત્રીણકસાયદુચરિમે=ક્ષીણમોહ
ગુણસ્થાનના દ્વિચરમ સમયે.
નિદં પયલં ચ=નિદ્રા અને
પ્રયણને.
હણઈ=નાશ કરે છે.

છડમત્થો=છડમસ્થ.
આવરણં=પાંચ જ્ઞાનાવરણ અને
ચાર દર્શનાવરણને
અંતરાણ=પાંચ અંતરાયને.
ચરમસમયંમિ=ચરમ (છેલ્લા)
સમયે.

અર્થ:-છડમસ્થ ક્ષીણમોહ ગુણસ્થાનના દ્વિચરમ (ઉપાનત્ય)
સમયે નિદ્રા અને પ્રયણને ક્ષય કરે અને છેલ્લે સમયે નવ આવ-
રણ અને પાંચ અંતરાયને ક્ષય કરે છે. ॥ ૮૨ ॥

વિવેચન:-એમ જે ક્ષીણકપાય થયો તેને મોહનીય યાત્રી
શેષ કર્મના સ્થિતિઘાતાદિક પૂર્વલી પરે ક્ષીણમોહના સંખ્યાતા
ભાગ જાય ત્યાં લગે પ્રવર્તે. એક સંખ્યાતમો ભાગ બાકી રહે
ત્યારે પાંચ જ્ઞાનાવરણ, ચાર દર્શનાવરણ, પાંચ અંતરાય અને
નિદ્રાદિક, એ સોળ પ્રકૃતિની સ્થિતિ સર્વઅપવર્તનાએ અપ-
વર્તીને ક્ષીણકપાયના અઢા સરખી કરે. નિદ્રાદિકની સ્થિતિ
સમયે ઊણી કરે. તે ક્ષીણમોહનો કાળ હજી અંતર્મુહૂર્તનો
છે, ત્યાંથી માંડીને તે પ્રકૃતિના સ્થિતિઘાતાદિક વિરામ પામે;
શેષ પ્રકૃતિના હોય. નિદ્રાદિક હીન એ સોળ (૧૬) પ્રકૃતિ
ઉદય ઉદ્દીરણાએ કરીને સમયાધિક આવલિકા માત્ર શેષ રહે
ત્યાં લગે વેદે. તે પછી ઉદ્દીરણા નિવર્તે. ત્યારે આવલિકા માત્ર
કેવળ ઉદય જ કરીને ક્ષીણકપાયના દ્વિચરમ સમય લગે વેદે.

૧ સ્વરૂપસત્તાની અપેક્ષાએ સમય ન્યૂન અને કર્મપણાની અપેક્ષાએ
તો વૃદ્ધ.

છેલ્લા સમય થકી અગાઉનો સમય તે દ્વિચરમ સમય કહીએ. તે દ્વિચરમ સમયે નિદ્રાદ્વિક સ્વરૂપસત્તાયેક્ષાએ ક્ષય થાય અને ચરમ સમયે પાંચ જ્ઞાનાવરણ, ચાર દર્શનાવરણ અને પાંચ અંતરાય, એ ૧૪ પ્રકૃતિનો ક્ષય કરે. તદનાંતર સમય જ કેવલ જ્ઞાન, કેવલદર્શન પામે. સયોગિ કેવલી થાય. ત્યાં જઘન્ય અંત-મુહૂર્ત અને ઉત્કૃષ્ટપણે નવ વરસે ઉણી પૂર્વ કોડિ રહે. ત્યાર પછી જે કેવળીને વેદનીયાદિ અને આયુઃ કર્મની વર્ગણા અધિકી ઓછી-વિષમ હોય તે સમ કરવાને કાળે સમુદ્ઘાત કરે. તે સમુદ્ઘાત આઠ સમયનો હોય. પ્રથમ સમયે આત્મપ્રદેશનો અધઃ ઉન્નવ લોકાન્ત લગે ૬૦ કરે ૧, બીજે સમયે પૂર્વાપર લોકાંત લગે કપાટ કરે ૨, ત્રીજે સમયે દક્ષિણોત્તર લોકાંત લગે આત્મ-પ્રદેશ નિસ્તારીને મંથાનરૂપ કરે ૩, ચોથે સમયે અંતર પૂરીને સમગ્ર લોકવ્યાપી થાય ૪, પાંચમે સમયે આંતરા સંહરે ૫, છઠ્ઠે સમયે મંથાન સંહરે ૬, સાતમે સમયે કપાટ સંહરે ૭, અને આઠમે સમયે ૬૦ પણ સંહરીને શરીરસ્થ થાય ૮, ત્યાં થહેલે અને આઠમે સમયે ઔદારિક કાયયોગી હોય. બીજે, છઠ્ઠે અને સાતમે સમયે ઔદારિકમિશ્ર કાયયોગી હોય. ત્રીજે, ચોથે અને પાંચમે સમયે કેવળ કર્મણુ કાયયોગી હોય; એ ત્રણ સમય અણાહારી હોય. ઇત્યાદિક ઈહાં બણા વિચાર છે, તે વિસ્તારના ભય થકી લખ્યો નથી. એ કેવલી સમુદ્ઘાત સર્વ કેવળી ન કરે, કેટલા કરે.

યતઃ-યઃ ષષ્માસાધિકાયુષ્કો, લમતે કેવલં ધ્રુવમ્ ।

કરોત્યસૌ સમુદ્ઘાતમન્યે કુર્વન્તિ ઘા ન ઘા* ॥ ૧ ॥

અંતમુહૂર્તાયુ થાકતે જ કેવલી સમુદ્ઘાત કરે હવે તે સયોગી કેવળી ભવોપગ્રાહી કર્મ ક્ષય કરવાને માટે લેશ્યાતીત

*જે ૭ માસથી અધિક રોષ આયુષ્યવાળા કેવળતાન પ્રાપ્ત કરે તે સમુદ્ઘાત નિશ્ચયે કરે, બીજા કરે અથવા ન પણ કરે.

(અત્યંત અપ્રકંપ, પરમ નિર્જરાનું કારણભૂત) ધ્યાન પડિવળ્યા વાંછતા યોગનિરોધ કરવા માટે ત્યાં પ્રથમ આદર કાયયોગે કરીને આદર મનોયોગ રૂંધે તે પછી તે વડે આદર વચનયોગ રૂંધે, ત્યારપછી સૂક્ષ્મ કાયયોગે કરીને આદર કાય-યોગ રૂંધે, તેણે કરીને સૂક્ષ્મ મનોયોગ રૂંધે અને તે પછી તે વડે જ સૂક્ષ્મ વાગ્યોગ રૂંધે તે પછી સૂક્ષ્મ કાયયોગ રૂંધતો થકો સૂક્ષ્મક્રિયા અપ્રતિપાતિ નામનું ત્રીજું શુક્લધ્યાન ધ્યાવે. તેના સામર્થ્ય થકી વદનોદરાદિક વિવર પૂરવે કરીને દેહનો ત્રીજો ભાગ સંકુચીને તાવત પ્રદેશી થાય. તે ધ્યાને વર્તતો થકો સ્થિતિઘાતાદિકે કરીને આયુ વિના વણ કર્મ સયોગિ કેવળીના ચરમ સમય લગે અપવર્તે. ચરમ સમયે સર્વ કર્મ અયોગ્યવસ્થાની સ્થિતિ સમાન સ્થિતિનાં થાય, પણ જે કર્મનો અયોગિ અવસ્થાએ ઉદય નથી તેની સ્થિતિ એક સમયે ઉણી કરે. તે સયોગીને ચરમ સમયે અને રૂં વેદનીય ૧, ઔદારિક ૨, તૈજસ ૩, કાર્મણ ૪, છ સંસ્થાન ૧૦, પ્રથમ સંઘયણ ૧૧, ઔદારિકોપાંગ ૧૨, વર્ણચતુષ્ક ૧૬, અગુરુલધુ ૧૭, ઉપ-ઘાત ૧૮, પરાઘાત ૧૯, ઉચ્છ્વાસ ૨૦, સ્થિર ૨૧, અસ્થિર ૨૨, વિહાયોગતિદ્વિક ૨૪, પ્રત્યેક ૨૫, શુભ ૨૬, અશુભ ૨૭, દુઃસ્વર ૨૮, સુસ્વર ૨૯, અને નિર્માણ ૩૦, એ ત્રીશની ઉદય ઉદીરણા રળે. તદનંતર સમયે અયોગી કેવળી થાય, તેનો કાળ પાંચ હસ્વ [અ-ઇ-ઉ-ઋ-ૠ] અક્ષર ઉચ્ચાર પ્રમાણ અતર્કુહૂર્ત માત્ર હોય. તે અયોગ્યસ્થાવર્તી એમ સૂક્ષ્મક્રિય ધ્યાન પૂર્ણ કરીને વ્યુપરતક્રિય નામે ચોથું શુક્લધ્યાન ધ્યાવે. એમ એ સ્થિતિઘાતાદિ રહિત ઉદયવંત કર્મને સ્થિતિ ક્ષયે કરીને અનુભવતો થકો ક્ષય કરે અને અનુદયવંત કર્મને વેદમાન પ્રકૃતિ માંહે સ્તિયુક સંક્રમે કરીને સંક્રમાવતો અને વેદમાન પ્રકૃતિરૂપ પણે વેદતો થકો અયોગ્યવસ્થાના દ્વિચરમ સમયે ક્ષયે જાય. ॥ ૮૨ ॥

क्षपकश्रेणिकमोऽयम्

ततः सिद्धयति	१४ गुणठाणे
क्षपयति १४८	
१२ प्रकृतीः	
७३ प्रकृतीः	
ज्ञानाव० ५ दर्शनाव० ४ अंतराय ५ य १४	
निद्राद्वयं २	१२ गुण०
संज्वलनलोमं १	१० गुण०
संज्वलनमायां १	
संज्वलनमानं १	
संज्वलनक्रोधं १	
पुरुषवेदं १	
हास्यादिषट्कं ६	
स्त्रीवेदं १	
नपुंसकवेदं १	
पर्केन्द्रियादि १६ प्र० ॥	९ गुण०
अप्रत्या० क्रो. मा.मा.लो०प्रत्या.क्रो मा.मा.लो०	
देवनारकतिर्यगायूंषि ३	४५६।७गु०
सम्यक्त्वमोहनीयं ३	
मिश्रमोहनीयं २	
मिथ्यात्वं १	
अनन्तानुबेधिकोचमानमायालोभान् ४	

દેવગૃહસહગયાઓ, દુચરમસમયમવિઅંમિ સ્ત્રીઅંતિ ।
સવિવાગેઅરનામા, નીઆગોઅંપિ તત્થેવ ॥૮૩॥

દેવગૃહસહગયાઓ=દેવગતિ
સાથે બંધ છે જેનો
એવી (દશ પ્રકૃતિ).
દુચરમસમયમવિઅંમિ=એ છે-
હ્યા સમય છે જેના
એવા ભવ્ય જીવને વિષે.
સ્ત્રીયંતિ=ક્ષય પામે છે.

સવિવાગેઅરનામા=વિપાકીની પ્ર-
તિપક્ષી નામ કર્મની
(૪૫) પ્રકૃતિઓ.
નીઆગોઅંપિ=નીચ ગોત્ર અને
વેદનીય.
તત્થેવ=ત્યાંજ.

અર્થ:-એ છેહ્યા સમય છે (બાકી) જેને એવા (દ્વિચરમ)
ભવ્ય જીવને વિષે દેવગતિ સાથે બંધ છે જેનો એવી દશ
પ્રકૃતિ ક્ષય પામે છે. વિપાકરહિત નામકર્મની (૪૫) પ્રકૃતિ,
નીચગોત્ર તથા એક વેદનીય ત્યાં જ ક્ષય પામે છે. ॥૮૩॥

વિવેચન:-દેવગતિ સંઘાતે એકાંતે જ બંધ છે જેનો તે
દેવગતિ સહગત પ્રકૃતિ ૧૦ છે, તે આ પ્રમાણે-વૈક્રિય ૧, આહાર-
રક શરીર ૨, વૈક્રિય ૩, આહારક બંધન ૪, વૈક્રિય ૫, આહાર-
રક સંઘાતન ૬, વૈક્રિય ૭, આહારકોપાંગ ૮, દેવગતિ ૯ અને
દેવાનુપૂર્વી એ દશ પ્રકૃતિ ભવ્ય મોક્ષગામીને દ્વિચરમ સમયે ક્ષય
જાય. તથા તેજ સમયે જે નવ પ્રકૃતિ વિપાકે વર્તે છે. તે ટાળી
બાકી નામકર્મની અનુદયવંત ૪૫ પ્રકૃતિ છે, તે આ પ્રમાણે-
ઓદારિક ૧, તૈજસ ૨, કાર્મણ શરીર ૩, એજ ત્રણનાં બંધન
૬, એજ ત્રણનાં સંઘાતન ૯, ૭ સંસ્થાન ૧૫, ૭ સંઘયણ ૨૧
ઓદારિકોપાંગ ૨૨, વર્ણ ચતુષ્ક ૨૬, મનુષ્યાનુપૂર્વી ૨૭, પરા-
ઘાત ૨૮, ઉપઘાત ૨૯, અશુરલધુ ૩૦, એ વિહાયોગતિ ૩૨,
પ્રત્યેક ૩૩, પર્યાપ્તિ ૩૪, ઉચ્છ્વાસ ૩૫, સ્થિર ૩૬, અસ્થિર ૩૭
શુભ ૩૮, અશુભ ૩૯, સુસ્વર ૪૦, દુસ્વર ૪૧, ફલંગ ૪૨,
અનાદેય ૪૩, અપરાધીતિ ૪૪ અને નિર્માણ ૪૫, એવં (૪૫)

પીસ્તાબીશ ક્ષય પામે. તથા નીચૈર્ગોત્ર ૧ અને અપિ ૨૦૬ થકી અનેરું એ માંહેલું એક વેદનીય ૨. એ ૧૦. ૪૫ અને ૨ એમ સર્વ મળી (૫૭) સત્તાવન પ્રકૃતિ દ્વિચરમ સમયે ક્ષય જાય-તેની સત્તા ૨૭૦. ॥ ૮૩ ॥

અન્નચર વેયળીઅં, મણુઆડઅમુચ્ચગોઅનવનામે ।

વેદ્દ અજોગિજિણો, ઉક્કોસજહન્નમિક્કારા ॥૮૪॥

અન્નચરવેયળીઅં=એમાંથી એક વેદનીય.

મણુઆડઅં=મનુષ્યાયુ.

ઉચ્ચ ગોઅ=ઉચ્ચ ગોત્ર.

નવ નામે=નામકર્મની નવ પ્રકૃતિઓ.

વેદ્દ=વેદ.

અજોગિજિણો=અયોગિ કેવળી.

ઉક્કોસ=ઉત્કૃષ્ટ.

જહન્ન=જવન્ય.

ઈક્કારા=અગ્યાર પ્રકૃતિ.

અર્થ:—બાકી રહેલ એક વેદનીય, મનુષ્યાયુ, ઉચ્ચગોત્ર અને નામકર્મની નવ પ્રકૃતિ અયોગિ જિન ઉત્કૃષ્ટપણે વેદે અને જવન્ય અગ્યાર પ્રકૃતિ વેદે. ॥ ૮૪ ॥

ખિલેચન:—હવે દ્વિચરમ સમયે ક્ષય ગયું જે વેદનીય તે થકી અનેરું એક વેદનીય ૧, મનુષ્યાયુ: ૨, ઉચ્ચૈર્ગોત્ર ૩ અને નામકર્મની નવ પ્રકૃતિ ૧૨, એ ૧૨, બાર પ્રકૃતિ અયોગિ કેવળી ઉત્કૃષ્ટપણે તીર્થંકર હોય તે વેદે. જવન્ય થકી સામાન્ય કેવળી હોય તે તીર્થંકર નામ વિના અગ્યાર વેદે. ॥ ૮૪ ॥

મણુઅગઙ્ગાઙ્ગાતસવાયરં ચ, પજ્જત્તસુભગમાઙ્ગજ્જં ।

જસકિત્તી તિત્થયરં, નામસ્સ હવંતિ નવ ષઆ ॥૮૫॥

મણુઅગદ જાદ=મનુષ્ય ગતિ,
 પંચેન્દ્રિય જાતિ.
 ત્રસવાયરં=ત્રસનામ, આદરનામ
 પજ્જત્ત સુભગં=પર્યાપ્તનામ,
 સુભગ નામ.
 આદુજ્જં=આદેય નામ.

જસકિસી=યશઃકીર્તિ નામ.
 તિત્થયરં=તીર્થંકર નામ
 નામસ્સ=નામકર્મની.
 હવંતિ=હોય છે.
 નવ=નવ પ્રકૃતિઓ
 પયા=એ.

અર્થ:—મનુષ્યગતિ, પંચેન્દ્રિયજાતિ, ત્રસનામ, આદરનામ, પર્યાપ્તનામ, સુભગનામ, આદેયનામ, યશઃકીર્તિ નામ અને તીર્થંકર નામ એ નવ પ્રકૃતિઓ નામકર્મની હોય છે. ॥ ૮૫ ॥

વિવેચન:—નામકર્મની નવ પ્રકૃતિ તે કઈ? તે કહે છે—મનુષ્ય ગતિ ૧, પંચેન્દ્રિય જાતિ ૨, ત્રસનામ ૩, આદર નામ ૪, પર્યાપ્ત નામ ૫, સુભગ નામ ૬, આદેય નામ ૭, યશઃકીર્તિ નામ ૮, અને તીર્થંકર નામ ૯, એ નામકર્મની નવ પ્રકૃતિ હોય. ॥ ૮૫ ॥

મતાંતર ગાથા.

તત્ત્વાણુપુલ્લિસહિઆ, તેરસ ભવસિદ્ધિઅસ્સ ચરમંમિ ।
 સંતંસગમુક્કોસં, જહન્નયં વારસ હવંતિ ॥ ૮૬ ॥

તત્ત્વાણુપુલ્લિસહિઆ=ત્રીજી
 (મનુષ્યની) આનુપુલ્લી સહિત
 તેરસ=તેર પ્રકૃતિઓ.
 ભવસિદ્ધિઅસ્સ=તદ્ભવ શ્રોક્ષ
 ગામીને.

સંતંસગં=સત્તા કર્મ પ્રકૃતિ.
 ઉક્કોસં=ઉત્કૃષ્ટ.
 જહન્નયં=જઘન્ય.
 વારસ=આર.
 હવંતિ=હોય છે.

અર્થ:—મનુષ્યાનુપૂર્વી સહિત તેર સત્તા કર્મ પ્રકૃતિઓ તદ્ભવ શ્રોક્ષગામીને અયોગિને છેલ્લે સમયે ઉત્કૃષ્ટ હોય અને જઘન્ય આર હોય. ॥ ૮૬ ॥

વિવેચન:-હવે ધણી મતાન્તર છે તે કહે છે.-ત્રીજી આનુપૂર્વી તે મનુષ્યાનુપૂર્વી તેણે સહિત પૂર્વોક્ત બાર પ્રકૃતિ એટલે એ સર્વ મળી ૧૩ પ્રકૃતિ ભવસિદ્ધિક-તદ્ભવમુક્તિગામી અયોગિને ચરમ સમયે ઉત્કૃષ્ટપણે સત્તા કર્મ હોય અને જીવન્ય થકી તીર્થંકર નામ વિના બાર હોય. ॥ ૮૬ ॥

મણુઅગદ્સહગયાઓ, મદ્વિત્તદિવાગજિઅવિવાગાઓ ।

વેઅણિઅન્નચરુચ્ચં ચરમસમયંમિ સ્વીઅંતિ ॥ ૮૭ ॥

મણુઅગદ્સહગયાઓ=મનુષ્યગતિ

સાથે ઉદય છે જેનો એવી

મદ્વિત્તદિવાગ=ભવવિપાકી,
ક્ષેત્રવિપાકી,

જિઅવિવાગાઓ=જીવવિપાકી.

વેયણિયન્નચર=એક વેદનીય.

ચરુચ્ચં=ઉચ્ચ ગોત્ર

ચરમસમયંમિ=છેલ્લા સમયે.

[ચરમ મવિયસ્સ=ચરમ સમયે
ભવ્ય સિદ્ધિકની]

સ્વીઅંતિ=ક્ષય પામે છે.

અર્થ:-મનુષ્યગતિ સાથે ઉદય છે જેનો એવી અબ્યાર પ્રકૃતિ તે-ભવવિપાકી (મનુષ્યાયુ) ક્ષેત્રવિપાકી (મનુષ્યાપૂર્વી) અને જીવવિપાકી (નામકર્મની નવ) પ્રકૃતિઓ તથા એક વેદનીય અને ઉચ્ચગોત્ર ભવ્યસિદ્ધિકને છેલ્લા સમયે ક્ષય પામે છે.

વિવેચન:-તે એમ શા માટે કહે છે તેનો હેતુ કહે છે-મનુષ્યગતિ સાથે જ જેનો ઉદય છે તે મનુષ્યગતિ સહગતા ૧૧ પ્રકૃતિ છે, તે આ પ્રમાણે-ભવવિપાકી તે મનુષ્યાયુ: ૧, ક્ષેત્ર વિપાકી તે મનુષ્યાનુપૂર્વી: ૨ અને જીવવિપાકી તે નામકર્મની નવ પૂર્વે કહી તે એવં ૧૧, એ માંહેલું અને ૩ એક વેદનીય ૧૨ અને ઉચ્ચગોત્ર ૧૩, ઉત્કૃષ્ટ પદે એ ૧૩ પ્રકૃતિ અને જીવન્ય તીર્થંકર નામ વિના ૧૨ પ્રકૃતિ ચરમ સમયે ક્ષય ભય, ધણી

+ ચરમમવિયસ્સ ઇતિ પાકાન્તરે.

મનુષ્યાનુપૂર્વી તે મનુષ્યગતિ સહગત છે તે માટે ૧૩ પ્રકૃતિ સાથે ક્ષય જાય અને મતાંતરે કેહ્યું અને અનેરા કહે છે કે, મનુષ્યા-પૂર્વીની ઉદયના અભાવ થકી દ્વિચરમ સમયે જ સત્તા વ્યુદ્ધેદ થાય. ઉદયવર્તીને સ્તિબુદ્ધસંક્રમ ન હોય તે માટે સ્વસ્વરૂપે ચરમ સમયે જ સત્તા વ્યુદ્ધેદ હોય. અને આનુપૂર્વી ૪ ક્ષેત્રવિપાકી માટે ભવાંતરાલગનિએ જ તેનો ઉદય હોય તે માટે ભવસ્થ જીવને આનુપૂર્વીનો ઉદય ન હોય અને ઉદય વિના તો અયો-ગ્યવસ્થાને દ્વિચરમ સમયે જ વ્યુદ્ધેદ થાય. અધોગિ અવસ્થાએ જેનો ઉદય હોય તેનો જ ચરમ સમયે સત્તાથી વિદ્ધેદ થાય. અને જેનો ઉદય ન હોય તે દ્વિચરમ સમયે જ ક્ષય જાય. ઇતિ રહસ્યં. ॥ ૮૭ ॥

અહસુદ્અસયલજગસિહર-મરુઅનિરુવમસહાવસિદ્ધિસુહં ।
અનિહળમઢ્વાવાહં, તિરયણસારં અણુહવંતિ ॥ ૮૮ ॥

અહ=હવે-કર્મક્ષય થયા પછી
સુદ્અ સયલ જગસિહર=એકાંત
શુદ્ધ, સંપૂર્ણ અને સાંસા-
રિક સુખના શિખર તુલ્ય
અરુઅ નિરુવમ=રોગરહિત,
ઉપમા રહિત.
સહાવસિદ્ધિસુહં=સ્વાભાવિક

મોક્ષસુખ.
અનિહળ=અનંત-નાશરહિત.
અઢ્વાવાહં=આધારહિત.
તિરયણસારં=જ્ઞાન, દર્શન અને
ચારિત્રરૂપ વ્રણ રત્નના સારભૂત
અણુહવંતિ=અનુભવે છે.

અર્થ:-કર્મક્ષય થયા પછી એકાંત-શુદ્ધ, સંપૂર્ણ, સાંસારિક સુખના શિખર તુલ્ય, રોગરહિત, ઉપમારહિત, સ્વાભાવિક, નાશરહિત, બાધા (પીડા) રહિત અને વ્રણ રત્નના સારભૂત મોક્ષસુખને અનુભવે છે. ॥ ૮૮ ॥

વિવેચન:-હવે તે સકલ કર્મક્ષયના અનંતર સમયે જ શુભિ તે એકાંત શુદ્ધ રાગ-દ્રેષાદિ દોષ રહિત માટે, સકલ-સંપૂર્ણ, સાંસારિક સુખના શિખરભૂત-સર્વોત્તમ-સર્વથી અધિક માટે, રોગ-

રહિત-રોગ તે શરીરને હોય તે શરીર જ ત્યાં નથી તે માટે, તેના સરખું સંસાર માટે કાંઈ નથી કે જેની ઉપમા દધ્યે તે માટે નિરૂપમ, તે પણ સ્વભાવ જ-સહજનું છે, પણ સાંસારિક મુખની પરે કૃત્રિમ નહીં એવું, અનિધન તે જેનો છેદા નથી એવું, રાગદ્વેષાદિક જે મુખના બાધક છે તેનો સર્વથા ક્ષય થવા થકી અવ્યાબાધ અને પણ રત્ન જે જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર તેના આરાધનનું સાર-ફળભૂત એવું સિદ્ધિમુખ તે પ્રત્યે તે સિદ્ધ ભગવંત અનુભવે છે. ॥ ૮૮ ॥

ઉપસંહાર

દુરહિગમ-નિરુણ-પરમત્થ-રુઢરવદ્ધુમંગદિદ્વિવાયાઓ ।

અત્થા અણુસરિઅવ્વા, વંધોદયસંતકમ્માણં ॥ ૮૯ ॥

દુરહિગમ=દુઃખે જાણી શકાય એવા.

નિરુણ=સૂક્ષ્મબુદ્ધિને ગમ્ય.

પરમત્થ=યથાસ્થિત અર્થવાળા.

રુઢર=આનંદકારી.

વદ્ધુમંગદિદ્વિવાયાઓ=બહુ ભાંગા

છે જેને વિષે એવા

દ્રષ્ટિવાદ સૂત્રથી

અત્થા=વિશેષ અર્થો.

અણુસરિઅવ્વા=જાણવા.

વંધોદયસંતકમ્માણં=બંધ, ઉદય

અને સત્તા કર્મના.

અર્થ:-દુઃખે જાણી શકાય એવા, સૂક્ષ્મબુદ્ધિને ગમ્ય, યથા-સ્થિત અર્થવાળા, આનંદકારી અને બહુ ભાંગા છે જેને વિષે એવા દ્રષ્ટિવાદ સૂત્ર થકી બંધ, ઉદય અને સત્તાકર્મના વિશેષ અર્થો જાણવા. ॥ ૮૯ ॥

વિવેચન:-વિશેષ જાણવા યાંછતાને આત્માર્થ ભગવાન કહે છે-દુરહિગમ તે ગંભીરાર્થ, નિપુણ-સૂક્ષ્મબુદ્ધિને ગમ્ય, ઉત્કૃષ્ટ યથાસ્થિત અર્થ છે જ્યાં, રુઢિર-સૂક્ષ્મ સૂક્ષ્મતરાર્થ જાણવામાં કુશળ પડિતજનોને આહ્વાદકારી, બહુ-ઘણા ભાંગા-વિકલ્પ

છે જેને વિષે બહુ ભંગ એવું જે દ્રષ્ટિવાદનામા આરમ્ભ અંગ તે થકી-ધર્મા જે અર્થ ન કહ્યા હોય તે ત્યાંથી વિસ્તારે બંધ ઉદય સત્તાવંત કર્મપ્રકૃતિના હોય તે અનુસરવા-બાણવા ॥૮૬॥

જો જત્થ અપહિપુત્તો, અત્થો અપ્પાગમેણ વદ્ધોત્તિ ।
તં સ્વમિઝ્ઞણ વહુસુઆ, પુરેઝ્ઞણં પરિકહંતુ ॥ ૯૦ ॥

જો=જે

જત્થ=જ્યાં.

અપહિપુત્તો=અપૂર્ણ.

અત્થો=અર્થ.

અપ્પાગમેણ=અલ્પશ્રુત એવા મેં.

વદ્ધો=રચ્યો.

તં=તે.

સ્વમિઝ્ઞણ=ખમીને.

વહુસુઆ=બહુશ્રુતો-દ્રષ્ટિવાદને

બાણનારા.

પુરેઝ્ઞણં=(તે તે અર્થની ગાથા)

મેળવીને.

પરિકહંતુ=૩૩ પ્રકારે પ્રતિપા-

દન કરે.

અર્થ:-અલ્પશ્રુત એવા મેં જ્યાં જે અપૂર્ણ અર્થ રચ્યો હોય તે ક્ષમા કરીને બહુશ્રુતો (તે તે અર્થની ગાથા) મેળવીને ૩૩ પ્રકારે પ્રતિપાદન કરે. ॥ ૯૦ ॥

વિવેચન:-હવે આચાર્ય પોતાનું માન રહિતપણું દેખાડે છે. એ સમતિકા ત્રયને વિષે જે જ્યાં બંધ ઉદય સત્તાને વિષે અર્થ અપરિપૂર્ણ-અધુરો અલ્પ આગમવંત-અલ્પશાસ્ત્રના બાણ એવા મેં રચ્યો હોય તે મારા અપરિપૂર્ણ અર્થ કહેવારૂપ અપરાધને ખમીને બહુશ્રુત-બહુ સિદ્ધાન્તના બાણ ગીતાર્થ હોય તેણે ઉણો અધુરો અર્થ પૂરીને (ધર્મા કવીશ્વરે પાતાનો ગર્વ ટાળ્યો) તત્પ્રતિપાદિકા ગાથા ત્રય માંહે પ્રક્ષેપીને શિષ્ય આગળ-શ્રોતા-જન આગળ પરિ-સામસ્ત્યપણે-પૂર્ણ અર્થ કહેવો. ॥ ૯૦ ॥

માહ્યમં સયરીષ, ચંદમહત્તરમયાણુસારીષ ।

ટીંગાઈ નિઅમિઆણં, ઇગૂણા હોઈ નડઈઓ ॥૧૧॥

માહ્યમં સયરીષ=સીતેર ગાથા
વડે.

ચંદમહત્તરમયાણુસારીષ=ચંદ-
મહત્તરાર્યાના મતને અનુસ-
રવાવાળી.

ટીંગાઈ=ટીકાએ.

નિયમિઆણં=રચેલી.

ઇગૂણાનડઈઓ=નેવાશી.

હોઈ=હોય.

અર્થઃચંદમહત્તરાર્યાના મતને અનુસરવાવાળી સિતેર ગાથાવડે આ અંથ રચાયેલ છે (તેમાં) ટીકાકારે રચેલી નવી ગાથાઓ ઉમેરતાં નેવાશી થાય છે. ॥ ૯૧ ॥

વિવેચનઃ-એ સમ્પતિકા અંથકર્તા ચંદમહત્તર (?) આચાર્ય હોવા પૂર્વે (૭૦) સિતેર જ ગાથા કરી હતી, તે માટે જ સમ્પતિકા એવું અંથનું નામ થયું ત્યાર પછી ટીકાકર્તાએ અંથ દુર્બોધ બોલીને એ જત્યં ઇત્યાદિ ગાથામાં જણાવ્યા મુજબ અંથકર્તાની આજ્ઞા થકી જ જ્યાં જોઇએ ત્યાં તેટલી ભાષ્યની ગાથાઓ લેખવીને સુબોધ કીધો, ત્યારે તે ટીકાએ નિયંત્રી-સાંકલી ગાથાઓ મળીને એ સમ્પતિકાની ગાથા એક ઊણી નેહી નેવાશી (૮૯) છે. ઇત્યર્થ. ॥ ૯૧ ॥

इति श्रीसप्ततिकाख्यः षष्ठः कर्मग्रंथः संपूर्णः ॥ तत्समाप्तौ च समाप्तं कर्मग्रंथण्डकं महार्थं । पूर्वगताम्लायनिबद्धं ॥

इति परिसमाप्तौ । એટલે એ સમ્પતિકા નામે છઠ્ઠો કર્મગ્રંથ સંપૂર્ણ થયો, તે સંપૂર્ણ થયે છતે એ છ કર્મગ્રંથ મહા અર્થવાંત

સંપૂર્ણ થયા. ત્યાં ધુરિલા પાંચ કર્મગ્રંથ તપાસના વિરાજ
ભદ્રારક આદેવે દ્રસૂરીશ્વરે રચ્યા છે, અને છઠ્ઠો સમતિકા નામે
કર્મગ્રંથ તે પૂર્વધર પૂર્વાચાર્યે કીધો છે.

ઇતિ શ્રી કર્મગ્રંથસ્તબ્ધકાર્થઃ સંપૂર્ણઃ પં૦ જીવજિજ્ઞાસણિ
વિરચિતઃ ॥ ૯૭૦, સૂત્ર સર્વ મળી ગ્રંથામ ૮૦૦૦ માન.

અથ સ્તુતુકાર્થકર્તા ગ્રંથપ્રશસ્તિમાહ-આર્યા ॥
મંદધિયાં દુર્બોધો જિનમતવિદુષાં સુવુદ્ધિવૃદ્ધિકરઃ ।
અતિગહનાર્થો જીયાત્, કર્મગ્રંથાભિધગ્રંથઃ ॥૧॥
શ્રીમત્તપગણનાયક, -પૂજ્યશ્રીવિજયદેવસૂરીનાં ।
પટ્ટપામિરિરવય આસ-શ્રીવિજયસિંહાલ્યાઃ ॥૨॥
તેષાં મુખ્યાઃ શિષ્યાઃ, પંડિતગજવિજયસંસ્ક્રિતાઃ સ્વાનાઃ ।
પંડિતગુણવિજયાલ્યાસ્તેષાં શિષ્યાઃ શુભાભિધ્યાઃ ॥૩॥
તેષાં સતીર્થ્યમાજો, બુદ્ધિતવિજયાભિધા જગદ્વિદિતાઃ ।
તત્પદ્મપંકજમધુકુન્નિભા બુદ્ધજ્ઞાનવિજયાહ્વાઃ ॥૪॥
તચ્છિષ્યેણ સ્વપરાવબોધકૃતયે વિનિર્મિતઃ સ્તુતુકઃ ।
બુદ્ધજીવવિજયનામ્ના, કર્મગ્રંથાભિધગ્રંથે ॥૫॥
શ્રીમદ્વિક્રમનૃપતઃ, સંવત્તિ ગુણગગનધૃતિમિતે (૧૮૦૩) વર્ષે ।
વિજયદશમ્યાં જાતા, કર્મગ્રંથસ્તુતુકપૂર્તિઃ ॥૬॥
ગંભીરાર્થે ગ્રંથે, મતિમાંઘાદ્વા પ્રમાદતો મયકા ।
યદ્લીકમત્ર લિખિતં, સંશોધ્યં તત્કૃપાવન્નિઃ ॥૭॥
ઇતિ શ્રીપ્રશસ્તિઃ લેખકપાઠકયોઃ શુભં મૂયાત્ ॥ પંડિત
શ્રીજીવવિજયગણિવિનેય પં૦ શ્રી મોહનવિજયગણિશિષ્યમુનિદયાવિ-
જય-નેમિવિજયામ્યાં લિખિતઃ ॥

પરિશિષ્ટ-૧

નામકર્મના અંધસ્થાન, ઉદયસ્થાન અને
સત્તાસ્થાન તથા તેના ભાંગા અંગે ૬૨
માર્ગાણાને વિષે સમજાવતી.

લેખક :- કપૂરચંદ રણછોડદાસ વારૈયા-પાલિતાણા

૧ નરકગતિ:- નરકગતિમાં ૨૬ અને ૩૦ એમ બે અંધસ્થાન હોય છે. શેષ અંધસ્થાનકે તથાસ્વભાવે જ નરકના છવેા અંધતાં નથી. ત્યાં પર્મા. પં. તિર્થંચ પ્રાયોગ્ય ૨૬ અંધતાં ૪૬૦૮ અને મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૨૬ અંધતાં ૪૬૦૮ એમ કુલ ૨૬ના અંધતા ૯૨૧૬ ભાંગા, અને તિર્થંચ પ્રાયોગ્ય ૩૦ અંધતાં ૪૬૦૮ અને જિનનામ સહિત મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૩૦ અંધતાં ભાંગા ૮ એમ ૩૦ના અંધે કુલ ૪૬૧૬ ભાંગા, એમ નરકગતિમાં બન્ને અંધસ્થાનના મળી ૧૩૮૨૨ ભાંગા હોય છે. નરકગતિમાં પોતાના પાંચે ઉદયસ્થાનકે એકેક ઉદય ભાંગા હોવાથી કુલ ૫ ઉદયભાંગા હોય છે. અને સત્તાસ્થાનક ૬૨-૮૬-૮૮ એમ ત્રણ હોય છે. જિનનામ અને આહારકદિકની સત્તાવાળો છવ નરકમાં જન્મ નથી. માટે ૬૭ની સત્તા સ્તિમને હોતી નથી.

૨ તિર્થંચગતિ:- તિર્થંચગતિમાં ૨૩ આદિ પ્રથમના ૭ અંધસ્થાનકે હોય છે. ત્યાં જિનનામનો અંધ તિર્થંચો તથાસ્વભાવે કરતા નથી. માટે જિનનામ સહિત દેવ પ્રાયોગ્ય ૨૬ ના અંધતા ૮, જિનનામ સહિત મનુષ્યગતિ પ્રાયોગ્ય ૩૦ના અંધતા ૮ તથા સંયમનો અભાવ હોવાથી આહારકદિક સહિત ૩૦નો ૧ તથા ૩૧ અને ૧ના અંધનો એકેક મળી કુલ ૧૯ ભાંગા વળીને શેષ ૧૩૯૨૬ ભાંગા બાકી છે. ઉદયસ્થાન ૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦ અને ૩૧ એમ કુલ નવ ઉદયસ્થાન હોય છે. ત્યાં ઉદય પ્રસંગે બતાવેલ એકેન્દ્રિયાદિ સર્વ તિર્થંચોના કુલ ૫૦૭૦ ઉદયભાંગા હોય છે. અને સત્તાસ્થાન ૬૨, ૮૮, ૮૬, ૮૦ અને ૭૮ એ પાંચ હોય છે. જિનનામની સત્તાનો અભાવ હોવાથી અને કાપક એણીનો અભાવ હોવાથી શેષ સત્તાસ્થાનો ઘટતા નથી.

૩ મનુષ્યગતિઃ-મનુષ્યગતિમાં આઠે બંધસ્થાન હોય છે, પરંતુ જિનનામ સહિત મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૩૦ ના બંધસ્થાનના ૮ ભાગા હોતા નથી. કારણ કે તે દેવો અને નારકા જ બાંધે છે. તેથી શેષ ૧૩૯૩૭ બંધભાગા હોય છે. ૨૪ વર્ણ શેષ ૧૧ ઉદયસ્થાન હોય છે. ત્યાં સામાન્ય ઉદયસ્થાન પ્રસંગે બતાવેલ કુલ મનુષ્યના ૨૬૫૨ ઉદયભાગા હોય. મનુષ્યને મનુષ્યદિકની સત્તા અવશ્ય હોવાથી શેષ ૧૧ સત્તાસ્થાન હોય છે, પણ ૭૮૮૦ હોતું નથી.

૪ દેવગતિઃ-દેવગતિમાં ૨૫, ૨૬, ૨૬ અને ૩૦ એમ ચાર બંધસ્થાન હોય છે. ત્યાં ૨૬ અને ૩૦ના બંધે તરકગતિમાં બતાવ્યા પ્રમાણે ૧૩૮૩૨ બંધભાગા અને ૨૫ના બંધે આદર પર્વાપ્ત પ્રત્યેકના ૮ ભાગા તથા ૨૬ના બંધના ૧૬ ભાગા મળી કુલ ચારે બંધસ્થાનકે મળી ૧૩૮૫૬ ભાગા હોય. તથા દેવતાના દરેક ઉદયસ્થાનકે મળી ઉદયભાગા ૬૪ હોય છે અને ૯૩, ૯૨, ૮૬ અને ૮૮ એમ ચાર સત્તાસ્થાન હોય છે.

ગતિમાર્ગણા સમાપ્ત.

૫ એકેન્દ્રિયઃ-એકેન્દ્રિયમાં ૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૬ અને ૩૦ એ પાંચ બંધસ્થાન હોય છે. ત્યાં ૨૩ના બંધે ૪, ૨૫ના બંધે ૨૫, ૨૬ ના બંધે ૧૬, ૨૬ ના બંધે જિનનામ સહિત દેવપ્રાયોગ્યના ૮ ભાગા વર્ણ ૬૨૪૦ અને ૩૦ ના બંધે જિનનામ સહિત મનુષ્ય પ્રાયોગ્યના ૮ ભાગા અને આહારકદિક સહિત દેવ પ્રાયોગ્યનો ૧, એમ નવ ભાગા વર્ણ ૪૬૩૨ ભાગા હોય. એમ પાંચે બંધસ્થાનકે મળી કુલ ૧૩૯૧૭ બંધ ભાગા હોય. ઉદયસ્થાન સામાન્ય ઉદયપ્રસંગે બતાવેલ ૨૧ આદિ પાંચ હોય અને સર્વ મલી ૪૨ ઉદયભાગા હોય. તથા તિર્યચગતિમાં જણાવ્યા મુજબ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય.

૬-૭-૮ વિકલેન્દ્રિયઃ-વિકલેન્દ્રિયની ત્રણે માર્ગણામાં એકેન્દ્રિય માર્ગણામાં બતાવ્યા પ્રમાણે ૨૩ વગેરે પાંચ બંધસ્થાનના ૧૩૯૧૭ બંધભાગા તથા પોતપોતાના ૨૧ આદિ ૭ ઉદયસ્થાને એકેન્દ્રિયાદિ દરેકના ૨૨, ૨૨ ભાગા હોય અને સત્તાસ્થાન પણ તિર્યચગતિમાં જણાવ્યા મુજબ પાંચ હોય છે.

૯ પંચેન્દ્રિય:-પંચેન્દ્રિયમાં બંધસ્થાન આઠે આઠ, બંધલાંગા ૧૩-૯૪૫. અને ૨૪ વર્ણ ૧૧ ઉદયસ્થાન હોય છે. અને એકેન્દ્રિયના ૪૨ તથા વિકલેન્દ્રિયના ૬૬ એમ કુલ ૧૦૮ લાંગા વર્ણ શેષ ૭૬૮૭ ઉદયલાંગા હોય અને સત્તાસ્થાન ૧૨ હોય છે.

ઇન્દ્રિય માર્ગણા સમાપ્ત

૧૦ પૃથ્વીકાય:-પૃથ્વીકાયમાં એકેન્દ્રિયમાં જણાવ્યા મુજબ બંધસ્થાન પાંચ, બંધલાંગા ૧૩૯૧૭ હોય. તથા ૨૧, ૨૪, ૨૫, ૨૬ અને ૨૭ એ પાંચ ઉદયસ્થાન હોય છે. ત્યાં ૨૧ના ઉદયે પાંચ લાંગા અને ૨૪ના ઉદયે બાદર પર્વાપિત પ્રત્યેક યશ અને અયશના બે, અને બાદર અપર્વાપિત પ્રત્યેક અયશનો એક, અને સૂક્ષ્મ પર્વાપિત-અપર્વાપિતના પ્રત્યેકના બે એમ ૫ લાંગા, તથા ૨૫ના ઉદયે બાદર પર્વાપિત પ્રત્યેક યશ અને અયશના બે, સૂક્ષ્મ પર્વાપિત પ્રત્યેક અયશનો એક એમ ત્રણ, તથા ૨૬ ના ઉદયે ઉચ્છ્વાસ સહિત કરતાં ૨૫ ના ઉદયમાં બતાવેલ ૩ લાંગા અને આતપ નાખવાથી બાદર પર્વાપિત પ્રત્યેક યશ અને અયશ સાથે બે લાંગા, ઉદ્યોત નાખવાથી બે લાંગા એમ ૭ લાંગા, તથા ૨૭ના ઉદયે ઉપર જણાવ્યા મુજબ ૨ આતપના અને ૨ ઉદ્યોતના એમ ૪ ઉદયલાંગા હોય. એમ અનુક્રમે ૫-૫-૩-૭-૪ મળી કુલ ૨૪ ઉદયલાંગા હોય. સત્તાસ્થાન ઉપર મુજબ પાંચ હોય છે.

૧૧ આકાય:-આકાયમાં એકેન્દ્રિયમાં જણાવ્યા મુજબ બંધસ્થાન પાંચ અને બંધલાંગા ૧૩૯૧૭ હોય. અને ૨૧ આદિ પાંચ ઉદયસ્થાન હોય. ત્યાં પૃથ્વીકાયમાં બતાવ્યા મુજબ ૨૧ના પાંચ, ૨૪ના પાંચ, ૨૫ના ત્રણ અને ૨૬ ના આતપ વિનાના પાંચ અને ૨૭માં ઉદ્યોતના બે એમ કુલ ૨૦ ઉદયલાંગા અને ૬૨ આદિ પાંચ સત્તાસ્થાનક હોય છે.

૧૨ તેઉકાય:-તેઉકાયમાં ૨૩, ૨૫, ૨૬, ૨૯ અને ૩૦ એ પાંચ બંધસ્થાન હોય છે. ત્યાં તેઉકાય તિર્થંચ પ્રાયોગ્ય જ બંધ કરે છે મારે દરેક બંધસ્થાને તિર્થંચપ્રાયોગ્ય જ બંધલાંગા લેવા. તે આ પ્રમાણે-૨૩ ના બંધે ૪, ૨૫ના બંધે અપર્વાપિત મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૧ લાંગા વર્ણ શેષ ૨૪, ૨૬ ના બંધે ૧૬, ૨૯ ના બંધે પંચેન્દ્રિય તિર્થંચના ૪૬૦૮ અને વિકલેન્દ્રિયના ૨૪ મળી કુલ ૪૬૩૨ અને તે જ પ્રમાણે ૩૦ ના બંધે મળુ ૪૬૩૨ એમ કુલ ૯૩૦૮ બંધલાંગા હોય છે. ઉદયસ્થાન ૨૧, ૨૪,

૨૫, ૨૬ એમ ચાર હોય. ત્યાં ૨૧ના ઉદયે બાદર પર્વાપ્ત થયા વર્ણ શેષ ૪ લાંગા તથા ૨૪ના ઉદયે બાદર પર્વાપ્ત પ્રત્યેક, અને સૂક્ષ્મ પર્વાપ્ત પ્રત્યેક, બાદર અપર્વાપ્ત પ્રત્યેક અને સૂક્ષ્મ અપર્વાપ્ત પ્રત્યેકના અયશ સાથેના ૪ લાંગા તથા ૨૫ના ઉદયના બાદર પ્રત્યેક અયશ અને સૂક્ષ્મ પર્વાપ્ત પ્રત્યેક અયશ એ બે લાંગા તથા ઉચ્છવાસ સહિત ૨૬ના ઉદયે પણ એજ બે, એમ કુલ ૧૨ ઉદયલાંગા અને ૯૨ વર્ગે પાંચ સત્તા-સ્થાન હોય છે.

૧૩ વાઉકાય:-તેઉકાય પ્રમાણે બંધસ્થાન પાંચ. બંધલાંગા ૯૩૦૮ હોય છે. તથા તેઉકાયમાં બતાવ્યા પ્રમાણે ૨૧ આદિ ચાર ઉદયસ્થાને મહી કુલ ૧૨ ઉદયલાંગા હોય. અને તે ઉપરાંત વૈક્રિય કરતાં વાઉકાયને ૨૪, ૨૫ અને ૨૬ના ઉદયે એકેક ઉદયલાંગા હોવાથી $૧૨+૩=૧૫$ ઉદય લાંગા થાય છે. ૯૨ આદિ પાંચ સત્તાસ્થાન હોય છે.

૧૪ વનસ્પતિકાય:-વનસ્પતિકાયમાં બંધસ્થાન પાંચ હોય છે. એકેન્દ્રિયમાં બતાવ્યા મુજબ બંધલાંગા ૧૩૯૧૭ હોય છે. તથા ૨૧ થી ૨૭ પાંચ ઉદયસ્થાનો હોય છે અને ત્યાં ૨૧ ના ઉદયે ૫, તથા ૨૪ના ઉદયે વૈક્રિય વાઉકાયનો ૧ અને સૂક્ષ્મ પર્વાપ્ત પ્રત્યેક અયશ અને સૂક્ષ્મ અપર્વાપ્ત પ્રત્યેક અયશ એ ત્રણ વર્ણ શેષ ૮, ૨૫ના ઉદયે પણ પરાચાત સહિત સૂક્ષ્મ પર્વાપ્ત પ્રત્યેક અયશ અને વૈક્રિય વાઉકાય એ બે વર્ણ પાંચ તથા ૨૬ ના ઉદયે ૨૫ના ઉદયમાં બતાવેલા ૨, તથા આતપના ઉદયવાગા બે, એ ચાર વર્ણ શેષ ૯ તથા ૨૭ના ઉદયે ઉચ્છોતના ૪ એમ $૫+૮+૫+૯+૪$ મળી કુલ ૩૧ ઉદયલાંગા હોય તથા ૯૨ આદિ પાંચ સત્તા-સ્થાન હોય છે.

૧૫ ત્રસકાય:-ત્રસકાયમાં બંધસ્થાન ૮, બંધલાંગા ૧૩૯૪૫ હોય છે. ૨૪ વિના શેષ ૧૧ ઉદયસ્થાન તથા એકેન્દ્રિયના ૪૨ લાંગા વર્ણ ૭૭૪૯ ઉદયલાંગા હોય અને ૯૩ વર્ગે ચાર સત્તાસ્થાન હોય છે.

કાયમાર્ગણા સમાપ્ત

૧૬ મનોયોગ:-મનોયોગમાં સર્વ બંધસ્થાન તથા સર્વ બંધલાંગા હોય. ઉદયસ્થાન ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧ એમ ૭ હોય. કેમ કે

સર્વ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્ત હવને ૪ મનોયોગ થઈ શકે છે. માટે શેષ ઉદયસ્થાનો હોતા નથી. ૨૫ આદિ ઉદયસ્થાનોનું જે ગ્રહણ કરેલ છે તે વૈક્રિય મનુષ્ય તથા તિર્થંચો તથા આહારક મનુષ્યના ઉત્તર શરીરની અપેક્ષાએ અપર્યાપ્ત હોવા છતાં મૂળ શરીરની અપેક્ષાએ પર્યાપ્ત જ ગણાય છે. માટે મનોયોગ હોય છે. ૨૫ના ઉદયે વૈક્રિય તિર્થંચના ૮, વૈક્રિય મનુષ્યના ૮, આહારકનો ૧ એમ કુલ ૧૭, ૨૭ ના ઉદયે પણ ઉપરોક્ત ૧૭ તથા અઢાવીશના ઉદયે વૈક્રિય તિર્થંચના ૧૬, મનુષ્યના ૬, આહારકના ૨ કુલ ૨૪, ૨૬ ના ઉદયે નારકીનો ૧ અને સ્વર સહિત દેવતાના ૮ પૂર્વોક્ત ૨૭ કુલ ૩૬. ૩૦ના ઉદયે વૈક્રિય તિર્થંચના ૮, વૈક્રિય મનુષ્યનો ૧, આહારકનો ૧, દેવતાના ૮ અને સામાન્ય તિર્થંચના સ્વર સહિત ૧૧૫૨, મનુષ્યના ૧૧૫૨ એમ કુલ ૨૩૨૨ તથા ૩૧ના ઉદયે તિર્થંચના ૧૧૫૨, તિર્થંકર કેવલીનો ૧ એમ ૧૧૫૩ એમ કુલ ૩૫૭૨ લાંબા હોય છે. તથા ૭૮, ૯ અને ૮ વજ્ર શેષ સત્તાસ્થાન હોય છે. ૭૮નું સત્તાસ્થાન તેઉકાય-વાયુકાયમાં અને ત્યાંથી આવેલ શરીર પર્યાપ્તિએ અપર્યાપ્તિને કેટલાએક કાળ સુધી હોય છે અને તે અતે મનોયોગ હોતો નથી.

૧૭ વચનયોગ:—વચનયોગમાં અંધસ્થાન તથા અંધલાંબા સર્વ હોય છે અને ઉદયસ્થાન તથા ઉદયલાંબા પણ મનોયોગમાં બતાવ્યા પ્રમાણે જ હોય છે પરંતુ વિશેષતા એ છે કે-સર્વ પર્યાપ્તિએ પર્યાપ્તિ વિકલેન્દ્રિયને મનોયોગનો અભાવ હોવા છતાં વચનયોગ હોય છે. માટે સ્વર સહિત ૩૦ ના ઉદયે વિકલેન્દ્રિયના મળીને ૧૨ અને ૩૧ના ઉદયના ૧૨ એમ ૨૪ લાંબા પૂર્વોક્ત મનોયોગમાં બતાવેલ ૩૫૭૨ લાંબામાં ઉમેરતાં કુલ ૩૫૯૬ ઉદયલાંબા થાય છે. તથા ઉપર પ્રમાણે સત્તાસ્થાન ૯ હોય છે.

૧૮ કાયયોગ:—કાયયોગમાં સર્વ અંધસ્થાન તથા સર્વ અંધલાંબા હોય છે. તથા અયોગી (૧૪ મા) ગુણસ્થાને યોગનો અભાવ હોવાથી તે સંખ્યા એ ઉદયસ્થાન અને ઉદયલાંબા ૨ છોડી ૨૦ આદિ ૧૦ ઉદયસ્થાન અને ૭૭૮૯ ઉદયલાંબા અને ૬ અને ૮ એ સત્તાસ્થાન છોડી ૯૩ આદિ ૧૦ સત્તાસ્થાન હોય છે.

યોગ માર્ગશા સમાપ્ત

૧૯ પુરુષવેદ:—પુરુષવેદમાં અંધસ્થાન તથા અંધલાંગા બધાય હોય છે. અને કેવલીને જ સંભવતાં ૨૦, ૮ અને ૬ તથા એકેન્દ્રિયમાં પુરુષવેદનો અભાવ હોવાથી તેમાં જ સંભવતું ૨૪નું ઉદયસ્થાન એમ ચાર ઉદયસ્થાન વર્ણ ૨૧નું અને ૨૫ થી ૩૧ પર્યંત ૮ ઉદયસ્થાનો હોય. એકેન્દ્રિય, વિક્ષેન્દ્રિય અને નારદીમાં પુરુષવેદનો અભાવ હોવાથી તેના કુલ ૧૧૩ અને કેવલીમાં જ સંભવતા ૮ લાંગા એમ સર્વ મળી ૧૨૧ લાંગા વિના ૭૬૭૭ ઉદયલાંગા હોય છે. તથા સત્તાસ્થાન ૯૩ વગેરે પ્રથમના ૧૦ હોય છે.

૨૦ સ્ત્રીવેદ:—સ્ત્રીવેદમાં પણ સર્વ અંધસ્થાન અને અંધલાંગા હોય છે અને પુરુષવેદમાં કહ્યા પ્રમાણે ઉદયસ્થાન ૮ તથા પુરુષવેદમાં વર્ણ ૧૨૧ લાંગા ઉપરાંત સ્ત્રીવેદીને આધારકનો અભાવ હોવાથી તત્સં-અંધી ૭ એમ ૧૨૮ લાંગા બાદ કરતાં ૭૬૬૩ લાંગા હોય છે અને ૯૩ આદિ ૧૦ સત્તાસ્થાન હોય છે.

૨૧ નપુંસકવેદ:—નપુંસકવેદમાં અંધસ્થાન તથા અંધલાંગા સર્વ હોય છે અને કેવલીને સંભવતા ૨૦, ૬, ૮ એ ત્રણ ઉદયસ્થાન વિના શેષ ૬ હોય છે. દેવતામાં નપુંસકવેદ ન હોવાથી તેઓના ૬૪ અને કેવલીના ૮ એમ ૭૨ લાંગા સિવાયના ૭૭૧૬ લાંગા હોય અને ૯૩ આદિ ૧૦ સત્તાસ્થાન હોય.

વેદ માર્ગણા સમાપ્ત

૨૨ થી ૨૫ ચાર કષાય:—ચારે કષાયમાં ૮ અંધસ્થાન અને ૧૩૬૪૫ અંધલાંગા અને કેવલીને જ સંભવતાં ૨૦, ૬ અને ૮ રહિત શેષ ૬ ઉદયસ્થાન તથા કેવલીના ૮ લાંગા વિના ૭૭૮૩ ઉદયલાંગા હોય છે અને ૯૩ આદિ ૧૦ સત્તાસ્થાન હોય છે.

કષાય માર્ગણા સમાપ્ત

૨૬ થી ૨૮ મતિજ્ઞાન, શ્રુતજ્ઞાન અને અવધિજ્ઞાનમાં ૨૮ વગેરે પાંચ અંધસ્થાન હોય છે. તિર્યંચ અને નરકપ્રાયોગ્ય અંધનો અભાવ હોવાથી ૨૩ આદિ અંધસ્થાનો ઘટતા નથી. અને ૨૬ આદિના અંધને વિષે પણ મનુષ્ય અને દેવ પ્રાયોગ્ય જ લાંગા ઘટે છે. ૨૮ના અંધે દેવ

પ્રાયોગ્ય ૮, ૨૬ના બંધે જિનનામ સહિત દેવપ્રાયોગ્ય બાંધતાં મનુષ્યોને ૮, મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૨૬ બાંધતા દેવતાના ૮ એમ કુલ ૧૬, જિનનામ સહિત મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૩૦ના બંધના ૮ દેવ-નારકને હોય છે. ૩૦ના બંધે આહારકદિક સહિત દેવ પ્રાયોગ્ય બાંધતાં ૧ એમ કુલ ૬, એકત્રીશના બંધનો ૧ અને એકના બંધનો ૧ એમ કુલ સર્વ મલી ૩૫ બંધલાંગા હોય છે, તથા ૨૪ વિના ૨૧ થી ૩૧ પર્વત આઠ ઉદયસ્થાન હોય છે, ત્યાં એકેન્દ્રિય-નિકલેન્દ્રિયમાં, લબ્ધિ અપર્યાત મનુષ્ય-તિર્થંચોમાં અને દેવલીમાં મતિ-જ્ઞાનનો અભાવ હોવાથી અનુક્રમે ૪૨, ૬૬, ૪, ૮ એમ કુલ ૧૨૦ લાંગા વર્ણ શેષ ૭૬૭૧ ઉદયલાંગા હોય છે. સત્તાસ્થાન ૮૬ અને ૭૮ વર્ણ ૬૩ થી ૭૫ પર્વત આઠ હોય છે. ૮૬ અને ૭૮નું સત્તાસ્થાન સમ્પ્રદ-જિને હોતું નથી. તેથી ગણ્યું નથી. શ્રુતજ્ઞાન અને અવધિજ્ઞાન પણ એ જ પ્રમાણે હોય છે,

૨૬ મનઃપર્થવજ્ઞાનઃ— મનઃપર્થવજ્ઞાનમાં બંધસ્થાન ૨૮ આદિ પાંચ હોય છે. ત્યાં ૨૮ના બંધે ૮, જિનનામ સહિત દેવ પ્રાયોગ્ય ૨૬ બાંધતા ૮ તથા આહારકદિક સહિત દેવ પ્રાયોગ્ય ૩૦ બાંધતાં ૧, ૩૧ના બંધનો ૧ અને એકના બંધનો ૧ એમ કુલ ૧૬ બંધલાંગા હોય છે. અને એ છવો દેવગતિ પ્રાયોગ્ય જ બંધ કરે છે. માટે બીજા લાંગા ઘટતા નથી. તથા ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯ અને ૩૦ એ પાંચ ઉદયસ્થાન હોય છે. ત્યાં પ્રથમના ચાર ઉદયસ્થાન આહારક તથા વૈક્રિય મનુષ્યને આશ્રયીને હોય છે અને ૩૦નું ઉદયસ્થાન આહારક તથા વૈક્રિય મનુષ્યોને તથા સામાન્ય મનુષ્યોને પણ ધરે છે. ૩૦ના ઉદયના સામાન્ય મનુષ્યના ૬ સંઘયણ, ૬ સંસ્થાન, ૨ વિહાયોગતિ અને ૨ સ્વર સાથે ગુણતા ૬×૬×૨×૨=૧૪૪ લાંગા થાય છે. આહારકના ૭ તથા વૈક્રિયના ૭ એમ સર્વ મળી ૧૫૮ ઉદયલાંગા હોય છે તથા મતિજ્ઞાનમાં બતાવ્યા પ્રમાણે ૮ સત્તા-સ્થાન હોય છે.

૩૦ કેવલજ્ઞાનઃ—કેવલજ્ઞાનમાં બંધસ્થાન તથા બંધલાંગા હોતા નથી. તથા ૨૪, ૨૫ વર્ણ શેષ ૧૦ ઉદયસ્થાન અને કેવલીના ૬૨ ઉદયલાંગા હોય છે, તથા ૮૦, ૭૯, ૭૬, ૭૫, ૬ અને ૮ એ ૭ સત્તા-સ્થાન હોય છે.

૩૧-૩૨ મતિઅજ્ઞાન ને શ્રુતઅજ્ઞાનમાં પ્રથમના ૬ બંધસ્થાન તિર્થંચગતિમાં જણાવ્યા મુજબ ૧૩૬૨૬ બંધલાંગા હોય છે. અને ૨૧ થી ૩૧ પર્યંત ૯ ઉદયસ્થાન હોય છે. તથા ઉદયલાંગા આહારકના ૭ અને વૈક્રિય મનુષ્યના ઉદ્યોત સહિતના ૩ તથા કેવલીના ૮ એમ ૧૮ વર્ણ શેષ ૭૭૭૩ ઉદયલાંગા હોય છે. ૬૩ વર્ણ બાકીના ૬૨, ૮૮, ૮૯, ૮૯. ૮૦ અને ૭૮ એ ૭ સત્તાસ્થાન હોય છે.

૩૩ વિભંગજ્ઞાન:-વિભંગજ્ઞાનમાં તિર્થંચગતિમાં જતાવ્યા પ્રમાણે બંધસ્થાન ૬ અને બંધલાંગા ૧૩૬૨૬ હોય છે. તથા ૨૧ થી ૩૧ પર્યંત ૨૪ વર્ણ ૮ ઉદયસ્થાન હોય છે તથા એકેન્દ્રિય, વિકલેન્દ્રિય, લગ્નિય અપ-યોગ્ય તિર્થંચ મનુષ્યમાં અને કેવલીમાં વિભંગજ્ઞાન ન હોવાથી તત્પ્રાયોગ્ય ૧૨૦ તેમજ આહારકના ૭, ઉદ્યોત સહિત વૈક્રિય મનુષ્યના ૩ એવં ૧૩૦ વિના શેષ ૭૬૬૧ ઉદયલાંગા હોય છે, વળી અહિં મૂલ શરીરની અપ-યોગ્ય અવસ્થામાં વિભંગજ્ઞાન ફેટલાક આચાર્યો માનતા નથી માટે તે મતે ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦ અને ૩૧ એ ૬ ઉદયસ્થાનો હોય છે. ત્યાં ૭૦ તથા ૩૧ ના ઉદયે પંચેન્દ્રિય તિર્થંચના ૧૧૫૨ અને ૧૧૫૨, તથા ૩૦ ના ઉદયે સામાન્ય મનુષ્યના ૧૧૫૨ તથા ઉદ્યોત સહિતના ૩ વર્ણ શેષ વૈક્રિય મનુષ્યના ૩૨, વૈક્રિય તિર્થંચના ૫૬, દેવતાના ૬૪, નારકીના ૫ એમ સર્વ મળી ૩૬૧૩ ઉદયલાંગા પાણુ હોય છે. તથા ૬૨, ૮૯ અને ૮૮ એમ ત્રણ સત્તાસ્થાન હોય છે.

જ્ઞાન-અજ્ઞાન માર્ગણા સમાપ્ત

૩૪-૩૫ સામાયિક અને છદ્દાપસ્થાપનીય-આ બે ચારિત્રમાં મનઃપર્યવજ્ઞાનમાં જતાવ્યા પ્રમાણે ૨૮ આદિ પાંચ બંધસ્થાન અને ૧૯ બંધલાંગા, ઉદયસ્થાન ૫ અને ઉદયલાંગા ૧૫૮ તથા સત્તાસ્થાન ૮ હોય છે.

૩૬ પરિહારવિશુદ્ધિ:-પરિહારવિશુદ્ધિમાં ૨૮ આદિ ચાર બંધ-સ્થાન અને ૧ ના બંધનો એક લાંગો વર્ણ મનઃપર્યવજ્ઞાનમાં જતાવ્યા મુજબ દેવપ્રાયોગ્ય ૧૮ બંધલાંગા હોય છે. આ જીવો અતિવિશુદ્ધિવાળા હોવાથી વૈક્રિય તથા આહારક શરીર કરતા નથી. તેમજ પ્રથમ સંધયણ વાળા હોય છે માટે ૩૦નું ૧ ઉદયસ્થાન અને ૭ સંસ્થાન, બે વિહાયો:

ગતિ અને એ સ્વરના મળી $૬ \times ૨ \times ૨ = ૨૪$ ઉદયભાંગા હોય છે તથા ૯૩ વગેરે પ્રથમના ચાર સત્તાસ્થાન હોય છે.

૩૭ મૂલ્કમસંપરાય:-મૂલ્કમસંપરાય ચારિત્રમાં ૧ નું અંધસ્થાન, અંધભાંગા ૧, તથા ૩૦ નું ૧ ઉદયસ્થાન હોય છે અને પ્રથમના ત્રણ સંઘયણ, ૬ સંસ્થાન, ૨ વિહાયોગતિ અને એ સ્વર સાથે $૩ \times ૬ \times ૨ \times ૨ = ૭૨$ ઉદયભાંગા હોય છે. તથા ૮૬ અને ૭૮ વર્ણ પ્રથમના ૮ સત્તાસ્થાન હોય છે.

૩૮ યથાખ્યાત:-આ ચારિત્રમાં અંધસ્થાન તથા અંધભાંગા હોતા નથી. તથા ૨૪, ૨૫ વર્ણ ૧૦ ઉદયસ્થાન, ત્યાં ૨૦ ના ઉદયે ૧, ૨૧ ના ઉદયે ૧, ૨૬ ના ઉદયે ૧, ૨૭ ના ઉદયે ૧, ૨૮ ના ઉદયે ૧૨, ૨૯ ના ઉદયે ૧૩, ૩૦ ના ઉદયે ૭૩, ૩૧ ના ઉદયે ૧, ૮ અને ૯ ના ઉદયે ૧-૧ એમ સર્વ મલી ૧૧૦ ઉદયભાંગા હોય, તથા ૮૬ અને ૭૮ વર્ણ ૧૦ સત્તાસ્થાન હોય છે.

૩૯ દેશવિરતિ:-દેશવિરતિમાં ૨૮ અને ૨૯ એ એ અંધસ્થાન, ત્યાં ૨૮ ના અંધના ૮, અને ૨૯ ના અંધના પણ ૮ એમ ૧૬ અંધભાંગા હોય છે. તથા ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧, એમ છ ઉદયસ્થાનો હોય છે. ત્યાં સ્વર સહિત ૩૦ ના ઉદયે તિર્યચના ૧૪૪, ઉચોત સહિત ૩૧ ના ઉદયે તિર્યચના ૧૪૪, વૈક્રિય તિર્યચના ૭ અને ઉચોત સહિત વૈક્રિય મનુષ્યના ૪, અને સામાન્ય મનુષ્યના ૩૦ ના ઉદયના ૧૪૪. એમ ૬ દેશવિરતિને સર્વ શુભપ્રકૃતિનો ઉદય હોય છે. એમ ૪૪૩ ઉદયભાંગા હોય છે, તથા ૯૩ આદિ પ્રથમના ૪ સત્તાસ્થાન હોય છે.

૪૦ અવિરતિ :-અહિં ૨૩ આદિ ૬ અંધસ્થાન અને ૩૧ અંધનો ૧ અને ૧ ના અંધનો ૧, અને આહારકદ્દિક સહિત દેવ પ્રાયોગ્ય ૩૦ ના અંધનો ૧ એમ કુલ ૩ વર્ણ શેષ ૧૩૯૪૨ અંધભાંગા હોય છે. ૨૧ આદિ ૬ ઉદયસ્થાન હોય છે, તથા મતિઅજ્ઞાન અને શ્રુતઅજ્ઞાનમાં બતાવ્યા પ્રમાણે ૭૭૭૩ ઉદય ભાંગા હોય છે તથા ૯૩ આદિ એટલે કે-૯૩, ૯૨, ૮૯, ૮૮, ૮૬, ૮૦ અને ૭૮ એ ૭ સત્તાસ્થાન હોય છે.

સંઘમમાર્ગણા સમાપ્ત

૪૧ અચક્ષુદર્શન:-અચક્ષુદર્શનમાં બંધસ્થાન અને બંધલાંગા સર્વે હોય છે. અને ૨૧ આદિ ૯ ઉદયસ્થાન હોય છે, તથા દેવલીના ૮ લાંગા વિના ૭૭૮૪ ઉદયલાંગા હોય છે, અને ૯૬ વગેરે પ્રથમના ૧૦ સત્તા-સ્થાન હોય છે.

૪૨ ચક્ષુદર્શન:-ચક્ષુદર્શનમાં બંધસ્થાન તથા બંધલાંગા સર્વે હોય છે. અને ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦ અને ૩૧ એ ૭ ઉદયસ્થાન હોય છે. ૨૫ ના ઉદયે વૈક્રિય તિર્થંચના ૮, વૈક્રિય મનુષ્યના ૮, આહારકનો ૧ એવં કુલ ૧૭, ૨૭ ના ઉદયે ૨૫ ના ઉદયમાં જન્મ્યાવેલા ૧૭ તથા ૨૭ ના ઉદયમાં ધન્દ્રિયપર્યાપ્તિએ પર્યાપ્ત હોવાથી દેવતાના ૮, નારકનો ૧ એવં ૨૬, તથા ૨૮ ના ઉદયે તિર્થંચના ૫૭૬, મનુષ્યના ૫૭૬, ચૌરિદ્રિયના ૨, વૈક્રિય તિર્થંચના ૧૬, વૈક્રિય મનુષ્યના ૯, આહારકના ૨, નારકીનો ૧, દેવતાના ૧૬ એવં ૧૧૯૮, તથા ૨૯ ના ઉદયે તિર્થંચના ૧૧૫૨, મનુષ્યના ૫૭૬, વૈક્રિય તિર્થંચના ૧૬, વૈક્રિય મનુષ્યના ૯, આહારકના ૨, ચૌરિદ્રિયના ૪, નારકનો ૧ અને દેવતાના ૧૬ એવં ૧૭૭૬, ૩૦ ના ઉદયના તિર્થંચના ૧૭૨૮, મનુષ્યના ૧૧૫૨, ચૌરિદ્રિયના ૬, વૈક્રિય તિર્થંચના ૮, વૈક્રિય મનુષ્યનો ૧, આહારક મનુષ્યનો ૧, દેવતાના ૮ એવં ૨૯૦૪ અને ૩૧ ના ઉદયે તિર્થંચના ૧૧૫૨, ચૌરિદ્રિયના ૪ એવં ૧૧૫૬ એમ ૭ યે ઉદયસ્થાને થઈ તે કુલ ૭૦૭૭ ઉદયલાંગા થાય છે. વળી કેટલાએક આચાર્યોના મતે સર્વ પર્યાપ્તાએ પર્યાપ્તા જીવોને જ ચક્ષુદર્શનનો ઉદય માનેલ છે. તો તેમના મતે આદિના પાંચ ઉદયસ્થાનોમાં મૂળ શરીરની અપેક્ષાએ પર્યાપ્ત એવા વૈક્રિય તિર્થંચ, મનુષ્ય તથા આહારકના લાંગા લેવા, પરંતુ બાકીના અપર્યાપ્ત જીવોના લાંગા લેવા નહીં. તેથી લાંગાની સંખ્યા નીચે પ્રમાણે આવશે. ૨૫ ના ઉદયે વૈક્રિય તિર્થંચના ૮, વૈક્રિય મનુષ્યના ૮ અને આહારકનો ૧ એવં ૧૭, એ જ પ્રમાણે ૨૭ ના ઉદયના ૧૭, ૨૮ ના ઉદયે વૈક્રિય તિર્થંચના ૧૬, વૈક્રિય મનુષ્યના ૯, આહારકના ૨, એવં ૨૭ તથા ૨૯ ના ઉદયે ઉપર પ્રમાણે ૨૭ તથા નારકનો ૧, સ્વરસહિત દેવતાના ૮, એવં ૩૬. ૩૦ ના ઉદયે સ્વરસહિત તિર્થંચના ૧૧૫૨, ચૌરિદ્રિયના ૪, મનુષ્યના ૧૧૫૨, દેવતાના ૮, વૈક્રિય તિર્થંચના ૮, વૈક્રિય મનુષ્યનો ૧, અને આહારકનો ૧ એમ ૨૩૨૬ એવં સર્વ મલી ૩૫૭૯ ઉદયલાંગા થાય. એમ બે રીતે લાંગા લખવા છતાં કર્મગ્રંથમાં તેમજ યંત્રપૂર્વક કર્મોદિ વિચારમાં આપેલ કોઠાની સંખ્યા બરોબર મળતી નથી. વળી દેવ-નારકને ૨૫ ના

ઉદ્યે અને મનુષ્ય-તિર્થંગીને ૨૬ ના ઉદ્ય આદ ચક્ષુદર્શનનો સંભવ લાગે છે માટે તે રીતિએ ગણીએ તો ૨૬ સહિત કુલ ૭ ઉદ્યસ્થાન થાય અને ૭+૭=૧૪ ઉદ્યભાંગા થાય. યંત્રમાં ૮૬, ૭૮, ૮ અને ૯ વર્ણ શેષ ૮ સત્તાસ્થાન લખેલ છે. પરંતુ અમારી સમજ પ્રમાણે ૮૬ નું સત્તાસ્થાન ઘટવું જોઈએ, માટે ૯ સત્તાસ્થાન હોવા જોઈએ. તત્ત્વ કેવલીગમ્ય.

૪૩ અર્વાચનદર્શનમાર્ગણા:-અવધિજ્ઞાન પ્રમાણે.

૪૪ કેવલદર્શન માર્ગણા:-કેવલજ્ઞાન પ્રમાણે.

દર્શનમાર્ગણા સમાપ્ત

૪૫-૪૬-૪૭-કૃષ્ણ, નીલ અને કાષેાતલેશ્યા:-આ ત્રણ માર્ગણામાં ૨૩ આદિ ૬ બંધસ્થાન હોય છે. ત્યાં આહારકદ્રિક સહિત દેવ પ્રાયોગ્ય હોના બંધનો ૧ ભાંગા ટાળી ૬ બંધસ્થાનના શેષ ૧૩૯૪૨ બંધભાંગા હોય છે, ૨૧ આદિ ૯ ઉદ્યસ્થાન હોય અને કેવલીના ૮ ભાંગા વર્ણ શેષ ૭૭૮૩ ઉદ્યભાંગા હોય. પરંતુ આ લેશ્યાઓને ૪ ગુણસ્થાન માનીએ તો તે દષ્ટિએ આહારકના ૭ અને વૈક્રિય મનુષ્યના ઉદ્યોતવાળા ૩ એ ૧૦ ભાંગા ન થશે. માટે ૭૭૭૩ ઉદ્યભાંગા પણ થશે, અને ૯૨, ૮૬, ૮૮, ૮૬, ૮૦ અને ૭૮ એ ૬ સત્તાસ્થાન હોય છે.

૪૮ તેજોલેશ્યા:-તેજોલેશ્યા માર્ગણામાં ૨૫ થી ૩૧ પર્યાંત ૭ બંધસ્થાન હોય, કારણ કે આ છવે અપર્યાંત એકેન્દ્રિય પ્રાયોગ્ય બંધ કરતા નથી, માટે ૨૩ નું બંધસ્થાનક ઘટવું નથી અને આ છવે નરકાદિ ૬ પ્રકૃતિઓ બાંધતા નથી માટે તત્પ્રાયોગ્ય ભાંગા બાદ કરતાં દરેક બંધજ્ઞાને નીચે પ્રમાણે ભાંગા હોય. ૨૫ના બંધે બાદર પર્યાંત પ્રત્યેક એકેન્દ્રિય પ્રાયોગ્યના ૮ તથા ૨૬ ના બંધના ૧૬, ૨૮ ના બંધના દેવ પ્રાયોગ્ય ૮, ૨૯ના બંધે વિકલેન્દ્રિયના ૨૪ ભાંગા વિના ૯૨૨૪ અને હોના બંધે પણ વિકલેન્દ્રિયના ૨૪ વિના ભાંગા ૪૬૧૭ અને ૩૧ના બંધનો ૧ એમ સર્વ મત્રી ૧૩૮૭૪ બંધભાંગા હોય છે. ત્યાં ૨૧ વજેરે ૯ ઉદ્યસ્થાન હોય. ત્યાં નારકને, વિકલેન્દ્રિયને અને કેવલીને આ લેશ્યાનો અભાવ હોવાથી અનુક્રમે ૫, ૬૬ અને ૮ એમ કુલ ૭૯ ભાંગા ન થશે અને લગ્નિ અપર્યાંતામાં પણ તેજોલેશ્યા ન હોવાથી ૨૧ તથા ૨૬ના ઉદ્યે અપર્યાંત તિર્થંગ્ય અને મનુષ્યના ૨+૨=૪ અને તેજોલેશ્યાવાંત દેવતા મરીને એકેન્દ્રિયમાં ઉપગમે તો બાદર પર્યાંત પ્રત્યેક નામકર્મના

ઉદયવાળા એકેન્દ્રિયમાં કરણ અપયોગિત અવસ્થામાં ૨૧ તથા ૨૪ ના ઉદયે બાહર પર્ણિત યશ-અવશના ૨ લાંગા મળી કુલ એકેન્દ્રિયના ૪ લાંગા તેજોલેશ્યામાં ઘટે બાકીના ૩૮ લાંગામાં ન ઘટે માટે ઉપરોક્ત ૭૯+૪+૩૮=૧૨૧ લાંગા બાદ કરી શેષ ૭૬૭૦ ઉદયલાંગા ઘટે છે અને ૯૩ આદિ પ્રથમના ૬ સત્તાસ્થાન હોય છે.

૪૯ પદ્મલેશ્યા:-પદ્મલેશ્યા માર્ગણામાં નરકાદિ બાર પ્રકૃતિના બંધનો અભાવ હોવાથી તે જીવો એકેન્દ્રિય, વિકલેન્દ્રિય, નારક અને લગ્નિય અપયોગિત મનુષ્ય અને તિર્થંચ પ્રાયોગ્ય સર્વથા બંધ કરતા નથી, માટે ૨૮, ૨૯, ૩૦ અને ૩૧ એ ચાર બંધસ્થાન હોય છે. ત્યાં ૨૮ના બંધે દેવ પ્રાયોગ્ય ૮, ૨૯ના બંધે વિકલેન્દ્રિયના ૨૪ વિના ૯૨૨૪ અને ૩૦ ના બંધે વિકલેન્દ્રિયના ૨૪ વિના શેષ ૪૬૧૭ તથા ૩૧ ના બંધે ૧ એમ સર્વ મત્તી ૧૩૮૫૦ બંધલાંગા હોય છે. તથા ૨૪ વર્જી ૨૧ થી ૩૧ પર્ણિત ૮ ઉદયસ્થાન હોય. આ લેશ્યાનો એકેન્દ્રિયમાં સર્વથા અભાવ હોવાથી તેજોલેશ્યામાં ગણેલ એકેન્દ્રિયના ૪ લાંગા વધારે બાદ કરતાં તેજોલેશ્યા પ્રમાણે ૭૬૬૬ ઉદયલાંગા હોય અને ૯૩ આદિ પ્રથમના ૬ સત્તાસ્થાન હોય છે.

૫૦ શુક્રલેશ્યા:-શુક્રલેશ્યા માર્ગણામાં નરકાદિનિક અને તિર્થંચ પ્રાયોગ્ય બંધનો અભાવ હોવાથી ૨૮ આદિ પાંચ બંધસ્થાન હોય. ત્યાં ૨૮ના બંધે દેવ પ્રાયોગ્ય ૮, ૨૯ના બંધે જિનનામ સહિત દેવપ્રાયોગ્ય ૮ અને મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૪૬૦૮ એમ ૪૬૧૬ તથા જિનનામ સહિત મનુષ્ય પ્રાયોગ્ય ૩૦ ના બંધ ના ૮ અને આહારકદિક સહિત ૩૦ ના બંધનો ૧ એમ ૯, ૩૧ તથા ૧ ના બંધનો ૧-૧ એમ પાંચે બંધસ્થાનકે યજ્ઞને કુલ ૪૬૩૫ બંધલાંગા હોય છે. તથા ઉદયસ્થાન ૨૦, ૨૧ અને ૨૫ થી ૩૧ પર્ણિત નવ ઉદયસ્થાન હોય. ત્યાં પદ્મલેશ્યામાં જણાવેલ ૭૬૬૬ ઉદય લાંગા ઉપરાંત ૯ અને ૮ના ઉદયના વર્જીને કેવલીના બાકીના ૬ લાંગા અણુ અત્રે ઘટતા હોવાથી કુલ ૭૬૭૨ ઉદયલાંગા થાય. સત્તાસ્થાન ૯૩ આદિ પ્રથમના ૫ તથા ૮૦, ૭૬, ૭૬ અને ૭૫ એમ કુલ નવ હોય.

લેશ્યા માર્ગણા સમાપ્ત.

૫૧ અભવ્ય માર્ગશ્રી:—અંધસ્થાન, અંધલાંગા, ઉદયસ્થાન ઉદયભાંગા તથા સત્તાસ્થાન સર્વ ઘટે છે. કંઈ વિશેષતા નથી.

૫૨ અભવ્ય માર્ગશ્રી:—તિર્થયાગતિમાં બતાવ્યા પ્રમાણે ૨૩ આદિ ૬ અંધસ્થાન અને ૧૩૬૨૬ અંધભાંગા, તથા ૨૧ આદિ નવ ઉદયસ્થાન હોય અને કેવલીના ૮, આહારકના ૭, તથા ઉદ્યોત સહિત વૈક્રિય મનુષ્યના ૩ એમ ૧૮ ભાંગા વિના શેષ ૭૭૭૩ ઉદયભાંગા હોય અને ૮૮, ૮૬, ૮૦ અને ૭૮ એમ ૪ સત્તાસ્થાન હોય.

અભવ્ય માર્ગશ્રી સમાપ્ત.

૫૩ ઉપશમસમ્યક્ત્વ:—ઉપશમ સમ્યક્ત્વ માર્ગશ્રીમાં અવધિગ્નાનમાં બતાવ્યા મુજબ ૨૮ આદિ પાંચ અંધસ્થાન અને ૩૫ અંધભાંગા હોય છે, તથા ૨૧, ૨૫, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦ અને ૩૧ એ સાત ઉદયસ્થાન હોય છે. જો કે કોકમાં ૩૬તું ઉદયસ્થાન ગણેલ છે, પરંતુ તેનો સંભવ જણાતો નથી. વળી ૨૧, ૨૫ અને ૨૭નો ઉદય સંપત્તિકા ચૂલ્લિકારના મતે ઉપશમશ્રેણિમાં કાળ કરી ઉપશમ સમ્યક્ત્વ સહિત દેવમાં ગયેલાને અપર્યાપ્ત અવસ્થામાં ઘટી શકે છે. પણ અન્યને ઘટતું નથી. માટે ૨૧ના ઉદયે દેવતાના ૮, ૨૫ ના ઉદયે પણ તેના ૮, ૨૭ ના ઉદયે ૮, ૨૮ ના ઉદયે ૧૬, ૨૯ ના ઉદયે ૧૬, અને ૩૦ના ઉદયે ૮, એમ દેવતાના ૬૪ અને નારકાને ૨૯ ના ઉદયનો ૧, મનુષ્યને ૩૦ ના ઉદયના ૧૧૫૨ તેમજ ઉદ્યોતના અનુદયવાળા ૩૦ ના ઉદયના તિર્થયાગના ૧૧૫૨ અને ૩૧ ના ૧૧૫૨ એમ કુલ ૩૫૨૧ ઉદયભાંગા હોય. મનુષ્ય, તિર્થયાગ અને નારકને અપર્યાપ્તાવસ્થામાં આ સમ્યક્ત્વ હોતું જ નથી. એથી તેમના અપર્યાપ્તાવસ્થાના ભાંગાઓ ગણેલ નથી. વળી યંત્રમાં ૧૭૬૯ ભાંગા જણાવેલ છે, તે કોઈપણ હિસાબે અંધએસતાં આવતાં નથી. યદી તે બહુશ્રુત જાયે. અને સત્તાસ્થાન ૬૩ આદિ પ્રથમના ૪ હોય છે.

તા. ક.

ઉપશમ સમ્યક્ત્વમાં ઉતરવૈક્રિયશરીર દેવો બનાવતા નથી અને ઉદ્યોતનો ઉદય ઉતરવૈક્રિય શરીરમાં જ હોય એવો પણ એક મત છે. માટે તે આચાર્ય મહારાજોના મતે દેવતાના ૬૪ને બદલે ૪૦ ઉદયભાંગા આવે એટલે કુલ ૩૫૯૭ ઉદયભાંગા પણ હોય અને શતકે ચૂલ્લિકાના મતે દેવોને અપર્યાપ્ત અવસ્થામાં ઉપશમ સમ્યક્ત્વ ન માને તો માત્ર દેવતાના

૨૯ના ઉદયના સ્વરવાળા ૮ ભાંગા જ આવે. તેમજ દેવોને ઉત્તરવેદિય શરીર અર્ધભાસ રહી શકે છે એટલે શરીર બનાવતાં ઉપશમ સમ્યક્ત્વ ન હોય પરંતુ ઉદ્યોત સહિત ૩૦નો ઉદય ૧૫ દિવસ સુધી રહી શકે એટલે તે વખતે ઉપશમ સમ્યક્ત્વ પામે તો ૩૦ ના ઉદયના ચાક એમ કુલ દેવના ૧૬ ભાંગા પણ આવે એટલે ઉપશમ સમ્યક્ત્વમાં કુલ ચાર રીતે ઉદયભાંગા થઈ શકે.

(૫. પુણરાગ્ન્ય અમીયંદ્ય સચિત)

૫૪ ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ:—ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ માર્ગણમાં અવનિ-
શાનમાં બતાવ્યા મુજબ ૨૮ આદિ પાંચ અંધસ્થાન અને ૩૫ અંધભાંગા
હોય છે. ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વની પ્રથમ સંઘયણી હોય છે અને ૨૪ વિના
બાકીના શેષ સર્વ ઉદયસ્થાનો હોય છે. તેમાં ભાંગા દેવનાના ૬૪, નૈકિય
મનુષ્યના ૩૫, આહારક મનુષ્યના ૭, દેવલીના ૮, સામાન્ય મનુષ્યના ક્ષાયિક
સમ્યક્ત્વને પહેલું સંઘયણ હોવાથી ભાંગાઓને ૬ સંઘયણ સાથે ગુણવા
નહિં. ૨૧ ના ૮, ૨૬ ના ૪૮, ૨૮ ના ૯૬, ૨૯ના ૯૬, ૩૦ના ૧૯૨
એમ સામાન્ય મનુષ્યના કુલ ૪૪૦, નારહીના ૫ અને તિર્થંચના ૨૧ ના
ઉદયના ૮, ૨૬ ના ઉદયના ૮, ૨૮ ના ઉદયના ૮, ૨૯ ના ઉદયના ૧૬,
૩૦ના ઉદયના ૧૬ અને ૩૧ ના ઉદયના ૮ એમ એકસ, એ પ્રમાણે
કુલ ૬૨૭ ઉદયભાંગા હોય. વળી ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વને પાંચ ભવની
વિવક્ષા ગણીએ તો તેથી પણ અધિક ઉદયભાંગા થાય અને સત્તરસ્થાન
૮૬ તથા ૭૮ વર્ણ શેષ ૧૦ હોય છે.

૫૫ ક્ષાયોપશમિક સમ્યક્ત્વ:—આ માર્ગણમાં ૨૮ થી ૩૧ પર્વ-
તના ૪ અંધસ્થાન હોય. ત્યાં ૨૮ના અંધે દેવપ્રાયોગ્યના ૮, ૨૯ ના અંધે
મનુષ્ય પ્રાયોગ્યના ૮, અને જિનનામ સહિત દેવપ્રાયોગ્યના ૮ એવં ૧૬,
અને ૩૦ ના અંધે જિનનામ સહિત મનુષ્ય પ્રાયોગ્યના ૮, આહારકદ્વિક
સહિત દેવપ્રાયોગ્યનો ૧ એવં ૯, ૩૧ના અંધનો ૧ એમ સર્વ મહી ૩૪
અંધભાંગા હોય. તથા ૨૪ વર્ણ ૨૧ થી ૩૧ પર્વતના ૮ ઉદયસ્થાન
હોય. ત્યાં ૯ તેમજ ૨૦ નો ઉદય દેવલીને જ હોવાથી અહીં ઘટતા
નથી, અને ૨૪ નો ઉદય માત્ર એકેન્દ્રિયમાં જ હોય છે. અને તેમાં ક્ષાયો-
પશમિક સમ્યક્ત્વ હોતું નથી માટે એ ૪ વિના શેષ ૮ ઉદયસ્થાન હોય
છે. એકેન્દ્રિય, વિકલેન્દ્રિય અને દેવલીને તેમજ લગ્નિય અપર્યાપ્ત મનુષ્ય-
તિર્થંચોને આ સમ્યક્ત્વ હોતું નથી, માટે તેમાં સાંભળતા અનુક્રમે ૪૨,

૬૬, ૮ અને ૪ એવં ૧૨૦ ભાંગા બાદ કરતાં શેષ ૭૬૭૧ ઉદયભાંગા હોય અને ૯૩ આદિ પ્રથમના ૪ સત્તાસ્થાન હોય છે.

૫૬, ૫૭, ૫૮ ત્રિશ્ર, સાસ્વાદન અને મિથ્યાત્વ-આ ત્રણે માર્ગણા પોતપોતાના ગુણુ-ચાન પ્રમાણે જ જાણવી.

સમ્યક્ત્વ માર્ગણા સમાપ્ત

૫૯ સંજી માર્ગણા:- સંજી માર્ગણામાં બંધસ્થાન ૮, બંધ-ભાંગા ૧૩૬૪૫ અને કેવલીને સંજીમાં ગણીએ તો ૨૪ વર્ણને ૧૧ ઉદયસ્થાન અને કેવલીને સંજીમાં ન ગણીએ તો ૨૦,૯૮ અને ૨૪ વર્ણને ઉદયસ્થાન હોય છે, ત્યાં પ્રથમ મને એકેન્દ્રિયના ૪૨, વિકલેન્દ્રિયના ૬૬ એવં ૧૦૮ વિના ૭૬૮૩ ઉદયભાંગા હોય. અને બીજા મને એ જ ૧૦૮ ઉપરાંત કેવલીના ૮ ભાંગા બાદ કરતાં ૭૬૭૧ ઉદયભાંગા હોય. અને સત્તાસ્થાન ૧૨, અથવા ૯ અને ૮ વર્ણ શેષ ૧૦ હોય છે.

૬૦ અસંજી માર્ગણા:-અસંજી માર્ગણા માંહે તિર્યંચગતિ પ્રમાણે બંધસ્થાન ૬, બંધભાંગા ૧૩૯૨૬ અને ૨૧ વર્ગે ૯ ઉદયસ્થાન હોય. ત્યાં ૨૧ ના ઉદયે એકેન્દ્રિયના ૫, વિકલેન્દ્રિયના ૯, સંમૂર્ચિષ્ઠ અપ-ર્ચાપિત મનુષ્યનો ૧, અને અસંજી તિર્યંચ અપર્ચાપિતનો ૧, પર્ચાપિતના ચક્ષુ-અથશ સાથે ૨ એમ કુલ ૧૮. ૨૪ ના ઉદયે ૧૧, ૨૫ ના ઉદયે એકેન્દ્રિયના ૭, ૨૬ ના ઉદયે એકેન્દ્રિયના ૧૩, વિકલેન્દ્રિયના ૯, સંમૂર્ચિષ્ઠ મનુષ્યનો ૧ અને અપર્ચાપિત અસંજી તિર્યંચનો ૧, પર્ચાપિત અસંજી તિર્યંચના ૨, એમ કુલ ૨૬. ૨૭ ના ઉદયના એકેન્દ્રિયના ૬, ૨૮ ના ઉદયના વિકલેન્દ્રિયના ૬, અસંજીના ૨, એમ કુલ ૮, ૨૯ ના ઉદયના વિકલેન્દ્રિયના ૧૨, અસંજી તિર્યંચના ૪, એમ કુલ ૧૬, ૩૦ ના ઉદયે ૫. તિર્યંચના ૬, અને વિકલેન્દ્રિયના ૧૮=૨૪ ૩૧ ના ઉદયે વિકલેન્દ્રિયના ૧૨ અને અસંજી તિર્યંચના ૪ એમ કુલ ૧૬ એમ સર્વ મહી કુલ ૧૩૨ ઉદય ભાંગા હોય. અહીં અસંજીને યશ અને સુસ્વર સિવાય ઠોઠ પણ શુભ પ્રકૃતિના ઉદય માનેલ નથી તે અપેક્ષાએ ઉદયભાંગા છે. અન્યથા તિર્યંચગતિના ભાંગામાંથી વૈ. તિર્યંચના ૫૬ ભાંગા બાદ કરી અને સંમૂર્ચિષ્ઠ મનુષ્યના ૨૧ તથા ૨૬ ના ઉદયના ૧,૧ એમ ૨ ભાંગા ઉમરીએ તો કુલ ૫૦૧૬ ઉદયભાંગા પણ હોય છે. સત્તાસ્થાન ૯૨,૮૮, ૮૬, ૮૦ અને ૭૮ એમ પાંચ હોય છે.

સંજી માર્ગણા સમાપ્ત

૬૧ આહારી માર્ગણા:—આહારી માર્ગણામાં બંધસ્થાન તથા બંધલાંગા સર્વ હોય છે. તથા ૨૦, ૨૧, ૯ અને ૮ વર્ણ શેષ ૮ ઉદયસ્થાન હોય છે. કેમકે ઉપરોક્ત ૪ ઉદયસ્થાનો વિગ્રહગતિમાં, કેવલી સમુદ્ઘાતમાં અને અયોગી ગુણસ્થાનકે હોય છે. ત્યાં ડૂબને આહારીપણું સંભવતું નથી. તથા અણાહારી માર્ગણામાં બતાવેલ ૪૫ લાંગા વિના શેષ ૭૭૪૬ ઉદયલાંગા હોય. અને ૯૩ આદિ પ્રથમના ૧૦ સત્તાર્થાન હોય છે.

૬૨ અણાહારી માર્ગણા:—અણાહારી માર્ગણામાં બંધસ્થાન ૨૩ આદિ ૭ હોય છે. ત્યાં નરક પ્રાયોગ્ય ૨૮ ના બંધનો ૧, આહારકદિક સહિત ૩૦ ના બંધનો ૧ અને ૩૧ ના બંધનો ૧, અને અપ્રાયોગ્ય ૧ એમ ૪ લાંગા વર્ણને શેષ ૧૩૯૪૧ બંધલાંગા હોય છે. અને વિગ્રહગતિમાં ૨૧ નું તેમજ કેવલી સમુદ્ઘાતમાં પણ ૨૧ અને ૨૦, ૯, ૮નું એમ કેવલીને ૪ ઉદયસ્થાન હોય છે. ત્યાં ૨૧ ના ઉદયના ૪૨, અને ૨૦, ૯, ૮ ના ઉદયનો એકેક એમ ૪૫ ઉદયલાંગા હોય તથા સત્તાર્થાન બધાય—૧૨ હોય છે.

આહારી માર્ગણા સમાપ્ત

આ પ્રમાણે ૬૨ માર્ગણાને વિષે નામકર્મના બંધસ્થાન, ઉદયસ્થાન અને સત્તાર્થાન તથા તેના લાંગા અંગે સમજુતી ~~સમજુતી~~ થઈ.

शुद्धिपत्रक

पृष्ठ	पंक्ति	शुद्ध	अशुद्ध
२	७	अवस्थित	अवस्थित
७	२७	मच्छं	मिच्छं
२१	१६	निह	निहा
४०	१०	उवरिमेसु	उवरिमेसु
४२	५	इत्था °	इत्थी °
४३	८	अथिरच्छकं	अथिरच्छकं
४६	५	मिच्छत्तठिईइ	मिच्छत्तठिईइ
५३	८	विति	वति
६०	७	विगध	विगधं
७१	६	जिट्टिई	जिट्टिई
८०	२	दुतीस	दुतीसं
८०	२	अबध	अबधं
८१	२	बतीसं	बत्तीसं
९२	१२	समचपर °	समचउपर °
१२६	२१	° थुलिअरा	° थूलिअरा
१६२	६	एयडीओ	पयडीओ
२०६	२१	एगुणा	एगूणा
२१६	४	उक्कास	उक्कास
२१८	२३	इक्का	इक्कां
२३२	१८	पण्णवोसा	पण्णवीसा
२६४	१८	एगंमि	इकंमि
२७३	१४	सन्ना	सन्नी
३३५	२	° पच	° पंच
३८६	२५	पच्चमे	पंचमे

આ સંસ્થા તરફથી પ્રસિદ્ધ થયેલાં....

ધાર્મિક પુસ્તકોની યાદી

ખે પ્રતિક્રમણ મૂળ (ગુજરાતી)	૧-૦૦
” (હિન્દી)	૧-૫૦
પંચપ્રતિક્રમણ મૂળ (ગુજરાતી)	૩-૨૫
” (હિન્દી)	૪-૦૦
જિન ગુણ પદ્યાવલી ...	૩-૫૦
સામાયિક ચૈત્યવંદન સાર્થ	૦-૪૧
” ” મૂળ	૦-૩૦
ખે પ્રતિક્રમણ સાર્થ ...	૨-૫૦
પંચપ્રતિક્રમણ સાર્થ ...	૬-૦૦
જીવવિચાર સવિવેચન	૨-૫૦
નવતરવ...	૨-૦૦
દંડક તથા લઘુસંધ્યણી	૨-૫૦
ભાષ્યત્રયમ્ ...	૪-૫૦
કર્મત્રંચ ૧-૨ (ભા. ૧ ભો)	૪-૫૦
કર્મત્રંચ ૩-૪ (ભા. ૨ ભો)	૪-૦૦
કર્મત્રંચ ૫-૬ (ભા. ૩ ભો)	૬-૦૦
તત્વાર્થ ભા. ૨ ભો વિવેચન સાથે	૧૦-૫૦
અનંદધન ચોવીસી સાર્થ	૪-૦૦
તત્વાર્થ ભૂમિકા ...	૨-૫૦

સમકિત સડસડ ખોલની	
સમગ્રીય વિવેચન સાથે	૦-૭૫
દ્રવ્ય-ગુણ પર્યાયનો રાસ	
ટપા સાથે	૧-૦૦
આત્મહિતકર આધ્યાત્મિક	
વસ્તુ સંગ્રહ	૧-૦૦
ધર્મોપદેશ તરવચાન ...	૦-૨૫
અભદ્ય અનંતકાય વિચાર	
ગુજરાતી	૧-૫૦
અભદ્ય અનંતકાય વિચાર	
હિન્દી	૧-૭૫
આત્મજગૃતિ ...	૦-૨૫
દંડક ટીકા (પ્રતાકર)	૦-૫૦
સમાસ સુખોધિકા	૧-૫૦
શ્રી સિદ્ધહેમ રહસ્ય વૃત્તિ	૬-૦૦
નકશા	૦-૧૩

બેટ પુસ્તકો

ધર્મવીર શેઠ વેણીયંદલાઈ (ટ. ખ.)	
આહાર મીમાંસા (ટપાલ ખર્ચ)	
અન્યત્ર છપાયેલ	
છ કર્મત્રંચ સાર્થ ...	૫-૦૦
છ કર્મત્રંચ મૂળ ...	૦-૧૫

—: પ્રાપ્તિસ્થાનો :—

શ્રી જૈન શ્રેયસ્કર મંડળ
મહેસાણા (ઉ. ગુજરાત)

શ્રી જૈન શ્રેયસ્કર મંડળ
પાલીતાણા (સૌરાષ્ટ્ર)